

M. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

Ref.
No. 222
Ser.

Titil: Dharna Sindhu

Done

222

:	Tharma Sinohui	:	Title
:	:	:	Author
:	:	:	Editor
:	:	:	Year, Vols.
:	:	:	Publisher
222:	:	:	Remarks

अनु.

श्रीगणेशायनमः धर्माभिसारप्र
थमपरिच्छेदानुक्रमणिका लिख्य
अथसंक्रांतिनिर्णयउच्यते
अथदानं
संक्रांत्युद्देशः
मलमासः
क्षयमासः
अथअधिमामासोदाहरणं
अथक्षयमासोदाहरणं
अथमलमासेवाक्योक्ति
अथसिंहस्थापनादः

अथतिथिनिर्णयेसामान्यपरि
भाषा
कर्मविशेषनिर्णयः
निर्णयः
एकधुक्तं
अथनक्तं
निर्णयः
अथव्रतपरिभाषा
सर्वव्रतव्ययधर्मः
तिथिसामान्यपरिभाषोद्देशः
अप्रतिपदानिर्णयः

द्वितीयानिर्णयोष्टमउद्देशः
इतिद्वितीयानिर्णयोद्देशः
इतिचतुर्थानिर्णयोद्देशः
षष्ठादिएकादशीनिर्णयः
अथव्रतदिनिर्णयः
अथस्मार्तनिर्णयः
अथव्रतप्रयोगः
विद्युशंखयोगादिनिर्णयः
अष्टमहाद्वादश्यः
त्रयोदशीनिर्णयोद्देशरकोनविंशतिः

इतिचतुर्दशीनिर्णयोद्देशोनविंशतिः
इतिपंचदशीनिर्णयोद्देशः एकविंशतिः
अथेष्टिकालः
तत्रसंक्षिप्तातुर्विधः
अथोदाहरणं
अथपूर्णिमास्याविशेषः
कात्यायनानां पूर्णिमासंज्ञा निर्णयः
अथअमावास्यायां कातीयानांविशेषः
अथअपराह संधोत्वारः पक्षः
अथापरं द्वितीयपक्षोदाहरणं

अथसामान्यगानामिष्टनिर्णयः
इतिसामगनिर्णयः
इतिषागकालनिर्णयोद्देशविंश
तितमोद्देशः
व्यतिषेणानामउभयोःसहप्र
स्थंक्रमः इतिविंशतितयज्ञो
द्देशः स्रयोविंशतिः
अथआदेअमावास्यानिर्णयः
अथदर्शनिर्णयः
इतिदर्शनिर्णयोद्देशश्चतुर्विंश
तितमः

अथविकृतिकालः
इतिविकृतिसामान्यनिर्णयः
अथचातुर्मास्यकालः
इतिचातुर्मास्यकालनिर्णयोद्देशविंशतिः
इतिकाम्यमेमिनिकादिष्टानांनिर्णयोद्देशः
इत्याधानकालोद्देशश्चोविंशतितमः
अथग्रहनिर्णयः
अथवेधविचारः
समुद्देशेपूर्णिमावास्याष्वसुक्तावि
तिथिविशेषनक्षत्रविशेषेनारादौ च
विधिनिषेधः

इति धर्मसिंधुसारेतिथ्याद्येविधिनि
विधेसंश्लेषादशस्त्रिंशतमः इति प्रथ
मपरिच्छेदः समाप्तः
अथ तिथिनिर्णयः
अथ दशावतार
षष्ठ्या स्वदस्यसूदनकारोपणं
अथ व्रतप्रयोगः
चैत्रशुक्लैकादश्यां कृच्छ्रस्यांदोलोत्सवः
चैत्रशुक्लद्वादश्यां विद्योर्दमनोत्सवः
अथ प्रयोगः
चैत्रशुक्लत्रयोदश्यां मंगलपूजनं प्रोक्तं

अथ नृसिंहचतुर्दशी नृसिंहस्य हो
लात्सवः
चैत्रशुक्लैकादश्यां पौर्णमास्यावा
मेषसंक्रांतिमारभ्य वैशाखस्त्रिंश
तमः
अथ वैशाखमासः
अथ तृतीयांगंगस्नानं वैशाख
शुक्ल
वैशाखशुक्लतीयांगंगोत्सवः
अथ वैशाखशुक्लचतुर्दशी नृसिंह
अथ व्रतप्रयोगः
वैशाखशुक्लद्वादश्यां पौर्णमास्या
वा वैशाखस्त्रिंशतोद्यापनं

अथ ज्येष्ठशुक्लं
ज्येष्ठशुक्लप्रपतिकरवीरव्रतमु
ज्येष्ठशुक्लतीयायोरंभावनमुक्तं
चतुर्थ्यामुमावतारस्तत्रोमापूजनम्
इयं दशहरासंज्ञिका
अथ व्रतविधिः
ज्येष्ठपौर्णिमायां वटसावित्रीव्रतं
आषाढे दक्षिणायनसंज्ञाकर्कसे
अथैकादश्यां विष्णुशयनोत्सवः
अथ काम्यव्रतानि
आषाढशुक्लद्वादश्यां वामनपूजेन क

नरमेधफलं अस्यामेवकोकिलाङ्ग
अथ संक्षेपेप्यविधिः अथ श्रावणः
अत्रमासे एकमक्षयं पवित्रारोपणं
अथ संक्षेपतः प्रयोगः
अथोपाकर्मकालः
अथ यजुर्वेदीनिर्णयः
इति सर्वशारीयस्नानारणनिर्णयः
अथ रक्षाबंधनं अत्रैवयुगिता
स्याहयग्रीवोत्पत्तिः
अथ जेन्माष्टमीव्रतं
अथ संक्षेपेण व्रतविधिः
अथ भाद्रपदमासः

भाद्रपदशुक्लचतुर्थ्यां सिद्धिविना
करपीपंचमी अथ पारणा
अथ वामनजयंती
अनंतव्रतं अथ महालयनिर्ण
यः
कविलाषष्ठी
अथाश्विनमासः
नवरात्रानुक्त्याः
संक्षेपतः प्रयोगः
उपोंगललितव्रतं
सरस्वतीभावाहनं अथ महाहमी

अथ बलिदानं
अथ पारणविसर्जनयोः कालः
अथ विजदशमीनिर्णयः
अथ चंडीपाठप्रकारः
अथ कुमारीपूजा
अथ कार्तिकस्नानं कार्यं
अथान्योपि विशेषः
अथ कार्तिकेवर्ज्यानि
भाद्रपदशुक्लषष्ठांस्नानं मा
श्रावणद्वादशीव्रतं
अथ कोजागरः

अ.

२

अथाग्रयणकालः
अथाग्रयणकानुकल्पः
आश्विनअमायाप्रभंगः
अथकार्तिकमासः
कार्तिकशुक्लप्रतिपदादिरुतं
गोवर्धनपूजा
अपराह्णकोलेमार्गः - लीग्रंधनं
यमद्वितीया
५ गोवाहमीभीष्मपंचकव्रतं
प्रबोधोत्सवतलसीविवाहः
काठाहमी
अथमार्गशीर्षः

रक्षात्रेयोत्पत्तिः अथपोषः
शिवपूजाव्रतं
माघस्नानं
अर्धोदययोगः
अथमाघदानप्रयोगः
अथमाघमासः
नित्यपात्रप्रयोगः
सहिरण्यतुलसीदानमंत्रः
शालिग्रामदानमंत्रः
त्रिवेण्यादेहत्यागविधिः
माघीयोर्णिमा

शिवरात्रिः
पारणानिर्णयः
व्रतप्रयोगः
मन्मथलिंगविधिः अथफा
ल्गुनमासः
भद्रामुखपुच्छलक्षणं
होलिकापूजाविधिः
अथचंद्रसेवसरभेदाः
चंद्रादीनां संक्रांतौपुण्यकालः
ग्रहप्रीत्यर्थदानानि शनिव्रतं
इतिप्रकीर्णनिर्णयः एवमद्विती
यपरिच्छेदः समाप्तः ॥ ॥

आदोगर्भाधानसंस्कारः
अथसर्वभूतसाधारणनिषेधाः
अथगर्भाधानकालः
अथनोदीश्राद्धविचारः
अथरुद्रिश्राद्धकर्तुंजीवित्तकारिणि
गर्भाधानाक्षययोगीनिर्णयः
इतिनारायणवलिः नागवलिश्च
इत्याद्यात्याद्याविचारः
ऋग्वेदीनांपुत्रप्रतिग्रहप्रयोगः
यजुर्वेदीनांबोधायनोत्तरीत्याप्रवा
पुत्रकामिष्टिः
सीमंतकालः

पुंसवनं
आपतिर्धर्मः
अथसूतिकाग्रहप्रवेशः
जातकर्म
पंचषष्ठदिनेजन्मदानापूजनं
अथसूतिकाशुद्धिः
हृहचतुर्दशीजननशान्तिः
अथसीनीकुडुदर्शनजननशान्तयः
अथदर्शनशान्तिः
अथनक्षत्राणशान्तयः
इतिप्रसंगात्सर्वशान्त्युपयोगीशुभ
दिन
अथआश्लेषाशान्तिः

अथपादविभागेनफलं
ज्येष्ठानक्षत्रफलं
अथज्येष्ठीपानवेधनिसंक्रांतिशान्तिः
अथवेधनिशान्तिविशेषः
अथैकनक्षत्रजननशान्तिः
अथग्रहणशान्तिः
अथनक्षत्रगंडांशशान्तिः
अथनिधिगंडांशलग्नगंडांशशान्तिः
अथदिनक्षयादिशान्तिः
अथविषघटीशान्तिः
अथमूलजननशान्तिः
अथत्रिकप्रसवशान्तिः

अ-क्र.

४

अथप्रसवेवेकतशान्तिः
अथनामकरण
अथप्रयोगेविशेषः
स्त्रीणां नामकर्म
दोहाराहणं
दुग्धपानं
जलपूजनं
अथभूषणवेशनकालः
अन्नप्राशनकालः
अथान्नप्राशनांनेकर्तव्यं
अथकर्णवेधः
अथबालस्यदृष्टीदोषादोरक्षाविधिः

अथवर्धापनविधिः
अथसंक्षेपनः प्रयोगं
अथषष्ठीप्रार्थना
अथदोहं
अथविद्यारंभः
अथानुपनीतधर्माः
अथोपनयनं
अथोपनयनकालः
अथतिविचारः
अथनेमिस्तिकाः
अनध्यायनिर्णयः
अथनक्षत्राणि

अथलग्नेयहवर्गं
अथपदार्थसंसारनं
तन्निर्माणकारः
अथमेखला
अथोपसंहरणप्रकारः
अथप्रत्याभिवादनं
अथग्रहयज्ञः
अथोपनयनादौ संकल्पः
अथशान्तिप्रयोगः
अथबहुजनं
अथमंदपदेवतोत्थापनं
अथमंडपोद्धारसमयंमंत्रिप्रतिपादः

४

इति किं कालां गोपनयनं हि
विचारः
अथपुनरुपनयनतत्त्वविधिः
अथद्वितीयपुनरुपनयनं
अथतृतीयपुनरुपनयनं
निमित्तप्र-
अथप्रायश्चित्तार्थं व्रतवधे
विशेषः
इति ऋग्वेदीनां पुनः संस्कारः
अथयजुर्वेदीनां संस्कारः
अथव्रतव्रतवारिधर्माः
अथानध्यायः

अथब्रह्मचारीव्रतलोपेः
अथाध्ययनधर्माः
अथव्रतानि
अथसमावर्तनं
अथसमावर्तनकालः
अथसमावर्तनसंकल्पादि-
अथस्मृत्युक्तानि
इति स्नानकृतानि
अथगणाः
अथराशिकृतं
अथनाडी
अथसाधिसंकोचेन वि-
वाहः

अथसंक्षेपनगोत्रप्रवरनिर्णयः
अथांगिरसाः
अथभारद्वाजाः
अथकेवलंगिरसः
अथआत्रेयः
अथविश्वामित्राः
अथकश्यपाः
अथवसिष्ठाः
अथागरत्याः
अथद्विगोत्राः
अथमोत्रगोत्रवर्जनिर्णयः
अथसगोत्रादिविवाहसंकोचः

अथान्येपि विवाहोक्ति-
वेधाः
अथेषामपवादः
अथप्रतिकूलविचारः
तत्रव्यवस्थाः
इत्येव कर्मभावनि-
मित्तिकर्मगतप्रति-
बंधनिर्णयः
इतिचतुर्थीकर्ममध्ये
इतिविवाहादोरजोदो-
षरूपकपातिनिर्णयः

अ.
५

अथशुद्धिप्रकारः
इतिपक्षादिविचारः
अथकन्यादातृक्रमः
अथप्रायश्चित्तं—
अथविवाहेमासादिनि
र्णयः
अस्यापवादःअथलग्ने
ग्रहबलं
अथलग्नेवर्ज्यग्रहाः
अथसंकटेगोधूलं
अथैकविंशतिर्माहादेवाः

अथकन्यायाजन्मकालीन
ग्रहादियोगसंक्षिप्तवैधव्यपरिहा
रोपायः
अथवैधव्यहरकुंभविवाहः
अथवारस्यमृगनीर्यावपरिहारे
पायः
इतिकन्याग्रहेपित्रोर्भोजननिषेधः
वादानादिविचारः
जीवतपितृकनोदीश्राद्धप्रयोगः
इतिविश्वकर्तृनांदीश्राद्धप्र
ततोमंडपदेवतास्थापनं

इतिगोरीहरपूजा
अथलग्नघटीस्थापनं
अथकन्यादानांगत्वेभगवादिदानमंत्राः
अथाक्षतारोपणं
अथविवाहहोमः—
गृहप्रवेशनीयहोमः
चतुर्थदिवसेऐरिणीदानं
वधूप्रवेशः
अथपुनर्विवाहः
अथाहिरागमनं
अथपुनर्विवाहः

अथाग्नीहोतसंसर्गप्रयोगः
अथार्कविवाहः
अथाद्रिकावरणं
अथमृगपुरीषोत्सर्गदि
विधिःअथचमनविधिः
अथचमनमिस्रकानि
अथदंतधावनं
असंक्षेपतःस्नानविधिः
अथगृहउद्योदकस्नानं
इतिप्रातर्नित्यस्नानं
इतिनेमिसंकेतानं

अथगोणस्नानानि
अथतिलकविधिः
अथभस्मत्रिपुंड्रः
अथसंध्याकालः
अथसंक्षेपतःसंध्याप्रयोगेवह
वानो
अथमंत्राचमनं
अथगायत्रीजपः
अथनेत्रिरीयाणां
अथकात्यायनानांसंध्याप्रयोगः
अथोपस्थानं

अथोपासनहोमः
अथाश्वत्थायेनानांस्मार्तहोमः
हिरण्यकेशीयानांस्मार्तहोमः
अथकात्यायनानांस्मार्तहोमः
अथहोमद्रव्याणिः
अथसमस्तहोमः
अथसमारोपः
अथयजमानस्यैवप्रवासेकृत्यं
अथगृहप्रातर्नित्यस्नानं
अथामिन्ताराकानि

अ.
६

अथविष्णुनामनि
द्वितीयभागेवेदशास्त्राभ्यातः
तत्रप्रयोगः
बोधायनोक्तो हरिहरयोः
पूजाविधिः
तृतीयभागेपौष्यवर्गार्थं
धनार्जनं
चतुर्थभागेमध्याह्नस्तनं
अथतेतिरीयाणां
अथकातीयानां
अथब्रह्मवर्षः

अथनर्पणं
अथहिरण्यकेशीनां
नर्पणं अथापस्त्रवासीनां
अथकात्यायनानां
नर्पणं
अथपंचमभागकृत्यं
अथप्रातः
अथसायंवेदेष्वेदीयाः
पितृयज्ञः
अथमनुष्ययज्ञः
अथतेतिरीयाणां
अथदेवयज्ञादिचतुष्टयं

अथकातीयानां
अथसर्वसाधारणोभोजनादिविधिः
अथसायंसंध्याप्रातः संध्यावत्
अथरतिआद्रिकंसमाप्तं
अथाधानविचारः
अथमूलसंस्कारविचारः
अथवापीकृपाकृतसर्गादि
अथदृष्टादिरोपणं
अथमूर्तिप्रतिष्ठा
अथपंचसूत्रीनिर्णयः
अथरुद्रतुल्यतुल्यत्वादिसर्वजपमालानां संस्कारः
अथविष्णुदिपंवायतनानि

अथकेशवादिचतुर्विंशतिमूर्तिनिर्णय
कोषोपदेव
श्लोकः अथसिधनुसारेणदेवप्रतिष्ठा
प्रयोगः
अथचलप्रतिष्ठायां
अथाचार्यः
इत्यधिवासनं अथस्तिराचार्योक्तो
विशेषश्च अथप्रायः स्तिरचलार्च
योसाधारणप्रयोगः
अथपुनः प्रतिष्ठा

अथप्रोक्षविधिः
अथजीमौद्वारः
अथतुलसीचहनकालः
अथविहितप्रतिष्ठा
होत्येकानि
अथविष्टोः प्रियाणि
अथशिवस्य
अथनिषिद्धानि
अथशिवनिर्वात्यगृहणविचारः
इतिनक्षत्रसंज्ञा

अथबल्लादि
अथरोमोत्पत्तौनक्षत्रकलं
अथसर्वनक्षत्रसाधारणशान्तिप्रयोगः
अथसर्वरोगनाशकानि
अथाभ्यंगः
अथापवाहः
गृहप्रवेशः
अथआधानार्थगमनं
अथगोचरप्रकरणं
अथपक्षीसरदशांतिः

अथकाकस्पर्शमेधुनशांतिः
 अथगायत्रीपुरश्चरणप्रयोगः
 अथपूर्तकमलाकरअम्बुथोद्यापनं
 अप्रयोगः
 रनिवटादितरुपत्रविधिः
 अथसर्वकामसाधारणपरिभाषा
 अथकर्मविशेषेभिर्नामानि कर्माग्देवताः
 अथकलियुगे कार्यकार्यविशेषः
 अथकलाविधिद्वानि
 अथस्वप्रविवारः

अथानिष्टकलः
 अथजाम्बतावनिष्ठानि
 अथविशेषतइष्टकलाः स्वप्नाः
 इः स्वप्नकृत्यं
 इतिहृत्सीयपरिष्ठेदेधुवीर्धसमाप्तः
 अथोत्तरार्धः
 अथजीवत्यिह कनिर्णयः
 अथश्राद्धादिधिकारः
 अथप्रेतकर्मप्रतिप्रत्ययः
 अथश्राद्धाद्याधिकारीनिर्णयः

अथस्त्रीणांदाहाद्याधिकारिणः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः

अथनध्यमाविद्याः
 अथवर्णविद्याः
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथद्विः
 अथवर्णानि
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः
 अथनिर्मन्त्रणादिश्राद्धाद्याधिकारिणः
 मपथेनं कर्तुंविद्याणांनियमाः
 अथसामान्यतः श्राद्धपरिभाषा
 अथानुमनादि
 अथभोक्तुः

अथद्विः
 अथोद्विचारः
 अथसंक्षेपतः श्राद्धाद्याधिकारिणः
 गन्तव्यः अथपाद्यं
 अथासनानि
 अथाध्यकातानि
 अथधूपः तत्रविहितपुष्पाणि
 अथदीपः
 अथान्यायादिदेवानि
 अथाध्यसादनं
 अथाद्याकरणं

अथहोमप्रकारः
 अथवाणिहोमप्रकारः
 अथविश्ववर्षने
 अथपिंडदानं
 अथपिंडोपघाते
 अथपिंडविशेषः
 इतिपार्वणप्राक्रियाः
 श्राद्धादिनेवेध्वदेवनिर्णयः
 अथनित्यश्राद्धं
 अथश्राद्धाद्याधिकारिणः

अथाम्नादं
अथपुनान्द्रव्यकंसाकलिकविधिः
अथान्येष्वनुकल्पाः
अथाम्नादमोजनेप्रायश्चित्तानि
अथस्यादाश्राद्धविशेषः
अथस्यादाज्ञानेविशेषः निर्णयः
अथाम्नादविघ्ननिर्णयः
अथमायोरज्ञादोषेनिर्णयः
पतिपुत्र्यानिप्रवेशः
अथाम्नादसंप्रानेनिर्णयः
अथानिलनपेणं

अथाम्नादुत्पेणंनिषेधः
अथतिथ्यादिनिषेधापवादः
अथनोदीश्राद्धवृत्तव्यं
तत्पूर्वार्धेप्रणिपेयं
अथविमक्ताविमक्तनिः
अथतीर्थाम्नादं
अथतीर्थसमीपेप्राप्तोविधिः
अथपरार्थस्नानं
तत्रादोगर्भनाशनाद्याशौचं
अथमनाशौचं
अस्यापनस्थानेविवाहः

अथानिकांताशौचं
अथाशौचसंप्रानेनिर्णयः
अथशवस्पर्शमुगमनादिसंसर्गाशौचं
अथानुगमने
अथनिर्हरणे
अथदाहो
अथरोदनेआशौचादि
अथाशौचान्नप्रक्षणे
अथशौचापवादः
अथकर्मनः

अथद्रव्यतः
अथद्रव्यदोषतः
अथसर्पद्वयेविशेषतः
अथविधिविहितजलादिमरणे
इतिपतितोदकेविधिः
अथविधानतः
अथजीवताप्याशौचं
इत्युत्तरार्धेसापवादआशौचप्रकरणं
समाप्तं
अथार्धदेहिकारंभोपयोगीभारा
यणवत्यादिप्रकारउच्यते

इतिउत्तरार्धेओर्ध्वदेहिका
धिकारार्थेनारायणवैलेःप्रयोगः
अथसर्पद्वयेव्रतं
अथपालाशप्रकृतिदाहादिविधिः
अथातीतव्रतसंस्कारकालः
इतिपुनःसंस्कारः
इति संक्षेपतः कृतघटस्फोटमु
दिः
तत्रप्रायश्चित्तप्रयोगः
तत्रतिलपात्रदानविधिः
अथवेतरणीविधिः

अथोक्तधेनुः
असायेविशेषः
अथत्यातोन्मिमतः
सायेःपत्नीमृतोदोषो
अथरदाकाशनेशव
नेयनप्रकारः
अथदशाहमध्येदर्श
पतिनिर्णयः
तद्गमनेसपिडीकरणंरथन
अथनृश्राद्धं
अथास्तिक्षेपविधिः

अ-

अथतीर्थेस्ति होपंकर्तुतत्पूर्वगविधिः
अथसप्तसूतकानि
तत्रयश्नकर्देमलक्षणं
अथैकादशाहकृत्यं
यथासर्गः
अथैकादशाहैनेकोद्विष्टं
अथकात्यायनानामेकोद्विष्टं
अथाध्यामासिकादिर्नादिकं
चेति क्रमेण ज्ञेयानि
अथैकादशाहैरुद्रगणश्राद्धं
अथशय्यादानं

अथोदकुम्भः
अथवैश्वामासिः
अथसंयिंतीकरणविचारः
इतिकालविचारः
अथयुग्ममृतो
अथरूपपुत्रयज्ञे
अथप्रथमाब्देनिविष्टानि
अथविधानानी
ब्रह्मचारिभूतो
अथकुष्ठिमृतो

अथरजस्वलादिमरणे
अथगर्भिणीमरणे
अथप्रयोगः
अथावाग्नावाज्येनामुद्रया
इतिसहगमननिर्णयः
इत्यंतेष्टिनिर्णयः
अथविधवाधर्माः
अथसंन्यासः
अथसंन्यासशृङ्गविधिः
अथाशौश्राद्धानि

इतिप्रथमरेखायां
अथसावित्रीप्रवेशः
अथास्तातृर्वैज्यान्वाधानं
अथविराजाहोमः
ततःआत्मन्यग्निसमारोपं
अथप्रेषोधारः
अथपर्यंकशौचप्रयोगः
अथयोगपटुः
इतिगृह्यग्निसमोविधुरा
देभ्यविनिदिष्टासंन्यासप्र
योगः

अथानिहोत्रिणोविशेषः
अथब्रह्मन्वाधानं
साग्निकप्रयोगः
अथतुरसंन्यासः
अथमृतयनिसंस्कारः
अथैकादशहोनिपार्वणश्राद्धं
अथद्वादशहोनिनारायणवलिः
इत्याराधनविधिः
अथप्रसंगाद्यतिधर्माः
इतिधर्मसारेक्ष्णीयपरिच्छेदोत्तरार्धः समाप्तः ॥

॥

अनुक

२

धर्मसिंधु

९

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीगुरुभ्योनमः श्रीसांवसप्तकोटीश्वरायनमः श्रीविठ्ठलं सुकरुणार्णवमाश्रुतोपनिष्टो
पमघसंहति सिंधुशोषं. श्रीरुक्मिणीमतिमुपपुरुषं परंतवंदुतं चरितं हृदिसंवरं. १ वैदप्रतिभंतमघानिशंकरं धनांस
भैरवप्रदिवानिशंकरं. शिवोन्वविभ्रममघोपतामहं सरस्वतीमाश्रुतजपितामहं. २ श्रीलक्ष्मींगरुडंसहस्रशिरसं प्रयुक्त
श्रीशंकपित्रीरूपं विधुमोमविदुक्तविद्यासुतानुपममुखं. इन्द्रागान्धिवुधावगुरुं अजननीतांतनताभिधनतायापि न
तनोमिमाधवसुखाधर्माधिसारंभितं. ३ दृष्ट्वापुनर्विधानं निर्णयसिंधुक्रमेण सिद्धार्थान्. प्रायेणमूलकवनान्मुद्रि
त्यलिखामिबालबोधाय. ४ तत्रकालः पादुचः. वसरः अयनः. क्रतुः. मासः. पक्षः. दिवस इति. वसरः पंचभा. चांद्रः सौरः
सावनोनाक्षत्रोवाहस्पत्य इति. शक्रप्रतिपदादिदशांतैः श्रवणदिस्तैः द्वादशमासेश्वरुः पंचाशदधिकशतत्रयदिनः सतिमलमासेत्रयोदश
भिर्मसेश्रवांशोवसरः. चांद्रस्यैवप्रसवाविभवः शक्रस्यादयः संज्ञाः. मेपादिपुद्गादशराशिपुरविमुक्तेषु पंचपक्षधिकशतत्रयदिनैः
सौरावसरः संपद्यते. पञ्चतरशतत्रयदिनैः सावनः. वैश्यमाणेद्वादशभिर्नाक्षत्रमासेः नाक्षत्रोवसरः. सूचवतुविशत्यधिकशतत्रय
दिनैः स्यात्. मेपाद्यन्यतमराशोवहस्पतिनामुक्तोवाहस्पत्यः. सवर्णपक्ष्यधिकशतत्रयसंख्यादनेभवेति. कर्मादौ संकल्पं चांद्र
वसरवस्मर्तव्यो नान्यः. अयनाद्विधिं. दक्षिणमुत्तरे. सूर्यस्य कर्कसंक्रांतिमारभ्यषड्राशिभोगेन दक्षिणं. मकरसंक्रांति

९

मारभ्यराशिषड्भोगेनोत्तरायणं. ऋतुर्द्विविधः. सौरश्चांद्रश्च. मीनारंभोमेपारंभोवा. सूर्यस्य राशिद्वयभोगात्संक्रांतौ संतादिषट्संज्ञा
कः सौरः ऋतुः. चैत्रमारभ्यमासद्वयात्संक्रांतौ संतादिषट्संज्ञकश्चांद्रः. मलमासे किंचिदनवतिसंख्यादिनैश्चांद्रः ऋतुः. श्रौतस्मार्तौ सौ
चांद्रः ऋतुस्मरणं प्रशस्तं. मासश्चतुर्धा. चांद्रः सौरः सावनोनाक्षत्र इति. शक्रप्रतिपदादिदशांतैः ऋतुप्रतिपदादिः पूर्णिमांतो वा चांद्रो
मासः. तत्रशुक्रादिर्हस्त्याः. कृष्णदिर्विध्योत्तरे एवयात्यः. अयमेव चैत्रादिसंज्ञकः कर्मादौ स्मर्तव्यः. केचिन्मीनोदिराशिमार
भ्यसौराणां चैत्रादिसंज्ञामाहुः. अर्कसंक्रांतिमारभ्यउत्तरसंक्रांत्यविधिः सौरमासः. त्रिशतादिनैः सावनः. चांद्रस्याध्विन्यादि
सप्तविंशतितामनाक्षत्रो मासः. प्रतिपदादिपौर्णमासं शुक्रमस्तः. प्रतिपदादिदशांतैः ऋतुपक्षः. दिवसः पाष्टिघातकालकः. उतिधम
सिंधुसारे प्रथमादिदशः. अयसंक्रांतिनिर्णयउच्यते. मेघेसूर्यसंक्रांतौ प्राग्ध्वपंचदशपंचदशघटिकाः पुण्यकालः. द्वादशरा
के. वृषपूर्वाः षोडश. मिथुनेपराः षोडश. कर्कपूर्वाः त्रिंशत्. सिंहपूर्वाः षोडश. कन्यायांपराः षोडश. तुलायांपराः ध्वपंचदशपंचदश
दशदशत्यके. वृश्चिकेपूर्वाः षोडश. धनुष्येपराः षोडश. मकरपराः त्रिंशत्. कुम्भपूर्वाः षोडश. मीनेपराः षोडश. चटिकाद्वयाद्यत्
पदिनशेषमिथुनकन्याधनुर्मिनेष्वपि मकरेपि पूर्वा एव पुण्याः. प्रभातेघटिकाद्वयाद्व्याल्लपकाले वृषसिंहवृश्चिककुम्भेपि अपिकेपि
परा एव पुण्याः. प्रभातेकर्कसंक्रांतौ पूर्वदिने पुण्यमित्येके. रात्रौ संक्रमे मध्यरात्राद्व्याल्लसंक्रांतौ पूर्वदिनोत्तरायणं पुण्यं. मध्यरात्रौ

धर्मसिं

२

त

त्यतः संक्रांतौ परदिनस्य पूर्वार्धं पुण्यं निरीयमध्यक्षसंक्रांतौ दिनद्वये पि पूर्वदिनोत्तरार्धपरदिनपूर्वार्धं पुण्यं इदं मकरसंक्रांतिरिति के सर्वत्र रात्रि
संक्रमे ज्ञेयं अयने तु मकरे रात्रिसंक्रमे सर्वत्र परदिनमेव पुण्यं रात्रौ के संक्रांतौ पूर्वदिनमेव पुण्यं सूर्यास्तोत्तरे घटिकावयं सायं संध्यातत्र मकर
संक्रमे पूर्वदिनपुण्यं सूर्यादित्वा क घटिकावयं प्रातः संध्या तत्र कर्कसंक्रांतौ परदिने पुण्यमिति संध्याकाले विशेषो ज्योतिः शास्त्रे
प्रसिद्धः अथ दानं मेषमेव दानं वृषमेव दानं मिथुने वृक्षाणां दिदये कर्कश्रुतधनुः सिंहश्चतुस्रवणेन कन्यायां गुरुवस्तु तल्लया
तिलगोरसाश्च वृश्चिके दीपः धनुषिवस्त्रपानेन मकरे काष्ठान्याग्निश्च कुंभे गोर्जलंतण्डलं मीने भूमि मल्लिश्च देयाः एवमन्यान्य
पि दानानि दृष्टव्यानि अयनसंक्रांतौ मेषतुलासंक्रांतौ पूर्वदिने रात्रौ मकरात्रावा उपायस्नानदानादिकार्यैः वरमोषापणसंक्रांतौ मस्य हारे वा
वामथा पणतया कार्यं अयनपूर्वा रात्रौ वरमोषस्तु विनिन पापक्षयकार्ये कार्यैः कन्यायां तु नित्यः सर्वसंक्रांतौ पुषि उत्तराश्रितं आहूतं कार्यं अ
यनद्वितीये नित्यं यथा तत्संक्रांतौ पुष्यानादिकं कर्तव्यं तथैव तस्मै पूर्वमयनाश पूर्वतो तत्संक्रांतौ चितस्नानदानादिकं कर्तव्यं अय
नां शास्त्राणि शोस्त्रप्रसिद्धाः ते वैदानीं द्वादशाधिकसप्तदशशतसंख्यं किं शास्त्रे वाहनशके एकविंशतिरयनांशाः इत्येकविंशतिमेदि
ने पूर्वमयनाश पूर्वकाल इति पर्यवसन्नोर्थः एवं न्यूनाधिकशके उद्यं वृषसिंहरश्चिक्रं पुष्यसंक्रांतौ पुष्यपदसंज्ञा मिथुनकन्याध
नुमरीने पुष्यसंक्रांतौ पुष्यपदसंज्ञा मेषतुलायामिधुमसंज्ञा कर्कमकरयोरयनसंज्ञा एतासु ननु मिधासु उत्तराश्रितं पुष्याधिक्यं मंग
लकृत्येषु सर्वसंक्रांतौ विशेषणपूर्वतः परं अष्टादश पौडशा घटिकास्त्यज्जाः चरादि संक्रांतौ पुष्यपदपरस्त्रनिलित्वाक्रमेण

२

भवदेवगुणीति पदसार्धशतं व घटिकास्त्यज्जाः रात्रौ संक्रमणे ग्रहणव मात्रावेव स्नानदानादिकं कर्तव्यं इति केचित् रात्रौ संक्रमणे दिवैव स्नानादि
कं न तु रात्राविति तु सर्वसंक्रमेणैव शास्त्रैर्बं यस्मिन्मसरे वि संक्रमस्तस्य धनक्षयादिपीडा तत्परिहारार्थं कल्पपत्रादियुक्तजल्मेन स्नानं विपुना
यनमारुहिसंक्रमे पूर्वापररात्रौ नैवारं तद्विषयं अध्ययनाध्यापनवर्जयेत् रात्रिसंक्रमे पूर्वापरयोर्दिनयोस्तु रात्रौ च वर्जयेत् एवं पक्षि
णी संक्रांतिः द्वादशाग्रहपर्यंतं अनध्यायादिकं इति तात्पर्यं अन्यापि विशेषायनसंक्रांतौ वैश्यते इति संक्रांतदृष्टः २ अथ मासमास
सद्विविधः अधिमासः क्षयमासश्च संक्रांतिरिति तमासोधिमासः संक्रांतिरित्यमासः क्षयमासः पूर्वाधिमासा उत्तराधिमासश्चिंशत्तममासमा
रभ्य अष्टसु नवसु वामासेष्वन्यतमो भवति क्षयमासस्तु एकवत्तारिंशदधिकशतसंख्येन वैरकोनविंशतिवर्षं वा भवति तलाधिकमासवद्वय
काले न क्षयमासः कार्तिकमार्गशीर्षयोषु अन्यतमो भवति नेतरः यस्मिन् वर्षे क्षयमासस्तस्मिन् वर्षे अधिकमास इत्यं क्षयमासात्पूर्व
मेकोधिमासः क्षयमासानंतरमेकोधिमास इति अथाधिमासादाखणं त्रेधा भवत्यस्यामेव संक्रांतिः ततः रिकृ प्रतिपदमारभ्यामा
वास्यापर्यंतं संक्रांतिर्नास्ति ततः शकृ प्रतिपदि वृषसंक्रांतिरिति पूर्वः संक्रांतिरिति मासोधिकवैशाखवसंतः वृषसंक्रांतौ मृतस
शुभ्रवशाखसंतः अथ क्षयमासोदाहरणं भाद्रपदस्तु भावास्यायां कन्यासंक्रांतिः ततः आश्विनाधिकमासः शशाश्विनप्रतिपदि
तुलासंक्रांतिः कार्तिकपुष्यप्रतिपदि वृश्चिकसंक्रांतिः ततो मार्गशीर्षपुष्यप्रतिपदि धनुः संक्रांतित्वास्मिन्नेव मासे अमावास्यायां मकर
संक्रांतिरिति धनुर्मकरसंक्रांतिद्वययुक्त एकमासः क्षयमास संज्ञः सच मार्गशीर्षपौषाख्यमासद्वयमास एकोमासो ज्ञेयः तस्य प्रति

ध. सिं.
३

पदादितिथीनां पूर्वार्धे मार्गशीर्षे उत्तरार्धे पौष इत्येवं सर्वे तिथीनां मासद्वयस्य कृत्वात् अत्र तिथिपूर्वार्धे मृतस्य मार्गशीर्षे प्रत्यक्षं आद्यं उत्तरार्धे मृतस्य
पौषे. एवं जनेवर्धपनादि विधिरपि. तत उर्ध्वं माघमासायां कुम्भसंक्रांतिः ततः कालानां अधिकमासः शरदृफाल्गुनशुक्लप्रतिपदिमीनसंक्रां
तिः एवं पूर्वापराभिमासद्वययुक्तः क्षयमासो यस्मिन् वर्षे तत्र त्रयोदशमासात्मकं किं विदुर्नवत्यधिकशतत्रयदिनेवर्षं. तत्र क्षयमासात्पूर्वो
भिमासः संसर्पसंज्ञः सर्वकर्माहः शुभकर्माणि मत्स्याज्यः. अहस्पतिर्नक्षत्रमासस्तदुत्तरस्ताव्यभिमासश्च सर्वकर्मसंवर्ज्यः. एवं करान्तर
रुहः केकाभिमासोऽपि वर्ज्यः. तत्र वर्ज्यावर्ज्येनेत्यर्थः. अनन्यगतिकं नित्यं नैमित्तिकं काम्यं वा भिमासक्षयमासयोः कर्तव्यं. स
गतिकं नित्यं नैमित्तिकं काम्यं वर्ज्यं. तथाहि संध्याग्निहोत्रादिनित्यं. ग्रहणस्नानादिनैमित्तिकं. कारीयादिकं रक्षाग्रहतिजीवनार्थमाहो
त्रेष्ट्यादिकं काम्यं मलमासेपिकार्यं. ज्योतिष्टोमादिनित्यं ऊतैष्ट्यादिनैमित्तिकं पुत्रकामेष्ट्यादिकाम्यं मलमासेन शुद्धमास्येव कर्तव्यं
आरब्धकाम्यस्य मलमासेऽप्यनुष्ठानं. नूतनास्तः समाधिश्च न कर्तव्या. तथा पूजालोपादिनैमित्तिकं पुनर्नृतिप्रतिष्ठागर्भाधानाधनप्रा
प्त्यातसंस्कारावृत्ताप्रकाशावर्ज्यादि रोगशान्तिमलम्ययोगेष्ट्याद्येव तदिदं नैमित्तिकं प्रायश्चित्तं नित्यं आह उन्नमासिकादि
आस्थानि दर्शनाश्च मलमासेपिकार्याह. चैत्रादौ मलमासे मृतानां कदाचिद्दुष्काले न तस्मिन्नेव चैत्रादौ मलमासे प्राप्ते मल
मासेऽप्यप्रतिसावसरिकं कर्तव्यं. चैत्रादौ शुद्धमासे मृतानां तु प्रत्याधिकं ग्राह्यं मलमासेन कर्तव्यं शुभे एवैवाप्तं कर्तव्यं. शुद्धमा

३

दि

शुभमासमृतानां प्रथमादिकं तु मलमासे एव कार्यं न शुद्धे. द्वितीयाद्यादिकं तु शुद्धे एव. एकादशाहं तर्कमसिपिडीकरणं च मलमासेपिका
र्यं. द्वितीयमासिकादिश्रावतुमलेशुद्धे वा द्वादशमासिकं अधिकमासे प्राप्तं तस्मै शुद्धमेव द्विवारं कृत्वा उन्नवि
कादिकाले उन्नविदं कृत्वा चतुर्दशमासं प्रथमादिकं कार्यं. यस्मिन् वर्षे क्षयमासाव्यवहिते अधिकमासः. यथा कार्तिके मलमासः तदुत्तरे मासो
वृश्चिकधनुःसंक्रांतियुक्त्वा तस्य संज्ञकस्तत्र कार्तिकमाससंज्ञं प्रत्यादिकं पूर्वभिमासे उत्तरे क्षयमासे च कार्यं. यत्र पि क्षयाप्यग्रहं तद्पूर्वो
मासो यथा श्विने भिमासो मार्गशीर्षे क्षयमासस्तत्रापि आश्विनमासं गतं आद्यं अधिकं शुद्धे वा श्विने च कार्यं ह्योरपि कर्माहंत्वादिति
भाति. व्यवहितक्षयमासगतत्वादिकं क्षयमासे एव कार्यं. तथा च पूर्वोक्ते मार्गशीर्षे क्षयोदाहरणे मार्गशीर्षं गतं पौषं गतं वादिकं कर्माहं
नेव मासे तिथिपूर्वार्धभागं विनेव कार्यं इति फलितं. अथ मलमासे वर्ज्यानि. उपाकर्माहंत्वाज्जने अष्टका आस्थानि गृहप्रवेशश्च डामेजीवधो
विवाहस्तैर्ध्यानाद्यस्तु कर्म अधिकं वर्ज्यानि. देवप्रतिष्ठाकूपारामाप्रसंगः नूतनवस्त्रालंकारपारणतुल्यपुरुषादिमहादानानि यज्ञ
कर्माधानमपूर्वतीर्थदेवदर्शनसंन्यासः काम्यवृषासर्गः राजभिषेको व्रतानि संगतिकं मलप्राशनं समावर्तनं मृतिकातनामकर्मादिसंस्कारा
नः पवित्रापोषणं दमनार्पणं श्रवणाकर्मासर्पबल्यादिपाकसंज्ञाः शयनपरिवर्तनाप्रक्षवः शपथदिव्यादिकर्म एतानि मलमासे वर्ज्यानि.
नैमित्तिका निरजोपाशान्तिविधिना धानपुनःप्रतिष्ठादिनियदिनिमित्तानां तत्रैव कर्तव्यं तदानमलमासादिषु षः कालातिपनौ तु शुद्धे
वर्तव्यानि. आश्रयणं दुर्भिक्षसंकटं मलमासे कार्यं. अन्यथा शुद्धे एव. युगादिमन्त्रादिश्राद्धां मासद्वयघातनिः क्षमात्पूर्वो भिमासः

ध-सिं
४

संसर्पसंज्ञकः पूर्वमुक्तस्तत्रैव डाकर्मव्रतबंधविवाहाभ्याधानयज्ञोत्सवमहालयराजभिषेकारखवर्जानान्यानि कर्माणि. अपूर्वव्रतारंभो व्रतसमा
प्तिश्चमलमासेनमेवति. सपूर्वमाघस्नानादेः क्षयमासे चारंभसमाप्तिरिति मकरसंक्रांतियुक्तक्षयमासगतपौर्णिमायां माघस्नानमारभ्यर्क
भसंक्रांतियुतमाघपौर्णिमास्यां समापनीयं. एवंकार्तिकेपू. पू. यत्रवेशास्वदिरभिरुक्तत्रवेशास्वस्नानादिब्रतानां त्रैपौर्णिमास्यामार
ब्धागंशुधवेशास्वपौर्णिमास्यां समाप्तिरिति तेषामासद्वयमनुष्ठानं. यन्मलमासेवर्ज्यमुक्तं तदुत्पुत्रास्तवात्यवार्धक्येऽपिज्ञेयं. तत्र
स्तावप्राक् सप्ताहवर्ज्यं. उदयानंतरं सप्ताहवर्ज्यमिति मध्यमः पक्षः. पंचदशाहदशाहपंचाहयहादिपक्षा आपदनापदादिविषयतया
देशविशेषपरतया न्ययोज्याः. अयं वर्ज्यवर्ज्यनिर्णयः सिंहस्तु गुरावपिज्ञेयः. तत्रविशेषउच्यते. कर्णवधचौलमौजीबंधविवाहदेवयात्राव्रत
वास्तुकर्मदेवप्रतिष्ठासंन्यासाविशेषतोवर्ज्या इति. अथसिंहस्तुपवादः. मघानक्षत्रगतेसिंहशगतेन गुरो सर्वदेशेषु सर्वमौगलिककर्म
णानिषेधः. सिंहशोभनरंगोदादक्षिणेभागीस्थमुत्तरसिंहस्वदेवोनास्ति. गंगागोदावधदेशेषु सर्वसिंहस्ते विवाहव्रतबंधयोर्दोषः. अन्यक
र्माणिसिंहशोभनरं सर्वदेशेषु कर्तव्यानि. अपस्तसूर्यसर्वदेशेषु सर्वमांगलिककर्मणां सर्वसिंहस्तेन दोषः. क्वचिदुपस्थितेकेपिदोषभा
वउक्तः. अत्रसिंहस्तुगुरोरावरीस्नानं. कन्यागतेकृष्णस्नानं महापुण्यं. गोदावयां यात्रिकाणां मुंडनोपनासावावस्यकोननुतनीरवा
सिनो. गर्भिण्यामपि सार्यायां विवाहादिभेगलोत्तरमपि गोदावयां मुंडनेदोषोनास्ति. गंगागोदावरीयात्रायां मलमासगुरुत्तुक्रास्ता

४

दिदोषोनास्ति मलमासेव्रतविशेषो न्यवज्ञेयः. इतिमलमासगुरुत्तुक्रास्तसिंहस्तुवर्ज्यनिर्णयस्तुतीपोदेशः. अथतिथिनिर्णयसामान्यपरि
भाषा. तिथिद्विविधा. पूर्णासरवडाव. सूर्योदयमारभ्य षष्टिनाडिकाव्याप्तौ पूर्णा. एतद्व्यासरवडाव. सखडापिद्विविधा. शुद्धविद्वत्.
सूर्योदयमारभ्यास्तमयपर्यंतविद्यमानाशिवरात्र्यादौ निशीथपर्यंतविद्यमानाचक्षुषातद्व्याविद्वत्. वेधोपिद्विविधः. प्रातर्वेधः सा
यंवेधश्च. सूर्योदयोत्तरं षष्ट्यष्टिकापरिमिततिथ्यंतरं स्पृश्यात्मकः. प्रातर्वेधः. सूर्योत्तावप्राक् षष्ट्यष्टिकापरिमिततिथ्यंतरं स्पृश्या
सायंवेधः. एकादशीव्रतविषयतुवेधोवध्यते. क्वचित्तिथिविशेषवेधाधिक्यं. पंचमीद्वादशनाडीभिः षष्ठीविधांकरोति. दशमीपंचद
शनाडीभिरेकादशीवेधकृतं चतुर्दशीअष्टादशनाडीभिः पंचदशीविध्यति. विद्याश्रुतिथयः क्वचित्कर्माणिग्राह्याः कुत्रचित्कालाज्या
भवन्ति तत्रसंपूर्णाश्रुत्यान्तिथिः प्रायेणनिर्णयनापेक्षते. संदेहाभावात्. निवेधविषयसर्वडापिनिर्णयाह. निवेधस्तुनिरुत्यात्मा
कालमात्रमपेक्षते इतिवचनेनाहम्यादिपुनारीकेलादिभक्षणनिषेधादेस्तत्कालमात्रव्याप्ततिथ्यपेक्षणात् विहितव्रतादिविषयेतु
निर्णयउच्यते. कर्मणोयस्ययः कालस्तत्कालव्यापिनीतिथिर्योस्या. यथाविनायकादिब्रतेमध्यक्षादोपूजादिविधानात्मध्याहृदिव्या
पिनी. दिनद्वयकर्मकालव्याप्तव्याप्तौ तदेकेशाव्याप्तौ वा युग्मवाक्यादिना पूर्वविधायाः परविधायां वा निषेधात्. युग्मवाक्यं तु
गमात्रियुग्मभूतानां पण्योर्वसुरंध्रयोः. रुद्रेणद्वादशीमुक्ताचतुर्ध्यात्वपौर्णिमा. प्रतिपद्यमावास्यातिथ्योर्युग्ममहापुलमिति
युग्मद्वितीया. अभिस्तृतीया. द्वितीयातृतीयाविधायास्तृतीयाद्वितीयाविधायास्तृतीयातृतीयायाः युग्मवतुषोपचम्या

युग्मं. षष्ठीसप्तम्योर्युग्मं. अष्टमीनवम्योर्युग्मं. एकादशीद्वादशयोर्युग्मं. चतुर्दशीपौर्णमास्योर्युग्मं. अमावास्याप्रतिपदोर्युग्ममित्यर्थः. कवित्वत्तुर्धराणा
नाथस्यमातृविद्वांसस्यते इत्यादि विशेषवाक्येयौद्यत्तनिर्णयः. वचनवशेनयात्यायास्तित्थेः. कर्मकाले सत्त्वाभावे साकल्यवचनेः. सत्त्वावनीयं. ता
नित्यं. यातिथिं समनुप्राप्य उदये यातिभास्करः. सातिथिः सकलाज्ञेयास्मानदानजपादिषु इत्यादीनि. इति सामान्यनिर्णयश्चतुर्धादेशः. अ
थ कर्मविशेषनिर्णयः. कर्माणि द्विविधानि. दैवानि पित्र्याणि च. दैवानि षड्विधानि. एकभक्तनक्तान्यानि तोषवासव्रतदानारव्यानि. मध्याह्न
कवारमेकान्नभोजनमेकभक्तं. रात्रौ वैवप्रदोषकाले भोजनं नक्तं. याचनं विनातिदिने लब्धस्यान्नाद्भोजनमयाचितं. दिनांतरलब्धस्यापि याच
कं स्त्रीपुत्रादिकं प्रति याचनमंतरेण भोजनमयाचितमिति केचित्. अहोरात्रभोजनाभाव उपवासः. पूजाद्यात्मकः कर्मविशेषो व्रतं. स्वत्वमि
दं निपूर्वकं परस्वत्वापादनदानं. तानि च एकभक्त्यादीनि कविद्वतांगतया विहितानि. कविदेकादश्याद्युपवासप्रतिनिधितया विहितानि. क
वित्वत्तुर्धराणि इति त्रिविधानि. तत्र अन्यांगानां प्रतिनिधिभूतानां न तत्तत्स्थानं वशेन निर्णयः. स्वत्वाणां निर्णय उच्यते. तत्र दिने पंचधा
विभज्य प्रथमभागः प्रातःकालो ज्ञेयः. द्वितीयः सगवः. तृतीयो मध्यह्नः. चतुर्थो भागो पराह्नः. पंचमः सायाह्नः. सूर्यास्तादुत्तरविमुखं प्रदो
षः. तत्रैकभक्ते मध्यह्न्यापि नीतिविशेषाः. तत्रापि दिनाधिसमये तीतिविशेषाश्चटिकामध्यदिनमानेन षोडशघटीत्रयं सुरव्योमो
जनकालः. तत उर्ध्वं आस्तायंगौणकालः. अत्र पूर्वधरवसुरव्यकालव्याप्तिः. परे धरव्याप्तिः. उभये द्रव्याप्तिः. उभयत्रापि व्याप्त्यभावात्
उभयत्र साम्येन एकदेशव्याप्तिरेव सम्येण एकदेशव्याप्तिरिति षट्पक्षा भवति. अत्र पूर्वधरवसुरव्यकाले प्राह्णतिथि सत्त्वपूर्वैव.

परत्रैव सत्त्वे परैवेयं संदेहः. उभयत्रापि पूर्णव्याप्तिते युग्मवाक्यान्निर्णयः. कर्मपर्याप्तित्थ्यलाभे पूर्वैवेति. इत्येकभक्तं. अधनक्तं. तत्र सूर्योत्तो
तरविमुखं नैलकप्रदोषव्यापिनीति निर्णयः. अन्यतरदिने तद्व्याप्तौ तदेकदेशस्पर्शे वा सैव ग्राह्या. भोजनं तत्त्वो न धरिकात्रयं सं
ध्याकाले सत्त्वाभोजनं कार्यं. संध्याकाले भोजनं निद्रा मेथुनाध्ययनवर्जनं च. यतिभिः अपुत्रविधुरैः विधवाभिश्च नक्तसायाह्नव्यापि
न्यादिनाष्टमभागे भायं. रात्रौ ते पांभोजननिषेधात्. एवं सौरनक्तमपि सायाह्नव्यापिन्यादिवैव कार्यं. दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ परादि
न द्वये प्रदोषव्याप्त्यभावे परत्रैव सायाह्ने दिनाष्टमे नक्तं कार्यं. नतुरात्रो. साम्येन एकदेशव्याप्तौ परैव. वैषम्येण प्रदोषैकदेशव्याप्तौ तदा
धिकवती पूर्वापि ग्राह्या. यदि पूजाभोजनपर्याप्तं तदाधिक्यं लभते. नो वेत्ताम्यपक्षवदुत्तरं. नत्वाधिक्यं वशादुत्तरं. नक्तवत्तो
जनवेधत्वात् विवारसंक्रात्यादावपि रात्रौ वैव कार्यं. रविवारादौ रात्रिभोजनस्य रागप्राप्तिभोजनपरत्वात्. एकादश्याद्युपवासप्रत्याका
यभूतं नक्तं तूपवासदिने हरेवेति. अयाचितस्य त्वहोरात्रसाध्यत्वाद्युपवासदन्तिर्णयः. पित्र्याणामपराह्णदिव्यापित्वेन निर्णयस्तत्र
करणे वक्ष्यते. एकभक्तनक्तान्यानि तोषवासानां पूर्वतिथौ अनुष्ठितानां परे धरतिथ्यते पारणं. यामत्रयाध्वंगेति न्यातिथौ प्रातः पारणमि
ति सर्वत्रोक्तं यमिति नाधकः. इत्येकभक्त्यादि निर्णयः पंचमो देशः. अथ व्रतपरिभाषा. तत्र स्त्रीभूराणां द्विरत्राधिकोपवासेनाधिकारः
रः. स्त्रीणां पितृभ्रातृपुत्राणां विना व्रतोपवासादौ नाधिकारः. उपवासादिने श्राद्धदिने न कालेन स्तथावने न कार्यं. पणोदिना द्वाहागं उषे

ध. सिं

६

वर्ककार्यं. जलपूर्णताप्रपात्रं गृहीतो दध्नुः. प्रातरुपवासादिघृतं संकल्पयेत्. अपूर्वितारं सोवतो घ्रापनं वमलमासे गुर्वो घृते वै धृति. अतिपातादिदु
र्भोगविष्टो कुरवारनिषिद्धः शोदि तिथौ न सति. एवं स्वदितिथावपिन सति. उदयस्त्रातिथिर्याहिन भवेत्तु मध्यमाहः. सारवज्ञानघृता
नां स्यात्पारं भस्मसमापनमिति सत्यवतोक्तः. क्षमास्सं दयादानशौचमिद्रिया नैत्रुः. देवपूजा नैव कुन सीतापस्तयवर्जनं. सवर्जय
धर्मः. अत्रहोमो व्याहृतिः. काश्यावतविशेषज्ञयः. मध्वताया उपोषणप्रतद्वृताजपस्तह्या नोत्तथाश्रवणदत्तनतन्मा मर्क
तैर्नश्रवणादिकं कार्यं. उपवासि अनावलोकगं धादिकमभयगतावलमनुपननसज्जतः. सभर्तृकस्त्रीणां सौभाग्यव्रते अभयगताव
लादिनवर्जं. अष्टोत्तान्यव्रतध्यानोपायमूलं पूलपयः. हविर्ब्राह्मणकाम्या नैव गुरोर्वचनमोषधं. प्रमादादिमाव्रतभंगे दिनत्रय
उपोष्य क्षौरं कृत्वा पुनर्व्रतं कुर्यात्. अशक्तस्योपवासप्रतिनिधिरेकब्राह्मणभोजनं तावत्तनादिदानं वा सरस्वतागवत्रीजपा
वा द्वादशप्राणायामावाप्रायश्चित्तं. स्वीकृतव्रतं कुर्वन्मशक्तः प्रतिनिधिना कारयेत्. पुत्रः पत्नी भर्ता भ्राता पुरोहितः स
त्वावेति प्रतिनिधयः. पुत्रादिः पित्राधुशेनव्रतं कुर्वन्मयमपि व्रतफलं लभते. असकृज्जलपानाच्च सक्तो ब्रह्मच
रिणात् उपवासः प्रपश्येत्तदिवा स्वापाश्च मेधुनात्. स्मरणं कीर्तनं कालिः प्रक्षुण्णं गुह्यभाषणं. संकल्पे निश्चयो मेधुनै
यान्वेत्यष्टावधमेधुनं. प्राणसंकटं लसकृज्जलपाने दायो नास्ति. न्वमस्तु जलमोक्षि नक्षीरमसुरं जंबीरफलं शुक्ति

६

पूर्णमिमांषि गणो व्रते वर्जनीयः. अश्रुपातक्रोधादिना सद्यो व्रतनाशः. परान्नभोजने वापि यस्यान्नं तस्य तत्फलं. तिलमुद्राभिन्नवर्णकादि
कोशी धान्यं माषादिकं मूलकं वसवमा. दक्षारगणं लवणमधुमांसादिकं वर्जयेत्. श्यामाकाश्च वनीवारागो भूमाश्च व्रतेहिताः. त्रीहि
मुद्रा तिलकं गुकलायादि धान्यं रक्ततरुमूलकं सूरणादेकदः सौधवसासु फलवर्णं गव्यं दधिसर्पिर्दुग्धा निपनसफलं औषधफलं
नारीकेलं हवातकी पिप्पली जीरकं शुठी ति तिणी कदली लवंगी धात्री फलानि गुडं तुरश्चु विकार इत्येतानि अतल पक्वानि हविष्याणि
गव्यं तक्रं माषिषं पृतमपि कवित. अशुक्लव्रतविधिस्तुले माषादिपरिमितस्त्वर्णरजतादिप्रतिमो पूज्या. इव्यानुक्तो अजिहोमः
देवतानुक्तो प्रजपतिः. मंत्रानुक्तो सप्तमस्तव्याहृतिः. संख्यानुक्तो चोत्तरशतमष्टविंशतिरष्टावाहोमसंख्या. उपवासे कृतब्राह्मण
भोजनं तत्तागतार्थं. उद्यापनानुक्तो गोसुवर्णोदधात्. विप्रवचनाद्गतसांगता विप्रवचनं दक्षिणोदत्तेव ग्राह्यं सर्वत्र. गृहीतव्रतस्य
वाशक्ततुल्यत्वं. विधवा भर्ता दोषवित्रक्ता देवस्त्रन धार्यः. श्वेतमेव धार्यः. सूतका दोस्त्रीणां रजोदापादो ज्वरादो वगृहीतव्रतादो
भारीर नियमास्त्वयं कुर्यात् पूजादिकमन्यद्वारा कारयेत्. अपूर्वो भस्मसक्तकादौ न सति. कान्ये प्रतिनिधिना तिष्ठति नैवेदमि
ति केनसः. कान्येधुपुत्रमाहर्ध्वके चित्प्रतिनिधि विदुः. नस्यात्प्रतिनिधिर्मन्त्रस्वामि देवाभि कर्मसु. नापि प्रतिनिधातय निषिद्धं
वस्तु कुत्रचित् व्रतादिस्तन्निपातदानहोमाद्याविरुद्धकर्मणकार्यं. विरुद्धं न कर्तव्यं नोपवासोदावेकं स्वयंकृत्वा अन्यत् पुन
भाष्योदना कारयेत्. यत्र वतुश्येत्तस्मादिवा भोजननिषेधो व्रतान्तरपारणा च प्राप्तव्रतो जनमेव कार्यं. पारणाया विधिना

ध. सि.

आस्या

र्वेव. उभयदिनेमध्याह्नादिपक्षचतुष्टये पंचमीयुतेवग्राह्या. संकष्टचतुर्थीतुनंदोदयव्यापिनीग्राह्या. परदिनेहवचंद्रोदयव्याप्तोपरेव. उत्त
 यदिनंदोदयव्यापितृतीयायुतेवग्राह्या. दिनहयचंद्रोदयव्याप्तभावेपरैव. इतिचतुर्थी०१० पंचमीशुक्लपक्षेकृष्णपक्षेनक्षत्रमात्र
 पितृतृथिविद्वाग्राह्या. स्कंदोपवासोत्तुषष्ठीयुताग्राह्या. नागजनपंचमीपरविद्वाग्राह्या. परेष्टुस्त्रिभुवनैर्नृनापंचमीपूर्वेष्टुस्त्रिभुवनै
 नृनचतुर्थ्याविधातदापूर्वेव. त्रिभुवनैर्धिकाचतुर्थ्यावेष्टुभुवनैर्धिकाचतुर्थ्यापरैव. इतिपंचमी०११ षष्ठीस्कंदस्वतेपूर्वविधा. अन्यत्रतुपर
 विधेव. पूर्वपक्षः पक्षमुहूर्तान्तरपक्षम्यावेष्टुपूर्वापि. षष्ठीसप्तम्योरविधिसरयोगेपक्षकागः. इतिषष्ठी. १२ सप्तमीकर्ममात्र
 ष्ठीयुतेवग्राह्या. यदापूर्वपक्षसप्तम्यपर्यंतपक्षीतिदिवायष्टीविधानलभ्यतपरपक्षअष्टमीविधातदाग्राह्यापरैव. एवंतिथ्यंतरानि
 र्णयेष्टमस्तु. इतिसप्तमी०१३ व्रतमात्रअष्टमीशुक्लपक्षपरा. कृष्णपूर्वा. मिलितशिवशक्त्यास्तुवेष्टुष्टोपिपरा. बुधाष्टमीशुक्ल
 पक्षेप्रातःकालमारुपअपरारुपर्यंतयदिनेमुहूर्तमात्रपिबुधवासरयागःसाग्राह्या. सायाहकालनेत्रमासश्रावणादिमासचतु
 र्थ्येकृष्णपक्षेननग्राह्या. सर्वेष्टाष्टमीशुक्लकालभोवोदशेनकेनिदुपयसंति. तत्रमार्गशीर्षकृष्णपक्षेष्टम्याभोरवज्रमंतीत्वात्तदनि
 र्णयोक्तियनमध्याह्नव्यापिनीग्राह्या. दिनहयमध्याह्नव्याप्तोपूर्वेव. प्रदोषव्यापिनीनिकोस्तुभा. अतउभयानिप्रदोषव्याप्तोदि
 विधवाक्याविरोधोयमरेव. पूर्वत्रप्रदोषव्याप्तिरेवपरत्रमध्याह्नव्यतदावदुशिष्टान्तरानुरोधोप्रदोषगापूर्वेव. मनु

अर्कसद्वेरात्रोचतुर्दश्यष्टमीदिवेतिवचनात् दिवाभोजननिषेधमात्रपालनंमनुकिंविद्वतं तत्रनिषेधस्तु निवृत्त्याकालमात्रमपेक्षतेइतिवना
 दभोजनकालव्यापिनीमष्टमीसंज्ञानवम्यांसप्तम्यावासाक्तव्यमितिभाति युक्तममुक्तंवासद्विभिन्नारणीयं. इत्यष्टमीनि०१४ नवमीसर्व
 त्रअष्टमीविद्वाग्राह्या. इतिनवमी०१५ दशमीतृपवासोदोदयव्याप्तोपूर्वविद्वाग्राह्या. अत्रासेउत्तरविद्वाग्राह्या इतिदशमी०१६
 अथैकादशीनिर्णयः. तत्रएकादश्युपवासोदधा. भोजननिषेधपरिपालनादकोव्रतात्मकम्. आधेपुत्रवदुष्टादीनांकृष्णपक्षेष्टाधि
 कारः. व्रतात्मकापवासस्तुअपत्ययुक्तगृहस्थेष्टाष्टपक्षेनकार्यः. किंतुसमनक्षत्रसकल्पमकृत्वा मथाशक्तिनियमयुक्तंभोजनजनने
 नकार्यं. एवंतिथिस्तुसुक्तेकादश्यामपिज्ञयं. शयनिवाधनीमध्यर्तिकादृशीपुसापस्यगृहजुदीनांस्तेषामधिकारः. विदुसा
 युज्यकामेरासः पुत्रकामप्रकाम्यव्रतपक्षद्वयपिकार्यं. त्वनकोपिनिषेधः. वेस्तुवगृहिणांकृष्णकादश्यपिनिषयोपोष्या. इदमेकादशीव्रतं
 शिववेष्टवसादीनांसेवांनित्यं. अकरणप्रत्यवायसमनात्. संपत्त्यादिफलश्रवणात्तन्मात्रमभवति. केचित्मुहूर्तादिमित्तसा
 ग्रीसत्तदशम्यामवसाजनकतव्यं. स्यादयात्पूर्वमेवप्रवृत्तायांलुद्धाधिकेष्टादशिकायांतुनैरंयेणोपवासद्वयकार्यमितिनिषिपाक
 नमापिवदंति. तत्रयुक्तं. अष्टमवर्षादूर्ध्वमशीतितमवपर्यंतमेकादशीव्रताधिकारः. शक्तसत्त्वशीतकूर्ध्वमप्याधिकारः. सप्ततका
 यास्त्रीणांभर्तृनुज्ञापित्राधनुज्ञाविनापवासव्रताद्यान्तरणव्रतवैकल्यभवायुःकृद्योनरकथ. अशक्तानांतु. नक्तुमिथ्याजमनोएत
 वाफलंतिताः क्षीरमथावुवाग्मि. यत्पन्नगव्यंयदिवापिवायुः प्रशस्तमत्रान्तरमुत्तरेव इतिपक्षेष्टुशक्तिरतम्यनएकपक्षाजयण

ध. सिं

९

नत्वेकादशीस्यः प्रमादादिनेकादश्यामुपोषणाद्यकरणेद्वास्त्वयामपिब्रतं कार्यं. द्वादश्यामप्यकरणेयवमध्यवन्दायणं प्रायश्चित्तं. नानि
नास्तिक्यास्करणेपिपीलिकामध्यवादायणं. अशक्तपतिपुत्राद्यदेशनस्त्रीपुत्रभगिनीभ्रात्रादिभिरैकादश्वितानरणेकतुशतजं
पुण्यं. अथवतदिननिर्णयः. तत्रत्रयाधिकारिणोद्विविधावेष्टयाः स्मार्ताश्च. तत्रयथापिचस्यदीक्षास्तिवेष्टवीत्यादिकृष्णयु
क्तवेष्टवास्तद्दिनास्मार्ता इति महा निबन्धेन तत्रापिस्वरं पौ पर्थप्रसिद्धमेववेष्टवत्तं स्मार्तं तत्रवृद्धामन्यत इति सिद्धं तमेवस
वेष्टोस्तशिष्टपरिहृतं प्रचरति. वेष्टोपिद्विविधः. असृणोदयदशमीविधः सूर्योदयेतदेधश्च. सूर्योदयात्माकचतुर्दशिका
त्मासृणोदयः. सूर्योदयस्तुस्पष्टः. तेनपदपंचाशत्पाठिकानतरकलादिमात्रदशमीप्रवेशात्सृणोदयवेष्टावेष्टवविषयः. चि
द्यटिकात्मकसूर्योदयोत्तरपक्षादिमात्रदशमीसत्तेसूर्योदयवेष्टः स्मार्तविषयः. ज्योतिर्विदादिविवादनवेष्टादिसंस्तेनवदुका
क्यविरोधेनब्राह्मणेषुवेष्टादिषुद्वादशीमिरित्यज्यद्वादशीसमुपोषयेत्. तथान्वएकादशीद्विविधा. शुद्धावेष्टान्व
असृणोदयवेष्टवतीविष्टा. तांस्तत्तावेष्टवेष्टादश्वेष्टवउपोष्या. असृणोदयवेष्टवहिताशुद्धा. सान्तुर्विधा. एकादशीमात्राधि
क्यवती. १ द्वादशीमात्राधिक्यवती २ उभयाधिक्यवती ३ अनुभयाधिक्यवती चेति ४ अत्राधिक्यसूर्योदयोत्तरसत्तं त
त्रादशरणे. दशमीनाज्यः ५५ एकादशी ५५११ द्वादश्याः क्षयः ५८ इयमेकादशीमात्राधिक्यवती. वेष्टवेष्टवउपोष्या.

९

स्मार्तगृह्येः पूर्वा. अथदशमी ५५ एकादशी ५८ द्वादशी ५०११ इयंमुद्गाद्वादशीमात्राधिक्यवती. अत्रवेष्टवानांद्वादश्यांउपोषणं
स्मार्तानांपर्वत्र. अथदशमी ५५ एकादशी ५०११ द्वादशी ५ इयंशुद्धाउभयाधिक्यवती. अत्रसर्वेष्टवेष्टाः स्मार्तश्चपरेष्टोपोष्या. अथदश
मी ५५ एकादशी ५१ द्वादशी ५८ इयमनुभयाधिक्यवतीशुद्धावेष्टवेष्टाः स्मार्तश्चपूर्वेष्टोपोष्या. इतिस्तेपतावेष्टनिर्णयः. अथ
स्मार्तनिर्णयः. तत्रसूर्योदयवेष्टवतीविष्टातद्वहिताशुद्धाचेति. द्विविधापिप्रत्येकतनुर्धा. एकादशीमात्राधिक्यवती उभयाधि
क्यवती. अनुभयाधिक्यवती. इत्येवंअष्टमेदाप्तवन्ति. अत्रेष्टाहणानि. दशमी ५८ एकादशी ५०११ द्वादश्याः क्षयः ५८ इय
मुद्गाद्वादशीमात्राधिक्यवती ५१ मात्राधिक्यवती. दशमी ४ एकादशी २ द्वादश्याः क्षयः ५८ इयंविष्टाएकादशीमात्राधि
क्यवती. अत्रउभयाधिक्यवतीस्मार्तानांगृहीणांपूर्वेष्टोपोष्या. यतिभिः निष्क्राम्यतिर्भवनस्त्वर्धवादिभिः वेष्टवेष्टवउपोष्या. विष्ट
प्रीतिकामैः स्मार्तरूपवासद्वयंकार्यमितिकेचित्. उभयाधिक्यवतीशुद्धायेष्टा. दशमी ५८ एकादशी ५०११ द्वादशी
४ उभयाधिक्यवतीविष्टायेष्टा. दशमी २ एकादशी ३ द्वादशी ४ अत्रउभयाधिक्यवतीसर्वेः स्मार्तवेष्टवेष्टवउपोष्या. विष्ट
दशीउपोष्या. द्वादशीमात्राधिक्यवतीशुद्धायेष्टा. दशमी ५८ एकादशी ५८ द्वादशी ५०११ अत्रमुद्गात्स्मार्तानामैकाद

ध-सि
२०

सर्व

शयमेव उपवासो न द्वादश्यामिति माधवगतं. हेमाद्रिमतस्तु सर्वैः परा द्वादशयेव उपोष्या. केचित्तु मुमुक्षुभिः स्मार्तेः परोपोष्येत्याहुः. द्वादशीमात्रा
धिका विद्यायथा. दशमी १ एकादशी द्वयगात्रिणी. ५८ द्वादश्याहुः (हः ६०) १। अत्र एकादश्याविद्वत्तातु द्वादश्यामेव स्मार्तानामन्युपवासः.
एवं च उभयाधिके द्वादशीमात्राधिके न स्मार्तानां विद्यायास्त्यागो नान्यत्र. वैष्णवानां तु पञ्चिधामप्याधिक्यवतीत्यक्ता द्वादश्यापोष्या.
अनुभयाधिक्यवती विद्यायथा. दशमी २ एकादशी ५८ द्वादशी ५९ स्मार्तानामेकादश्यामेव उपवासो न द्वादश्या. वैष्णवानां तु विद्वत्तातु
द्वादश्यामेव उपवासः. अनुभयाधिक्यवती विद्यायथा. दशमी २ एकादश्याः क्षवः द्वादशी ५९ अत्रापि स्मार्तानामेकादश्यानुपवासः.
वैष्णवानां द्वादश्यानुपवासः. अस्मिन्नुभयाधिनां क्यवती विद्याचरमभेदे प्रथममेव मे इवयतिभिर्मुमुक्षुभिर्विधवाभिः परोपोष्या.
विष्णुप्रीतिकामैरुपवासद्वयकार्यं इति तु लभ्यमुक्त्या प्रतिभाति. इदानीं शिष्टास्तु हेमाद्रिमतं निष्कामत्वाधिकं च अनादृत्य माधवम
तेनैव स्मार्तं निर्णयमविशेषेण वदति. ननु कचिदुपवासद्वयं शुद्धाधिक्य द्वादशिकायां सर्वेषामेकं परोपवासं वावदति इति सर्व
देशेषु प्रायेण माधवाक्तानुसार एव प्रचार इति बोध्यं. इदमेवैव द्वादश्यामेव स्मार्तानां द्वादशमेव स्मार्तानां निर्णयः सर्वोपि गताया
भवति इति विभावनीयं. विस्तरस्तु महाप्रथमसंशयः. अत्र अष्टादशमेव स्मार्तानां द्वादशमेव स्मार्तानां निर्णयः सर्वोपि गताया
नेव बालानां व्यामोहमात्रं स्मार्तानां निर्णयः पृथगेव पट्टलिखितारम्भापितो नुसंधेयः. अत्र अधरात्रांतरं दशमीसत्त्वकपा

प

२०

ल्लेखः १ द्विपंचाशदधिका दशमीसत्त्वकायावेधः. २ त्रिपंचाशत्पटीत्वे द्वादश्यायस्तत्त्वोवेधः. ३ चतुःपंचाशत्वे संपूर्णा रव्यः. ४ पंचपंचाशत्वे अतिवेधः.
५ षट्पंचाशत्वे महावेधः. ६ सप्तपंचाशत्वे प्रलयारव्यः. ७ अष्टपंचाशत्वे महाप्रलयः. ८ एकोनषष्टित्तोराख्यः. ९ पञ्चिधटीत्वे राक्षसाख्य इति
वेधभेदान्तरं स्मार्तानां आध्यादिमतानुसारिभिः कैश्चिदेव केनिदेवानुसृताः. माधवान्धार्यास्तिवैसंमतस्तु षट्पंचाशत्वे घटीवेध एव इति ज्ञेयं.
द्वादशीपंचदशघटीभिरेकादशीद्विकेति तदुपवासातिरिक्तव्रते. अप्यत्र प्रयोगः उपवासात्तर्हि नेत्रातः कृतनिःसंक्रियः. द्वादशीदि
मास्त्यकरिष्यत्वं ततः. त्रिदिनं देवदेवशनिर्विघ्नं कुरु केशव इति संकल्प्य मध्यह्ने एकभक्तं कुर्यात्. तत्र नियमाः कास्यमासमस्त
दिवात्वापादिभोजनात्युपानपुनर्भोजनं गेयं ध्वजं दानं तृणापण्यं कर्तव्यं. एकादश्यादिपुनर्भोजनं कर्तव्यं. तत्र नियमाः कास्यमासमस्त
एकभक्तं कुर्यात्. निशितरत्नैशयित्वा प्रातरेकादश्यापण्यं दिनादंतधामनं कुर्यात्. ननु कचिन् स्नानादिनित्यादि
यांते पवित्रपाणिस्तद्वस्त्रावापि पूर्णतामप्राप्तं आदाय संकल्पं कुर्यात्. एकादश्यानिराहरो भूत्वा हर्मपरे हनि. भोक्ष्यामि पुंडरीका
क्षारणं मे भवान्मुतसति. अननमंत्रं पुण्याजलिं वारुणं दद्यात्. अशक्तस्तु एकादश्यां जलाहारं एकादश्यां क्षीरं हनि. एकादश्यां
लाहारः एकादश्यां नक्तभोजीत्याद्य हेनशक्तानुसारेण संकल्पः. शैवानां सुदगायत्रासंकल्पः. सौराणां नित्यगायत्रायां संकल्पः.
अथ संकल्पः सूर्यादयो नरं दशमीसत्त्वस्मार्ते रेकादश्यां तत्रोक्तं कार्यः. अधरात्रा उपरि द्वादश्यां नुवृत्तौ सर्वैरेकादश्यां मध्याह्ने नरकार्यः.

५० सिं

११

ए

संकल्पोत्तरमशरमंत्रेण त्रिरभिर्भित्तं जलं पिबेत् ततः पुष्पमंडपं कृत्वा तत्र पुष्पैर्गंधैस्तथा धूपैर्दीपैर्नैवेद्यकैः परैः स्तोत्रैर्नानाविधैर्व्यवाहितं
 वाघैर्भक्तैः दंडवत्प्रणिपातैश्च जयशब्दैस्तथोत्तमैः हरिसंस्तव्यविधिवद्वात्र कुर्यात्तज्जागरं एकादश्या नियमाः पारवर्तितं तापणं कुर्यात्
 दर्शनं वर्ज्यं ब्रह्मचर्यं सत्यं भाषणं दिवस्त्रिपवर्जनादयः परिभाषोक्तं श्रेयाः पारवर्तितं दर्शनं दोषं तस्यैव पर्येततः शुचिः संस्पृशेत्तु
 तः स्नायात् शुचिरादित्यदर्शनात् संभाष्य तान् शुचिपदं त्रिजपेदभ्युत्तं बुधः इत्यादि प्रायश्चित्तं उपवासं दिने आहुताशो आहुता
 षं सर्वान्नैवेद्यं पात्रं परि विष्य तत्तु वा न्नावध्राणं कृत्वा पात्रं गवादिभ्यादयं कर्म मूल फलाहावाद्यनुकल्पेन उपवासक त्रौ तु स्वभक्ष्यस्य
 वफलादेरुपितं ब्राह्मणपात्रेण परि वेषणपूर्वकं तच्छेषमक्षय्यं कार्यं एकादश्या यदात्र पशुताहः स्यात्कदाचन नदिनंतु पारित्यज्य
 द्वादश्या मेव कारयेत् इत्यादि वचना नियमान्नारेव च उव पराणि वेद्युः षोडशमहालयकरणं पक्षे एकादश्या धिनारणं कदादश्या धि
 करणं कर्म महालयं तत्रेण करिष्ये इति संकल्प्य महालयं द्वादश्या मेव कार्यं कात्यायनोपवाससूत्रक प्राप्तास्नात्वा सूत्रक प्राप्तास्नात्वा हरि
 त्रणम्य निराहारादिकं स्वयंकृत्वा पूजादिकं ब्राह्मणद्वारा कार्यं दानादिलेपोनस्तत्काले अवेष्टानावश्यकत्वं एव रजस्वलादि
 क्षेपेपि द्वादश्या प्रातर्निमित्तं पूजा विधाय भगवत व्रतमर्पयेत् अज्ञानतिमिरांधस्य व्रतं नानेन केशव प्रसादस्तु सुखान्नाथानां
 दृष्टिप्रसादात् तत्तत्रैव दशम्यादिपूजानां नियमानां भंगो ह्यास्वापेव दुःशो जलपानमिच्छासाधो वा तन्न नियमभंगमुच्यते

१२

श्मना वायणाष्टाक्षरमंत्रं पञ्चमं होत्रं शतसंख्यं कार्यात् अल्पक्षेपेनामशतत्रयजपः रजस्वलात्वं जलं रजस्तत्काले द्वादश्या सुव्रतमध्ये अवर्णयेत्
 होत्रं रजस्वगायत्रीजपः ततो नैवेद्यं तुलसीमिथितान्नेन पारणं कार्यं आमलकी फलस्य पारणाय तोक्षणे असेना अभाषणादि
 दोषनशः पारणं द्वादश्या मुलं धनं महादोषान्तु द्वादशी मध्ये एव कार्यं स्वल्पं द्वादशी मत्परे शिशोषे आमध्याताः क्रियाः सर्वा अपक्व
 ष्यकार्याः आग्निहोत्रं होमस्य नापक्व इति कथितं एवं श्राद्धस्यापि नापक्वो रात्रौ श्राद्धस्य निषेधात् अति संकटे श्राद्धेन
 दोषादि ब्रूते तृतीये जलेन पारणं कार्यं द्वादशी मध्ये स्त्वे द्वादशी प्रथमपादं र्द्विवासरं संकृतं सुलं ध्य पारणं कार्यं कलामात्राया
 अपि द्वादश्या अभावे त्रयोदश्यां पारणं द्वादश्या मध्याह्ने तरे सते पि प्रातर्मुहूर्तं त्रयमध्याह्नं एव पारणं नमध्याह्ने होति बहवः
 बहूनां कर्मकालानां बाधापक्षे पराह एव तिके चिह्नं द्वादश्यां शुक्रायां कृष्णायां वा सर्वमासेषु अवर्णयोगे शक्ते नैका द्वादशी द्वा
 दश्यादि योरप्युपवासः कार्यः अशक्तेन एकादश्या फलाहावाद्यनुकल्पकत्वात् श्रवणं द्वादश्या मुपवासः कार्यः विष्णुस्त्वक्तव्यो
 गसत्वे तु एकादश्या मेव श्रवणं द्वादशी प्रमुक्तं मुपवासं कृत्वा द्वादश्यां श्रवणयोगं रहिता यो पारणं कार्यं द्वादश्याः श्रवण
 तो न्यूनत्वे श्रवणमुक्तायामपि द्वादश्या मेव पारणं द्वादश्या मुलं धनं दोषात् विष्णुस्त्वक्तव्यो गारिनिर्णयोऽप्यप्यमात

ध. सि.
१२

गतश्रवणद्वादशीप्रवर्णनेवश्यते विद्वानिद्रांपरान्तं पुनर्भोजनमेवने क्षौद्रं कांस्यामिधते त्वं द्वादश्यामष्टवर्जयेत् चतुर्कोधवर्णककोइव
माषतिष्ठपिष्टमसूत्रनेत्रांजनमिथ्याभाषणलोभायासप्रवासभारवाहनाध्ययनतां वृत्तादीनि वनर्जयेत् एतेचनियमाः काम्यव्रते आवश्यकः
नित्यव्रतेषु शक्तिमांस्तु पुमानुर्यातनियमं सविशेषणं विशेषनियमांस्तोऽहोरात्रैर्भुजितः निगृहीतैरियः श्रद्धासहायो विष्णुतत्परः
उपोष्यैकादशीपापान्मुच्यतेनात्र संशयः अन्नं भुंज्येति योऽद्यात् भुंज्ये वायः स नारकी एकादशीव्रतादिषु सायुज्यं लभते श्रियं इत्येकाद
शीव्रतनिर्णयः कार्यांतरेषु एकादशीद्वादशीयुतैव याव्या इति एकादशीव्रतनिर्णयोद्देशः सप्तदशः द्वादशीलेकादशीविधायाव्या अथष्टोम
द्वादश्याः शुद्धाधिका एकादशीयुक्ताद्वादशीउन्मीलिनी संज्ञा १ द्वादश्येव शुद्धाधिकावर्धते सा वंजुली २ सूर्योदये एकादशीततः सयगामिनी
द्वादशी द्वितीयसूर्योदये त्रयोदशी एव मेकाहोरात्रेति धिन्नयस्पर्शात् त्रिस्पर्शा संज्ञाद्वादशी ३ द्वात्रिंशो मास्याभायदादिनवृद्धिस्तदा पक्षवर्धिनी
संज्ञा ४ पुष्यर्क्षयुताजया ५ श्रवणयुताजया ६ पुनर्वसुयुताजया ७ रोहिणीयुतापापनाशिनी ८ एताः पापक्षयमुत्तिकाम उपवसेत्
श्रवणयुता एकादशीवन्नित्या एतास्वष्टसु एकादशीद्वादश्यारेकत्वे तत्रेण उपवासः पार्थक्येन त्र्युपवासः सहयं यस्तारध्वं व्रतद्वय उपवासो
रान्तश्चैतस्मद्वादशीसमुपोषणात् व्रतद्वयपुण्यकामः तत्र श्रवणर्क्षयोगो मूर्द्धतमात्रो विधास्यः पुष्यादियोगः सूर्योदयमारब्धास्तमपर्यंतं
श्वेदुपवासः पारणतु तिथिनक्षत्रसंज्ञायां धर्मात् उभयाते अन्यदशीतैवेति सर्वसामान्यनिर्णयः इति द्वादशीनिर्णयोद्देशः अष्टमः त्रयो

राम
१२

दशीशुक्लापूर्वा कृष्णा उत्तरा शनिवासादिपुक्तां कांश्चिद्वृत्तत्रयोदशीमारभ्य संवत्सरपर्यंतं प्रतिपक्षत्रयोदशीपुनश्च शनिवारयुक्तास्ते चतुर्विंशतिशु
क्लत्रयोदशीपुनश्च कर्तव्यं यस्मिंश्चोषसमये शिवपूजा नक्तभोजनात्प्रदोषव्रतं तत्र सूर्यास्तमनोत्तरं त्रिमुहूर्तोत्पन्नप्रदोषव्यापिनी त्रयोदशीयाव्या
दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ साम्येन तदेकदेवास्पर्शा उत्तरा वैद्यम्येण तदेकदेवास्पर्शा तदाधिक्यवर्ती पूर्वायाव्या यदि देवपूजाभोजनपर्यंतं तदाधि
क्यं लभ्येत नो चेत् साम्यपक्षवत् उत्तरैव उभयत्र सर्वथा व्याप्तभावेऽपि परैव त्रयोदशीनिर्णयोद्देशः एकोनविंशतितमः चतुर्दशीतुल्यत्वात्
रा कृष्णापूर्वा यातु प्रतिमासं कृष्णचतुर्दश्यां शिवरात्रिव्रतं काम्यमनुष्ठीयते तत्र महाशिवरात्रि व्रतं निशीथव्यापिने च याव्या उभयत्र निशीथ
व्याप्तौ परा प्रदोषव्याप्तेराधिकात् कैश्चित् प्रदोषमानव्यापिनी गृह्यते तत्र मूलं विज्ञेयं यत्तु चतुर्दश्यादिना भोजननिषेधेऽपि नित्यत्वात्
व्यते तत्र भोजनकालव्यापिनी चतुर्दशीत्यक्ता त्रयोदश्यां पंचदश्यां भोक्तव्यं शिवरात्रिव्रतं भिस्तु चतुर्दश्यामेव पारणा कर्तव्या नतवचतु
र्दशी अष्टमीदिवेति भोजननिषेधप्राप्तिः विधिप्राप्ते निषेधाप्रवशात् इति चतुर्दशीनिर्णयोद्देशो विंशतितमः पूर्णिमाभावात्पुनस्तानित्री
व्रतं विना परैव याव्या यत्तु कैश्चित् श्रावणीकृताशनी पूर्णिमास्त्याः कुलधर्मदोषवैविध्योऽप्युल्लेखः सर्वो पूर्णिमासी कुलधर्मदो
षवैविध्यं तत्र मूलं मध्यं अष्टादशनाडिकातो न्यूनचतुर्दशी सत्वे तादृशचतुर्दश्यावैधस्य भूतोऽष्टादशनाडीभिरिति वचनात् अह्न्य कलत्र
तीतिरस्तुवातादशस्थले कुलधर्मैर्धर्मत्रयाद्यत्वं अष्टादशनाडिकाधिकचतुर्दशीमेधेत् पूर्वावेदा पूर्णिमासीनयाव्या इति मे प्रतिभाति

ध. सिं.
१३

अमावास्याभौमसोमवारयुतास्नानदानादौमहापुण्या एवंभानुयुतासप्तमीभौमयुतानुत्थीच यतुसोमयुतामावास्यायांअश्वयुजा
द्यात्मकंसोमवतीत्रतमनुष्ठीयतेतत्रपराहपर्यंतंमुहूर्तमात्रेभोगेपित्रतंकार्बे दिनात्पवदघटिकात्मकसायाङ्गेयोगेरात्रियोगेचनकार्येमि
तित्रिष्टावारा यतीनांक्षौरादेउदयेनिमुहूर्तव्यापिनीपौर्णमासीआद्या तृतीयमुहूर्तस्पर्शाभावेचतुर्दशीयुता इतिचन्द्रशीनिर्णयोद्देशः
एकविंशतितमः अष्टौष्टिकालः पक्षाताउपवस्तव्याः पक्षाद्यावष्टव्याः उपवासोन्वाधानास्वयंकर्म पर्वणोयश्वतुर्थीराआद्याःप्रतिपदस्त
यः यागकालःसचिन्नेयः प्रातरुक्तोमनीषिणः प्रतिपतुर्थेपानयष्टव्यमितिस्थितिः तत्रपर्वप्रतिपदोः पूर्णत्वसंदेहाभावः पर्वणिअन्वाधा
नस्यउत्तरदिनेयागस्ययथोक्तकाललाभात् पर्वणःस्वउत्तेतुपर्वीपेक्षयाप्रतिपदोःकासद्विष्टिकागणयित्वातदर्थंद्रासेपर्वणिवियोज्य
वृद्धौसंयोज्यसंधिकालंतात्त्वान्वाधानादिकालोनिर्णेतव्यः यत्रकासद्विष्टीनस्तत्रयथास्थितःस्पष्टएवसंधिः तत्रसंधिश्चतुर्विधः
पूर्वाह्नसंधिः१मध्याह्नसंधिः२अपराह्नसंधिः३रात्रिसंधिश्चेति४ द्वेधाविभक्तदिनस्यपूर्वार्धपूर्वाह्नः अपरार्धमपराह्नः पूर्वाह्ना
पराह्नसंधिस्तौघटिकाद्वयात्मकेमुहूर्तौमध्याह्नेः आवर्तनापरपर्यायइतिकौस्तुभे उभयसंधिरेकपलात्मकएवमध्याह्नेनतुघटि
द्वयात्मकइतिप्रायेणदानांत्रिष्टावारः तत्रैकरीत्याकासवृध्यर्थवियोजनेननिर्णयतः पर्वप्रतिपदोःसंधिर्यदिपूर्वाह्नमध्याह्नाभवेति
तदासंधिदिनात्पूर्वदिनेन्वाधानंसंधिदिनेयागः यदिअपराह्णरात्रौवासंधिस्तदासंधिदिनेन्वाधानंतत्परदिनेयागः अथोदाहरणं

१३

पर्वसप्तदशघटिमितंप्रतिपदेकादशघटीमितातत्रषडघटीमितःप्रतिपक्षयस्तदर्थंघटीत्रयंपर्वणिवियोजितंजातः संधिश्चतुर्दशघटीमितः
अथोत्रैरात्रघटीमितदिनमानेपूर्वाह्नसंधिः अष्टाविंशतिघटीमितदिनमानेः यमेवमध्याह्नदिनसंधिः अत्रसंधिदिनेयागः पूर्वदिनेअन्वा
धानं पर्व१४ प्रतिपता९ अत्रपंचघटीरुद्धिः तदर्थंसाधंघटीद्वयंपर्वणिसंयोजितंजातःसंधिः अयमपराह्नसंधिः अत्रसंधिदिनेःन्वा
धानंपरेद्युर्गीगः अत्रवाल्बोधाथंजकजांतरं सूर्योदयोत्तरांवेद्यमानाःपर्वनाडिकाप्रतिपन्नाडिकाश्रैकीकृताःसत्यःदिनमानतो
न्यूनास्तदापूर्वाह्नसंधिः यदिदिनमानेनसमास्तदामध्याह्नसंधिः यदिदिनमानादधिकास्तदाअपराह्नसंधिरिति इत्थंसूर्योदयोत्तरंअ
नुवर्तमानपर्वप्रतिपदोःक्षयवृद्धिभ्यामेवसंध्यवत्तेकनमिदानींसर्वत्रिष्टावारेषुप्रसिद्धं कौस्तुभादौचतुर्दशीदिनस्थाउदयात्पूर्वपर्वणो
गतघटीकाउदयादेव्यघटिकाश्रैकीकृत्यएवंप्रतिपत्तर्वदिनस्थाउत्तरदिनरदिनस्थाअघटिकाएकीकृत्यपर्वीपेक्षयाप्रतिपदोःवृद्धिस्तयो
स्तयो तद्यथा चतुर्दशी२२ पर्व१७ चतुर्दशीदिनस्थाःपर्वनाडिकाः ३० उत्तरदिनस्थाः १७ एकीकृत्यजाताः ५७ पर्वदिनस्थाःप्रतिपन्ना५२ः
४३ उत्तरदिनस्थाः १९ एकीकृत्यजाताः ५४ अत्रैकाघटीप्रतिपत्तयः तदर्थमर्धघटीपर्वणिवियोजिताःजातःसंधिःसाधंघटीगनाः५२ःअ
यमपराह्नसंधिः प्रथममतेतत्रपूर्वाह्नसंधिस्थितः तथानुत्तरे२४ पर्व१७ पर्वगतनाः ५२ एव्ययोगेजाताः ५३ प्रतिपता१ गतेष्वयोजाः
५४ अत्रपूर्वरीत्यापेक्षयोदाहरणं एवैकाघटीरुद्धिस्तदर्थंसंयोजनेसाधंसप्तदशानाडीमितोपराह्नसंधिः एवंचपूर्वमतेतन्मतयोरसंत

ध.सि.१
१४

विरोधः वृद्धिश्च्यादिसर्ववैपरीत्यात् अत्रमतेद्यदीदृश्याधिकारुद्धिः क्षयोवानसंभवतीति परेद्विघटिकान्तरास्तथैवाभ्यधिकाश्रयार्तिवद्भव
चनमसंगतमिति दूषणं पुरुषार्थचिंतामणौ दुष्टं अथ यौगमास्यं विरोधः संगवकालोद्भवैत्रयोदशादिघटीप्रभ्यार्थाक्रास्त्वसंधौ स
धस्कात्मा यौगमासीतस्यासंधिदिने न्वाधानं यागस्य सद्यो नुष्ठेयः इदं यौगमास्यं सद्यस्कात् त्वेवैकल्यकमिति केचित् अमावास्यायां सर्व
त्रहकालतैवनकराचिस्सद्यस्कात् तौ यौगमास्याममायां चापराहसंधौ प्रतिपच्चतुर्थपादे यागेन दोषाय अमावास्यायां अपराहसंधौ
अपि प्रतिपत्त्रिमुहूर्ताधिकद्वितीया प्रवेगोचंद्रदर्शनसंभवेन चंद्रदर्शने यागनिषेधादमावास्यायामेवेष्टिः चतुर्दश्यामन्वाधानं बोधायनादी
नाममावास्यायां सप्तघटीमित्यतिपदभावे चंद्रदर्शनेऽपि प्रतिपद्येव बोधायनैरिष्टिः कार्यं आम्बलायनापस्तंबादीनां तु चंद्रदर्शननिषेधो ना
स्तीति प्रतिपद्येवेष्टिः यत्र संधिदिनेष्टिः सा तत्र प्रतिपद्येव समापनीया नतु पूर्वणि पूर्वणियागसमाप्तौ पुनर्यागः कर्तव्यः एवमेव स्मार्ते पार्व
णस्थालीयाक निर्णयः केचित्तु स्मार्तस्थालीयाकः प्रतिपद्येव समापनीय इति नियमो नास्ति पूर्वोक्ते एव स्थालीयाकं समाप्य संधेरुद्ध्वं प्रति
पदि ब्राह्मणभोजनमात्रं कार्यं जयंतोपि संधिनिष्ठेष्टिः प्रातः काले एव स्थालीयाकमाहेति विशेषमाहुः श्रौतेपि ब्राह्मणभोजनमात्रं प्रतिपदि
कार्यं अन्यतत्र पूर्वोक्ते एव समापनीयं न प्रतिपदमीक्षेतेति पुरुषार्थचिंतामणौ उक्तं कात्यायनानां यौगमासेष्टिनिर्णयः पूर्वोक्तः सर्वसा
धारण एव न तत्र कश्चिद्विरोधः इति सिध्दादिबहुग्रंथसंमतं अन्येतु पूर्वाह्नसंधौ संधिदिने न्वाधानं परेद्विघात इति पूर्णिमासीविषये का

राम
१४

तीयानां विशेषमाहुः अमावास्यायां कातीयानां विशेषः अमाविषये त्रेधा विभक्तं दिनस्य प्रथमो भागः पूर्वोक्तः द्वितीयो भागो मध्याह्नः
तृतीयो भागो पराह्नः तत्र रात्रिसंधौ प्रतिपदिने चंद्रदर्शने सत्यपि परेषामिव कातीयानां मयि संधिदिने पिंडवित्तयज्ञो न्वाधानं न परदिने रष्टिरिति
निर्विवादं पूर्वोक्ते दिनद्वितीयभागारब्धे मध्याह्ने च संधौ संधिदिने न्वाधानं पिंडवित्तयज्ञे संधिदिने चेष्टिः तदा चतुर्दशीदिने मावास्याया दिन
तृतीयभागारब्ध्या पराह्ने यदि पूर्वव्याप्तिस्तर्हि अमायुक्ते पराह्ने पिंडवित्तयज्ञ इति न संदेहः यद्वितीयभागारब्ध्या पराह्नां त्रयभागे पराह्ने कदेवो मा
वास्याव्याप्तिस्तर्हि अमावास्यायां प्राप्तायां पिंडवित्तयज्ञो न चतुर्दश्यामिति एकः पक्षः चतुर्दश्यं त्रेधा विभक्त्यं पिंडवित्तयज्ञ इत्यप्यपमसीत्वादि
त्यपरः पक्षः अथ अपराह्नसंधौ चत्वारः पक्षाः संधिदिने एव तृतीयभागारब्ध्या पराह्ने अमायाः पूर्णव्याप्तिरिति प्रथमः पक्षः यथा चतुर्दशी
२९ अमा ३० प्रतिपत् २९ दिनमानं ३० अत्र संधिदिने न्वाधानं पिंडवित्तयज्ञो परदिने यागः संधिपूर्वदिने एवेत्ता पराह्ने अमायाः पूर्वव्याप्ति
रिति द्वितीयः पक्षः यथा चतुर्दशी २९ अमा २२ प्रतिपत् २४ दिनमानं ३० अत्र संधिदिनात्परदिनमुहूर्तत्रयात्मकः प्रातः काले प्रतिपत्पादत्र
यावच्छिन्नयागकाललोभात् संधिदिने न्वाधानं वित्तयागौ प्रतिपदि चेष्टिरिति कौस्तुभमतं त्रिमुहूर्ताद्वितीया चैत्यतिपत्त्या पराह्नीकं अन्वा
धानं चतुर्दश्यां परतः सोमदर्शनात् इति न च नान्वाचतुर्दश्यां पिंडवित्तयज्ञोपवासो संधिदिने चेष्टिरिति परमतं अथापरं द्वितीयपक्षोदाहरणं
चतुर्दशी १८ अमा २५ प्रतिपत् २४ दिनमानं ३० इत्यस्याप्यनपराह्नव्याप्तिः अत्र कौस्तुभमतपरमतोक्तरीत्या देधानिर्णयः यथा नान्वा

ध. सिंधु.
१५

तुर्दशी २५ अमा २० प्रतिपत् ७ दिनमानं ३० इयमपि साम्येन एकदेशव्याप्तिः अत्र सर्वमते संधिदिने एव कार्तीयेष्टिः पूर्वदिने च विंशतिपितृयज्ञो
पवासो अथ वैषम्येण एकदेशव्याप्तिः चतुर्दशी २५ अमा २३ प्रतिपत् २३ दिनमानं ३० अत्रापि पूर्वोक्तमतद्वयेन द्वे धातुनिर्णयोक्तव्यः यथा वा चतु
र्दशी २५ अमा २२ प्रतिपत् १८ दिनमानं ३० इयमपि वैषम्येण एकदेशव्याप्तिः अत्रापि सर्वमते संधिदिने कार्तीयेष्टिः चतुर्दश्यापु पवासविंशतिपित
यज्ञौ यथा वा चतुर्दशी २५ अमा २७ प्रतिपत् २९ दिनं ३० अत्र संधिदिने न्वाधानं संधिदिने एवैकदेशव्याप्तिश्चित्तचतुर्थः पक्षः यथा वा चतु
र्दशी ३१ अमा २६ प्रतिपत् २३ दिनं ३० यथा वा चतुर्दशी २८ अमा २२ प्रतिपत् १७ अत्र उभयत्रापि संधिदिने एव विंशतिपितृयज्ञान्वाधाने यागः
तत्परोक्षे प्रतिपदि एवं च कात्यायनमते पिसर्वत्रोदाहरणे च दृष्टाननिषेधप्रतिपादनं संभवति किंतु कुत्रचिन्निषेधादानीनात् पूर्वत्र यागादि
कं कुत्रचिच्च दृष्टानवत्येव दिने एव विंशतिपितृयज्ञोपातिध्वं दृष्टाभ्यामर्थमभावास्मानिर्णयः सर्वसाधारणोऽप्येवमेव रूपेण अथ सा ना
मिहे निर्णयः तत्र योर्णमासी सर्वसाधारणा पूर्वोक्तैव अमावास्यायां तु रात्रिसंधौ प्रतिपद्येव न दृष्टानेपि यागः अपराह संधौ तु प्रा
तः षट्घटिकात्मकप्रतिपदाद्यपादत्रयकपुयागकाललाभे प्रतिपदि च दृष्टानेपि दृष्टिः संधिदिने चोपवासपितृयज्ञौ उक्तयागकाला
लाभे संधिदिने यागः पूर्वदिने चतुर्दश्यापितृयज्ञौ पवासौ एवं च सामगैरपि च दृष्टाने निषेधः कात्यायनवदेव यथा संभवे चात्र नीय
इति सामगनिर्णयः इति यागकालनिर्णयोद्बिंशतितमो देशः तत्र आश्वलायनानां यस्मिन् न होरात्रे मावास्याप्रतिपदोऽसिद्धिः तदि

राम
१५

नापराह पंचविधा भक्तदिनचतुर्थभागरूपे विंशतिपितृयज्ञः स चापराह संधावन्वाधाने च भवति मध्याह्ने पूर्वाह्णे वा संधौ यागदिने यो गौतमरं अपराह भ
वति यदा होरात्रसंधौ तिथिसंक्षिप्तदान्वाधानदिने एव पितृयज्ञः एवमापस्तंबहिरण्यकेशिमतां सारिणामपि संधिदिने एव पितृयज्ञः स चापराह
अधिरक्षसूर्ये वा कार्यः अपराह श्रमपंचधा विभक्तदिनचतुर्थभागो नवाधा विभक्तदिनसप्तमभागा वा रात्र्यायनकालाद्यनसामगानां अन्वा
धानदिने एव विंशतिपितृयज्ञः पूर्वमेव उक्तः स च त्रेधा विभक्तदिनतृतीयभागरूपे पराह कार्यः गृह्यादिमतां वक्तृवानां दृष्टिः आह विंशतिपितृयज्ञयोरे
कस्मिन्दिने प्राप्नोत्यतिवर्गेनानुष्ठानं अतिवर्गेनामुभयोः सहयोगः खंडपर्वणि तु पूर्वोक्तैः केवलदश्याभ्युत्तरोक्ते केवलः विंशतिपितृयज्ञः
श्रौतादिमतां तु केवलः पितृयज्ञः एव दक्षिणाश्रोकाद्येन अतिवर्गेण श्रौतादिमतां संपूर्णदृष्टौ इत्यंक्रमः आश्वलायनानां ततो वैश्वदेवः ततः
विंशतिपितृयज्ञः ततो दृष्ट्याहमिति अस्मिन्नेव काले जीवत्पितृकेण साधिकेन होमांतं वापितुः पित्रादित्रयोदशेन विंशतिपितृयज्ञावापिंशतिपितृय
ज्ञः कार्यः यदा विंशतिपितृयज्ञो नैवारध्यः इष्टिलोपेयादकृतं प्रायश्चित्तं इष्टिद्वयलोपेधकृतं इष्टिचयलोपे अग्निनाशात्पुनराधानं विंशतिपित
यज्ञलोपे वैश्वानरैः प्रायश्चित्तं इष्टिस्थाने सप्त होतारं होत्वामीतिसंकल्प्य तन्मंत्रेण चतुर्गृहीता ज्येष्ठपूजाकृतिर्वा कार्यः इति विंशतिपितृयज्ञो
द्देशस्तयोर्विंशतितमः अथ आह अमावास्या निर्णयते पंचधा विभक्तदिनचतुर्भागस्यापराह व्यापिन्ममावास्या दृष्ट्याह आह दृष्ट्या पूर्वपुर
नपरे द्युरेव वापराह कालेन एक देशेन व्याप्तित्वे सैव दृष्ट्या उभयदिने दिनेष्वपराह वैषम्येण एकदेशव्याप्तित्वे याधिकव्यापिनी सो दृष्ट्या

ध. सि. १
१७

वैश्वदेवपर्वकृत्वाचतुर्षुमासेषुआषाढादिषुएकैकपर्वत्येवंयविज्जीवमनुष्ठानमितिआवज्जीवपक्षः उक्तरीत्यासंवत्सरपर्वतमनुष्ठायस
वनेष्ट्यापशुयागेनवासोमायागेनवासमापनसांवत्सरपक्षः प्रथमेहनिवैश्वदेवपर्व चतुर्थदिनेवरुणप्रधासपर्व अष्टमनवमयोःसाकमे
धपर्वद्वादशीशुनासीरीयपर्वेतिद्वादशाहःपक्षः पंचमिदिनेःसमाप्तौयथाप्रयोगपक्षः द्वादशाहयथाप्रयोगपक्षयोस्तदगयनेशुक्लपक्ष
देवनक्षत्रेष्वारभ्यशुक्लपक्षएवसमाप्तिरिति बहवःरुक्मपक्षेवासमाप्तिरितिकेचित् द्वादशाहपंचाहपक्षयोरपिसवनैष्ट्यादिनासमापनं
तेसकृत्करणं तदभावेप्रतिसंवत्सरमनुष्ठानं कविदैकाहिकप्रयोगपक्षोप्युक्तः सवचैत्र्यादिषुचतसृषुवैष्णवासीषुएकैकस्यांचिद्वति
कवितुसप्ताहपक्षः यथा अहैवैश्वदेवपर्व तृतीयदिनेवरुणप्रधासः चतुर्थेगहमेधीया पंचमेमहाहवीषि षष्ठेपितृमहादिसाध
कमेधपर्वरोषः सप्तमेशुनासीरीयपर्वेतिअशुक्लपक्षादिःपंचाहपक्षोक्तः कालः रतिवातुर्मास्यकोत्तमिणीयोष्टाविंशतितमोह
राः काम्येष्टीनोविकृतिंसाभाव्यनिर्णयानुसारेणपूर्वपण्यनुष्ठानं शुक्लपक्षस्यदेवनक्षत्रेवा जातेष्टितुपल्याविंशतिरात्रात्मककर्म
नधिकाराख्यजननाशौचनिवृत्त्यौसत्यापर्वणिकार्या गृहगृहस्थादिनैमित्तिकेष्टीनोनिमित्तानंतरमनुष्ठानेपर्वोद्यपेक्षानास्ति तदसं
भवेपर्वोपेक्षा कलथीनोनिमित्तानांकृतुनासहैवअनुष्ठानंनतत्रैवपृथक्कालोपेक्षा हविर्दीपोदेशादिनैमित्तिककत्वत्वर्थेष्टयस्तुस्विष्ट
कृतुतरंसमिष्टयजुषः प्राक्निमित्तस्मरणेतदानीमेवतदीयतत्रोपजीवनेननिर्वापप्रभृतिकार्याः तदनंतरंस्मरणेतदयोगसमाप्य

राम
१७

पुनरन्वाधानादिनिधिनाकार्याः इतिकाम्यनैमित्तिकादीष्टीनोनिर्णयोदेशःएकोनविंशतितमः आधानंतुपर्वणिनक्षत्रेचोक्तं तत्रसंकल्पप्रभृति
पूर्णाहुतिपर्यंतंप्रयोगपर्याप्तपर्वग्राह्यं तदसंभवेगृहपत्याधानाद्यात्मनीयाधानपर्यंतंविद्यमानंग्राह्यं एवंनक्षत्रस्यापिनिर्णयः दिनद्वयेकर्मका
लव्यापिपर्वसत्वेयत्रोक्तनक्षत्रयोगस्तेद्राह्यं वसंतक्रतुपर्वोक्तनक्षत्रेत्येतन्निर्णयसन्निपातेप्रशस्ततमे कृत्वभावेमध्यमे केवलपर्वणिनक्षत्रेवा
धर्मं नक्षत्राणितु कृतिकारोहिणीविशाखापूर्वाफल्गुश्रुतराफल्गुनीमृगशिराभाद्रपदेतिमहाप्रवनायनसूत्रोक्तानि कृतिकारोहिणीश्रुतरा
मृगशिरापूर्वाफल्गुनीपूर्वाषाढाहस्तचित्राविशाखाअनुराधाप्रवणज्येष्ठारैवतीतिस्त्रांतरोक्तानि सोमपूर्वाधानेतुनर्तुष्टेन्नक्ष
मितिबचनात् सोमकालालुरोधेनैवाधानेनतत्रपृथक्कालविचारः इत्याधानकालोद्देशास्त्रिंशत्तमः अथग्रहणनिर्णयः चंद्रस्तर्ग्रहणया
वेचाक्षुषदर्शनयोग्यतावत्पुण्यकालः अतोयस्तास्तस्थलेअस्तोत्तरंहीपांतरेग्रहणसत्वेपिदर्शनयोग्यताभावान्पुण्यकालः एवंशस्तोद
येउदयास्तपूर्वपुण्यकालः मेघादिप्रतिबंधेनचाक्षुषज्ञानासंभवेग्राह्यादिनास्पृश्यामोक्षकालोज्ञात्वास्नानदानाद्यांचरेत् रविवारेस्तर्ग्रहः
चंद्रवारेचंद्रग्रहः चूगमणिसंज्ञकः तत्रदानादिकंअनंतफलं ग्रहस्पृश्याकालेस्नानं मध्ये होमःसुरार्चनंआहुतं मुच्यमानेदानंमुक्तंस्नान
मितिक्रमः तत्रस्नानजलेषुतारतम्यं शीतपुष्पोदकात्पुण्यमपारकंपरोदकात् भूमिष्मुदतात्पुण्यंततःप्रस्नवणादकं ततोपिसारसंपु
ष्पुततःपुण्यनदीजलं ततस्तीर्थनिरीगगपुण्यापुण्यास्ततोबुधिरिति ग्रहोस्नानंसर्वेककार्यं सचेत्तत्तमुक्तिस्नानपरमिति केचित् मु

ਧ. ਸਿੰਘੁ
੧੮

किं स्नानाभावे सति किं त्वान्नापगमः ग्रहणे स्नानममंत्रकं सुवासिनीभिस्त्राभिरशिरस्नानं कार्यं विष्टास्त्रियस्तु ग्रहणे शिरस्नानं कुर्वीति जा
ता शौचे मता शौचे च ग्रहणनिमित्तं स्नानदानादि आहारादिकार्यमेव स्नाने नैमित्तिके प्राप्ते नारीयादिरजस्वला फलान्नशिरस्ततो येन स्नानं कृत
व्रतं चरेत् न बन्धयति उक्तं कुर्यान्नान्यद्वा संधारयेत् त्रिरात्रमेकरात्रं वा समुपोष्य ग्रहणे स्नानदानाद्यनुष्ठाने महाफलं एकरात्रपक्षे ग्रह
णदिनात् पूर्वदिने उपवास इति केचित् ग्रहसंबन्धाद्वा रात्र्युपवासः इति परे पुत्रवद्भिर्गोश्रहणसंक्रांतौ नोपवासः पुत्रवत्पदेन कन्यावा
नपि प्राह इति केचित् ग्रहणे देवपितृतर्पणं कार्यं इति केचित् सर्वेषामेव वर्णानां सततं करं द्वादर्शने तेन ग्रहणकाले स्थष्टवस्त्रादेः सालनो
दिनाशुद्धिः कार्यी अन्नगोभिरण्यधान्यादिदानं महाफलं तप्तो विद्योभययुक्तं मुखं दानपात्रं सत्पात्रे दानात्पुण्यातिशयः सर्वगंगासमं तो
यं सर्वे व्याससमादिजाः सर्वभूमिसमं दानं ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः इत्युक्तिः पुण्यासामान्याभिप्राया अतएव सममन्त्राहणे दानं हि पुण्यं ब्राह्म
णब्रुवे श्रोत्रिये रातसाहस्रपात्रे त्वानं त्यक्तं शुचौ इति तारतम्यमुक्तं अत्राहणे संस्काररहिते जातिमान् ब्राह्मणे दानं यथा कृतं फलं गमाथा
नादिसंस्कारमुत्तरे वाध्यमानाध्यापनरहिते ब्राह्मणब्रुवस्तत्र दानं उक्तं हि पुण्यफलं वेदाध्ययनादिमुते श्रोत्रिये सहस्रफलं विद्यासदा
चरणदियुते पात्रेन तफलमित्यर्थः ग्रहणे आह्वानमेव हे स्नावा कार्यं संपन्नश्चेत्यक्नानेन कुर्यात् सूर्यग्रहणे तीर्थयात्रां गश्चाहवत्
द्युतप्रधानान्नेन आहं कार्यं ग्रहणे आह्वानं भोक्तुमेवादीवः ग्रहणे तु आदानादिकं संपन्नेन कार्यं चंद्रसूर्यग्रहे तीर्थयात्रां गश्चाहवत्

शम

35

मंत्रदीक्षाप्रक्रियायां सार्वादीनशोधयेत् मंत्रदीक्षाप्रकारः तत्रेदं व्यवहृत्यः दीक्षाग्रहणमुपदेवास्यायुष्यक्षणं युगेयुगेतुदीक्षासीदुपदेवाः क
लोयुगे चंद्रसूर्यग्रहेतीर्थसिद्धक्षेत्रेशिवालये मंत्रमात्रप्रकथनमुपदेवाः सञ्च्यते मंत्रग्रहणे सूर्यग्रहणमेव मुख्यं चंद्रग्रहणे दारिद्र्यपरिह
योक्तैः इति केचित् चंद्रसूर्योपरागे च स्नात्वा पूर्वमुपोषितः स्पर्शादिमोक्षपर्यंतं जपेन मंत्रं समाहितः जपादृशो शतौ होमस्तथा होमाच्चतुर्थ
णं होमाराक्तौ जपं कुर्यात् होमसंख्या चतुर्गुणं मूलमंत्रमुच्चार्य तदंते द्वितीयांतं मंत्रं रेवतानामोच्चार्य अमुका देवता महंतर्पयामि नमः इति
यवादिभुतजलांजलिभिस्तर्पणं होमदशारोशनकार्यं एवं नमोतमूलमंत्रमुक्त्वा मुकदेवतामभिषिञ्चामि अनेनेत्युच्चार्य जलेन स्वमुखं
अभिषिञ्चेत् इति मार्जनं तर्पणदशारोशनकार्यं मार्जनदशारोशनब्राह्मणभोजनं एवं जपहोमतर्पणमार्जनं विप्रभोजनात्मकपंचप्रकारं पुरश्चर
णं तर्पणाद्यसंभवे तत्संख्या चतुर्गुणो जप एव कार्यः एवं चंद्रग्रहणे पुरश्चरणप्रकारो ग्रस्तो द्येयस्तस्मात्ते च न संभवति पुरश्चरणं गोपवासः
पुत्रवक्रहिणाधिकार्यः पुरश्चरणकर्तुः स्नानदानादि नैमित्तिककर्मलोपे प्रत्यवायप्रसंगात् नैमित्तिकं स्नानदानादिकं भायापुत्रादिमतिनि
धिदाका कार्यं अत्र नैमित्तिककर्तव्यता स्पर्शकालात्पूर्वं स्नात्वा मुकगोत्रो मुकवर्माहं राक्षस्यस्ते निशाकरे दिवाकरे वा मुकदेवताया मुकमंत्रमि
द्विकामोयासादिमुक्तिपर्यंतं अमुकमंत्रस्य जपकृत्यं पुरश्चरणं करिष्ये इति संकल्प्य च कृत्वा स न बंधान्वासादि कृत्यं स्पर्शात्पूर्वं मेव विधा
यस्पर्शादिमोक्षपर्यंतं मूलमंत्रजपं कुर्यात् ततः परदिने स्नानादि नित्यकृत्यं विधाय अमुकमंत्रस्य कृतौ तद्गृह्यकालिकामुक्तं संख्या

ध. सिंधु.
१९

कलकपुरश्चरणजयसांगताथेतदशांशहोमतदशांशतर्पणतदशांशमाजनेतदशांशब्राह्मणभोजनानिकरिष्ये इतिसंकल्प्य होमादि
कंतसन्तुर्गुणोद्दिगुणान्यतरजपवाकुर्यात् ग्रहणकालेचतस्त्रेवितपुत्रादिरमुकरामेणोमुकगौनेस्याभुक्ग्रहणस्पर्शस्नानंजनितःश्रेयःप्रा
प्त्यर्थंस्पर्शस्नानंकरिष्येइत्यादिसंकल्प्यपूर्वकैतदीयस्नानदानादिकंकुर्यात् पुरश्चरणमकुर्वीदिरपिगुरुपदिष्टःस्वस्वेष्टदेवतामंत्रजपो
गायत्रीजपश्चावश्यंग्रहणेकार्यः अन्यथासंनमालिन्यं ग्रहणकालेरायनेकतेरोगोपदेदारिद्र्यं पुरीषेकमिः मैथुनेग्रामसंकरःअभं
गेकुष्टी भोजनेनरुक्ः इति एवंप्रकमन्त्रंग्रहणोत्तरंत्वाज्यं एवंग्रहणकालस्थितजलपानेपादलुब्धुभिधानात्जलमपित्याज्यं कांजिकं
तर्कं घृततैलपाचितंअन्नंक्षीरंनक्ष्वंसिद्धंग्रहणोत्तरंत्वाज्यं एवंग्रहणकालस्थितघृतेसंधितेगोमेषुग्रहणकालेकुरांतरायंकुर्यात्
अथवेधविचारः सूर्यग्रहणेग्रहणघहरादवीकृत्यामचतुष्टयवेधः चंद्रग्रहणेतुप्रहरत्रयं तथाचदिनप्रथमप्रहरसूर्यग्रहेपूर्वोत्तमिप्र
हरचतुष्टयेनभोक्तव्यं द्वितीययामेग्रहणोत्तरात्रिद्वितीययामादौनभोक्तव्यं एवंरात्रिप्रथमप्रहरेचंद्रग्रहेदिनाद्वितीययामादौनभोक्तव्यं
रात्रिद्वितीययामादौग्रहणेदिनतृतीययामादौनभुंजीत बालवृद्धतुरविषयेतुसाध्यप्रहरात्मकोमुकृतैत्रयात्मकोबावेधः शक्तस्यवे
धकालेभोजनेत्रिदिनोषोषणंप्रायश्चित्तं ग्रहणकालेभोजनेप्राजापत्यंप्रायश्चित्तं चंद्रस्यग्रस्तादयेतुयामचतुष्टयवेधात्तत्पूर्वदि
वानभुंजीत केचिच्च चंद्रस्यग्रणमंडलेग्रासेयामचतुष्टयवेधः एकदेवाग्रासेयामत्रयमित्याहुः यस्तास्तेतु यस्तावेवास्तमानंतु

राम
१९

स्वीडुप्राप्तुतोयदि परेद्युक्तयेस्नात्वाशुद्धेभ्यवहरेन्नरः अन्नस्नात्वाशुद्धसुत्तमाशुद्धमंडलदर्शनकालिकस्नानात् एवमशुद्धिप्रतिपादना
त् जलाश्रयणाकारिकंशुद्धिबिंबोदयकालिकस्नानात् एवमकार्यमितिभाति सूर्यग्रस्तादौपुत्रवृद्धिःउपवासनिषेधात् तेनषण्मुकृतं
त्मकवेधंत्यक्तग्रहणात्पूर्वभोक्तव्यमिति केचित् पुत्रवृद्धिणामपितरोपवासएवकार्यइतिमाधवमतं एवमुत्रिष्टाचारानुसृतंशुक्तं सूर्यग्र
स्तास्तेचंद्रग्रस्तादयेवआहिताग्निनान्वाधानंविधायजलेनत्रतंकार्येनतुभोजनं चंद्रग्रस्तास्तेउत्तरदिनेसंध्याहोमादौनदोषः तत्राल्यका
लेनशास्त्रतोमुक्तिनिश्चयेमुक्त्यनंतरंस्नात्वाहोमादिकंकर्तव्यं चिरकालेनमुक्तौहोमकालातिक्रमप्रसंगात् यस्तादयइवग्रहणमध्येए
वसंध्याहोमंचकुत्वाशास्त्रतोमुक्तिकालेस्नात्वाअस्यज्ञादिनित्यकर्मकर्तव्यं इतिभाति द्यौग्रहणनिमित्तकश्राद्धेनैवदर्शश्राद्धसंक्रां
तिश्राद्धानांप्रसंगसिद्धिर्भवति ग्रहणदिनेपित्रादेवौर्विकश्राद्धप्राप्तौसतिसंभवेनकार्यं ब्राह्मणाद्यजाभेनसंभवेतुआमेनहेम्ना
वाकार्यं स्वजन्मराशौस्त्रतीयषष्ठेकादशादशमराशिस्थितेग्रहणेशुभप्रदं तथाद्वितीयपंचमसप्तमनवमस्थानेषुमध्यमं तथाजन्मच
तुष्टौअष्टमद्वादशराशिस्थितंअनिष्टफलप्रदं यस्यजन्मराशौजन्मनक्षत्रेवाग्रहणंतस्यविशेषतोनिष्टप्रदं तेनगगीद्युक्ताशक्तिःका
री अथवाविंबदानंकार्यं तद्यथा चंद्रग्रहणजतमयंचंद्रविंबंमुवर्णमयंनगविंबंचकुत्वासूर्यग्रहेसौवर्णीसूर्यविंबंचघृतपूर्णीताम्र
पात्रेकोस्पपात्रेवानिधायतिलवस्त्रंदक्षिणेसाक्षिव्यसंपाद्य ममजन्मराशिजन्मनक्षत्रस्थितमुकयद्वृत्तचित्तसर्वानिष्टप्रशंतिरु

ध.सि.१
२०

विक्रमेकादशस्थानस्थितग्रहसूचितशुभफलवाप्येविंबदानंकरिष्ये इति संकल्प्य सूर्यचंद्रं वाराङ्गं च ध्यात्वा नमस्कृत्य तमोमयमहाभीमसोमसूर्य
विमर्दनं हेमताम्रप्रदानेन मम गोतिं प्रदोभव १ विधुं तु दनमस्तु भ्यं सिं हि कानं दनाभ्युत दानेनानेन नाणस्य रक्षमां वेधजाड्यात् २ इति मंत्रमुच्चार्य
ईदं सोवर्णं शतं विंबं नागं सोवर्णं विंबं वराजतं चंद्रविंबं वाह्यं तर्हणं कां स्य पात्रे निहितं यथा वा त्ति ति ल व रुद्र क्षिणा सहितं ग्रहणा सूचितं विष्ट
विनाशनाथं शुभफलप्राप्त्यर्थं वलुभ्यमहं संप्रददे इति दानवाक्येन पूजितं ब्राह्मणाग्रदद्यात् एवं चतुर्थांश्च निष्टुस्थानेषु पिदानं कार्यं इति प्राति य
स्य जन्मशरणादिग्रहणं तेन राहुग्रस्तं विष्टं विंबं नागं चोक्तं इतरत्र जनेरपि पटजलादिभ्यः ध्यानेनैव अस्तविंबं इष्टं न साक्षात् मंगलकोर्येषु
तर्हणं से चंद्रग्रहं द्वादशवारिहतीयां तं दिनसप्तकं वर्ज्यं सूर्यपूणं प्राप्ते एकादश्यादिचतुर्थ्यं तं दिनानि वर्ज्यानि खंडग्रहणं तु चतुर्दश्यादिदिनत्रयं वर्ज्यं
ज्योतिर्विंबं धूपेयासपादतारतम्येन दिनाधिक्येन त्वं तारतम्येन योजितं ग्रस्तां से पूर्वदिनत्रयं वर्ज्यं ग्रस्तोदये परं दिनत्रयं वर्ज्यं ग्रहणक्षत्रैः सप्तमासं
पूर्णप्राप्ते वर्ज्यं पादादिप्राप्ते सार्धमासादितारतम्येन वर्ज्यं पूर्वसंकल्पितस्य इष्टस्य ग्रहणोत्तरं दाने द्विगुणं देयं भवति इति ग्रहणनिर्णयोद्देशः ए
कत्रिंशोत्तमः समुद्रपौर्णिमा मावास्यादिष्वंस्तुत्यात् ऋगुभौमदिने स्नानं वर्ज्यं वेत् अश्वत्थमागरोसयो न स्य र्शस्तु कदाचन अश्वत्थं मंदवारं तु सा
गरं पर्वणि स्मरेत् १ न कालनियमः सेतो समुद्रस्नानं कर्मणि समुद्रस्नानप्रयोगो अन्यत्र लेयः इति धर्मसिंधुसारे समुद्रस्नानेद्देशोद्वात्रिंशोत्तमः
तिथिविशेषेन क्षत्रविशेषे वारादौ च विधिनिवेधाः सप्तम्यां नमस्कृत्यैतैः दनी ल व रुद्रे न धारयेत् न बाध्यामलकैः स्नानं न कुर्यात् कलहं नरः सप्तम्यां नैव

राम
२०

कुर्वीत ताम्रपात्रेण भोजनं मंदतिथिषु अभ्यंगो वर्ज्यः रिक्तासुक्षोरं वर्ज्यं जयास्तु मां संभूदाद्यैर्वर्ज्यं पूर्णसुस्त्री वर्ज्या रविवारे अभ्यंगः भौमवारे क्षौ
रं बुधे च ये पितृवर्ज्याः विनाशस्तत्र वणे सुतैर्लं वर्ज्यं विशारवा प्रतिपत्सु क्षौरं वर्ज्यं मघा कृत्तिका सुत रा सुस्त्रीत्याज्या तिलभक्षणं तिलतर्पणं सप्त
म्यां नारीके लभ्यं अलां वृन वर्ज्या पटो लं दश्यां निष्यावमेकादश्यां मसूरं द्वादश्यां बाती कं त्रयोदश्यां वर्ज्यं पूर्णिमादरी संक्रांति चतुर्दश्यष्ट
मीषु च नरश्चैला योनौ स्यात्तैलस्त्रीमांससेवनात् पूर्णिमादर्शसंक्रांति द्वादशीषु आहूदिने च वस्त्रे न पश्येत् रात्रौ मृदंगो मयं उदकं च नाहरेत् गो
मूत्रं प्रदोषकाले न गृह्णीयात् अमादि पर्वस्वयं रात्रौ तैर्लं होमी स्यात् आत्परक्षणाथ च दानादिच कुर्यात् पर्वसु नाधीवीत शौचाचमनं च
सुचर्यादि सेवी स्यात् प्रतिपद पक्षी न व मीषु तिथिषु आहूदिने जन्मदिने ब्रते च उपवासे च रवि वारे मध्याह्न स्नानं समये च काष्ठे न दंत धावनं वर्ज्यं
अलाभे दंत काष्ठानां निविष्टे पिदिने तथा अपां द्वादश्यां पूर्णपौर्णिमा शोधयेन्मुखं अन्नसर्वत्र निषेधे पुतिथ्यादिकं तत्कालं व्यापिग्राह्यं इति धर्म
सिंधुसारे तिथ्यादौ विधिनिवेधसंयतोद्देशः स्त्रवस्त्रिंशोत्तमः श्रीमांसाधर्मशास्त्रज्ञाः सुधियो न लसाधुधाः कृतकार्याः प्राडु निबंधे स्तर्धनाय मु
द्यमः १ येषां पुनर्मंदमतयो लसा असाधुनिर्णयं धर्मोद्दिष्टु मिष्ठं तिरचितस्तदपेक्षया २ निबंधो यं धर्मसिंधुसारनामा सुबोधतः अमुना प्रीय
तां श्रीमद्विदुषो भक्तवत्सलः ३ सर्वत्र मूलवचना नीहत्या नितदिचारश्च कोस्तु भनिर्णयसिंधु श्रीमाधवकृतनिबंधः ४ प्रेम्णा सद्भिर्
यः सेव्यः शब्दार्थतः स होषोपि संशोध्य वापि हरिणा सुदाम मुनि सतु वष्टुकमुहिरिव ५ इति श्रीमत्कारुण्यध्यायसु रिस्तुयते स्वरो

धर्मसिं.
२१

पाध्यायानुजानं तोपाध्यायसुतकोशीनाथोपाध्यायविरचिते धर्मसिंधुसारे प्रथमपरिच्छेदः समाप्तः श्रीः श्रीः श्रीः

२१

श्रीगणेशायनमः श्रीपांडुरंगविबुधांतरंगं नोमोदिरां माधवमंदिरांच सतामनंतं हितमामनंतं सुसंगरिष्ठं जननीवरि
छां-१ काशीनाथाभिधेनात्रानंतोपाध्यायसूनुना सामान्यनिर्णयं प्रोच्यविशेषेण विनिर्णयः २ संग्रह्यते धर्मसिंधुसारा
ख्येकालगोचरे ग्रंथे प्रसफुटबोधाद्युनक्तुं निर्दूषणं ३ अथमपरिच्छेदे मासविवेकानपेक्ष सामान्यतः तिथ्यादिनिर्णय
मभिधायास्ति नित्यतीत्यपरिच्छेदे चैत्रादिमासविशेषोपादानेन प्रतिपदादितिथिषु संवत्सरकृत्य निर्णयसारसंग्रहीतः
अत्र शक्यं प्रतिपदादि रमांत एवमासः प्रायेण दक्षिणाल्येराद्रियत इति तमेवाश्रित्य निर्णयउच्यते अत्र किंचित् सर्वपरिच्छे
कमपि पुनर्विशेषोक्तिभिर्दृढीक्रियते शिषुनस्तुक्तिर्न दोषाय तत्र मे पसंक्रांतो पूर्वाः पराश्च द्वादशादशानाज्यः पुण्यकालः ४ रा
त्रौ तर्धरात्रात्प्राक् संक्रमे पूर्वदिनोत्तरार्धपुण्यं अर्धरात्रात्परतः संक्रमे उत्तरदिनेस्य पूर्वार्धपुण्यं अर्धरात्रसंक्रमे दिनद्वयं
पुण्यं अथ तिथिनिर्णयः तत्र चैत्रशक्यं प्रतिपदि वत्सरा संतः तत्र औदयिकी प्रतिपद्वाह्या दिनद्वये उदयव्याप्तौ अव्या
प्तौ वा पूर्वा चैत्रमलमासत्वे वत्सरारभनिमित्तकं तैलाभ्यंगं संकल्पादौ नूतनवत्सरनामकीर्तनाद्यारंभं च मलमासजतिप
देवकुर्यात् प्रतिग्रहं च जारोपणं निंबपत्राशनं वत्सरादिफलश्रवणं नवरात्रारंभो नवरात्रोत्सवादिनिमित्ताभ्यंगादिश्च

ध. सिं. दि.

३

शतमासप्रतिपदिकार्यः वत्सरांभनिमित्तकोपितैलाभ्यंगः शतप्रतिपद्येवेति मयखेउक्तं. अस्यातैलाभ्यंगो नित्यः. अकर्णप्रत्यवायोक्तः. अस्यामेव प्रतिपदि देवीनवरात्रारंभः अत्रपरयुतामुहूर्तमात्राविप्रतिपद्राद्या. अत्रमुहूर्तपरिमाणमुहूर्तमहारात्रेश्चप्रोक्तुः. पंचदशलवमित्युक्तं सर्वत्रज्ञेयं. पाराणादिविशेषनिर्णयः शारदानवरात्रेव बोध्यः. अत्रैव प्रपादनं. तत्रमंत्रः प्रपेयं सर्वसामान्याभूतेभ्यः प्रतिपादिता. अस्याः प्रदानासितरस्तप्यं तुहिपितामहाः अनिवार्यं ततो देयं जलमासचतुष्टयं. प्रपांसुमशक्तेन प्रत्यहमुदकुम्भादिजगद्देयः. तत्रमंत्रः. एषधर्मधरोदतो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्य प्रदानात्सकलममसंतु मनोऽस्थाः. इयमेव प्रतिपत्कल्यादिरपि. एवंवेशारवशक्नुवतीया फाल्गुनकृष्णतृतीया शक्नुवतीया पंचमीमाघत्रयोदशी कार्तिके सप्तमी मार्गशीर्षे नवमी तृषिकल्यादयो बोध्याः. आसुश्राधासितृप्तिः चैत्रशक्नुवतीति पक्षमत्यजयतीत्येके चैत्रे दधिक्षीरमधश्च तद्वत् नन्दपती पूजनात्मकं गौरीव्रतं कार्यं. चैत्रशक्नुवतीयायां निशामुखे बाले दुपूजनाद्यात्मकं च द्रवतं. अस्यामेव दमनकेन गौरीशिवपूजनं. चैत्रशक्नुवतीयायां गौरीशिवयुतां संपूज्यां दोलनं व्रतमासपर्यंतं कार्यं. अत्रतृतीया मुहूर्तमात्रा विपराकार्या. द्वितीया युक्तानकार्या. चतुर्थयुतायां वैध्यादियोगे पिसौ

श्रीः ३

सैवकार्या. द्वितीया योगनिषेधस्य बलवत्त्वात्. अस्यामेव तृतीयायां श्रीरामचंद्रस्य दौलोत्सवं मारभ्य मासपर्यंतं पूजापूर्वकमांदोलनं कार्यं. एवं देवतांतराणामपि. इयमेव तृतीया मन्वादिरपि. अत्रैव सर्वमन्वादिनिर्णय उच्यते. तत्रमन्वादयः चैत्रशक्नुवतीया पौर्णमासी च ज्येष्ठशक्नुवतीया आषाढस्य शक्नुवतीया पौर्णमासी च श्रावणस्य शक्नुवतीया भाद्रपदस्य शक्नुवतीया. आश्विनस्य शक्नुवतीया. कार्तिकस्य शक्नुवतीया दशमी पौर्णमासी च पौषशक्नुवतीया माघशक्नुवतीया. फाल्गुनस्य पौर्णमास्य माघस्याचेति चतुर्दशज्ञेयाः. एतास्ते मन्वादयः शक्नुपक्षस्थो देवेष्वेव कर्मणि पूर्वाह्णव्यापिन्योग्याद्याः पूर्वाह्णे पौर्णमास्य माघस्याचेति चतुर्दशज्ञेयाः. एतास्ते मन्वादयः शक्नुपक्षस्थो देवेष्वेव कर्मणि पूर्वाह्णव्यापिन्योग्याद्याः पूर्वाह्णे त्रिदधा विभक्त्यदिनपूर्वभागः तत्रैव श्राद्धादिविधानात्. देवान्मानुषां पराधर्मार्हा आहूय भुञ्जानां सभने पराह्णव्यापिन्योग्याद्याः दिनपूर्वाधेः पराह्णे वा श्राद्धाद्यनुष्ठेयं. ननु दिनोत्तरार्धगतमध्याह्णभागे इति तामर्थः. शक्नुपक्षस्थो देवेष्वेव कर्मणि पंचधा विभक्त्यदिनचतुर्थभागाख्यापराह्णव्यापिन्योग्याद्याः मन्वादिष्वपि उरहितं श्राद्धं कार्यं. अत्र श्राद्धे हि स हस्त्रधर्मे पितृणां तृप्तिः. मन्वादिश्राद्धं च नित्यं. अतएव तदकरणे लघुवः प्रतिमानमिति कुरु मंत्रस्य शतवारं जले जपः प्रायश्चित्तं कार्यं. एवं वृष्णवति श्राद्धान्यपि नित्यानि. तानि च. अमा १२ युगं मनु २२ कांति १२ धृति २२ पात २२ मसालमा १५ अष्टका

ध- सि- हि-

२

अन्वष्टका ५ पूर्वधः ५ आर्द्धेर्नवतिश्वषट् इति ज्ञेयानि अथ दशानुसारजयंत्यः चैत्रशक्नुवतीयायामपराह्मेमत्योमतिः
वैशाखपूर्णिमायां सायंकुमोत्पत्तिः भाद्रपदशक्नुवतीयायामपराह्मेवराहोत्पत्तिः वैशाखशक्नुचतुर्दश्यां सायंनारसिंहानु-
त्पत्तिः भाद्रपदशक्नुद्वादश्यां मध्याह्ने वासनप्रादुर्भावः वैशाखशक्नुवतीयायां मध्याह्ने परशुरामोद्भवः प्रसेवेतिवद्भवः चै-
त्रशक्नुनवम्यां मध्याह्ने दशरथीरामाभिव्यक्तिः श्रावणशक्नुषष्ठ्यां निशीथेशीरुच्छाविभावः आश्विनशक्नुदश्यां सायंकु-
होभूत्वा श्रावणशक्नुषष्ठ्यां सायंकुलिकर्जायतइति तैत्तिरीयान्योग्राह्याः अत्र मत्स्यकूर्मवराहबुहकल्कीनां आवाढादिमासा-
नाराणि एकादश्यादितिथ्यंतराणि प्रातरादिकालंतराणि च वचनांतरानुसारेणोक्तानि कल्प्यन्ते नव्यवस्थापनीयानि स्वस्वपरि-
ग्रहीतृपक्षानुसारेण तत्तदुपासकैरुपोष्याणि श्रीरामकृष्णनृसिंहजयंत्येव नित्याः सर्वैरुपोष्याः चैत्रशक्नुचतुर्थ्यां मध्याह्ने
आपिन्यां लडुकादिभिः श्रीगणेशमर्चयित्वा दमनकारोपणं कुर्यात् विघ्ननाशं सर्वान् कामान्श्च प्राप्नुयात् चैत्रशक्नुपंचम्यां
तं तादिना गार्ग्यजित्वा क्षारसर्पिर्नैवेद्यं दद्यात् अस्यामेव पंचम्यां लक्ष्मीपूजनं अत्रैवोच्चैश्चैव आदिपूजनात्मकं हयव्रतमुक्तं
अत्र सर्वत्र पंचमी सामान्यनिर्णयानुसारेण ग्राह्या एवमग्रेषु यत्र विशेषनिर्णयो नोच्यते तत्र प्रथमपरिच्छेदोक्त एव निर्णयोन-

श्रीः २

संधेयः षष्ठ्यां स्कंदस्य दमनकारोपणं सप्तम्यां भास्करस्य दमनकपूजा नवम्यां देव्याः सर्वदेवानां पूर्णिमायामित्यन्यत्र विस्तरः
चैत्रशक्नुषष्ठ्यां भवान्या उत्पत्तिः तत्र नवमीयुता ग्राह्या अत्र पुनर्वसुयुता षष्ठ्यामष्टशोककलिकाप्रशानं तत्र मंत्रः ताम-
शोकनराष्टीष्टमफमाससमुद्भव पिबामिशोकसंतप्तो मामशोकं सदा कुर्विति अत्रैव योगविशेषकृत्यं पुनर्वसुयुधोपेता चैत्रेमा-
सिद्धिभाष्टमी प्रातस्तुविधिवत्तावाजपेयफलं लभेदिति चैत्रशक्नुनवमीरामनवमी चैत्रशक्नुनवम्यां पुनर्वसुयुतायाम-
ध्याकृत्कलगे मेवस्तेस्येज्जखेग्रहपंचके श्रीरामजन्मश्रावणात् अस्यां मध्याह्ने आपिन्यामुपोषणं कार्यं पूर्वधरेव मध्याह्ने स-
त्वे सैव ग्राह्या दिनद्वये मध्याह्ने व्याप्तावव्याप्तौ वापरा अष्टमीविधायानिषेधात् अतः पूर्वधः सकलमध्याह्ने व्यापिनी लक्ष्मी-
मध्याह्ने कदेशव्यापिन्यपि परैव ग्राह्या केचित्तु अष्टमीविहामध्याह्ने व्यापिनी पुनर्वसुयुतामपि त्यक्त्वा परे धस्त्रिमुहूर्तापि
नवमी सर्वैरुपोष्या यदि तु नवम्याद्गोसवशेन पारणादिने स्मार्तानामेकादशीव्रतप्राप्तिस्तदा स्मार्तेरष्टमीविहोपोष्या वैष्ण-
वैर्मुहूर्तत्रययुता परैवोपोष्या शहायानवम्या अलाभे त्रिमुहूर्तन्यूनत्वे वा सर्वैरपि अष्टमीविहोपोष्येत्याहुः इदं व्रतं नित्यं क-
म्यच अथ व्रतप्रयोगः अष्टम्यामाचार्यसंप्रज्य श्रीरामप्रतिमा स्नानं करिष्ये हं दिजोत्तम तत्राचार्योर्भीवप्रीतः श्रीरामोसि

ध-सिं-दि

३

तमेवमे इतिप्रार्थ्य नवम्यामंगभूतेन एकभक्तेन राधन इत्वा कुवंशतिलकप्रतीतोभवभवजियेलेकभक्तसंकल्प्यसाचार्योहविष्णुं
मुंजीत पूजामंडपंतत्रवेदिचकृतानवम्याप्रातः उपौष्यनवमीतद्यामेवष्टसुराधव तेनप्रतीतभवलेनैसंसारज्वाहिमां हरे इत्क
नोषणसंकल्प्य इमांस्वर्णमयीरामप्रतिमांलाप्रयत्नतः श्रीरामप्रतीतयेदास्येरामभक्त्याध्यास्यते इतिप्रतिमादानसंकल्प्य
त श्रीरामनवमीवतांगभूतांषोडशोपचारैः श्रीरामपूजांकरिष्ये इति संकल्प्य वेदिकायां सर्वतोभद्रकलशं संस्थाप्य तत्र पूर्णपा
त्रेसवस्त्रैः श्युत्तारणादिविधिनाप्रतिमायां श्रीरामप्रतिष्ठाप्य पुरुषसूक्तेन षोडशोपचारैः संसृज्य पुष्पधूपांति रामस्मरणनी
चासिरामात्मकमिदंजगत् अतस्त्वांरजयिष्यामिलोकमातर्नमोस्तुते इतिकौसल्यांसंसृज्य ॐ नमोस्तेरथावेतिदशमं
संसृज्य सर्वज्ञांसमाप्य मध्याह्नेफलपुष्पजलारिपूणेनशंखेनाध्यादद्यात् नमःत्रः दशानननुधार्थायधर्मसंस्थापनायनृश
नवानांविनाशोयदेत्यानांनिधनायच परित्राणायसाधूनांजातोरामस्त्वयंहरिः गृह्णाणार्घ्यमयादत्तंभ्रातृभिः सहितोनघेति
रात्रौजागरणंकृत्वाप्रातर्नित्यपूजांविधायमूलमंत्रेणपायसापायसाष्टोत्तरशताहुतीकृत्वापूजांविस्तृत्यार्च्यमप्रतिमांदद्या
त् इमांस्वर्णमयीरामप्रतिमांसंमलंकृतां शक्तिवस्त्रयुगच्छन्नांरामोहराधवायते श्रीरामप्रतीतयेदास्येतुष्टोभवतुराधव इति

श्रीः ३

मंत्रः तवमसादंस्वीकृत्यक्रियतेपारणायथा व्रतेनानेनसंतुष्टः सामिन्भक्तिप्रयत्नमे इतिप्रार्थ्य पारणं कुर्यात् इदं व्रतं मन्त्र
सेनकार्यः एवंजन्माष्टम्यादिब्रतमपिनकार्यं अस्यामेवनवम्यादेवीनवरात्रसमाप्तिः कार्यः एतन्निर्णयआश्विननवरात्रिनव
मीवदः चैत्रशुक्लैकादश्यांश्रीरुक्मण्यां दोलनोत्सवः शैलारुद्रं प्रपश्यति हस्तकलमलापहं अपराधसत्त्वैस्तुमुकास्तेधननेक
ते तावत्तिष्ठति पापानिजन्मकोटिकृतान्यपि क्रीडते विष्णुनासार्धवेकुंठेदेवप्रजिता इत्यादिकसन्महिमा चैत्रशुक्लैकादश्यां वि
ष्णोर्दमनोत्सवः सचपारणाहे पारणाहे नलभ्येतद्वादशीघटिकापिचेत् तदात्रयोदशीयाद्यापवित्रदमनार्पणइत्युक्तेः शिवस्य
चतुर्दश्यांकार्यः अथप्रयोगः उपवासदिनेनित्यपूजांकृत्वा दमनकठानंगत्वा कथ्येणतमादायचंदनादिनासंपूज्य श्रीरुक्मिणीं
अंतानेषु इतिप्रार्थ्यप्रणमेत् अन्यदेवतासु यथादेवतमूरुः ततोदमनकं गृह्णादायपंचगव्येनशुद्धोदकेनच प्रक्षाल्यदेवताग्रे
स्थापयित्वा तस्मिन्दमनके अशोककालवसंतकामानकाममात्रवागंधादिभिः पूजयेत् तत्र नमोस्तु पुष्पवाणायजगदाल्हादकारिण
मन्मथायजगन्नेत्रे रतिप्रीतिप्रियायते इतिकामावाहनमंत्रः कामभस्मसदृकं तरतिवाप्यपरिष्कृतं कृषिगंधर्वदेवादिविमातृकनमो
स्तुते इतिदमनकमुपस्थाप्य ॐ कामायने महतिमंत्रेणसपरिवारायकामरूपेण दमनकायगंधाद्रूपचारान्दद्यात् ततोरात्रौ देवां
संपूज्याधिरासनंकुर्यात् तद्विष्य देवाग्रेसर्वतोभद्रसंपाद्यतत्रकलशं संस्थाप्य तत्रधौतवस्त्राच्छिन्नदमनकं वैणवपटले स्थापितं

ध. सि. हि.

४

धाय हजार्थे देवदेवस्य विष्णोर्लक्ष्मीपतेः प्रभो दमनत्वमिहा गच्छ सान्निध्यं कुरु तेन मइति दमनकदेवतामावाह्य प्रागाद्यष्टदिक्षु स्त्रीक
मदेरायनमोहीरत्येनमः स्त्रीभस्मशरीरायनमोहीरत्येनमः २ स्त्रीअनंगायायनमोहीरत्येनमः ३ स्त्रीमन्मयायनमोहीरत्येनमः ४ स्त्रीवसं
तसखायनमोहीरत्येनमः ५ स्त्रीस्मरायनमोहीरत्येनमः ६ स्त्रीरक्षचापायनमोहीरत्येनमः ७ स्त्रीपुष्पावाणायनमोहीरत्येनमः ८ इति हजमेतत् तल्लुक्पायविभ्र
हेकामदेवाय धीमहि तन्नो नगः प्रचोदयात् इति गायत्र्या दमनमष्टोत्तरशतमक्षिमेन्य गंधादिभिः संपूज्य स्त्रीनमइति पुष्पांजलिं दत्त्वा
नमोस्तु पुष्पावाणायति पूर्वोक्तावाहनमंत्रेण नमत् स्त्रीरोदधि महानागशय्यावठितविग्रह प्रातस्त्वं पूजयिष्यामि सन्निधौ भवते
नमइति देवंप्रार्थ्य पुष्पांजलिं दत्त्वा तस्यामेकादश्यां रात्रौ जागरं कुर्यात् प्रातर्नित्यपूजां कृत्वा पुनर्देवं संपूज्य पूर्वोक्तावाहनमंत्रेण
कर्मज रिमादाय मूलमंत्रं पठित्वा देवदेवजगन्नाथवांछितार्थप्रदायक तत्त्वान्तरयमेविष्णो कामान्कामेश्वरी प्रिय इदं दमनकदेव
गृहाण मदनग्रहात् इमांसां वक्षसीपूजां भगवन्प्रियुरय पुनर्मूलं जप्त्वा देवदेवनमर्पयेत् ततो यथाशीर्षं दत्वांगदेवताभ्यां दत्त्वा
देवंप्रार्थयेत् माणि विदुममर्षिभिर्मंदारकुसुमादिभिः इयं सां वक्षसीपूजा तवास्तु गतुध्वज वनमालायथादेन कोस्तु भंसततं हृदि
तद्ददामनकीमालां पूजां च हृदये वरु जानता जानता वापि न कृतं यत्तवार्चनं तत्सर्वं पूर्णतांस्तु त्वत्प्रसादाद्दमापते जितं तं पुंडरीकाक्ष
नमस्ते विष्णवावन हृषीकेश नमस्तेस्तु महापुरुष पूर्वज मंत्रहीनं क्रियाहीनमित्यादि च संप्रार्थ्य पंचोपचारे देवं संपूज्य नीराज्यच

श्रीः
४

ब्राह्मणेभ्यो दमनं दत्त्वा स्वयं शेषं सधाय सुहृदतः पारणां कुर्यात् मंत्रदीक्षारहितैर्नाग्नार्पणीयं अस्य गौणकालः श्रावणमासावधिः नेदं
मलमाले भवति शक्तास्तोतु कर्तव्य इति दमनारोपणविधिः अस्यामेव भारते अहोरात्रेण द्वादश्यां चैत्रे विष्णुरिति स्मरन् पुंडरीकम
वाप्नोति देवलोक्त्वं गच्छतीति चैत्रशुक्लत्रयोदश्यामनंगपूजनव्रतं तत्र त्रयोदशी पूर्वविद्वाग्राह्या अथ चतुर्दश्यां नृसिंहस्य दोला
त्सवः अत्रैव श्रीशिवस्यैकवीराय भैरवस्य च दमनकैः पूजनं अत्र चतुर्दशी पूर्वविद्वापराह्व्यापि नीग्राह्या अपराह्व्यात्यन्तावे
अपराह्व्यशिन्यपि पूर्वाग्राह्या एतदभावे पराग्राह्या चैत्रपौर्णमासी सामान्यनिर्णयात् पराग्राह्या पूर्वोक्ततत्तत्तिथौ दमनक
पूजनाकरणेऽस्यामेव सर्वदेवानां दमनकपूजनं चैत्र्यांचित्रायुतायांचित्रवस्त्रदानं सौभाग्यार्द रवियुक्तमंदवारयुतचैत्र्यां स्नान
श्रीद्धादिभिरश्वमेधपुण्यं चैत्रशुक्लैकादश्यां पौर्णमास्यां वामेष संक्रांतिमारभ्य बवैशारवस्तानां रक्षः तत्र मंत्रः वैशारवं सकलं मा
सं मेव संक्रमणे रवेः प्रातः सनियमः स्नास्ये प्रीयतां मधुसूदनः मधुहंतुः प्रसादेन ब्राह्मणानामनुग्रहात् निर्विघ्नमस्तु मे पुण्यं वै
शाखस्तानमन्वह माधवे मे भानो सुरारिमधुसूदन प्रातः स्नानेन मे माय कलदोभवपापघ्न इति अत्र हविष्याशनब्रह्मचर्यादिभ्यो नि
यमाः एवं संपूर्णस्नानां शक्ती त्रयोदश्यादिदिनत्रयमेतस्मात्प्रातः इव पूर्णमासीमन्वादिः पूजमुक्ता चैत्रकृष्णत्रयोदशी शततारका
नक्षत्रयुता नारुणी संज्ञकास्तानां दिनाग्रहणादिपर्वतुल्यं पुण्यं फलप्रदा शनिवारादिमुक्ता महावास्तुणी शुभयोगशनिवारशत

ध. सि. हि.

५

तारायुक्तमहावातणी. चैत्ररुखचतुर्दश्यां शिवसन्निधौ स्नानेन भोमवारयुतायां गंगायां स्नानेन पिशाचलाभावाः फलं ३.
श्रीमदनंतोपाध्यायस्तु काशीनाथोपाध्यायविरचिते भर्मसिंधुसारे चैत्रमासकृत्यनिर्णयोद्देशः अथ वेशास्वमासः
अत्ररूपसंक्रमेपूर्वाः बोडशनाडिकाः पुण्यकालः रात्रौ च प्रागुक्तं अत्र प्रातः स्नानं तिलैः पितृ तपणं भर्मघटशनं च कार्यं अत्र
ब्राह्मणानां गंधमाल्पपानककदलीफलादिभिर्वसंत पूजाकार्या वेशाखे ज्येष्ठे वा यत्र मासे कृष्णबाहुत्वं तत्र प्रातर्नित्यं पूजां कृत्वा
भोदकपूर्णपात्रे विष्णुं संस्थाप्य पंचोपचारेः संपूज्य तथैव जले समस्तिपूर्यंतं अभिवास्य रात्रौ स्वस्थाने स्थापयित्वा पंचोपचारेः पू
जयेत् तेन तीर्थोदकेन गृहद्वारादिभ्युत्तमात्मानं पावयेत् एवञ्च द्वादश्यां दिवान् कार्यं रात्रौ किंचित्कालं सलक्षं पूजयित्वा स्वस्थाने स्था
पयेत् अत्र मासे कृष्णगौशख्यतुलसीभिर्विष्णुं त्रिकालं मर्चयेत् मुक्तिः फलं प्रातः स्नात्वा बद्धुनीयेनाश्वत्थमूलं सिंचेत् प्रदक्षि
णाश्च कुर्यात् अनैककुलतारणफलं एव गवैर्कुर्यान्नेपि अत्र मासे एकभक्तं नक्तमया वितंवा सर्वेक्षितफलं अत्र मासे प्रपा
दानं देवगलंतिलकावधनं व्यजनं च त्रौपानचंदनोददानं महाफलं यदा वेशाखमलमासो भवति तदा काभ्यानां तत्र समाप्तिनि
वेधान्मासद्वयं वेशाखस्नानहविष्याशनादिनियमां अनुष्ठेयाः चांद्रायणादिकं तु मलमासे पिसमापनीयं वेशाखशुक्ल
तीयायां गंगास्नानं यवहोमोयवदानं यवाशनं सर्वपापहं मः करोति तृतीयायां कृष्णचंदनं स्मृतं वेशाखस्य सिते पक्षे स मासः

श्रीः
५

च्युतमंदिरं इयमक्षय्यतृतीया संसका. अस्यां यत्किंचिज्जप होमपितृ तर्पणदानादिक्रियते तत्सर्वमक्षय्यं इयं रोहिणी बुधनेने
महापुण्या. अस्यां जप होमादिकृत्य पितृभ्यः श्रद्धा युगादिबान्निर्णयः इयं कृतमुगस्यादिः अत्र युगादिश्राद्धमपि डकमनुष्ठेयं आहू
संभवे तिलतितर्पणमप्यत्र कार्यं अत्र शक्रयुगादिकृत्य पूर्वार्द्धे कार्यं तत्रासंभवे अपराह्मि. कृष्णयुगादिकार्यं तपराह्मि इत्यादिमा
न्वादिकरणोक्तो निर्णयः द्विधा भक्तदिनपूर्वार्धे कृदशब्दापि नीदिनद्वये चेत्त्रिमुहूर्तोधिकव्याप्ति सत्वे परा. त्रिमुहूर्तं न्यूनसत्वे पूर्व
मन्वादे च युगादौ च ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः व्यतीपातवैधृतौ च तत्कालव्याप्तिनीक्रियति वचनेन साकल्यव्याप्तिवाक्यानां मपवादादौ
धादिकं तृतीया मध्ये एव कर्तव्यं. पुरुषार्थचिंतामणौ तु सप्तमाष्टमनवममुहूर्तानां गंधर्वकुतपरोहिणसंज्ञकानां युगादिश्रा
कालत्वान्मुक्ते मध्यमदिनमाने त्रयोदश्यादिपंचदश्यंत घटित्रयव्यापिन्यां श्राद्धं. कृष्णतुषोडशीमारभ्य घटित्रये उभयत्र तादृश
घटित्रयव्याप्तौ सत्यामसत्यां वा शक्रा परा यदा तु परे घृत्स्त्रयोदश पथितः पूर्वसमाप्ता पूर्वघृत्स्त्रयोदशीदिघटीत्रये तदेक
शो वा विद्यते तदा कर्मकालशाल्त्राबल्यात् सर्वव्याप्यं कर्तव्यं इदमेव युक्तमिति भाति अत्र देवतोद्देशो नापि त्रुद्देशो न चोदकुभरा
नमुक्तं तत्र श्रीपरमेश्वरप्रीतिद्वारा उदकुभदानं कल्योक्तं फलावाप्त्यर्थं ब्राह्मणायोदकुभदानं करिष्ये. तदंगकुभपूजनं ब्राह्मण
पूजनं च करिष्ये इति संकल्प्य सूत्रवेष्टितं गंधफलपत्रादिपतंकलशपंचोपचारेर्ब्राह्मणं च संपूज्य एषधर्मघटोदतो ब्रह्मविष्णु

ध. सिं. दि.

६

शिवात्मकः अस्यप्रदानात्सकलाममसंतुमनोरथा इति मंत्रेण दद्यात्. पित्रुदे शेतुपितृणामक्षय्यतत्सर्थे उदकुं भदानं करिष्ये इति
संकल्प्य पूर्ववक्तुं भद्राहणो संपूज्योदकुं भे गंधतिलादिप्रक्षिप्य. एष धर्मः अस्यप्रदानात्तु यत्पितरोपि पितामहाः गंधोदकति
लेभिर्भ्रातृसां कुतं फलान्वितं पितृभ्यः संप्रदास्यामि अक्षय्यमुपतिष्ठतु इति मंत्रेण दद्यात्. युगादौ समुद्रस्नानं महाफलं. वैशाख
स्याधिमासत्वे युगादिश्राद्धमासद्वयेपिकार्यं. युगादिष्वपवासो महाफलः युगादिमन्वादीरात्रिभोजने अभिस्वदष्टि मिति मंत्रजपः
युगादिश्राद्धलोपे युगादिश्राद्धलोपजन्यप्रत्यवत्यपरिहारार्थं कृत्वा नोक्तं प्रायश्चित्तं करिष्ये इति संकल्प्य नयस्य घानेति कृत्वा
शतवारं जपेत् अयं निर्णयः सर्वयुगादौ होयः इति अक्षय्यतृतीया निर्णयः इयमेव तृतीया परशुरामजयंती इयं रात्रिप्रथमया
मन्वापिनी ग्राह्या इवेच्छरेव प्रथमयामया शौचार्वा दिनद्वये रात्रिप्रथमयामे साम्ये नैव मध्ये नाएकदेशाया शौचार्वा अत्र प्रदाये
परशुरामं संपूज्य अर्घ्यं दद्यात् तत्र मंत्रः जमदग्निस्तुतो वीरक्षत्रियां तकरप्रभो गृहणाध्यं मया दत्तं रूपयापरमेश्वरेति वैशाखश
कृष्णपक्षम्यांगोत्पत्तिः तस्यां मध्याह्न्यापिन्यांगं ग्राह्यं जन्मकार्यं दिनद्वये तद्या शौचार्वा वैशाखमासदादस्या पूजयेन्मधुस्तदन् अग्नि
होममवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति अथ वैशाखशकृच्चतुर्दशी नक्षत्रं जयंती सासूर्यास्तमयकालं यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तद्या
शौचद्वया शौचापरेव स्वाती नक्षत्रशनिवारादियोगे सातिप्रशस्ता अथ व्रतप्रयोगः त्रयोदश्यां कृते कसक्तः चतुर्दश्यां मध्या

श्रीः

६

कृतिला मलकैः स्नात्वा उपोष्ये हं नारसिंहभुक्तिमुक्तिफलप्रद शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि भक्तिमेव हरेदिशेति मंत्रेण व्रतं सक
ल्प्य आचार्यं दत्वा सायंकाले धान्यं स्नोदकुं भे पूर्णपात्रे सोवर्णं प्रतिमायां षोडशोपचारैर्देवसंपूज्योर्घ्यं दद्यात् तत्र मंत्रः परि
त्राणाय साधनां जातो विष्णोर्न के सरी गृहणाध्यं मया दत्तं सलस्मीर्न हरिः स्वयं रात्रौ नागरणं कृत्वा प्रातर्देवसंपूज्य विस्त्रया
चार्याधिधेनुयुतां प्रतिमां दद्यात् तत्र मंत्रः नृसिंहाच्युतगोविंदलक्ष्मीकांतजगत्पते अनेनाच्योप्रदानेन सफलः स्युर्मनोऽप्यः
अथ प्रार्थना मद्देशे येन राजा तायेज निष्यति चापरे तांस्त्वमुत्तरदेवेशा दुःसहाद्रवसागरात् पातकाणवमग्रस्य व्याधिदुः
खांबुवारिधौ तीव्रेण परिभूतस्य माहादुःखगतस्य मे करावलंबनं देहि शेषशायि जगत्पते श्रीनृसिंहरमाकांत भक्तानां भय
नाशन सीरांबुनिधि वासिन्तं चक्रपाणे जनार्दन जतेनानेन देवेश भुक्तिमुक्तिप्रदो भवेति ततो ब्राह्मणैः सह तिष्ठ्यंते पारुणां
कुर्यात् यामत्रयोर्ध्वगामिन्यां चतुर्दश्यां तु पूर्वाह्णे एव पारुणां चोर्णमास्यां श्रुतान्नसहितोदकुं भदानं गोदानफलं स्वर्गांतिल
मुक्तदादशोदकुं भदानं ब्रह्महत्यापापान्मुक्तिः अत्र यथाविधि कृत्वा जिनदानं दृष्ट्वा दानफलं स्वर्गमधुनिलसर्पियुतकृष्णा
जिनदानं सर्वपापनाशः अत्र तिलस्नानं तिलहोमस्तिलपात्रदानं तिलतेलेन दीपदानं तिलैः पितृतर्पणं मधुयुक्ततिलदानं
महाफलं तत्र तिलदानमंत्रः तिलावे सोमदेवत्याः सुरैः सृष्टास्ति स्तुगोसवे स्वर्गप्रदाः स्वतंत्राश्च ते मां रक्षंतु नित्यशः वैशा

अ. सिं. द्वि.

9

रवशकुद्धादश्यां पौर्णमास्यां वा वैशाखमासो द्वापुनं तत्रैकादश्यां पौर्णमास्यां चोपोष्यकलशे सौवर्णप्रतिमायां सलक्ष्मीकं
विष्णुसंपूज्य राजा जागरणं कृत्वा प्रातर्ग्रहपूजनं पूर्वकपायसेन तिलाज्यैर्वा यवेर्वा अष्टोत्तरशतं होमः प्रतद्विष्णुविद्विष्णुरिति वा
मंत्रेण कार्यः सांगतासिध्यर्थं गोदानं पांडुकोपानंतच्छत्रं व्यजनोदकुंभदानं शय्यादिदानं च कार्यं अशक्तेन कस्य राद्ये नैर्देशाज्जाह्नवम
जनकार्यः एतत्पौर्णमासीमारभ्य ज्येष्ठशुक्ले कादशीपर्यंतं जलमलविष्णुपूजोत्सवः कार्यः वैशाखमासास्याभावोकादिनं तत्तरं कृत्वा सप्त
कंदिनं च शभेषु कर्त्यं इति श्रीमदनंतोपाध्यायसनुकाशनिथोपाध्यायविरचिते धर्मसिंधुसारे वैशाखमासकृतोद्देशः अथ ज्ये
ष्ठकृतं मिथुनसंक्रांतोपराः षोडशनाज्यः पुण्यकालः राजोत्तुप्रारुक्तं ज्येष्ठमासि पिष्टेन ब्रह्ममूर्तकृत्वा वस्त्राद्यैः पूजयेत्तत्पूर्वको
कंप्राप्तिः अन्नमासे जलधेनुदानमुक्तं ज्येष्ठशुक्लप्रतिपदिकरवीरव्रतमुक्तं ज्येष्ठशुक्लवृत्तीयामारंभाज्जतमुक्तं सापूर्वविद्वाका
या यत्र पूर्वविद्वाग्राह्यतनोच्यते तत्रास्तमया पूर्वदिमुक्तार्थिकाया ग्राह्यत्वं तैयं न न्यूनायाः तत्रापि यदि पूर्वदिः सूर्यास्तमय
पर्यंतं पूर्वविद्वायास्तिथेः सत्वं तदा सत्यपि पूर्वविद्वाग्राह्यत्ववचने पूर्वविद्वात्यक्ता अखंडताच्छुद्धत्वात् परैव ग्राह्याः यदा तु ग्राह्या
याः पूर्वविद्वायाः पूर्वदिमुक्तद्वयान्नसत्त्वं परैर्यथास्तमयास्माकसमाप्तत्वं तदापि परैव ग्राह्याः एवं सर्वत्रोद्यः रंभाज्जते पंचो
मितपन परास्त्रीपुमान्वा भवानीं स्वर्णप्रतिमायां संपूज्य यथांक्तविधिहोमादिकृत्वा सपत्नीकामग्रहंसोपस्करं देद्यात् दंपत्यानिसे

श्रीः
७

जमेत् विशेषविधिर्वैतगन्धेक्षेयः चतुर्थ्यामुमावतारस्तत्रोमापूजनत्रयं अष्टम्यांशतद्वादेवीपूजा नवम्यामुपोष्यदेवीपूजनयेत् ज्येष्ठशु
क्रदशम्यांगंगावतारः इयं दशहरासंज्ञिका अत्र दशयोगाउक्ताः ज्येष्ठमासिते पक्षे दशम्यां बुधवासरे हस्तयोः पंचमीपाते गराभने
इह कन्याचंद्रे द्विषेवो १० इति गाराख्यकरणबुधवारहस्तयोगे आनंदारव्योयोगः अत्र दशमीव्यतीपातयोर्मुख्यत्वं तेन यस्मिन् दिने कृतिम
ययोगनतीदशमीपूर्वाह्ने ११ यते तत्र दशहराव्रतकार्यं दिनद्वये पूर्वाह्ने तत्सवे यत्र बहूनां योगः सागराद्या अत्र काशीवासिभिः दशान्वमे
धतीर्थे स्नात्वा गंगापूजनं कार्यं इतरदेशे तैः स्वसन्निहितनद्यां स्नात्वा गंगापूजादिकार्यं अथ व्रतविधिः देशकालोत्संकीर्त्यमेतज्जन्म
जन्मांतरसमुद्भूतत्रिविधकार्यकचतुर्विधवाचिकत्रिविधमानसैतित्कांतीर्क्षे देशविधपापनिरासत्रयस्त्रिंशच्छतपित्रु द्वारब्रह्मलोक
राष्ट्रादिफलप्राप्त्यर्थं ज्येष्ठमाससितपक्षदशमीबुधवासरे हस्ततारकागरजकरणव्यतीपातानंदयोगकन्यारूचंद्रद्विषरूचर्येति दशम्ये
गधर्वाणि अस्यां महानद्यां स्नानं तीर्थपूजनं प्रतिमायां जादूवीरजांतिलादिदानं मूलमंत्रनपमाज्यहोमं च यथाशक्तिकरिष्ये यथाविधि
स्नानं दशवारं कृत्वा जले स्थितो दशवारं सकृद्वा ब्रह्ममाणं स्तोत्रं पठित्वा वासः परिधानादिपितृपुण्यांतं नित्यं विधाय तीर्थपूजां विधाय
सर्पिर्मिश्राजराप्रसूतिरूक्षतिलान्तीर्थजलिना प्रक्षिप्य गुडमिश्रान्तसक्तुषिण्डं दशप्राक्षयेत् ततो गंगातीर्णे ताम्रमृन्मये वा स्थापितकल
शे सौवर्णादिप्रतिमायां गंगामावाहयेत् तत्र मंत्रः नमो भगवत्यै दशपापहरायै गंगायै नारायण्यै देवतैश्च शिवायै दशायै अमृतो

ध. सिं. दि.

९

मनसानिष्टचित्तं २२ वितथाभिनिवेशश्चमानेसंनिविधंस्मृतं एतानिदशपापानिहरत्वंममजाह्वि २२ दशपापहरायस्मान्मादश
हरास्मता नयस्त्रिंशच्छतंस्वर्गान्निर्दुनथपितामहा २३ उल्लस्येवसंसारान्मंत्रेणानेनपूजिता ॐ नमोभगवत्येदशपापहरायगंगा
मैनारायण्येरेवत्योशवायेदक्षायैअमतायेविश्वरूपिण्येनंदिन्येतेनमोनमः सितमकरनिषण्णांशभनवर्णांनिनेत्रांकरधृतकलशो
द्यक्षोललामलभीष्टा विधिहरिहररूपासंडुकोदीर्गजुष्टांकलितसितडुकालांजाह्वीतानमामि आदावादिपितामहस्यनिगमव्या
पारपात्रेजलंपश्चात्तगशायिनोभगवतः पादोकेदपावनं भयःशंभुजायाविभूषणामणिर्जह्महर्षोरियकन्याकल्मषनाशिनी
भगवतीभागीरथीदृश्यते २ गंगागंगेतियोब्रूयाद्योजनांशतैरपि मुच्यतेसर्वपापेभ्योविष्णुलोकंसगच्छति इतिस्तोत्रेणस्तुताहो
मानेप्रतिमोत्तरपूजाकृत्वाविस्मज्यान्नाययिमूलमंत्रेपादघात इतिदशहराविधिः ज्येष्ठशुक्लेकादशीनिर्गता अस्यानित्याचम
नातिरिक्तजलपानेवर्जनेनउपवासेकृतेद्वादशिकादश्युपवासफलं द्वादश्यानिर्जलोपोषितेकादशीव्रतांगत्वेनसहिरण्यसशर्करो
दिच दक्षभदानंकरिष्यइतिसंकल्प देवदेवहृषीकेशसंसारोवतारक उदकुंभप्रदानेनयास्यामिपरमांगतिंइतिमंत्रेणशर्करायु
तसहिरण्यमुदकुंभदधात् ज्येष्ठमाससितद्वादश्यांअहोरात्रंविभक्तमृजनाद्भूमयनारव्यकलुफलसिद्धिः ज्येष्ठपूर्णिमास्याति
लदानादश्वमेधफलं ज्येष्ठानक्षत्रयुतायांज्येष्ठांछत्रोपानहृदानान्नराधिपत्वप्राप्तिः ज्येष्ठपूर्णिमायांबिल्वजिरात्रिव्रतमुक्तं

श्रीः

९

ध. सिं. दि.

१०

रात्रात्मास्मरतश्चसंक्रमेपिपूर्वादिनेपुण्यकालः तत्रापिमध्याह्नात्परतः पुण्यतमत्वं सूर्यादयोत्तरंघटीद्वयात्तावत्संक्रमेपरतएवपु
ण्यं ज्योतिर्गयपुसूर्यादयात्तावत्घटीत्रयात्मकसंध्यासमयेपिकर्कसंक्रमेपरदिनेएवपुण्यमित्युक्तं अत्रदानीपवासादिप्रथमप
रित्तेदेउक्तं कर्ककन्याधनुःकुंभस्त्रेसौकेशकर्तनादिकंनिषिद्धं आषाढमासमेकभक्तव्रतेकृतेवैकुण्ठधनधान्यपुत्रप्राप्तिः अत्रमा
सेउपानखत्रलवणामलकानिवामनप्रीत्येदेयानि आषाढशुक्लद्वितीयायांपुण्यनक्षत्रयुतायांकवलायांवाश्रीरामस्यरथोत्सवः
कार्यः आषाढशुद्धपक्षेदशमीपौर्णमीसीमन्वादिः तन्निर्णयस्तुक्तः अथेकादश्याविष्णुशयनोत्सवः तत्रसोपस्कनेमचकेसुप्तानि
ष्टुप्रतिमांशखादिचतुरायुधालक्ष्मीसंवाहितचरणानानाविधोपचारैः संसृजयेत् सुप्तत्वयिजगन्नाथेजगत्सत्तमवेदिदं विबुध
त्वयिबुध्येततत्सर्वसंचराचरमितिप्रार्थ्यउपोष्यजगरणंकृत्वाद्वादश्यापुनः संसृज्यत्रयोदश्यांनलग्नीतवाद्यादिकंनिवेदयेत् एवमि
दंनिदिनसाध्यव्रतं तत्रस्मात्तैर्वैष्ण्वेष्वस्वस्वेकादशीव्रतदिनेशयनीव्रतमारब्धव्यं रात्रौशयनोत्सवः दिवाप्रबोधोत्सवः द्वादश्या
पारणाहिरायनप्रबोधोत्सवावितिकेचित् अत्रदेशाचाराद्वैतं नेदमलमालेकार्यं आषाढशुक्लद्वादश्यांअनुराधायोगरहिता
यांपारणंकार्यं तत्रापिअनुराधामथमपादयोगएववर्ज्यः यदातुद्वादशीस्त्वल्पावर्ज्यनक्षत्रयोगोद्वादशीमतिक्रम्यविद्यतेतन्ननिषेध
मनादत्यद्वादश्यादेमेवपारणंकार्यमितिक्वोस्तुमेउक्तं द्वादश्यांपारणोत्तरंसायंपूजाकृत्वाचातुर्मास्यव्रतसंकल्पंक्रुयादितिको

श्रीः

१०

अत्रपनविष्णुग्राह्या. अस्यामेववटसावित्रीव्रतं. अत्रव्रतेत्रयोदश्यादिदिनत्रयमुपवासः अशक्तोत्रयोदश्यांनक्तं. चतुर्दश्यामयाचितं.
 पोर्णमास्यामुपोषणं. अत्रपोर्णमासीनिर्णयानुसारेणयथात्रिनात्रभवेत्तथात्रयोदश्यादिदिनत्रयग्राह्यं. तत्रपोर्णमास्यास्तमया
 सर्वत्रिमुहूर्ताधिकव्यापिनीपूर्वचतुर्दशीविद्याग्राह्या. त्रिमुहूर्तव्यूनलेपराएव भूतोष्टादशनाडीभिर्हृषयलुनरांतिशिमितिबचनंसा
 वित्रीव्रतातिरिक्तंतेयं. सावित्रीव्रतोपवासोष्टादशनाडीविद्याअपिग्राह्यत्वात्. मनुकेवलपूजनात्मकेउपवासरहितंसावित्रीव्रतं सर्व
 त्रस्त्रियोनुतिष्ठति तत्रभूतोष्टादशोतिवेधोव्रतद्वानादिपरः नक्षत्रवासपरइतिनिर्णयसिंधुलिखितमाधवाशयानुसारेणाष्टादशनाडी
 चतुर्दशीसत्वेपरैवपूजाव्रतेग्राह्या. उपवासव्रतेपुष्टैवेतिममप्रतिभाति. अत्रपारणंपूर्णमातेकर्तव्यं. अत्ररजस्वलात्वादितोषेपूजा
 ग्राह्येणद्वाराकार्यो. स्वयमुपवासादिकंकार्यमित्यादयः स्त्रीव्रतेविशेषाः प्रथमपरिच्छेदेतेयाः. अत्ररजोघापनादिविधिर्जतयेपुत्र
 सिद्धः ज्येष्ठपूर्णमायाज्येष्ठमक्षत्रेवहृस्पतिश्चंद्रश्चरोहिणीनक्षत्रेनुसर्ज्येतदामहाज्येष्ठीतियोगस्तज्ज्ञानदानादिकंकार्यं. अस्याः
 पोर्णमास्यामिन्वादितादत्रपिंडरहितेआधमुक्तं एतानिर्णयश्चेत्रेउक्तः अत्रमासेविशेषः अन्नद्वयजनीदुर्गंभदिकंविचित्रमप्रीत्ये
 दयं. इतिश्रीमदनंतोपाध्यायस्तनुकाशीनाथोपाध्यायविरचितेधर्मसिंधुसारेज्येष्ठमासनिर्णयोद्देशः. अथाषाढः आषाढः
 क्षिणायनसंज्ञाकर्कसंक्रांतिः. कर्कसंक्रांतौपूर्वश्रैशान्नाड्यः पुण्यकालः तत्रापिसंक्रांतिसन्निहितानाड्यः पुण्यतमाः राजावर्ध

स्तुभे एकादश्यामेवेतिनिर्णयसिंधो. चातुर्मास्यव्रतस्यप्रथमसंमोयुरुक्तकास्तादावाशौचादौचनभवति द्वितीयाध्वारंभस्तुअस्तादा
 वाशौचादौचनवत्सेव चातुर्मास्यव्रतंचशौवादिभिरपिकार्यं. व्रतग्रहणप्रकारस्तु. भगतोजातीपुण्यादिभिर्महापूजांकृत्वा सुप्तलक्ष्मि
 गन्नाथजगत्कृतंभवेदिदं विबुद्धेचविबुध्येतप्रसन्नोमेभवाच्युतेतिप्रार्थ्य. अग्रेकृतांजलिः चतुरोवापिकान्मासादेवस्यास्थापनवि
 धिः आवणेवर्जयेच्छाकंदधिभाद्रपदेतथा. उग्रमाश्वयुजेमासिकार्तिकेहिदलंतथा इमंकद्विष्यनियमंनिर्विघ्नंकरुमेच्युत इदंव्रतं
 मयादेवगृहीतंपुरतस्तव निर्विघ्नंसिद्धिमायातुप्रसादात्तेरमापते गृहीतेस्मिन्व्रतेदेवपंचलयदिमेभवेत् तदाभवतुसंपूर्णप्रसादात्
 तनार्दन. इतिसंप्रार्थ्य देवामशंखेनाघ्येनिवेदयेत्. एतानिव्रतानिनिव्यानि. हविष्यभक्षणादिव्रतांतरचिकीर्षाया आवणेवर्जयेच्छा
 कृमितिश्लोकस्थाने हविष्यान्नभक्षयिष्येदेवाहृषीतयेतवेत्सुहः कार्यः शाकव्रतेव्रतांतरेचसमुच्चयेनकर्तव्येतंश्लोकंपठित्वा व्रतांतर
 मंत्रंवेदत् एवंशुद्धवर्जनादिधारणपारणादिव्रतेषु. वर्जयिष्येयुद्धदेवमधुरस्वरसिद्धये वर्जयिष्येतेलमहंसुदरांगत्वसिद्धये. योगा
 म्यासीभविष्यामिप्राप्तुंब्रह्मपदंपरं मोनव्रतीभविष्यामिस्वाज्ञापालनसिद्धये एकांतरोपवासंचप्राप्तुंब्रह्मपदंपरमित्यादिरीत्याह
 कार्यः निषिद्धमात्रवर्जनेच्छाया व्रताकानिनिषिद्धानिहरेसर्वाणि वर्जये इतिसंकल्पः तानिचचातुर्मास्येनिषिद्धानि प्राण्यंगंचूर्णे
 चचमस्तोदकं जंबीरबीजपूरंयज्ञशेषभिन्नविष्णवनिवेदितान्दग्धान्मसस्त्रंमांसंचेत्यष्टविधमाभिष्वजयेत्. निष्पावराजमाणे

भ. सिं. दि.

३१

धान्येलवणशकं वृताकं कलिंगफलं अनेकबीजफलं निबिजं मूलकं रक्तमूलकं कुष्मांडमिक्षुदं नलनवदरीधानीफलानि विंचामे
चक्रशयनं अन्तु काले भार्यापिरानं मधुपटोलं माषकुलिशसितसर्पपाश्र्वजं चैव वृताकविज्जोदुंबरकलिंगाभिः सदास्तुवेष्णावेः
सर्वमासेषु वर्जाः अन्यत्र तु गोलागीमहिष्यन्यदुग्धपयुषितान् द्विनेभ्यः क्रीतारसाभिमिज्जलवणं तान्नपात्रकं गव्यपल्लव
जलं स्वार्थपक्षमन्नं इत्यामिषगणउक्तः चतुर्षोपि हि मासेषु हविष्याशीनपापभाक् हविष्याणितु ग्रीहिमुद्रयवतिलकंगुक्ताप्यप्याम
कगोधूमधान्यानि रक्तसिन्धुमूलकं सूरणादिकंदं सेधवसासुद्रलवणगव्यानि दधिसर्पिडुग्धानि पनसाम्ननारीकेलफलानि हरीतकी
विष्यलीजीरकं शंठीचिंचाकदलीलवलीधानीफलानि गुडतैरक्षविकारद्वैतानि अतैलपक्वानि गव्यतक्रं माहिपंष्टतचक्रचितः अ
थकाम्यव्रतानि गुडवर्जनान्मधुरस्वरता तैलवर्जनान्मदरांगता योगाभ्यासी ब्रह्मपदमाप्नोति तां बलत्यागावभोगीमभरकंष्ट
छतत्यागीस्तिष्ठतनुः शाकत्यागीपक्वान्मधुक पादाभ्यंगत्याद्वयुः सौगंध्यं दधिदुग्धतक्रत्यागादिषु लोकः स्थालीपाचितान्
त्यागादीर्घसंततिः भूमौ दर्शयती विष्णुदासः भूमिभोजनान्नपलं मधुमांसत्यागान्मुनिः एकांतरोपवासाद्ब्रह्मलोकः नरवृक्षे
धारणादिनेदिने गंगास्नानं मौनादस्वलितासा विष्णुवन्दनाद्गोदानफलं विष्णुपादस्पर्शात्कृतकृत्यता हरेरायेले संमार्जनानि
नान्नपलं शतप्रदक्षिणाकरणादिषु लोकः एकभक्ताशनादग्निहोत्रं फलं अयाचितेन वारीकूपात्सर्गादिपुत्रं फलं यथाह

श्रीः

३३

कालभोजनाच्चिरस्वर्गः पर्णेषु भोजनात्कृतक्षेत्रवासफलं शिल्पाभोजनात्प्रयागस्नानफलं एवंमासचतुष्टयसाध्यानां व्रतानां सकल्य
एकादश्याद्वादश्यां वाहृत्वाश्रावणमासप्रतविशेषसंकल्पश्चेन्नकार्यः अहंशाकं वज्रपिथे प्रावणे मासि माधवेति अत्र शाकशब्देन
केप्रसिद्धाः फलमूलपुष्पपत्राकुरकांडलगादिरूपावर्ज्याः ननु व्यंजनमात्रेणैतदी हरिद्रा नीरकादिकमपि ज्यं तत्र तत्कालोद्भवानां आत्मा
मादिशोषितकालांतरोद्भवानां च सर्वशाकानां वर्जनं कार्यं अथेषां चातुर्मास्यव्रतानां समाप्तौ कार्तिकादानानि तत्रैव स्युते शयनीबोधि
न्योसप्तमुद्राधारणमुक्तं रामार्चनचंद्रिकायां अत्र तप्तमुद्राधारणे विधायकानि प्रशंसावचनानि निषेधकानि निंदावचना निचुव
कृतराण्युपलभ्यते तेषां शिष्टाचाराद्भवत्वा येषां कुलेपितपितामहादिभिस्तप्तमुद्राधारणादिधर्मेभुषितस्तेस्तथैवानुष्ठेयः य
ेषां कुलेकेनाप्यनुष्ठितस्ते नैव मतिविलसितश्रद्धया धर्मेभुषेयो दोषश्रवणादिति तावयं आषाढशुद्धद्वादश्यां नाम न पूजनं न नरमे
धफलं पूर्वाषाढायुतायां पौर्णमास्यामन्नपानादिशानादक्षय्यान्नादिप्राप्तिः अस्यामिषोर्णस्यां प्रदोषव्यापिन्यां श्रीशिवस्य
शयनोत्सवः अस्यामेव कोकिलाव्रतं तत्र स्नानं करिष्ये नियता ब्रह्मचर्ये स्थिता सती भोक्ष्यामि नक्तं भूशय्यां करिष्ये प्राणिनां दय
मिति मासव्रतं संकल्प्य कोकिलारूपिणी शिवां प्रत्यहं पूज्य नक्तं भोजनं यस्मिन् वर्षे भिकाषाठस्तस्मिन् वर्षे शिवाभाषाठे व्रतं कार्यं
मित्याचानः सनिमूर्तः आषाढस्य श्रावणस्य वा पौर्णमास्यां चतुर्दश्याष्टम्यां वा शिवपवित्रारोपणमुक्तं अस्यां पौर्णमास्यां सन्या
सीनां चातुर्मास्यां वा ससंकल्यां गत्वेन शौरव्यासपूजनादिकं विहितं अत्र कर्मणि औदयिकी त्रिभूतयिर्णमासी ग्राह्या चतुर्मा

ध.सिं.दि.

३२

सस्यमध्येतुर्वर्जयेद्यतिः चातुर्मासं हि मासं वा सदैकत्रैव संभवेत्. तत्रादौ क्षौरं विधाय द्वादशमृतिकास्नानानि प्राणायामादिविधिं च कृत
वासस्त्रां वपनं कुर्यात्. अथ संशोपेणतद्विधिः देशकालोसंकीर्त्य चातुर्मासा वाससं कल्प्य कर्तुं श्रीकृष्णं वा सभाष्यकाराणां सपरिव
राणां पूजनं करिष्ये इति संकल्प्य. मध्ये श्रीकृष्णं तत्सर्वतः प्रादक्षिण्येन वासुदेवसंकुषेण अर्धमात्रेण दानावाह्यं श्रीकृष्णं पंचकदक्षिण
भागे व्यासं तत्सर्वतः प्रादक्षिण्येन पद्मपादं निश्चरत्पुष्पं मुमुक्षुं मित्रं वैशंपायनं पेलुं मित्रं व्यासं पंचकमावाह्यं श्रीकृष्णं द्वादशमृतिका
भाष्यकारं श्रीशंकरं तत्सर्वतः प्रादक्षिण्येन पद्मपादं निश्चरत्पुष्पं मुमुक्षुं मित्रं वैशंपायनं पेलुं मित्रं व्यासं पंचकमावाह्यं श्रीकृष्णं द्वादशमृतिका
हर्षादिचतुर्दिक्षुः सनकोदीनं श्रीकृष्णं पंचकालुरतः गुरुपरमं गुरुं च मे धीरुं गुरुं ब्रह्मवसिष्ठं शक्तिपुं शरव्यासं शक्रं गोउपादगं
विदेपादं शंकराचार्यं ब्रह्मनिष्ठं आवाह्यं पंचकत्रयस्यान्ते ये गणेशं ऐशान्यां क्षेत्रपालं वायुं दुर्गां नैर्ऋत्यं सुरस्वतीं प्रागाद्यं दक्षि
हं द्वादशलोकपालं आवाह्यं पूजयेत्. तत्र नारायणाष्टाक्षरेण श्रीकृष्णं पूजान्येषां प्रणवादि नमो तेस्तत्तन्नाममंत्रैः पूजाकार्यं. पूजाने अ
मृतिप्रतिबंधं चतुरोर्वार्षिकान् मासानि हवसामीति मनसा संकल्प्य अहंतावनिवर्त्या मिसर्वभूतहिताय वै प्रायेण प्राणिसं कुलं सर्वदृश्यं
ते अतस्तेषां महिसार्थं पक्षान्वेष्युति संश्रयात्. स्वास्यामश्चतुरो मासा ब्रह्मत्रैवासतिबाधके इति वाचिकसंकल्पं कुर्यात्. ततो ग्रहस्थाः
प्रतिब्रह्मः निवसंतु सुखेनात्र गमिष्यामः कृतार्थतां यथाशक्ति चरन्त्येषां करिष्यामो वयमुदति. ततो ह्नुतुं क्रमेण यतीन् ग्रहस्थाय
तयश्च नेमस्तुर्गुः एतद्विधिः पौर्णमास्यामसंभवे द्वादश्यां वा कार्यः. आषाढकृष्णं द्वितीयं अश्विनं शयनं अत्र लक्ष्मीयुतं

श्री.
३२

सुं पर्यं के संख्यः पत्नीभर्तुर्वियोगं च भर्ताभार्यासमुद्भवः. नाभुवंति यथा दुःखं दंपत्यानि तथा कुतः इत्यादिभिर्दोषत्वाभंगप्रार्थ
नार्थैर्मंत्रैः प्रार्थयेत्. ततश्चंद्रायार्थं स्वानुक्रमेण नक्तमोजनं कार्यं. एवमासचतुष्टये कृष्णद्वितीयासु संख्यं सपत्नीकाय शयादानं कृत्वा ताम्
निमांसोपस्कराच दधात्. अस्मिन्त्रये अक्षय्यादा पत्युस्त्वं पुत्रं धनाद्यभियोगो गार्हस्थ्यं नियोगाः सप्तजन्मानि भवन्ति. अत्र त्रैचंद्रो
दयव्यापिनीतिथिर्ग्राह्या. चंद्रोदये पूजायुक्तः. दिनद्वये सत्वे सत्वे वा परेव. इति मदनतोपाध्यायसूक्तकाशीनाथोपाध्यायविरचि
तधर्मसिंधुसारे आषाढमासनिर्णयो देशः. अथ आचरणः. सिंहपराः षोडशनाज्यः दुष्यकालः. रात्रौ तर्कः. अत्र मासे एकभक्त
तं. नक्तं त्रयं विष्णुशिवाद्यभिषेकश्चोक्तः. सिंहराशिगतं सूर्यस्य गोः संप्रसूयते. तेन व्याहृतिभिर्घृताकायुतसंख्या संपपहोमं कृत्वा
सागो ब्राह्मणाय दद्यात्. एवं निशीथे गोः क्रंदनं पिबेत्सुं जयमंत्रेण होमादिरूपां तातिः कामो. एवं आचरणमासे. दिवा चाध्विनी प्रसवेपि
निषिद्धः. माघे शुभे च महिषी आवणे वडवादिवा. सिंहगावः प्रसूयते स्वामिनो मृत्युदायकारं सिलुक्ते रत्रापि शांतिग्रथे ज्ञेया. सोम
वारव्रतं कार्यं आवणे वैद्यविधिः शक्तेनोपोषणं कार्यं मथवानि शिभोजनं. एवं आवणे भोमवारे गौरी पूजायुक्ता. आवणश
कचतुर्थमध्याह्न्यापिनी पूर्वमुताग्राह्या. आवणशकपंचमीनागपंचमी इयमुदयत्रिमुहूर्तव्यापिनी परविहंग्राह्या. परे धस्त्रि
मुहूर्तन्यूना पंचमी पूर्वे धस्त्रिमुहूर्तन्यूना चतुर्थ्या विहातदाश्वेव. त्रिमुहूर्ताधिकचतुर्थ्या विधेर्द्विमुहूर्तापि परेव. सुहूर्तमात्रा तु न्यूना
इति मम प्रतिभाति. अस्यां धित्यादिलिखिता मन्त्रयावायथाचारं जागाः पूज्याः. आवणशकद्विदश्यां मासं कृतस्य शाकवर्जन

ध. सि. हि.

३३

व्रतस्य सांगतार्थं ब्राह्मणाय शाकदानं करिष्ये. इति संकल्प्य ब्राह्मणं संहरन्. उपायनमिदं देवव्रतसंपूर्णं हेतवे. शाकं तु हि ज्वरययिस
हिरण्यं दद्यात्. इत्यादि मंत्रेण पक्वमांसां वा शाकं दद्यात्. ततोऽधिभाक्षपदमासेवर्जयिष्ये सदा हरे इति दधि व्रतं संकल्पयेत्. अत्र द
धिमात्रं वर्ज्यं. तत्राक्षीनामभिषेधः. अथ पारणाहं दद्यात् विष्णोः. पूवित्रारोपणं. पारणाहं दद्यात् सत्वे त्रयोदश्यां पारणाहे तत्रा
सवेष्टवणं पूर्णिमायां वा कार्यं. शिवपवित्रं चतुर्दश्यां अष्टम्यां वा योर्णमास्यां वा कार्यं. एवं दशो गणेशादीनां. चतुर्दशी चतुर्थी तु
यानवम्यादयो यथाकुलाचारं तिथयः. तत्तन्निषिद्धं सर्वं सर्वदेवानां आचरणयोग्यमास्यां कार्यं. तत्राप्यसंभनं कार्तिकवधौ गणः कालः
इदं नित्यं अकुर्वीत गोब्रजजलधः. तस्य सांवेत्सरीपूजानिष्कलित्याह्वयः. शोणकाले प्यकरणे तदा युतजपेन मंत्रं सोत्रं वा पिसमाहित इत्युक्तं
युतसंख्याकं तत्तदेवतामूलमंत्रजपः प्रायश्चित्तं. तत्र हरेर्ब्रह्मरथिवासनं परेक्षिपवित्रारोपणं. द्वादशकालासंभवे सद्योधिवासनं प्र
कृतकार्यं. अथ संक्षेपतः प्रयोगः. कार्पाससूत्रस्य नवसूत्रं विधाय अष्टोत्तरशतं नवसूत्र्या देवनां पर्यंतं चतुर्विंशत्यधिकं उत्तमप
वित्रं चतुःपञ्चाशन्नवसूत्र्या उत्तमं विद्वादशगंधिकं मध्यमं सप्तविंशतिनवसूत्र्या अष्टगंधिकं नाभिलविकं निष्ठपवित्रं चतुर्विंशत्यधिकं
तरशते सप्तविंशत्यानवसूत्र्या पादलं विनीचनमालामष्टोत्तरशतं चतुर्विंशत्यन्यतरगंधिकां कृत्वा द्वादशानवसूत्र्या द्वादशगंधिकं
गंधपवित्रं सप्तविंशतिनवसूत्र्यां गुरुपवित्रं त्रिसूत्र्यां गंधेन कुंकुमेन रंजयित्वा सर्वपवित्राणि नृशपात्रे संस्थाप्य वस्त्रेण पिधाय
देवपुरतो न्यस्य क्रियालोपविधानार्थं त्रयया विहितं प्रभो. भयेत कियते देवतवतु ह्ये पवित्रकं. न मे विघ्नी भवे देवकृतवाच्यदयाम्

श्रीः

१३

धि. सर्वथा सर्वदा विष्णो मम त्वं परमा गतिरिति प्रार्थ्याधिवासनं कुर्यात्. तत्र देशकालौ संकीर्त्य मम सर्वत्सरकृतपूजाफलवाप्तये
अमुकदेवता प्रीत्यर्थं अधिवासनं सर्वकंपवित्रारोपणं करिष्ये इति संकल्प्य. देवपुरतः सर्वतो मद्रजलपूर्णकुंभं संस्थाप्य कुंभे वृषपात्रं तत्र
नानि पवित्राणि निधाय तेषु सर्वत्सरस्य यागस्य पवित्रीकरणं प्रभो. विष्णुलोकात् पवित्राणि आगच्छन् नमोस्तु ते इति मंत्रेण मूलमंत्रे
ण च बाह्विजसूत्र्यां ब्रह्मविष्णुरुद्रान् नवसूत्र्या मोकारं सोमं बह्विजसूत्र्या गशशिसूर्यशिवविष्णवे नमः तत्तममध्यमं कनिष्ठपवित्रेषु
विष्णुब्रह्मरुद्रान् सत्वरजस्तमांसि आवाह्य वनमालायां प्रकृतिं च बाह्विजसूत्र्यां श्रीपवित्रा आवाहितं देवताभ्यो नमः इत्यंतेन गं
धाक्षपचारैः पूजयेत्. ततः हरे संपादितं वितस्तिमात्रं द्वादशगंधिकं गंधपवित्रमादाय विष्णुतेजोद्भवस्य सर्वपातकनाशनं सर्व
कामप्रदं देवतवीर्योद्धारयाम्यहं इति मंत्रेण मूलसंपुष्टितेन देवपादयोः समर्पयेत्. देवस्य करे बभ्रूयादित्यन्ये. ततो देवं पुंचोपचारेः
संप्रत्य प्रार्थयेत्. आमंत्रितोऽस्मि देवेश पुराणपुरुषोत्तम. प्रातस्त्वां पूजयिष्यामि सान्निध्यं कुरु केशव. क्षीरोदधि महानागशय्याव
स्थितविग्रह. प्रातस्त्वां पूजयिष्यामि सान्निध्यं भवते नमः. ततः साष्टांगप्रणम्य पुष्पांजलिं दद्यात्. इत्यधिवासनं. अत्र सर्वत्र मूल
मंत्रो गुरुपवित्रे स्तोत्रं क्रौं वैदिको वा देवगामत्रीरूपो वा ग्रहः. ततो रात्रिं सत्कथा जागरेणोति वा ह्यप्रतिः काले सद्योधिवासने गोदोहा
तरिते वा कलिपवित्रारोपणा गभतं देवपूजनं पवित्रपूजनं च करिष्ये इति संकल्प्य देवं पवित्राणि च फलाक्षपने वैधातगंधाक्षपचारैः
संप्रत्य गंधं हर्वाक्षतयुक्तं कनिष्ठपवित्रमादाय देवदेव नमस्तुभ्यं गृह्णणे दंपवित्रकं. पवित्रीकरणार्थाय वर्षशृणाफलप्रदं पवित्रकं कुरु

32

बाधयन्मयाडकृतं कृतं श्रद्धो भवाम्यहं देवतस्य साक्षात्पुण्येति मंत्रेण मूलसंज्ञितेन रतामध्यमोत्तमपवित्रे वनमालां च एवमेव मंत्रं
 कृत्यादद्यात् अंगदेवताभ्योनाम्ना समर्प्य महानैवेद्यं दत्त्वा नीराज्यमार्थयेत् मणिविद्रुममालाभिर्मंदारकुसुमादिभिः इत्यंतां वत्सरीषा
 जातवासुगन्धध्वज वनमालां यथा देवकौस्तुभं सततं हृदि तद्वत्पवित्रं तत्स्वर्गजां च हृदये बहू जानता जानता वापि बलवन्तं तदार्चनं
 केनचिद्विप्रदोषेण परिपूर्णं तदस्तु मे मंत्राणि किंवाहीनं तत्किरीटं सुरेश्वरः यत्स्वर्गं त्र्यम्बादेव परिपूर्णं तदस्तु मे अपराधसहस्राणि
 परमेश्वरेति अत्र शिवादी गुरुध्वजे सादो हृषबाहू नैकहः वनमाला मितिलोके स्थितुलोपः देव्यापु देवदेव सुरेश्वरेश्वरेत्यादौ देविदेवि
 सुरेश्वरीत्यादि स्त्रीप्रत्यया नृपदोहः कार्यः शेषसमानं ततो मुहूर्तसंख्यं पवित्रं दत्त्वा न्यग्राह्येभ्यः सुवासिनीभ्यश्चान्यानि दत्त्वा स्वयं मणि
 सज्जं बोधार्थं ततो ब्राह्मणेः सह भुक्त्वा त्रिरात्रं ब्रह्मचर्यादि नियमं नियमनायेकं पवित्राणि धारयेत् देवस्य स्नाना नक्षत्रचारान् पवि
 त्राण्युत्तार्य कारयेत् त्रिरात्रांतं देवं संख्यं पवित्राणि विसर्जयेत् अत्र शिवादि पवित्रारोपणे चतुर्दशी पूर्वविद्वाग्नाद्या एव रणिमापि
 त्रिमुहूर्तसायाह्न्या प्राह्वं विद्वाग्नाह्वेति अष्टम्यादिष्यंतारोप्य पवित्रारोपणे प्रथमपरिच्छेदोक्तसाजान्यतिथिनिर्णयानुसारे
 ण ग्राह्याणि इति पवित्रारोपणविधिः अथोपाकर्मकालः तत्र बहुचानां श्रावणशुक्लपक्षे श्रावणनक्षत्रं पंचमीहस्त इति कालत्रयं
 तत्र श्रावणं मुख्यः कालः तदलाभे पंचम्यादिस्तत्र दिनद्वये श्रावणसत्वे यदि सूर्योदयमारभ्य प्रवृत्तं श्रावणं द्वितीयदिने सूर्योदयोत्त
 रं त्रिमुहूर्तं वर्तते तदोत्तरदिने एवोपाकर्म भनिष्ठयोगप्राशस्त्यात् यदि त्रिमुहूर्तं न्यूनं तदा पूर्वादिने एव संपूर्णव्याप्तेः यदि पूर्वादिने

જી:
૩૪

सूर्यादयेनास्ति परदिने च सूर्योदयोत्तरं मुहूर्तद्वयं वर्तते तदोत्तरदिने एव उत्तराषाढवेधनिषेधात्. यदि परदिने मुहूर्तद्वयं न्यूनं पूर्वदि
ने चोत्तराषाढाविहंतदापंचम्यादिकालो ग्राह्यः पंचमीहस्त इति कालद्वयं तु औदयिकं मुहूर्तत्रयं व्यापि मुख्यं तदस्मात् तदस्मात् पूर्ववि
हमपि. एवं भाद्रपदशुक्लपक्षे पश्रवणपंचमीहस्तकालत्रयनिर्णयो ज्ञेयः एतद्द्वयैः पूर्वोक्तकार्यं. अथ यजुर्वेदि निर्णयः. तत्र ब्रह्म
चानां श्रवणसर्वयजुर्वेदिनां श्रावणपूर्णमासी मुख्यः कालः पौर्णमास्याः स्वतंत्र यदि पौर्णिमा पूर्वं दिने मुहूर्ताद्यनंतरं ग्रहताद्वितीय
दिनेषु मुहूर्तव्यापिनी तदा सर्वयजुषाणां मुहूर्तरेव यदा शतह्राधिकतया दिनद्वये पिसूर्योदयव्यापिनी तदा सर्वयजुषाणां पूर्ववि
ने मुहूर्ताद्यनंतरं ग्रहताद्वितीयदिने मुहूर्तद्वयत्रयादिव्यापिनीषु मुहूर्तन्यूनात् दानेति रोचैरुत्तराग्राह्या तैत्तिरीयमिन्नयाजुषैः स्वग्रा
ह्या यदा पूर्वं दिने मुहूर्ताद्यनंतरं ग्रहताद्वितीयदिने मुहूर्तद्वयन्यूनात् भवति क्षयवशान्नास्तेव वा तदा सर्वयजुषाणां पूर्ववि. हिरण्यके
शितौ तैत्तिरीयाणां श्रावणी पौर्णमासी मुख्यः कालस्तदभावे श्रावणहस्तः श्रावणशुक्लपंचमी तु तत्सत्त्वेन केन ग्राह्या एते देवभाद्रपदपि
कालद्वयमिति विशेषः स्वतंत्रिथिते निर्णयः पूर्वोक्त एव. हस्तनक्षत्रमपि औदयिकं संगवस्पतिग्राह्यमन्यथा पूर्वविहमेव. आपस्तंबानां
श्रावणी पौर्णमासी मुख्यस्यातदभावे भाद्रपदीति विशेषः. बौधायनानां श्रावणी पौर्णमासी मुख्यत्वाद्यसंभावनाया तदभावे आपादी
ति विशेषः. एतेषामपि स्वतंत्रिथिते पूर्वोक्त एव निर्णयः. अथ काण्वमास्यदिनादिकाल्यायनानां श्रवणयुक्ता श्रावणी पूर्णिमा केवल
राहस्तयुक्ता पंचमी केवलानां मुख्यः कालः अतः केवलश्रवणे केवलहस्ते च तैर्न कार्यं. श्रावणमासे विप्रदोषभाद्रपदगत पूर्णिमा पंच

ध. सिं. दि.

१५

म्याः कार्यः तिथेः खंडलेषणमुक्तताधिक्येन नरापाठमुक्तं न्यूनत्वे पूर्वग्राह्ये लादि पूर्वोक्त एव निर्णयः अथ सामवेदीनां भाद्रपदशते
हस्तनक्षत्रं मुख्यः कालः संक्रांत्यादिदोषेण तत्रासंभवे श्रावणमासे हस्तो ग्राह्य इति निर्णयः सिद्धः अन्ये तु भाद्रपदहस्ते गेहो संभवे
श्रावणयोर्णिमास्यामुपाकर्मकृत्वा भाद्रपदहस्तपर्यंतं पठनीयं ततः पूर्वपठनीयमित्याहुः हस्तस्य कंडले दिनद्वये पराह्णपूर्णाया
स्तो पराह्णकृदशस्य शेषापरदिने एवोपाकर्म पूर्वदिने एवापराह्णहस्ताद्व्याप्तौ पूर्वैव सर्वत्र सामगानां अपराह्णस्यैवोपाकर्म काले तत्र
केः पूर्वदिने एवापराह्णस्य शेषादिनद्वये पराह्णस्य शेषाभावे वा परत्रैव येषां सामवेदीनां प्रातः संगवो कर्मकाले नोक्तो तेषां पूर्वत्रापराह्ण
व्याप्तिं त्यक्त्वा परदिने कृदशः संगवो ध्वं वर्तमानहस्तग्रहणं सिंहहस्तस्य उपाकर्मविधानं दुयदि श्रावणहस्तः पूर्णिमावा सि हस्तस्यैव
वर्तितदा तत्रोपाकर्म न कर्तव्य इति सामगानां श्रावणमासगतहस्तपवणोर्ध्ववस्थापरं अन्यशाखिनां सिंहहस्तरे विधिनिषेधो नो
नास्ति अथर्ववेदीनां तु श्रावणभाद्रपदगतयां वापौर्णमास्यामुपाकर्म तिथिखंडले औदधिकसंगव्यापितिथिग्रहिति
सर्वशाखिनां श्रावणभाद्रपदमासगतस्वर्गहोक्तकाले पुग्रहणसंक्रांत्यादौ चादिदोषसंभावनायां सर्वथा कर्मलोपप्राप्तौ शा
खांतरोक्तकालानां ग्राह्यत्वमावश्यकं तत्रापस्तंबो धायनसामगाक्षिनां श्रावणभाद्रपदगतपंचमी पूर्णिमादेरप्यविशेषेण
ग्राह्यत्वप्राप्तौ नर्मदोत्तरदेशे सिंहगतस्यैव पंचम्यादेर्ग्रहणं नर्मदादक्षिणभागे कर्तव्यं स्यैव श्रावणपंचम्यादेर्ग्रहणमिति न
वर्तते किंस्तु ते उक्तं तेन ऋग्वेदिनामपि सर्वथा कर्मलोपप्रसक्तौ पूर्णिमापि सिंहहस्तकर्कश्यादिव्यवस्थया ग्राह्येति मत्ताति

श्रीः

१५

सर्वशाखिभिः श्रावणमासमुख्यकाले पर्जन्याभावेन ब्रीह्याद्यौषधिप्रादुर्भावाभावे आश्वीनादौ वा भाद्रपदश्रावणादौ कार्यः औषधिप्रादु
र्भावाभावेपि श्रावणमासे कार्यमिति कर्कादिमतं सर्वशाखिनां गृह्योक्तमुख्यकालेन निर्णयते दिने ग्रहणसंक्रांते वा सले संक्रांतिरहिताः प
चम्यादयोगाद्याः ग्रहणसंक्रांतियोगश्रौपाकर्मसंबन्धिन्यहोरात्रे भविष्यन्मध्यरात्रात् पूर्वं अतीतमध्यरात्राद् ध्वंवेति यामाष्टके विद्यामा
श्रावणादिनक्षत्रपूर्णिमादितिथ्यस्यैवोपाकर्मदूषकः केचित् कृत्यामाष्टकादन्यत्रापि विद्यमानो ग्राह्यः श्रावणादिनक्षत्रपूर्णादितिथि
शेषेऽपि दूषक इत्याहुः नूतनोपवीतानां प्रथमोपाकर्मगुरुशतक्रांतादौ मलमासादौ सिंहहस्तगुरौ च न कार्यः द्वितीयाद्युपाकर्म तु अस्ता
दावपि कार्यः मलमासे तु द्वितीयाद्यपि न कार्यं प्रथमोपाकर्म स्वस्तिवाचननांदीश्याद्वादिहत्वा कार्यः नूतनोपवीतानां श्रावणमासग
तपंचमीहस्तश्रावणादिकालेषु गुरुशतक्रांतादिप्रतिबंधेनोपाकर्मरंभाभावे भाद्रपदमासगता पंचमी श्रावणादयोगाद्याः मौजीचज्ञोप
वीतं च न वदंडं च धारयेत् अजिनं कटिस्तुत्रं च न वंद्यं तथैव चेति ब्रह्मचारिणां विशेषः प्रतिवर्णयेत् उपाकर्मोत्सर्जने ब्रह्मचारिसमावृ
तहस्तवानप्रस्थैः सर्वैः कर्तव्यः उत्सर्जनकालस्तु नेह प्रपंच्यते उपाकर्मदिने यवेति वचनानुसारेण सर्वशिष्टानामिदानीं शुपाकर्मदिने एवो
त्सर्जनकर्मानुष्ठानाचरेण तन्निर्णयस्यानुपयोगात् एते उपाकर्मोत्सर्जने यदि अन्ये द्विजैः सह कुर्यात् तदा लौकिकाग्नौ कुर्यात् यदेकः क
रुति तदा स्वगृह्याग्नौ कुर्यात् कालात्यनैस्तु औषवसश्याग्नावेव होतव्यं न लौकिकाग्नौ बह्मचादिः स्वयंचतुरवर्त्तनं भिक्षुचतुरवर्त्तनं भिक्षु
पाकर्मोदिकं कुर्वन् एकस्यापि जामदग्न्यादेः पंचावतिनः सखितदुरोधेन पंचावत्तमे वकुर्यात् चतुरवतिनामपि पंचावत्तमे वकुर्यात्

ध.सिं.दि.

३६

तथातेषामधिकमवैरुण्याभावात्. अकरणे दोषश्रवणेन प्रत्यशब्देते कर्तव्ये कचिस्तुल्यके निर्णयसिंघो एतदकरणे प्राजापत्यकृद्मुपवा
सोवाप्रायश्चित्तं दृश्यते न सर्वत्र. उपाकर्मोत्सर्जनयोस्तु भयोरपि कृत्वा ननु कर्तव्यं. कृत्वा दितर्पणं तत्सर्जन एव. अत्र विहीतं तर्पणं न दृ
श्यः अत्र संकल्पे अधीतानां च दसां आयायनद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं उपाकर्म दिने द्वावर्जनाभ्यं कर्म करिष्ये. उपाकर्मणि तु अधी
तानामध्ये व्यभाणानामायायनानां च दसां आयायनानां च दसां आयायनद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं इति विहीतः अवशिष्टः स
र्वोपि प्रयोगविशेषः स्वस्वगृह्यानुसारेण ज्ञेयः. अत्र नदीनारजोदोषान्. ब्रह्मादिदेवकृत्वा पीनानि जले सानि ध्यं तेन स्नात्वा सर्वदोषक्ष
यः. ऋषिपूजस्तौनेन शिवतजलस्पर्शनिपातानां सर्वकामावाप्तिः. इति सर्वशास्त्रिसाधारणनिर्णयः. अथ स्नाबंधनं. अस्यानेन पूर्णिमा
यां भद्रारहितायां त्रिमुहूर्ताधिकृत्या पिण्यां अपराह्णं प्रदोषे वा कार्यं. उदये त्रिमुहूर्तं नूनत्वे पूर्वैर्धर्मद्वारहिते प्रदोषादिकाले कार्यं इदं गृह
णसंक्रांतिदिने कर्तव्यं. मंत्रस्तु गृह्य. येन बहोवलीराजा दानवंद्रोमहालः. तेन तामतिवधोमिरसेमाचेलं ज्वलेति अत्रैव पूर्णिमायां
हयग्रीवोत्पत्तिः. श्रावणपूर्णिमा कुलधर्मादौ त्रिमुहूर्तसायंकृत्या स्नात्वा पूर्वविद्देवग्राह्या. त्रिमुहूर्तं नूनत्वे परा. अस्यामेव पूर्णिमा
स्यामाश्वलायनानां श्रवणाकर्मसर्पबलिश्चरात्रावुक्तः. तेतिरीयाणां सर्पबलिरेवोक्तः. कात्यायनानां सोमगानां श्रवणाकर्मसर्पबली
द्वावप्युक्तौ. अत्र पूर्णिमासी अस्तमयप्रभृतिप्रवृत्तकर्मपर्याप्त्या पिनी एवं चेत्सर्वे वग्राह्या दिने द्वावेतत्सर्वधस्य सत्वे असत्वे वाप
रेव प्रयोगस्तु स्वस्वसूत्रेणैव. श्रवणाकर्मसर्पबलिमाश्वयुजिप्रत्यवरोहणादिपाकसंस्नानां स्वस्वकालेष्वकरणे प्राजापत्यं प्रा

श्रीः

३६

यश्चित्तं कार्यं न तु कालांतरे तदनुष्ठानं श्रवणाकर्मोदिसंज्ञाः पल्यानृतुमत्यापि मेकार्याः प्रथमारंभस्तु न भवति. श्रावणरूक्षचतुर्थ्यां
प्रारम्भरूक्षचतुर्थ्यावजीवमेकविंशतिवर्षाणि वा एकवर्षे वा संकष्टचतुर्थ्यां त्रयं कार्यं. अशक्तौ प्रतिवर्षं श्रावणचतुर्थ्यामेव कार्यं. अ
त्र चंद्रोदयव्याप्तातिनिर्णयः प्रथमपरिच्छेदे उक्तः. सोध्यापनप्रयोगः कोस्तुभादौ ज्ञेयः. अथ नन्माष्टमीव्रतं. तत्राष्टमी द्विविधा.
शुद्धाविद्धा च दिवारात्रौ वा सप्तमी योगरहिता यत्र दिने यत्र यावती तत्र तावती शुद्धा. दिवारात्रौ वा सप्तमी योगवती यस्मिन् न होरात्रे
यावती तत्र तावती विद्धा सा पुनर्द्विधा रोहिणीयुता रोहिणी योगरहिता चेति तत्र रोहिणी योगरहितकेवलं माष्टमीति दाः सप्तमी च
द्वः ५२ पलानि ५२ अष्टमी च द्वः ५८ अस्यां शुद्धायां संदेहो नास्ति. द्वितीयकोद्धभावात्. सप्तमी २ अष्टमी ५५ अस्यां विद्धायामप्य
संदेहः. दिनांतरे अभावेन द्वितीयकोद्धभावात्. असादिनद्वये केवलं माष्टमी वर्तते तदा चत्वारः पक्षाः. पूर्वैर्धरेव निशीथव्यापिनी १
परैर्धरेव निशीथव्यापिनी २ दिनद्वये निशीथव्यापिनी ३ दिनद्वये निशीथव्याप्यभाव इति ४ रात्र्यर्धं निशीथपदार्थः. स्थूलसूक्ष्म
दृष्ट्या त्वष्टमो मुहूर्तो निशीथः. तत्र पूर्वैर्धरेव निशीथव्यापिनी यथा सप्तमी ४० अष्टमी ४२ अत्र सप्तमी युता पूर्वविद्देवाष्टम्युप
स्था १ यथावाष्टमी ६० १४ इयं शुद्धाधिक्यापि पूर्वैव. परैर्धरेव निशीथे यथा सप्तमी ४८ अष्टमी ४६ अत्र परैर्वाष्टमी उपोष्या २ उभवेत्र निशीथे य
था सप्तमी ४२ अष्टमी ४६ अत्रापि परैर्वाष्टमी ग्राह्या ३ दिनद्वये निशीथव्याप्यभावो यथा सप्तमी ४७ अष्टमी ४२ अत्रापि परैर्वाष्टमी ग्राह्या ४
रोहिणीयुताष्टम्यामपि पूर्वदिने एव निशीथेष्टमी रोहिण्यो योगः १ परदिने एव निशीथे योगः २ दिनद्वये निशीथे योग इति पक्षत्रयं ३ पूर्वैर्धरेव

ध. सिं. हि

१८

यत्पुण्योर्ध्वं ते कथमाहुः अन्ये तु जन्माष्टमीव्रतं जयंतीव्रतं च भिन्नं रोहिणीयोगाभावे जयंतीव्रतलोपाज्जन्माष्टमीव्रतमेव कार्यं अस्मिन्
वैजयंतीवार्ययोगीजन्माष्टमीव्रतं अंतर्हता जयंतीस्यादिति जयंतीदिने निशीथास्तव कर्मकाले अष्टम्याद्यभावे साकल्पमचना पादित
कर्मकालाभातिमादाय व्रतद्वयमपि जयंतीदिने एव तत्रानुष्ठेयं व्रतद्वयस्याप्यकरणेमाहा दोषप्रवणेन च नित्यकान्योन्यरूपत्वात्
ननु निशीथाप्राप्त्या पूर्वाष्टम्याजन्माष्टमीव्रतं कृत्वा जयंतीदिने पारणमनुष्ठेयं नित्यव्रतलोपे प्रसवाभावात्पादादिसाहुः निर्णयसिद्धे
तु उक्तरीत्यामाधवमतमुपपाद्य हेमाद्रिमते जन्माष्टमीव्रतमेव नित्यं जयंतीव्रतं तु नित्यमपि कियुगेलुप्तमिति केचिन्मानुतिष्ठति
इत्युक्ता स्वमतेन यस्मिन्वर्षे पूर्वदिने एव निशीथेष्टमीपरदिने एव निशीथान्यत्र जयंतीवार्ययोगः तत्रोपापणद्वयकार्यं व्रतद्वयस्या
पिनित्यत्वेनाकरणे दोषा जयंतीमाष्टम्यंतर्भावोक्तिस्तु मूलव्रतारणमात्रमिति प्रतिपादितं मम तु कौस्तुभादिनवीनपरिणहीतमाध
वमतरीत्या जयंतीव्रतं भावेनाष्टमीव्रतानुष्ठानमेव मुक्तमिति प्रतिभाति अत्र व्रते बुधसोमवासरयोगः प्राशस्याध्यायकोनतुरोहिणीन
निर्णायकः अथ द्वितीयादिने भोजनरूपपारणव्रतां विहितं तत्कालो निर्णयिते केवलतिष्ठुपवासेति ध्यतेन क्षत्रमुक्ततिष्ठुपवासे
उभयांते पारणकार्यं यदि तिथिनक्षत्रयोरेकतरांतौ दिने लभ्यते उभयांतस्तुरात्रौ तदा दिवैवान्यतरांतौ पारणं यदा दिवानेकस्यापि
अंतस्तदानिशाथादवाहु अन्यतरांतौ उभयांतौ उभयांतौ वा पारणं यदा निशीथादयनदिनपूर्वक्षणे एकतरांतौ भयांतौ वा तदानिशीथे
पारणकार्यं भोजनासंभवे पारणसंपत्त्यर्थं कलाद्याहरो विधेयः केचित्तु उक्तविषये निशीथे पारणं न कार्यं किंतु उपवासात्तृतीये हनि

श्रीः

१८

दिवा कार्यमित्याहुस्तन्ममुक्तं अशक्तस्तु एकांतरांताभावे पिउत्सवांतं प्रातरेव देवपूजाविसर्जनादितरे पारणं कुर्यात् अथ संक्षे
पेण व्रतविधिः प्रातः कृतनित्यक्रियः प्राश्नस्वोदेशकालादिसंकीर्त्यश्रीकृष्णप्रीत्यर्थं जन्माष्टमीव्रतं करिष्ये जयंतीयोगसत्त्वे जन्मा
ष्टमीव्रतं जयंतीव्रतं च करिष्ये तत्रेणैतिसंकल्पयेत् ताम्रपात्रे जलं गृहीत्वा वासुदेवसमुद्दिश्य सर्वपापप्रशांतये उपवासं करिष्यामि ज
न्माष्टम्या नमस्कृत्य अशक्तो कलानिभक्षयिष्यामीत्युहः आजन्ममरणं यावदधनमया दुष्टं कृतं तल्लणाशयगोविंदप्रसीदतु भोक्तमे
ति पात्रं जलं क्षिपेत् ततः सुवर्णरजतादिमय्योमन्त्रम्योवाभितिलिखितवा प्रतिमायथाकुलाचारं कार्याः तापथा पर्यं के प्रसुप्तदे
व्यास्तनपिवांती श्रीकृष्णप्रतिमाभिधाय जयंतीसत्त्वे तन्वदेवक्या उत्संगे द्वितीयां कृष्णमूर्तिनिधाय पर्यं कस्तुदेवकीचरणसंवाहनपरां ल
क्ष्मीनिधाय भित्तादौ रवधुदेवासुदेवं रंगोपीगोपान् लिखित्वा प्रदेशांतरे मचके प्रसृतकन्यया सह यशोदा प्रतिमां पीठांतरे वसुदेवदेवकी
नंदयशोदा श्रीकृष्णमूर्तिं चोडिका इति मंत्रप्रतिमां स्थापयेत् एवमतिमाकरणाशक्तो वसुदेवादिचोडिकांताः सप्तवायथाचारं यथाशक्ति
वाकृत्वा अन्याः सर्वा यथायथं ध्यायेदिति भाति निशीथास्तन कर्म प्राकाले स्नात्वा श्रीकृष्णप्रीत्यर्थं सपरिवारश्रीकृष्णपूजां क
रिष्ये इति संकल्पन्यासादिशंखादिपूजांतं नित्यवत्कृत्वा पर्यं कस्तुकिन्नरोद्युतो ध्यायेत्तु देवकी श्रीकृष्णं बालकं ध्यायेत्तु देवकी नंदं
यिनं १ श्रीवत्सवक्षसं शांतनीलोत्पलदलद्विं संवाहयती देवक्याः पादो ध्यायेच्च देवकी तां श्रियं २ एवं ध्यात्वा देवकी नंदं
ति देवकीमावाह्यमूलमंत्रेण पुस्तकं कृत्वा वा श्रीकृष्णाय नमः श्रीकृष्णमावाहयामीत्यावाह्यं लक्ष्मीचावाह्यं देवकी वसुदे

ध. सि. दि.

१९

वायशोदायेनंदायश्रीकृष्णाय रामाय चंडिकायै इति नाम्ना बाह्यलिखितादिदेवताः सकलपरिवारे देवताभ्यो नमोऽस्तु वाह्यमूलेन सूक्तं कृत्वा
वाजावाहितदेवतादिपरिवारे देवतास्तिष्ठन् श्रीकृष्णाय नमः इत्यासनपाद्याध्याचमनीयाभ्यंगस्नानानिदत्वा पंचामृतस्नानांतं चंदनेनाल
लेपयेत् शहोदकाभिमेकांतं वस्त्रमजोपवीतगंधपुष्पाणि धूपदीपौ च विश्वेश्वराय विश्वाय तथा विश्वोद्भवाय च विश्वस्य पतये तुभ्य
गोविंदाय नमो नमः १ यज्ञेश्वराय देवाय तथाय सोद्भवाय च यज्ञानां पतये नाथ गोविंदाय नमो नमः २ इति मंत्राभ्यां मूलमंत्रादिस
सुविताभ्यां दद्यात् जगन्नाथनमस्तुभ्यं संसारभयनाशनं जगदीश्वराय देवाय भूतानां पतये नमः इति नेवेद्यं मूलमंत्रादिकं सर्वत्र योज्य
तांबूलादिनमस्कारप्रदक्षिणापुष्पाजल्यंतं कार्यं अथ बोध्यापनोक्तप्रकरणोक्तविधिना पूजा सायथा उक्तप्रकरणे ध्यानावाहने क
ृष्ण देवाग्रस्तादयो येन स्वस्वपुनर्विदुस्तव अतस्त्वां पूजयिष्यामि मातुरुत्संगवासिनः १ पुरुष एवमासनं अवतारसहस्रं कुरोषि
मधुसूदन नतसंख्यावताराणां कश्चिज्ज्ञानातिवर्ततः एतावानस्येति पाद्य २ जातः कंसवधाभयभूभारोचारणाय च देवानां च हि
तार्थाय धर्मसंस्थापनाय च कौरवाणां विनाशाय पांडवानां हिताय च गृहाणार्थं मया दत्तं देवक्या सहितो हरे त्रिपादध्वं इत्यर्घ्यं ३ सुरासु
रनरेशाय क्षीराब्धिशयनाय च कृष्णाय वासुदेवाय दद्यात् चमनं शतं तस्माद्विराजित्वा चमनं ४ नारायणं नमस्तेस्तु नरकाणं विनाश
कं गंगोदकं समानीतं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां यत्पुनर्गणितं स्नानं ५ पयोदधिघृतक्षौद्रशर्करास्नानमुत्तमं तस्यार्थं देवदेवेश गृह्यतां देव
कीमुतेति पंचामृतं ६ शहोदकस्नानमाचमनं क्षौमं च पट्टसूत्राद्यं मयानीतां शतं शतं गृह्यतां देवदेवेश मया दत्तं सुरोत्तमं तं यज्ञ

श्रीः

१९

मिति वस्त्रं ७ नमः कृष्णाय देवाय शंखचक्रधराय च ब्रह्मसूत्रं जगन्नाथ गृहाण परमेश्वर तस्माद्यज्ञादित्यसोपवीतं ८ नानागंधसमा
युक्तं चंदनं चारुचर्चितं कुंकुमाक्ताक्षतैर्पुष्पैर्गृह्यतां परमेश्वर तस्माद्यज्ञात्सर्वं कृतेति गंधं ९ पुष्पाणि यानि दिव्यानि पारिजातोद्भवानि च माक
ती केसरादीनि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां तस्मादभ्यास इति पुष्पाणि १० अथांगपूजा श्रीकृष्णाय नमः पादोत्पूजयामि १ संकर्षणाय नमः गुल्फौ २ का
लात्मने जातुनी ३ विश्वकर्माणे जघने ४ विश्वनेत्राय कटी ५ विश्वकर्त्रे मेढरं ६ पद्मनाभाय नाभिं ७ परमात्मने हृदयं ८ श्रीक
ण्ठाय कंठं ९ सर्वस्त्रधारिणे १ बाहु १० वाचस्पतये मुखं ११ केशवाय कलाटं १२ सर्वात्मने शिरः १३ विश्वरूपिणे नारायणाय सर्वं १४
वनस्पतिरं मसुरुवेणेति धूपं १५ लंज्योतिः सर्वदेवानां तेजस्वतेजसां परं आत्मज्योतिर्मस्तुभ्यं दीपोऽयं प्रतिगृह्यतां ब्राह्मणोऽस्ये
ति दीपं १६ नानागंधसमायुक्तं मेघं भोज्यं चतुर्विधं नेवेद्यार्थं मया दत्तं गृहाण परमेश्वर चंद्रमामनस इति नेवेद्यं १७ आचमनं करो
दूर्तनं तांबूलं च सकर्पूरं रं रं गीफलसमन्वितं मुखवासकरं रं रं प्रीतिरं प्रतिगृह्यतां १८ सौवर्णं राजतं तांबूलं नानारत्नसमन्वितं कर्मसाद्रु
प्यसिध्यर्थं दक्षिणां प्रतिगृह्यतां १९ रं भाफलं नारिकेलं तथैवाम्नाफलानि च पूजितोऽसि सुरेश्वर गृह्यतां कंससूदन १६ नाभ्यां आसीति
नीराजनं यानिकानीति सत्तास्येति दक्षिणा १७ यज्ञेनेत्यादि वेदमंत्रैः पुष्पांजलिं नमस्कारात् अपराधसहस्राणि १८ इति पूजां निवे
दयेत् सर्वोपचारपूजनसमाप्तौ द्वादश्यांगुलविस्तारं रौप्यमयं लंडिलादिलिखितं वारोहिणीमुत चंद्रं सोमेश्वराय सोमाय तथा सोमो
द्भवाय च सोमस्य पतये तुभ्यो नित्यं सोमाय वै नमः इति संख्यं सपुष्पकुशचंदनं तोयशंखेनादाय क्षीरोदाणं वसंभूतं अत्रिगोत्रसमु

ध. सिं. द्वि.

२०

इव गृहाणाध्यम्यत्तं शशांकेशरोहिण्यासहितोमम् न्योक्त्वा पतेनमस्तुभ्यं न्योतिषां पतयेनमः नमस्तेरोहिणीकांतअर्घ्येनः प्रति
गृह्यतीतिमंत्राभ्यां चंद्रायाध्यं दधात् ततः कृष्णायाध्यं दधात् तत्रमंत्रः जातः कंसवधार्थो मत्तभारो नारणाय च पांडवानां हिता
र्थो यधर्मसंस्थापनाय च कौरवाणां विनाशाय देवानां निधनाय च गृहाणाध्यम्यास्तदेवक्यासहितो हरे इति ततः प्रार्थयेत्
त्राहिमां सर्वलोकेश हरे संसारसागरात् त्राहिमां सर्वपापघ्नः स्वशोकार्णवात् त्राहिमां सर्वलोके चरन्नाहं पतितं मां भवार्णवे त्राहिमां
सर्वदुःखघ्नं रोगशोकार्णवाहरे उगतां त्रायसे विष्णो त्स्मरति सकृत्कृत्वा त्राहिमां देवदेवेश त्वत्तोना न्योस्तिरक्षिता यद्वा कचनेन
मारे यो बने मच्चवार्धके तस्युष्यं हृदि मायातु पापं दह हतासुधेति अथ पूजानंतरं कृत्यं आग्नेयपुराणे इत्येवं पूजयित्वा तु अत्तपुस्त
कसूक्तैः सर्वेषां वैः स्तुत्वा वादित्रनिधौ धेनुं गतवादित्रमंगलैः सुकथाभिर्विचित्राभिस्तथाप्रेक्षणैरपि पूर्वैतिहासैः पौराणैः क्षिपे
तां शंखरीं नृपेति अत्र कथासुर्वेचि न्यं देशभाषाकाव्यकृतं सक्तानां प्रायुक्तैः पुराणकथानामं तेभिधानात् प्रेषणकादिनृत्त्यादि
नि तथा च वेदिकसूत्रकरणकस्तुतिविशेषः पौराणश्रुतिहास मिश्रितो गीतनृत्यमुत्तरेण देशभाषाकाव्यप्रमुखकथाकरणकोजागरादि
प्रादिवर्णत्रयस्य विधीयते श्रद्धादीन् प्रतिष्ठापयित्वा दशजागरस्य विधातुमयोग्यत्वाच्च नांतरेण तु सक्त्यादि रहितगीतादि विशिष्टो वर्णचतु
ष्टयसाधारणो विधीयते गोकुलस्य जन्मलीलादि प्रवृत्तौ तत्रैवैवैः परस्परं दध्यादिभिः संचनं कार्यं दधि क्षीरघृतांबुभिः आसिंचं
तो विलिपंतो इत्यादि श्रीभागवतवचनेन तथा विधकल्पनात् अयमुत्सवो धनमहाराष्ट्रदेशो गोपालकालेति व्यवह्रियत इति ने

श्रीः

२०

तिभाति एतत्सर्वं कौस्तुभे श्रीमदनंतदेवैः स्पष्टीकृतमस्तीति नमः ह्यमस्तु या कार्या एतादृशकथायुतो जागरो न्यत्र रामनवम्येकादश्याद्य
स्तवेष्टुहः एताजागरादिविशिष्टजतोत्सवसाम्यात् महाराष्ट्रेषु तथा चाराच भगवन्निमादिभाग्यशालिनस्तु पर्वाणि स्युक्तान्वहमिति न्य
येन प्रत्यहमेवोक्तविधिकथोत्सवं कुर्वन्ति रतिभाति ततो नवम्यां ब्राह्मणभोजनदक्षिणादिभिः संतोष्योक्तपारणानिष्ठिते काले भोजनं कुर्या
त् अस्त्येव जयंती जतस्य संबत्सरसाध्यः प्रयोगः आबणकृष्णाष्टमीमारभ्य प्रतिमासं कृष्णाष्टम्यां उक्तविधिना पूजादिरूपः पुराणांतरे
उक्तः अत्रोद्यापनविधिर्ग्रेयांतरे ज्ञेयः इति जन्माष्टमी जतनिर्णयाद्देशः नभोमास्ये सेदो विरुक्तचिदभिसमारभेत् अयातयामा
स्तैर्भाविनियोज्याः पुनः पुनः केचिद्वाशमायां दर्भग्रहणमाहुः कुराः काशायवाद्वा उशिराश्च सक्तुं दकाः गोधमात्री हयोमोज
दशदर्भाः सबल्वजाः विरिचिनासतोत्पन्नपरमेष्ठीनिसर्गेज नृदसर्वाणि पापानि दर्भैस्वस्ति करो भव एवं मंत्रं समुच्चार्य ततः पूर्व
तरामुखः कुंफटकारेण मंत्रेण सकृत्कृत्वा समुहरेत् चतुर्भिर्दर्भैर्विप्रस्योपवित्रं क्षत्रियादेरैकेकेन्यूनं सर्वेषां वा भवेद्वाभ्यापवित्रं ग
थितं न वा इति श्रीमदनंतोपाध्यायसनुकाशीनाथोपाध्यायविरचिते धर्मसिंधुसारे आबणमासनिर्णयोद्देशः समाप्तः अथ भाद्रप
दमासः तत्र कान्यासंज्ञांतोपराः वाउशनाज्यः पुण्यकालः भाद्रमासे एकान्नाहारव्रतात् धनारोग्यादिफलं अत्रमासि हृषीकेश
जीत्यर्थं पायससुडोदनलवणादेर्दानं भाद्रपदशकृततीयायां हरितालिकाव्रतं तत्रमुहूर्तमात्राततो न्यूनोपपराग्राह्या यदाक्षय
शाल्यदिनेनास्ति तदा द्वितीयायुतापि ग्राह्या यदा रक्तहाधिकान्ता पूर्वदिनेषु छिद्यति मिताल्यत्कापरदिने स्वल्पापि चतुर्थमुत्तरे वग्रा

भ. सि. दि.

२९

द्या गणयोगप्राशस्त्यात् अत्र ब्रते भवानीशिवयोः पूजनमुपवासश्च स्त्रीणां नित्यः ततः मंदारमालाकुलितालकायैकपालमा
लांकितशेखराय दिव्यांबरोयै च दिगंबराय नमः शिवायै च नमः शिवायैत्यादयः पूजामंत्रास्तेयाः भाद्रपदशुक्लचतुर्थ्यां सिद्धिभिनाय
कव्रतं सामध्याह्न्यापिनीग्राह्या दिनद्वये साकल्येन मध्याह्न्यात्तावन्वाप्तावाहवा दिनद्वये सायं नवैषम्येण वा एकदेशव्या
प्तावपि पूर्वैव वैषम्येण व्याप्तावधिकव्यापिनीच सरेतिकेचित् पूर्वदिने सर्वधामध्याह्न्यस्पर्शनास्तेव चरदिने एव मध्याह्न्यशिनीत
देवपरापूर्वदिने एकदेशेन मध्याह्न्यापिनी परदिने पूर्णमध्याह्न्यापिनीत सपरैव एवंमासांतरेपि तिष्ठतिः इयं रविमौमवारयोगे प्र
शस्ता अत्र चतुर्थ्यां चंद्रदर्शने मिथ्याभिष्टुष्टं दृष्ट्वां दोषस्तेन चतुर्थ्यां दितस्य पंचम्यां दर्शनं विनायकव्रतदिनेपि न दोषाय पूर्वदि
ने सायाह्न्यमारभ्य प्रवृत्तायां चतुर्थ्यां विनायकव्रताभावेपि पूर्वैव चरेव चंद्रदर्शने दोष इति सिध्यति चतुर्थ्यां मुदितस्य न दर्शनं मि
ति पक्षे तु अवशिष्टपंचम्यमुक्तं तत्र चतुर्थ्यादिनेपि निषेधापत्तिः इदानीं लोकालु एकतरपक्षाभ्येण विनायकव्रतदिने एव
चंद्रं न पश्यंति न तदयकाले दर्शनकाले वा चतुर्थ्यासत्त्वात् त्वेविचारयति दर्शनेनातेत दोषशान्तये सिंहः प्रसेनमवधीक्षि
हो जाववताहतः सुकुमारकमारोदीस्तवक्षेपस्य मेतकः इति श्लोकनयः कार्यः तत्र नम्रयादिमती प्राणमतिष्ठा पूर्वैव विनायक
वाडशोपचारेः संपूज्यैकमोदकेन नैवेद्यं दत्त्वा संग्रहा एकविंशतिहोवांगहीत्वा गणाधिपानोमात्रे त्रायाधनाशनोय विनायका
यैरापुत्राय सर्वसिद्धिदायै कदतायै भवक्रायै भूषकायै नारायणाय कुमारायै रवेरिति दर्शनामभिर्होवैयोर्द्वयं समर्प्य निशिष्टेकां

श्रीः

२९

होवैविकदर्शनामभिः समर्पयेत् दशमोदकान्विप्राय दत्त्वा दशस्वयं जुंजीते तिसंक्षेपः भाद्रपदशुक्लपंचमीत्रपि पंचमीसामध्याह्न्या
प्यानीग्राह्या दिनद्वये मध्याह्न्यात्तावन्वाप्तावाहवा अत्र कृष्णजयित्वा कर्षणरहितभूमिज्जलशकाहरं कुर्यात् शतशुभाद्र
पदेवष्टांस्त्रिंशन्भास्करपूजं प्राशनं पंचगव्यस्य अश्वमेधफलं च इयं स्तुत्यं पछीसप्तमीयुताग्राह्या अस्यामेव स्वाभिकार्तिकेय
दर्शनाद्ब्रह्महत्यादिपापनाशः भाद्रपदशुक्लपृथ्वीपूर्वाष्टमीसापूर्वाग्राह्या इयं ज्येष्ठा मूलक्षयुतात्याह्या अलाभे तद्वतापि ग्राह्या
इदं हवा प्रव्रतं कन्याकिं गस्यादये च वज्रं इदं स्त्रीणां नित्यं अत्र ज्येष्ठादेवी पूजनव्रतं केवलाष्टमीप्राधान्येन केवलेष्टानक्षत्रप्राधान्ये
न चोक्तं तत्र दक्षिणायाः केवलं ज्येष्ठानक्षत्रे एव कुर्वन्ति एतच्चानुराधाया मावाहनं ज्येष्ठायां पूजनं मूले विसर्जनं इति त्रिदिनं ज्येष्ठावाह
न विसर्जनयोः पूजनदिनांतरे धेननिर्णयः तत्र यदा पूर्वमध्याह्न्यमारभ्य प्रवृत्ता छान्दोद्वितीयमध्याह्न्यमध्याह्न्यात्तावन्वाप्तावाहवा पूर्वदिने
एव पूजनं यदा पूर्वदिने मध्याह्न्योत्तरं प्रवृत्ता परदिने मध्याह्न्ये समाप्ता तदा अष्टमीयोगवशेन पूर्वापरवाग्राह्या उभयात्राष्टमीयोगे पूज
व यदा पूर्वदिने मध्याह्न्यमारभ्य मध्याह्न्योत्तरं वा प्रवृत्ता परदिने मध्याह्न्योत्तरं अपराह्णस्य शतितदा अष्टमीयोगाभावेपि परैव भाद्रपदशु
क्लदश्याद्वादश्यां पारणात्तरं वा विष्णुपरिवर्तनोत्सवः तत्र श्रुतेऽथ मध्यपरिवर्तनेति इति वचनात् तत्रैवाविभक्तश्रवणमध्यभागयोगस्यैव
दश्यां सत्वे तत्रैव द्वादश्यां सत्वे द्वादश्यामेवोभयत्र नक्षत्रयोगाभावे द्वादश्यामेवेति इत्यादिव्यवस्थास्तेयाः तत्र संध्यायां विष्णुं संपूज्य वा
सुदेवजगन्नाथप्राप्तिचंद्रादशीतथा पार्श्वेन परिवर्तस्वसुखं स्वपिहिमाधवेति मंत्रेण प्रार्थयेत् अथ श्रवणद्वादशीव्रतं तत्र यत्र

ध.सिं.हि.

२२

दिनेमुक्तमन्त्रादिः स्वस्तिपिदादयः श्रवणयोगस्तत्रोपोषणं उत्तराषाढाविंशश्रवणनिषेधवृत्तानि तद्विनिर्मुक्तानि यदापूर्वदिनेएका
दशीविहाद्वादशीपरदिनेनुवर्ततेदिनद्वयेपिचश्रवणयोगस्तदापूर्वदिनेविष्णुश्चरत्तयोगावर्षवोपोष्या तत्रोदाहरणं एकादशी
उत्तराषाढा ६ द्वादशी २० श्रवणं १२ यथावा एकादशी १८ उत्तराषाढा २५ द्वादशी २० श्रवणं १८ अत्र द्वितीयोदाहरणे एकादश्याः
श्रवणयोगाभावेपिश्रवणयुक्तद्वादशीस्यशमात्रेणविष्णुश्चरत्तयोगः द्विविधोप्ययंयोगोदिवेवगाहोनतुरात्रौइतिपुस्तके
यंचिंतामणौ सत्रावपिनिर्वाहोत्तरमपियोगोग्राह्यइतिनिर्णयसिंधुः सत्रेः प्रथमप्रहरपर्यंतंतिथ्योः श्रवणयोगोग्राह्योना
द्वितीयप्रहरादवित्यपरे अत्रचरमुपक्षएवमुक्तोभाति अत्रविष्णुश्चरत्तयोगेव्रतद्वयोपोषणंतत्रैकादश्यामेवकृत्वाद्वा
दश्यांवक्ष्यमाणपारणानिर्णयानुसारिणपारणकार्यं यदोक्तविष्णुश्चरत्तयोगोनालितदायदिश्रद्धाधिकद्वादशीदिनेपिश्रव
णयोगः पूर्वदिनेचोदयेश्रवणयोगाभावस्तदन्तरवग्राह्या यदोक्तमयदिनेसूर्योदयेद्वादश्यांश्रवणयोगस्तदापूर्वव विहापि
कायामपिपरत्रेवोदयेउदयोत्तरवाश्रवणयोगेपरिवेतिनिर्विवाद उभयत्रश्रवणयोगेउक्तविधिविष्णुश्चरत्तयोनेपूर्वाअन्य
थापरेवेतिज्ञेय एवमत्रैकादशीद्वादश्याः नैरंतर्यणोपवासप्राप्तिस्तत्रशक्तनोपवासद्वयकार्यं व्रतद्वयस्यापिनित्यत्वात्
व्रतद्वयस्यैकदेवतत्वात्तपारणालोपदोषः यस्तपवासद्वयसमर्थैकादशीव्रतसकल्यात्पूर्वजानिसामर्थ्यानिश्चिनोति तेन
एकादश्यांफलाद्याहारकृत्वाद्वादश्यानिर्वाहकार्यं नचैकादशीव्रतलोपः उपोष्यद्वादशीपुण्याविष्णुश्रवणसंयुता एका

श्रीः
२३

दश्युद्भवंपुण्यंनरः प्राप्नोत्यसंशयमिति नारदोक्तेः श्रवणेनयुतावेक्याद्वादशीसाहिर्वेणोवेः स्मार्तेश्चोपोषणीत्याख्यास्यजेदेका
दशीतदेतिमाधवोक्तेश्च अत्रैकादशीत्यागपदेनफलाहरोबोधतेनतुभोजनं यस्तपवासद्वयशक्तिभ्रमेणकृतेकादशीव्रतसंकल्पः
संकल्पोत्तरंचद्वितीयोपवासासामर्थ्यमनुभवेति तदातेनैकादश्यामुपोष्यद्वादश्याविष्णुश्रवणकृत्वापारणकार्यं अत्रव्रतागएवमनु
लोपवासासमर्थोपवासप्रतिनिधिकरूपंविष्णुपूजनंकरिष्ये इतिसंकल्प्युनः पूजनंकुर्यात् अत्रद्वादश्याश्रवणयोगाभावे एकादश्या
श्रवणयोगेतत्रैवश्रवणद्वादशीव्रतकार्यं विहैकादश्यांश्रवणयोगेतुयेमांतत्रैकादशीव्रतप्राप्तिस्तथातत्रैणोपवासद्वयसिद्धिः
अन्येवांगरीतश्रवणश्चद्वादशीव्रतानामुपवासद्वयं अत्राशक्तानंतुपूर्वैकफलाहारः परेहिनिर्वाहमितिभाति अथपारणा
उभयांतेपारणंमुख्यः पक्षः अन्यतरा तैगोणः पक्षः तत्रविष्णुश्चरत्तयोगाभावे त्रयोदश्यामुभयांतेपारणं विष्णुश्चरत्तयोगे
तुपूर्वदिनेतत्रैकादशीव्रतपवासद्वयस्य परदिनेश्रवणद्वादश्याधिकोश्रवणमतिक्रम्यद्वादश्यापारणं यदिचद्वादश्यपेक्षया
तणाधिक्यं पारणादिनेभवाति तदा एकादशीव्रतपारणायाद्वादश्यामुल्लघनेदोषोक्तेद्वादश्यामेवपारणं न तन्यतरातापक्षा तत्र
सतिसंभवेश्रवणमध्यभागंविशल्यादिघटिकात्मकं त्यक्त्वापारणं यथैकादशी ३० उत्तराषाढा २५ द्वादशी २५ श्रवणं २१ अत्र
वैष्णवसंज्ञेणोपवासद्वयंकृत्वापरैकश्रवणमध्यभागं अवशिष्टंनवघटिकात्मकं त्यक्त्वाद्वादश्यांचरमेविशतिघटीरूपे श्रवणसाग
पारणं एवमुक्तोदाहरणेएव एकादश्यादशनाडिकात्वेद्वादश्याष्टनाडिकात्वेद्वादशीश्रवणयोः पंचदशचत्वारिंशन्नाडिकात्वे

ध. सि. दि.

२३

वाश्रवणमध्यभागत्यागेद्वादशयुल्लंघनापत्तौसंगवकालंलक्ष्मामुहूर्तत्रयपर्यंतंसप्तममुहूर्तदोषरक्षमध्यभागलभोक्तव्यं अयंमध्य
भागत्यागोभाद्रपदश्रवणद्वादशीव्रतेएव नतुमाघकालेनमासकृष्णपक्षगतश्रवणद्वादशीव्रतपारणायामासांतरगतश्रवणभागवि
शुपरिवर्तनाभावात् येतुभाद्रपदश्रवणमध्यवर्जनमात्रेणनिषेधचारिताभ्यैमन्वमानाविष्णुश्चलयोगाभावेपिश्रवणमध्यमाजंल
क्षाभुंजतेतेनिल्यश्रवणद्वादशीव्रतमाहात्म्यानभिसाभ्रंताएव असंसर्वादिनिर्णयोमासांतरगतश्रवणद्वादशीव्रतेपूह्यः श्रवणद्वा
दशीव्रतेनदीसंगमेस्नात्वाकलशैस्वर्णमयंनानादेननामानंविभुसंप्रत्यवस्थसोपवीतोपानहच्छत्रादिसमर्थोपोव्यपारणादिनेदध्यो
दनमुतवस्त्रवेष्टितंनलपूर्णघटच्छत्रादियुतापरितासपरिकराताप्रतिमांचदद्यात् तत्रमंत्रः नमोनमस्तेगोविंदबुधश्रवणसंतक
अष्टौसंस्तव्यंरुत्वासर्वसौरव्यप्रदोमेवेति अथवामनजयंती भाद्रपदद्वादश्याश्रवणयुतायामध्याह्नवामनोपतिः अतोमध्याह्न
यापिनीद्वादशीमध्याह्ने ततोऽन्यत्रकालेवाश्रवणयुताग्राह्या उभयदिनेश्रवणयोगेपूर्वव सनभाद्वादश्याः श्रवणयोगाभावेएकादश्या
मेवश्रवणसत्वेमध्याह्नयापिनीमपिद्वादशीविहाएकादश्यामेवव्रतंकार्यं शतद्वादश्यांश्रवणमावेदशमीविद्वादश्यामपिश्र
वणयुतायांजतं पूर्वदिनेएवमध्याह्नयापिनीद्वादशीपरदिनेमध्याह्नादन्यकालेश्रवणयुतातद्दशर्वेव तिथिद्वयेपिश्रवणयोगा
भावेद्वादश्यामेवमध्याह्नयापिन्याजतं दिनद्वयेमध्याह्नयाप्तौतद्व्याप्तौचैकादश्यामुतेवग्राह्या पारणातुपूर्वोक्तरीत्योभयंति
न्यतरांतवाकार्या अत्रमध्याह्नेनदीसंगमेस्नात्वासौवर्णवामनसंस्तव्याभ्यंसौवर्णपात्रेणदद्यात् तत्रज्ञानमंत्रः देवेभ्यराज्येदे

श्रीः

२३

वायदेवसंस्तविकारणे प्रभवेसर्वदेवानांवामनावनमोनमः अर्घ्यमंत्रः नमस्तेपद्मनाभायनमस्तेजलशायिने तुभ्यमर्घ्यप्रयच्छ
मिबालवामनरूपिणे नमः शार्ङ्गधनुर्वाणपाणयेवामनायच यज्ञभुक्फलदात्रैववामनावनमोनमः ततः परदिनेसपरिकरंवामनं
द्विजायदद्यात् वामनः प्रतिगृह्णातिवामनोवैददामिते वामनंसर्वतोभद्रद्विजायप्रतिपादये इतिदानमंत्रः अस्यामेवद्वादश्यांरात्रौदे
वकृज्ज्वांरुत्वा तत्रासंभवेदिबैववादभिज्रतंनिषेधदधिदानंरुत्वाडुग्धव्रतसंकल्पंकुर्यात् अत्रपयोव्रतेपायोविकारस्यपायसोदः दु
ग्धपात्रितान्नस्यवर्जनं दध्यादेः पयोविकारस्यापिनवर्जनं एवंदधिज्रतंतक्रदिनंवर्जनं यत्रप्रसूतायागौर्दशदिनेषुसंधिन्यादेश्च
क्षीरनिषेधस्तत्रक्षीरविकारस्यदधितक्रादेः सर्वस्यैववर्जनं अत्रभाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यामनंतव्रतं तत्रैवत्रिमुहूर्तंवापिनीचतुर्दशी
ग्राह्येतिमुख्यः पक्षः तदभावेद्विमुहूर्ताग्राह्येत्यनुकल्पः द्विमुहूर्तंन्यूनातुपूर्वैवग्राह्या दिनद्वयेस्तयोदयव्यापिलेसंपूर्णत्वात्पूर्वैव
अत्रपूर्वोक्तमुख्यः कर्मकालः तदभावेमध्याह्नोपि अत्रव्रतेचतुर्दश्यांथियुतदोरकेनंतरंरजनादिविधिस्तदुद्यापनविधिश्चकौस्तुभ
सौतेयः पूजितदोरकनाशेतुयुस्तंनत्वातदनुज्ञयायथाशक्तिरुच्छ्रादिप्रायश्चित्तंरुत्वाष्टोत्तरशतमाज्येनद्वादशाक्षरनासुदेवमंत्रेणरुत्वाके
शवादिचतुर्विंशतिनामभिः सकृत्सकृदुत्वाहोमशीर्षसमाप्यनूतनदोरकेपूर्ववत्पूजनादिचरेत् सूर्यस्यवृषसंक्रान्तेतरंस्तदिनेगस्त्य
स्तंप्रतिप्राति सिंहसंक्रान्त्युत्तरमेकविंशतितमेदिनेउदयमेति तत्रकान्वासंक्रान्तेः पूर्वसप्तमदिनमध्येगस्त्यपूजनंतदध्यादिकंकार्यं
भाद्रपदपूर्णिमास्यांप्रपितामहात्परान्पित्रादीन्स्त्रीसपत्नीकान्बुभुक्षुद्रादिरूपान्मातामहादिजयंचसपत्नीकमुद्दिश्यआ

ध. सि. दि.
२४

इं कार्यं इदं पार्वणत्वात् परादपरत्वे पुनरुवादेव बुक्तं सपिंडं कार्यं केचित्तु प्रपितामहस्य पित्रादित्रयमात्रमुद्दिश्य नादीत्याहुर्भने
षासत्यवबुद्धेर्बुक्तं आहुं कार्यं नात्र मातामहादृष्टा इत्याहुः इदं प्रोक्तं पदं आसं सकृन्महालयं पक्षे सकलं कृष्णपक्षे अपि महालयपक्षे
चावश्यकं पंचम्यादिमहालयपक्षेषु कृताकृतं अथमाहालयः तत्र शक्तेन भाद्रपदापरपक्षे प्रतिपदमारभ्य दशोत्तिथिर्होषोड
शमहालयाः कर्तव्याः वृद्धिस्तथाभावे पंचदशैव महालयाः तिथिस्तथैव चतुर्दशैव अशक्तेन तु पंचम्यादिषु पञ्चादिषु अष्टम्यादिषु ए
कादश्यादिषु वा दशोत्तिथिषु कार्याः अत्राप्यशक्तेनानिषिद्धं कस्मिंश्चिदकस्मिन्दिने सकृन्महालयः कर्तव्यः प्रतिपदादिदशोत्तिथिपक्षे
चतुर्दशीनवज्याः पंचम्यादिदशोत्तिथिपक्षेषु चतुर्दशीवर्जित्वान्यतिथिषु महालयाः सकृन्महालयेऽपि चतुर्दशीवर्जनीयाः सक
न्महालये प्रतिपदापक्षे एकादशीचतुर्दशीशतक्रवरो जन्मनक्षत्रजन्मनक्षत्रादशमेकेन विंशतिक्षत्रचरो हिणीमघारिवतीचेति
नज्यानि केचित्तु योदशीसप्तमीरविचारोभौमवारोवर्ज्यः पितृमृत्युसकृन्महालयकरणेन द्वादशदिने धोनास्ति अशक्तः
पितृपक्षे तु कुरोत्सेकदिनेयतः निषिद्धेऽपि दिने कुर्यात्सिद्धदानं यथाविधि दीप्यते च नान्यतः तिथ्येऽप्याहुः संभवे निषिद्धतिथ्यादि
दिनवर्जित्वामहालयः तत्रापि द्वादशमासास्याष्टमीभरणीव्यतीपातेषु मृततिथ्यभावेऽपि सकृन्महालयकोऽपि तिथ्यादिनिषेधो
नास्ति सन्यासीनामहालयस्तु अपराह व्यापिन्यां द्वादश्यामेव सपिंडकः कार्यो नान्यतिथौ चतुर्दश्यां मृतस्यापि महालयः च
तुर्दश्यां न भवति आहुं शस्त्रहृतस्यैव चतुर्दश्यां प्रकीर्तितमिति नियमेन सर्वतो बलिघेन प्रतिवापिकं आहुतिरिक्त आहुस्य

श्रीः
२४

चतुर्दश्यां निषेधात् एवं पौर्णमासी मृतस्यापि महालयः पौर्णमास्यां न कार्यः अपरपक्षाभावेन तस्यां महालया प्राप्तेः तेन
चतुर्दशी मृतस्य पौर्णमासी मृतस्य वामहालयो द्वादश्यामावास्यादिति तिथिषु कार्यः अत्र कन्याकं प्राशस्त्यसंपादकौ न तु निमित्तं आ
दौ मध्ये वसने वायत्रकान्यो जनेद्विः सपक्षः सकलः पूज्यः आहुं षोडशं प्रति इत्यादि स्मृतैः अनावास्यापर्यंतं तिथ्यावसंभवेऽपि
न शक्यं पंचमीपर्यंतं यस्मिन्कस्मिंश्चित्तिथौ महालयः तत्रासंभवेऽपि द्वादश्यादिपर्वणिकार्यः मृताहमहालये च
आहुं पक्षात्तेनैव कार्यं नत्वामानादिना महालये गया आहुं मातापित्रोर्मतेरुनि कृतो द्वादशोऽपि कुर्यात्सपिंडदानं यथाविधि पक्ष आहुं पि
त्रादिपार्वणत्रयपल्याधे को द्विष्टपितृगणसहितसर्वपितृदेशेन सपत्नीकपित्रादित्रयसपत्नीकमातामहादित्रयेति षड्देवतामात्रो
द्देशेन वा षड्देवैर्को द्विष्टगणोद्देशेन वा न प्रत्यहं महालय इति पक्षत्रयं एवं पंचम्यादिपक्षेषुऽपि सकृन्महालये तु सर्वपितृदेशेनैव तत्रै
देवतासंकल्पः पितृपितामहप्रपितामहानां मातृतत्सपत्नीपितामहीतत्सपत्नीप्रपितामहीतत्सपत्नीनां यद्वा स्मत्सपत्नमातु रि
तिष्टयगुद्देशः मातामहमातृपितामहमातृप्रपितामहानां सपत्नीकानां यथानामगोत्राणां वस्वादिरूपाणां पार्वणविधिना पल्याः
पुत्रस्य कन्यायाः पितृव्यस्य मातुल्यस्य भ्रातुः पितृषु सुमार्तषु सुरात्मभगिण्याः पितृव्यपुत्रस्य भ्रातुर्भागिनेयस्य श्वशुरस्य श्व
श्रा आचार्यस्योपाध्यायस्य गुरोः सख्युः शिष्यस्य एतेषां यथानामगोत्ररूपाणां पुत्रपुत्रपुत्रपुत्रसपत्नीकानां स्त्रीविषये सभर्तृ
सापत्यानां एको द्विष्टविधिना महालया परपक्ष आहुं अथवा सकृन्महालया परपक्ष आहुं सदैवं सद्यः कश्चिदिति एतेषां मध्ये यैक

ध. सिं. दि.
२५

चिन्तीवन्ति तानि हायेतरेषामुद्देशः - मातामहादिपुण्याजीवने सपत्नीकेत्यस्य स्त्रीषु च भर्त्रा देरनुच्चारः - महालये गया आहूतं हो
चान्वष्टकालुच - नवदेवतमत्रेष्टरीषं वा इषोत्तमं विदुः - अन्वष्टकालुच होच प्रति संवत्सरे तथा महालये गयायां च सपिंडकरणपुरा
मातुः आहुं पृथक् कार्यं मन्यत्र पतिना सहत्यादि स्मृत्यनुसारात् पार्वणत्रयमेवोक्तं - केचित्तु मातामहादित्रयं पृथगुच्चार्य द्वादशदेवता
कं पार्वणचतुष्टयमाहुः - एता एव देवता गयायां तीर्थं आहुनि नित्यतर्पणे च तेषां - महालये धूरिलोचनसंस्तका विश्वेदेवाः अत्र सति
विभवे देवार्थं होविजो पार्वणत्रयार्थं प्रति पार्वणं त्रीनित्येवं नव पत्न्याद्ये कोटिष्टगणे प्रति देवतमेकैकमेवं विप्रान्निमंत्रयेत् - अश
क्तो देवार्थमेकं प्रति पार्वणमेक इति पार्वणत्रये त्रीन्सर्वे कोटिष्टगणार्थमेक इति निमंत्रयेत् - देवार्थं विप्रद्वयपक्षे प्रति पार्वणत्रय एव
कार्यः - ननु देवार्थं हो प्रति पार्वणमेक इति वा प्रति पार्वणं त्रीन् देवार्थमेक इति वा वैषम्यं कार्यं - एवं सर्वत्राभावात्त्यादि आहूतपितृये
अशक्तो पार्वणद्वयार्थमेकोपिकार्यः - महालयं ते महाविष्णुवर्ध्या विप्रो वश्यं निमंत्रयितव्य इति विशेषः कोस्तुभे जीवन्मातृकः
सा पलमातुरो कोटिष्टगुणान्न पार्वणं - अनेकाः सा पलमातुरो यस्य तेन सर्वमात्रुद्देशेन एक एव विप्रः पिंडश्च कार्योर्ध्वमात्रं पृथ
क् - स्वजनन्या सहानेकमातृत्वे स्वजनन्या सह सर्वमात्रार्थमेको विप्रः पिंडोर्ध्वश्चेति पार्वणमेव न पृथक् सा पलमात्रो कोटिष्ट
मिति वा - सर्वसा पलमातृणां पृथगेवैकोटिष्टमिति वा पक्षः - महालयं पार्वणार्थं त्र्योकरणमेकोटिष्टगणार्थं त्र्योकरणं कृताह
तं करणपक्षे एकोटिष्टगणार्थं त्र्योकरणं पृथक्पक्षे ग्राह्यं - महालयं सर्वपार्वणार्थमेकोटिष्टार्थं च सहदाहिजं बहिरिकमेव

श्रीः
२५

इति होतु प्रति पार्वणे त्रीर्भिर्भिन्नेभ्यः - अत्र शिष्टः आह प्रयोगेनेकमातृत्वे भ्यंजनादिमंत्रोत्सृज्य आहूसागमरे स्वस्वशारवोक्तप्रयोगग्रंथे
ज्ञेयः - सक्तमहालये आहुं गतिलतर्पणं परे हव्येन - सर्वपितृद्देशेन प्रातः संध्यायाः पूर्वमेव प्रातः संध्यात्तरे वा ब्रह्मयज्ञागतर्पणात् भिन्न
मेव कार्यं - प्रतिपदादिपंचम्यादि पक्षेषु विप्रविसर्जनां ते एव आहुं पतितपितृद्देशेन तर्पणं कार्यं - पत्न्यां रजस्वलायां सह महालयेन वा
र्यः कालांतराणां सत्वात् - अमायां रजोदोषे आश्विनशुक्लपंचमीपूर्वतंगौणकाले महायः प्रतिपदादिष्वन्येषु पक्षेषु प्रारंभदिने पाकात्
संपत्तीरजस्वला चेदुत्तरोत्तरपक्षः स्वीकारः - पाकारं भोत्तरं चेतां गतां तरे पक्षमहालयः कर्तव्यः - एवं विधवा कर्तव्यं आहूतपितृये - अत्र अ
त्राविधवा भगवत्तत्सितपितामहप्रपितामहानां भर्तुर्मातृपितामहीप्रपितामहीनां भगवत्पितामहप्रपितामहानां भगवत्पिता
महीप्रपितामहीनां भगवत्पितामहमातृपितामहमातृप्रपितामहानां भगवत्पितामहीमातृप्रपितामहीनां तत्सर्थं सक्त
महालयापरपक्ष आहुं करिष्ये इति स्वयं संकल्प्य ब्राह्मणद्वारा अग्नौ करणादिसहितं सर्वमविकृतप्रयोगं कारयेत् - ब्राह्मणस्तु अमुक
नाम्ना यजमानायां सत्तत्सितपितामहस्याहूच्यार्थं प्रयोगं कुर्यात् - अशक्तो भर्त्रादित्रयं स्वपित्रादित्रयं स्वमात्रादित्रयं स्वमा
तामहादित्रयं सपत्नीकमिति पार्वणचतुष्टयोद्देशेन महालयः - अशक्तो स्वभर्त्रादित्रयं स्वपित्रादित्रयं चेति पार्वणद्वयमेव कार्यं -
महालयः पितुरिसन्यस्ते पातिलादिभुते वा जीवमितिकेणापि पुत्रेणापि तु पित्रादिसर्वपितृद्देशेन पिंडदानरहितः सांकल्प
विधिना कार्यः - इहोतीर्थं च सन्यसेता ते च पतिते सति - येभ्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो दद्यात्स्वयं सुतः - मुंडनं पिंडदानं च प्रेतक

ਖ. ਸਿ. ਫ਼.

२६

मन्त्रसर्वशः नजीवयितुकः कुर्यादुर्विणीयतिरेवचेत्यादिवचनात् पिंडदानादिविस्तरं कर्तुमशक्तेनापिसांकल्पविधिः कार्यः
सांकल्पविधावर्ध्वदानं १ समंत्रकावाहनं २ अग्नौकरणं ३ पिंडदानं ४ विकिरदानं ५ स्वधावाचयिष्ये ०० स्वधोच्यतामित्यादि
स्वधावाचनप्रयोगंचवर्जयेत् अनेकब्राह्मणालाभेदे वस्त्रनेशालग्राभादिदेवमूर्तिसंस्काराणां कार्यं सर्वथाविजालाभेदे
भेदविधिनाश्राद्धं पित्रोभरणेप्रथमेदेमाहालयः कृताकृतः महालयोमलमासेन कार्यः अथपक्षेप्रतिवार्षिकं जाप्तोम
ततिथौवार्षिकं कृत्वातिथ्यंतरं स कृन्महालयः कार्यः प्रतिमादिदशोत्तरेषु पक्षेषु स ततिथौवार्षिकं कृत्वा पाकान्तरं महालयः
अमायां प्रतिवार्षिकं स कृन्महालयमाप्तोपर्ववार्षिकं ततोमहालयः ततोदशोश्राद्धमिति त्रयं पाकभेदेन महालयमात्रं जाप
मपि पूर्वमहालयस्ततोदराः स ततिथौ स कृन्महालयपक्षे ततिथेर्ग्राह्यत्वं निर्णयोपराह्व्याप्यादरावदिति भाति अत्राप
पक्षेभरणश्राद्धाद्रयाश्राद्धफलप्राप्तिः भरणीश्राद्धमपिंडकषट्पदं सांकल्पविधिना कार्यं देवाधरिलोचनोपुस्तुर्वाइवोवा
भरणीश्राद्धं काम्यं गयाश्राद्धं फलकामिनप्रतिवर्षं कार्यं कंचित्त्रादिमरणान्तरं प्रथमेव वर्षे एव कुर्वति द्वितीयादिवर्षेन कुर्वति तत्र मूलं
सू. ममलुनदेवंनापिवापिअयाप्तोनिवत्सरइत्यादिवचनेन सर्वस्यापि दशोदिश्राद्धस्य प्रथमादेनिषेधात् वर्षाति एव पितृत्वप्राप्ते
द्वितीयावर्षे एव कुर्वतुमुक्तमिति भाति यस्तु पितृभिनोपियायां निवततस्य तस्य प्रथमादेभरणीश्राद्धं क्रियते तत्रापि मूलं न प
र्याप्तः गयाश्राद्धफलार्थमाचारमनुसृत्य क्रियते चेन्मताद्येकमेव पार्वणमुत्सृज्य देवकार्यं अत्र सपिंडत्वाचारोपि विध्यः अत्राप

श्रीः

22

रपक्षे सप्तम्यादि दिनत्रये माघ्यावर्ष आहं कर्तुं शर्वे धः आहं करिष्ये माघ्यावर्ष आहं करिष्ये नष्टकृत् आहं करिष्ये इति क्रमेण संकल्पं कृत्वा सर्वो
प्यष्टकाविधिराश्वलायने कार्यः इदमाश्वलायनानां अष्टकाविकृतिरूपं एकाष्टकाकरण पक्षे पिकायः इतरशास्त्रिनां लक्षका रूपमेवेति पंच
ष्टकाकरण पक्षे ष्टका आहं करिष्ये इति संकल्प्य कार्यः एकाष्टका पक्षे तु न कार्यः नवम्यामन्वष्टका आहं न वंदे व तत्तर्वाशास्त्रिभिरष्टम्या अष्टका
आहं करणे पि गृह्याग्नेययोक्त विधिना कार्यः अस्यान्वष्टकस्य मुख्यत्वात् गृह्याग्निरहितैस्तु येषां पूर्वमातामता पश्चात्सित मृतस्यै
र्कृतमातापितृकैः पाणिहोमादिविधिना न वंदे व त्वं कार्यः जीवलितकेणैर्कृतमातृकेणानुपनीतेनापि मात्रादि निमित्तमात्रोद्देशेनैकपार्व
णिकं पुरुर्वार्द्ध वंदे व स हितं स पिंडं आहं कार्यः स्वमातरि जीवत्यां मृतसापलमात्रादि ज्योद्देशेन कार्यः स्वमातृसापलमात्रोद्देशेनैकपार्व
णेन प्रयोगेण सापलमात्रनेकत्वे स्वमात्रासह बद्धवचन प्रयोगेणैकस्मिन् विज्ञे एक एव ह्युक्तार्थः पिंडश्चैक एव देवः मातामही अपिताम
हो द्वौ विप्रौ पिंडौ चेत्येवं पार्वणमावश्यकं केचिन्मातृ बद्धत्वे विप्रपिंडादिभेदमाहुः स्वमातृसापलमातृजीवने तु मृतपितृकेणापिनका
र्यं अन्वष्टके मातृजननस्य मुख्यत्वात् त एवात्र कैश्चिन्मातृ पार्वणस्यैव प्राथम्यमुक्तमिति भाति पूर्वपितृमृतो पश्चात्मातृमृतो नावपि
गृह्याग्निमतामस्यां नवम्यां अन्वष्टकमावश्यकं नित्यत्वात् अन्येषां पश्चात्मातृमृतो नावश्यकं केचिन्नवम्यां पूर्वमृतमातृ आहं म
ते भर्तारि लुप्यत इति वचनं प्रामाण्यमाश्रित्य पितृमरणोत्तरं न कुर्वति भर्तुरग्रे सहस्रो न वामतलां मातामही भगिनी उहितमातृ चत्वारि
तश्चादीनां अपुत्राणां पितृमात्रादिकुलोत्पन्नानां सर्वासामेव सौभाग्यवतीनां अस्यां नवम्यां आहं कार्यं भर्तुरग्रे मृतानां तत्तद्भूतं

ध. सिं. हि.

२७

मरणोत्तरं न कार्यं. अतएव अस्या अविध्वानवमीलप्रसिद्धिः. अतः पत्न्या अपिनवमीश्राद्धं कार्यं. अस्या अविध्वानवमीश्राद्धस्य महात्म
यवद्विचकदर्शनं गौणः कालः. एवं होहित्रप्रतिपदाद्वयत्वात् पीतिकालत्वं विवेचने. अत्राविध्वानवमीश्राद्धे सुवासिनीनां प्रतिज्ञां
स्वरिकश्राद्धादौ च सुवासिनीभोजनमपि कार्यं. भर्तुर्ग्रेहान्तारी सदाहिनवायता तस्यास्ताने निमुंजीतविश्रेः सहसुवासिनीभित्वा
दिमार्कं डेयवचनात्. अस्यानवम्यापिंडदानं जीवसितकेणापि गर्भिणीपतिना चापि कार्यं. नवमीश्राद्धासंभवे मन्वष्टक्याकरणम
नितप्रत्यवायपरिहारायं शतवारमैश्वर्यं. सुमना इति मंत्रं पंकरिष्ये इति संकल्प्य तत्पंजुर्वात्. अन्वष्टक्ये सामवेदिभिः पि
तपार्वणमेव कार्यं. मातृमातामहपार्वणेन कार्यं इति निर्णयसिंधुः. अत्र द्वादश्यां सन्यासिनां महालयः. सचापराह्व्यापिन्यामि
त्युक्तं. तत्र वेष्णवा अपराह्व्यापिन्याद्वादश्या एकादशी त्रयोदश्यां सन्यासिनां महालयः. सचापराह्व्यापिन्यामि
दिने एव सन्यासिदेवत्वं श्राद्धं कुर्वन्ति. मम लीहो विषये वेष्णवेः सन्यासि महालयोदरी कार्यं इति भाति. अत्र त्रयोदश्यां मध्याह्ने
याके वलायां वा श्राद्धं नित्यं केवलमध्याह्नामपि श्राद्धं कार्यं. अत्र श्राद्धविधौ वज्रयं पुबहवः पश्चाः अपुत्रेण पुत्रिणा वा गृहिणा सप
त्नीकपितृपार्वणमातामहपार्वणाभ्यां पितृव्यश्राद्धं मातृव्यश्राद्धं भगिनीश्वररादिपार्वणैश्च सहितमपिंडकं संकल्प्य वि
धिना श्राद्धं कार्यं. अथवा पित्रादिपार्वणद्वयं महालयवत् पितृव्याद्ये को हिष्टगणांश्चोद्दिश्य संकल्प्य विधिना श्राद्धं कार्यं. यद्वा दशवित्तप
वत् श्राद्धमपिंडकं कार्यं. अथवा निष्कामेन पुत्रिणा श्राद्धविधिना श्राद्धं नानुष्ठेयं. किंतु पित्रादिपार्वणद्वयं केवलपितृव्यादिसहितं नोद्दिश्य

श्रीः

२७

तेषां हृत्पथं ब्राह्मणभोजनं करिष्ये इति संकल्प्य पितृरूपिणे ब्राह्मणाय गंधं समर्पयामीत्येवं पंचोपचारान् समर्प्य ब्रह्मार्पणमित्यादि पा
त्वानेन ब्राह्मणभोजनेन पित्रादिरूपी परमेश्वरः प्रीयतां इत्यन्तमुत्तमज्यपायसादिमधुरान्नेन विप्रान्नोजयित्वा दक्षिणादिभिः स्वा
तोष्य स्वयं मुंजीतेत्येतावदेव कर्तव्यं. अपुत्रिणः सकामस्य च पिंडदानं रहितश्राद्धविधिना श्राद्धं नोवाय. कश्चिदपुत्रिणः पिंडदान
मस्युक्तं. एवमुक्तपक्षेषु अन्यतमपक्षेण यथा त्रयोदशी श्राद्धमवश्यानुष्ठेयं. अकरणे दोषोक्त्या नित्यत्वात्. हस्तनक्षत्रे सूर्यमघा
त्रयोदशी गजद्वया संज्ञिता तस्यां श्राद्धेन फलभयस्त्वं. अत्र महालयस्य युगादेश्च प्राप्तो. मघात्रयोदशी महालययुगादिश्रा
द्धानि तत्रेण करिष्ये इति संकल्प्य तत्रेण कुर्यात्. ननु दर्शे नित्यश्राद्धस्यैव कस्यचित्संगमिहिः. अत्रेवं भाति. अंगनामैकं प्रधान
मात्रमेव दत्तं तैव विधेदेव पाकाद्यंगानां ऐक्यं विप्रार्थ्य पिंडादेर्भेद एव भ्रंशसंगतिश्चिच्छलेतु प्रधानमपिन भिद्यत इति. त्रयोदशी श्रा
द्धे परपक्षत्वात्. धुरितोचना विधेदेवाः श्राद्धसागरे उक्ताः. अविभक्तैरपि भ्रातृभिर्मघात्रयोदशी श्राद्धं पृथक् कार्यमिति निर्णयसिंधु
कोस्तुभादौ भिन्नैरपि सहेवेति श्राद्धसागरे. अथात्र चतुर्दश्यां पित्रादित्रयमध्ये एकस्यापि शस्त्रविभागिजेलादिष्टं गिव्या अस्पर्ष
दिनिमित्तेन दुर्मरणेन मृतस्यैको हिष्टविधिना श्राद्धं कार्यं. पित्रादिद्वयोः शस्त्रादिहृतत्वे देको हिष्टे कार्यं. पित्रादीनां त्रयाणां शस्त्रादि
हृतत्वे पार्वणमेव कार्यं. केचिदेको हिष्टत्रयं कार्यमित्याहुः. सहगमनप्रयागादौ च विधिना श्रद्धिजलादिमरणे चतुर्दशी श्राद्धं न का
र्यं. मुह्यप्रायोपवेशनयोर्वैधत्वे पिंडदानं कार्यं. अत्र शस्त्रादिहृतपितृव्यश्राद्धे पुत्रस्यैको हिष्टं कार्यं. इदं धुरितोचनसंज्ञकदेव

ध.सिं.दि.

३८

सहितं कार्यं अत्र संबन्धगोत्रनामाद्युच्चार्या मुकुनिमित्तेन मृतस्य चतुर्दशीनिमित्तं एकोद्दिष्टं आहुं सदैवं सापिंडं करिष्ये इति संकल्प्य
अत्येकोद्दिष्टमेकाध्यायं कृत्वा पित्रोर्दत्तं आहुं कार्यं पित्रोर्देर्भात्रादेशश्चात्र हतत्वे अथव्याकादिना महालक्ष्मणं हतं त्रेण वैकोद्दिष्टं
इत्यादि एवं चतुर्दश्यामेकोद्दिष्टं कृत्वा पित्रादि सर्वपितृगणोद्देशेन सकृन्महालक्ष्मणं स्तिथ्यंतरे वश्यं कार्यं अस्यां चतुर्दश्यां शक्या
दिनतयोर्मातापित्रोर्दत्ता हस्तस्य चतुर्दशीनिमित्तमेकोद्दिष्टं कृत्वा पुनस्तदैवमतादित्रयोद्देशेन सांवत्सरिकपार्वणविधिना कार्यमिति
आहुसागरे कौस्तुभाक्षेतुसांवत्सरिकपार्वणैव चतुर्दशी आहुसिद्धिर्नृथकार्यमित्युक्तं दिनांतरे च सकृन्महालक्ष्मणं कार्यं अत्र चतुर्दशी
आहुस्य कथंचिद्विधेः अत्रैव पक्षे अग्रिमपक्षे वा दिनांतरे तत्पार्वणविधिनेव कार्यं नत्वेकोद्दिष्टं अत्रैकोद्दिष्टं पराह व्यापि
न्येव चतुर्दशी ग्राह्या नत्वेतरेकोद्दिष्टं तिथिवन्मध्याह्न्या पिनीति कौस्तुभे हस्तनक्षत्रे सूर्यसति चांशुनक्षत्रयुतामावास्या गज
यानस्यां आहुदानादिकार्यं इत्यमायां गजकाया आश्विनसकृत् प्रतिपदि दौहित्रेणानुपनीतेनापि सपत्नीकृमातामहपार्वणं
मातुले सत्यवश्यं कार्यं मातामहीस्त्वेकेवलमातामहपार्वणं इदं जीवसिद्धये वै कार्यं इदं सपिंडकनपिंडकं वा अत्र उक्तं वा
वसंतकाविश्वेदेवाः परिलोचनादितिकेचित् इयं प्रतिपद पराह व्यापिनी ग्राहेति बहवः संगव्यापिनीतिकेचित् अस्य आहुस्य
वाव इति कदशर्शनं गौणकाल इतिकाल तत्त्वविनेचने इति महालक्ष्म्यादिनिर्णयोद्देशः भाद्रपदकृष्णपक्षे भौमवारव्यती
पातरोहिणीयुताषष्ठीकचिलाषष्ठी अत्र हस्तस्य सूर्यकलातिशयः अयं योगो दिवंग्राह्यो नरात्रौ सूर्यपर्वतादिति भाति

श्रीः

35

अस्यां ऊतं च दत्तं च कौटिसे वै गुणं भवेत् अत्र आहं कार्यमिति विशेषवचनं नोपलभ्यते तथापि अलभ्ययोगे आह विधानादृशे
 त्वात्तु च देवता आहं कार्यं अत्रात्र संक्षेपतो विधिः सूर्योद्देशेनोपवासं संकल्प्य देवदारु शीर कुंकुमैलामनः शीलाभक्षकाद्यैस्तुलान्मधु
 गन्धाभ्यां पेषयित्वा क्षीरालोडितेन तेन कालेनार्गविलिप्य स्नायात् तत्र मंत्रः आपस्त्वमसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च पापनाशाय मे दे
 व वा अभ्यनः कायकर्मजं ततः पंचगव्येन स्नात्वा पंचपलं वैर्मांजयित्वा मृत्तिकास्तानं कुर्यात् तर्पणादिनित्यविधिं कृत्वा वरुणं संसृज्य सर्वतो
 भद्रमर्थे कलशोपरितुल्य दौषधं लिखित्वा तस्याष्टमुपत्रेषु पूर्वादौ सूर्यं ततः पंचवर्णं रेतसं रविमादित्यं दिवाकरं प्रभाकरं सूर्यमित्यावाह्यम
 ध्ये सौवर्ण्यं रथे सूर्यमग्रे वरुणं चावाह्यं करवीराकादिपुष्पैर्धूपदीपादिभिः संसृजयेत् दिव्यालादिदेवताः संसृज्याद्दशाध्यांस्तुरीयं दद्यात्
 तः सविस्तरः प्रज्ञानं दविधिर्द्वादशाध्यां मंत्राश्च कोस्तुभे ज्ञेयाः सूर्याग्रे प्रभाकरं नमस्तुभ्यं संसारान्मांसमुहूर भुक्तिमुक्तिप्रदो यस्मान्मम
 ह्यंति प्रयच्छ मे नमो नमस्ते वरदं क्रव्त्वा ममय जुषां पते नमस्तु विश्वरूपाय विश्वधात्रे नमोस्तु ते इति प्रार्थ्य उदुत्य मित्यादौ सूर्यं स्तुतवा निज
 पितृरात्रौ जगत्तुल्यं प्रातराह्णेनेति मंत्रेणार्कसमिच्चर्वाज्यतिलैः प्रतिव्यमष्टोत्तरशतं कृत्वा घटादिसर्वालंकारयुतां कपिलांगामं त्रैसं
 पत्यविप्राय दद्यात् गोपूजामंत्रैस्तु कौस्तुभे दानमंत्रस्तु नमस्ते कपिले देवि सर्वपापप्रणाशिनि संसारार्णवमग्नं मां गोमातुस्त्रातुम
 हंसि वस्त्रयुगलं चांसघं दमित्यादिस विशेषणान्युक्त्वा रमांगानुभ्यमहं संप्रददं इति दत्त्वा सुवर्णदक्षिणां दद्यात् ततस्तस्मै विप्रावरथे
 सूर्यं प्रतिमां च दद्यात् तत्र मंत्रः दिव्यमूर्तिर्निगच्छ क्षुद्रां शास्त्रादिवाकरः कपिलासहितो देवो मम भुक्तिं प्रयच्छतु अयात्वं कपिले पुण्या

ध. सिं. हि.
२९

तत्तल्लोकस्य पावनी प्रदत्ता सहस्रयेणममुक्तिप्रदा भवेत्यादि. ततः कपिला प्रार्थनादिविस्तारः कौस्तुभे. अथ वेपोषणजागरहोमादि
विधिमकृत्वा ध्यायामेव स्नानरथादिपूजनकपितासनादिकार्यं इति संक्षेपतः कपिला प्रार्थना विधिः. इति श्रीमदमृतोपाध्यायसूक्त
काशीनाथोपाध्यायविरचिते धर्मसिंधुसंज्ञिते भाद्रपदमासकृत्यनिर्णयदेशः समाप्तः. अथाश्विनमासः तुलामेषसंक्रान्तिविशुद्धि
ता तस्याः पूर्वाः पराश्वनाश्वः पुष्यकालः विशेषतः प्रायुक्त एव. आश्विनशुक्लप्रतिपदि देवीनवरात्रारंभः. नवरात्रशब्दः आश्विनशुक्ल
प्रतिपदमारभ्य महानवमीपर्यंतं क्रियमाणकर्मनाम धेयं. तत्र कर्मणि पूर्वैव प्रधानं उपवासादिकं स्तोत्रजपादिकं चांगं. तथा च य
थाकुलाचारं उपावास एक भक्तनकायाचितान्यतमव्रतयुक्तं. यथाकुलाचारं सप्तशतीलक्ष्मीहृदयादिस्तोत्रजपसहितं प्रतिपदादिनव
म्यंतनवतिथ्यधिकरणकस्तारव्यं कर्मनवरात्रशब्दवाच्यं. पूजा प्राधान्योक्तेरेव कश्चिदुक्तं उपवासादिनियमस्य व्यतिरेक उपलभ्यते. पू
जायास्तु नकापिकुलेन वरात्रकर्मण्यभावो दृश्यते. यत्कुलेन वरात्रमेव नानुष्ठीयते तत्र नवरात्रपूजादिरप्यभावोक्तानाम् सचनवरा
त्रारंभः सूर्योदयोत्तरं त्रिमुहूर्तयोर्ते पिन्यां प्रतिपदिकार्यं. तदभावे दिमुहूर्तव्यापिन्यामपि. कश्चिन्मुहूर्तव्यापिन्यामप्युक्तः सर्वथा स्त
युक्तप्रतिपदिनकार्य इति बहुग्रन्थसंमतं. मुहूर्तन्यूनव्याप्तौ सूर्योदयास्तरे वा दशयुतापि ग्राह्याः. अथ मदिनेषष्टिघटिकाप्रतिप
दितीयेदिने मुहूर्तद्वयादिपरिमितावर्धते तदा पूर्णत्वात् पूर्वग्राह्याः. द्वितीयावधनिधोपि एतत्सह दये एव योज्यः. उक्तार्थं चिंता
मणोत्तु पूर्वदिने मुहूर्तचतुष्टयोत्तरं मुहूर्तपंचकोत्तरं वा प्रवृत्ता द्वितीयदिने मुहूर्तद्वयादिपरिमिता प्रतिपत्तदा परस्याः क्षयगामितया

श्रीः
२९

निषिद्धत्वाद्मायुक्ता पूर्वैर्वग्राह्येत्युक्तं तत्र सूर्योदयोत्तरं द्वादशघटीमध्ये तत्र संभवे मध्याह्ने भिज्जिमुहूर्ते प्रारंभः कार्यो न लप
राहः. एवं च प्रतिपदा आद्यपौडशनाडीनिषेधश्चित्रावैधित्योगनिषेधश्चोक्तकालात्तुरोधेन सति संभवे पाळनीयोनतु निषेध
पुरोधेन पूर्वार्हः प्रारंभकालः प्रतिपत्तिविर्वातिकमणीयः अत्र कर्मणि ब्राह्मणादिचतुर्वर्णस्य म्हेच्छाधिकारः तत्र विज्य
वलिजपहोमोन्नवलिने वैधेः सात्विकी पूजाकार्याः मे वैधेश्च निरामिषैः मध्दं दत्वा ब्राह्मणस्तु ब्राह्मण्यादेव हीयते. मधमपेय
मदेयमित्यादिनिषेधात्. मांसमद्यादियुतराजसस्त्याया ब्राह्मणस्य नाधिकारः मधपाने मरणोत्प्रायश्चित्तोक्तेः. स्यरोति दं
गच्छेदोक्तेश्च अलप्रायश्चित्तेन दोषानपगमेन पातित्यापातात्. इह मेव सर्वे प्राचीनानां वीनाग्रंथकारानिर्वधेन लिखन्ति नवी
नतराभास्कररायप्रभृतयोपि सप्तशतीटाकादौ प्राप्तीनग्रंथानुसृत्यैव मेव परिकुर्वन्ति. सभायामेतन्मतमेव ब्रह्मघते च आच
रणं लन्यथा कुर्वन्ति तत्किं स्वयंदुर्देववशेन ब्राह्मण्यस्य शोभनमन्येप्येवं भास्वन्निति भूतदयया वास्वपातित्यगोपनाय नान्ये
षां कलियुगखविप्राणां अधिकाराभावात् लोभ्या वेति न वयं तत्त्वजानीमः. क्षत्रियवैश्ययोर्मसादियुतजपहोमसहितराज
सपूजायामप्यधिकारः सच केवलं काम्य एव न तु नियः निष्कामक्षत्रियादेः सात्त्विकपूजाकरणे मोक्षादिफलातिशयः एव शब्दा
देरपि शब्दादेर्मत्रहीनाजपादिरहिता मांसादिद्रव्यकामसपूजापि विहिता शब्देण सप्तशत्यादिजपहोमसहिता सात्विकी पू
जा ब्राह्मणद्वारा कार्या. शब्दादेः स्वतः पौराणमंत्रपाठेपि नाधिकारः. अतएव शब्दः सुखमवाप्नुयादित्यत्र भाष्ये स्त्रीशब्दयोः आ

ध. सिं. दि.

३०

वणादेवफलं ननु पाठादित्युक्तं एतेन स्त्रीशब्दयोः गीतास्मृतिविष्णुसहस्रनामपाठो दोषायेवेति ज्ञेयं. कविलोराणमंत्रयुक्तं पूजा
यां स्त्रीशब्दयोः स्वतोप्यधिकार उक्तः जपहोमादौ विप्रद्वारे वस्तेच्छादीनां तु ब्राह्मणद्वारा पि जपहोमे समं पूजायां च नाधिकारः
किंतु ते स्तुतुपचाराणां देवीमुद्दिश्य मनसा त्सर्गमात्रं कर्तव्यं अत्र नवरात्रे नु कल्याः तृतीयादिनवम्यंत सप्तरात्रं कर्तव्यं पंच
म्यादिपंचरात्रं वा सप्तम्यादित्रिरात्रं वा अष्टम्यादिद्विरात्रं वा एकादशैकेवलं अष्टम्यां केवलं नवम्यां वा एवापक्षाणां स्वस्व
कुलाचारानुसारेण प्रतिबंधादिना पूर्वपूर्वपक्षासंभवानुसारेण वा व्यवस्था. तत्र तृतीयापंचम्यानिर्णयः प्रतिपदत् सप्तम्या
दिनिर्णयस्तु वक्ष्यते नवरात्रादिपक्षेषु क्षयतद्विवशेन दिनाधिक्यमनले पूजाघातः कार्याः केचित्तु दिनक्षये अष्टावेव पूजा
चंडीपाठाच्छकुर्वन्ति इदं देवीपूजनात्मकं नवरात्रं कर्तव्यं अकरणे दोषश्च वणात् फलश्रवणात्काम्ये च अत्र नवरात्रे घटस्था
पनं प्रातर्मध्याह्ने प्रदोषकाले चेति त्रिकालं द्विकालं एककालं वा स्वस्वकुले देवता पूजनं सप्तशालादि जपो रवंडदीपः आचारप्राप्तमा
लाबधनमुपवाससक्तैकभक्तादिनियमः सुवासिनीभोजनं कुमारीभोजनं पूजनादि अंतेशसप्तशालादिस्तोत्रमंत्रहोमादिरत्येता
नि विहितानि एतेषामध्ये क्वचित्कुले घटस्थापनादीनि द्विरात्रादीन्येवानुष्ठीयंत न सर्वाणि क्वचित् घटस्थापनादिरहितानि कानि
चित् क्वचित्सर्वाण्येव लेतेषां समुच्चयविकल्पो कुलाचारानुसारेण व्यवहितो ज्ञेयो. कुलपरंपराभासादधिकं शक्तिसत्त्वे पि ननु
वेद्यमिति शिष्टाचारः फलकामनया प्रार्थितमुपवासादिकं कुलाचाराभावेऽपि कुर्वन्ति इदं कलशस्थापनं रात्रौ न कार्यं तत्र कलशस्था

श्रीः

३०

पनार्थं शब्दमदावेदिकां कृत्वा पंचपल्लवद्वीपलतां बलकुंजमधुपादिसंभारात्संपादयेत् अत्र संक्षेपतः प्रयोगः प्रतिपदि प्रातः कृ
ताभंगस्नानः कुंजमचंदनादिना कृतं पुंड्रोधेतपवित्रः सपत्नीकोदशघटिकामध्ये भिज्जिष्णुहूर्ते वा देशकाले संकीर्त्य मम सहकुंडवस्यासु
कदेवताजीतिदारासर्वापन्तानि पूर्वकदीर्घासुधनपुत्रादिद्विशतपराजयकीर्तिलाभप्रसूते चतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं अद्य प्रभृति
हानवमीपर्यंतं प्रत्यहं त्रिकालमेककालं वा सुकदेवतापूजासुपवासनकैकभक्तान्यतमनियमसहितारवंडदीपपेज्वालनं कुमारीपूजनं
चंडीसप्तशतीपाठं सुवासिन्यादिभोजनमिष्यादिवा बकुलाचारप्राप्तमन्त्रघटस्थापनादिपुंशारदनं नवरात्रौ तस्वारव्यं कर्म करिष्ये देवता
पूजांगलेन घटस्थापनं करिष्ये तदाहो निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं चंडीसप्तशतीजपाद्यर्थं ब्राह्मणवरणं च
रिष्ये एतानि कृत्वा घटस्थापनसत्त्वे महीधोरिति भूमिस्पृष्टा तस्यां पुवि अंजुरारोहणार्थं शब्दमदं प्राक्षिप्य ऊषधयः समितितस्यां
प्रदियवादीन् प्राक्षिप्य आकलशेषितिकुंभनिधाय इमं मे गंगे इति जलेना पूर्य गंधद्वारा भित्तिगंधं याओषधीरिति सर्वोषधीः कांडात्
दादिति दूर्वाः अश्वत्थे वरुति पंचपल्लवाव स्याना एथिवीति नृदः याफलिनीरिति फलं सहिरलानि हिरण्यरूप इति रत्नं हिरण्ये प्राक्षिप्य
सुवासुवासोदितिसृजेणावेष्ट्य पूर्णादवरोति पूर्णपात्रं निधाय तत्वायामीति वरुणं संपूज्य तत्कलशोपरि कुलं देवता प्रतिमां संस्थाप्य
जयेत् तद्यथा जयंती मंगलाकाली सद्काली कपालिनी उर्गाक्षमा शिवा धात्री स्वाहास्वधानमोस्तुते आगच्छ वरदे देवि देव्यदर्पनिघ्न
दिनि पूजांगहाण सुमुखि वनमलेशं करप्रिये अनेन पुष्पमस्तु श्रीस्तुतं प्रथमं कृग्यां चावाह्य जयंती मंगलेति मंत्रेण स्तुतं कृग्यां

आसनादिषोडशोपचारैः पूजयेत् सर्वमंगलमंगल्येइत्यादिभिः संप्राथम्यं प्रत्यहं बलिदानं पक्षे माषभक्तेन कृष्णांडेन वा बलिं द
यात् अतएव बलिदानं नवो बलिदानं तत्तोरवंडदीपं दद्यात् प्रीतये नवरात्रकं ऊवाक्ये दत्ता राज एकचिन्तो भूतव्रत इति अ
खंडदीपं प्रतिष्ठापयेत् अथ चंडीपाठप्रकारः यजमानेन च तोहं चंडीसप्तशतीपाठं नारायण हृदय लक्ष्मी हृदय पाठवा करिष्ये
इत्यादिसंकल्प आसनादिविधाय आधारे अन्य हस्तकिरितं पुस्तकं स्थापयित्वा नारायणं नमस्कृत्येति वचनात् ॐ नारायणा
य नमः नारायणरोत्तमाय नमः देव्यै सरस्वत्यै नमः व्यासय नमः इति नमस्कृत्य प्रणवमुच्चार्य सर्वपाठं ते प्रणवं पठेत् पुस्तकाच्च ने
मियमाः हस्ते पुस्तकं नधारयेत् स्वयं ब्राह्मण भिक्षु न च बलि रितं विफलं अध्यायं प्राप्य विरमेन्न तु मध्ये कदाचन कृतो विरामे मध्ये च
तु अध्यायादिपठेत् नः ग्रंथार्थं बुध्यमानः स्य द्वाक्षरं नातिशीघ्रं नातिमंदं सभावस्वरसुतं वाचयेत् त्रिवर्गफलकामेन चंडीपाठः
सदैव कर्तव्यः तस्मान्ममेतन्माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः श्रीतव्यं च सदा भक्त्युत्साहोदयवचनात् नैमित्तिक पाठोऽप्युक्तः शांतिकर्मणि स
र्वत्र तथा दुःस्वप्नदर्शने ग्रहपीडासु चोग्रासु माहात्म्यं शृणुयान्ममेति तथा अरण्ये प्रांतरे वापि दावाग्निपरिवारितः दस्युभिर्वाहतः
शरैर्न्यग्रहीतो वापि शत्रुभिर्द्विष्यादिसंकल्पान्मुदिश्य सर्वा बाधासु घोरासु वेदनाभ्यर्द्धितोऽपि वा स्मरन्ममेतच्चरितं नरो मुच्येत संकटा
दिलुक्तं उपसर्गापिशान्त्यर्थं त्रयः पाठाः कार्याः ग्रहपीडाशांतये पंच मुहाभये सप्त शांत्यर्थं वाजपेयफलार्थं च नव राजवस्थार्थं मे
कादश वैरिनाशार्थं द्वादश स्त्रीपुंसवशार्थं चतुर्दश मोक्षार्थं लक्ष्म्यर्थं पंचदश पुत्रपौत्रधनधान्यार्थं षोडश राजभयनाशाय स

पदश उच्चाटनाया द्वादश वनभये विंशतिः बंधमोचनार्थं पंचविंशतिः उश्चिक्लित्यरोगकुलोच्छेदायुर्नाशिवैरिहृद्व्याधिहृदि त्रिभिधोऽप्युक्तादि
महासंकटनाशोराज्यवृद्धिश्च शतावृत्तिभिः सह स्वावर्तनैः शताब्दमेधफलं सर्वमानोरथावाप्तिर्मोक्षश्चेति वाराही तंत्रे उक्तं सर्वत्र काम्यपाठे आर
संकल्पपूर्वकं पूजनं अतएव बलिदानं च कार्यं अत्राचाराद्देवपारायणमपि कार्यं तद्विधिर्बोधायनोक्तः कोस्तुभे ज्ञेयः अथ कुमारीपूजा एकवर्ण
तुया कन्यापूजार्थं तां विवर्जयेत् क्षिप्रकन्यामारभ्य द्वादशवर्षावधिकुमारीणां क्रमेण कुमारिका त्रिमूर्तिः कल्याणी रोहिणी काली चंडिका शां
वीडुगी भद्रैति नामानि आसां कुमारीणां प्रत्येकं पूजामंत्राः फलविशेषालुक्षणा निचान्यत्र ज्ञेयानि ब्राह्मणो ब्रौह्मणी त्वेवं सर्ववर्णा प्रशस्ताः
विजातीयापि कचित्कामनाविशेषेणोक्ता एकैकद्वया प्रत्यहं एका वा कुमारीपूज्या मंत्राक्षरमयी लक्ष्मी मातृणां रूपधारिणी नवदुर्गा
कांसाक्षालन्या मावाहयाम्यहं जगत्पूज्ये जगद्द्वये सर्वशक्तिवस्तुपिणि पूजां गृहाण कोमारिजगन्मातर्नमोस्तुते इति मंत्रेण पादक्षालनं
एवं कंवस्त्रं कुमंगलं पुष्पं धूपं दीपं भोजनं पूजयेदिति संक्षेपः कुमारीपूजा च देवीपूजा चंडीपाठश्चैकोत्तरवृद्ध्यापि विहितः भवानी स हस्वनाम
पाठोऽपि कुचिदुक्तः अयं शारदानवरात्रौ तस्योत्सवो मलमासे निविहः शक्रास्तादौ तु भवति प्रथमारंभस्तुनकार्यः शावाशौचजननाशौचयोस्तु
वैदिष्यट्छापनादिविधिर्ब्राह्मणद्वारा कार्यः केचिद्वारं भोजनं मध्ये आशौचपाते स्वयमेव वारब्धं पूजादिकं कार्यं मित्याहुः शिशुस्त्वाशौचे पूजा
देवतास्पर्शादेर्लोकविद्विष्टत्वादन्येनैव कार्यंति अपरे तु तृतीयादिपंचम्यादिसप्तम्याद्यतकल्पेन नवरात्रविधीनां सत्त्वात् तत्पद्याच्चै
तृतीयाद्यनुकल्याणाय पुण्यं कुर्वति सर्वथा लोपप्रसक्तवैव ब्राह्मणद्वारा कुर्वति उपवासादिशारीरनियमः स्वयं कार्यः एवं स्वस्वलापि उपवा

सादिस्वयंकृत्वा पूजादिकमन्येन कारयेत्. अत्र सप्तर्तकस्त्रीणां सुपवासिगंधतांबूलादिग्रहणं दोषाय इत्याहुः. अथ पंचम्यामुपांगललि
तात्रयं अत्र पंचमी अपराह्णव्यापिनी ग्राह्या अपराह्णस्येव तत्तनाकाललोपपत्तेः दिनद्वयेकार्त्तयनापराह्णव्याप्तौ साम्येन वैषम्येण वा
पराह्णकदेशाया तौ च पूर्ववैषम्यमवाक्यात् परजे वापराह्णव्याप्तौ परैव केचित्पुरात्रिव्यानीगहन्ति. पूजादिकंचरात्रावेव कुर्वन्ति तत्र मूलं च
यं अत्र पूजादिविधिर्गैर्योतरेऽस्मिद्ध इति न किरव्यंते. आश्विनराक्ष्णपक्षे मूलनक्षत्रे पुस्तके सुसरस्वतीमावाह्य पूजयेत्. मूलेषु स्थापनं दे
व्याः पूर्वाषाढासु पूजनं उत्तरासु बलिदद्यात् श्रवणेन विसर्जयेदिति वचनात्. अत्र पूजयेत् अथ हमितरुद्रयामलवचनात्. मूले आवाह
नं तदंगभूत पूजनं कुर्यात् इति संकल्प्य आवाहनं पूजने कार्यं. पूर्वासु पूजनं करिष्ये इति संकल्प्य आवाहनं रहितं पूजे वक्तव्यं. उत्तरासु बलि
दानं तदंगभूतं पूजां च करिष्ये इत्येवं कार्यं. श्रवणे विसर्जनं कर्तुं देतं गभतां पूजां करिष्ये इति संकल्प्य विसर्जयेदिति क्रमः. तत्र मूलस्य प्रथमपा
दे सूर्यास्ताव्या कुत्रिमुहूर्तव्यापिनी सरस्वत्यानाहनं त्रिमुहूर्तन्यूनत्वे रात्रौ वा प्रथमपादसले तस्य विशेषेण च न विनाग्राह्यत्वाभावात्. दि
तीयादिपादपरदिने एवावाहनं एवं पूर्वाषाढादिनक्षत्रपूजादौ दिनव्यापे वग्राह्यं. विसर्जनं तु श्रवणस्य प्रथमपादे रात्रिभागगते पिकाम
विशेषवचनात्. तत्र रात्रेः प्रथमप्रहरपर्यंतं विविधा भिति. अथ सप्तम्यादिनत्रये पत्रिका पूजनं विहितं तत्र सप्तम्यादिति थिजयं सूर्योदये मुहूर्त
मात्रमपि ग्राह्यं. तत्राधिवासनादिप्रयोगविस्तरः कौस्तुभादेशेयः. यत्तु सप्तमीमभूतिप्रोन्नतं न वराजकर्म कुर्वन्ति तत्र सप्तमीसूर्योदयोत्तरं
हृत्तधिकव्यापिनी ग्राह्या मुहूर्तन्यूनत्वे पूर्वा. अथ महाष्टमी पत्रिकामात्रायां दधिक्रीभनवमीयुता ग्राह्या इयं भीमवरेति प्रशस्ता यदाच

पि

श्रीः

३२

पूर्वदिनेष्वष्टिकाष्टमीपरदिने मुहूर्तदिव्यानीतदानवमीयुतामप्युत्तरां लक्षासंघर्णत्वात् नैव ग्राह्या एवं नवम्याः क्षयवशेन दशमी
दिने सूर्योदयोत्तरं अनुवृत्त्यभावेष्टमीनवमीयुतामौ दयिकीमपित्यक्ता सप्तमीयुते वाष्टमी ग्राह्या. अष्टम्यां पुत्रवतोपवासो न कार्यः. कुलाचार
प्राम्ने किंचिद्विषयं प्रकल्प्य कार्यः. महानवमी तु बलिदानव्यतिरिक्तविषये पूजापोषणादिवष्टमीयुता ग्राह्या. सा च यद्यष्टमीदिने सायत्रिमुह
र्तस्यान्ते देवग्राह्या त्रिमुहूर्तन्यूनत्वे परे वग्राह्या. नवमी प्रयुक्तमहाबलिदने तु दशमी विहा मदारुद्धाधिकानवमीतदा बलिदानमपि पूर्णत्वा
त् सर्वत्रैव कार्यं. अष्टमी नवम्योः संधौ पूजा कृता साष्टमी नवम्याः दृष्टकृते दिवरात्रौ वा अष्टम्यंतनाडी नवम्या घनाश्रितः कार्यः. यदि त्वष्टमी न
वम्यामध्याह्ने पराह्णे वा योगस्तदाष्टमी नवमी पूजयोऽप्येकदिने एव प्राप्तेष्टमी नवमी पूजा तत्संधिपूजांचतंत्रेण करिष्ये इति संकल्प्य तंत्रेण पूजा
शोपचारपूजा कार्यः. यदि शुद्धाधिकाष्टमी तदाष्टवेष्टमी पूजा परेष्टः संधिपूजानवमी पूजयोस्तत्रं. अत्र नवरात्रे स्वयंपूजादिकं कर्तुं न श
क्ये अन्येन कारयेत्. षोडशोपचारपूजा विस्तारं कर्तुं न शक्नोति गंधादिपंचोपचारपूजां कुर्यात्. नवम्यां पूजां विधाय होमः कार्यः. केचिदष्टम्या
मेव होम इत्याहुः. अन्ये त्वष्टम्यामुपक्रम्य नवम्यां होमः समापनीयः. सचातुणोदयमारभ्य सायंकालपर्यंतं मष्टमी नवम्योः संधौ संभवति
निशायांतत्संधौ रात्रौ होमदिरयोग्यत्वान्नवम्यामेव होमोपक्रमसमाप्तिकार्ये इत्याहुः. अत्र यथा कुलाचारं व्यवस्था. सच होमो न वार्णिक
मंत्रेण कार्यः. अथवा जयंती मंगलाकाली तिष्ठोकेन अथवा नमो देव्यै महादेव्यै इति श्लोकेन अथवा सप्तशती श्लोकैः अथवा सप्तशतीस्तो
त्रस्य सप्तशतमंत्रैः कवचां लकील करहस्यत्रयश्लोकसहितैर्होमः सप्तशतविभागो न्यत्र ज्ञेयः. अत्रापि विकल्पे सुयथा कुलाचारं व्यव

रुग्ण होमद्रव्यं च सर्पिर्मिश्रितं शकृत्तिलमिश्रितं च पायसं केवलतिलैर्वा होमः कचिल्लिंशकपुष्पहर्वासर्पपलाजपृगयवश्रीफलरक्तचंदन
खंडनानाविधफलानामपि पायसे मिश्रणं कार्यमित्युक्तं होमश्च न पदशरीरेन कार्यः कुलाचारप्राप्तश्चेन्न सिंहभैरवदेवत्वमंत्रहोमोपिका
र्यः अत्र विस्तरः सग्रहमरबोहोमप्रयोगः कौस्तुभेष्टेयः अथ बलिदानं ब्राह्मणेन मायादिभिश्चान्तेन कुम्भोडनवाकार्यं यदाष्टमर्चय
वपिष्टादिमर्चवासिंहव्याघ्रनरमेणादिकं कृतत्वात्वेन धातवैत ब्राह्मणेन पुश्रमांसमद्यादिवलिदाने ब्राह्मण्यभ्येष्टता सकामेन क्षत्रियादिना
सिंहव्याघ्रनरमहिषलागसकरमृगपक्षिमत्स्यनकुलगोधादिप्राणिस्वगात्ररुधिरास्त्रियो बलिर्देयः कृष्णसारमृगः क्षत्रियादिरपि न देयः
अत्र बलिदानमंत्रादिप्रकारः सिंधोः श्रेयः अत्र शतचंडीसहस्रचंडीप्रयोगः कौस्तुभादौ श्रेयः द्विविधशौचेपि नवम्यां होमं घटादिदेवतोत्थापनं
च ब्राह्मणद्वारा कारयित्वा स्वर्गपारणकुलाशौचादिब्राह्मणभोजनं दक्षिणादिदानं च कार्यं एव न स्वर्गपारणाकाले पारणकुलाशौचदानादि
कंजुयतिः विधवायास्तुरजोदोषभोजननिषेधात् पारणापिशतहस्तमेव एवैवतातेरप्युष्टं प्रतिपदादियावदष्टमीलोहाक्षिसारकं कर्मराज्ञां विधि
मं तत्र च चामरादिराजविभूतानां जाम्बादीनां चापादिशस्त्राणां दुग्ध्यादीनां च पूजा होमादिकं कार्यं मेह्यान्वालयंतितेराजभित्तं अपि स्वा
तिष्ठतामाश्विनप्रतिपदं द्वितीयां वारायनवमीपर्यंतं वाजिनीराजनारव्यं कर्म कुरुः तत्रोच्चैः श्रवः पूजारेवत पूजाच प्रतिमायां कार्याः प्रत्यक्ष
श्वरजानीराजनंचकार्यं कर्म हयेपितृत्वं जामंत्राहोमादिमंत्राः सविस्तरः प्रयोगश्च कौस्तुभे रत्नानीमश्ववतः प्राकृतजननास्तु विज्यादशम्यां
श्वान्तोयेवगाह्यपुष्पमालाक्षिविभूष्याश्च शायोलोप्रवेशयंति तत्र गंधर्वकुलजातस्त्वमाभ्याः कुलरूपकः ब्राह्मणः सत्यवाको न सोमस्यव

रुग्णस्य च प्रभावाश्वजताशस्य वर्धयत्वं तुरंगमान् रिपूनि जित्य समरे स ह्यर्जुनस्वीभवेति मंत्रेण केवलाश्वपूजापिकर्तुमुचिता अथ पारण
विसर्जनयोः कालः तत्र विसर्जनं दशम्यां कार्यं दिनद्वये दशमीसत्वे पूर्वदशम्यां श्रवणां त्यपादियोगेन त्रैव विसर्जनं तत्र तद्योगाभावे तु परदशम्या
मेव परत्र दशम्याभावे पूर्वदशम्यां नक्षत्रयोगे सत्यसति वा कार्यं नक्षत्रयोगानुरोधेन क्रियमाणं विसर्जनमपराहूपि भवति अन्यथा प्रात
रेव तत्र मृदादिप्रतिमायां विसर्जनं पूर्वकंजलादौ त्यागः परंपरया प्रतिमायां धातुप्रतिमायास्तु प्रयदिष्ठाना उतिष्ठेत्यादिमंत्रैस्तथापनमात्रं का
र्यं न तु विसर्जनं यद्दिने विसर्जनं तत्रैव नियममत्यागस्योचित्यात् विसर्जने तत्र तद्दिने एव पारणं कार्यं अन्येतु सत्यपि दशम्यां विसर्जनविधौ नवम्या
मेव पारणं कार्यं नवम्यां पारणं कुर्यादित्यम्यामभिवेकं च कृत्वा मूर्तिं विसर्जयेदित्यादिकच नादित्याहुः अत्रैवं व्यवस्था प्रथमदिने स्वत्याष्टम्या
युक्तानवमीद्वितीयादिने पारणं पर्याप्तं नवम्यायुक्ता दशमी तत्परदिने श्रवणयुक्ता विसर्जनाहो दशमी तत्राष्टमी नवम्युपवासयोः प्रथम
दिने सिद्धिवाद् वशिष्टनवम्यां पारणं कृत्वा वशिष्टदशम्यां विसर्जनं यदा वशिष्टनवमीदिने एव दशमी श्रवणयुक्ता विसर्जनाहो न दशम्या
नोत्तरपारणं यदा तु पूर्वदिने वशिष्टदशमी परदिनेष्टमी शेषयुक्तानवमी तत्परदिने नवमी शेषयुक्ता दशमी तदानवमीयुक्तदशम्यामेव विसर्जने
भरपारणं अथ नवमी वशिष्टदशम्यादितीयादिने नवमी शेषयुक्ता दशमी तत्रापि नवमीयुक्तदशम्यामेव विसर्जनपारणे यदा तु अष्टमी नवमी दश
म्यस्ति स्तोपितिथयः सूर्योदयमारभ्यास्तमयपर्यंतं अरवंदास्तत्कर्म पर्याप्त्यास्तदा दक्षिणात्यानां नवम्यामेव पारणाचारान्नवम्यामेव प
रणविसर्जने येषां दशम्यामेवाचारस्तेषां तदुभयं दशम्यामेव अथ किज्यादशमी सापरदिने एवापराह्व्यातोपरा दिनद्वये पराह्व्या

ध. सिं. दि.
३४

पौर्णिमादिद्वयेपि श्रवणयोगे सत्यसतिवापरा एव दिनद्वयेपराह व्याख्याभावेपि श्रवणयोगसत्तासत्ययोः पूर्वैव दिनद्वयेपराह व्याख्योरेक
रदिनेश्रवणयोगेयदिनेश्रवणयोगः सेवग्राह्या एवमपराह केदंशव्याप्तापूर्व यदापूर्वदिनेएवपराह व्याप्तापरदिनेचश्रवणयोगाभाव
स्तदापिपूर्वैव यदातुपूर्वदिनेएवापराह व्यापिनीपरदिनेचमुहूर्तत्रयादिव्यापिनीअपराह व्याप्तापूर्वमेवसमाप्तापरत्रैवश्रवणयोगवतीतदा
अपराह देशव्याभावेपि यांतिथिसमतु प्राप्यउदय्यातिभास्कररश्मिादिसाकल्यवनेः श्रवणयुक्ताग्राह्यायाओदयिकस्वल्पदशम्याः
कर्मकालेसत्तापादानात् सिंधोतुइदंपरदिनेपराह काले श्रवणसत्त्वैव श्रवणस्यापराह्यातुपूर्वमेवसमाप्तासौतुपूर्वैवैकैकं लुक्चैतद
यदापरदिनेएवापराह व्याप्तिः पूर्वदिनेएवापराह्यालरजसायाक्रादश्रवणयोगस्तदानुपरैवग्राह्येतिममप्रतिभाति अत्रापराजितापरा
नसीमोल्लेखनशमीपूजनदेशांतरयात्रार्थिनां प्ररुगानंच विहितं तस्मात्प्रकास्त अपराह व्याप्तामादीशान्यादिशिगत्वाशतचिदेशेभुवनपति
पूज्येनादिनाष्टदलमाकिस्वममसकुटुंबस्यक्षेमसिध्यर्थमपराजितापूजनंकरिष्ये इतिसंकल्प्यमध्येअपराजितायेनमस्त्वपराजितासा
वाह्यतश्चक्षिणेक्रियाशक्तेयेनमस्ति जयावाभतउमायेनमस्ति विजयावावाह्य अपराजितायेनमः जयायेनमः विजयेनमस्तिनामम
त्रैः षोडशोपचारपूजां कृत्वा प्रार्थयेत् इमां पूजां मया देवियथाशक्ति निवेदितां रक्षार्थं तु समादाय ब्रजस्वरुगानमुत्तममि-यो-ति अथरातः
संकल्पयात्रायां विजयसिध्यर्थे इति विरीषः पूजानमस्कारांते हरिणतुविचित्रेण भास्वत्कनकमेखला अपराजिताभद्रताकरोतु विजयं मे
त्यादिनैर्विजयं प्रार्थ्य पूर्वैवदिष्टजेदितिसंक्षेपः ततः सर्वजनाग्रामादृहिः ईशानादिदिगबलितांशमीगत्वा पूजयेत् सुः सीमोल्लेखनं तु शमी

श्रीः
३४

पूजनात्पूर्वपश्चादाकार्यं राजातुअश्वमातृह्यसहपुरोहितः सामात्यः शमीमूलंगत्वावाहनादवतस्य स्वस्तिवाचनपूर्वकं शमीसंपूज्य का
योदेशानमात्यैः संबद्धं प्रदक्षिणां कुर्यात् पूजाप्रकारस्तु मम उक्ततामंगलादिनिरासार्थं शैमार्थं यात्रायां विजयार्थं च शमीपूजां करिष्ये
शाम्यतामिअश्वमतकपूजां करिष्ये इतिसंकल्पः राजातुशमीमूलेदिक्पालपूजां च कुर्यात् अमंगलानां शमनीशमनी उक्तस्य च उः स्वप्ननाशि
नोभन्यां प्रपद्ये हं शमीशतभां इति पूजामंत्रः पूजान्ते शमीशमयतेपा-गसेतुदेवतापूजां-पंशमीलोहितकंदका धरिअर्जुनवाणानाराम
स्यप्रियवादिनी करिष्यमाणयात्रायां यथाकालं सुखं मया तत्र निर्भिन्नकज्जलं भवश्रीरामपूजिते इति प्रार्थयेत् अश्वमतकपूजने अश्व
तकमहावृक्षमहादोषनिवारण इष्टानां दर्शनं देहि शत्रूणांच विनाशनमिति प्रार्थयेत् राजाशत्रोर्मूर्तिं कृत्वा शस्त्रेण विधेत् प्राकृतोः शमी
शाखां कृत्वा आनयति तन्निमूलं गृहीत्वा साक्षतामांशं शमीमूलगतां नृदं गीतवादित्रनिधेपिरानयेत्त्वगृहं प्रति ततोभूषणवस्त्रादिभ्य
रयेत्स्वजनैः सह नीराज्यमानः पुण्याभिर्युवतीभिः सुमंगलमिति अत्र देशांतरं गमिषुर्विजयमुहूर्ते च द्वाघानुकूल्याभावेपि प्रया
णकार्यं तत्र विजयमुहूर्ते विविधः इत्यतंध्यामतिशुभ्य किंचिदुद्दिन्नतारकः विजयेनामकालो यस्य सर्वकार्यार्थसाधकः इत्येकः एकादशो
विजयमुहूर्तोपि विजयः परिकीर्तितः तस्मिन् सर्वे विधातव्या यात्रा विजयकांक्षिभिरित्यपरः उक्तद्वयान्यतरमुहूर्ते दशमीयुक्ते प्ररुगानं क
र्थं नृत्वेकादशीयुक्ते आश्वयुक् शक्रदशमी विजयारव्याशतभद्रा प्रयाणे तु विशेषेण किंपुनः श्रवणान्वितेति ज्योतिर्विद्योक्तेरन्यान्यपि क
र्माणि मासविशेषानिरपेक्षाप्यत्र च द्वाघानुकूल्याभावेपि अनुष्ठेयानि मासविशेषे विहितानि तु चूडकर्मविष्णवादिदेवताप्रतिष्ठादीनि न कुर्या

अ. सि. दि.

३५

त राज्ञापदाभिषेकेन वमीनवमीविद्वादशमीश्रवणयुतापिनयाद्या किंलौदयिकेवयाद्या आश्विनस्यशुक्लां दशमी एकादशी पूर्णमा
सीवारभ्यमुदूर्तावशिष्टायां रात्रौ तीर्थासौगत्याप्रत्यहं कार्तिकस्नानं कार्यं तत्रकारः विष्णुस्मृत्यादेशकालो संकीर्त्यं नमः कमलनाभाय न
मस्तेजसायिने नमस्तेस्तु हृषीकेशगृहाणार्घ्यं नमोस्तु ते इत्यर्घ्यं दत्त्वा कार्तिकेहं करिष्यामि प्रातः स्नानं जनार्दन श्रीत्यर्थं तव देवेश दा
मोदरमयासर ध्यात्वा हं तां च देवेश जले स्निग्धता तु सुघृतः तव प्रसादात्पापं मे दामोदरविनश्यतु इति मंत्राभ्यां स्नात्वा पुनरर्घ्यं दिदृष्ट्वा
त तत्र मंत्रो नित्येनैव मितिके कृष्णा कार्तिके पापनाशने गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधया सहितो हरे व्रतिनः कार्तिके मासे स्नातस्य विधिर्वना
म गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधया ० कुरुक्षेत्रगंगारिषुकरादितीर्थविशेषेण फलविशेषः अथान्येषां विशेषः कार्तिके स कलमासं नित्यं स्ना
योजिते द्वयः तपः कृत्वा विष्णुमुदात्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते स्मृत्वा भागीरथीं विष्णुं शिवं सर्वं जले विशेत् नाभिमात्रजले तिष्ठन् व्रती स्नायात्
थाविधि इदं कार्तिके स्नानं प्रातः स्नानं प्रातः संध्यां च कृत्वा कार्यं ताभ्यां विना इतरकर्म नधिकारात् यद्यपि प्रातः संध्यायाः सर्वे द्वे
समाप्तिस्तथाप्यत्र वचनबलादुदयात्पूर्वं संध्यां समाप्य कार्तिके स्नानं कार्यमिति निर्णयसिंध्यावृत्ते नैव ग्रंथांतरे दृश्यते एवं मासस्त
नाशक्तौ ज्येष्ठस्नायात् अन्येषामपि कार्तिके मासव्रतानामत्रैवारंभः तानियथा तुलसीदक्षिणेण कार्तिके योर्चयेद्द्विं पत्रे पत्रे सु
निश्चेष्टमौक्तिकं लभते फलं तुलसीमंजरीतिर्हरिहरार्चने सुक्तिः फलं शेषणपात्ननस्परीः पापक्षयः तुलसीलायायां आदासित तपिः
तुलसीशोभिगृहे तीर्थगृहे यमकिं करानायां तीर्थादि तुलसीमाहात्म्यं एवं धात्रीमाहात्म्यमपि कार्तिके धात्रि वृक्षाधश्चित्रान्नेस्तोषये

श्रीः

३५

द्विं ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्ष्यास्वयं सुजीतवंधुभिः धात्रीलास्यासुआर्द्धधात्रीपत्रैः फलैश्च हरिपूजनं महाफलं द्वाविं सर्वयज्ञतीर्थानां धात्री
वृक्षनिवासोक्तेः अत्रैव हरिजागरविधिः जागरं कार्तिके मासि यः कुर्यादरुणोदये दामोदराग्रे सेनानी गोसहस्रफलं लभेत् शिवविष्णुगृहा
वे सर्वदेवालयेष्वपि कुर्यादश्वत्थमलेषु तुलसीनां वनेष्वपि विष्णुनामप्रबंधानियोगायादिष्णुसंनिधौ गोसहस्रप्रदानस्य फलमाप्नोति मा
नवः वाद्यकुरुत्तमयापि वाजपेयफलं लभेत् सर्वतीर्थावगाहस्य नर्तकः फलमाप्नुयात् सर्वमेतल्लेख्यं तेषां तुल्यदः पुमान् अर्चना
शनादापितत्पुंशमबाधुयादितिकौस्तुभे सर्वाभावे ब्राह्मणानां विष्णुभक्तानां वा श्वत्थवटबोर्वासे वनं कुर्यात् इति तत्रैव सरोरुत्तणितु
लसीमालतीमुनिपुष्पकं कार्तिके विहितान्ये वंदीपदानं च पंचमं कार्तिके मासे पवासो वानप्रस्थयती विधवाभिः कार्यः गृहस्थैर्न कार्य
कृत्वाप्यतिष्ठत्तुं वा प्राजापत्यमथापि वा एकरात्रव्रतं कुर्यात् त्रिरात्रव्रतमेव वा शाकाहारं पयोहारं फलाहारं मथापि वा चरेद्यवान्नाहारं वा
संप्राप्ते कार्तिके व्रती अथ कार्तिके वर्ज्यानि यत्तां तुल्यशर्तुर्न हिं गृह्णतु कर्तुं न भूलकालावु शिरगुहं ताक कृष्णं इच्छती फलकलं गकपि स
कृष्णं तैललवणशाकपुष्पितान्निदियाचितान्निदग्धान्निमापयुक् मसरुचणककुलितानि प्यावाठकादिदिदलानि च वर्जयेत् सप्तम्या
धात्रीफलं विलाश्वाष्टम्यां नारिकेलं रविचारे धात्रीफलं सर्वदा वर्ज्यं कांस्यपात्रे भोजनवर्जनव्रते कांस्यपात्रे घृतपूर्णं दद्यात् मधुमग्रे घृतपा
मसराकर्षादानं समाप्तो कार्यं तैलत्यागे तिलदानं कार्तिके भोजनभोजी सतिलां घटं दद्यात् स्वर्णमुतानि मापयुतानि त्रिशत्कृष्णानि अ
नमासे दद्यात् कार्तिके कांस्यभोजी कृमिभुक् फलवर्जने फलं रसत्यागे रसः धान्यत्यागे धान्यानि देयानि सर्वत्र गोदानं वा एकैतः सर्वदा

ध. सि. हि.

३६

मानिदीपदानंतयैकतः कार्तिकेदीपदानस्य कलां नार्हति योऽशी एतावत्प्रतासं भवेच्चतुर्मास्यप्रतासं भवेच्चकार्तिके किंचिद्भूतमवश्यं कर्तव्यं अवतः कार्तिके येषां गतो मृदुधिया मिह तेषां पुण्यस्य तेशोऽपि न भवेत्करात्मना मिल्युक्तेः शालग्रामादिदेवताग्रैस्त्वस्तिकमंडलादि कुरंगवल्यादिना करोति सास्वर्गादिफलं भुक्ता सप्तजन्मसु वैध्वं नार्हति कार्तिकपुराणेतिहासश्च वपारं भस्मा स्तीविहिते तत्रकारः ब्राह्मणं वाचकं कुर्यात्तान्यवर्जजमादरात् आचयेच्चतुरावर्णान् कृत्वा ब्राह्मणमग्रतः विष्टुष्टमद्रुतं शांतं स्युष्टाक्षरं पदं तथा कलास्वर संयुक्तं रसभावसमन्वितं ब्राह्मणादिषु सर्वेषु ग्रंथार्थं चार्पयेन्मृप य एवं वाचयेद्वा ज्ञानसविप्रो व्यास उच्यते समाप्तेषु पुराणेषु शास्त्रांतं *मा* प्येन्मृप वाचकः श्रुतितायेन प्रसन्नास्तस्य देवताः आद्रियं द्विजो भुक्ते वाचकः श्रद्धयान्वितः भवति पितरस्तस्य तस्मात् वर्षशतं नृपेति कार्तिके स्नानकाले भिलाषाष्टकं काशीखंडोक्तं पुत्रकामेन पठितव्यं अत्रैव उग्रध्वजं तं समर्प्य उग्रध्वजं दानं कृत्वा दिदलं त्रतं संकल्पयेत् अत्रोक्तं तोयेषां दिदलं दृश्यते ते वर्जनीया इत्येके अन्ये त्वेवं लक्षणायां वचनाभावात् स्वरूपतोयेषां दिदलं दृश्यते ते वर्ज्या न त्वन्येनापि पत्रपुष्पादि कृमिस्त्राः एव मन्यपि तां लक्षकेशकर्तनादि वर्जनं कृत्वाणि व्रतानि होत्यानि अत्रोक्तं काशीपत्रकः सूर्यास्ति गृहादहरे पुत्रपुत्रमावसि यकां भूमौ निरवन्तस्य मूर्ध्नि अष्टदला आकृतिनिर्मिते दीपयंत्रे मध्ये मुख्या दीपं समंततोऽष्टाधिति संस्थाप्य निवेदयेत् दामोदराय नमः सितु लायां दोलया सह प्रदीपं ते प्रयच्छामि नमो नंताय वै धस इति मंत्रः एवं मासमाकाशीपदानां महती प्राप्तिः आश्विनपौर्णमास्यां कोजा गरव्रतं सापूर्वत्रैव निशीथव्याप्तो पूर्वा उत्तरदिने एव दिनहयोपवा निशीथव्याप्तो दिनहयेऽपि निशीथस्यास्पृशे वा उत्तरेव केचिस्त्वं दिने निशी

श्रीः

३६

थव्याप्तिरेव परदिने प्रदोषव्याप्तिरेव तदा परेत्याहुः अत्र लक्ष्मीऽयोः पूजनं जागरणं अक्षत्रीडां च विहिता तत्र पद्मासनस्थं लक्ष्मीं ध्यात्वा क्षणं जैः ॐ लक्ष्म्ये नमः इत्यावाहनादि योऽशी पंचारैः संपूज्य नमस्ते सर्वदेवानां वरदासि हरिप्रिये यागतिस्त्वत्पन्नानां सामेभ्यस्तत्त्वदर्चनात् इति पुण्यं जलं दत्त्वा नमेत् चतुर्दशमासं ब्राह्मणैः पुरंदरः शचीपतिश्च ध्यातव्यो नानाभरणभूषितः इति ध्यात्वा क्षणं पूजादौ इन्द्राय नमः इति संपूज्य विक्षिप्य रावतं स्थाप्य सास्वकुलिशपाणयौ पौलोभ्यां लिङ्गितां गाय स हस्ताक्षयते नम इति पुष्पांजलिं दत्त्वा नमेत् नारीके लोदकं पीत्वा अक्षत्रीडां समारभेत् निशीथे वरदालक्ष्मीः कोजागतं शक्तिभाणिणी तस्मै वित्तं प्रयच्छामि अक्षेः क्रीडां करोतियः नारीके लान्द्रथुकां श्वदेवेभ्यः पितृभ्यः समर्प्य बंधुभिसह स्वयं भक्षयेत् अस्यामेवाश्वयुजीकर्माश्वलायनैः कार्यं तच्च पर्वदेधे पूर्वाह्णसंधौ शेषपर्वणि प्रकृतीष्टं कृत्वा कार्यं अपराह्णसंधौ विरुतिमिमां कृत्वा प्रकृतेरन्वाधानं तच्च योगोत्पन्नज्ञेयः अथाग्रयणकालः आश्विनकार्तिकयोः पूर्णमास्यामवास्यायां वा शुक्लपक्षगतकृतिकादिबिशाखांत नक्षत्रेषु शुक्लपक्षस्थरेव त्यां वा ब्रीह्याग्रयणं एवं आचरणमाह पदयोः सक्तेषु पर्वसु नक्षत्रेषु वा ध्यात्वा माकाग्रयणं चैत्रवैशाखयोः पर्वदिषु वा ग्रयणं तत्र पूर्णिमासीपर्वणिसंगवात् सर्वे संधौ पर्वदिने आग्रयणं कृत्वा प्रकृत्यन्वाधानं मध्याह्नात्परत्रयसंधौ संधिदिने आग्रयणं कृत्वा प्रकृत्यन्वाधानं मध्याह्ने संगवाद्धर्ममध्याह्नात् सर्वत्र वा संधौ संधिदिने आग्रयणं कृत्वा प्रकृतीष्टः सद्यः कार्यः दशैतु पूर्वाह्णपरह्णवासंधौ यथा कालं दर्शेष्टं कृत्वा प्रतिपन्मध्ये आग्रयणेष्टिः कार्यः एवं नक्षत्राग्रयणपक्षे धिपौर्णमासेष्टिः प्राग्दर्शेष्टिः परं यथा भवेत्तथाग्रयणं कार्यं तथा च दीपिका दर्शेष्ट्याः परमुक्तमाग्रयणकं जात्यौर्णमासाच्चतदिति इत्थंच कृत्वा पक्षेन भवतीति सिद्धं एतदीपिकाकारमनममावास्यापर्वण्याग्रय

ध. सिं. हि.
३७

विधानस्यारवंददर्शवैयर्थ्यापत्त्यानसुक्रममितिगृह्याग्निमानरोक्तिर्नवासमीचीनाप्रतिभाति विकल्पतराणांरवंदपर्वणिप्रकृत्युत्तरं प्रतिप
धनुष्ठानेपिपर्वानुग्रहसंमतिवत्जरवंददर्शपिप्रतिपदिक्रियमाणोग्रयणस्यरौद्रेपर्वानुग्रहसंमतिसंभवान् रवंददर्शदर्शपर्वविधान
सार्थकस्यसंभवत्वेतिदिक् श्रावणादोभ्यामाकाग्रयणनक्षत्रं चेच्छरदिब्रीह्याग्रयणेनसमानतंत्रकार्यं तत्रस्मार्तब्रीह्याग्रयणंभ्या
माकाग्रयणंनक्षत्रंनक्षत्रकरिव्येति संकल्प्येद्वाग्नीविश्वेदेवार्थजयोब्रीहिसुधीनिरूप्यशरपांतरेश्यामाकाग्रसोमायनाम्नानिरूप्य पुनः प्रथ
मरूपेद्यावापृथिव्यर्थंवीहिनिर्वापः एवंहोमेपिबिभ्वेदेवहोमात्परं सौम्यश्यामाकंचरुत्वाद्यावापृथिवीहोमः आश्विनपौर्णमास्याम
पराह्लादिसंधौ आग्रयणे क्रियमाणे आश्वयुजीकर्मणापिसमानतंत्रताकार्या तथाचजीर्णब्रीहचरुर्नवब्रीहचरुर्नवश्यामाकचरु
श्चेतिस्त्रालीत्रयेचरुत्रयं एवंह्लादिसंधौ तु संधिदिने प्रकृतियागोत्तरं आश्वयुजीपूर्वदिने संधिदिनेवा प्रकृतियागात्पूर्वमाग्रयणमि
तिकालेक्याभावानेकतंत्रताश्यामाकचर्वसंभवे श्यामाकतणेः प्रस्तरं कृत्वा सुबाहुतदभास्तीर्ष्य तत्रलुचो निधानं तावत्तैव श्यामाकाग्र
यणमिदिरिति वृत्तिरुन्नायायणः यवाग्रयणं कृताकृतं ब्रीह्याग्रयणस्यवसंतपर्यंतं गौणकालः यवाग्रयणस्यवर्षर्तुपर्यंतं अनापदि
गौणकाले कृत्वा कालातिप्रतिप्रायश्चित्तपूर्वमाग्रयणं कुर्यात् आपदिगौणकाले कृत्वा प्रायश्चित्तनक्षत्रं कुर्यात् गौणकाले पृथक् कृते वैश्वान
रेष्टिप्रायश्चित्तं कृत्वा अतिज्ञाताग्रयणं कुर्यात् स्मार्ते तु वैश्वानरे देवताकंठालीपाको ग्राह्यः य एवाहितान्तेः पुरोडाशास्त एवोपसनाग्नि
मतश्चरवदुक्तः प्रथमाग्रयणस्यशरदत्यये विभवेष्टितदेवताकंठालीपाकं वा कृत्वा अग्निगामिमुख्यकाले प्रथमाग्रयणकार्यं गौणका

श्रीः
३७

ले प्रथमाग्रयणं न भवति अनारब्धानां दर्शपौर्णमासाग्रयणादीनां प्रायश्चित्तविकल्पत्वादिष्टेष्टिरपि विकल्पिता नैया आग्रयण
मकृत्वा किमपि न बालनं सस्यं न भक्षणीयं अकृताग्रयणोऽतीतवान् न यदिवैनरः वैश्वानरायकर्तव्यश्चरुः पूर्णाहुतिस्तु वा यद्वायदि
द्रायेति शतवारं जपेन्ननुं अथाग्रयणानुकल्पः पृथगाग्रयणप्रयोगाशक्तो प्रकृतीसमानतंत्राग्रयणप्रयोगः तत्रपौर्णमासेष्यास
मानतंत्रत्वे आशवाग्रयणप्रधानं पश्चात्माकृतप्रधानं दर्शेष्टेकतंत्रत्वे पूर्वदर्शेष्टिप्रधानयागः पश्चादाग्रयणप्रधानयागः अन्यत्
योत्तरांगजातं आग्रयणविकृतिसंबन्धेन कार्यं विरोधे वैकृतं तंत्रमिति सिद्धांतात् एतदसंभवेन व श्यामाकव्रीहियवेः पुरोडाशं कृत्वा द
र्शपौर्णमासौ कुर्यात् यद्वा नवब्रीह्यादिभिरग्निहोत्रहोमं कुर्यात् अथवानवान्नाग्निहोत्रागवाखादयित्वा तस्यापयसाग्निहोत्र
कुर्यात् यद्वा नवान्नेन ब्राह्मणान्भोजयेदिति संक्षेपः इदं मूलमस्तेन कार्यं शुवाग्रस्तेन कार्यमिति केचित् जीर्णधान्यालाभे तु मूलमासा
दौ कार्यं अस्यामेव पौर्णमास्यां ज्येष्ठापय पेष्मनीराजनादिकं परिविद्वायां कार्यं आश्विनकृष्णाचतुर्थीकरकचतुर्थीसाचंद्रोदयव्या
पिनीग्राह्या दिनद्वयेतद्वाप्तौ संकष्टचतुर्थीवर्जिण्यः कृष्णाष्टम्यां राधाकुंडे स्नानं मयुरामंडलवासिभिः कार्यं सा अस्तनोदयव्यानीन्त्रि
तदभावे सूर्योदयव्यापिनीग्राह्या आश्विनकृष्णाद्वा दशीगोवत्सद्वा दशीसाप्रदोषव्यापिनीग्राह्या दिनद्वयेतद्वाप्तौ परा सायंकालस्वर्गो
णकाले सत्वात् उभयत्र तद्वाप्तौ पूर्ववैवेति बहवः परेतिकेचित् अत्र वत्सतुल्यवर्णासवत्सापयस्विनीसंपूज्यगोपादताम्रपात्रेणाध्वं दद्या
त् तत्रमंत्रः क्षीरोदाणं वसंभूते सुरासुरनमस्कृते सर्वदेवमयमातर्गृहाणार्धेन मोक्षते ततो माषादिबदेकान् गोग्रासार्थं देवाप्रार्थये

ध. सिं. हि.

३८

त सर्वदेवमयेदेविसर्वदेवेरहंते मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरुनंदिनि तदिनेतैलपक्वं खालीपक्वं गोक्षीरंगो घृतंगो दधितं च वर्जये
त् नक्तं माषान्नभोजनं भराय्यप्रक्षयं च कार्यं इमामेव द्वादशीमारभ्य पंचसुदिनेषु पूर्वरात्रे नीराजनविधिर्नारोक्तः नीराजनेषु पूर्वरात्रे
विप्रानां श्रुतुरंगमान् ज्येष्ठान् श्रेष्ठान् जघन्यांश्च मातुर्ब्यांश्च तोषित इति त्रयोदश्यामप्यनुनाशार्थं यमायनिशामुखे बहिर्दोषोदयः
तत्र मंत्रः मृत्युना पाशदंष्ट्राभ्यां कालेन श्यामया सह त्रयोदश्यां दीपदानात्सूर्यजः प्रीयतां मेति इमामेव त्रयोदशीमारभ्य गोत्रिराजव्रत
मुक्तं तत्र योगः कौस्तुभे आश्विनरुष्णा चतुर्दश्यां चंदोदयव्यापिन्यां नरकतीरं भित्तिलं तैलेनाभ्यंगस्नानं कार्यं अत्र रात्र्यंत्याममार
भ्यासणोदयावधिस्तत्र चंदोदयावधिस्ततः सूर्योदयावधिरिति कालत्रये पूर्वः पूर्वजघन्यं च तत्र त्रैरः श्रेष्ठः अतश्चंदोदयांतरा मुख्यका
रः ज्ञातः कालो गोणः तत्र पूर्वदिनेषु चंदोदयव्याप्तौ पूर्वा परत्रैव तद्याप्तौ परा अस्मिन्पक्षे तदिने समयादिकाले निहितमुल्कादिनादी
पदानादिकं तत्काले चतुर्दश्याभावेपि कार्यं दिनद्वये चंदोदयव्याप्तौ पूर्वा दिनद्वये चंदोदयव्याप्तौ पक्षत्रयं संभवति पूर्वत्र चंदोदया
तरं उषः काले सूर्योदयव्याप्तौ प्रवृत्ता चतुर्दशी परत्र चंदोदयात् पूर्वसमाप्ता यथा त्रयोदशी पक्षः ५० पलानि ५० चतुर्दशी ५० अस्मि
न्प्रथमपक्षे उषः काले कदो चतुर्दशी युक्तं अभ्यंगस्नानं कार्यं अथ पूर्वत्र सूर्योदयमात्रं व्याप्य प्रवृत्ता परत्र चंदोदयात् पूर्वसमाप्ता अथ
वा सूर्योदयात्पश्चिन्मध्यएव चतुर्दश्याः यथा त्रयोदशी ५० चतुर्दशी ५० यथा वा त्रयोदशी २ तदिने चतुर्दशी ५० अत्र पक्षद्वये परत्र
चंदोदये अभ्यंगस्नानं चतुर्थयामादि जघन्यकाले चतुर्दशी व्याप्तिस्तदा एतत्पक्षद्वये केचिदुक्तोदयात् पूर्वमपि चतुर्दशी मध्यएव स्या

श्रीः
३८

ध. सिं. हि.

३९

रात्रौ भोक्तव्यमिति विशेषो वाचनिकः तथा च परदिने एव दिनद्वये वा प्रदोषव्याप्तौ परा पूर्वत्रैव प्रदोषव्याप्तौ लक्ष्मीपूजादौ पूर्वा अभ्यंगस्ना
नादौ परा एव सुभयत्र प्रदोषव्याप्त्याभावेपि पुरुषार्थचिंतामणौ तु पूर्वत्रैव व्याप्तिरिति पक्षे परत्र यामत्रयाधिकव्याप्तिदशोदशीपेक्षया प्रा
पहडि सखेलक्ष्मीपूजादिकमपि परत्रैवैतुक्तं एतन्मते उभयत्र प्रदोषव्याप्तिपक्षे पि परत्र दर्शस्य सार्धं यामत्रयाधिकव्यापित्वात् एव
मुक्तेति भाति चतुर्दश्यादिदिनत्रये पि दीपावलीसंतुके यत्र यत्राह्निस्वाती नक्षत्रयोगस्तस्य तस्य प्राशस्त्यातिशयः अस्यामेव निशा
भोक्तृरनगरस्त्रीतिः स्वर्गहांगणादलक्ष्मीनिःसारणं कार्यं इति श्रीमदनंतोपाध्यायसनु काशीनाथोपाध्यायविरचिते धर्मसिंधुसारे द्वितीय
परिच्छेदे आश्विनमासकृत्यनिर्णयोद्देशः समाप्तः अथ कार्तिकमासः हस्तिकसंक्रांतौ पूर्वाः शोडशनाक्षः पुण्याः शेषप्राग्वत् अथ कार्ति
कशुक्लप्रतिपदिकृत्य अत्राभ्यंगअवश्यः एवं चतुर्दश्यादिदिनत्रयेभ्यंगादत्सवस्याकरणे नरकादिदोषश्रवणाकरणे लक्ष्मीप्राप्त्यलक्ष्मीपरिहास
दिफलश्रवणाच्चमित्युक्त्याभ्यंगरूपं अस्यां प्रतिपदि बलिपूजादीपोस्तनगोत्रीडनंगोवर्धनपूजा मार्गपालिवंधनवष्टिकाकर्षणं नवस्त्रादि
धारणोक्तसवोद्युतनारीकृतकनीराजनं मंगलमालिकाचैलेवमादीनि कृत्यानि तत्र यदि उदयव्याप्यदशमुद्रतां प्रतिपत्तदा चंद्रदर्शनाभावा
च्चंद्रदर्शनप्रयुक्तद्वितीयविधनिषेधाप्रवृत्तेः सर्वकार्याणि परप्रतिपदेव भवन्ति इति निर्णयप्रकरणे त्रिसुद्रुतद्वितीयाप्रवेशमात्रेण चंद्रदर्शन
मुक्तं तत्तस्मिन् दर्शनाभिप्रायं अत्र तु सूक्ष्मदर्शनमेवेति निषेधप्रयोजकं तच्च षण्मुद्रुतद्वितीयाप्रवेश एवेति न विशेष इति भाति यदि नवमुद्रुतो
नास्ति तदा बलिपूजागोत्रीडागोवर्धनपूजा मार्गपालिवंधनवष्टिकाकर्षणानि पूर्वविद्धप्रतिपदिकार्याणि अभ्यंगनववस्त्रादिधारणघूर्तना

श्रीः
३९

नकार्यमिति ब्रूयति अपरे तु अरुणोदयोत्तरं चंद्रोदयादिकाले मावास्यादिमुक्ते पितृनाममिति ब्रूयति यत्तु चतुर्दशीक्षये पूर्वत्र चतुर्दश्यां चंद्रोदये
स्नानं रत्नां कृतं दयुक्तं अत्राभ्यंगस्नाने विशेषः सीतालोष्ठसमायुक्तं सकृदकदलान्वितं हरपापमपामार्गं स्नाभ्यमाणः पुनः पुन इति मंत्रेण
लांगलोष्ठतलोष्ठयुतापामार्गं तु बीचक्रमर्दनशारवानां स्नानमभ्यंगं त्रिवारं भ्रामणं कार्यं अभ्यंगस्नानोत्तरं तिलकादिकृत्वा कार्तिकस्नानं कार्यं
उक्तकालेषु स्नानासंभवे सूर्योदयोत्तरं गौणकालेषु यस्यादिभिरपि अवश्यमभ्यंगस्नानं कार्यं कार्तिकस्नानोत्तरं यमत्तर्पणं कार्यं तत्र या
ममायनमः धर्मतर्पयाभिरुक्ता तिलमिश्रान्नीनंजलीनं सव्येनापसव्येन वा देवतीर्थेन पितृतीर्थेन वा दक्षिणाभिमुखोद्घात एवम
त्रेपि धर्मराजायः मृत्यवेः अंतकायः वैवस्वतायः कालायः सर्वभूतक्षयायः ओडंबरायः दध्नायः नीलायः परमेष्ठिनेः ह्रीं देवायः
चित्रायः चित्रगुप्तायः जीवस्मिन् कस्तु मने देवतीर्थेन सव्येन कुर्यात् ततः प्रदोषसमये दीपान् द्यान्मनोहरान् देवालये महेवापि प्राका
रोद्यानवीथिषु गोवाजिहस्तिरालायां एव ध्वजत्रयेपि च तुलासंखे सहस्रांशौ प्रदोषे भूतदर्शयोः उज्ज्वाहस्तानराः कुर्युः पितृणां मा
गदर्शनं तत्र दानमंत्रः अग्निदग्धाश्वयेजीवाये दग्धाः कुले मम उज्ज्वलज्योतिषा दग्धास्ते मातु परमां गतिं यमलोके परित्यज्य आगता
ये महालये उज्ज्वलज्योतिषा वत्सर्पप्रपश्यंतु ब्रजंतु ते अस्यां नक्तमो जनं महाफलं आभिनामावास्यायां प्रातरभ्यंगः प्रदोषे दीपदानं लक्ष्मीपूज
नादिभिहितं तत्र सूर्योदयं व्याप्यास्तोत्तरं घटिकाधिकरात्र्यापि निदर्शयति न संदेहः अत्र प्रातरभ्यंगदेवपूजनादिकं कृत्वा पराह्णे पार्वत्य
श्राद्धं कृत्वा प्रदोषसमये दीपदानं लक्ष्मीपूजनानि कृत्वा लक्ष्मीपूजनं कार्यं अत्र दर्शनालक्ष्मीपूजादिभिर्नैर्दिवानभोक्तव्यं

नारीकर्तृकनीराजनमंगलमालिकादीनि औदयिकसुहृत्वे व्यापिन्यामपिकार्याणि बलिपूजादेः केनचिन्निमित्तेन पूर्वविद्यायामनुष्ठानासंभ
वे परविद्यायामनुष्ठानं कार्यं ननु कर्मत्यागस्तिथ्यंतरपरिग्रहोवा यथावोपायनीयाद्यैः स्वस्वस्त्रोक्तानुष्ठानासंभवे आपस्तंबीयादिसंज्ञोक्ता
नुष्ठानं कार्यं ननु कर्मलोपः शारवांतरपरिग्रहोवा तद्दितिमाधवीयेत्यर्थः तत्र राजा पंचवर्णरंगैर्बलिं हि भुजमालिरव्यान्यजनाः शतक्रतुं दुर्गे
र्विलिख्य पूजयेत् तत्र मंत्रः बलिराजनमस्तु भविष्यं सुराराते पूजेयं प्रतिगृह्यतां बलिमुद्दिश्य यत्किंचिद्दानकरण
क्षय्यं विष्णुप्रीतिकरं तद् ज्योतिषादौ न भावेन तिष्ठत्यस्यां सुनीश्वर हर्षदेव्यादिरूपेण तस्य वर्षं प्रयाति हि अस्यां च तं प्रकृतं न्यप्रभाते सर्वमा
नयेः तस्मिन् द्यूते ज्योत्यस्य तस्य संबत्सरं जयः विशेषवच्च भोक्तव्यं प्रशस्ते ब्राह्मणेः सह बलिराज्ये दीपदानात्सदा लक्ष्मीस्तिराभवेत् दीपैर्न
राजनादत्र सेवा दीपावली स्मृता बलिराज्यं समासाधयेन्न दीपावली कृता तेषां गृहे सुखं दीपाः प्रज्वल्यन्ति केशवे स्मृत्यादि अत्र लक्ष्मीपूजा
वेरपूजा चोक्ता लक्ष्मीयां लोकपालानां धेनु रूपेण संरिक्ता धत्तं बहुतिथ्यर्थे मम पापं व्यपोहतु अग्रतः संतु मे गावो गावो मे संतु पृष्ठतः गा
वो मे हृदये संतु गवामध्वे वसाभ्यर्ह इति मंत्राभ्यां गवांसवत्सानां बलीवर्दानां च पूजनं विभूषणं कृत्वा दौहवसेह नभारवाहानादिकं वर्जयेत् अ
थ गोवर्धनपूजाः मुख्यगोवर्धनसंनिध्ये तस्यैव पूजा तदसंनिध्ये गोमयेनान्नकूटेन वा गोवर्धनं कृत्वा तद्वहितगोपालपूजा कार्या तत्र श्रीकृ
ष्णप्रीत्यर्थं गोवर्धनपूजनं गोपालपूजनात्मकं महोत्सवं करिष्ये इति संकल्प्य बलिराजो द्वारपालो भवानघभवप्रभो निजवाक्यार्थनार्थयिस्व
गोवर्धनगोपते इति मंत्रेण सगोवर्धनगोपालमावाह्यं स्थापयेत् ततो गोपालमूर्तौ विश्वेशशक्तौ सवविभेदक गोवर्धनकृतं ब्रह्मपूजां मे हरहृदोप

सुनोपलभ्यते इत्येतत्परिभाषया तात्पर्यं न त्वप्रामाणिकत्वे तु यत्वेभाङ्कार्ति क्योस्तद्वाक्यानुसारेण पारणानिर्णयलेखनासंगत्यसंगत
कोस्तुभादिमर्वनवीनग्रंथेषु तद्वाक्यानुसारेण निर्णयस्यासंगत्यापाताच्च सर्वशिष्टानां तदनुसारेणैव पारणाचरणस्याप्यप्रमाणत्वापत्तिश्च
तद्वाक्यापत्तये एतेन माधवादिष्वनुपलंभादेवाप्रामाण्यापत्तिरिति निरस्तं बहूनामाधवादिष्वितानां वाक्यानां आचाराणां चाप्रामाण्याप
त्तिः यत्र तु यानि तु इत्येवमादिरूपेण यमदोषक्रममन्यतामिर्मूलानि इत्येवमादिरीत्याह्वयं यथाश्रवणद्वादशीप्रकरणे श्रवणस्योत्तरा
पाठविधनिषेधकवाक्यानि तत्र तेषामप्रमाणत्वे एव सर्वथापि तात्पर्यमिति सस्मत्तु इत्योक्तिर्न कर्तव्या ननु माधवादिग्रंथेष्वनुपलंभान्ननिर्
लत्वमुच्यते किंतु काष्ठमालाधारणनिषेधवाक्यानां बाधकानामनुपलंभादिति चेत् किं तानि वाक्यानि सामान्यतः काष्ठमालाधारणनिषे
धकानि दृश्यन्ते विशेषतस्तुलसीकाष्ठमालानिषेधकानि वा आप्तसामान्यतः काष्ठमालानिषेधकवाक्यानां विशेषरूपेण तुलसीधारीकाष्ठ
मालाधारणविधिवाक्ये बाधः स्पष्टः द्वितीयेषां दृशीग्रहणाग्रहणवत् निहितप्रतिषिद्धत्वेन विकल्पमवगच्छसच्च विकल्पो वैष्णवावैष्णव
विषयतया व्यवस्थितो भविष्यति मूलवाक्येषु विष्णुवादिपदश्रवणादिति निर्मूलत्वसंभवः एत एव एतद्वाक्यानां माधवाद्यनुपलंभस्य
शयोहरिवासरलक्षणवाक्येषु सार्थचित्तवृत्तौ वैष्णवानामेवावश्यकत्वादेतदनुपपन्न्यासेपि माधवादीनां न न्यूनतेति उक्तयारीत्योहितं रा
क्यः एवं धारीकाष्ठमालाधारणविधित्तयः रामार्चनचंडिकादौ तुलसीकाष्ठमालयाजपविधिवाक्यानि तुलसीकाष्ठघटितैर्मणिभिर्मणिमालि
केत्यादीनि स्पष्टानि. एवं ग्रंथांतरेषु बहूनि वाक्यानुपलभ्यन्ते सर्वदृशीयवैष्णवेषु तुलसीकाष्ठमालाधारणजपाचारश्चोपलभ्यन्ते तस्मादिधार

णदेवि वैष्णवस्य ध्याशौचांगमाग्रहिभिः केवलं दिव्यते इत्यलंबं कुनेति दिक् अथ धारीमूले देवपूजाविधिः सर्वपापक्षयद्वारा श्रीरामो
दरप्रीत्यर्थं धारीमूले रामोदरपूजां करिष्ये. पुरुषस्तु नैवोदरोपचारैः संपूज्यते धारीमूले तु तस्यैव दद्यात् अर्घ्यं गृहाण भगवन् सर्वका
मप्रदो भव अक्षयांसततिर्मेस्तु रामोदरमोस्तुते ततोपराधसहस्राणीति प्रार्थ्य धारीकुंकुमगंधादिनाभ्यर्च्य पुष्पैः पूजयेत् ध्यायेत्
मः शान्तेन. काल्यै. मेधायै. प्रकृत्यै. विष्णुपत्न्यै. महाकृत्यै. रमायै. कमलायै. इंदिरायै. लोकमात्रे. कल्याण्यै. कमनीयायै. सावित्र्यै. जगद्धायै
माय्यै. सुधायै. अव्यक्त्यै. विश्वरूप्यै. सुरूप्यै. अक्षिभवायै. ततो धारीमूले सत्येन तर्पणं कार्यं पितापितामहश्चान्ते अजनाय च गोत्रि
णः तेषां तु मया दत्तं धारीमूले क्षयं पर्यः आज्ञास्तं भर्षयंतं रामोदरनिवासायै ध्यायेद्देवेन मोस्तुते सत्रेणानेन वभामिसर्वदेवनिवासिनीमि
तिस्रैर्गणैश्च येत् ध्यायेन्मम इति चतुर्दिक्षु बलीन् दत्वा दृष्टीपात्रं दद्यात् अष्टकृत्यैः प्रदक्षिणीकृत्य नमेत् ध्यायेद्देवि नमस्तुभ्यं सर्वपापक्षयं कुरु
पुत्रां देहि मम प्राप्तेयशो देहि बलं च मे प्रज्ञामेधां च सौभाग्यं विष्णुभक्तिं च रात्रिं च नीरोगं कुरु मम नित्यं निष्पापं कुरु सर्वदा ततो घृतपूजां सह
मं कां स्यात्पात्रं दद्यादिति संक्षेपः कार्तिकशुद्धद्वादश्यां रेवतीयोगे रात्रिं तायां पारणं कार्यं अपरिहार्ययोगे चतुर्थे पादो वज्रं इत्यादि विशेषः शु
क्लनिर्णयप्रकारोक्तो द्रष्टव्यः अथ प्रबोधोत्सवतुलसीविवाहो. तत्र प्रबोधोत्सवः कार्तिकशुद्धद्वादश्यां क्वचिदुक्तः रामार्चनचंडिकादौ
द्वादश्यामुक्तः पुत्थापनमंत्रे द्वादशीग्रहणाद्वादश्यामेवोक्तः तत्र द्वादश्यां रेवतीं तपादेव योगो रात्रिप्रथमभागे प्रशस्तः तदभावे तत्रैव
रात्रौ रेवतीं नक्षत्रयोगोपि. तदभावे रात्रिप्रथमभागे केवलद्वादश्यापि एवं केवलरेवत्यपि द्वादशीरेवत्योक्तमयोरपि रात्रावभावे दिव्ये

ध. सिं. हि.

४२

वद्वादर्शमभ्येकार्य इति कोत्तु मेष्ठितं. तथापि पारणा हे पूर्वरात्राविति वचनात् पारणा हेरात्रिपूर्वभागे द्वादश्यभावे पित्र्ययो दश्यामेव
पारणा हे प्रबोधोत्सव इति देशाचारः. एतदुलसी विवाह नवम्यादिदिनत्रये एकादश्यादि पूर्णिमाते यत्र कापि दिने कार्तिकशुक्लतर्गतवि
वाहनसुत्रेण वा विधानादनेककालत्वं तथापि पारणा हे प्रबोधोत्सव कर्तव्यतासहस्रत्रये वसुवैराजुषीयेति सोपि पारणा हे पूर्वरात्रेका
र्थः प्रबोधोत्सवात् अक्षिकीर्षायां कात्वांतरवाकार्यः तत्र पुण्याहवाचननांदीश्राद्धविवाहो माघमेसहिततुलसीविवाहप्रयोगः कोत्तु
भाहोतेयः संक्षेपतस्तु प्रबोधोत्सवे नैकतंत्रतया शिष्टाचरमनुसृत्य किरयते देशकालौ संकीर्णश्रीदामोदरश्रीत्यर्थं प्रबोधोत्सव संक्षेप
तस्तुलसीविवाहविधिचतंत्रेण करिष्ये तदंगतया पुरुषस्तु न विधिना पौडशोपचारैस्तंत्रेण महाविष्णु पूजां तुलसी पूजां च करिष्ये न्या
साविधिधामश्रीविष्णु तुलसी च ध्यात्वा सहस्रशीर्षेति श्रीमहाविष्णु तुलसी च वात्सल्यपुत्रपदेत्यादिभिः श्रीमहाविष्णवे दामोदराय श्रीदेवी
तुलसी च नम आसनमित्यादि स्नानां ते मंगलवाद्यैः सुगंधितैश्च हरिद्राभ्यां नागवल्लीदलकहीताभ्यां पुष्पां दकेन च मंगलस्नानं विष्णवे तुल
स्यै च सुवासिनीभिः कारयित्वा स्वयं वा दत्वा पंचाभ्युदयानं समर्प्य रुद्रोदकेनाभिधियै वस्त्रयत्नोपवीतं च दनं दत्वा तुलस्यै हरिद्राकुंकुमैक
ं रुद्रमंगलांकं काशान्दलामंत्रपुष्पांतपूजां समाप्य च द्वादशघोषेण देवं प्रबोधयेत् तत्र मंत्रः इदं विष्णु० योजारेति त्वाचारप्राप्तः ब्रह्मं
इत्तद्रागि कुबेरसूर्यसोमादिभिर्वंदितवर्दनीयं बुधस्वदेशजगन्निवासमंत्रप्रभावेन सुरवेनेव इयं द्वादशी देवप्रबोधार्थं विनिर्मिता त
थैव सर्वलोकानां हितार्थं शेषशायिना उतिष्ठतिष्ठ गोविंदं नमस्कृत्य तत्रैव चोत्थितं जगत् एवमुत्थाप्य चरणं

श्रीः

४२

पवित्रं गतामेधावियज्ञैर्विर्मलं निर्मलादिशः शारदानिचपुष्पाणि गृह्णाममकेशवेति मंत्राभ्यां पुष्पांजकिंदद्यात् अथाचारात्तुल
संमुखं श्रीविष्णु प्रतिभां कृत्वा मध्येनः पटं धत्वा मंगलाष्टकपद्यानि पठित्वा तः पटं विरज्या क्षताप्रक्षेपं कृत्वा दामोदरहस्ततुलसीदानं कृ
यात् देवीकनकसंपन्नां कनकाभरणैर्युतां द्वास्यामि विष्णवे तुभ्यं ब्रह्मलोकजिगीषया मया संवर्धितां यथाशक्त्यं कृतां इमां तुलसीदेवी
दामोदराय श्रीधराय वराय तुभ्यमहं संप्रददे देवपुरतः साधुतज्जलं क्षिपेत् महाविष्णुः प्रीयतामि तुक्ता इमां देवी प्रतिगृह्णातु भवानिति
वदेत् देवहस्तस्पर्शतुलस्याः कृत्वा कुरुदं कस्माददाकामः कामायादाकामो दाताकामः प्रतिगृहीताकामं समुद्रमावेशकामेन त्वा प्रतिगृह्णा
मि कामैतत्ते हृदिरसि घोस्वाद्दातु पृथिवी प्रतिगृह्णातु रतिभन्येन वाचयेत् यजमानः त्वं देवि मेयतो भयास्तुलसी देवि पार्श्वतः देवित्वं दृष्ट्वा
भयास्त्वदानान्मोक्षमाप्नुयां शनस्य प्रतिष्ठासि ध्येयं इमां दक्षिणां संप्रददे देवि पुरतो दक्षिणामर्पयेत् ततः स्वस्ति नो मिमीतां शनइत्यादिस्वस्व
शारवोक्ता निशांतिस्त्वनि विष्णुस्तुक्तानि च पठेत् तुलसीपुताय विष्णवे गह्वरी राजनं कृत्वा मंत्रपुष्पां दत्वा सपत्नीकः सगोजनः सामात्यो यजमा
नश्च तस्यः प्रदक्षिणां कुर्वत ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणां दत्वा यथाशक्ति ब्राह्मणभोजनं सकल्यकर्मैश्चरार्पणं कुर्यात् एवं देवं प्रबोध्य कार्तिकेय इत्य
वर्जनं कृतं तद्द्व्यमुकरीत्या इत्यांतरं च ब्राह्मणेभ्यो दत्वा व्रतपूर्णतां प्रार्थय प्रार्थयेत् इदं व्रतं मया देवकृतं प्रीत्यैतव प्रभो नूनं संपूर्णतां यातुल
ससाक्षजनादनेति ततो व्रतं भगवदप्यर्पणं कुर्यात् चातुर्मास्यव्रतसमाप्तिरप्यत्रैवेति केचित् कार्तिकमासत्रतो घापनं चातुर्मास्यव्रतो घा
पनं च चतुर्दश्यां पौर्णिमायां वेत्यपरे अथ वैकुण्ठचतुर्दशी पूर्वैकुरुपवासं कृत्वा रुद्रोदयस्यापि न्याचतुर्दश्यां शिवसंपूर्णप्रातः पारणं

ध-सि-हि-

४३

कार्यं तथा च चतुर्दशीयुक्ता रणोदयवत्यहोत्रैरोपवासः फलितः उत्तमत्रासुणोदयव्याप्तोपरत्रासुणोदये पूजा पूर्वोपवासः उत्तम
त्रासुणोदये चतुर्दशीयुक्ता होरात्रे एवास्त्रोदये पूजा पूर्वोपवासश्च केचित्तु विष्णु पूजायामियं निशीथव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तत्र
तो निशीथे प्रदोषोभयव्यापिनी ग्राह्येत्याजः अस्यामेव चतुर्दश्यापरविद्यायां कार्तिके मासत्रतोद्यापनंगत्वेनोपवासं कृत्वा धिवासनां
धाय शत्रोनागरणं कुर्यात् गीतवाद्यादिमंगलैः नराणां नागरे विष्णो गतिं नृत्वं च कुर्वतां गोसहस्रं च दत्तां फलं सममुदाहृतं इत्यादि वा
स्त्रिं विहितं गीतनृत्यवाद्यविष्णुचरितपूठनस्वेच्छात्वापत्तीलातु कारैर्दिनागरे कृत्वा परविहोर्णमास्यां सपत्नीकमाचार्यं हत्वा अतोदये
ति द्वाभ्यां निलयाय संकृत्वा गोदानं कार्यमिति मासत्रतोद्यापनं कार्तिकशुक्ल दशमि पौर्णमासी च मन्वादिः साष्टर्षादिकी ग्राह्या अन्यत्र
मुक्तं अस्यां चातुर्मास्यत्रतसामाप्तिः तत्र चातुर्मास्यत्रतानां समाप्तौ दानानि नक्तं त्रते वस्त्रयुग्मं एकांतरोपवासे गौः पशोमात्रं भक्षणं
पयो वर्जने च गौः शयने शय्याः षष्ठकालभोजने गौः श्रीहि गोधमास्थान्यत्यागे सौवर्णं श्रीहि गोधमादिदानं कृत्वा त्रते गोयुग्मं शक
हारे गौः मधुदधि घृत वर्जने वस्त्रं गोश्वं ब्रह्मचर्यं स्वर्णं तांबूल वर्जने वस्त्रयुग्मं मोने घंटा घृतकुंभो वस्त्रद्वयं च रंगवल्लीकरणे गौः सु
वर्णपद्मं च दीपदानं त्रते दीपिका वस्त्रयुग्मं च भूमिभोजने कांस्थ पात्रं गोश्वं गो ग्रासे गो हवो प्रदक्षिणा शते वस्त्रं अथंगवर्ज
ने तेलपूर्णघटः नरवकेशधारणे मधुसपिर्हमदानं यत्र विशेषतो दानं नोक्तं तत्र स्वर्णं गोश्वं गुग्गुलु वर्जने गुग्गुलुसमुवर्णं ताम्रपात्रं
एवं लवणवर्जने लवणपूर्णं ताम्रपात्रमिति कृत्वा अस्यमेव लक्ष प्रदक्षिणा लक्षणमस्काराणां आषाढादावारब्धानां उद्यापनं

श्रीः

४३

यं एवं तु लसीलक्ष कृत्वा कार्तिके माघे वारभ्य प्रत्यहं स हस्त्रतुलसी समर्पणे न लक्षं समाप्य माघ्यां वैशाख्यां चोद्यापनं कार्यं एवं पुण्यादिल
पूजा अपि तत्र बिल्वपत्रलक्षेण लक्ष्मी प्राप्तिः फलं हवीं लक्षेणारिष्टशान्तिः चंपकलक्षेणायुष्यं अतसीलक्षेण विद्या तुलसीलक्षेण
विष्णु प्रसादः गोधूमतंडुलादिप्रशस्तधान्यैः लक्षेण दुःखनाशः एवं सर्वपुण्यैः सर्वकामावाप्तिः एवं लक्षवर्ति त्रतमपि मासत्रयं कृत्वा का
र्तिके माघे वैशाखे वा उत्तरोत्तरं प्रशस्ते समापनीयं एवं धारणा पारणा त्रतोद्यापनमपि पूर्णमास्यामेव कार्तिकमासत्रतानां मा
सोपवासादीनां द्वादश्यामेव समापनं तत्रासं भवे पौर्णमास्यां एव गोपद्रव्यत्रत आषाढशुक्ल द्वादश्यादावारभ्य प्रत्यहं च यस्मिंश्चित्
गोपद्रव्यानि विलिख्य गंधपुष्पैः प्रण्यता वस्त्रं रज्ज्याकार्प्य नमस्कारप्रदक्षिणाः कृत्वा कार्तिक द्वादश्यां जयस्त्रिशदृपादिवायनं दत्त्वा
त एवं वस्त्रपंचकमनुष्यायोद्यापनं कुर्यात् लक्षप्रदक्षिणादि गोपद्रव्यत्रतपर्यंतो दानानां भित्तिकर्तव्यताः कोस्तुभे इष्टव्याः का
र्तिकपौर्णमास्याः कृतिकानक्षत्रयोगे महापुण्यत्वं रोहिणीयोगे महाकार्तिकीत्वं कार्तिक्यां कृतिकायोगेयः कार्तिकेय दर्शनं क
रोति सप्तसुजन्ममुधनाब्जो वेदपारगो विप्रो भवेत् विशाखे स्ते सूर्ये सति यद्दिने चंद्रनक्षत्रं कृतिका तत्र पञ्चकयोगः अयं पुष्कर
रतीर्थेति प्रशस्तः अस्यामेव त्रिपुरारज्यदीपदानं उक्तं कार्तिकपौर्णमास्यां काम्यहवोत्सर्गो निप्रशस्तः एवं गजाश्वरथ घृतधेनवा
दिमाहादानमपि प्रशस्तं हवोत्सर्गस्याश्विनपौर्णमासी ग्रहणद्वयं मयनद्वयं विषुवद्वयं चेतिकालांतराणि अन्यत्र माघी चैत्री
वैशाखी फाल्गुन्यादी चैति पौर्णमास्यारे वती नक्षत्रं वैधृतिव्यतीत्यतीपातो युगादिमन्वादिस्वर्गसंक्रांतिपितृक्षया ह्यष्टका

ध. सिं. दि.

४४

पिकात्मा उक्ताः अत्र ह्योत्सर्गप्रयोगोतिविस्तृतो नानाशारवाभेदभिन्नः कौस्तुभे इष्टव्यः कार्तिरुह्यणाष्टमीकालाष्टमी इयं शर्णिमांतमा
सपक्षे मार्गशीर्षकृष्णाष्टमीकृत्यते सद्यं मध्याह्न्यापिनीग्राह्या दिनद्वये मध्याह्न्यातो पूर्वैवेति भसिंधोक्षितं प्रदोषव्यापिनीति कौस्तुभे उ
स्यदिने प्रदोषव्याप्तो तदेकदेशस्पर्शेनापरेव यदा पूर्वप्रदोषव्याप्तिरेव परत्र मध्याह्न्यातिरेव तदा बज्रशिष्टाचारानुरोधे प्रदोषव्याप्तिरेव वि
र्णयोनमध्याह्न्यात्येति भाति अत्र कालभेदेव ह्यौ कृत्वा त्रयोध्यादेयाः उपवासो जागरश्च कार्यः इति श्रीमदन तो पाध्यायस्तु काशी
नाथोपाध्यायविरचिते धर्मसिंधुसारे कार्तिकमासकृत्यनिर्णयोद्देशः अथ मार्गशीर्षमासः धनुः संक्रांतौ पराः षोडशनाज्यः पुण्याः
अन्यघ्नाशुक्तं मार्गशीर्षशुक्लपंचम्याग्राह्या दक्षिणात्यानां प्रसिद्धाः इयं षष्ठीयुताग्राह्यादिविशेषः प्रथमपरिच्छेदे उक्तः मार्गशी
र्षशुक्लपञ्चमी चंकापञ्चमी महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धाः अत्र तिथिद्वये यस्मिन् दिने रविवारभौमवारशततारका वैधृतीनां मध्ये धिकैर्योगः सापूर्वा परावा
मुहूर्तत्रयव्यानीग्राह्या दिनद्वये पियोगाभावे परैव त्रिजुतीग्राह्या इयमेव सुदं वषीसाहर्वाग्राह्या अथ सप्तम्यां सर्वजनं लक्ष्मिः कौस्तुभे
पुण्यसुतायां पौर्णमास्यां लवणदाने सुंदररूपता मार्गशीर्षपौर्णमास्यां दत्तत्रयोमतिः इयं प्रदोषव्यापिनीग्राह्या मार्गशीर्षचतुर्दश्यां पौ
र्णमास्यां वा प्रदोषे आश्वलायनैः प्रत्यवरोहणं कार्यं तत्र कर्मकालव्यापिनीतिथिः तत्र योगः प्रयोगरत्ने कौस्तुभादौ ज्ञेयः मार्गशीर्षादिमास
चतुष्टयस्य कृष्णाष्टमीषष्ठकाश्राद्धानितत्सर्वसप्तमीषु पूर्वैः श्राद्धाणि तदुत्तरनवमीषु चान्वष्टकाश्राद्धानि कर्तव्यानि एवं भाद्रकृष्णप
क्षे षष्ठकादिश्राद्धानि कार्याणीति पंचाष्टकापक्षः आश्वलायनभिन्नशास्त्रिणां आश्वलायनशास्त्रिणां तु मार्गशीर्षचतुरष्टकापक्ष एव भा
द्रपदकृष्णाष्टम्यां तु माघावर्षश्राद्धं करिष्ये इति संकल्प्य सर्वमष्टकाश्राद्धवर्षात् सप्तम्यां तु माघावर्षश्राद्धं कर्तुं पूर्वैः श्राद्धं करिष्ये इति संक

श्रीः

४४

ल्यनवम्यामन्वष्टकाश्राद्धं करिष्ये इति संकल्प्येति विशेषः एवं च भाद्रकृष्णाष्टमीश्राद्धस्य माघावर्षसंज्ञकत्वादाश्वलायनानां चतुरष्ट
कापक्षः अन्यशास्त्रिणां पौषादिति स्वष्टकापक्षोपि एवं सर्वाष्टकाः कर्तुं मशक्तेनैकैवाष्टकाकार्या सा च माघपौर्णमास्यनंतरकृष्णपक्षस्य
सप्तम्यामष्टम्यां नवम्यामिति दिनत्रये कार्या दिनत्रये श्राद्धत्रयकर्तुं मशक्तेन माघकृष्णे अष्टमीश्राद्धमेव कार्यं तत्राष्टकाश्राद्धे पराह
पिन्यष्टमीग्राह्या दिनद्वये व्याप्त्या ह्योर्दिशं वनिर्णयः अष्टम्यनुरोधेन पूर्वपरदिनयोः पूर्वैः श्राद्धान्वष्टकाश्राद्धे कार्ये न तु सप्त
म्यादेरपराह्न्यातिरेके क्षणीया एकदिनेष्यशक्तस्य प्रत्याभ्यायाः अनुदुहोयवसमाहरेदग्निना वा कक्षं दहेदपि वा नूत्नेभ्य उदकुं स माह
रेदपि वा श्राद्धं मंत्रानधीयीतेति कृचिदुपवासोप्युक्तः एवं श्रवणाकर्मादिपाकसंखालोपे प्रतिपाकयज्ञं प्राजापत्यं हव्यं प्रायश्चित्तमुक्तं
मलमासेष्टकादिश्राद्धानि न कार्याणीति नारायणहतिः अष्टकादिश्राद्धत्रयप्रयोगः कौस्तुभप्रयोगरत्नादौ अत्राष्टमीश्राद्धे कामकालसंज्ञ
को विश्वेदेवो सप्तमीनवम्यास्तु प्ररुवाद्वाविति आहिताग्नेः पूर्वैः श्राद्धान्गहोमोष्टकांगहोमोन्वष्टकांगहोमोदिनत्रये हविः श्र
पणं दक्षिणाग्नेः सप्तमीति विशेषः शेषमनाहिताग्निवत् अष्टकालोपे प्राजापत्यमुपवासोवा प्रायश्चित्तं अन्वष्टकालोपे तद्दिने शतवारमे
ति ईक्षिः सुमना इति मंत्रजपः मार्गशीर्षादिरविवासेरेषु काम्यं सोरब्रतमुक्तं तत्र भक्ष्याणि मार्गे तु लसीपत्रत्रयं पौषे त्रिपलंष्टतं माघे
तिलानां सुष्ट्रयं फाल्गुने त्रिपलं दधि चैत्रे त्रिपलं दुग्धं वैशाखे गोमयं ज्येष्ठे तोयांजलित्रयं आषाढे मरीकैर्वित्रयं श्रावणे त्रिपलाः स
क्तवः भाद्रे गोमयं आश्विने शर्करा कार्तिके सङ्खविरिति इति मार्गशीर्षमासकृत्यनिर्णयोद्देशः अथ पौर्णमासः दिवामकरसं

ध. सिं. दि.

४५

क्रमेण संक्रांत्यनंतरं च तारिश्नाशः पुण्याः घटिका घट्यदिनशेषे मकरसंक्रांतौ संक्रांत्यास्तनपूर्वकाले दिवैव स्नानाश्च दानभोजनानि कार्त्तुं शक्यं रात्रौ स्नानदानादिनिषेधात् स्वल्पदिनभागे स्नानादौ स्नानेः कर्तुं शक्यत्वाद् रात्रौ भोजने निषेधात् पुनर्वसुपुष्यदिनपुष्य
तस्मादीह शेषे विषये परपुण्यकाले बाधित्वा मकरसंक्रांतेः पूर्वभागे एव पुण्यत्वं ज्ञेयं रात्रौ पूर्वभागे परभागे निशीथे वा मकरसंक्रमेण उत्तरदिनपुण्य
तत्रापि उत्तरदिनपूर्वाध्यायपुण्ये तत्र तत्रापि सूर्योदयोत्तरपंचमाश्वः पुण्यहमाः एवरात्रिसंक्रांतिविषये न्यत्रापि यत्र पूर्वदिनस्योत्तरार्धस्य पुण्य
त्वं तत्र दिनांते पंचनाडीनां पुण्यतमत्वं यत्र उत्तरदिनपूर्वाध्यायपुण्यत्वं तत्रोदयोत्तरपंचनाडीनां पुण्यतमत्वं एवं दिवा संक्रमेण संक्रांतिसंनिहि
तनाडीनां मकरादिपुत्रासां कर्त्तुं पूर्वार्धपुण्यतमत्वं ज्ञेयं यायाः सन्निहितानां आस्तास्ताः पुण्यतमास्तनास्तुक्तेः सुहृत्सिंतामण्यादौ
तु सूर्यास्तादूर्ध्वघटिकात्रयसंध्याकालस्तत्र मकरसंक्रमेण परदिनपुण्यत्वं बाधित्वा पूर्वदिने पुण्यत्वमुक्तं नेदं सर्वत्र धर्मशास्त्रग्रंथेषु दृश्यते
शतकपक्षे तु सप्तम्यां संक्रांतिर्गृहणाधिका अत्र कृत्वा रविसंक्रमणे प्राप्ते न स्नायाच्छतुर्मासवः न जन्मनि रोगी स्यान्निर्धनश्चैन जायते
इति वचनात् मनुष्यमात्रस्य स्नानं नित्यं एवं श्राद्धमप्यधिकारिणो नित्यं तत्राधिकं संक्रांतौ या निदना निहव्यकव्या निरावधिः तानि नित्यं
ददात्यर्कः पुनर्जन्मनि जन्मनि अयनसंक्रांतौ त्रिदिनमुपवासः यद्वासंक्रांतिमत्पुत्रात्रे पुण्यकालवती अहोरात्रे वोपवासं कृत्वा पुण्यका
ले स्नानदानादिकार्यं अयमुपवासः सापत्यस्थले न नकार्यः धेनुं तिलमयीं राजवदद्याच्चैवोत्तरायणे तिलैस्तैलेन दीपाश्च देयाः शिवगणे
शतभाः सतिलैस्तुलैश्चैव पूजयेद्दिवि वस्त्रिं तस्यां हृणाभिले स्नानं कार्यं चोद्वर्तनं तिलैः तिलोदयाश्च होतव्यास्तथाश्चैवोत्तरायणे शत

श्रीः

४५

तिलैर्देवादि तर्पणं कृष्णतिलैः पितृ तर्पणं च कार्यं अत्र शंभौ घृताभिषेको महाफलः अत्र सुवर्णमुतं तिलताम्रपात्रं देयं तत्तद्योगो नश्यते
अत्रैव शिवपूजाव्रतं पूर्वदिने उपोष्य संक्रांतिदिने तिलोद्वर्तनं तिलस्नानं तिलतर्पणं तिलकृत्वा शिवगणे नान्येन मर्दयित्वा शतद्वेकेन प्रक्षाल्य
वस्त्राक्षपचारैः पूजयित्वा सुवर्णहीरकनीलपद्मरागमौक्तिकमिति पंचरत्नानि कर्णार्थं सुवर्णवासुधैर्तिलदीपैः सुवर्णैः साक्षते तिलैः
संक्षुब्धतर्कबलं दत्वा विज्ञानचामरे समर्पयेत्तुभ्यः समुवर्णतिलान् दत्वा तिलान् कृत्वा विप्रान्यमीश्वरसौमित्ररक्षिणां दत्त्वा सतिलपंचगव्यं प
त्वा पारणं कुर्यादिति अत्र वस्त्रदानं महाफलं तिलपूर्वमन्त्राहं दत्वा रोगैः प्रमुच्यते अत्र क्षीरेण भास्करं स्नापयेत्तुलोकप्राप्तिः दिवा विष्णु
वायनसंक्रांतौ तद्दिने पूर्वरात्रौ आगामिरात्रौ चानध्यायः रात्रौ तत्संक्रमेण तस्यां रात्रौ पूर्वदिवसे आगामिदिवसे च त्रिपक्षिणी अनध्यायः अ
त्र रात्रौ संक्रमेण गृहणवद्वात्रावेव स्नानदानादीनि पक्षः केचिद्विदिते न सर्वशेषसंमतः अयनदिनं तत्तत्तरीसंक्रांतं च दिनं शतमे पुनर्वसुमिल
कं तत्रार्धरात्रादवकिं अयनसंक्रांतौ तद्दिनं तत्तरीसंक्रांतं च दिनं शतमे पुनर्वसुमिल
ह्यं पोषशक्काष्टम्यां बुधवासरमुतायां स्नानजपहोमतर्पणविप्रभोजनानि कर्त्तव्यानि अस्यां भरणयोगे महापुण्यत्वमित्येके रोहिण्यादौ
योगे इति परे पोषशक्कादशीमन्वादिः निर्णयः प्रायुक्तः अथ माघस्नानं तत्र पोषस्य शक्कादश्यां पोषमास्यामावास्यायां वा मा
घस्नानारंभः माघे द्वादशीपोषमास्यादौ समापनं यद्वा मकरसंक्रमणप्रभृति कुंभसंक्रमणपर्यंतं स्नानं कार्यं अथ स्नानकालः अस्नोद
यमारभ्य प्रातः कालावधिः उत्तमं तु सनश्चतुर्लुप्ततारं च मध्यमं सवितर्युदिने भूपततो हीनं प्रकीर्तितं माघमासे रट्यापः किंचिदभ्युदि

प्र.सिं. हि.

४६

तेरवो ब्रह्मघ्नं वासुरापं वा कपतंतं पुनीमहे अत्राधिकारिणः ब्रह्मचरिणः हस्तो वा वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः बाल इदं पुमान्श्च नरः नारीन
सुसका इति अथ जुलुतारतम्येन फलं तस्मै न वारिणा स्नानं यद्दुह क्रियते नरेः षड्व फलं दंतद्वि मकरच्छेदिवाकरे वाप्याहोहादशाव फलं
तजगेद्विगुणं नद्यां चतुर्गुणं महानद्यां शतगुणं महानदीसंगमैस्तुर्गुणं गंगायां सप्तगुणं गंगायमुनासंगमे एतच्छतगुणमिति
यत्र कुत्रापि स्नाने प्रयागस्मरणं कार्यं इदं समुद्रेऽप्यतिप्रशस्तं अथ विधिः माघमासमिमं पूर्णमास्ये हरे देवमाधव तीर्थेऽस्यास्य जले नित्यं
मिति संकल्प्य चेतसि इत्येकतीर्थपरिग्रह्य दुःखदारिद्र्यनाशाय श्रीविष्णोस्तोषणाय च प्रातः स्नानं करोम्यघमाघे पापविनाशनं मकर
च्छेदवौ माघे गोविंदाच्युतमाधव स्नानेनानेन मे देव यद्योक्त फलदो भव इमौ मंत्रौ सप्तचार्यस्नातान्मौ न समन्वितः प्रत्यहं सूर्यार्घ्यमंत्रः स
विश्वे प्रसवित्रे च परधामजले मम तस्मै जसा परिभ्रष्टं पापं यातु स हस्त्रयेति पितृतपणादि नित्यं विधाय माधवं पूजयेत् भूमौ शयीत होतव्यं
माघं तिलसमन्वितं हविष्यं ब्रह्मचर्यं च माघमासे महाफलं अत्रेधनकं बलवत्प्रापान्ते लघुतत्फलपूर्णपटी सुवर्णान्नदानानि महाफला
नि नवद्विसे वचेत्तातोऽहस्त्रातोऽपि वरानने होमार्थं सेवेद्विंशतीतार्थेन कदाचन अहस्त्रहनिदातव्यास्तिलाः शर्करया न्विताः जयोभा
गास्तिलानां च चतुर्थः शर्करयाः अत्राभ्यंगो बर्ज्यः माघे मास्युपस्ति स्नानं कृत्वा देवत्वमर्चयेत् माघेऽयनेन संवत्सां मूलकं मदिरोपमं पितृ
णां देवानां च मूलकं नैवेदापयेत् यदा माघो मलमासो भवति तदा काम्यानां तत्र समाप्तिनिषेधात् मासद्वयं स्नानं तन्मियमाश्च कर्तव्याः
मासोपवासचोऽयणादिकं तु मलमासे एव समापयेदित्युक्तं इदं माघस्नानं नित्यं काम्योभयस्य मासपर्यंतं स्नानेऽशक्तः स्य हमेकाहं

श्रीः

४६

वास्नायात् तत्राष्टादिनत्रयमिति केचित् त्रयोदश्यादिदिनत्रयमिति बहुसंमतं योषयोर्णिमानंतरासु अष्टमीसप्तमीनवमीषु अ
ष्टमीदिनादिनां प्रागुक्तानि प्रसू योषामावास्यायामर्धेऽद्ययोगः अमार्कपातश्च योयुक्ता चेलोषमाधयोः अर्धोदयः सविज्ञेयः को
टिस्तथैव हेः समः किंचिन्नूनं महोदय इति चतुर्थपारं केचित्तवति योषमाधयोर्मध्यवर्तिनीत्यर्थ इत्येके अमांतमासे योषस्य योर्णिमानं
मासे माघस्य चेत्यर्थ इत्यपरे सर्वथा योषयोर्णिमास्युत्तरा मावास्येत्यर्थः दिवैवयोगः शस्त्रोयं न तुरात्रौ कदाचन अर्धोदये तु सं प्राप्ति
सर्वगंगासमंजलं शतधात्मानो द्विजाः सर्वे भवेयुर्ब्रह्मसन्निभाः यत्किंचिदीयते दानं तद्दानं मे कृतसन्निभं अयामत्र दानप्रयोगः हे
शकालौ संकीर्त्य समुद्रमेखलायाः पृथ्याः सम्यग्दानफलकामो ह मधेऽद्य विहिता मत्र दानं करिष्ये इति संकल्प्य इति संकल्प्य उपलिप्ते
देशीयो ततः तुलैरष्टदलं कृत्वा तत्र चतुःषष्टिपलं चत्वारिंशत्पलं वा पंचविंशतिपलं वा कांस्यपात्रं कृत्वा गन्धुत्तारणं स्थापयेत् तत्राष्टभुजा
त्मको माषः चत्वारिंशन्माषाः कर्षः पलं कर्षं चतुष्टयं अमरसिंहमते तु अशीतिगुं जातमकः कर्षः पलं कर्षं चतुष्टयं कांस्यपात्रे पायसं
निक्षिप्य पायसेष्टदलं कृत्वा तत्कर्णिकायां कर्षतदर्थं तदर्थं न्यतरपरिमाणं हेमलिङ्गं निधाय कांस्यपात्रे ब्रह्माणं पायसे विष्णुं लि
गेशिवं यथाधिकारं वैदिकेर्मन्त्रेनाभिर्वा वाहनाक्षपचां च पूजयेत् ततो विप्रवस्त्रादिभिः पूजयेत् सुवर्णपायसामंत्रयस्मादितत्
त्रयीमयं आवयोस्तारकं यस्मात्तद्गुहाण द्विजोत्तम अमुकगोत्रायामु कशर्मणे तुभ्यमिदं सुवर्णलिङ्गपायसं युक्तममंत्रं समुद्रमेख
लपृथ्वीदानफलकामो हंसं प्रददेन ममेति विप्रहस्तेजलं दद्यात् विप्रो देवस्येति प्रतिगृह्णीयात् दातादानस्य सर्वपूर्णतार्थ इमादक्षिणां

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a single column and appears to be a formal or official communication.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a single column and appears to be a formal or official communication.

ध. सि. दि.
४८

हमस्तस्यापिसंग्रहः तिलोदकीनिष्ठिदुकोदेकेमदेवहतातर्पणसंध्यादिहंपानंचकार्यमित्यर्थः सचहोमस्त्रिधा प्रथमोभुतहोमः स्या
 चहोमस्तथापरः कोटिहोमस्तृतीयस्तुसर्वकामफलप्रद इति लक्षहोमादिप्रयोगः कुंडमंडपनिर्माणादिसहितः कौस्तुभमसखादौ हो
 यः माघशुक्लचतुर्थ्यादंडिराजोदेशेननेत्रतंतमजातिलकुकादिनैवेद्यं तिलभक्षणचोक्तं अत्रप्रदोषम्यानीग्राह्या अस्यामेवप्रदो
 षव्यापिन्वाकुंदपुष्पसंशिवंसंज्ञ्यउपवासनकभोजनंवाकुर्यात् श्रिमं प्राप्नुयात् अत्रविनायकव्रतस्यभाद्रपदशुक्लचतुर्थीवनिर्णयः
 माघशुक्लपंचमीवसंतपंचमीतस्यांनसंतोत्सवारंभः अस्यांरतिकामयोः पूजाका इयंपरत्रैवशुक्लद्वितीयापरा अन्यथाहवैव माघशु
 क्लसप्तमीरथसप्तमी सायुक्तगोदयव्यापिनीग्राह्या दिनद्वेष्टगोदयव्याप्तौ पूर्वा वदाघटिकादिमात्रावष्टीसप्तमीचक्षवशादुक्तगोदया
 पूर्वसमाप्यतेतदावष्टीयुताग्राह्या तत्रैवसप्तमीक्षयघटीः प्रवेश्यारुणोदयेस्नानंकार्यं अत्रव्रतेष्वप्येकभक्तकृत्वासेसम्यामरुणा
 द्येस्नानंकार्यं तत्रमंत्रः यदाजन्म *धृष्ट्या* कृतं पापंमयाजन्ममुसप्तसु तन्मेतोगंचशोकंचमाकरीहंतुसप्तमी एतज्जन्मकृतं
 पापंजन्मांतरार्जितं मनोवाक्पापंजन्मसाक्षात्सातेचयेपुनः इतिसप्तविधंपापंस्नानान्मेसप्तसप्तिके सप्तव्याधिसमायुक्तं हवना
 दिसप्तमी अन्वार्थमंत्रः सप्तसप्तिवहजीतसप्तलोकप्रदीपन सप्तमीसहोदीपगृहणाध्यै दिवाकरोति इयमन्वाहिरपि शक्त
 पक्षमन्वाहितालोवाहिकीयाद्येत्युक्तं माघशुक्लपंचमीभीष्माष्टमी अस्यांभीष्मोदेशेनवेआहुकुर्वन्ति ते सततिमनोभवन्ति तत्र
 आहुकाम्यंतर्पणंतुनित्यं तर्पणेकृतेसंवत्सरोपात्तउरितनाशः अकृतचतुष्वनाशइत्युक्तं तत्रतर्पणमंत्रः वेव्याघ्रपद्मगोत्राय

श्रीः
४८

सोक्तप्रवरायच गंगाश्यायसीष्याय आजन्मब्रह्मचारिणे अनुजायजलंदक्षिनमोभीष्यायवर्मणे भीष्यः शांतनवोवीरः सत्ववर्ध
 जितेन्द्रियः आभिरक्षिरवामोर्तुपुत्रपौत्रोचितांक्रियाभिति एवमपसत्येनतर्पणंकृत्वा नम्यसत्येनार्घ्यं दद्यात् वस्त्रनामवतारायशं
 तनोराक्षजायच अर्घ्यं ददामिभीष्याय आबाल्यब्रह्मचारिणे इति अत्रजीवन्तितृकस्यनाभिकारइतिकौस्तुभः जीवन्तितृकस्याप्यभिकार
 इतिवहवः अत्रमध्याङ्ग्यापिन्यष्टमीग्राह्या दश्राद्धादेरेकोद्विष्टतादिति माघशुक्लद्वादश्यातिलोत्तरितोस्यामुपोष्यतिलस्नानं
 तिलेर्विष्णुपूजनंतिलनैवेद्यंतिलतैलेनदीपदानंतिलहोमस्तिलदानंचतिलभक्षणंचकार्यं माधीषोणमासीपरा अत्रकृत्यं एवंमा
 घावसानेतुदेयंभीष्यमवारितं भोजयेद्विजदांपत्यंभरणयेद्वस्त्रधरणैः कंबलाभिनस्तबस्त्राणितुल्यगर्भचोलकानिउपानहोप्रदादन
 पटाश्चेतानिमाधवः प्रीयातामिभुक्तादेयोनि अथकृतस्यमाघस्नानसांगतार्थमुद्यापनंकरिष्येइतिसंकल्प्य सवित्रेप्रसवित्रेच
 परंधामजलेमम त्वजेजसापरिभ्रष्टपापंयातुसहस्रधा दिवाकरजगन्नाथप्रभाकरनमोस्तुते परिपूर्णंकरिष्येहमाघस्नानंतवहये
 निमंजाभ्यामपिसंकल्पः कार्यः एवंचतुर्दश्यासंकल्पोपवासाधिवासनमाधवपूजनानिहृत्वा पूर्णिमायांतिलचवर्ज्यैरष्टोत्तरशत
 होमंकृत्वा तिलशर्करागर्भत्रिशन्मोदकात्मकवायनंदेयं तत्रमंत्रो सवितः प्रसवस्त्वहिपरंधामजलेमम त्वजेजसः परिभ्रष्टपापं
 यातुसहस्रधा दिवाकरजगन्नाथप्रभाकरनमोस्तुते परिपूर्णंकरिष्येहमाघस्नानमुवापते इति ततोदंपत्योः सहस्रवाससीसप्त
 धान्यानिचदत्वा ब्राह्मणेभ्योदांपत्यायचषड्सभोजनंदेयं तत्रमंत्रः सूर्योमेप्रीयतांदेवोविष्णुमूर्तिर्निरंजनइति एवंमाघपूवीया

ध. सिं. हि.

४९

तिथित्वादेवंदिवाकरं परित्रायोगमुक्तश्चरणेचासुबोहतरति माधकृष्णान्यांचतस्त्रष्टकाकरणाशक्तएकाष्टकां हवेधः आह
नष्टक्याहसहितां कुर्यात् दिनद्वयेकृतमशक्तोष्टम्यामेवैष्टकां कुर्यात् अथशिवरात्रिः सानिशीथव्यापिनीग्राह्याः निशीथ
स्तुरात्रेरष्टममुहूर्तरत्युक्तं तत्रपरदिनेएवाधरात्रौपरा पूर्वजेनद्व्याप्तोएवा दिनद्वयेधरात्र्यालभावेविपरैव दिनद्वया
त्वेनेकदेशेनवाधरात्र्याप्तोपूर्वेवेतिहेमाद्र्याशयात्सारीकोस्तुभः परेवेतिमाधवनिर्णयसिंधुपुराणार्थेक्षितामण्यादौवहो वा
वः परेफर्निशीथैकदेशव्याप्तोपूर्वेधः संपूर्णतद्व्याप्तोपूर्वेव एनेदिनेनिशीथैकदेशव्याप्तोपरदिनेसंपूर्णतद्व्याप्तोपरैव इदं
तरविचारभौमनारयोगेशिवयोगयोगेचातिप्रशस्तं अथपारणानिर्णयः यामत्रयादवाकचतुर्दशीसमाप्तोचतुर्दश्यांतेपारणं
यामत्रयोर्ध्वगामिन्यांचतुर्दश्यांप्रातश्चतुर्दशीमध्येएवपारणमितिमाधवादयः निर्णयसिंधौतु यामत्रयादवाकचतुर्दशीस
माप्तावपिचतुर्दशीमध्येएवपारणं ननुकादाचिदपिचतुर्दश्यांते उद्योपणंचतुर्दश्यांचतुर्दश्यांचपारणं कर्तैः मुहूर्तलक्षेणलभ्यते
यदिवा नवा शिष्येशिष्यैकमंतस्यशक्तोक्तंनपार्वतीत्यादिनाचतुर्दशीमध्येपारणेपुण्यातिशयोक्तेरित्युक्तं अत्रैवंव्यवस्थाबोध्या
यदानित्यक्त्यएवैकपारणपर्याप्तान्चतुर्दशीनास्तितदावायेषांचतुर्दशीशेषदिनेदशादिआहप्रसक्तित्वेर्वातिथ्येतेपारणं इद
श्यामिवात्रनित्यकृत्वापकर्षवाक्याभावात् तिथ्यंतपारणाविधायकवाक्यसत्वेनसंकटविषयकमूलपारणाविधिमाक्यानांअ
त्राप्रवृत्तेश्च कर्मपर्याप्तचतुर्दशीसत्वेआहप्रसक्तभावेचतिथिमध्येएवपारणमिति अथव्रतप्रयोगः त्रयोदश्यांकृतैकभक्तः

श्रीः

४९

चतुर्दश्यांकृतनित्यक्रियः प्रातर्मंत्रेणसंकल्पंकुर्यात् शिवरात्रिप्रतंयेतत्करिष्येहंमहाफलं निर्विघ्नमस्तुमेचात्रललसाक्षजगलते
चतुर्दश्यांनिराहोभूत्वाशंभोपरैहनि सोह्येहंधुकिमुक्त्यर्थेशरणमेभवेभवेति द्विजसु रात्रीप्रपद्येजननीमित्वावपिपठित्वाज
उमुत्तजेत् नतःसायाङ्कृतिलैः स्नानंकृत्वाधृतभस्मत्रिपुंड्रदशोनिशामुवेशिवायतनंगवाक्षालितपादः स्वाचांतउदय
दिशकालासंकीर्त्यशिवरात्रौप्रथमयामपूजाकरिष्ये यामचतुष्टयेपूजाचतुष्टयविकीर्षायांसंकल्पः सकृत्पूजाचिकार्षायांश्रीशिवश्रीय
र्थेशिवपूजाकरिष्येइतिसंकल्पः तत्रादोसामान्यतःपूजाविधिरुच्यते यामभेदेनविशेषस्तुवक्ष्यते अस्यश्रीशिवपंचाक्षरमंत्रस्य
वामदेवक्रुषिः अनुष्टुप्छंदः श्रीसदाशिवोदेवता न्यासेपूजनेजपेचविनियोगः वामदेवक्रुषवेनमः शिरसि अनुष्टुप्छंदसेनमोमु
खे श्रीसदाशिवदेवतायेनमोहृदि ॐ नंतसुखपायनहृदये ॐ मंजुघोरायनमः पादयोः ॐ शिंसघोजातायनमः गुह्ये ॐ वां वाम
देवायनमः मूर्ध्नि ॐ यं ईशानायनमः मुखे ॐ ॐ हृदयायनमः ॐ नं शिरसेस्वाहा ॐ मं शिववायेवपद ॐ शिंकवन्नायङ् ॐ वांने
त्रयायवोपद ॐ यं अस्त्रायफट् कुंभपूजाविधाय ध्यायेन्नित्यंमहेशं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं इतिध्यात्वा प्राणप्रतिष्ठांकृत्वा स्थाप्य
किंगस्थान् ॐ ह्रः पुरुषं सांबसदाशिवमावाहयामि ॐ भुवः पुरुः ॐ स्वः पुरुः ॐ भूर्भुवः स्वः पुरुषं इत्यावाहयेत् स्वाभिस्तुर्व
जगन्नाथयावत्तज्जानसानकं तावत्तज्जतिभविनलिंगेस्मिन्निधोभवेतिउष्णंजलिंदद्यात् स्थावरलिंगे पूर्वसंस्कृतचरलिंगेचप्रा
णप्रतिष्ठायावाहनंकरिष्ये ॐ सघोजातंप्रपद्यामिसघोजातायवेनमोनमः ॐ नमः शिवायश्रीसांबसदाशिवायनमः आसनं

प. सि. दि.

५०

समर्पयामि स्त्रीशुद्धये ॐ नमः शिवायेति पंचाक्षरीस्तुति श्रीशिवाय नम इति नमो तमंत्रेण पूजयेत् ॐ भवेनातिभवेभवस्वमां ॐ नमः शि
वाय श्रीसांबस ० मोघं ० भवेद्भवाय नमः ॐ नमः शिवाय श्रीसांबसदा ० अर्घ्यं ० वामदेवाय नमः ॐ नमः शिवाय ० आचमनं ० ॐ ज्येष्ठाय नमः ॐ
नमः शिवाय ० श्रीसां ० ज्ञानं ० ततो मूलमंत्रेण आप्यायस्वेत्यादिभिश्च पंचामृतैः आप्याज्याने हिष्ठेति तिष्ठति ॥ शतद्वीपेन प्रक्षाल्य एकादशाहृत्या एका
हृत्या वा तदेण पुरुषसूक्ते न च चंदनकुंकुमकर्पूरवासितमलेनाभिषेकं कृत्वा ॐ नमः शिवायेति स्नानांते आचमनं कृत्वा साक्षतजलेन तर्पणं कार्यं ॐ
सर्वदेवतर्पयामि १ ॐ शर्वदेवतर्पयामि २ ॐ ईशानं देवतर्पयामि ३ ॐ परशुपतिं देवतर्पयामि ४ ॐ उग्रं देवतर्पयामि ५ ॐ तद्देवतर्पयामि ६ ॐ भीमं देवतर्पयामि ७ ॐ महा
तद्देवतर्पयामि ८ ॐ सर्वस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि ९ ॐ शर्वस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि १० ॐ ईशानस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि ११ ॐ परशुपतेश्वरं देवस्य पत्नीतर्पयामि १२ ॐ उग्रस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि १३ ॐ तद्देवस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि १४ ॐ भीमस्य
देवस्य पत्नीतर्पयामि १५ ॐ महतो देवस्य पत्नीतर्पयामि १६ ॐ ज्येष्ठस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि १७ ॐ वामदेवस्य पत्नीतर्पयामि १८ ॐ नमः शिवाय श्रीसांबस ० यज्ञोपवीतं स
मलेनाचमनीयं ० कालाय नमः ॐ नमः शिवाय श्रीसां ० चंदनं स ० कलविकरणाय ० नमः शिवाय ० अक्षतान् ० बलविकरणाय ० नमः
पुष्पाणि स ० सहस्रमष्टोत्तरशतं वा स हस्तानि नामभिर्मूलमंत्रेण वा बिल्वपत्राणि दद्यात् ॐ वराय ० नमः शिवाय श्रीसांबसदा ॥ पूजयेत् ॐ
बलप्रमथनाय नमः ० नमः शिवाय श्रीदीपं ० सर्वभूतदमनाय ० नमः शिवाय श्रीनेत्रे ० मलेनाचमनं फलं च ० मनोमनाय ० नमः
मः शिवाय श्रीतांबूलं ० मलेन वैदिके मंत्रे श्रीनीराजनं ० ईशानः सर्वविधानामित्यादि सदा शिवो म ० नमः शिवाय श्रीमंत्रपुष्पं ० भवा
य देवाय नम इत्यष्टौ ८ ॐ सर्वस्य देवस्य पत्न्ये नम इत्यष्टौ च नमस्कारां कृत्वा शिवाय नमः १ रुद्राय २ परशुपतये ३ नीलकण्ठाय ४ महेश्वराय ५ हरी
केशाय ६ विरूपाक्षाय ७ पिनाकिने ८ त्रिशूलाय ९ शंभवेन १० शक्तिने ११ महादेवाय नम इति द्वादशानामभिर्द्वादशपुष्पांजलीं कृत्वा मलेन प्रदक्षि

श्रीः
५०

यानमस्कारां कृत्वा मूलमंत्रमष्टोत्तरशतं जप्त्वा क्षमापयित्वा भूतेन पूजनेन सांबसदा शिवः प्रीयतां इति निवेदयेत् अथ चतुर्थयामे पुष्पांजलीं दत्त्वा विरोधः
तत्र प्रथमयामे मूलमंत्रं जप्त्वा श्रीशिवाय नमः समर्पयामीति शिवनाम्ना सर्वोपचारसमर्पणं द्वितीययामे शिवरात्रौ द्वितीययामे राजां करिष्ये इति संक
ल्प्य श्रीशंकराय नमः इति शंकरनाम्ना ततो मूलमंत्रं जप्त्वा श्रीशंकराय नमः इति संकल्प्य सर्ववत्सला ततस्तृतीययामे राजां करिष्ये इत्युक्त्वा श्रीमहेश्वराय नमः इति
त्यादि एवमेव चतुर्थयामे श्रीरुद्राय नमः इति रुद्रनाम्ना प्रतिमामंते लेनाभ्यंगं पंचामृतैः पुष्पादिभिरुद्रकं शतद्वीपेन प्रक्षाल्य एकादशाहृत्या एका
हृत्या वा तदेण पुरुषसूक्ते न च चंदनकुंकुमकर्पूरवासितमलेनाभिषेकं कृत्वा ॐ नमः शिवायेति स्नानांते आचमनं कृत्वा साक्षतजलेन तर्पणं कार्यं ॐ
सर्वदेवतर्पयामि १ ॐ शर्वदेवतर्पयामि २ ॐ ईशानं देवतर्पयामि ३ ॐ परशुपतिं देवतर्पयामि ४ ॐ उग्रं देवतर्पयामि ५ ॐ तद्देवतर्पयामि ६ ॐ भीमं देवतर्पयामि ७ ॐ महा
तद्देवतर्पयामि ८ ॐ सर्वस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि ९ ॐ शर्वस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि १० ॐ ईशानस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि ११ ॐ परशुपतेश्वरं देवस्य पत्नीतर्पयामि १२ ॐ उग्रस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि १३ ॐ तद्देवस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि १४ ॐ भीमस्य
देवस्य पत्नीतर्पयामि १५ ॐ महतो देवस्य पत्नीतर्पयामि १६ ॐ ज्येष्ठस्य देवस्य पत्नीतर्पयामि १७ ॐ वामदेवस्य पत्नीतर्पयामि १८ ॐ नमः शिवाय श्रीसांबस ० यज्ञोपवीतं स
मलेनाचमनीयं ० कालाय नमः ॐ नमः शिवाय श्रीसां ० चंदनं स ० कलविकरणाय ० नमः शिवाय ० अक्षतान् ० बलविकरणाय ० नमः
पुष्पाणि स ० सहस्रमष्टोत्तरशतं वा स हस्तानि नामभिर्मूलमंत्रेण वा बिल्वपत्राणि दद्यात् ॐ वराय ० नमः शिवाय श्रीसांबसदा ॥ पूजयेत् ॐ
बलप्रमथनाय नमः ० नमः शिवाय श्रीदीपं ० सर्वभूतदमनाय ० नमः शिवाय श्रीनेत्रे ० मलेनाचमनं फलं च ० मनोमनाय ० नमः
मः शिवाय श्रीतांबूलं ० मलेन वैदिके मंत्रे श्रीनीराजनं ० ईशानः सर्वविधानामित्यादि सदा शिवो म ० नमः शिवाय श्रीमंत्रपुष्पं ० भवा
य देवाय नम इत्यष्टौ ८ ॐ सर्वस्य देवस्य पत्न्ये नम इत्यष्टौ च नमस्कारां कृत्वा शिवाय नमः १ रुद्राय २ परशुपतये ३ नीलकण्ठाय ४ महेश्वराय ५ हरी
केशाय ६ विरूपाक्षाय ७ पिनाकिने ८ त्रिशूलाय ९ शंभवेन १० शक्तिने ११ महादेवाय नम इति द्वादशानामभिर्द्वादशपुष्पांजलीं कृत्वा मलेन प्रदक्षि

ध. सि. हि.
५३

वचनं गमयति गुंजात्मककर्पादधिकपरिमाणमंशमात्रं तोषिकं वा कार्यं न न्यूनं न न्यूनं किं पंचसूत्रसंपादनाभावेऽपि न दोषः अतएव सप्त
वचनं कर्तुं इति मेति न हीयते बाणलिंगमिन्द्रोक्तं शेषं नार्हदमुच्यते इत्युक्तं लक्षणं बाणलिंगादिति उक्तं भावः दुः संपादनापंचसूत्रसंपादनात्कवणी
दिलिगाच्च मन्मथलिंगं श्रेष्ठं द्वापरे पारदं श्रेष्ठं पार्थिवं तु कलौ सुगं इति वचनाच्च ततः ॐ शूलपाणिं शिवं इह प्रतिष्ठितो भवेत्तिसवित्स्वपने पूजा
पीठे प्रतिष्ठाप्य ध्यायेन्निजं मंशमिध्यात्वा ॐ पिनाकध्वजेनमः श्रीसोमस्यै शिवं इह गच्छ इति तिष्ठ इह सन्निहितो भवेत्वा वा ह्येव इह हि
जानां सर्वत्र मूलमंत्रोपि ज्ञेयः ततः ॐ नमः शिवायेति मूलमंत्रेण पादमर्ध्यमाचमनं दत्त्वा पश्चपत्येनम इति मूलेन स्नानं वस्त्रमुपवीतं गंधं
पुष्पं पदिपने वक्ष्यतां बालनीराजनमंत्रं पुष्पांजलीं चत्वा शर्वायक्षिति मूर्तये नम इति प्राच्यां पूजयेत् भवाय नमः मूर्तये नम इति शान्यां
तद्वायामि मूर्तये नमः उदीच्यां उग्राय वासु मूर्तये नम इति वायव्यां भीमायाकाश मूर्तये प्रतीच्यां पश्चपत्येनमनम मूर्तये नमः नेत्रैः स्नां महाप
वायसे नमः तैः दक्षिणस्यां ईशानाय सूर्य मूर्तये नम इत्यादिभ्यां ततस्तु त्वानमस्कृत्य महादेवाय नम इति विसर्जयेदिति संक्षेपः विस्तरस्तु पुरुषार्थ
चिंतामणौ विज्ञेयः शिवरात्रिश्चैवोक्तं पूजाविधिः पार्थिवं किं गोपिकार्यं पार्थिवं किं गोपानविधिः कौस्तुभादौ ज्ञेयः किं विशिष्टेण फलविशे
षः आयुष्यं हीरजैर्किं कौमोक्तिकै रोगनाशः वैश्वेशानुनाशः पद्मरागेलक्ष्मीः पुष्परागजसुरवं ऐदनीकियशः मारकते पुष्टिः स्फाटिके सु
वैकामाः राजतिराज्यपितृभुक्तिः हेमसत्यलोकः तस्मिन् पुष्टिराकृष्टं पितृभुक्तिः कांस्ये कीर्तिः लोहेशानुनाशः सीसजि आयुष्यं मतांतरे सौ
वर्णैर्बालस्वपदिहारः क्लृप्तलक्ष्मीश्च एवं गंधमयसोभाग्यं हस्तिदंतजैः सेनापत्यं ब्रीह्यादिधान्यपिष्टे पुष्टिः सुरवरोगनाशादि भाषजस्त्री नावनी
ते सुखं गोमयजै रोगनाशः गोडिअन्नादि वंशां कुजै रंशद्विहिरित्यन्यत्र विस्तरः एवं किं गसरखा विशिष्टेण फलविशेषः कौस्तुभे क्लृप्तनिर्माल्य

श्रीः
५३

ग्रहणाग्रहणविचारस्तृतीयपरिच्छेदे ज्ञेयः मासशिवरात्रिनिर्णयः प्रथमपरिच्छेदः शिवरात्रि त्रितोषापनं कौस्तुभादौ ज्ञेयं मासशिवरा
त्रि त्रितोषापनमपि कौस्तुभे स्पर्शं माघमावास्यायां अपराह्णव्यापिन्यां युगादित्वादिपिंडं आहं कार्यं तच्च दशभ्रातृन सह तंत्रं कार्यं मा
घमावास्यायां शततारायोगे परमः पुण्यकालः तत्र भ्रातृत्वरमोपि तसिः धनिष्ठायोगे तु तिलान्नेन आहं कार्यं तेन वर्षायुतकाले पितृभिः
इति श्रीमदनंतोपाध्याय ० सारे माघमासकृत्य निर्णयोद्देशः अथ फाल्गुनमासः मीनसंक्रांतोपराः षोडशनाड्यः पुण्याः राजौ तु मासुक्तं
फाल्गुनगोवर्हि वस्त्रदानं गोविंदप्रीत्यर्थं अथ फाल्गुन प्रतिपदमासस्य द्वादशदिनपर्यंतं पयो व्रतं भागवते उक्तं तत्र यो गोमूत्रांशुं साहज्ये
ह्यः फाल्गुनीपौर्णमासीमन्वादिः सापौर्वाहिकी इयमेवैव ॥ १६ ॥ लिकासाप्रदोषव्यापिनी भद्ररहिता ग्राह्या दिनद्वये प्रदोषव्यापौ परदिने प्रदो
षे कदेशव्यापौ वापरेव पूर्वदिने भद्रादोषात् परदिने प्रदोषस्य शाभावे पूर्वदिने प्रदोषे भद्रासलेयदि पूर्णिमा परदिने मर्धं त्रियामा ततो धिकावा न
तरदिने च प्रतिद्विगा मिनी तदा परदिने प्रतिपदि प्रदोषव्यापिन्यां होलिका उक्तविषये यदि प्रतिपदो द्वादशस्तदा पूर्वदिने भद्रादुक्ते वा भद्रासुरव
मात्रं लक्षाभद्रायामेव वा होलिकादीपनं परदिने प्रदोषस्य शाभावे पूर्वदिने मर्धं निशीथाग्राह्यभद्रासमाप्तिस्तदा सद्रावसानोत्तमेव होलिकादीप
नं निशीथोत्तरं भद्रासमाप्तौ भद्रासुरवत् लक्षाभद्रायामेव प्रदोषे भद्रासुरव्याप्तिभद्रोत्तरं प्रदोषोत्तरं वा दिनद्वये पि पूर्णिमायाः प्रदोषस्य शाभा
वे पूर्वदिने एव भद्रादुक्ते तदभावे भद्रायामेव प्रदोषोत्तरमेव होलिका राजौ पूर्वाभद्रायाम्याह लोक्तेः ननु पूर्वप्रदोषादौ चतुर्दश्यां न वा परत्र स्या
द्वादौ दिवा होलिकादीपनं तु सर्वगंधविस्तृतं इह होलिका पूजनं श्रणाकर्मादिव द्रुक्तापि कुर्वति युक्तं चैतत् केचिद् होलिका पूजनं कृत्वा भुजते तेषां
जनस्य पूजनस्य वा न नियमनशास्त्रविहितकाललाभः इह च द्वादश्यासले वेधमध्ये पिकार्यं ग्रस्तोदये परदिने पूर्णिमासले ग्रहणमध्ये एव कार्यं

ध. सि. हि.

५२

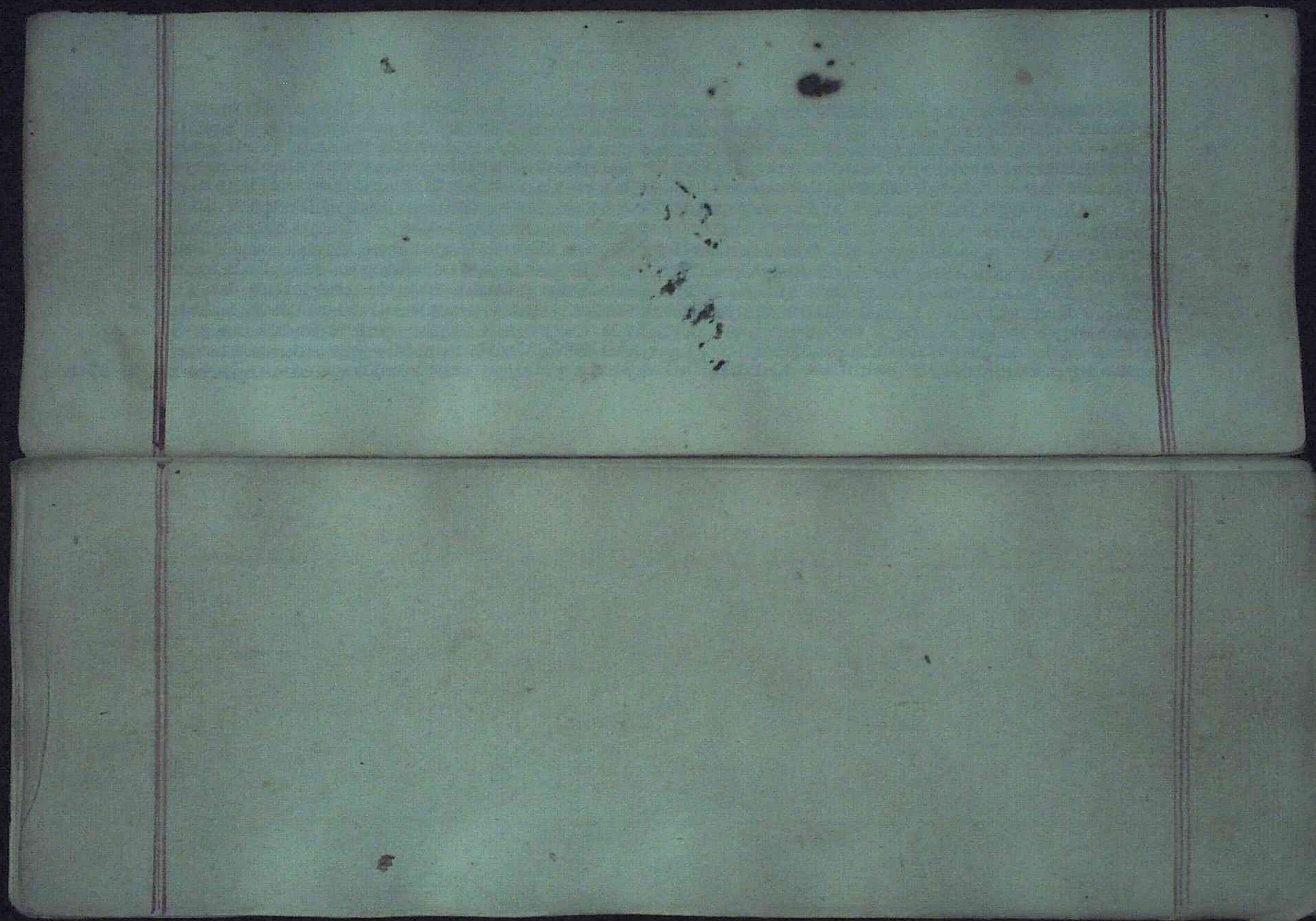
अन्यथापूर्वदिने अथभद्रापुरवपुस्तुल्यं पूर्णिमायां भद्रायास्तृतीयपादतेष्टात्रयं पुच्छं चतुर्थपादाद्यद्यदीपं चक्रे सुखं तथाचमध्यममा
नेनषष्टिघटीमितायां पूर्णिमायां पूर्णिमाप्रवृत्त्युत्तरं साधे कोनविंशतिघटिकोत्तरं घटीत्रयं पुच्छं सार्धं द्वाविंशतिघटिकोत्तरं घटीपंचकं सुखं ति
थेश्वरतुः षष्टिघटीमित्तत्वे पूर्णिमायाः एकविंशतिघटिकोत्तरं पुच्छं चतुर्विंशतिघटिकोत्तरं सुखं एवंतिथेर्मानांतेदेषु अथभद्राविधिः देश
कालौ संकीर्तयत्तुं वस्यममदुष्टाराक्षसीप्रीत्यर्थं तलीरापतिहारार्थं होलिकापूजनं करिष्ये इति संकल्प्य शकानां काष्ठानां गोमयपिंडानां राशि
कृत्वा बह्विना प्रदीप्य तत्र अस्माभिर्भयसंज्ञैः कृतात्वं होलिके चतः अतस्त्वोपप्रयिष्यामि भूते भूति प्रदा भवेति इजामं त्रेण श्री होलिको मे
नमो होलिकामावाह्यामीत्यावाह्य होलिकीये नम इति मंत्रेणासनपाद्यादिषोडशोपचारान् कृत्वा तमग्निं त्रिः परिक्रम्य गायं तु च हसं तु च जलं
तुल्यं चालोकानि शकावस्थयन्मते ज्योतिर्निबध्ने पंचमी प्रमुखा सा सुतिथ्येन तपुण्यदाः दशस्युः शोभना सा सुकाष्ठं यं विधीयते
उल्लसतिकगेहाच्छि शहरितवक्त्रिना प्राप्तायां पूर्णिमायां तु कुर्यात्तलाद्यदीपनं ग्रामाद्वा हि श्वमधेवा तूर्यनादसमन्वितः स्नात्वा राजश
चिर्हत्वा स्वस्तिवाचनतत्परः दत्त्वादानानि तद्विणिदीपयेद्दोलिकाविति ततो भुक्ष्य विधित्सर्वोसायनपयसा सुधीः नारीकैला निदेयानि बीज
हरफलानि च गीतवाद्यैस्तथान्वये शत्रिः सानीयते जनैः तमग्निं त्रिः परिक्रम्य शब्दे किं गभगा किं ते तेन शब्देन सा पापाराक्षसी तत्तिमा सुभा
व एवरात्रौ होलिकोत्सवं कृत्वा प्रातः श्वप्रतिपदि च श्वपचं दद्यात्स्नानं कुर्यात् न तस्य दुष्कृतं किंचिन्नाधयो व्याधयोपि च कृत्वा चावश्यं
याणि संतर्प्य पितृदेवताः वंदयेद्दोलिकाभूतिसंबद्धोपरांतये वंदने मंत्रः वंदिता सिधुर्देण ब्रह्मणा शंकरेण च अतस्त्वं पाहि नो देवि भूतेभ्यः

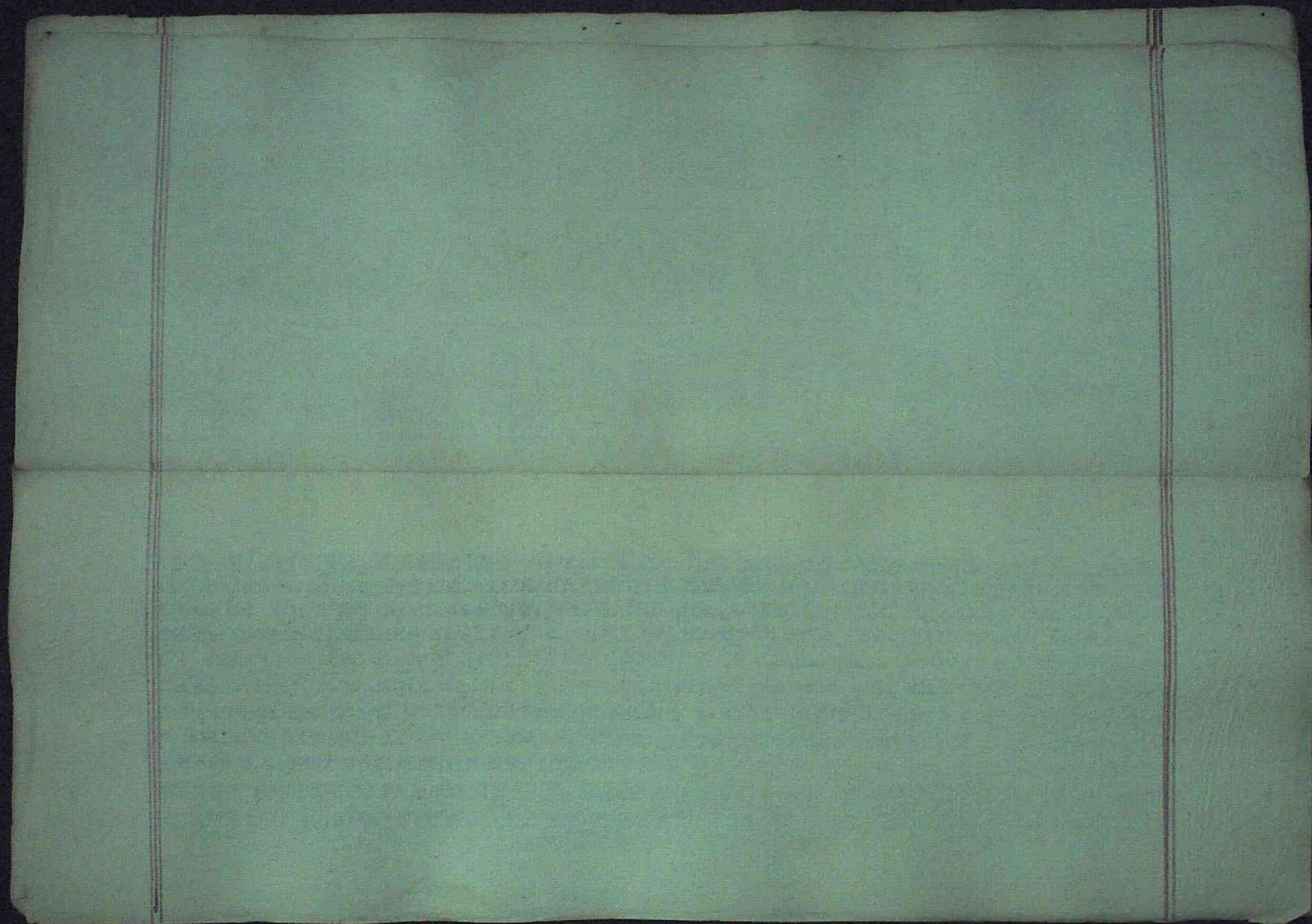
श्रीः

५३

विश्रामवेति होलिकादिनं करि संज्ञकं तदुदरदिनं च शभे बर्ज्यं होलिकाग्रहणभावात्कायनं प्रेतदाहदिवसोत्रपंचमः तत्तरेच करि संज्ञकं दिनं
वर्जितं सकलकर्मसम्भयमित्युक्तेः ग्रहणात्पन प्रेतदाहेषु निशीथ विभागेन पूर्वादिनकरिदिनयोर्निर्णयो ज्ञेयः नरो दोषागतं दृष्ट्वा गोवि
दे उरुवोत्तमं फाल्गुन्यां सयतो भूत्वा गोविंदस्य पुरं व्रजेत् फाल्गुन हृष्टा प्रतिपदि वसंतारं भोत्सवः सा चैदधिकी ग्राह्या दिनद्वये सत्वे
पूर्वा अत्रैते लाभ्यं गतः अत्र प्रतिपदि च तपुष्य प्राशनमुक्तं तत्प्रकारः गोमये पक्षिनेष्ट हांगणे शकृवस्त्रासनोपविष्टः प्राश्नरवः सुवाशि
न्या कृतचंदनतिलकनीराजानः सचंदनमात्रकुसुमं प्राश्नीयात् तत्र मंत्रः चूतमग्न्यं वसंतस्य माकंदकुसुमं तव सचंदनं पिबाम्यघसर्व
कामार्थसिद्धये रति कृच्छ्रदितीयायां देशग्रामाधिपतिर्भितने वितानादिशोभिते देशे रम्यासने उपविश्य पौरजानपदान् लोकानिंदरादि
होदिश्वं दनादिभिः पट्टवासेष्वधिकीर्य तेभ्यस्तां बलादिदत्त्वा न्यगीतविनोदेर्म होत्सवं कुर्यात् इदानीं प्राकृतजना सुकृच्छ्रपंचमीपि
यंतमेतमुत्सवं कुर्यात् इति होलिकोत्सवः फाल्गुना मावास्यामन्वादिः सापहरो व्यापिनी ग्राह्या इति श्रीमदनं तोपाध्यायः धर्मसि
धुसरि फाल्गुनमासकृत्य निर्णयो देशः अथ परिच्छेदद्वयशेषाख्यं प्रकीर्णप्रकरणमुच्यते द्वादशस्वविमासेषु श्राद्धेन तीपातयोगस्य
भरण्यादिनक्षत्रस्यापराह्व्या ह्यादर्शव निर्णयो ज्ञेयः उपवासादौ प्रचुराचाराभावान्नोक्तः अथ चांद्रसंवरभेदाः प्रभवा विभवः
शतकः प्रमोदोद्य प्रजापतिः अंगिराः श्रीमुखो भानो सुवाधातातथैव च १ ईश्वरो ब्रह्मण्यश्च प्रमाथी विक्रमो हृषः चित्रसालुः सुभानुश्च
तारणः पार्थिवो व्ययः २ सर्वजित्सर्वधारी च विरोधी विकृतिः स्वरः नंदनो विजयश्चैव जयो मन्मथ दुर्मुखो ३ हेमलंबो बिलंबश्च विकररी शार्व
रीहवः शुभकवको भक्तक्रीडो विष्णो वसुपराभवः ४ हवंगः कीलकः सोम्यः साधारणविरोधकृत् परिधावी प्रमादी च आनंदोराक्षसो नलः

स

ध.सिं.३
१

श्रीगणेशायनमः श्रीपांडुरंगमकलंककल्यानिधानभक्ताननंयदबुधानमनमुधान श्रीवत्सकोस्तुभरमोहसितोरसंतं वंदेपदाभृतनं
दुदुशरसंतं १ भीमापीयंसुकरुणापीवमाशुतोषंदीनेष्टपोषमधसंहतिसिंधुशोषं श्रीरुक्मिणीमतिमुषंधुतं परंतं देवं उरंतचरितं
रिसंवरंतं २ वंदेप्रतिघ्नंतमद्यानिशंकरंधतां समेष्टुमिदिगानिशंकरं शिवाचविघ्नेशमथोपितामहं सरस्वतीमाशुभजेपितामहं ३
श्रीलक्ष्मीगरुडं सहस्रशिरसं प्रद्युम्नमीशं कपिश्रीसूर्यविधुमोमचिदुरुकविज्ञायासुतान्यमुषं इंद्राद्यान्विबुधानुसंभजननीतो
तन्वनेताभिर्धनतामान्वितनोमिमाधवमुत्तानधर्माधिसारमितं ४ दृष्टाद्वैनिबंधान्प्राप्याश्वनवांश्वतेपुसिद्धाधीन् प्राये
णमूलवचनान्युस्मिन्महिरवामिबालबोधाय ५ उक्ताधर्माधिसारेस्मिन्निर्णयंकालगोचरं परिहरेदप्रथमजेहितीयेनयथाक
मं ६ अथगर्भादिसंस्कारान्धर्मान्ध्यादिसंमतान् वक्ष्येसंक्षेपतः संतः संतोषेणानुगृह्यतां ७ काशीनाथाभिधेनात्रानंतोपाध्या
यस्तुना निषिद्यतेयदेतलुशोधनीयंमनीषिभिः ८ तत्राद्यगर्भाधानसंस्कारउच्यते तदुपयोगितयाप्रथमरजोदरीनेदुष्टमासा
दिनिषिद्यते तत्रचेनयेष्टापादभाइयदकार्तिकपोषमासाउष्टाः तत्रप्रतिपदिकाशमीषष्ठीद्वादशीपंचदश्योऽतिष्ठफलास्तिथयः
तथारविमौममंदारपुभरणीकृत्तिकाईश्लेषामघादपौन्यविशाखाज्येष्ठानक्षत्रेषुविष्णुमंगलतिगंडशुलभाघातवज्रपरिघ्न
पूर्वार्धेयतीपातवैधृतियोगेषुविष्णुयह्णेरानिसंध्यापराह्णकालेषु निद्रायाजीर्णरक्तनीलचित्रवस्त्रेषुनेत्रलेपरगृहपरग्राणे

राम
१

पुअभ्याधिकनीलादिरुधिरलेचानिष्टकलं संमार्जनीकाष्ठतृणाग्निशर्पीन्दस्तेरधानाकुलटास्यात् वस्त्रेविषमारक्तविंदवः पुनफ
लाः समाः कन्याफलाः अथप्रथमकृतौअसतैरासनंरुत्तातत्रतामुपवेश्यपतिपुत्रवत्सः स्त्रियः हरिशकुंभमगंधपुष्पसूतांद
त्यादितस्वेदत्वादीयेनीराज्यसदीपालंरुतेगृहेतांवासयेयुः सुवासिनीभ्योगंधारिकंलवणमुद्रादिनदद्यात् अथसर्वैकृतुसाधा
रणनियमाः त्रिरात्रमसृज्याभूत्वाभ्यंगोजनदिवास्वापान्निस्पर्शदंतधावनमांसाशनसूर्याद्यवलोकाभ्रमौरेस्वाकरणेचवर्ज
येदधःशयीत अंजलिनाताम्रलोहपात्रेणवाजलंनयिबेत् यास्वर्नपात्रेणपिबतितस्याः स्वर्नः पुनः नखकृतंनेनकुनखीपुनः प
र्णेनपानेउन्मत्तइति द्वितीयादिषुक्रतुपुत्रवासगंधमात्म्यादिधारणतांबूलगोरसभक्षणपीडाद्यारोहणंवर्जयेत् मृन्मयेआमसेवा
भ्रमोभुंजीत ग्रहणादिनिमित्तकस्नानप्राप्तौनोदकमज्जनरूपंस्नानंकिंतुपात्रांतरितजलेनस्नात्वा नवस्त्रपीडनंकुर्यात् नान्यद्वा
सम्प्रधारयेत् एवंमृताशौचादिनिमित्तकस्नानप्राप्तावपि सगोत्रयोर्धनिसंबन्धिर्नोर्वाजासृण्योरजस्वलयोः परस्परंस्पर्शो
उक्तरीत्यातदेवस्नानमात्रेणशुद्धिः बुध्यास्पृशेत्एकरात्रमुपवासः गोत्रादिसंबन्धाभावेअबुध्यास्पृशेत्तस्मिन्दिनेस्नात्वा नभुंजी
त मत्स्यास्पृशेत्तुआमृदेर्नभुंजीत भोजनेतुशुद्धनंतरंतावदिनसंख्ययोषधसेत् उपावासाशक्तौतस्यान्नायवास्त्रणभोज
नादिकुर्यात् सर्वत्रशुध्युत्तरंपंचगव्याशनंतेयं शृङ्गीब्राह्मण्योः रजस्वलयोः स्पर्शोआमृदेर्भोजनंरुद्रोरुद्रप्रायेऽश्विन

ध. सिं.
२

आशुष्याः श्रुत्यास्तुपादकृत्मानं रजस्वलायाः स्तिकायावाचोऽस्त्यर्शे आशुष्येर्भोजनं अतिक्रुत्तं अमत्यास्पर्शे प्राजापत्यं वै
जदिपरंपर्यावाचोऽस्त्यर्शे स्नानमात्रं भुंजीतायाः स्पर्शे प्राजापत्यं द्वादशाक्षणाभोजनं च मिताक्षरायां तु पतितोऽत्यज-वांशालेः
कामतः स्पर्शे आशुष्येर्भुक्ताशुधुत्तरं प्रथमेऽस्पर्शे अहमुपवासः द्वितीये च द्वे स्तृतीये एकाहः अकामतस्तु आशुष्येर्भोजनमा
त्रं एवं ग्रामकुक्कुटस्करश्च वायसरजकादिस्पर्शेऽपि अशक्तौ तु स्नानायावन्नक्षत्रदशीनमभोजनं भुंजानायाः श्रववांशालादिस्प
र्शे आशुष्येर्भोजनं पराजंगोभूतयावकाहारः अशक्तौ स्वर्गदानं विप्रभोजनं वा उच्छिष्टयोर्जस्वलयोः स्पर्शे उच्छिष्टवांशाले नस्य
र्शे वा कृच्छ्रेण शुद्धिः उच्छिष्टजस्पर्शे रजस्वलायास्त्वहमध्वीतिष्ठेत् अथोच्छिष्टे त्वेकाहमुपवासः इत्युक्तं उच्छिष्टश्रुदस्पर्शेऽधिकं
कज्येषु विषयाः स्तिकायाः शुद्धनरस्पर्शे आशुष्येर्भोजनं भोजने तु कृच्छ्रे पंचनखद्विराकेकशफपशुस्पर्शे अंजस्पर्शे वा आ
शुष्येर्भोजनं रजस्वलायाः श्रुजंशु कर्गभंदे आशुष्येर्भोजनं श्रुजोपचारात्रमुपवासः नाभेरुर्ध्वदेशे द्वादशारात्रं मूर्ध्नि देशे वै
शतितारं भुंजानारजस्वला रजस्वलापश्यति चेदाशुष्येर्भोजनं वांशालं पश्यति चेदुपवासत्रयमपि कामतश्च वांशालं पश्यति चे
त्प्राजापत्यं रजस्वलायाः शिवस्तिकाभ्यां स्पर्शेऽभुध्यंते त्रिरात्रमुपवासः आशुष्येर्भोजनं भोजने तु कृच्छ्रे सर्वत्र ब्रह्मकृचं वि
धिना पंचगव्याशनमुक्तमेव आशोचिभिः स्पर्शे स्नानात्प्राक् रजो दर्शने चतुर्थदिनपर्यंतमभोजनं अशक्तौ तु सद्यः स्नात्वा भुंजी

राम
२

त एवं बंधुमरणश्रवणे स्नानात्प्राक् रजो दर्शनेऽपि तथारजो दर्शने तत्र बंधुमरणश्रवणे पि शक्तायाराशुष्येर्भोजनं अशक्तायाः सद्यः स्ना
नेन भोजनं सर्वत्रास्त्यर्शे अशक्तायाः स्नाने कृते भोजनं श्रुद्धनंतरं अनशनप्रत्यास्ताय रतिकेचित् रजस्वलायाः प्रथमदिनं पमि
रीयस्तुरात्रेः पूर्वभागद्वये पूर्वप्रथमं दिनं तृतीये भागे रजो दर्शने उत्तरदिनं प्रथमं महा अर्द्धरात्रात्पूर्वं पूर्वदिनं प्रथमं अर्द्धरात्रात्पूर्वं
त्तरं दिनं प्रथमं एवं जननमरणाशौचेऽपि ज्ञेयं यस्याः प्रायेण मासे रजो दर्शने तस्याः सप्तदशदिनपर्यंतं पुनः रजो दर्शने स्नानाच्छुद्धिः
अष्टादशाहं एकशत्रुमशुचित्वमेकोनविंशतिरात्रं विंशतिप्रभृति त्रिरात्रं यस्याः प्रायः पक्षे पक्षे रजो दर्शने तस्याः द्वादशदिनपर्यंतं स्ना
नाच्छुद्धिः एकादशे रजो दर्शने एकाहः द्वादशाहिरात्रमध्वं त्रिरात्रं रोगेण यज्ञस्वीणामन्वहं प्रतिवर्तते तत्र नास्त्यर्शे त्वं किं तु रजो नि
रतिपर्यंतं पाकदेवपि व्यकर्मनधिकारमात्रं रोगजे वर्तमानेऽपि मासज रजो निरतिवर्तमाने तत्र सावधानासती त्रिरात्रमशुचित्वं भवति
यत्तु गर्भिण्याः प्राक् प्रसवाद्दोषजं रजो दर्शने तत्र त्रिदिनमेवाशौचं प्रस्तिकायाः किं विदुः न मासात्पूर्वं रजो तुष्टौ नो स्नानमात्रं
पूज्यमासे त्रिरात्रं उच्छिष्टास्वीयदिरजस्वला भवति तदाशुध्यंते अहमध्वोच्छिष्टे त्वेकाहमुपवासः अविज्ञात रजो दोषा यदिरग
हे व्यनहरति तदा तया स्पृष्टं मोरसमृद्धं जादिकं जलादि किंच वत्याज्यं स्तुतकमत्तज्ञानकालमारभ्यैव दोषात् अशुचित्वं तु स्ना
ने दिनमारभ्य त्रिदिनमिति केचित् अन्ये तु द्वितीयादिदिने रजसि ज्ञाते स्तुतकमत्तेष्वदिने रजमुद्धिरिमाहुः एवं त्रिदिने स्नि

ध. सिं.
३

वाचतुर्थे हनिषष्टिवारं मृत्तिका शौचेन मलं प्रक्षाल्य दंत धावनं पूर्वकं संगवे काले स्नायात् सूर्योदयात् प्राक् स्नानं न त्वनाचारः चतुर्थे
हनिर्जोनिर्जो भर्तृशुभ्रपणादौ शुद्धिः पंचमे हनिर्देवपित्र्यकर्मणि शुद्धिः कानि विद्मि नानिर्जो यद्यनुवर्तेत तदा तन्निवृत्तिपर्यंतं
देवपित्र्यबोने शुद्धिः शोणेण त्वनुवर्तौ प्रागुक्तं केचित्तु चतुर्थदिनसे दर्शो ह्यादि श्रौतकर्मोक्तं कर्तव्यं नित्याहुः अपरे तु रतरदिना पेक्षया च
तुर्थदिनस्मैवानुक्तं त्वेतन्नैव गभीधानं दुष्टरजो दर्शनं शांतिश्च कर्तव्यं महासंकटे श्रीसूक्तहोमपूर्वकाभिषेकेणोपनयनादिकमपि च
तुर्थे हनिकर्तव्यमित्याहुः अयं चतुर्थे हन्यधिकारनिर्णयः सर्वधारजो निर्वृता वेत्ता तस्यः यदि ज्वरादिभिरातुरा चतुर्थदिने स्नातुमश
क्ता तदा तामन्या नारी नरो वा दशवारं स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा स्नायादा च मे च प्रतिज्ञानमातुरस्मवस्त्रमन्यदन्त्यपरिधायनीयं अंतैस्पृष्टानां
सर्ववस्त्राणां त्यागः आर्द्रवस्त्रादिष्वनधानेन शुद्धं वस्त्रं ग्रहणं ते आक्षुण्णभोजनात्पुण्याहवाचनाच्च शुद्धिः सर्वेषामप्यातुराणां
नेवं शुद्धिर्विधीयते एवं शुध्यंते शुद्धिर्दिने दुष्टरजो दर्शनं प्रयुक्तं बोधकोक्तां भुवनेश्वरी शान्तिं ग्रंथांतरोक्तां वा शान्तिविधाय गभीधा
नं कार्यं सूर्यग्रहे रजो दर्शने हेमसूर्यविंबं न तन्मक्षत्ररूपं च सीसेन राहुं वक्रत्वा सं पूज्या कंसमिद्धिः सूर्यनक्षत्रे शंखं सौराहुं दूर्वाभि
हुत्वा आज्यचरुतिलैश्च जुह्यात् चंद्रग्रहे राजतं विंबं पात्वा श्यश्च समिधश्चि विरोधः ग्रहणव्यतीपातादिव कुतरदेवै रजो
दर्शने तु द्वितीयादि रजो दर्शने शांतिपूर्वकं गभीधानं कार्यं गभीधाने गुरुशुक्रास्ताधिकमासादि दोषो नास्ति यदितुप्रथमर

राम
३

जो दर्शने शांतिर्न कृता द्वितीयादि रजो दर्शने च शुक्रास्तादि दोषप्रसक्तिस्तदा निमित्तानंतरमेव यत्र नैमित्तिकानुष्ठानं तत्रास्तादि दोषा
भावः मुख्यकात्मा तिक्रमे तु अस्तादि दोषो ह्येवेति सामान्यनिर्णयानुसारेण क्रतुशान्तिरस्तादौ न कार्यतदनुरोधेन गभीधानं च न
कार्यमिति भाति शांतिश्च सग्रहमखेव कर्तव्यं शांतौ भुवनेश्वरी प्रधानदेवता इंद्रेण्यो पार्श्वदेवते एवं कलशत्रये प्रतिमात्र
ग्रह्यापनं ग्रहणमर्कादिसमिधश्चरुज्यं चरुं प्रधानदेवताया हवी तिलमिश्रगोधूमाः पायसमाज्यं चोतिहविष्यतुष्टयं
एवं पार्श्वदेवतयोरपि पायसस्य स्वं डिजायावेन श्रपणं कार्यं न तु गृहसिद्धस्य ग्रहणं ग्रहो मां गृहसिद्धश्चरुः पात्रासादनं
काले पायसश्रपणार्थमेकास्था ली गृहसिद्धा न संस्कारार्थं अपरे तिस्था ली देयं अनेककर्तृकाज्यहोमप्रसक्तो अनेकसुवासादनं
आज्येन सह हविस्त्रयस्य गृहसिद्धा न संस्कारपर्वश्रिकरणं सुवादिसंमार्गो ते गृहसिद्धा न मासादित चरुस्थात्मा मादाया प्राग्धि
श्रित्वाभिधारणादिवाहिरासादनं कुर्यात् ततः पायसाभिधारणाद्यासादनं अन्वाधाने हविस्त्रागे च प्रधानदेवताया भुवने
श्वरी पदेन सवितृ पदेन वीज्यारः गायत्र्या होमोक्तेः आज्यभागं ते यजमानो न्वाधानानुसारेण प्रतिदेवतमष्टाविंशत्याहुतिपर्याप्तं
अकादिजातीयसमिधं बीज्यात्मकं हविस्त्रयं सूर्याय सोमाय भौमाय बुधाय गुरवे शुक्राय शनिश्च राय राहवे केतवे नमः अष्टा
हसंख्यापार्श्वहविस्त्रयं सततं दधिदेवताप्रत्यधिदेवताभ्यो नमः चतुश्चतुःसंख्याहुतिपर्याप्तं तद्विस्त्रयं विनायकादिभ्यः

ध. सिं.
५

केतुसंरक्षणक्रतुसाधुष्यदेवताभ्योनमम अष्टोत्तरशतसंख्याकृतिपर्याप्तं हवीति लोभमपायसाज्येति हविश्चतुष्टयं भुवनेश्वर्ये
नमम अहोसविने नमम एवमष्टाविंशतिसंख्यापर्याप्तं तद्विश्वतुष्टयं इंद्रं द्यौर्गोभ्योनममेति त्यागं कुर्यात् बहुतरदोषे अष्टोत्त
रसहस्रसंख्याको होमो भुवनेश्वर्यो इंद्रं द्यौर्गोभ्योनममेति त्यागः इंद्रं द्यौर्गोभ्योनममेति त्यागः होमो ते ग्रहादिबलयः भुवनेश्वर्यो
दिव्योभ्योनममेति संक्षेपः समं नमः सविस्तरः प्रयोगः स्वशास्त्रानुसारेण ज्ञेयः संकल्पः स्वस्तिवाक्यविप्रवरणं भूतनिः
रुतिः पंचगव्यैर्भूमिस्तुष्टिर्मुख्यदेवतपूजनं १ अग्निप्रतिष्ठासूर्यादिग्रहस्यापनपूजनं देवतान्वाहितिः पात्रासादनं हविषां कृतिः
२ यथाक्रमं त्यागहोमो विधिपोर्वागिकः क्रमः पूजास्त्रिष्टुप्पञ्चम्यावलिः पूर्णाहुतिस्तथा ३ पूर्णपात्रविमोकाद्यग्न्यर्चनां तैमि
षेचने मानस्तोत्रेतिभूतिश्रवणं पूजाविसर्जनं ४ श्रेयोयहोदक्षिणादिदानं कर्मचर्यार्पणं क्रमोयमुत्तरांगानां प्रायस्मार्तविधि
स्थितिः ५ एवमदनरत्नोक्ता बोधायनोक्ता च शांतिः कोस्तुभेदश्च प्रायजोदरीनात्पत्नीगमने ब्रह्महत्यादोषोक्तेः किंचिद्व्याय
ज्वितं विधेयमिति भाति क्रतौ तु गमनमावश्यकं अन्यथा भूणहत्यादोषः अयं नमनसिकामे सति देवादिना स्त्रियमनुपग
च्छतो ज्ञेयः विरक्तस्मनकोपि दोष इति श्रीभागवते तैत्तिरीयब्राह्मणे तैत्तिरीयसंहितायां च स्पष्टं केतुकालस्तुरजोदरीनदिनमारभ्य वा
उशदिनपर्यंतं ज्ञेयः तत्र प्रथमदिनचतुष्टये कादशत्रयोदशदिनेषु गमनं वर्ज्यं अवशिष्टदशदिनेषु पुत्रार्थिना समदिने कन्या

राम
५

धिना विषमदिने गमनं कार्यं तत्राष्टोत्तरशतश्रीणां प्राशस्त्यं एकस्यां रात्रौ सकृदेव गमनं कार्यं सकृत् गमनं च युग्मासु सर्वासु आ
वश्यकमिति केचित् अन्यकालप्रतिबंधादिना गमनासंभवे श्राद्धे कादशादिदिनेषु क्रतुगमनं कार्यमिति केचित् स्त्रीणां वरमतु
स्मरन्पत्नीं छान्तावपि गच्छन् दोषभाक् किंतु ब्रह्मचर्यहानिमात्रं क्रतौ गच्छति बोधायनो नैव गच्छति यावज्जीवं ब्रह्मचर्यं
। मुनिभिः परिकीर्तितः अष्टमी चतुर्दशी पूर्णिमा मासाभ्यासं क्रीतिवैधित्यतीयातपरिधपूर्वदलविष्टसंध्यासु मानावित्रो मृतो दि
ने श्राद्धतस्मादिने जन्मनक्षत्रे दिवा च स्त्री गमनं वर्ज्यं ॥ अथ गभीर्धानकालः चतुर्थी चतुर्दश्यष्टमी पंचदशी रदिता स्थियः
प्रशस्ताः चंद्रबुधशुक्रशुक्रवाराः शुभाः मूलमघारेवती ज्येष्ठा नक्षत्राणि वर्ज्यानि भरणी कृत्तिका रोहिणी चतुर्विंशत्यष्टमी पंचदशी रदिता स्थियः
मध्यमानि रोहिणी शुभानि सर्वकार्ये गोचरे चंद्रबुधमावश्यकं तद्यथा चंद्रो न मध्यमं सौख्यं रोगं कार्यक्षतिं श्रियं स्त्रियं मृत्यु
नपभयं सुखमायं धनं क्रमात् १ स्थानेषु द्वादशैतत्तज्जन्मरात्रौः प्रयच्छति शुक्लपक्षे शशिश्रेष्ठो द्विपंचनवमेष्टयि २ अनेके
भार्यस्य क्रतुयोगपद्ये विवाहक्रमेण क्रतुक्रमेण वा गभीर्धानं क्रतावपि अगमनदोषाववादः व्याधितो बंधनस्थो वा प्रवासे वा
विपर्वसु द्वादशैतत्तज्जन्मरात्रौः प्रयच्छति शुक्लपक्षे शशिश्रेष्ठो द्विपंचनवमेष्टयि २ अनेके
द्यात्रोक्तत्वाकार्यं द्वितीयादिक्रतुगमने च न होमादिकं येषां सूत्रे होमो नोक्तस्तैर्होमवर्जसं त्रयादिरूपो गभीर्धानादिसंस्कार

ध. सिं. ४. ३

५

रः प्रथमगमने कार्यः आहिताग्नेरधीधानिनोऽनाहिताग्नेरधौपासनसिद्धिस्तत्तत्रैव होमः औपासनाग्निविच्छेदे द्वादशादिनपर्यंतमया
श्वेत्याज्याहुताततः पुनः संधानविधिना तिसृष्वहृतत्रयं कार्यः तत्र प्रत्यहं प्राजापत्यं कुर्यात् प्रायश्चित्तं तत्रैव
संकल्पः मम गृह्याग्निविच्छेददिनादारभ्य एतावन्तं कालं गृह्याग्निविच्छेदजनितदोषपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं गृह्याग्निवि
च्छेददिनादारभ्य एतावदेव पर्यंतं प्रत्यहं मे कुरु कुरु न यथाशक्ति तस्यास्नायगोनिष्कृषी भूतजननिष्कृषि कार्यं निष्कृषादनिष्कृषा
दधीन्यतम इत्यदानेनाहमाचरिष्ये तथा एतावदिनेषु गृह्याग्निविच्छेदसु सप्तम्यां प्रातरोपासनं होम इत्यंतु सदर्शयोर्णमासस्थाः त्री
पाकादिकर्मपर्याप्तं त्रीह्याज्य इत्यंतु निष्कृतं वा दातुं महमुक्तं कुरु प्रत्याम्नायांतरं विकीर्षायांतथोहः कार्यः अशीतिगुंजात्मको
निष्कृषादः अयं चतुर्गुणितो निष्कृतः एवं संकल्प्य विहितं तस्य गृह्याग्नेः पुनः संधानं करिष्ये इति संकल्प्य पूर्वकं स्वस्वस्त्यानुसारेण
गृह्याग्निसंसाधयेत् सर्वाधीनिनामपि एवमेव पुनः संधानेन गृह्याग्निमुत्पाद्य गर्भाधानपुंसवनादि होमः कार्यः तत्र कुरु संक
ल्पो होमादिद्वयदानं संकल्प्य अन्नकार्यः गर्भाधानं कर्तुं गृह्याग्निपुनः संधानं करिष्ये इत्येव संकल्प्य कार्यः गर्भाधानांते अग्नि
त्यागः अधीधानिनामपि पसद्वयं गृह्याग्नौ साधयेत् प्रातर्होमस्याऽपीपाकाः कार्योदयेकः गृह्याग्निः केवलं संरक्ष्यो न तु वनहो
मादिकार्यद्वयपरः आद्यपक्षे पूर्वोक्तो होमादिद्वयदानं कार्यं होमाद्यकरणपक्षे प्रायश्चित्तमोत्रकार्येन तु द्वयदानं दिना

राम

५

यस्याग्निद्वयसंसर्गात् पूर्वोक्तयामनुगतौ उभयविच्छेददिनाद्व्यगणनया पृथक् पृथक् प्रायश्चित्तं पृथक् पृथक् होम इत्यदानं स्थालीपा
क इत्यदानं च कृत्वा पुनः संधान इत्येनाग्निमुत्पाद्य अग्निद्वयसंसर्गविधाय तत्र गर्भाधानं होमः अग्निद्वयसंसर्गात् पूर्वमेकाग्रतुगतौ तन्मा
त्रप्रायश्चित्तं तद्वोम इत्यमानदानं च कार्यं न तु स्थालीपाक इत्यदानं भार्यांतरस्यासंनिधाने यस्यां गर्भाधानं तदग्निविच्छेदप्रायश्चित्तदिनाग
स्तुत्पाद्य तत्र होमः सर्वत्र पुनः संधाने स्थालीपाकानारंभे स्थालीपाकादिद्वयदानं कृत्वा कृतं एवं यथायथं गृह्याग्निं कृत्वा ममास्यां भा
र्यायां संस्कारातिशयद्वारा स्याजनिष्पन्ना सर्वागर्भाणां बीजगर्भसमुद्भवो निबर्हणद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं गर्भाधानाख्ये कर्म करिष्ये
तदंगत्वेन स्वस्तिवाचनेत्यादिसंकल्प्य पुण्याहवाचनमात्रकाष्टजननादींश्चाह्वानिकृत्वा यथागृह्यं गर्भाधानसंस्कारः कार्यः अत्र गर्भा
धानकर्मणोऽग्रदेवता कृत्वा त्र्युण्याहवाचनांते कर्माग्रदेवताग्रह्या प्रीयतामिति वदेत् औपासनांगं स्वस्तिवाचनेने अग्निसूर्यं प्रजापतयः
प्रीयतां स्थालीपाकारं मे अग्निः प्रीयतामिति एवमन्यत्र यथांतराहं अयनादींश्चाह्वानिवाचः जोर्धादिमात्रकाष्टजननादींश्चाह्वानं
यत्र नादींश्चाह्वानं क्रियते तत्र मात्रकाष्टजननमपि न कार्यं तत्र पूर्वमात्रपार्षणं ततः पितृपार्षणं ततः सपत्नीकमातामहपार्षणमिति या
वर्णत्रयात्मकं नादींश्चाह्वानं मात्रजीवने सापत्नमात्रमरणेपि मात्रपार्षणं एवं मातामह्याजीवने मातामहसपत्नीमरणेपि मात्रमा
हारेः सपत्नीकत्वं एवं दर्शदावपि मात्रजीवने सापत्नमात्रमरणेपि सपत्नीकत्वं विनादेः अत्र स्वधाराब्दस्थाने स्वाहाशब्दः स

सम्येनैव सर्वाः क्रियाः प्रतिषर्वाण्युमात्राक्षणाः कुत्रास्थानेद्वा विवाहादिमंगलकर्मो गृह्णित्वा हे यज्ञादिकर्मो अमृतादभ्या
ह्याः इतीदमभ्यास्युमा एव उदभ्युत्थः कर्तुं प्राप्नुयात् विप्रः प्राप्नुयात् वा कर्तुं प्राप्नुयात् विप्रः पूर्णः कालः प्रदक्षिणं कर्म आधानां
नैव पराके कार्यं पुनर्जन्मनिमित्तकं रात्रावपि एवं च विप्रदेवार्थं विप्रसहिता अष्टोविप्रा अत्यशक्तौ च त्वारोवा वृद्धिश्चादे विप्रदेवाः
सत्यवसुसंज्ञकाः सोमयागगर्भाधानपुंसवनसीमंतोन्नयनाधानादिकर्मो गृह्णित्वा हे क तु दक्षसंज्ञकौ गर्भाधानादिसंस्कारे
पुवायी देवप्रतिष्ठादिकर्मसु अष्टोविधानादिषु सन्यासस्वीकारे काम्यहोतृगर्गग्रहप्रवेशे तीर्थयात्राश्रवणाकर्मस्य बल्यश्वयुज्या
यथणादिषाक संस्थानां प्रथमार्चनेनांदीश्राद्धमावश्यकं पुनराधाने सोमयागभिन्ने असकृत् क्रियमाणे कर्मणि अष्टकादिश्राद्धक
र्मसु च नांदीश्राद्धं न कार्यं गर्भाधानं पुंसवनसीमंतोन्नयनां जीविवाहातिरिक्तसंस्कारेषु श्रवणाकर्मो दिषु च नांदीश्राद्धं वैकल्पिकं जा
तकर्मो गृह्णित्वा पुनर्जन्मनिमित्तकं च नांदीश्राद्धं यथोक्तं जन्मकाले एव जातकर्मणि क्रियमाणे पुनर्जन्मनिमित्तकं जातकर्मो गृह्णित्वा हे
तत्रैव कुर्यात् इति सकृदेव कार्यं नाम कर्मणा सह जातकर्मचिकीर्ष्यायां पुनर्जन्मनिमित्तकं जन्मकाले एव हेमाद्रुत्वा कर्मो गृह्णित्वा
मकर्मकाले कार्यं तदा तदकरणेनाम कर्मकाले एव पुनर्जन्मनिमित्तकं जातकर्मनाम कर्मो गृह्णित्वा तत्रैव कुर्यात् इति संकल्प्य
सकृदेव कार्यं एवं चैत्यादिकर्मणा सह जातकर्मणा दिषु क्रियमाणेषु पुनर्जन्मनिमित्तकं चोन्नतसंस्कारां गृह्णित्वा तत्रैव

करिष्ये इति संकल्पः तथा च सर्वे वक्रियमाणेषु चैलादिष्वन्येषु च कर्मसु नां दीश्वरस्य सकृदेवानुष्ठानं न तु प्रति कर्म पृथगनुष्ठानं एवं
यमल्योर्थं गणक्षेक संस्कारकरणे पितृयं ऋकशाखिभिः कात्यायनैश्च पितृयामहप्रणितामहा इति पितृपूर्वक उच्चारः कार्यः अन्य
शाखिभिस्तु प्रणितामहपितामहपितरो नां दीमुख इति प्रणितामहपूर्वक उच्चारः मातृपार्वणे नां दीमुख शब्दे जीष्विकल्यादनां दीमुख
इति नां दीमुख इति पक्ष इत्यमुच्चारं अनादिसंज्ञात्वेन न स्वमुखात् संज्ञायामिति निषेधानवतारादिति पुरुषार्थविंतामधिकाराः अथ
इति शब्दकर्तृजिवत्पितृकत्वे निर्णयः जीवे तु यद्विर्गोद्यस्तं वर्गं तु परित्यजेदिति न्यायेन जीवत्पितृकः स्वापत्यसंस्कारेषु मातृमा
तामहपार्वणयुतं नां दीश्वरं कुर्यात् मातरि जीनेत्यां मातामहपार्वणकमेव मातामहे जीवति मातृपार्वणकमेव केवलमातृपार्वणे
विभवे देवानकार्षीः वर्गव्याघेषु मातृपितृमातामहेषु जीवतु नां दीश्वरं लोप एव सुतसंस्कारे क्वचित् द्वितीयविवाहाधानपुत्रे
ष्टिसोमयागादिषु संस्कारकर्मसु येष्वेव वितादद्यात्तेभ्यो दद्यात् तथा च मतमातृमातामह कोपि जीवत्पितृकः स्वसंस्कारे पि
तृमातृपितामहीप्रणितामहाः पितुः पितृपितामहप्रणितामहाः पितृमातामहमातृपितामहमातृप्रणितामहा इत्येव पार्वणव
यमुद्दिश्य शब्दं कुर्यात् न तु स्वमातृमातामहपार्वणोद्देशः पितरि पितृमातृमातृजीवति स्वसंस्कारे पितृमातृमातृप्र
णितामहा इत्याद्युद्देशः एवं प्रणितामहे पितृयोज्यं पितृमातादिजीवने तत्पार्वणलोप एव तथा च येष्वेव वितादद्यादिति

ध.सिं.३
७

पक्षद्वयस्य बर्गोद्यजीवने तत्पार्वण्योपश्रित्योपपक्षस्य स्वसंस्कारस्वापत्यसंस्कारभेदेन व्यवस्थासिद्धांतितेति तत्र केचित्तु पक्षद्वय
स्यैच्छिको विकल्पो न तु व्यवस्थित इत्याहुः एवमृतपितृकस्य जीवन्मातृमातामहस्य पितृपार्वणे नैव नांदी आहसिद्धिर्ज्ञेया समावर्तनस्य
माणवककर्तृकत्वे पितृगभृतनांदी आह पितृस्तदभावे ज्येष्ठभ्रात्रादेरधिकार इति केचित् तत्र पिता पुत्रसमावर्तने स्वपितृभ्यो नांदी आ
हुंकुर्यात् पिता जीवन्पितृकस्य तु तसंस्कारत्वाद्द्वारलोपपक्षो युक्त इति भाति माणवकपितुः प्रजासादिना अस्मिन्निधाने भ्रात्रादिर्माण
वकस्य पितुर्मातृपितामहीप्रपितामह इत्याद्युच्चार्यैश्चाहुंकुर्यात् मृतपितृकमाणवकसमावर्तने पितृव्यभ्रात्रादिरस्य माणवकस्य मा
तृपितामहीत्याद्युच्चारयेत् भ्रात्रादेरभावे स्वयमेव स्वपितृभ्यो दद्यात् एवं जीवन्पितृकोपि पितुरसन्निधाने भ्रात्रादेरभावे पितुः पितृभ्यः
स्वयमेव नांदी पुरस्कुर्यात् उपनयनेन कर्माधिकारस्य जातत्वात् एवं विवाहे पित्रष्ट्वं मृतपितृकस्य चोपनयनादिकं पितृव्यमातु
र्यादिः कुर्वन् अस्य संस्कार्यस्य पितृपितामहाद्युच्चार्यैश्चाहुंकुर्यात् जीवनेः पितुरसन्निधाने न कुर्वन्मातुल्यादिरस्य संस्कार्यस्य पि
तुर्जनकादीनुद्दिश्य कुर्यात् न तु संस्कार्यस्य मृतानपि मातादीनि तिसंक्षेपः नांदी आह पितृदानं कुलधर्मानुसारेण वैकल्पिकं पित्रे
पुद्विधमधुवदराईमकलमिश्रणं दक्षिणायां शक्षामलकानिति प्रथमांतेन संकल्पः सर्वत्रोच्चार्ये संबंधनामगोत्रं वर्जयेत् माल
तीमद्भिकाकेतकीकमलानां माला देया न तु रक्तपुष्पाणां कुंकुमवर्दनाद्यलंकृताः सर्वे नांदी आह दारभेपाकांतरेण वैश्वदेवः सा

राम
७

शिकानमिकैः सर्वशरिभिः कार्यैः द्योर्द्वयोर्विप्रयोर्गुणपान्निमंत्रणं भवद्भ्यां क्षणः क्रीयतां मोतथा प्राप्नुतां भवंतौ प्राप्नुवाने सुक्तिः
द्वौ नो देवी न्यनुमंत्रयमाने वक्षिषेत् यवोसिसोमदेवत्यो गोसवेदेवनिर्मितः प्रलवद्भिः प्रतः पुष्टानां दीपुस्वान् पितृनिमान्जो कान्द्रीण
याहि नः स्वाहानम इति पित्र्ये मंत्रः द्विर्द्विर्गंधादिदानं पाणिहोमोऽयं कव्यवाहनाय स्वाहा सोमाय पितृमते स्वाहेति अन्नभ्रादेनाप
सव्यं न तिलाः न च पितृतीर्थे न दानं पावमानी शंवतीः शंकुनिस्तुल्यं स्वस्तिस्तुल्यं च श्रावयेत् मधुवाता इति तत्र स्थाने उपास्य गायतेति
पंचवर्चः असन्मीमंतेति च तृप्तिप्रश्नस्थाने संपन्नमिति देवेकचितमिति प्रश्नः पूषीये मुकुशो पुद्वी सुवा एकस्य द्वौ द्वौ पित्रो अस्य
स्थाने नांदी पुरवाः पितरः प्रीयंतां स्वधां वाचनस्थाने नांदी पुरवान् पितृत्वा च यिष्ये इत्यादि न स्वधां प्रयुंजीत त्वमपु वाजिनं देवज
तमिति विप्रविसर्जनं केचिन्नांदी आहोते वैश्वदेवो वदन्नाभामित्याहुः नात्र आहोतर्पणं अत्राहिताग्निना पित्रदानं न कार्यं पि
तुर्मातादि वर्गत्रयोद्देशेन आह पितुर्माता पितामही चैव तथैव प्रपितामहीत्यादिभ्यो कृपाठः द्वारलोपपक्षेयत्पार्वण्योपस्तत्पार्व
णविषयभ्यो कैकेदेस्तोत्रैः कैवल्यमातृपार्वणे देवानकार्याः एता भवंतु सुप्रीता इत्युक्तं कार्यः सांकल्पविधिना संक्षिप्तनांदी आ
ह प्रयोगः प्रयोगरत्नादौ दृष्टव्यः इति नांदी आह विचारः एवं स्वस्तिवाचनं क्रतुदक्षसंज्ञकविश्वेदेव युतं नांदी आह गर्भाधानां
कृत्वा यथास्वारवर्गभाधानसंस्कारः कार्यः आश्वलायने गंधार्थो प्राजापत्यं च कृत्वा विष्णुं वदन्तं स कृत्वा जपति चाज्येन क

ध.सिं.३
८

त्वाजपोपस्थाननस्तः करणादिकं कार्यं विष्णुर्गोनिजपेक्षकं योनिं स्मृष्टुविमिश्रंती गर्भाधानं ततः कुर्यात्सुपुत्रो जायते ध्रुवं एवंनेज
मेवेत्यदिजयोपि सर्वथा होमासंभवे अश्वगंधासं उदीर्घो तदिति मंत्रेण दक्षिणासा मासि चोपगमनं कार्यं एवंगर्भाधानमकृत्वा
स्त्रीगमने गर्भात्पत्तौ तस्यायश्चित्तं गोदानं कृत्वा पुंसवनं कार्यं अथमेषुनांते कर्तौतु गर्भशंकित्वा तज्जानं मेषुनिनः स्मृतं अनंतोतु
यदा गले लोचं मूत्रपुरीषवदित्युक्तरीत्या यौनं कृत्वा च मेत आचमनं विना मूत्रपुरीषोत्सर्गेतु तैलाभ्यक्तस्त्वनाचांतः श्मश्रुकर्म
णिमेषुने मूत्रोच्चारयदा कुर्यादहोरात्रेण शुध्यति रसे कोपवासः स्त्रीणां तु नः स्नानं शयनादुत्थितानारी शुचिस्वादशुचिः पुमा
नितुल्यैः इति गर्भाशुपयोगी निर्णयः एवंकृते पि गर्भाधाने यदि गर्भात्पत्तौ तदा पत्यता वा तदा प्रतिबंधकं प्रेतोपद्व
निवृत्त्यर्थं नाशयणबलिना गबलिश्च कार्यः तत्र नाशयणबलिः शुक्लैकादश्यां पंचम्यां श्रवणे वा कालांतरानुपलब्धैः तत्त्वस
मोहः पश्चिदिष्टस्मृत्यर्थं साशानुसारी कोस्तुभे शुक्लैकादश्यां नदीतीरे देवालययादौ तिथ्यादिकी तैनां तै मदीयकुलभिगृहिप्रतिबंध
कप्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्त्यर्थं नाशयणबलिं करिष्ये विधिना स्थापितं कुंभद्वये हेमादिप्रतिमयोर्विष्णुं वैवस्वतं यमं चावाह्यपुरुषस
त्वेन यमाय सोममिति च षोडशोपचारैः संपूजयेत् अनन्तरं च कुंभपंचके बलिं विष्णुशिवयमप्रेतान् पूजयंतितत्सर्वभोगैरेखा
यां दक्षिणा प्रकुशेषु च संतां विष्णुरूपी प्रेत इति दशस्थानेषु दक्षिण संस्थमपानिनीयमधुगृतं तिलमुतादं दशपिंडान् काश्यपगो

राम
८

त्रदेवदत्तप्रेतविष्णुदेवत अयंते पिंड इति दक्षिणा मुनः प्राचीना नीतीनाम ज्ञानाच्च पितृतीर्थे न दद्यात् गंधादिभिरभ्यर्च्य प्रवाह्यात्तं
कृत्वा विसृजेत् तस्यामेव रात्रौ श्वः करिष्यमाणः आदेक्ष्यः कीयत्वमिति एकं त्रीन्यं च वा विप्रान्निमं यो योषितो जागरं कुर्यात् श्वो
भूते मध्याह्ने विष्णुं संपूज्य विष्णुरूपं प्रेतं विष्णुब्रह्मशिवयमप्रेतान् चोद्दिश्ये कोदिष्टविधिना पादक्षालनादि तृप्तिप्रभोतं कृत्वा रं करणाद्य
वने जनांते तस्मिं कृत्वा विष्णुब्रह्मशिवयमप्रेतान् चोद्दिश्ये कोदिष्टविधिना पादक्षालनादि तृप्तिप्रभोतं कृत्वा रं करणाद्य
दत्तविष्णुरूपं प्रेत अयंते पिंड इति पंचमं पिंडं दत्त्वा अर्चनादि प्रवाह्यात्तं आवांता दक्षिणादिभिः संतोष्यते श्वेकैकस्मै गुणवते प्रेतबुध्या
वस्त्राभरणादि दत्त्वा विप्रान् च देत् भवंतः प्रेताय तिलोदकाज्जलिदानं कुर्वन्त्विति तेन पवित्रपाणयः कुशतिलतुलसीयुततिलान्
लिं प्रेताय काश्यपगोत्राय विष्णुरूपं विणे अयं तिलोज्जलिरिति दद्युः विप्रान्वाचयेत् अनेन नाशयणबलिकर्मणा तज्जानं विष्णुरि
मं देवदत्तं प्रेतं शुद्धमपापमर्हं कर्तव्यमिति विसृज्य स्नात्वा भुंजीतेति सिंधोतु कुंभपंचके विष्णुब्रह्मशिवयमप्रेतान् पिंडं च कं पूजयेत् स्व
र्णरूपताम्रलोहमयाश्च तारः प्रेतोर्ध्वमयः अग्निं प्रतिष्ठाप्य अर्पितं च नारायणाय पुरुषसूक्तेन षोडशाहुतिभिर्हृत्वा दशपिंडा
ते पुरुषसूक्ताभिर्मंत्रितं रां चोदकेन प्रेतं प्रसृज्य तर्पयेत् विष्वादि चतुर्भ्यो बलिं दद्यात् श्वोभूते एकोदिष्टविधिना आहुं पंचकं
करिष्ये इति संकल्प्य विप्रपंचके पाद्यादि पिंडदानांते तर्पणादिति विप्रो यउक्तः शेषं सर्वं वत् इति नाशयणबलिः अथ नाग

रवा

ध.सि.३
९

वलिः सचदशैषौर्णमास्यापंचम्यामाभ्येवायुतनमम्यानाकार्यः तत्रपर्वदं प्रदक्षिणीकृत्यनत्वातदयेगोचरपनिष्क्रमेनिधायसभाय
स्यममेहन्यनिजन्मांतरेवाजातसर्ववधदोषपरिहारार्थं प्रायश्चित्तमुपदिशंतुमर्हंतः सर्वधर्मविवेकारइत्यादि विप्रैश्चतुर्दशकृ
प्रायश्चित्तेनअमुकप्रत्याम्नायद्वारापूर्वोत्तरांगसहितेनावरितेनतबभुविर्भविष्यतीत्युपदिष्टोदेशकालौसंकीर्त्यपर्वदुपदिष्टंनतुर्दशकृ
छप्रायश्चित्तंअमुकप्रत्याम्नायेनाहमाचरिष्येइतिसंकल्प्य वपनादिविधिनातदाचरेत् वपनासंभवेद्विगुणः कृच्छ्रप्रत्याम्नायः सर्व
वधदोषपरिहारार्थंइमंलोहदंडं सदक्षिणंतुभ्यमहंसंप्रददतिइत्याहुर्वनुशांभवागोधूमव्रीहितिन्नान्यतमपिष्टेनसर्पाकृतिंकृ
त्वाष्ट्रैर्निधायसर्वंप्रार्थयेत् एहिपर्वतःसर्वअस्मिन्पिष्टसमाविवा संस्कारार्थमहंभक्त्याप्रार्थयामिसमाहितः आवाहनादिष्वे
उत्तोषनादेःसंप्रत्यनत्वाभोसर्वइमेवलिंरक्षणममाभ्युदयंकुरुइतिवलिंदत्वापादौप्रक्षाल्याचमेत् देशकालौसंकीर्त्यसभायस्य
पमेहन्यनिजन्मांतरेवाज्ञानादज्ञानाद्जातसर्ववधोपपरिहारार्थंसर्वसंस्कारकर्मकपिष्टेइतिसंकल्प्यस्थंडिलेपिंप्रतिष्ठा
प्यध्यात्वाअस्मिन्सर्वसंस्कारकर्मणिदेवतापरिग्रहार्थमेन्वाधानंकरिष्ये चतुर्ष्वध्याजेनेसंतं अग्नौअग्निंवायुंसर्वंआज्येनस
र्वमुत्सेप्रजामतिंआज्येनआज्यशेषेणसर्वंसद्योयक्ष्यइतिसमिधानाभ्याम अग्निसामेयदिशिप्रोक्षितभूमौचिह्निकृत्वा अग्निंवि
तिंचपरिसमुद्राग्नेय्यग्रकदर्भैःपरिस्तार्यपरिचिन्त्यवृष्टपात्रासादनादिचतुर्ष्वध्यात्वासर्वंचित्यामारोप्यजलंश्रोत्रंस्पृष्ट्वा

राम
९

अग्नौभूःस्वाहा अग्नयर्दमित्यादिव्याहृतित्रयेणाज्याहुतीर्हुत्वासमस्तव्याहृतिभिश्चतुर्धंसर्वमुखेनुकृत्वा आज्यशेषं सुवेणे
वसर्वदेहेनिषिंचेत् नात्रस्मिष्टकृदादि चमसजलैः समस्तव्याहृत्यासर्वपाणिनाप्रोक्ष्य अग्निरक्षाणोवसिष्ठोऽग्निगोयत्री सर्वायाग्नि
रानेविनियोगः अग्निरक्षाणोअंसःप्रतिष्ठादेवरीषतः तपिष्ठैरजरोदह अथोपस्थातं अनमोअस्तुसर्वभोयेकेचष्टधिनीमनु
येअंतरिक्षेयेदिवितेभ्यःसर्वभ्योनमः येदोरोचनेदिबोयेवास्त्यस्मरशिषु येषामस्तुसदःकृतंते यारुषवोयातुधानानांयेवाव
नस्यतीक्ष्णनु येवावदेषुशोरतेते आहिन्नाहिमहाभोगिन्सर्वेयइवडुःस्वतः संततिंदेहिमेपुण्यानिर्दुष्टादीर्घजीविनी प्रपन्नं पा
त्रिमांभजसाकृपादीन्तोनेनतत्तत् तानतोत्तानतोतापिकृतःसर्ववधोपप्राप्तन्मांतरेतथेवाग्निनाहर्नेत्यवाग्निभो तत्पापं नाशय
क्षिप्रमपराधंक्षमस्वमे इतिसंप्रार्थ्यनागेइंस्नात्वागस्ततःपुनः व्याहृतिभिःक्षीराज्येनाग्निंसंप्रोक्ष्यहुतेसर्वजदेनाग्निंसिंचेत्
यत्तोपवीतिनासर्वंसर्वसंस्कारकर्मतु नास्मिंसंवयनंकुर्यात्स्नात्वाचम्यगृहंज्जेत् सभायस्यकर्तुंस्त्रिरात्रमाशौचं ब्रह्मचर्यं
चकार्यं चतुर्वेदनिस्वैलंस्नात्वाष्टतपायसमक्षैरष्टौविप्राभोजयेत् तद्यथा सर्वस्वरूपिणेब्राह्मणायइदंतेपाद्यं अनंतस्व
रूपिणे शैवस्वरूपिणे कपिलस्वरूपिणे नागस्वरूपिणे कालिकस्वरूपिणे शंखपालस्वरूपिणे भृधरस्वरूपिणे इत्यष्टवसुदत्तापादौप्रक्षाल्याच
म्य सर्वस्वरूपिणे इदमासनं आस्यतां एवमनंतादिषु ततःसर्वस्थानेक्षणः क्रियतामित्यादि ओं तथा आसातु भवान्नामनातीति

भोसर्पैरुपरदंतेगंधं एवमनंतादिषु एवंपुष्पधूपदीपवस्त्रादिदत्त्वा अनंतपरिवेष्य प्रोक्ष्य सर्पाय इदमनंतपरिविष्टं परिवेद्य माणं च दत्तं च दास्यमानं चालक्ष्मेरमृतरूपेण स्वाहासंपद्यतां नमम एवमनंतादिभ्योऽपि आनांतेषु भोसर्पे अयं ते बलि रित्वादिना ममं नैर्वाजिदानं तेषु विंशेषु वस्त्रादिषु ज्ञानं काशी इदमपि सर्वसंयोजनं विप्रभ्यस्तां ब्रह्मक्षिणादिदत्त्वा आचार्यं संपूज्य कलशं सुवर्णनागमानाहनादिषु उपोषचारैः संपूज्य प्रार्थयेत् ब्रह्मलोके च ये सर्पाः शेषनागपुरोगमाः नमोस्तुतेभ्यः सुप्रताः प्रसन्नाः संतुते सदा १ विष्णुलोके च ये सर्पाः वासुकिप्रमुखश्च ये नमोस्तु २ रुद्रलोके च ये सर्पास्तसकप्रमुखश्च ये नमो ३ रुद्रां वस्य तथा दाहे स्वर्गये च समाश्रिताः नमो ४ सर्पसंबन्धये सर्पा आस्तिके च रक्षिताः नमो ५ प्रत्यये च ये सर्पाः कर्कोटकमुखश्च ये नमो ६ धर्मलोके च ये सर्पा वैतरण्यां समाश्रिताः नमो ७ ये सर्पाः पार्वतीवेषुदरीसंधिषु संस्थिताः नमो ८ ग्रामेनायदि नरण्ये ये सर्पाः प्रचरंति हि नमो ९ पृथिव्यां च ये सर्पा ये सर्पे बिलसंस्थिताः नमो १० रसातले च ये सर्पा अनंताद्या महाबानाः नमो ११ एवंस्तुत्यादेशकालो संकीर्त्य कृतस्य सर्पसंस्कारकर्मणः संगतार्थमिमं हैमनागं सकलशंस वस्त्रसदक्षिणं तु भूमिं संप्रददे नमम अनेन स्वर्णनागदानेन अनंतादयो नागदेवताः प्रीयंतां आचार्याय गोदानं यस्य स्मृत्या च ॥ मया कृतं सर्वसंस्कारकर्म तद्भवतां विप्राणां वचनात्परमेष्वरप्रसादात् सर्वसंपूर्णमस्तु तथास्त्विति ते ब्रह्मः ब्राह्मणास्तोषयेत् संगतार्थं ब्राह्मणान्भोजयित्वा कृत्वा सर्पसंस्कारं

मनेन विधिना नरः विरोगो जायते क्षिप्रं संततिं लभते शुभां इति सर्वं वक्तिः एवमपि पुनोत्यसिद्धौ कर्मविपाकोक्तहरिवंशश्रवणविधानं कुर्यात् तत्र षडब्दं चतुरब्दं त्र्यब्दं सार्धं त्र्यब्दं वा प्रायश्चित्तं कृत्वा कार्यते त्रिंशत्कृत्वा त्र्यब्दः कृत्वा सुदादशदिनसाध्यः तथाहि प्रथमे दिने मध्याह्ने हविष्यस्यैकभक्त्यष्टादशतिथी सा भोक्तव्याः द्वितीये हनिन कंदो विंशतिथी साः तृतीये हनि अयाचितस्य चतुर्विंशतिथी साः चतुर्थे निरशनं अयं पारकृच्छ्रः कथं चिन्निगुणीकृतोयं प्राजापत्यकृच्छ्रः एकभक्तनक्तायाचितद्वयोपवासद्वये रईकृच्छ्रः यद्वा न्यहमयाचितं न्यहमुपवासद्वयैकृच्छ्रः एकभक्तनक्तायाचितोपवासैः कथं चिन्निगुणैः पादोनकृच्छ्रः येषु न वदिनेषु भोजनप्राप्तिस्तत्रास नियमं त्यक्त्वा पाणिपूरान्नभोजने अतिकृच्छ्रः एकयासपर्याप्तस्य प्राणधारणपर्याप्तस्य बाहुधस्य एकविंशतिदिनेषु भक्षणे कृच्छ्रातिकृच्छ्रः एकदिने सकुशोदकपंचगव्याशनं एकउपवास इति द्वैराशिकसांतपनकृच्छ्रः पंचगव्यकुशोदकानामभिप्राणामेकैकस्य एकैकदिने शनमेकउपवास इति सप्ताहसाध्यामहासांतपनः अहं मिश्रितपंचगव्याशने यति सांतपनं तस्मानां दुग्धघृततलानां एकैकस्य त्रिंशदिने पानमुपवासास्त्रयस्तप्तकृच्छ्रः व्रीतानां पाने व्रीतकृच्छ्रः शदशा होपवासेन पराकृच्छ्रः महातप्तानां घृतादीनामेकैकदिने शनं चतुर्थउपवास इति दिनचतुष्टयसाध्यस्तप्तकृच्छ्रः शुक्लपक्षे प्रतिपदादि तिथिषु मकरांशमानैकैकयासान्वर्धयेत् पूर्णमास्यां पंचदशयासाः क्षये चतुर्दशवृद्धौ षोडशसंपद्यंते कृष्णपक्षे एकैकयासक्रास

ध. सिं. ३
११

न अमाद्यामुपवाससर्तिमाससाध्यवमध्यसंज्ञं वांशयणं कृष्णपक्षे प्रतिपदि चतुर्दश्यासावमुक्तामुं एकैकया सहा सेनदरी अनश
नंशु केवदिरितिकृष्णादिशु कौतपिपलिकामध्यवांशयणं रुद्धे वांशयणादेः त्रिकालस्नानयासाभिर्मंत्रिणादिविधियुतः प्रयोगः प्रा
यश्चित्तप्रकरणे ज्ञेयः अतिकृच्छ्रदिलक्षणं प्रसंगादत्रोक्तं अद्वयगणनामुपजापत्य कृच्छ्रेव अथ प्रत्याप्तायाः तत्र प्राजापत्यप्रत्या
प्तायाः दशसहस्रगायत्रीतपः १ गायत्र्या सहस्रति लोमः २ कृत्विहसहस्र्याहृत्याति लोमउक्तः ३ शतद्वयं प्राणायामाः ३
द्वादशाह्राणभोजनं ४ यावत्केन शोषणं विरम्यतीर्थे द्वादशस्नानानि ५ वेदसंहितापारायणं ६ योजनयात्रा ७ द्वादशसहस्रं
नमस्काराः ८ द्वाविंशदुत्तरशतं प्राणायामान्कृत्वा अहिपानमुपोषितः प्राप्नुस्वस्तिष्ठेत् ९ गोमूत्रेण यावत्कभक्षणे एकाहिके कृ
च्छं १० कश्चिदुद्देकादशिनीजपान्कृत्वा ११ पावकेष्टिः १२ पावनेष्टिः १३ धूपवासः प्राजापत्यप्रत्याप्तायाः १४ एकवि
प्रभोजनमुपवासस्य १५ अत्यशक्तौ सहस्रगायत्रीजपोद्वादशप्राणायामो वेति स्मत्यर्थसारे १६ प्राजापत्येष्वशक्तस्तथे
उद्देष्टव्यस्विनी धेनोरभावे निष्कं स्यात्तदर्थं पादमेव वा अशीतिगुं जातकः कर्षः चत्वारः कर्षा निष्कं निष्कनिष्कार्धं नि
ष्कपादान्यतमप्रमाणं हेमरूपं वा धेनुमूल्यं देयं अत्यशक्तेन निष्कपादाधिरजतंतत्समं धान्यादिवा देयं अतिकृच्छ्रे गोद्वयं सा
तपने गोद्वयं पाशकेतनकृच्छ्रे च गोत्रयः कृच्छ्रति कृच्छ्रे गवां चतुष्टयं त्रयं वा वांशयणे अष्टोपंचतस्वस्तिस्त्रो बोगावः

राम
११

मासं पथो ब्रूते यावत्कत्रते मासोपवासे पंचगावः मासं गोमूत्रयावत्कत्रते षडगावः अथ प्रायश्चित्तप्रयोगः सवेले स्नात्वा श
क्तौ क्लिन्नवासाः पर्वद्वये गोष्टप्राप्त्याप्त्यर्थं निष्कादिप्रमाणं अक्षदंजं निधाय सोष्टांगं प्रणम्य पर्वदं प्रदक्षिणीकुर्यात् सर्वधर्मविवे
क्तारोगोद्धारः सकला हिजाः मम देहस्य संशुद्धिं कुर्वंतु हि जसत्तमाः भवाकृतं महाघोरं तातमज्ञानकिल्बिषं प्रसादः किय
तां मम शुभानुज्ञाप्रयच्छत इत्येकैः कृतपवित्रो हं भवेयं हि जसत्तमाः मामनुगच्छंतु भवंत इति वदेत् विप्रैः किं ते कार्ये मिथ्यामावा
दीः सत्यमेव वदेति पृष्टः स्वपापं व्यापयेत् मया मम पत्न्या वा इह जन्म निजन्मांतरं वा अनपत्यत्वं मृतापत्यत्वादि निदानभूत वा
लघातविप्ररत्नापहारादि इरितं कृतं तस्य नापायकं रिष्यमाणो हरिश्चंद्राभयणादौ कर्मविपाकोक्तविधानेधिकाराद्यं दीर्घाद्युष्म
मुजादिसंततिप्राप्तये प्रायश्चित्तमुपदिशंतु भवत इति प्रार्थयेत् तेन पोषिनाष्टजितानुवादकाग्रेषु ऽब्दे ऽब्दसार्धो ऽब्दो न्यतमप्रायश्चि
त्तेन पूर्वोत्तरांगसहितेनाचरितेन तव शुद्धिर्भविष्यति तेन त्वं कृतार्थो भविष्यसीति वदेषुः अनुवादकः पापिनं वदेत् ततः कर्ता ॐ इत्यं
गीकृत्य पर्वदं विस्मृत्य देवाकालौ संकीर्त्य सभार्यस्य ममैतज्जन्म जन्मांतरार्जितानपत्यत्वं मृतापत्यत्वादि निदानभूतवा लघातविप्ररत्ना
पहारादि जन्मदुरितसमूहनाशकर्मविपाकोक्तविधिनाधिकारसिद्धिद्वारा दीर्घाद्युष्मदुष्पुत्रादिसंततिप्राप्तये ऽब्दं ऽब्दसार्धं
ब्दे वा प्रायश्चित्तं पूर्वोत्तरांगसहितममुकप्रत्याप्तायेनाहमाचरिष्ये इति संकल्प्य दिनांते केनान्वरोमादिवापमित्वा स्नात्वा आ

ध-सिं. २
१२

युर्वलंशशेवर्चः प्रजाः पशुनसुनिच ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वं नो देहि वनस्पते इति विहितं काष्ठेन दंतधावनं कुर्यात् ततो दशस्नानानि तत्र
भस्मना स्नानं ईशानाय नम इति शिरसि तत्पुरुषाय नम इति मुखे अघोनाय नम इति हृदये वामदेवाय नम इति गुह्ये सद्योजाताय न
मः पादयोः प्रणवेन सर्वांगे भस्मबिलिंषेत् ईशानादियदोषे तैर्मन्त्रैर्वा भस्मलेपः अथ गोमयस्नानं गोमयमादाय प्रणवेन दिक्षु दक्षि
णभागं तीर्थे चोत्तरभागं दक्षिणं शेषं मानस्तोकरत्यभिर्मन्त्रं गंधद्वारामिति सर्वांगमाक्षिप्य हिरण्यर्चं गमिति द्वाभ्यां प्रार्थ्याः प्रवत इति
तीर्थमभिमुख्य स्नात्वा दिशः चामेत् अथ मृत्तिकास्नानं अथ कान्तेरथ कान्ते विष्णु कान्ते वसुंधरे शिरसाधारयिष्यामिरक्षस्व मां
पदे पदे इति मृत्तिकाभिमन्त्रं च उद्धृता सिवराहेण कृष्णेन शतबाहुना मृत्तिके हर मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतं इति त्वा मादाय नमो मित्र
स्येति सूरीयप्रदर्शय गंधद्वारामिति मन्त्रेण स्नोना पृथिवीति मन्त्रेण वा इदं विष्णुरिति वा शिरः प्रक्षाल्य गमिति बिलिंषेत् दिशः चामेत् अथ
वाहस्नानं आयो अस्मान् त्र्युक्ता भास्करा मिमुखः स्थितः इदं विष्णु मंत्रित्वा च प्रातस्नो तो निमज्जति ततः पंचगव्यं कुशोदकैः समं
त्रकैः पृथक् पृथक् स्नात्वा स्नानांगतर्पणादिकु र्यात् विष्णु आहं हवीं गंगो प्रदानं च कृत्वा शिंप्रति ह्याय पंचगव्यं होमं व्याहृति कि
रष्टोत्तरशतं अष्टाविंशति वाज्य होमं च कृत्वा त्रैतं गहीध्वरं विप्रान् आर्च्य कृतशेषं पंचगव्यं प्रणवेन पिबेत् मुख्यप्रायश्चित्तं कृ
त्वा संकल्पानुसारेणानुष्ठाय व्याहृत्याज्य होमं विष्णु आहं गोदानानि पूर्वं कुर्यात् आज्य होमे पंचगव्यं होमे च इध्माधानादिस्था

सम
१२

लीषा केतिकर्तव्यतां केचिन्नेच्छन्ति व्याहृत्याज्य होमे पापापहमहाविष्णुर्देवतेति केचित् पंचगव्यविधिस्तु ताम्रपाभाशे वा पात्रे ताम्राया
गोमूत्रं अष्टमाषप्रमाणं गव्यं आदाय गंधद्वारामिति चेत गोशक्त्योऽशमाषमादाम आध्यायस्वेति पीतगोक्षीरं द्वादशमाषं रक्षिका
व्यादिति नीलगोदधिदशमाषं तेजो सिन्धुकमसि इति कृष्णगोधृतमष्टमाषं प्रादाय तत्र देवस्य त्वेति कुशोदकं चतुर्माषं दक्षिणं प्रणवे
नालोडयेत् अन्नमाषः पंचयुजात्मकः तत्सप्तपत्रैः साग्रेः कुशैर्लुङ्गयात् इरावतीति पृथ्वी १ इदं विष्णुविति विष्णु २ मानस्तोकेतिक
इ ३ शंनो देवीत्यपः ४ ब्रह्मजज्ञानमिति ब्रह्मणो वा अशिसोमं च नाम्ना गायत्र्या ध्रुवं प्रजापते न त्वदिति समस्तव्याहृतिभिर्वा प्रजाप
तिं प्रणवेन प्रजापतिं अग्निं स्विष्टकृतं च नाम्नेत्येताः पंचगव्येन आग्नेवायुं सूर्यं प्रजापतिं चोतिं वा महाविष्णुं वा आज्येनाष्टाविंशतिसं
ख्या कृतिमिरिसन्वाधानं स्त्रीशूद्राणां होमो न कार्यः केचिद्वाह्येण द्वारा होमः कार्य इत्याहुः स्त्रीशूद्राणां पंचगव्यपाने विकल्प इति म
हार्णवः स्त्रीशूद्रो विप्रैः पंचगव्यं कारयित्वा तं स्त्री पिबत इति स्मृत्यर्थसारः अयं प्रायश्चित्तविधिः कृच्छ्रस्य प्रायश्चित्तेषु न कार्यः
कृच्छ्रप्रभृतिषु सर्वत्र प्रायश्चित्तेषु नुष्ठेयः एवं कृच्छ्राद्यनुष्ठायस्यैकगुणसंवादमहार्णवादि कर्मविपाकश्रंथो कं हरिवंशप्रवणादि
कर्म कुर्यात् तत्र शुभे दिने देशकालो संकीर्त्य अनेकजनमार्जितानपत्यत्वमृतापत्यत्वादिनिदानभूतवाग्घातनिक्षेपाहरणविप्र
रक्षापहारादिजन्यद्वितसमूलनाशद्वारा दीर्घायुधद्वयपुत्रादिसंततिप्राप्तिकामो हरिवंशोष्णो निद्रत्येकस्य कर्तव्यं दंपत्योः

ध. सिं. ३
१३

कर्तृत्वोच्चावशतिसंकल्पगणेशपूजनस्वस्तिवाचननांदीआहुतिविनायकशान्तिचक्राहरिवंशश्रवणार्थउपवाचकंत्वंशृणुश्रुतिवि
प्रवृत्तावस्नातंकारेः पूजयेत् वाचकं प्रत्यहं पायसादिनाभोजयेत् दंपतीप्रतिदिनं त्रायंतामिस्यादिवैदिकैः सुरास्त्रामित्यादिपौराणे
श्रमनैः सुस्नातावलं कृतोतदेकनितोश्रवणैस्तैलतांबूलक्षोरमैथुनस्नद्धाशयनानिद्यावत्समाप्तिवर्जयंतौहविष्णुजीवातां अंतर्वा
चकायगां सुवर्णत्रयमेकं वा सुवर्णं दक्षिणोदत्ताप्रत्यनरोहमंत्रेण सह संतिलाज्यं द्रुत्वा शान्तिं प्राप्नुवतु विंशतिमिथुनानिवापायसे
नभोजयेदिति हरिवंशश्रवणप्रयोगः अथवा विधानांतराणि सौवर्णं बालकं कृत्वा दद्यादोलासमन्वितं अथवा वृषभं दद्यात्
हिमोद्वाहनमेव वा मकरुद्रजपो वापि लक्षपत्रैः शिवाचनं स्वर्णधेनुः प्रदातव्या समस्ता वा यथाविधि घृतकुंभप्रदानं वा संक्षेपदि
दमीरितं अथवा प्रत्यहं पार्थिवलिंगपूजां कृत्वा अभिलाषाष्टकं स्तोत्रं कौस्तुभेष्टेयं एवमपि फल
प्राप्तौ दत्तपुत्रो ग्राह्यः अथ दत्तकयाद्यायाद्यविचारः ब्राह्मणमंजोदरपुत्रो मुरखत्वात्प्रथमं ग्राह्यः तदभावे सगोत्रसपिंडेयः
कुश्रित्वापलभात्पुत्रो वा तदभावे त्वसगोत्रसपिंडेमातुलकुलजपितेष्टस्त्रादि कुलजः तदभावे तु असपिंडः समानगोत्रजः तदे
भावे असपिंडः पृथगगोत्रोपि असगोत्रसपिंडेषु भागिने यदीहोत्रो जयी एवं विरुद्धसंबंधापत्तापुत्रबुध्य न हेमातुभ्योपिनया
द्यः अतएव सगोत्रसपिंडेषु भातापितृभ्यो न ग्राह्यः विप्रादीनां वर्णानां समानवर्ण एव तत्रापि देशभेदप्रयुक्तगुर्जरत्वांश्रादिना

राम
१३

समानजातीय एव सर्वोपि स भ्रातृक एव ग्राह्यः तत्रापि ज्येष्ठपुत्रो न ग्राह्यो न देयः शूद्रस्मदौ हि त्रभागिने वा वपि ग्राह्यो अत्र मूर्ख
भ्रातृणामेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान्नवेत् सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीत् अनेन वचनेन नापुत्रस्य लोकोस्तीति जायमानो
वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्द्विर्गणवान् जायत इत्यादिशास्त्रबोधितस्य अग्रजत्वप्रयुक्तदोषस्मनिवृत्तिर्विधिना अस्वीकृतेनपि भ्रातृपुत्रेणपि
तज्यस्वभवतीति बोध्यते अतः पुत्रसदृशत्वात् ग्राह्येषु मुरख्य रतिताप्यते मुरखाभावे तत्सदृशः प्रतिनिधिरिति न्यायात् न चास्मा
देववाक्यादिधनसतिग्रहं विनैव तस्य पुत्रस्य मिति शीक्यं तथा सति ओर सदत्तकदा दशविधपुत्रवदेतस्य पत्नीतः पूर्वमेव धनं हरि
त्वपिंडं दत्तौचित्येन पत्नीदुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरस्तथा तत्पुत्रगोत्रजाबंधुरितितत्कप्रवाक्ये भ्रात्रनंतरं भ्रातृसुतविवेशानुप
पत्तेः तस्मात्पत्नीतः पूर्वमंदायपिंडं दानधनग्रहणेधिकारी कश्चित् भवत्विति कामनायापेयविधिवत्स्वीकृत एव तथाधिकारी भवति
नान्यथा तादृशकामनाया अभावे तु पितृकृणाया करणादि पारलौकिकमात्रार्थं दत्तपुत्रो न ग्राह्यः भ्रातृपुत्रेणैव तत्क्षिप्रैरेवैव
वनतात्पर्यं कश्चिद्देशे वैदिकविधिविनापि दातृगृहीतसंमतिराजपुरुषाद्यनुमत्यादिलौकिक व्यापारमात्रेणोपनयनादिसंस्कार
रमात्रेण च सगोत्रसपिंडेषु पुत्रत्वसिद्धिर्न्यवसारोदर्यते तत्र मूलं नोपलभ्यते सर्वसामेकपत्नीनामेकावेत्पुत्रिणी भवेत् सर्वोस्तास्ते
न पुत्रेण पुत्रिण्येव मनुरब्रवीत् इति वचनं तु सापलपुत्रस्या गृहीतस्यापि पुत्रत्वपिंडं दानाद्यधिकारित्वविधायकं तेन एक स पत्नी

ध.सिं.३
१४

सपुत्रत्वे अन्यसपत्न्या पुत्रो न प्राप्यः दौहित्री भागिनेयश्च द्वाणां विहितः सुतः प्राप्नुयादिति त्रयेणास्ति भागिनेयसुतः कुचिद न त्वे
कं पुत्रं दद्यात् इति गृहीयादिति न ज्यैष्ठ्यं पुत्रं दद्यादिति च अनौरसानेकपुत्रेण पुत्रदानं कार्यमिति विधीयते तेन पूर्वकंदत्तको गृहीतस्त
त औरसजातस्तादृशानेकपुत्रेण दत्तक एकल औरसो बानदेयः सधनया स्त्रियापत्यनुत्तया पुत्रो गृहीतव्यो दातव्यश्च भर्तुं ज्ञा
भावे तु न ग्राह्यो न देयः एवं विधवयापि स्त्रिया त्वया पुत्रः स्वीकार्य इत्युक्तं भर्तृभिर्मते प्राप्यः स्पृष्टमीदृशानुज्ञाभावे भर्तृजीवनदशा
यांतन्मरणोत्तरं आप्तपुत्राद्वा पुत्रस्वीकारविषयकं भर्तृभिः प्राप्यं ज्ञातव्यं तस्यापि ग्राह्य इति सर्वमतं एतदुभयविधभर्तुं ज्ञातव्ये पितृ
ज्ञात्वा नित्यकाम्यव्रतादिधर्माचरणव्यपुत्रप्रतिग्रहेपि नापुत्रस्य नो कोऽस्तीत्यादि सामान्यशास्त्रादेव विधवाया अधिकारः
न स्त्रीपुत्रं दद्यात् इति गृहीयाद्वा न्यत्र भर्तुं ज्ञातव्यमिति न सिद्धं वाक्यं तु भर्तुं ज्ञातव्यं इति तां प्रतिपुत्रप्रतिग्रहस्य अनुज्ञापरं न तु पुत्रप्र
हनिषेधपरं शास्त्रप्राप्तनिषेधयोगात् अतस्तादृशस्त्रियाः पुत्रग्रहप्रतिबंधेन वृत्तिरूपेण विधेदादिकुर्वन्तरकभाग्यवति
यो ब्राह्मणस्य वृत्तौ तु प्रति कृतं समाचरेत् विदुर्भुजो तु कृमीणां स्यादिति कोऽस्तु भविस्तरः स्त्रीभिः पुत्रस्वीकारव्रतादिबहिः प्र
राहोमादिकं कार्यं एवं शूरेणापि विप्रः शूरादिदक्षिणामादाय वैदिकमंत्रैस्तदीयहोमादिकरोति तत्र शूद्रः पुण्यफलभाग्यवति
किंतु विप्रस्यैव प्रत्यवायः पुत्रं प्रतिगृह्यग्रहीता ज्ञातकमीदृशशूराद्यानां संस्काराः कार्या इति मुख्यः पक्षः असंभावे सगोत्र

राम
१४

सपिंडेषु कृतोपनयनोपविवाहितोपि दत्तको भवति असंजातपुत्र एव विवाहितो प्राप्य इति मे भाति असपिंडसगोत्रेषु कृतोपनयन
एवेत्यपि भाति भिन्नगोत्रस्तु अकृतोपनयन एव प्राप्यः केचित्तु कृतोपनयनोपि भिन्नगोत्रो ग्राह्य इत्याहुः इति प्राप्तायाः विवेकः
अर्थं कुत्रेदिनां पुत्रप्रतिग्रहप्रयोगः पूर्वेषु कृतोपवासः पवित्रपाणिः प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य ममाग्रजत्वप्रयुक्तपैतृ
ककृपापाकरणपुत्रा मम रक्तनाणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शौनकोक्तविधिना पुत्रप्रतिग्रहं करिष्ये तदंगत्वेन स्वस्तिवाचनमा
चार्यवरणं विष्णुं पूज्यं अन्नदानं च करिष्ये आचार्यमधुपर्कं ते ब्राह्मणादिभोजनं संकल्पयेत् आचार्यो यजमाना नुत्तया पुत्र
प्रतिग्रहं गत्वेन विहितहोमं करिष्य इति संकल्प्याद्यं प्रतिष्ठाप्य चक्षुषी आत्मेनेत्येते सकृदग्निं सूर्यासावित्रीं यद्वारं च रुणा अग्निं
वायुं सूर्यं ज्ञापति चो ज्येनरोषेण स्विष्टकृतमित्यादि अन्वाधाय अष्टाविंशतिमुहूर्तं स्तुत्वा निरूप्य तथैव प्रोक्ष्या ज्योत्स्नवर्गां कु
रीत् दातारंगत्वा एतस्मै पुत्रं देहीतियाचयेत् दातादेशकालौ संकीर्त्य श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं पुत्रदानं करिष्ये इति संकल्प्य गणप
तिपूजनांते प्रतिग्रहीतारं यथाशक्तिसंपूज्य येयत्नेनेति पंचानां नाभानेदिष्टो मानवो विभवेदेवास्त्रिष्टुप् पंचम्यनुष्टुप् पुनरांने
विनियोगः येयत्नेनेति कस्येचकोत्तरं पुत्रं तव पैतृककृपापाकरणपुत्रा मम रक्तनाणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्य
र्थं नुभ्यमहं संप्रददं नमम प्रतिगृह्णातु पुत्रं भवानिति प्रतिग्रहीत हस्तेन ज्यैष्ठ्येत् गृहीता देवस्मत्वेति हस्तद्वयेन प्रतिग्रहस्वा

अ.सिं.३
१५

के उपवेश्य अंगादंगत्वं वसीति मंत्रेण मूर्धनि जिघ्रेत् वस्त्रकुंडलाद्यलंकृतं गीतवाद्यैस्वस्तिमं नेत्रमस्वगृहमानीय पादौ प्रक्षाल्यावभ्या-
चार्यदक्षिणतः स्वयं स्वदक्षिणे मायौ त्संगे पुनरत्युपविशेत् आचार्यो बहिर्गसादनाद्याज्यभागांते वरुमवदाय वस्त्राह देति ह्योरात्रे धो-
तमुभ्युतोन्निस्त्रिष्टुष्ट पुन प्रतिग्रहंगहोमे विनियोगः अस्त्राह देति क्रकृ ह्येन एकमेवानदानं जुहुयात् यजमानो यथारहं तुभ्यमग्रे
पर्यवहन्तृयासा वित्रीसूर्यासा विन्मनुष्टुष्ट विनियोगः पर्यवत् तुभ्यमग्रे पर्यवहन् सर्वासा विन्मरहं सोमोददिति पंचानां सूर्यासा
वित्रीसूर्यासा विन्मनुष्टुष्टो जगती त्रिष्टुष्टनुष्टुष्ट पंचस्वविस्तर्यासा विन्मरहं एवं सप्तस्वीकुटीर्हृत्वा व्यस्तसमस्तव्याहतिभिर्द्व्या
कुटीर्हृत्वा स्विष्टकृतादिसमाध्याचार्यो यधेनुं दत्वा विप्रभोजयेत् अथ यधुर्वेदीनां बोधायनोत्तरात्वा प्रयोगः तत्र याज्ञः शिष्टानां
बंधुतानां मुमतिं लब्ध्वा संकल्प्यादि आचार्य एतानां तं प्राशतु कुर्यात् ब्राह्मणभोजनसंकल्पान्ते आचार्यः देवयजनो ह्येव नादि आ प्र-
णीताभ्यः कुर्यात् ग्रहीतादानुः समसंगत्वा पुनर्देहीति स्वयमेव भिक्षेत हाताददामीत्याह ग्रहीताधर्मीयत्वात् क्लामि संतत्येत्वा गक्लामि
इति प्रतिग्रह्येन पुन वस्त्रकुंडलां गुह्यीय केरलं कुर्यात् आचार्यः कुशमयं बहिः पाः नाशमयं रधं च संपाद्य परिधानं भूति आग्निमु-
खं कृत्वा वरुमपणासादनांते एतौ गहोमं कृत्वा अस्त्राह दाकारिणेति पुनो नुवाक्यामुक्त्वा यस्मै त्वं सुकृते रतियाज्यायाहुत्वा व्यस्तसम-
स्तव्याहतीर्हृत्वा स्विष्टकृतादिकुर्यात् आचार्यो यदक्षिणा वस्त्रकुंडलां गुह्यीय कंदद्यादिति परगोनोत्पन्नदत्तकस्मोपनयन

राम
१५

मात्रेपालकगोत्रेणकृतेउपनयनोत्तरपरिग्रहेवाद्यकेनाभिवादनश्राद्धादिकर्मसुगोत्रद्वयोच्चारः कार्यः नृणादिसंस्कारेपालकेनकृते
पालकैकगोत्रेण विवाहेतुसर्वदत्तकेनजनकपालकयोःकभयोरपिपितृगोत्रेनप्रवरसंबन्धिनीकन्यावर्जनीया नान्नसाप्तपुरुषपांच
पुरुषंदत्तेवपुरुषनियममुपलक्ष्यते सापिंज्जंतुजनकगोत्रेणोपनयनेजनकपितृकुलेसाप्तपुरुषपांचपुरुषग्रहीतमातृपितृकुलेत्रिपु
रुषं ग्रहीतगोत्रेणउपनयनमात्रेकृतेउभयत्रपांचपुरुषपितृकुलेमातृकुलेतुत्रिपुरुषं जातकमौधुपनयनांतसंस्कारेग्रहीताकृतेग्रही
तकुलेसाप्तपुरुषमातृतः येचपुरुषं अतोन्मूनेजनककुलेकन्याकेचित्तुदत्तकंप्रवेशोऽकुलद्वयेपिसर्वथान्यूनमेवसापिंज्जमित्याहुः ए
वंदत्तकसंततोरपिसापिंज्जंतैरेवंदत्तकस्यमरणेपूर्वापरपितृगोत्रिशत्रंसपिंडानामेकाहमाशौचं उपनीतदत्तकमरणादौपालकसपिंडाना
दशाहादिइतिनीलकंठीयेदत्तनिर्णये एवंदत्तकेनापिपूर्वापरपितृगोत्रैर्मौत्रिशत्रंसपिंडानामरणेएकाहंपितृगोत्रैर्ध्वं देहिककृतो
तुक्र्मांगदशाहमेव दत्तकस्यपुत्रपौत्रादेर्जनममरणयोः सपिंडानामेकाहः सगोत्रसपिंडेदत्तीकृतेतुसर्वेषां दशमोत्रमेव पत्नीदुहिनादि
सत्वेपिदत्तकएवपितृधनभागीभवति दत्तकग्रहणोत्तरमौसरेजातेदत्तकश्चतुर्थ्यांवाभागीनसमभागीनसमभागी केचित्तुप्रातिग्रहीता
जाताधुपनयनांतसंस्कारेविधानेचकृतेऔरससमानांवाभागित्वं संस्कारमात्रकरणेविधानाभावेविवाहमात्रलाभोनान्यधनला
भः कतिपयसंस्कारकरणेचतुर्थ्यांलाभइत्याहुः दत्तकसत्वेप्यौरसस्यैवपितृगोत्रेपिंडदानेधिकारः जनकस्यपिंडदानाभावेदत्तको

शम्भु
७७

धीवि प्रायगांदत्वापुंसवननादिकं कार्यं तत्राश्वत्थानानां देशकाष्ठीकीर्तनां ते ममास्यां भार्यायां उत्पत्त्यमानगर्भस्य गार्भिकवैजिकदोष
 परिहारपुरुषपतासिद्धिस्तानोदयप्रतिशोधपरिहारद्वाराश्वत्थप्रेम्बरप्रीत्यर्थं पुंसवनमनवलोभनं ममास्यां भार्यायां गर्भमिष्टद्विपरिपंथि
 पिशितरुधिरप्रीयालक्ष्मीभूतराक्षसीगणदूरनिरसनक्षमसकलसौभाग्यनिदानमहात्वक्ष्मीसमावेशनद्वाराप्रतिगर्भबीजगर्भसमुद्र
 वैनोनिबर्हणद्वाराश्वत्थप्रेम्बरप्रीत्यर्थं स्त्रीसंस्काररूपं सीमंतोन्नयनारण्यकर्मचतुर्वेणकरिष्येद्वृत्तिसंकल्पः सीमंतेन सह नद्याणां
 करणोत्थेयः नांदीश्राद्धे कतुदस संस्कारविश्वेदेवाः पुंसवनस्य पृथक् एव मानसंस्तकमौपासनाग्निं प्रतिष्ठापयेत् गह्वाग्निविच्छेदे सवी
 धानिनश्चायमुत्पत्तिः पूर्ववत् पुंसवने प्रजापतिं चरुणा सीमंते धातारं हिः राकोहिः विश्वं निः प्रजापतिं सकृदा ज्येन जुहुयात् अनशि
 दः प्रयोगो न्यत्र ज्ञेयः शारणांतरेषु च तत्तद्धेतुभ्यो ज्ञेयः अत्र प्रति संस्कारं दशदशनीन्त्रीन्वाग्राह्याणां भोजयेत् राक्षसेन शतं शतं सी
 मंतां गभोजने प्रायश्चित्तं पारिजाते ब्रह्मोदने च सोमे च सीमंतोन्नयने तथा जातश्राद्धे तथा भुक्ता भोक्ता चोद्वायणे चरेत् यद्वा अर
 इवेति मंत्रस्य शतं नारंजपः एतच्च आधानांगब्रह्मोदनौ गभोजन इव सीमंतौ गभोजने ज्ञेयं ननु तद्दिने तद्गृहे भोक्तृमानस्येति पारिजातो
 क्तमुक्तं अथ गर्भिणीधर्माः गर्भिणीकुंजराश्वत्थदिशोऽहम्माधिरोहणं व्याधामंशीघ्रगमनं शकरोहणं त्यजेत् नभस्मादनुप
 विशोऽमुसलोत्खलादिषु त्यजेज्जलावगाहं च शल्यं सन्वतरोऽक्षलं कलहं गात्रभंगं च तीक्ष्णात्पुष्पादिभक्षणं संध्याभतिश्रीत

ध.सिं०३
१८

मलं मुवीहारं परिस्मजेत् व्यायशोकासकृमोक्षं दिवा स्वापं निशि स्थितिं भस्मागारं नखैर्भूमि लेखनं शयनं सदा सजेदंगलं वाक्येन
च हास्याधिकानवेत् नमुक्तकेशानोदितकुङ्कुमासनमानच शर्भरक्षासदा कार्यानि संशौचनिषेवणात् प्रशस्तं धर्मं लिखनाच्छतमा
ल्लानुलेपनात् विष्णुद्वैतसनादानैः स्वस्वादिष्टजनेः हरिश्चक्रं कुम्भं चैव सिद्धं कज्जलं तथा केशसंस्कारतां बालं मांगल्यभरणं सु
भं चतुर्थमासि पञ्चमास्यष्टमे गर्भिणी बध्नेः यात्रां विवर्जयेत् नित्यं मायादेतुविशेषतः अथपतिधर्मः पतिणी बालितं इत्येतस्मै दद्या
द्यथोचितं स्तुते चिरायुषं पुत्रमन्यथा दोषमहंति सिंधुस्तानं दुमलेदं वपनं प्रेतवाहनं विदेशगमनं चैव न कुर्यात् कुर्मिणी पतिः वपनं
मेयुनं तीर्थं आह भोजनमेव च वर्जयेत् सप्तमास्यां सान्नाय आशु हणं तथा युद्धादिवास्तुकरणं न खकेशादिकर्तनं नौलं वावानुगम
नं विवाहं च विवर्जयेत् मुंडनं पिंडदानं न प्रेतकर्म न सर्वशः न जीवत्यितकः कुर्यात् कुर्मिणी पतिरेव च अन्नकृति नमपि निषिध्यते वपन
स्मनिषेधे पिकर्तनं तु विधीयत इति वाक्यं तु जीवत्यितकादीनां चोपननिषेधस्तत्र कर्तनानिषेधपरं एतदपवादः क्षौरं नैमिति
कं कुर्यान्निषेधे सत्यापि भवं विप्रोः प्रेतविधानं च गर्भिणी पतिराचरेत् अन्नपृथक् पृथक् बोधं गर्भिणी पतिः पिंडदानं कुर्यात् केचित्पि
त्रोः प्रतिसावत्सरिकं पिंडदानं कुर्यात् दर्शमहालयदिषु नैव कार्यं अन्नमभिसावहरं काचन यत्तोपवीतदानं महास्यैव दंस्तीक
रकं शुभे दिने स्त्री आचम्य देशकालौ संकीर्त्य मम गर्भस्त्रावनिदानं सकलदोषपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं वायुपुत्राणां

राम
१८

कं सुवर्णयत्तोपवीतदानमहं करिष्ये इति संकल्प्य पलेन तदर्धेन तदर्धेन यथाशक्ति बाहं मयत्तोपवीतं ग्रंथिप्रदेशे मोक्षिकयुतं कृत्वा तथैव
वज्रमणि युतं राजतमुत्तरीयकं च कृत्वोभयं पंचगव्येन गायत्र्या प्रक्षाल्य ताम्रपात्रे द्रोणमितं दधिनिक्षिप्य तन्मध्ये द्रोणमितमात्मं च नि
क्षिप्य तज्ज्योपरितः भयं संस्थाप्य भर्ता ब्राह्मणो वा गायत्रीमंत्रेण गंधादिभिः पूजयेत् अष्टमुं जातकोमापोदवामाषाः सुवर्णं पलं कुंडव
प्रस्थादकं द्रोणाः पूर्वपूर्वचतुर्गुणाः दध्ना ज्योदोणपरिप्रमाणसंभवेशतनुसारणप्रमाणं ब्राह्मणद्वयसंभोज्य मधुमिश्रैस्तिलैरस्यो
त्तरशतं गायत्र्या व्याहृतिभिर्वीहोमं कारयेत् आगं भर्ता स्त्रीकं कुर्यात् होमकर्तृविप्रं वस्त्राद्यैः संपूज्य प्राप्नुयात् तस्मै उदं मुस्तास्त्री
दानं कुर्यात् तद्यथा उपवीतं परिमितं ब्राह्मणविधृतं पुत्रा भवनौकास्यदानेन गर्भसंधारयेत् इति मंत्रेण विप्रस्य नाम गोत्रे उच्चार्य
ताम्रपात्रस्थदध्ना ज्यसंस्थं सुपूजितं सोत्तरीयकं इदं यत्तोपवीतं गर्भस्त्रावनिदानदोषपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं तु भूमहं स
प्रदं देन मम प्रतिग्रहतां विप्रः प्रतिगृह्णातीत्यादियथाशक्तं दक्षिणां दत्त्वा न्येभ्योपि यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा विप्रभोजनं संकल्प्य कर्म
श्वराधार्ययेत् एतच्च स्वर्गार्थं भवेत्सातु बालकं हंतिया विषं रित्युक्ते बालहत्याप्रायश्चित्तकृत्वा कार्यं अन्यत्र तु स्वर्गं भेतुं दानं
त्रिंशद्वर्णादीन् युक्ताष्टतर्पणं कलशदानादिविधानान्पुत्रानि अन्नसत्तिकाग्रहप्रवेशः ग्रहने कं सत्तिकाग्रहं कृत्वा
तत्राग्निनीरोहिणीपुनर्वसुपुष्यचतुर्गुणं तत्राहस्तविना स्वाती अतु राधा धनिष्ठा शततारका नक्षत्रेषु रित्वा वज्रं तिथौ नंदानुक्रमे

ध. सिं. ३
१९

शुभलक्ष्येस्तिकाप्रवेशो गोविप्रदेवपूजनं कृत्वा मंत्रवाद्यघोषेण सायस्यस्त्रिभिः सह कार्यः असंभवे सद्यो वा प्रसवप्रतिबंधे कृत्वा धाने प्र
सदिने इत्युच्यते विजिहीषेति सूक्तं वा जपेत् एताभ्यामभिमंत्रितं जलं पाययेत् तेन सुखप्रसवः शीघ्रप्रसवमनस्तु हिमवत्सुतरे पाश्वर्चसुर
थानामयक्षिणी तस्याः स्मरणमात्रेण विराट्या भवगर्भिणी ॐ ह्रीं ॐ स्वाहेति मंत्रेण ह्रीं कुरेणति लज्जे लंशतं सहस्रं वाभिमंत्र्य किंचित्
पाययेत् किंचिन्मानस्य गर्भे लेप्य सस्य कृते ये शीघ्रं सुखप्रसवः अस्थिमाना वशिष्ठस्य गोमस्तकस्य स्तिकाग्रहोपरि निधाने सुख
प्रसवः वंशनिंबयोस्त्वकुतुलसीमूलं कपिशपत्रं करवीरवीजं च समभागं महिषीतुण्डेन पेययित्वा तेन सतैलेन जोनि लेपे सद्यः प्रसवः
अज्जातकर्म भूना ज्येष्ठाव्यतीपातादावतुल्यत्वं ज्ञातमात्रं पुत्रस्य पिता सुखं कुलदेवता वृद्धप्रणामपूर्वकं मवलोक्य नद्या
राबुद्धसुखः स्नायात् तदसंभवे गृहे आनीताभिः शीताभिः सुवर्णयुक्ताभिरग्निः स्नायात् एतच्च रात्रावपि नद्यादौ कार्यं अशक्तौ रा
त्रावपि संनिधौ स्वर्णयुतशीतोदकैः मृत्पादिपुजनने तु मुख्यं मृद्वेव स्नानं देशांतरगते जनके पुत्रजन्मनि वपुः स्नानं सर्वत्र स्ना
नाह्मागस्तृप्त्यर्थं एवं कन्योत्पत्तावपि स्नानं तस्यागस्तृप्त्यर्थं च तैर् अन्नसपिण्डशौचमध्वेजननेपि पितृस्तात्कालिकी स्नानदानादौ
जातकर्मणि च शुद्धिः केचिन्मृताद्यौ च पुत्रजनने जातकर्मौ चोच्यते कार्यमित्याहुः नाल्लेदनात् पूर्वसंपूर्णसंध्यावेदनादिकर्मणि ना
त्रोच्यं प्रथमदिने पंचमसप्तमे दशमदिने च दानप्रतिग्रहयोर्न दोषः अतमन्मन्याह्यं ज्योतिष्टोमदिदीक्षावृत्तास्वयमन्वेन वा जात

राम
१९

कर्मन कार्यं किंतु अवभृथस्नानां ते दीक्षां विरज्य स्वयं कार्यं श्रेष्ठः कनिष्ठेन पुंसवनं नादिकं न कारयेत् जातकर्म तु कारयेत् अतिकांतं तु स्वयं
मेव कार्यं महायोगात् जातकर्म स्वयं न कुर्यात् उडिन्ननाभिकर्तव्यं आहुतं वै पुत्रजन्मनि पुत्रपदेन कन्यापि गृह्यते तथा च संस्कारां भि
न्नं कन्यापुत्रयोजनमिति मितकं नादी आहुतं विधीयते एतच्च रात्रावपि कार्यं तच्च हेतुवै कार्यं न तन्नादिना तथा च स्नातो लंशतः पिता अ
कृतनाल्लेदं मपीतस्तन्मन्त्रैरस्त्रं प्रक्षालितं कुमारं मातुरुत्तंगे कारयित्वा च मनादिदेशका लकी तैनां ते अस्य कुमारस्य गर्भो बुधा
नजनि तदेष निर्वहणायुर्मेधावृद्धिबीजगर्भसमुद्भवैर्नो निर्वहणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं जातकर्म करिष्ये तदा दोस्वस्ति पुण्याहवाच
नमात् कारजनं करिष्ये हिरण्येन पुत्रजन्मनि मितकं जातकर्म गंचनां दी आहुतं त्रेण करिष्ये इति संकल्प्य यथागृह्यं कुर्यात् ततो दद्या
त्सुवर्णचर्मिणां तुरंगरथं चित्रं चागंचमात्मन् च रायनं चासनं गहं तिलहृणानि पात्राणि सहिरण्यानि वैवर्हि भक्षयित्वा तु पक्वान्
द्विजश्रवांश्चायणं चरेत् सूतकेतुसकुल्यानां नरो यो मनुजो वीर्यं अथारिक्वाणि ज्योतिर्विदं संक्षुद्रं तस्माज्जन्मस्य सगता शुभाशु
भंग्रहनिर्णयं तात्वा प्रति कल्प्य हानु कल्पार्थं तत्तद्गृहीत्यर्थं दानानि कुर्यात् ग्रहमंत्रजपादिशान्तिस्तुतजपादिकर्मणि विप्रान्वा
नियोजयेत् ततो नाल्लेदं कारयित्वा हिरण्योदके नमात्तु दीक्षिणस्तनं प्रक्षाल्य माना कुमारं पाययित्वा तत्र इमां कुमारस्यादिमंत्रं
विधादिः पठेत् जातकर्मोद्यमप्राज्ञानां तसंस्कारेषु आश्विनायनानां होमः कृताकृतः होमपक्षे नादी आहुतं जातकर्मोद्यमो मकरि

ग

ध.सिं.३
२०

अथ तिसंकल्पलोकिकाप्रतिष्ठापनान्वाधानाद्याज्यभागान्ते अग्निमिदं प्रजापतिं विश्वान्देवान्ब्राह्मणमाज्येन जुहुयात् मधुसर्पिः
प्राशनादिमूर्ध्नीघ्राणांतेस्विष्टकृतादिकुर्यात् इतिक्रमः अन्येषामध्याग्नौ होमादिज्ञेयं कुमार्या अपि जातकर्मोदिसंस्कारोन्मोलांताः
सर्वे अमंत्रकं कार्यः विवाहस्तु समंत्रकः अतः कन्यायाजातादिसंस्कारलोपेतत्वात् विवाहकालेनाप्रायश्चित्तं कृत्वा विवाहः कार्यः
सर्वसर्वजातकर्मनामकर्मोदोमुख्यकालातिक्रमे शुभोद्यस्तराहते शुभमनसनादो जातकर्मोदिकं कार्यं तत्र जातकर्मणि नक्षत्राणि रो
हिणी च्युतराभिनी हस्तपुष्यातुराधरेवती मृगशिराश्रवणादि नक्षत्राती पुनर्वसुः रितापर्वरहितास्तिथयः भौमशनिभिन्नावा
राः भद्रावेधत्यादिशस्त्रेषु के इत्यने शुभं अथ पंचमषादिने जन्मदानं पूजनं रात्रेः प्रथमेयामेपि त्रादिः स्नात्वा चम्यदेशकालौ
संकीर्त्य अस्य शिशोः समाह कस्मायुरायोम्य प्राप्ति सकलानि दृशांति द्वा राश्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं विद्मेशस्य जन्मदानं जीवंत्यपरनाम्यः
यच्छादेव्याः शस्त्रगर्भे मगवत्याः पूजनं करिष्ये इति संकल्प्य तदुत्पुंजे पुत्रिदेशं जन्मदाश्च नाम मंत्रेणावाह्य आवाहि वरदे देवि मया
पच्छाति विश्रुते शक्तिभिः सह बालं मे रक्ष जागरवासरे इति पछा प्रावाधनाम्ना भगवती मावाहनामभिः शक्तिस्तै सर्वदेवानां लोकानां
हितकारिणी मातर्बालमिमे रसमहापछीनमोस्तुते इति मंत्रेण च षोडशोपचारैः संपूज्य प्रार्थयेत् बालं बोद्धमहाभाग सर्वोपद्रवना
शने त्वत्सादादविद्मेशाचिरं जीवितुवात्मकः जननी सर्वभूतानां बालानां च विशेषतः नारायणी स्वरूपेण बालं मे रक्ष सर्वदा प्रे

राम
२०

तभूतविशालेभ्यो ज्ञाकिनी योमिनी पुत्र माते वरक्ष बालं मे श्चापदेय न गेषुषा गौरीपुत्रो यथास्कंदः शिशुत्वे रक्षितः पुरा तथामप्राप्य यं
बालः षष्ठिकेरस्य तोनम इति विद्मेश्चा बालं दक्षिणादि दद्यात् रात्रौ जागरणं कुर्यात् पंचमषादिनयोर्वा नप्रतिग्रहे न दोषः दशमदि
ने वस्तिदानं स्वीयेभ्यो न्नदानं च कार्यं अथाशौचे कर्तव्यनिर्णयः स्नतके मृतके कुर्यात् प्राणाया मम मंत्रकं तथा प्राज्ञेन मंत्रांश्च मनसो
च्चार्य मार्जयेत् गायत्री स म्यगुच्चार्य सूर्याया ह्यग्निवेदयेत् उपस्थानं न वा कार्यं मार्जने तु कृताकृतं सूर्यभ्यामन्नमस्तु कुर्यात् गाय
त्री जपेन कार्यः अर्घ्यांता मानसी संध्येत्युक्तेः केचिन्मनसा दशा गायत्री जपः कार्य इत्याहुः देवदेव ब्रह्मसोदयः पंचमहायज्ञा
नकार्याः देवाभ्यासेन कार्यः औषासन होमपिंडपितृयज्ञावसगोत्रेण कारयेत् केचित् श्रौतकर्मणि सद्यः शुधुत्वे रश्मि होन हो
मः स्नात्वा चम्य स्वयं कार्य इत्याहुः अपरे तु सर्वस्याप्याशौचापवादस्या नन्यगति कत्वा त्वति ब्राह्मणे ब्राह्मणद्वयैव कार्यो ब्राह्म
णाभावे स्वयं कार्य इत्याहुः स्थात्रीपाको न कार्यः आदौ चांते कार्यः सर्वथा गोपप्रसक्तौ स्थात्रीपाको विब्राह्मणद्वारा कार्यः अ
न्वाधानोत्तरं स्नतकप्राप्तौ ब्राह्मणद्वारा श्रोते हि स्थात्रीपाको होमादो त्यागः स्नात्वा स्वयं कार्यः दशादिश्रादस्य गोप एव प्रति
सौ नक्षरिकश्राद्धमाशौचांते एकादशाहे कार्यं तनासंभवे दर्शयतीयातादिष्वर्वाणि एवं पत्यामृतमस्यामपि पिंडयज्ञत दर्शश्राद्ध
कार्ये अन्यथा कालांतरे दीनप्रतिग्रहाध्ययनानि वज्रै नि आशौचे न्यस्यान्तं नाश्रीयात् पितृयज्ञस्यात्रीपाकश्च वणा कर्मो

दिसंस्थानों प्रथमार्भोवाक्षुणद्वारा व्याप्तोच्योर्नभवति प्रथमार्भोत्तरं च वषाकर्मोदिकं विप्रहाराशौ चैधिपत्न्या तैवेधिकार्यं आग्र
यणं नभवति अग्निसमारोपयत्यबरोहोर्नभवतः तेन समारोपोत्तरमाशौ चैदशीदिपर्व प्राप्नो अग्निनाशादाशौ चोत्तेश्चोत्तरमाशौ चो
नराधानमेव समारोपयत्यबरोह्योत्तरं न कर्तव्यमाभावात् अग्न्युगमने प्रायश्चित्तपूर्वकं पुनरुत्पत्तिरन्यद्वारा भवति भोजनकाले अ
शौचप्राप्तौ नुरवस्थया संत्यक्त्वा स्नात्वा तद्वासमक्षणे एकोपवासः सर्वान्तरं भोजनान्नमुपवासः सतृकं प्रतृकं चैव न होषी शक्य
दर्शन इत्युक्ते श्रद्धेस्नात्वा आहुदानजपादिकमाशौ चैधिकार्यं एवं संक्रांतिस्नानदानादिकमपि संकटेनां दीक्षां चोत्तरं मां जीविना
हयोर्नोशौचं संकटे मधुपर्कोत्तरं कृत्विजां नोशौचं यजमानस्य दीक्षणीयोत्तरं प्रागवष्टथान्नाशौचं माशौ चोत्तरं मवष्टथं का
र्यं ब्रतेषु नाशौचमित्युक्तेरनंतत्रेतादिकमन्यैः कारयेत् प्रारब्धान्नसंभ्रम्यान्नदानादिषु नाशौचं पूर्वसंकल्पितान्नेषु न दोषः प
रिकीर्तितः उदकदुग्धदधिघृतलवणफलमूलभर्जिताद्यन्तानां सतृकं गृहस्थितानां स्वयं ग्रहणे दोषाभावं सतृकं हस्तालुन प्रा
प्तं केचित्तंडुलादिकमप्यक्षमन्त्राद्यमाहुः इति संक्षेपेण निर्णयो विशेषस्तु वक्ष्यते अथ सति काशुद्धिः दशाहोत्तरं सति का
या अस्पृश्यत्वनिवृत्तिर्नाम कर्मजातकर्मोदिप्राप्तकर्मोधिकारश्च जाते हि विवाहोपनयनादिकर्मस्तु पुनः प्रसूनां विंशतिरा
जातेधिकारः कन्याप्रसूनां मासांतेधिकारः अथ जन्मनि दुष्टकात्वात् सजातं यन्निर्णयते तन्नादौ गोप्रसवः यत्र जन्म

कालेपितुर्मृतुः सुतस्य चारिष्टमुक्तं तत्र गोप्रसवशान्तिस्तत्र नक्षत्रशान्तिश्च कार्यं धनाधारिष्टमुक्तं कार्यं मूलाश्लेषाज्येष्ठामधानक्षत्रेषु
जनने चतुर्थपादादिषु पित्राधारिष्टाभावेपि गोप्रसवः अश्विनीरेवतीपुष्यसुनक्षत्रशान्त्यभावेपि गोप्रसवशान्तिरेव कार्यं तत्रास्यशिशो
रमुकडुकालोत्पत्तिस्तृतिवारिष्टनिवृत्त्यर्थं गोमुखप्रसवशान्तिं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजनमाचरन्त्वा अंगादंगादिति मंत्रेण त्रिष्टुप्
र्ध्वघ्राणान्ते मथोगमध्ये एव पुण्याहवाचनमिति कौस्तुभमधूखो नांदीश्राद्धं कार्यं अग्निप्रतिष्ठांते कस्मिंश्चिद्व्योमं नवग्रहानधिदेवता
दिरहितान् प्रतिष्ठाप्यान्वाधानं कुर्यात् आज्यभागांते अपः आयोहिष्ठेति तत्रेन अश्वमेसोमइत्युवागायत्र्याक्रमेण च मितितदधि मध्याज्ये
न प्रत्युचमष्टाष्ट संख्याकृतिभिः विष्णुतद्विष्णोरित्येवामिलितदधि मध्याज्येनाष्टाष्टाकृतिभिः यस्मिन् हणमसीभ्यामिति सत्तेन प्रत्युचमष्टाष्ट
मिलितदधि मध्याज्याकृतिभिः नवग्रहान्धिमध्याज्येनाष्टाष्ट संख्याकृतिभिः शेषेणेत्यादि मसूत्रादयः आज्यभागहोमांते एकस्मिन्कुं
मेविष्णुवक्रणौ प्रतिमयोः संपूज्यौ प्रतिमासु विष्णुवक्रणयस्मिन् हणः पूज्या इति मसूत्रे ततो यथान्वाधानं होमइति संक्षेपः अनशिष्टप्रमो
गः शान्तिप्रबंधेषु एवमग्रेष्विदेवताइव्याकृतिसंख्यानिमित्तफलमात्रं लिख्यते विस्तरोन्मन्त्रेयः अथ कुस्मचतुर्दशीजननशान्तिः कु
स्मपक्षेचतुर्दशीप्रसूतेः षड्विधं फलं चतुर्दशीचष्टागांकुर्यादादौ शुभं स्मृतं द्वितीयेपितरंहति तृतीयेमातरंतथा चतुर्थेमातुलंहति ष
ष्ठेयं वंशनाशनं षष्ठे तु धननाशः स्यादात्मनो वंशनाशनं तत्र चतुर्दश्याः षष्ठं शानां मध्ये द्वितीयतृतीयपक्षांशेषु जनने गोप्रसवपूर्वक

ध.सिं.३
२२

चतुर्दशीशांतिः अन्वभागेकेवलचतुर्दशीशांतिः अस्यशिशोः कुरुचतुर्दश्याममुकोजननसूचितसर्वादिष्टनिरासद्वारापारमेश्वरप्रीत्य
धीनित्यादिसंकल्पः आमेयादिषुचतुर्दश्याममुकोजननसूचितसर्वादिष्टनिरासद्वारापारमेश्वरप्रीत्य
त्यान्वामुदीन्वावातछिद्रादिपंचकलशस्थापनपूजनं अन्वभागेयज्ञानछाष्टसंख्यसमिदाज्यनरुभिरधिदेवतादीन् एकैकसंख्यसमि
ज्वरीज्याहुतिभिः रुद्रंअश्वत्थसप्तनाशब्दिरसमिद्विज्वरीज्याहुतिभिः भावेस्तिलैः सर्वेष्वप्रतिद्वयमष्टोत्तरशताष्टविंशत्यन्तर
संख्ययाज्यंकेमितिमंत्रेणअग्निंवायुंसूर्यंप्रजापतिंचतिलाहुतिभिरमुकसंख्याभिः सकेदाव्यस्तसमस्तव्याहृतिभिः यद्वाप्रजापति
मेवसमस्तव्याहुतिभिस्तिलैः शेषेणेत्यादि अन्वसिनीकुङ्कुदशीजननशांतयः तन्नामानास्यायाः प्रथमोयामः सिनीवालीअंत्योपां
त्ययामोकुङ्कुः मध्यवर्तपंचनामादर्शदितिकेचित् अपरेतुचतुर्दशीमानसुतेहोरात्रवर्तमानानामास्यासिनीवालीप्रतिपन्नात्रयुतेहो
रात्रवर्तमानाकुङ्कुः तेनअमायावारत्रयस्पर्शिलक्षणदिनवृद्धमावेस्योदयस्पर्शित्वाभावलक्षणक्षमाभावेचतुर्दशीनास्तेवउद
यात्पूर्वाहोरात्रवर्तमानान्यायाः सिनीवालीत्वात् उदयोत्तरवर्तमानायाः कुङ्कुत्वात् दिनक्षयेसर्वाव्यमादर्शसंज्ञा नतत्रसीनीवाली
वाली कुङ्कुभागे केवलचतुर्दशीकेवलप्रतिपद्युक्तत्वाभावात् एवंदिनवृद्धोत्रिदिनस्पर्शमध्यदिनस्यावष्टिमाडीमितामावास्यादर्श
संज्ञा चतुर्दश्यादियोगाभावात् पूर्वोत्तरदिनस्थोभागोसिनीवालीकुङ्कुसंज्ञावित्याहुः इदमश्वत्थेस्पष्टं सिनीवाल्याप्रस्तोस्या

राम
२२

द्यस्यभार्यापशुस्तथा गजाश्वमहिषीचैवशक्रस्यापिश्रियंहरत् गोपक्षिमगदासीनांप्रसूतिवितहत् कुङ्कुप्रसूतिरथर्ष्यसर्वदोषकरीरु
ता यस्यप्रसूतिरेतेषांतस्यायुधननाशनं शांत्यभावेहीतित्यागमचजातोसंशयः अस्यागेनाशयेत्किंचित्स्वयंवानाशमाप्नुयात् सिनी
वालीजननसूचितेत्यादिः कुङ्कुजननसूचितादिष्टनाशेत्यादिभ्यसंकल्पः कुङ्कुजननेगोप्रसवोपीतिकेचित् अनोभयत्रामिचतुर्दशी
शांतिवस्तुतछिद्रकलवासंहिताः पंचकलशाः मध्येरुद्रप्रधानदेवतारुद्रः पितरश्चपार्श्वदेवता इतिप्रतिमात्रयं इदमप्यितृणांप्रधा
नरुद्रनृनसंख्ययाप्रधानोक्तसर्वद्वयैर्हैमः अवशिष्टाधानदेवतोहश्वतुर्दशीशांतिवत् प्रधानदेवतापूजोत्तरंगोवस्त्रस्वर्णदाना
निर्गन्धिभ्योदेवानि तेनातेष्टधाम्बरदक्षिणादानंनकार्यं अतएवात्रगवादेर्दक्षिणारूपत्वात्सदक्षिणंदानंनप्रवति अन्यत्रदशदाना
दीनांसदक्षिणंदानंकार्यं अथैतेषांमानं भुवोमानंगोचर्मिसप्तहस्तोर्दंडः त्रिंशद्दशवर्तनंदशवर्तनानिगोचर्मितिलानांद्रोणः सुवर्णैर
जतयोर्दशमाषतदर्धतदर्धान्यतमं आज्यस्यचत्वारिंशत्यलानि वाससस्त्रित्वं धान्यस्यपंचद्रोणाः एवंगुडलवणयोः एताभ्यसमा
णावाकौनित्यनैमित्तिकैयथाशक्तिदेवानि यथाशक्तिहिरण्यंवातनस्रतिनिधित्वेनहिरण्यगर्भेतिमंत्रेणदेवं नैमिनिकादेरवरणो
प्रत्यवायात् अभ्युदयादिकलार्थतुदरादानानिशक्तिंविनानकार्याणिइतिभाति होमांतैबलिदानाभिषेकादि इतिसिनीवालीकुङ्कु
शांतिः अथदर्शशांतिः अथातोदर्शजातानांमातापिनोर्दिरिज्ञा तदोषपरिहारायशांतिंवक्ष्यामितेसदा अस्यदर्शजननसूचित

ध. सि. ३
२३

रिष्ट निशसार्थं शांतिके दिव्येति संकल्प्य स्थण्डिलान्पूर्वदेवोक्तं तत्रां प्रतिष्ठाप्य कलशास्योर्मध्ये सर्वतोभद्रपीठे वा सादिमंडलदेवता आवा
द्यतन्मध्ये स्वर्णप्रतिमायां च वेहेति मंत्रेण पितृनावाहयेत् तदक्षिणे रजतप्रतिमायां आप्याय चेतिसोमं उत्तरतस्तस्मात्प्रतिमायां सविता
पश्चात्तादिति सूर्यं वा वायुसंपूज्यानि प्रतिष्ठाप्य सर्वतोभद्रेशान्मां ग्रहस्थापनादि अन्वाधाने आदिष्वदिग्रहानमुक्तं संख्याभिः समि
च्यर्च्योन्मादितिभिः पितृनावाहयति संख्याकाभिः समिच्यर्च्योन्मादितिभिः न प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याभिः समिच्यर्च्योन्मादितिभिः शोकेण
स्विष्टमिमादि अत्रस्विष्टकृतः पूर्वमातापितृशिश्नानां कलशोदकेनाभिषेकः ततः स्विष्टकृतद्विजिह्वादीनि विशेषः इति दर्शयति
अथ नक्षत्राणां शांतयः तत्र मूलनक्षत्रफलं पिताभिषेकमूलार्धे पादे पुत्रनिर्णयदि द्वितीये जननीनाशोधननाशस्तृतीये के च
तुर्थे कुलनाशोक्तं शांतिः कार्यप्रयत्नतः क्वचिच्चतुर्थवरणशुभउक्तो मनीषिभिः एवं च दुरितुर्त्तयं मूलजातफलं बुधैः केचिदुक्तं
न्याहंति मूलक्षेपितरं मातरं तथा मूलनाशमयुर्हंति भ्रूमाभ्येयानुता ज्येष्ठायां तु पति ज्येष्ठविशारदो सा तु देवर् शीतिर्बोधक
लास्याच्चेत्तर्हि दोषो न विद्यत इत्याहुः अभुक्तमूलसंभवं परिमृज्ये तु बालकं समाष्टकं पिताथ बानतन्मुसं विलोकयेत् अष्टांतेष्ट
टिका चैकामूलदोष्टटिका इयं अभुक्तमूलमयनासंघिना डीचतुष्टयं रूपादि सिंहेषु घटे च मूलं दिवि स्थितं युग्मतुः लो गनोत्पे पा
तालगं मेधुधनुकुलीरनकेषु नर्त्येति संस्मरंति एतद्वृत्तफलं स्वर्गमन्त्रे भवेद्वा ज्येष्ठायां पाताले च धनागमः मृत्युलोके यदा मूलं तदा

राम
२३

ग्रहसंस्मादिशोत् नवमासं सार्योषो मूलदोषोष्टवर्षकं ज्येष्ठो मासान्यं च दशतावद्वर्जनवर्जनं अतीपातं गहानिः स्यात्परिघे मृत्युमादिशोत्
वेधतौ पितृहानिः स्यात्तनूदं दवांध्रतां प्रजेत् मूलैः समूलनाशस्यातुः लनाशो धतौ भवेत् विकृतांगे च हीने च संध्योक्तं भयोरपि तद्वत्सदं
जातस्तु पादजातस्तथैव च तस्माच्छांतिं प्रकुर्वीत ग्रहणां क्रूरचेतसां अतीपादौ तोग्रहमश्वसहितं तत्तच्छांतिरावश्यं कार्यं इतरशांतिषु
ग्रहमस्वीनावश्यं कर्तव्यं मुख्यकार्यं प्रवक्ष्यामि शांतिं होमस्य यत्नतः जातस्य द्वादशाहं तु जन्मर्क्षे वा शुभदिने जननाद्वादशाहं शांतिकर
णेशां लुक्तनक्षत्राङ्कतिवद्विचकावलोकनादिकं नावश्यकं कालांतरे आवश्यकं एवमन्यशांतिष्वपि ज्ञेयं तद्यथा शुक्लादितस्तिभिः सौ
काबार्युक्ताब्धिरोषिता स्वर्गुणे भुवि वा सोमे चैकयोः स्यादधो दिवि भूमावधिः शुभः होमाङ्कतिः सूर्यभतस्त्रिभं त्रिभं गण्यं मुद्रस्तत्र च
चंद्रभावधि सूर्यस्तशुक्रार्कज चंद्रभूमिजा जीवस्तमः केतुरसत्यसत्सुरवे संस्कारनित्यकर्म सुनिमित्ताव्यवहितनैमित्तिकेषु रोगातुरे च
वद्विचकादिकं नापेक्ष्य अष्टे स्थापनवेद्यायां पूर्णाङ्कस्यामथापि वा आङ्कतिर्वद्विचकास्तत्र विजोः केषां शांतिर्कर्मणि श्रुतरा रोहिणीभवणा
धनिष्ठाशततारकापुनर्वसुस्वातीमघास्विनीहस्तपुष्यातुराधारैव तीक्ष्णेषु शुक्रशुक्रास्तमलमासरहिते शुभवारतिथ्यादौ शांतिः क
र्त्तव्या निमित्ताव्यवहितनैमित्तिके रोगशांतौ च अस्तादिविचारणनास्ति इति प्रसंगात्सर्वशांतुपयोगिशुभदिननिर्णयः अभुक्तमूलो
त्पत्तो वर्षाष्टकं शिशुस्यागस्ततः शांतिः तदन्यमूलोत्पत्तौ द्वादशाहे अव्यवहितागामि मूलयुते शुभदिने वा अन्यत्र शुभदिने वा गोप्रसं

५२-सिं-३
॥२४॥

वशातिं कृत्वा स्य शिशोः मूलप्रथमवरणोत्पत्तिरिति निरासार्थं सप्रहमसंशान्तिकरिष्ये इति संकल्पयेत् द्वितीयादिपादोत्पत्तौ
संकल्पयेत्तथोहः ब्रह्मसदस्योक्तताकृतौ कृत्वा ज्योतिष्ये च त्वारोवा मध्यकलशोस्वर्णप्रतिमायां रुद्रावाहनादि तस्य चतुर्दिक्षु कुंभचतुर्दि
क्षु क्षतपुंजेषु वंशकणकुंभं यद्वा मध्यकुंभं प्रतिमायां रुद्रस्तुतुंभं कुंभं वंशकणः पूज्यरति कुंभं रुद्रं रुद्रं भोतरतः कुंभं प्रतिमासु निर्कृतिमि
दमपश्चात्वाद्यप्यस्य चतुर्विंशतिदलेषु उत्तराया द्वाधनुः धातव्यतुर्विंशतिनक्षत्राणां विभवेदेवादिचतुर्विंशतिदेवतास्तद्वत्पुत्रादि
धावाद्यदिक्षु लोकपालांश्चावाह्यं जयेत् अन्वाधाने अर्चोदिग्रहास्तमिच्छन्वाहुतिभिः निर्कृतिं प्रति इममष्टोत्तरात संख्या
भिर्दत्तमिष्टपायससमिदाज्यचर्वाहुतिभिः यद्वा पायसेनाष्टोत्तरात संख्यासमिदाज्यचर्वाभिरष्टाविंशति संख्या इदमपश्च
प्रति इममष्टाविंशति संख्यासमिदाज्यचर्वाहुतिभिः विभवेदेवादिचतुर्विंशति देवता अष्टाष्टपायसाहुतिभिः रक्षोहणमग्नि
कणुषपाज्येति पंचदशकृत्भिः प्रत्येकमष्टाष्टसंख्यासमिदाहुतिभिः १२० सवितारं दुर्गां चैव कंकनीं नृगीं वास्तोष्यति अग्निं हौत्रपाज्ये
मिना वरुणावशिं चाष्टाष्टसंख्यासमिदाहुतिभिः अग्निं हिरण्यवर्णा मिति पंचदशकृत्भिः प्रत्येकमष्टाष्टसमिदाज्यचर्वाहुतिभिः सोमं च यो
दशपायसाहुतिभिः रुद्रं स्वराजं चतुर्गृहीताज्येन अग्निं वायुं सुयं प्रजापतिं वाज्येन शेषेण स्विष्टकृतमिष्ट्यादि कवीनित्यनकृति
स्तुतिभिस्तु देशो मयूरवादी अर्पयन्ने निर्वीर्यः तत्र प्रथम अर्पे पायसाधं तस्मिंश्चादशपुष्टी निर्कृतिमिदमपश्चोदित्यनिरूप्य

राम
॥२४॥

द्वितीये चर्चते देवत्रयमुद्दिश्य द्वादशपुष्टी न्यूनः प्रथमे पणवतिमुष्टी न्यायसाधं तृतीये चर्चयेत् रुद्रं सार्धं चतुश्चत्वारिंशत्पुष्टी द्वितीये पुनः अतुरो पु
ष्टी न्यथमे पुनः सोमार्धं चतुर्गुष्टी निरूप्यततः शर्पत्रये आहुतिपरीक्षांतुं तान् गृहीत्वा निर्वप्य संख्यायां प्रोक्ष्य मानत्रये हविस्त्रयं प्रपयेत्
नित्यमिष्टतंतुल्यकेन रुद्रसंज्ञेन वति ग्रहार्थं गृहसिद्धां न्नाहं सर्वं ग्रंथेषु निर्कृत्वा धर्मैर्वादि क्रमेण अग्रणमेवोक्तं अतो गृहसिद्धौ
न्येव नित्यं दुग्धमिष्टाणेन रुद्रादिसंसादनं प्रमोदात्तस्यादिकृतकर्मभंश एव ततो होमकाले यजमानस्यागंकुर्यात् तत्र एतावत्संख्या
हुतिपरीक्षां समिदाज्यचर्वाहुतिमादित्यादिनवग्रहभ्यो नमः एवमग्निदेवताभ्यः ततोष्टोत्तरात संख्याहुतिपरीक्षां चतुर्दिक्षु मिष्टपायसस
ष्टोत्तराताहुतीनामाष्टाविंशत्यहुतीनां वापरीक्षां समिदाज्यचर्वाहुतिमादित्यादिनवग्रहभ्यो नमः अष्टाविंशत्याहुतिपरीक्षां पायसस
समिच्छर्वाहुतिमादित्यादिनवग्रहभ्यो नमः एवमग्निः अष्टाष्टाहुतिपरीक्षां पायससं विभवेदेवो विष्णवे च सुभ्यो वरुणायाजै कपदे ह्ये बुधिया यदृष्टे
अग्निः चोयमायाय प्रजापतये सोमाय रुद्राय दिक्षु ह्यस्तये सर्वेभ्यः पितृभ्यो भगवायै म्यासविने त्वष्टे वायवे रं द्वात्रिभ्यो मित्राय च
२४ नमः विंशत्यधिकराताहुतिपरीक्षां रुद्रं स्वराजं चतुर्गृहीताज्येन अग्निं वायुं सुयं प्रजापतिं वाज्येन शेषेण स्विष्टकृतमिष्ट्यादि कवीनित्यनकृति
त्रयोदशाहुतिपरीक्षां पायससं सोमाय चतुर्गृहीताज्यं रुद्राय स्वराजं एकैकाहुतिपरीक्षां आज्येन अग्निं वायवे सुयं प्रजापतये च न

धर्मि-३
२५

मम एवंसविस्तरं तद्व्यसंख्यादेवतोच्चारणत्यागः सर्वत्रत्यः केचित्तु रंद्रमुपकल्पितमन्वाधानोक्तद्वयजातमन्वाधानोक्ता द्रुति
संख्यापरीक्षामन्वाधानोक्ताभ्यो देवताभ्यो नमस्तेति संक्षेपेण त्यागकुर्वीति ततो ग्रहमंत्रैर्निर्गत्यादिमंत्रैश्च यथा यथोक्ता
ते ग्रहपूजास्विष्टकृन्वाङ्गिबलिदानपूर्णाङ्गिपूर्णापात्रविमोकादिबद्धिर्ज्ञाते यजमानाद्यभियेके कृते धृतमुक्तवस्त्रगंधोद्यते मा
नोमानस्तोकेति विभूतिं धत्वा मुख्यदेवतापूजनविमर्जनप्रयोगग्रहणदक्षिणादानानि कुर्यात् ततो तदर्थं शोदेवावाहनाभोजयेदिति
संक्षेपः अथाभ्येष्टाशोतिः तत्राभ्येष्टाफलं आभ्येष्टायाः क्रमेण पंचसप्तद्वित्रिचतुरष्टैकादशषण्णवपंचवेति दशाध्याविभक्तानां
उपक्रमेण राज्ञोपितृनाशोमातृनाशः कामभोगः पितृभक्तिर्बलं हिंसकत्वं त्यागोभोगो धनमिति फलानि अथ पादविभगेन फलं तत्रा
द्यपादः शुभः द्वितीये पादे धनस्य नाशः तृतीये मातुः चतुर्थी पितुः आभ्येष्टां त्यपादत्रयजातकन्याश्च भवन्ति एवं चोपि एवं अंत्यपाद
त्रयजः स्वभ्येष्टं हन्ति आभ्येष्टा सर्वपादे पुंशोतिः कार्यप्रयत्नतः जातस्य द्वादशाहं तु शान्तिक्रमेण समाचरेत् असंभवे तु जन्मस्य अन्त्यस्ति
न्याभ्येष्टिने यथोक्तकाले गोमुखप्रसवं कृत्वा अस्य शिशोराभ्येष्टा जननसूचितसर्वीरिष्टपरिहारेत्यादिसंकल्प्य कृत्वा मूलशान्तिं वक्तुं
भद्रं कुरु कुरु गोदो संपुंज्य चतुर्विंशतिदलपत्रस्य कुंभे प्रतिमायामाभ्येष्टाधिपती स्वयं नावाह्यते दक्षिणे पुष्पदेवतां हस्तेति सुतरतो
मद्यादेवतां पितृभ्यावाह्यदेवे पुं पूर्वदलमारभ्य प्रादक्षिणेन पूर्वाधिपतिभगादि पुनर्बसुदेवतादिति पश्यंत चतुर्विंशतिदेवतावाहना

राम
२५

दिकुर्यात् कौस्तुभे तु तैत्तिरीयमंत्रैः पुष्पमद्यापूर्वादिनक्षत्राणामेवावाहनमुक्तं न तु नक्षत्रदेवतानां ततो लोकपालानावाहनावाहितसर्वदेवताः
संपुंज्य अग्निं ग्रहं प्रतिष्ठाप्यान्वाध्यात् आदित्यादिग्रहपुद्गेशोते प्रधानदेवतां संपीनं प्रतिद्वयमष्टोत्तरशतसंख्यापष्टाविंशतिसंख्यं वाष्ट
तमिभ्यो यससमिदाज्यचवीङ्गितिभिः ग्रहस्पतिपितृभ्याष्टाविंशतिसंख्यमष्टसंख्यं वा तैरेव द्व्येभ्यो गदिचतुर्विंशतिदेवताः अष्टाष्टपायस
ङ्गितिभिः रक्षोहणमित्यादिशेषदेवतानि देशो मूलशान्तिवत् तद्देवपायसकसरचरुणां अपणं हविस्त्यागश्च कार्यः कौस्तुभोक्तप्रधानदेव
तामंत्रैस्ततः होमः शेषं मूलशान्तिवत् अथ ज्येष्ठानक्षत्रफलं ज्येष्ठाद्यादशभागेषु आद्ये मातामहीमृतिः मातामहं द्वितीये च तृतीये हं
तिमातुलं तुर्ये जातो मातरं च हंसात्मानं तु पंचमे गोत्रजान् पञ्चभागे च सप्तमे तु भयं कुलं अष्टमे स्वाग्रजं हंति नवमे च चतुर्नया दशमं शकं
जातस्तु सर्वं हंति शिशुर्ध्रुवं ज्येष्ठर्क्षं तु पुमान् जातो ज्येष्ठभ्रातुर्विनाशकः ज्येष्ठर्क्षे कन्यका जाता हंति शीघ्रं धवाग्रजं पादत्रये जातनवौ ज्येष्ठो
प्यत्र प्रजायते ज्येष्ठां त्यपादजातस्तु पितुः स्वस्य च नाशकः द्वादशाहं शांत्युक्तं शुभदिने वा गोप्रसवशान्तिकृत्वा अस्य शिशो ज्येष्ठर्क्षजननसू
चितसर्वीरिष्टपरिहारेत्यादिसंकल्प्य मध्यकाले सुवर्णप्रतिमायां शोचीं सहितं मेरावतारुद्रमिद्रलोकपालांश्चावाह्यरुद्रवस्त्रधनुलीने
वेद्यसहितयोऽशोपचरैः पूजयेत् तस्य चतुर्दशकुंभचतुष्टयं तत्पूर्वमध्यमौ भैरवतद्विद्वन्निधाय पूर्णपात्रमुत्तेषु चतुर्षु फलादीं वरुणा
वाहनपद्मनादि अन्वाधाने यदन्वाधानां ते रंद्रं पञ्चाशत्समिदाज्यचरुद्वयैः प्रतिद्वयमष्टोत्तरशतसंख्यया रंद्राय होमकृत्य तदिति मंत्रेण प्र

ध.सि.३
२६

जायतिमष्टोत्तरशततिलाद्रुतिभिः समस्तव्याहृतिमंत्रेण शोषेण स्मिष्टकृतमित्यादि अत्राष्टोत्तरशतबाह्याभोजयेत् इतिवेषापातिसंक्षेपः
चित्राष्टोर्ध्वपुष्पमध्यपादेपूर्वापादाधिक्यपादेतृतीये जातः पुनश्चाष्टोत्तराष्टोविधतेपिरोर्ध्वतुः स्वस्ववप्राणनाशं उत्तराफल्गुन्याष्टपादेइत्यर्थः
अत्रेवंभाति चित्राष्टोर्ध्वजातस्यगोप्रसवंकृत्वा नक्षत्राधिपतिप्रतिमांसं पुन्य अजादानं कार्यं एवंपुष्पद्वितीयतृतीयपादयोर्जननेगोप्रसवने
क्षत्राधिपपूजागोदानोपकार्यणि उत्तराफल्गुनीप्रथमपादेजननेनक्षत्राधिपपूजांतिलपात्रदानं चकुर्यात् एवंपूर्वापादातृतीयपादेजननेन
क्षत्रेशपूजाकांचनदानं च मध्याप्रथमपादजननेमूलवत्फलंतत्रगोप्रसवनेक्षत्रेशपूजांतिलपात्रदानं चकुर्यात् मध्यापादाष्टाद्विद्वयजननेनक्ष
त्रमंत्रं तशांतिरपि रेवत्यंतछरीद्वयेअश्विन्याष्टछरीद्वये जननेनक्षत्रमंत्रं तशांतिगोप्रसवनेहमस्वाः कार्यः रेवत्यश्विन्योरितरभागेषुम
घांतिमपादमन्त्रेचदोषविशेषानुक्तेर्नशांत्यादिकं एवंविशारवाचतुर्थपादजननेवाकलदेवनाशारिदुष्टफलोकेहमस्वाः कार्यः मन्त्रकाले
दुष्टफलपात्रमुक्तेशांतिनीकातचयहमस्वदितिकमल्यकरोक्तेः एवमितरत्राष्टाद्विद्वय इतिनक्षत्रशांतयः अथमन्त्रपातवैधृतिसंक्रांतिशां
तिः कुमारजन्मकालेतुव्यतीपातवैधृतिः संक्रमश्चरवेस्तत्रजातोदारिक्रकारेकः अश्विन्यंमृगशिरातोतिनात्रकार्यविचारणा स्त्रीणां
चशोकदुःस्वंचसर्वनाशकरोभवेत् गोमुखप्रसवंकुर्यात् शांतिं चसनवयथा उक्तकाले संकल्प्यादिकं कृत्वापंचदोषपरिमितजीहिराजिकृत्वा
तदुपरिस्नातुं द्रोणमिततंडुलशशितंडुपरिस्नातुं द्रोणमिततिलराशिचकृत्वा तिलराशौ विधिनास्थापितकुंभेसौवर्णप्रतिमायांसूयमावा

राम
२६

स्यतदक्षिणोत्तरयोरग्निरुद्रावावाह्यतिस्त्रोदेवताः व्यतीपातशांतौ संक्रांतिशांतौ च पूजयेत् व्यतीपातसंक्रांत्योर्जननेव्यतीपातसंक्रांतिशांतिं
तंत्रेण करिष्येदतिसंकल्प्येकैवशांतिः कार्यं अथपूजाहोमादेः प्रसंगसिद्धिः द्विगुणोवाप्रधानहोमइतिभाति यदपीठदेवतान्वाधानोतेसूर्ये
उत्तरयोर्दृष्टदितिमंत्रेणसमिदाज्यचवीकृतिभिः प्रतिद्वयष्टमष्टोत्तरशतसंख्याभिः अग्निरुद्रैचतैरेवद्व्यैः प्रत्येकमष्टाविंशतिसंख्याकृ
तिभिरग्निं दत्तमिति त्र्यंबकमिति मंत्राभ्यां मृगशिरातुं जय मष्टोत्तरशततिलाद्रुतिभिः शोषेणेत्यादि अभिषेकाते गोवस्त्रस्वर्णादिदत्त्वा वातं बाह्य
पाभोजयेत् इतिव्यतीपातसंक्रांतिशांती अथवैधृतशांतौविशेषः पूर्ववत्प्राहितंडुलतिलराशौस्थापितकुंभेमध्ये त्र्यंबकमितिम
न्त्रेण रुद्रं दक्षिणत उत्तरं इति सूर्यमुत्तरतश्चाप्यायस्वेतिसोममानाह्यपूजयेत् अन्वाधानेरुद्रं समिच्चवीन्यैः प्रतिद्वयमष्टोत्तरशतसंख्या
कृतिभिः सूर्यसोमोप्रत्येकमष्टाविंशतिसंख्यासोदेवद्व्यैर्मृगशिरातुं जयमष्टोत्तरसहस्रशतान्यतरसंख्यातिलाद्रुतिभिः शोषेणेत्यादि अन्य
पूर्ववत् संक्रांतिदिनेवैधृतिसत्वेदेवताभेदांतिद्वयं कार्यं इतिवैधृतिशान्तिः अथैकनक्षत्रजननशांतिः एकस्मिन्नेव नक्षत्रेभात्रो
र्वापितपुत्रयोः प्रसवतिश्चेत्तयोर्मृत्युर्भवदेकस्मिन्निष्ठितः पितृनक्षत्रेमातृनक्षत्रेवाकन्यायाः पुत्रस्यनोत्पत्तौगोमुखप्रसवंकृत्वाशां
तिः कार्यं सोदराभातमगिन्योर्नक्षत्रेभातुर्भाजिन्यावोत्पत्तौगोप्रसवमकृत्वेवशांतिमात्रेकार्यसंकल्प्येकैकनक्षत्रोत्पत्तिसवितस
वोरिष्टेत्याह्यः कलशोरुद्रवत्स्वस्मिन्नक्षत्रेजन्मतन्क्षत्रप्रतिमांतन्क्षत्रदेवताप्रतिमांवाअग्निर्नः पातुकुलिका इत्यादितैति

ध.सि.१
२७

रायमंत्रैः पूजयेत् अन्वाधाने इदं नक्षत्रं अमुकानक्षत्रदेवतावासमिच्छन्त्यैः प्रतिद्वयमष्टोत्तरशतसंख्यं शोषणे त्यादि अंत्ययोरेकन
क्षत्रे जन्मतयोरभिषेकः अथ ग्रहमखोनाचश्यकः क्वचित्पुण्ड्रितहरिह रप्रतिमादानमप्युक्तं॥ अथ ग्रहणशान्तिः ग्रहणे चंद्रसूर्य
स्मप्रसूतिर्यदि जायते इक्षंसं जायते यस्तु तस्मत्पुनः संशयः व्याधिपीडा च दारिद्र्यं शोकश्च कलहो भवेत् अथ गोमुखप्रसन्नकार्ये इति
भाति ग्रहमखः कृताकृतः संकल्पे सूर्यग्रहणकालिकप्रसूतिरुचिते व्याधुः ग्रहणकालिकनक्षत्रस्मनक्षत्रदेवतायावाहमप्रतिमा
सूर्यग्रहे सूर्यस्महेमप्रतिमा चंद्रग्रहे राजतं चंद्रविंबं कृत्वोभयत्र सीसेन राहोनी गोकुतिं कृत्वा गोमुखोपलिप्तेषु विदेशेषु तव स्तोत्रपरिदे
वतात्रयपूजनं नाचकलशस्थापनादि तत्रमध्ये आकृष्टेनेति सूर्यं दक्षिणतः स्वर्भानोरध इति राहुं उत्तरतो नक्षत्रदेवतां पूजयेत् च
इत्यहेतु आध्यायस्वेति मध्ये चंद्रः पूज्यः पार्श्वयोराहुनक्षत्रदेवते पूजयेत् अन्वाधाने सूर्यग्रहे सूर्यमर्कसमिदाज्यचकृतिः प्रत्येक
होतृरात संख्यायां राहुं हवीं ज्यचकृतिः लेस्तावत्संख्येन नक्षत्रदेवताजेलक्षसमिदाज्यचकृतिः तावत्संख्यायावोषणे त्यादि चंद्रग्र
हे चंद्रपञ्चाशसमिदाज्यचकृतिः शोभं पूजयेत् अंत्ये गृहकलशोदकेन पंचगव्यपंचत्वक्पंचपल्लवादिभुक्तौ किं कोदकेन च लोकि
कैर्नैव तेषाम वेधकाये जन्मनिनेयं शांतिः किं तु इष्टफलत्वाद्वा इति भिषेकः कार्य इति भाति अथ नक्षत्रगंडांतशांतिः रेवत्याश्लेषा
ज्येष्ठानक्षत्राणामंशघटीद्वयमश्विनीमघाभाभाघटीद्वयमिति घटिकाचतुष्टयमितं त्रिविधं नक्षत्रगंडांतं अश्विनीमघा

राम
२७

मूलानां पूर्वार्धे वाध्यते पितापूषा हि राक्षसश्चार्धे जन्मनी वाध्यते शिशोः सर्वेषां गंडांतानां परिष्ठागोविधीयते वर्जयेद्दूरीयेयावत्तस्य षाण्मा
सिकं भवेत् शांतिर्नीपुष्पमाकार्योपमंत्रेण भक्तिमान् अथ शिशोरेव त्वश्विनीसंध्यात्यक गंडांतजननसंवितादिष्टविरसनाथं नक्षत्रगं
डोतशांतिं करिष्ये इत्यादिसंकल्पः आश्लेषामघादिसंधिगंडांतैस्तु तन्नक्षत्रोहः गोमुखप्रसन्नं कृत्वा षोडशपल्लवमष्टपल्लवाचतुःपल्लवकां
स्थपानं विधाय तस्मिन्नायसंयमो न निक्षिप्य तत्र नवनीतपूर्णं शंखं निधाय तस्मिन्नाजसं चंद्रविंबं स्थाप्य सोमोदमिति ध्यानपूर्वकं चंद्रमा
ध्यायस्वेति पूजयेत् पूजांते आध्यायस्वेति मंत्रस्मसहस्रं जपः ग्रहमखहोमः कार्यः नाचप्रधानदेवताहोमः ग्रहांतरे तु ताम्रकलशे पाज
तप्रतिमायां ग्रहस्वतिमंत्रेण वागीश्वरं संपूज्य तदुत्तरे कुम्भचतुष्टये पंचपल्लवादि कुम्भचंदनकुष्ठरौ गोचनानि क्षिप्वा वरुणं पूजयेदित्युक्तं
आचार्याय सशंखसमौक्तिः चंद्रदानं ग्रहांतरपक्षे तास्य पात्रसहितवागीश्वरदानं आयुर्धर्मसहस्राक्षेणेति मंत्रजपः दशावस्त्रा
स्त्रणभोजनं चेति अथ तिथिगंडांतत्यग्रगंडांतशांतिः पंचमीषष्ठ्यैर्दशम्यैकादश्याः पंचदशी प्रतिपदाः संधिभूतं च द्विद्वयं तिथिगंडां
तं कर्कसिंहयोवृश्चिकधनुषोर्मनिमेषयोश्च लक्ष्म्याः संधिभूतैकाघटीलक्ष्म्यां गंडांतं तत्र तिथिगंडांतैर्पूर्वार्धे जन्मनि तत्कालं स्नात्वा
वभदानं तन्मूलदानं वा कृत्वा सप्तकांते वांतिः कार्य उत्तरार्धे जन्मनि शांतिमानं तत्र गंडांतपूर्वार्धे जन्मनि काचवदानं उत्तरार्धे शांति
मानं कुम्भे हेमप्रतिमायां वरुणं संपूज्य वरुणोद्देशेन प्रतिद्वयमष्टोत्तरशतसंख्याया समिच्छन्त्यैः ज्येष्ठितिलयवातौ होमः कार्यः यवत्री

ध.सि.१
२८

हिमावतिलमुद्रानां दक्षिणात्वेन दानमिति अधश्चिन्मयादिशान्तिः दिनक्षयेन भद्रायां प्रसूतिर्यदि जायते यमघंटे द्वाययोगे मृत्युयोगे च
दाहणे दुष्टयोगे तिथीनां च निषिद्धां दोषु चेतया अतिदोषकरी प्रोक्ता तस्मिन्नाप्युत्पत्तेरिति यमघंटादयो ज्योतिर्ग्रेषे प्रसिद्धाः दुर्योगे तिथीनां
निषिद्धभागास्तु विषं भवन्त्येति स्मिन्मयादिशान्तिः पक्षगंतातिगंतयोः परिधार्धपंचशत्येव्याघाते कघटीस्य जेतुं चतुःषड्दशभिर्भूततिथ्याद्यनति
काः अष्टौ कमनुतस्वाशावाणसंख्या विवर्जयेत् इत्युक्ता ते वाः दिनक्षयादिदोषे केके दोष इति काले जनने शिवे रुद्रे कादिवी नीति
वेकः कार्यः दिव्यादिदोषसमुच्चये ग्रहयत्नां प्रदक्षिणादिसमुच्चयः दीपशिवाग्नेयभक्ताद्यतेन परिदापयेत् गाणपत्यं पुरुषसूक्तं
सौरं मृत्युं जयं शुभं शान्तिं जाप्यं रुद्रजाप्यं कृत्वा मृत्युं जयी भवेत् इति वाक्यान् देवदोषे उत्तमपादिसमुच्चयेऽपि अथ विषघटीशान्तिः
तत्र कोस्तुभेतिथिवारनक्षत्रां विषनाश्रुतास्तथापि ज्योतिर्ग्रेषे पुनश्च विषघटीनामेव महादोषोक्तैः नैक्षत्रविषघटीष्वेव जनने उत्तमां
तिः कार्यं तिथ्यादिविषघटीनामुपदोषत्वादुदाभिषेकादिकं कार्यं विषघटीलक्षणं कोभादौ जेतुं विषनाडीपुसंजातः पितृमातृधनात्
नां नाशकृद्विषशस्त्रास्त्रैः कूरेत्येतां केचिन् एतद्विषनाडिपुशिशुजननसूतिता रिष्ट्यादिसंकल्पः एककुंभे प्रतिमाचतुष्टये रुद्रय
माष्टिपुत्रदेवताः रुद्राय यमाय सोममग्निर्मूर्धा परं मृत्योरिति मंत्रैः संस्तुयेत् ग्रहान्वाधानां ते रुद्रयमाग्निमृत्युं समिञ्च कृत
तिलाहुतिभिः प्रतिदेवतं प्रतिद्रव्यमष्टोत्तरशतसंख्याभिः शीषेणेत्यादिग्रहसिद्धान् संस्तुयेत् अथ यमलजननशान्तिः तत्र श्रौ

सु-
राम
२८

तान्निमतः सोमये मरुत्वे तत्र योदशकपालं पुरोवाशं निर्वपेदिति क्रमेण द्वा लुणोक्तेः यद्वा आश्वलायनसूत्रोक्तः केवलमाकृतयागः गृ
ह्याग्निमत आश्वलायनसूत्रगृह्याग्नेमाकृतश्चरुः अथ यमलजननशान्तिः यमघंते ततः समरुद्रश्चरुः कुर्यात्पूर्णाहुतिमथापि वेतिका
रकोक्तः गृह्याग्निश्चरुवद्रुचः कात्यायनोक्तं शान्तिं लोकिकाग्रो कुर्यात् मम भार्यायमलजननसूचितसर्वरिष्टपरिहातद्वारा श्रीपरमे
श्वरप्रीत्यर्थमाकृतेत्यायस्ये इति संकल्पः श्रौताग्निमः स्मार्ताग्निमतस्तु माकृतस्थालीपाकेन यश्चरुति संकल्पः विरश्चिस्तु सग्रहमस्वा
कात्यायनोक्तं शान्तिं करिष्ये इति संकल्प्य स्वस्तिवाचनं आचार्यवरणांत कुर्यात् अष्टदिक्षु अष्टकलान्विधिना संस्थाप्य उदकसूत्रा
दिसर्वेषां प्रक्षेपं ते वरुणं जयेत् अष्टकलशोदकैर्दयसोऽभिषेक आचारेति तिष्ठतिः कथान इति द्वे आनस्तु तदिति पंचेति सप्तभि
रेंद्राभिर्मौषुवरुणदतिपंचभिर्दिमापदयेत्का अपनरत्यष्टभिराग्नेयीभिर्कृच्छिः कार्यः अभिषेको वंपती धृतश्चेतवस्त्वचं दनौ उदयुक्तो
तिष्ठेतां प्राप्नुवन् आचार्योऽग्निग्रहस्थापनांते अपस्तिस्त्रिभिरज्याहुतिमिश्रितं सप्तभिर्वरुणं पंचभिर्पृथक् यात्रिमष्टाभिरज्याहुतिभिः पृ
थक्त्रिभिर्वेकां मुक्तेः श्वतुर्विशतिमंत्रैरग्निं सोमं पावमानं पावकं माकृतं मरुतः यमं अंतकं मृत्युं चैकेकया च बीज्यानाममंत्रैः शीषेणेत्या
दि अन्वाध्यात् पश्चिंशद्वारं रुद्रां निर्वपेत्प्रोक्षणे अंतं ग्रहकलशोदकादिनाभिषेकः दासीमहिषीवडवागोहस्तिनीनां यमलजन
ने वीमं शान्तिः कार्यं इयं शान्तिग्रहोत्पातेषु उदकं कपोतगर्भं अत्रेयनामो गृहप्रवेशोस्तं वप्ररोहं वा लीकप्ररोहे मधुजनने आसनशयन

[illegible]

सूचितेत्यादिसंकेत्यवाक्यं यथानिमित्तं योजयेत् स्थंडिलोत्तरभागे नौकायां स्वर्णपीठे वा स्वस्तिकयुते बालमुपवेश्य सर्वौषधादिभ्यु
क्तजलेः स्नापयित्वा स्थंडिलध्वजैः कलशोपतिमं सुधातारं बद्धिं सोमं वा मुं पर्वतान् देशं च वेति षड्देवताः संसृज्य ग्रहान्वाधानां ते ध्या
तारं सकृच्चरुणा वज्रादिपंचदेवता एकैकया ज्याहुयात् शेषेणैतत्तदिदं अन्वदध्यात् ध्यात्वा जुष्टं निर्वपामि इत्यादि निर्वपणोक्तयोना
म्ना चरुहोमः स्तुवेण वज्रादिभ्यः पंचाहुतं योषिनाम्नैव तेषां ते दक्षिणां ते सप्ताहं यथाशक्तिं ज्ञात्वा अजयेत् अष्टमदिने कंचनादिद
त्वा कर्मैश्वर्यार्पणं कुर्यात् यथाष्टमासयोर्देत जनने तु एकस्माद्ग्रहस्मृतिदेवतायोः पूजनं दधिमधुघृताक्षानामाश्वस्य समिधामष्टौ च
रशतं ग्रहस्मृतिमंत्रेण होमः आज्येन त्विष्टकृतादि इति दंत जननशान्तिः अथ प्रसववैकृतशान्तिः यन्नगर्भे विषयी सोमानुषाणां
गवामपि अदूतानि प्रसूयंते तन्नदे वास्य विद्मः मानुषा मानुषाणां नृगोजाश्वमृगपक्षिणां जायंते जातिभेदाश्च सदंता विकृतास्तथा
बहुव्रीषो अश्रीषो वा बहुकर्णिकाः एकशृंगादि निशृंगा तथैव त्रिचतुर्भुजाः दीर्घकर्णमहाकर्णगजकर्णोश्च मानवाः स
जश्रेष्ठकुलेनाशोधनस्य च कुलस्य च अष्टोत्तरसहस्राणि चरं येनुकुर्यात् स मिधांतु पत्न्यानां तर्पयेत् स्त्रीवद्विजान् अश्विराजान्
यतेजं तु स्याद्विनिशिरास्तथा अन्नस्योद्भूते स्यं पूजयेत्तु कुर्यादपि दध्याज्यमधुसंयुक्ताः समिधस्त्वनर्कसंभवाः मृगीजनयते
सर्पान्मृकांश्चैव मानुषान् अत्राहुते जीष्यते ये पूजो होमं च कारयेत् औदुंबरस्य समिधो दधिसर्पिः समन्वितारः स्त्रीगर्भपातो

ध.सिं.३
३०

यमलंघयन्तेयवास्त्रियः सदंताश्चैवजायंतेजातमात्राहसंतिव बुधाकुतेबुधायानृजाहोमोसमाचरेत् संक्षेपेयथाप्रज्ञमियं
जननशांतयः उक्ताजपाभिषेकाश्चक्रादिवक्रविस्तृताः प्रयोगाः कोस्तुभाहोचप्रसिद्धाबद्धराः पराः अनेनप्रीयतां देवोभयान्
विदुलप्रभुः अन्ननामकरणं तत्रजन्मदिनेजातकर्मनंतरंतत्काळः कवित् एकादशाहद्वादशाहवाविप्रस्यनामकर्म दशमदिनेआशो
चसत्तेपिवचनानामकर्मकार्यमिति केचित् क्षत्रियाणां चमोदशोषोडशोवादिने वैश्यानां चोडशोविंशतितमेवादिने द्वाविंशोमासांतेश्च
द्राणां मासांतेशततमेदिनेचत्तरांतेवेतिविप्रादिनां गौणकालः मुख्यकाले कुबन्विप्रादिः पुण्यतिथिनक्षत्रचंद्रानुक्रुत्यादिगुणादरे
नकुर्वात् उक्तमुख्यकालातिक्रमेषु नक्षत्रादिकेमावश्यकं वेधतव्यतीयातसंक्रांतिग्रहणादिनामावास्याभद्रासुप्राप्तकालेपिना
मकर्मदिशुभकर्मनकार्यं अत्रमलमासगुरुशुक्रास्तादिदोषानास्तीत्युक्तं अपराहेरात्रौ नोमकर्मवर्ज्यं अशुभकालातिक्रमेषुपि
तशुभतिथ्यादि चतुर्थीषष्ठ्यष्टमीनवमीद्वादशीचतुर्दशीपंचदशीरहितास्तिथयः प्रशस्ताः चंद्रबुधगुरुशुक्रवासराश्विनीशुभतरा
रोहिणीमृगश्रुनर्वसुपुष्यहस्तस्वात्यनुराधाश्रवणधनिष्ठावातारकादेवतीनक्षत्राणि वृषभमिहृज्विकलशानिप्रशस्तानि ता
निनोमानिचतुर्विधाणि देवतानाममासनामनाक्षत्रनामव्यवहारिकनामिति तत्रासुकेदेवताभक्तस्याकारकं देवतानां मप्रथमं
चैत्रादिमासनामानिवैकुण्ठोत्थजनार्दनः उपेक्ष्यस्तपुरुषोवासुदेवस्तथाहृदि योगीशः पुंडरीकाक्षः कृष्णो नंतो न्युतस्तथा चकी

राम
३०

तिहृदरोतानिकमाराङ्गमनीषिणश्चतुसारेणमासनामद्वितीयं मासाश्चान्वांशः तेनशुक्रादिरुक्ताताएव यस्मिन्नक्षत्रेजन्मतनक्षत्र
वानकशब्दात्तत्रजातइत्यधिकारेविहिततद्वितद्वितप्रत्ययेकृतोनिष्पन्नंनक्षत्रनामतृतीयं तद्यथा आश्वयुक् आपभरणः रुतिकः रोहिणः
मार्गशीर्षः आर्द्रकः पुनर्वसुः पृष्यः आश्लेषः माघः पूर्वाफाल्गुनः उत्तराफाल्गुनः हस्तः चैत्रः स्वातिः विशाखः अतुराधः ज्येष्ठः मूलकः पू
र्वीषादः उत्तराषाढा आभिजितः श्रवणः श्रविष्ठः रातेभिषकु पूर्वाश्लेषपदः उत्तराश्लेषपदः रेवतइति केचित् बुधेचोत्ताश्विनीत्रोक्तेत्या
दिज्योतिर्ग्रन्थोक्तावकहृदचक्रानुसारेणाश्विन्यादेश्चतुर्षु चरणेषु चजामणिश्रौलेशोलक्ष्मणइत्यादि कानिनाक्षत्रनामानिकुर्वन्ति तन्म
तथंयादिषु संप्रतं शास्त्राद्यनस्तु रुतिकोत्पन्नस्यादिशर्मैतिनक्षत्रदेवतासंबद्धं नाक्षत्रदेवतामकुर्वन्ति एवंकातीयाअपि नाक्षत्रनामै
वाभिवादेनीयं गुप्तं चामौजीबधनात् मातापितरावेवजानीयातां व्यावहारिकं नामचतुर्थं तच्चकवर्गादिषु तृतीयचतुर्थपंचमवर्गाह
कारान्यतवर्णा व्यावयवकं चरत्तवान्यतममध्यवर्णेषु तं कृत्वावर्णरहिणंबिसर्गांतं पित्रादिपुरुषत्रयान्वितमवान्कं वा शुभाचकमिज्जंते
द्वितप्रत्ययरहितं कृत्वा तं युग्माक्षरं पुंसामयुग्माक्षरस्त्रीणां कामे यथादेवति हरि इति उक्तसर्वलक्षणाभावेसमाक्षरं पुंसामयु
ग्माक्षरं स्त्रीणामित्येकलक्षणयुतमेव यथाकइतिराजेत्यादि अक्षरमंत्रस्वरः व्यंजनैषुनसंख्यानियमः अत्रविशेषः द्वाक्षरं प्रति
छाकामश्चतुरक्षरं ब्रह्मवर्चसकामः अंत्यलकारेफंजंवेदिति आपस्तंबहिरण्यकेशिस्तुप्रादिपतिकादिधात्वंतं यथाहिरण्यदा

ध.सिं.२
३९

इतिवसर्गयुतं वा सुश्रित्वा दीतिविशेषः तत्र व्यावहारिकं नाम नामपदांतं देवपदांतं राजाक्षरस्य वर्मेतिराजेतिवाप्यदयुतं क्षत्रिय
स्य युसुदनाम्यतरांतं वैश्यस्य दासांतं शूद्रस्य कार्यं व्यावहारिकं नाम प्रासादादीनामधिकार्यं देवाः अथ गजाश्वाणां वृक्षाणां वाधिकार्योः
सर्वोपणानां पणानां विद्वानां योषितामृणां काव्यादीनां कवीनां च पश्चादीनां विशेषः राजप्रासादपणानां नामकर्मयथोदितमित्युक्तं
अथ प्रयोगविशेषः गर्भाधानादिसंस्कारलोपे प्रत्येकं पादकृतं बुद्धिपूर्वमकरणे प्रत्येकमर्थकं प्रायश्चित्तं जातकर्मणः काव्याति
तिनिमित्तकाज्जहोमपूर्वकं कार्यं तद्यथा जातकर्मणः काव्यातिपतिनिमित्तदोषपरिहारद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तं होमं क्रिये
इति संकल्प्यादिस्थापनैर्ध्याधानादियुक्तं तत्र संहितं ब्रह्मिस्थापनाज्जसंस्कारपात्रसंस्कारमात्रसंहितं वा भूर्भुवः स्वाहेति संमत्तव्या
हत्याज्जहोमं कुर्यात् होमं समाप्य गर्भाधानं पुंसवनं नवलोभनसीमंतं नयनलोपजनितदोषपरिहारद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं एता
वतः पादकृतं बुद्धिपूर्वकलोपेर्धृत्वा न तत्तस्याभ्यासयोगे निश्चयी भूतमथाशक्तिद्वयदानेनाहमाचरिष्ये इति संकल्प्य इदं दद्यात्
न कर्मनाम्नोः सहचिकीर्ष्याद्योषोक्तं जातकर्मसंकल्पवाक्यमुच्चार्य अस्य कुमारस्यायुर्वृद्धिर्व्यवहारसिद्धिर्बीजगर्भसमुद्भवैर्नो निब
ह्यद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नामकर्मवर्तनेन करिष्ये इति संकल्प्य स्वस्तिवाचनं दिकुर्यात् तत्र जातकर्मनामकर्मणोः पुण्याहं
भवंतो ब्रुवन्ति युक्ता अस्य कुमारस्य जातकर्मणा एतन्नाम्ने अस्मै च स्वस्ति भवंतो ब्रुवन्ति स्वस्ति पर्यायेन देव तदनुसारेणोच्ये
ति २

राम
३९

७

प्रप्रतिबन्धनं केवलनामचिकीर्ष्यानामकर्मणः पुण्याहमित्युक्ता स्वस्ति पर्यायेन अमुकनाम्ने अस्मै स्वस्ति भवंतो ब्रुवन्तु इति न देव विप्रलम्भा
मुकनाम्ने अस्मै स्वस्ति इति प्रतिब्रुवुः लेखनादौ नाम नयं शर्मदिपदरहितं कृत्वा व्यावहारिकं नाम शर्मद्वयं कुर्यात् अभिवादेनाक्षन्ना
माविशमोदंतं सर्वत्रोच्चारणीयं अवशिष्टः प्रयोगः अथ स्त्रीणां नामकर्मसंकल्पे अस्याः कुमारी इति विशेषः स्वस्तिवाचन एतन्ना
म्ने अस्मै स्वस्तीत्यादि भक्तेत्यावतं देवतानाम मासनामसुचक्रिणी वैकुण्ठी वासुदेवी इति त्रीणि डी बंतानि हरितिलविकृतं अवशिष्टा
नि अष्टावावंतानि रोहिणी कृत्तिकेत्येवं च ध्यायथ नक्षत्रनामेति मातृदत्तमते आश्वलायने नक्षत्रनामस्त्रीणां नकार्यं व्यावहारिकं यज्ञ
दशमेति पुंनव पूजादिकं वैदिकमंत्ररहितं पूर्ववत्कार्यं पितृसन्निधौ स्त्रीपुंसयोर्नो मपितामहादिः कुर्यात् इति नामकरणं अथा
होमोरोहणं आं सोऽनाशयने पुंसो ह्यददौ दिवसः शुभः त्रयोदशस्तुकन्यायाननक्षत्रविचारणात् अन्यस्मिन् दिवसे चेत्स्यात् शुभका
लां विचिंतयेत् उत्तरावयरोहिणी हस्ताश्विनी पुष्यरेवत्यनुराधा मृगशिरा पुनर्वसु श्रवण स्वाती नक्षत्रेषु शुभवारे रिकृतातिरिक्तं
थोच इतारावले कुलदोषिद्विरां सोऽनाशयनं कार्यं एकत्रिंशदिने द्वितीयजन्मक्षेत्रादोत्तरोहो कनक्षत्रैर्वाहं मध्याह्नयोः कुलदेवता
विप्रयोः पूजां विधाय शंखेन गोदुग्धं पाययेत् इति दुग्धपानं कृत्वा प्रासोत्तरं बुधसोमशुक्रवारे शुक्रिनाम्यतिथौ श्रवणपुष्यपुनर्वसु
मगस्तमूलानुराधानक्षत्रेषु जलस्यानं गत्वा जलपूजां कार्या अत्र शुक्रशुक्रास्तत्रैव योयमासाधिमसासाध्याः इति जलपूज

पृथो २

ध.सि.३
३२

नं तृतीयेमासिसूर्यावलोकनं चतुर्थेमासिअन्नप्राशनकालेकानिष्क्रमणंतत्रकालः शुक्लपक्षः शुभः प्रोक्तः लेखनं चित्रिकं विना रिक्तायस्य
एमीदृशीद्वादशीचविजिता गुरुशुक्रबुधवारः अश्विनीरोहिणीमृगशिराचरित्रयहस्तधनिष्ठाश्रवणरेवतीपुनर्वसुराधानक्षत्राणि च प्रश
स्तानि इदं निष्क्रमणं नित्यकाम्यं सूर्यावलोकननिष्क्रमणयोर्मांदीश्राद्धं कृतं अथ भस्मपवेशनकालः पंचममासे निष्क्रमणे कतिध्याये
भौमबले सति भस्मपवेशनं कार्यं अथान्नप्राशनकालः षष्ठ्यष्टमे दशमे द्वादशीनामासे पूर्णचतुस्तेरेवापुंसोऽन्नप्राशनं पंचमसप्तमनवममासे
पुस्तनीणां द्वितीया तृतीया च चतुर्थी सप्तमी तथा त्रयोदशी च दशमी प्राशनेति ध्येयः शुभाः बुधगुरुशुक्रवाराः शुभाः रविचंद्रवारीकचित्
अश्विनीरोहिणीमृगशिराचरित्रयहस्तचित्रास्वात्यमुराधाश्रवणधनिष्ठाशततारकारे वत्सः शुभाः जन्मनक्षत्रमशुभमिति के
चित् भद्रं वैधिति मरीपातगंडातिगंडमूलवज्रपरिधायनीः विष्णुशिवचंद्रार्द्रादिक्यालभमिदिशा जात्यानां संपुंज्यमाचुत्संगगतस्य शि
शोः कांचने कांस्थे वा पात्रे स्थितं दधि मधु घृतमिश्रयाय संसुवर्णं तदस्तेन समं नं प्राशयेत् सूर्यावलोकनादीन् अन्नप्राशनांतानि अन्न
प्राशनकालेशिष्टाः सहैवानुतिष्ठंति एतेषां सह प्रयोगसंस्कृत्यादिकं कोस्तुभादौ तातव्यं अथान्नप्राशनांतं कर्तव्यं अग्रतोऽथ मरिच
स्य शिख्यं नस्तूनि सर्वशः शस्त्राणि वैभवं स्नापिततः पश्येत्तुल्यक्षणां प्रथमं यास्येद्दालः पुस्तकादिस्वयंतदा जीविकांतस्मालस्य
तेनैव तु भविष्यति अन्नप्राशनांतं संस्कारेषु मलमासगुरुशुक्रार्द्रादौ पोनास्तीत्युक्तं तदुद्धकालेषु संभवेत्तैयं तेन षष्ठादिमासे अ
स्त

राम
३२

स्तदिदोषसत्त्वेषुमादिमासे कार्यं इति सूर्यावलोकननिष्क्रमणभस्मपवेशनान्नप्राशनानि अथ कर्णवेधः दशमे द्वादशे वा द्विषोडशे वा
र्णवेधनं मासेषु सप्तमे वा अष्टमे दशमे वा द्वादशे वा ततोऽप्येव प्रथमे वा तृतीये के न कर्तव्यं समेवैस्त्रीपुंसश्रुतिवेधनं तृतीयादिवा तै
रेमासाः कार्तिके पोषमासे वा चैत्रे वा फाल्गुने वा शुक्लपक्षः शुभः प्रोक्तो जन्ममासो निषेधितः भद्रं विष्णुदायने कर्णवेधं विवर्जये
त् तेन कार्तिकमासविधिः शुक्रद्वादशयुतर्जयेयः केचिन्मानस्य सूर्ये वैत्रं धनुस्तेषां मासं वर्जयंति द्वितीया दशमी षष्ठी सप्तमी च त्रयो
दशी द्वादशी पंचमी शस्ता तृतीया कर्णवेधने चंद्रबुधगुरुशुक्रवाराः पुष्यपुनर्वसु मृगशिरा चरित्रयहस्तचित्राश्रवणरेवती धनिष्ठा
शुभाः विष्णु रुद्र ब्रह्म सूर्य चंद्रादिक्यालनासत्यसरस्वती गो ब्राह्मण गुरु रुद्रां कृतार करसां कितकर्णपुंसः पूर्वदक्षिणं विंध्ये त्र्यम्बा
ह्यमं स्त्रीणां तु पूर्ववामं सोमपा राजपुत्रस्मराजती विप्रवैश्ययोः शूद्रस्य चाग्रसीतु विवाहकाक्षां तुलामता कर्णरंध्रे रक्ते
याप्रविशेदुर्धये तथा अन्यथा दर्शने तस्य पूर्वपुण्यविनाशनं इति कर्णवेधः अथ बालस्मृदि शेषादौ रक्षाविधिः वासुदेवो जग
नाथः एतना तर्जनो हरिः रक्षतु त्वरितो बाजं मुंच मुंच कुमारं कं कं रक्ष शिशुं श्वश्रु मधुकैटभमर्दन प्रातः संगवमध्याह्न सायंक
पुचसंधयोः मरुनिशिसदारक्ष कं सारिष्ट निषुदन यजोरजः विशाचं श्वग्रहमातग्रहानपि बालग्रहान् विशेषेण छिंधि छिंधि
महाभयात् बाहिर्बाहिरे नित्यं त्वद्रक्षाभूषितं शिशुं इति भस्माभिर्मंत्रैः त्वं भूषयेत्तेन भस्मना शिरो ललाटाद्यंगेषु रक्षां कुर्यात्

33

72

५३

धर्ममात्रं नरो भव अथ यद्यपि धर्मात् जयदेवि जगन्नातर्जगद्गण्डकारिणी प्रसीदममकल्याणी नमस्तैव सिद्धे वृते नैलो क्येयानि भूतानि स्थायरा
 गिराणि च ब्रह्मविष्णुशिवैः सांख्यैः शंखैः वेतुतानि मे ततः तिलगुडमिश्रपयः पिबेत् तत्र मंत्रः सतिलगुडमिश्रमंजल्पध्रुवितपयः मर्कट्यादूरं ल
 धाधिवाय्यायुर्विहृदये क्वचित् जितयोः शदेवताभ्योनाम्ना प्रत्येकमष्टाभिः शतिसंख्यातिलहोमउक्तः नतो विघ्नभोजनं तादृशे निधमाः स्वउन्नत
 केशानां मेघुना ध्यागमो तथा आमिषं क्लृप्तं हि सांख्यैः पृष्टो विवर्तयेत् मृते जन्मनि संकां तो भ्रातृजन्मदिने तथा अष्टस्य स्पर्शने चैव न स्वाया दुष्ट
 वारिणा अथ चैतलं जन्मतो गर्भतो वा ज्येष्ठमेव द्वितीयकं तृतीये पंचमेव अपि चैतलं कर्म प्रशस्यते यद्वासहोपनीत्यान्तकुलाचाराश्चनस्थितिः
 माघफाल्गुनवैशाखज्येष्ठमासि शुभं स्मृतं जन्म मासे धिमासे न ज्येष्ठे ज्येष्ठस्य नो भवेत् शुक्लपक्षः शुभः प्रोक्तः कृष्णश्चात्यत्रिकं विना द्वितीया
 चतुतीया च पंचमी सप्तमी शुभा दशमेकादशी चापि न योऽश्मपि शस्यते रविभोमास्ति ज्ञानजो वारा विप्रादि वर्णतः गुणशुक्लबुधाः शुक्लैः सोमः
 सर्वशुभावहः अश्विनी मृगशुनर्बं मुष्यहस्तचित्राश्रवाती ज्येष्ठाश्रवणधनिष्ठा रातारका रेवत्यः शुभाः क्षीरप्रदाणभेज्ये जन्म सर्वकर्मैकदा
 आयुः श्रवो नुराधा मिथुनराहोहिणामघे सिंहस्ये युक्ते चैवादि शुभकर्मैककार्यं सूते मातरि गर्भिण्यां चूडा कर्मन कारयेत् पंचमाद्यात्यागर्ध्वं
 तु गर्भिण्यामपि कारयेत् सहोपनीत्याकुर्वीच्चैतदा दोषो न विद्यते पृथक् चूडा कर्म पृथक् गुणनयनं च मातरि गर्भिण्यां न कार्यं उभयोः सहानुष्ठाने
 तु न दोषः गर्भिण्यामपि पंचमासपर्यंतं न दोषः पंचमासादधः कुर्वीदत ऊर्ध्वं न कारयेदित्युक्तेः ज्वरितस्य चैवादि मंगलं न कार्यं विवाहव्रत
 चरासु माता यदि रजस्वला तस्याः शुद्धे परं कार्यं मंगलं मनुजब्रवीत् नो दोषाद्दोषोत्तरं रजस्वलायां गोति कृत्वा कार्यं केचित्तु मुहूर्ततः ताभावे प्रा

ध.सिं.३
३४

रंभात्यागपि रजो दोषे श्रीरुजनादिविधिनाभांतिरुत्वा कार्यमित्याहुः मातुलपितृव्यादौ कर्तृरित्यस्य रजस्वत्यागमपि मंगलं नेति सिंधुः त्रिपु
धातुक कुलषण्मासमध्ये मोती विवाह रूपं मंडलान्तरं मुंडनारव्यं च शक्यं दिन कार्यं संकटे तु अर्धभेदे कार्यं चतुःपुरुषधर्मे तं कुले सपिंडी कर
णमासिक श्राद्धांतरे तर्कमेव समाप्तेः प्राक् च नृणां दिक्माभ्युदयिकं कर्मन कार्यं एकमातृजयोरेकवत्सरे पत्योर्द्वयोः न सस्कारः समान
स्यान्मातृभेदे विधीयते प्रारंभोत्तरं स्तक प्राप्ते कृष्णं डीभिर्कृमि घृतं कुत्वा गां दत्वा च उपनयनोद्वाहादिकमाचरेत् अन्नविशेषविवाहप्रकर
णेष्वप्येते मध्ये मुरव्या एका शिरसा अन्यैश्च पाशैर्वादिभागे जितियथा कुत्वा नारं प्रवर संख्यया शिरसा श्रृङ्गा समये कार्यः उपनयनकाले
मध्यशिखेतरशिरसानां वपनं कृत्वा मध्यभागे एवोपनयने तं शिरसा धार्या चोळकमेणि जातकर्मणि च भोजने सांतपनं कृत्वा प्रायश्चि
तं अन्ते पुंसं स्कारे पुत्रपुत्रासेन शुद्धिः नृजांताः सर्वे संस्काराः स्त्रीणां मंत्रकाः कार्यः होमस्तु समंत्रकः होमोप्यमंत्रकः कार्येन वा
कार्यजितिरुत्तिरुदादिमतं एवं श्रद्धाया मंत्रकं चोळं रक्षनीं शिष्टेषु स्त्रीणां च नृणां दिक् स्कारकरणेन दूर्यते विवाहकाले च नृणां दिक् स्कार
यश्चिन्मात्रं कुर्वति चोळोत्तरं मासत्रयपर्यंतं सपिंडेः पिंडदानं तिलतर्पणं च न कार्यं महालयं वेगयायां पित्रोः प्रत्यब्दं श्राद्धं च पिंडदानादि
कार्यं अष्टविद्यारंभः पंचमवर्षे अक्षरलेखनारंभ उत्तरायणे कार्यः अत्र कुंभस्थः सूर्योत्थः शुक्लपक्षः शुभः प्रोक्तः रुद्रमासां त्यजितं
विना द्वितीया तृतीया पंचमी दशम्या कादशी द्वादशी त्रयोदश्याः श्रेष्ठाः अश्विनी मृगाश्रि पुनर्वसु पुष्य हस्त चित्रा स्वात्य नृभा आश्रवण धा

राम
३४

धनिष्ठा त्रितारकारे बल्यो भोमशानि मिन्नवाश्च शुभाः विष्टे शंलक्ष्मी नारायणौ सरस्वती स्वदेवं स्तुतुं कारं च पूजयित्वा गुह्यं आरुणा धात्रीं
च संस्तुयन्त्वा सर्वांस्त्रिः प्रदक्षिणी कृत्वा प्रणवपूर्वकं मन्त्रमारभेत् ततो गुह्यं नत्वा देवता विसर्जयेत् तत्र भुवनमातः सर्ववाङ्मय रूपेणाग
च्छांतेति सरस्वत्या वाहनं मंत्रः प्रणवेन योऽशोषनाशार्थं अथातुपनीतधर्माः प्रागुपनयनात्क्रामचारकामवादकामभक्षाः तैन्मूत्र
पुरीषोत्सर्गादावाचमनाद्याचारो नास्ति लघुपातकहेतुलभुनपथुवितोऽष्टिष्टादिभक्षणो दोषाभावेः एवमयेयपाने अनृताव्यभाषणेपि
महादोषहेतुमांसांश्च रजस्वत्यादि स्मृत्यान्मक्षणे मद्यादिपाने च दोषोऽस्यैव रजस्वलादिसंस्पर्शेऽज्ञानमेव कुमार्कः शिशोरभुक्षणं प्रो
क्तं बालस्यावमनं स्मृतं तत्र प्रागन्त प्राशनाद्धिभुसंज्ञा तत रुध्रं प्राक् चोलाच्चिबर्षाद्वा बालसंज्ञा तत आमौनी बंधनात्कुमारसंज्ञा अ
वाचमनमिति त्रिरुद्रकपानमेव न तु ओषमार्जनादिकृत्य इति ज्ञेयं न चानुपनीतो वेदमुच्चारयेत् पित्रोरं त्यक्तियायां त्वनुपनीतेनापि मंत्रोच्चा
रः कार्यः सच द्वित्रिवर्षयोः कृतचूडस्यैव त्रिवर्षोर्ध्वं त्वकृतचूडस्यापि एतन्नोर सपुत्रविषयं पित्रोरनुपनीतो विविद्ध्या होरसः सुतः और्ध्व
देहिकमन्ये तु संस्तुताः श्राद्धकारका इति स्कांदात् बालनामपथ्यं पित्रादिभिर्निवारणीयं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन बालानमेतु भोजयेत् बाला
नां क्रीडनदाने स्वर्गसुखं तेषां भोज्यप्रदाने गौदानफलं अथोपनयनं उपनयनाम आचार्यसमीपनयनं गौकागायत्र्युपदेशाप्रधानकः
कर्मविशेषः उपनयनपदस्य योगरूढत्वात् तत्राधिकारिणः पितृवोपनयने तु तदभावे पितुः पिता तदभावे पितुः प्रोता तदभावे तु सोद

ध.सिं.२
३५

१: तदभावेसगोत्रसर्पिणः तदभावेमातुल्यादयोसगोत्रसर्पिणः तदभावेअसर्पिणगोत्रजाः एतेनकुमारापेक्षयावयोऽप्येष्टाविवक्षिताः कनि
 छकर्तृकोपनयनस्यनिषिद्धत्वात् सर्वाभावेऽप्येष्टः जन्मान्ब्राह्मणोऽप्येष्टः संस्कारैर्द्विजउच्यते विद्वद्भ्योऽप्येष्टः त्रिभिः श्रोत्रियउच्यते
 कुक्षुत्रयं चोपनीतात्रीन्कुक्षुत्रयं कुक्षुत्रयं गायत्र्याद्वादशाधिकसहस्रजपश्चोपनेनाधिकारसिध्यर्थकार्यः केचिद्वादशसहस्रीजपं
 ति अथोपनयनकालः गर्भतो जन्मतो वा पंचमेष्टमे नावर्षे ब्राह्मणस्योपनयनं एकादशेद्वादशे वा क्षत्रियस्य द्वादशे षोडशे वा वैश्यस्य ष
 षे तु धनकामस्य विद्याकामस्य सप्तमे अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कान्तिमिच्छतः केचित्तु विप्रस्य षष्ठं नमन्यते आषोडशाद्वादशविंशदाचतु
 र्विंशान्चवर्षाद्वा कृष्णादेर्गौणकालः अन्नगर्भादिः संख्या तथा च जन्मतः पंचदशवर्षपर्यंतं विप्रस्य नविशेषतः प्रायश्चित्तं षोडशवर्षे सशि
 खावपनमेकविंशतिशतं व्यावकाशान्नतमेते सप्तब्राह्मणभोजनमिति प्रायश्चित्तं सप्तदशादिवर्षेषु कुक्षुत्रयादिप्रायश्चित्तस्यैकमुप
 नयनं बोध्यं विप्रस्य त्रिययोक्तरायणे मे जीवंधः वैश्यस्य दक्षिणाधनेपि वसंतैर्ब्राह्मणमुपनयीत श्रीकेशराजस्य शरदि वैश्यं माद्यादिभ्यो
 छातपंचमासाः साधारणा वासकलद्विजानामिति गर्भोत्पत्तिः संतात्त्राभे शिशुरग्रीष्मानपि प्राज्ञो वसंतविधानोत्तरायणविधेः संकोचा
 योगात् एवं माद्यादिमासपंचकनियमात्योपायादयोः सत्यादिउत्तरायणे उपनयनं न कार्यं तत्रापि मीनाके मारभ्य यावन्निधुन प्रवेशं प्रश
 स्तः कालः मीनमेव योस्तु प्रशस्तततः मकरकुंभस्थेर्कमध्यमं मीनमेव स्थेत्ततमेष्टममिधुनस्थे धर्ममुपनयनमित्यभिधानात् मीना

राम
३५

कवित्रिष्टुत्रेऽत्रो निष्टुहस्पत्यादिबहुविधदोषापवादकतया प्रशस्ततमः जीवभार्गवयोरस्ते सिंहस्थे देवतागुरो नंदसूर्येर्दुर्बलेपि गोत्र
 रे निष्टुहगुरो मेखत्वा बंधनं कार्यं नैत्रे मीनगतेरवा नित्यर्थकस्मृतैः अन्नगुरुशुक्रास्तदोषाभावोतिमहासं कटविषयत्वान्न कथनीयः मी
 नार्कवैत्रे नन्मासनक्षत्रदोषो नास्ति जन्मनक्षत्रजन्मतिथिजन्मलग्नजन्मराशिजन्मधनुविप्राणामुपनयनं न दोषाय क्षत्रियवैश्ययोः प्र
 थमगर्भे दोषो न ज्येष्ठापत्यस्य ज्येष्ठमाससंगलं न शुक्लपक्षः शुभः प्रोक्तः कृष्णपक्षोऽप्यत्रिकं विनेति गुरुकृतेः कृष्णपक्षे दशमी पर्यंतं संक
 रे कार्यं शिष्टास्तु संकरेपि कृष्णपक्षे पंचमी पर्यंतं कुर्वन्ति अमतिथिविचारः द्वितीया तृतीया पंचमी वृद्धी दशम्येकादशीद्वादश्यः प्रशस्ताः
 केचित्सप्तमी त्रयोदशी कृष्णप्रतिपदिधिः पुनरुपनयनमूकाद्युपनयनविषयकः तिथौ सोपपदाख्यायामनध्यायेगलयहे अपराके
 चोपनीतः पुनः संस्कारमर्हति सितज्येष्ठे द्वितीया च आश्विने दशमी सिता चतुर्थीद्वादशी माघे एताः सोपपदास्मृताः अनध्यायाः चोर्षी
 मासी चतुर्दश्यष्टमी अमा प्रतिपत्तूर्यसे कान्तिमन्वाद्याश्च युगादयः कृष्णपक्षद्वितीयाश्च कार्तिकाषाढफाल्गुने विषुवायनसंक्रां
 त्योः पक्षिणी अनध्यायस्ति सोपपदानामनध्यायतिथीनां नदिनद्वये सूर्योदयोत्तरं संक्रांतिस्तत्पूर्वं च निमुकृतं सत्वे दिनद्वयमनध्या
 यः शिष्टास्तु प्रतिपद्येष्टिकादिमात्रेपि व्रतबंधेन ध्यायं वदंति विषुवायनेतरसंक्रांतिमन्वादि युगादिषु तु प्रथमद्वितीयपरिच्छे
 दोक्तरीत्या यत्र दिने संक्रांतिपुण्यकाः नो युगमन्वादिभाद्रकालश्च तद्दिनेन ध्यायः न तु तेषु मस्तादौ मुकृतं त्रये सत्त्वमनध्यायहेतुः न

ध.सिं.३
३६

योदशादिचत्वारिसप्तम्यादिदिनत्रयं चतुर्थैकतः प्रोक्ता अष्टावैते गलग्रहाः अनन्वतुष्येनचमीचत्रतकालेऽप्येति भाति केचिच्च
तुष्ये शेषचतुर्धनम्यां तत्र बंधं न कुर्वीत तत्र मूलं मूलं नवमीशेषचतुर्दशम्यां मौं जीनकार्येति मयूखे अपराकृत्स्ने धाविभक्तदिनतृतीयां
चोन्नतबंधेऽन्यः दिनस्य मध्यभागो मध्यमः प्रथमभागो मुख्यः मन्वाद्युगादियो द्वितीयपरिच्छेदे दर्शितोः तत्रोपनयने चैत्रशुक्ल
तीया वामन्वादे वैशाखशुक्लतृतीया या युगादेऽप्यसक्तिः अन्येषां युगादिमन्वादि तिथीनां प्रसक्तिर्नास्ति अनयोरपवादः सिंधुको
स्तुभादौ स्मर्यते याचैत्रवैशाखसितातृतीया माघस्य सप्तम्यथा फाल्गुनस्य कृष्णे द्वितीयोपनये प्रशक्तोऽप्रोक्ता भरद्वाजमुनी इत्युक्त्ये
रिति अत्र माघसप्तम्यामन्वादेरपवादः पुनरुपनयनादिविषयः फाल्गुनकृष्णद्वितीयायाश्चातुर्मास्यद्वितीयात्वेनानध्यायत्वं
प्राप्तं तस्याप्यपवादो यं यस्तु अनध्यायस्मर्यैव धुरनध्यायस्येह निवृत्तारं भविसर्गं विचारं भवबर्जयेदिति स्मृतं तत्र तद्वितीया
विधनुपपत्त्या गलग्रहेन प्राप्त सप्तमी नवमी त्रयोदशी निषेधानुवादकमिति भाति अप्राप्तनिषेधकत्वेनान्वाद्युगादिसंक्रां
दिप्रयुक्तानध्याये योपि पूर्वपरदिनयोर्निषेधापत्त्या चैत्रशुक्लद्वितीयादेरपि निषिद्धत्वापातात् ननेष्टापत्तिः शिष्टाचारश्रेष्ठे पुन
नुयत्वं भातः मौं जी प्रकरणे मुद्रुतं चिंता मण्यादिग्रंथेषु काव्यतुक्तेष्व अतोमार्तं जेक्ता नामतिरिक्तानध्यायानामुपनिषत्पादादि
वियुत्वं ननु मौं जी विषयत्वमिति युक्तं भाति तत्र तृतीया वशी द्वादशीषु प्रदोषसत्वे मौं जी नकार्या राज्ञेः प्रथममासे चतुर्थी सार्द्ध
२ * नुरुतमार्तं जेक्ता नामापेक्षकद्वितीया कृष्णद्वितीया वैशाख कृष्णद्वितीया चेत्यनध्यायत्रयमुपनयने भिन्नं प्राप्नोति एतदपरेणादिपते बहुयर्थेषु नानुपपत्तिभातः

राम
३६

यामे सप्तमी यामद्वये त्रयोदशी चैत्रदा प्रदोषः दिनद्वये प्रथमयामादिषु चतुर्थ्यादिव्याप्तौ पूर्वदिने प्रदोषो नोत्तरदिने इति कौस्तुभे प्रदोषदिने
मंदवारे कृष्णपक्षात्त्रिके चोपनयने पुनरुपनयनमिति मयूखे एतेनित्यानेध्यायाः अथनेमिति काः विवाहप्रतिष्ठाधापनादिप्राप्तमाप्ते
समोत्राणामनध्यायदिति स्मृत्यर्थसारे के स्त्रियुरुषसंपिंडेषु हयलादिबर्जना मौं जी विवाहादिनिमित्तकमंडपप्रतिष्ठाधुत्वनसमाप्तिपर्यं
तमुपनयनं नकार्यमिति भाति विवाहादिमंगलकरणेषु यो यो भोजनदिने अनध्याय इत्युक्तेर्गौ धानादिशुभकार्यदिने एककुले एकगृहे
वात्रतबंधो नकार्यमिति भाति भूकंपे भूविदारणे वज्रपातेऽ कृपाते धूमकेतौ तनौ ग्रहणे च दशाहं सप्ताहं वात्रतबंधादिमंगलं नकार्यं केचि
त्संकेदे द्विदिनमनध्यायमाहुः अकालवृष्टौ निशानं पक्षिणीवानध्यायः योषादिचैत्रांतमकालवृष्टिः केचिदशीदिज्येष्ठांतसूर्यनक्षत्राद
न्यत्राकालवृष्टिरित्याहुः यस्मिन्देशे यो वर्षाकालस्ततो न्यत्राकालवृष्टिरिति सिद्धांतः अतिवृष्टौ करकावृष्टौ कधिग्रवृष्टौ च न्यहं प्रातः स
ध्यागर्जने लहोरानं गुरुशिष्यकृत्तिस्मरणे न्यहं पशुमंडूकेन कुलश्वाहिमर्जोरमूषके रंतशगमने होरात्रं अरण्यमाजोरादिगमने त्रिरा
त्रं सगालवानरैर्दीदशशत्रुं श्रवणद्वादशीयमद्वितीया महरा मरणपादयोऽप्यनध्यायानि तन्मैमिक्तिकाश्च बहवो ग्रंथेषु क्तास्तेषामुप
नयने प्रसक्त्यभावादनोक्ताः अत्र बंधेनां दीक्षाहोतरेष्वर्चोक्तप्रातर्गर्जितादिनैमिक्तिकानध्यायप्राप्तौ ज्योतिर्निबंधे नां दीक्षाहं कृतं चेत्स
दनध्यायस्त्वकालिकः तदोपनयनं कार्यमिति विधिस्तु बहुच सर्वसाधारणः याजुष्मादिभिर्भैर्युत्तरमपि अनध्यायप्राप्तौ वेदेतं भोव

ध.सि. २
३७

ज्यैः नां दीश्याद्यात्माङ्गनैमित्तिकानं ध्यायेमुक्तं तीतरे कार्ये मोंजुत्तरमनुप्रवचनीयात्प्रागङ्गनेवक्ष्यते इति अनध्यायादिनिर्णयः इति
 शिंतलसंगप्राप्तमनध्यायादिकं च विचार्य वारादि विंशते गुरुशुक्रबुधवाराः श्रेष्ठाः सूर्यवारो मध्यमः चंद्रवारो धर्मः भौममंदवारौ निषि
 ह्यौ सामवेदीनां क्षत्रियाणां च भौमवारः प्रशस्तः शारवाधिपतिवारश्च शारवाधिपत्यलं तथा शारवाधिपतिलक्षं च दुर्लभं त्रितयं त्रते गु
 गुः शुक्रो भौमबुधोऽङ्गुस्वेदाधिपासृताः पतीसिते ज्यौषिप्राणां नृपाणां कुजभास्करौ वैद्यानां शशभृत्सौम्या विनिवर्णीधियाः स्मृताः
 पितुः सूर्यबलं श्रेष्ठं शारवाभर्षीरायोर्बदोः पितुर्बदोश्च सर्वेषां बलं वाक्यतिचंद्रयोः बद्धतमिनोरुभयोर्युक्तचंद्रबलात्ताभेवदोरुभयबल
 मावश्यकं तत्र चंद्रबलं गभीधानप्रसंगे उक्तं दिपंचसप्तनवैकादशस्थोगुरुः शुभफलदः जन्मते तीमषष्टदशमस्थानेषु पूजा होमात्मक
 रां त्याग्युभः चतुर्थोष्टमद्वादशस्थानेषु दुष्टफलः कर्कधनुर्मिनराशिषु चतुर्थादिस्थानेषु निदोषः अतिसंकरे चतुर्थद्वादशस्थो हि युगपूजा
 होमादिना शुभः अष्टमस्तुत्रिगुणपूजादिना शुभः केचिदष्टमो वामवेधेन शुभरस्या इत्येतैराजमार्तैः अष्टमवर्षादिमुरव्यकाले गुरु
 बलाभावेपि मीनगतरवियुतवैत्रेवाशां त्याग्यततबंधः कार्येन तु मुख्यकालातिक्रमः नित्यकालस्य बलीयस्वात् अथ नक्षत्राणि प
 र्वाजयहस्तचित्रास्वातिमूलाश्लेषाईश्रवणेषु कुर्याद्वेदिनां भोजीशक्ता रोहिणीमगपुष्यपुनर्वसु ज्युत्तराहस्ताजुराधावित्रारेव तीषु या
 नृपाणां अश्विनीपुष्योत्तरात्रयाईहस्तधनिष्ठाश्रवणेषु सामानां अश्विनीमृगश्रुवाधाहस्तधनिष्ठापुनर्वसुरेव तीषु अथर्ववेदिनां

राम
३७

महा

एषानक्षत्राणामसंभवे भरणीकृति कौविशर्वाज्येष्टाशततारकावर्जयित्वा सर्वोणि सर्वेषां प्राद्याणि राजमार्तैरेव पुनर्वसुनिषोध्यो निर्मूल
 इति बहवः केचिद्वत्सामवेदविषयः पुनर्वसुनिषेधस्याङ्गः अतीपातवेधतिपरिदार्थेषु निषेधभादीनां निषिद्धनाडीषु भद्रायां ग्रहणमेव
 मोंजीवर्ज्या अधलयेग्रहबलं ब्रूते प्राद्याद्वादशाष्टमवर्ज्याः शुभरसेचराः स्वत्वास्त्राया रिगाश्वंशः शुक्लेणो कर्कगस्तनो केचिद्वर्ज्यस्त
 नोऽप्रेषोष्टमेवर्ज्योस्त्रितोयहः लयेवाः शुक्रचंद्रौ चषष्ठेवर्ज्याः सितोत्तमः नयेचंद्रस्वत्वाश्वेवैदुवर्जोद्वादशाष्टमे पंचेष्टग्रहहीनंचलये
 सर्वत्रवर्जयेत् तुलाभिधुनकन्याख्याधनुर्द्वेषषादृशाः नवमांशाः शुभाः प्रोक्ताः कर्कशं वर्जयेद्वैषुर्मुख्यादिकमिष्टकालसाधना
 दिविचारश्चोतिर्यथेभ्यो ज्ञातव्यः मातरिरजस्वत्वायां मातुलज्येष्ठभ्रात्रादीनां पित्रसान्निध्यात्कर्तृणां पत्न्यां रजस्वत्वायां च मोंजीवि
 बाहादिनकार्यं नां दीश्याद्देवतारमातरजसिभ्रात्रादिकर्तृतरसत्वेपि संनिहितमुक्तं तीतरात्तामेशांतिं कृत्वा कार्यं अथवा मुक्तं तीतरेव
 नां दीश्याद्देवतारमातुलादिकर्तृणां पत्नीरजोदोषे आरब्धत्वात्तांतिं विनैव कार्यं मोंजीविवाहोत्तरं मंडपोद्वासनात्तामातरजोदोषेपि
 रीतिः कार्यं मंगलस्मासमाप्तत्वादिति मुक्तं तींतामणिटीकायां प्रारंभाद्यागपिरजोदोषेषु मुक्तं तीतरात्तामेशांतिं कृत्वा तिसंकरे
 तबंधादिकं कार्यमिति कोस्तुभे शांतिप्रकारश्च मम अमुकमंगले संस्कार्य जनेनीरजोदोषजनिता शुभफल निरासार्थं शुभफलाना
 मर्थं श्रीपूजनादिशांतिं करिष्ये इति संकल्प्य माषमुवर्णनिर्मितां लक्ष्मीं श्रीसूक्तेन योऽशोपचारैः संख्यस्वर्गहोक्तविधिना श्रीस्ते

ध.सि.
३९

इह नासाग्रसंमितः बहुहस्तेन बहुहस्ताहस्तोद्धिताचतुर्हस्तासोपानां किताग्रागुदस्य षण्णकदलीस्तेभाद्यलंकृतावेदिः संपाद्या अ
धोपनयनांतर्गतपदार्थेषु विशेषतः अने वासः परिधानोत्तरं लौकिकमानवमर्त्य यक्षोपवीतधारणोत्तरं तु यथाविधि आचमनविधि
वैश्यते एवमात्म्यानां उत्तरभावे बहुमानव्य प्रणीतापश्चिन्नदेशरूपतीर्थेन प्रवेश्य चार्योऽप्येभिधेन नीत्वा चार्यदक्षिणत उपवेश
येत् ततो बहिः शस्तरणादिस्तु वसं मार्गोत्तरे यक्षोपवीतदानाद्यान्वमनांतं ततः त्रिष्णं जलो जलावक्षरणादिसमिदाधानांतं गायत्र्युप
देशां गंधयोः शुचि त्वसिद्धये अथ ये समिधमिति मंत्रमेकश्रुत्या प्रयोक्तव्यः ततः परिधानाभिवादनोत्तरे आचारप्राप्तं गायत्री पूजनं
कृत्वा अने रुचरदेवो गायत्र्युपदेशः कार्यः अवक्षरणमप्युत्तरदेशोत्तरं प्राप्नुस्व आचार्यः प्रत्यक्षुस्वायोपनिष्ठा मन्त्रदेवे गायत्रीमु
पदिशेत् अथोपसंग्रहणप्रकारः उपसंग्रहणं नामामुकप्रवरान्वितामुकगोत्रामुकशर्मार्हभो अभिवादयस्व त्वा दक्षिणोत्तरकर्णे
वामदक्षिणपाणिभ्यां स्पृष्ट्वा दक्षिणहस्तेन गुरोर्दक्षिणपादं वामेन वामं स्पृष्ट्वा शिरो वनमनमिति एवं गुरुमुमातापित्रादिषु व अभिवाद
नपूर्वकपादस्य शीतकमुपसंग्रहणं रुचरेषु अभिवादनमार्गं वदंतु नमस्कारः अमुचिं वने तमभ्यक्तं स्नानं कुर्वंतं जपादिरतं पु
ष्पजलभैक्षादिभारवहनममेतत् तन्नमने उपवासः श्रद्धा न तौ निरात्रं अत्यंजे कृत्वा देवतागुरुकृतिनमना करुण उपवासः अथ प्र
त्यभिवादनं तत्रात्यस्वरः श्रुतः कार्यः तद्यथा आयुष्माभ्यसौम्यदेवदत्ता १ एकारौ कारौ ते नान्निह २ इति ३ भा ३ उरिति संध्य

राम
३९

अमुकस्य पिंडमरणनिमित्तकशुचित्वप्राप्तिकर्त्यनिरासार्थं
हृदयि श्लेष्मणा पूर्वभागाकारस्तु इति अनुप्रवचनीयार्थमिक्षायां भिक्षां भवद्वा तु भिक्षां भवती दशलिति वा भवत्तदमध्यकभिक्षा
वाक्यप्रयोगः अन्मभिक्षायामादायं तेषां भवत्तदिति अथोपनयनविवाहादौ निर्विघ्नफलप्राप्त्यर्थमुपसंगे निरासाय वा संधिउमरणा
दिनिमित्तकप्रतिकूलनिवृत्त्यर्थं वा विनायकशान्तिः कार्यं तत्र कालः शुक्लपक्षस्य चतुर्थी गुरुवारः पुष्पश्रवणोत्तरारोहिणी हस्ता
ज्विनी मृगशिराणि शस्तानि उपनयनादौ तु प्रधानकालानुरोधेन यथासंभवकालो ग्राह्यः तत्रामुकशर्मणो निर्विघ्नफलसिद्धार्थमि
ति वा उपसंगे निवृत्त्यर्थमिति वा संकल्प ऊह्यः अवशिष्टप्रयोगो न्यत्र ज्ञेयः विवाहोपनयनादिष्वभ्युदधिककर्मस्वादो यह्यसं कुर्या
त् आहुतिरित्येव नाभ्युदधिकेऽपि शांत्यादिकर्मसु यहा नुकूल्यकामो यह्यसं कुर्यात् अविष्टमिरासार्थं उत्पातेषु शांतिस्थानेस्व
प्रधानोपि ग्रहमखडक्तः प्रधानकर्मणः पूर्वमव्यवहिते व्यवहिते वा काले कुर्यात् व्यवहितपक्षे सप्तदिनाधिकव्यवधानं न कार्यं
प्रतिग्रहं द्वावरप्रधानाहुतिसंख्यायामेक एव कर्त्तव्यं दशाधिकपंचाशत्यर्थं तं संख्यायां चत्वारः कर्त्तव्यः तत्रार्धं शांतवारहोमे
होक्त्वा जौ नवम आचार्यः तत्राचार्य आचार्यकर्म कृत्वा आहत्याय जुहुयात् अष्टम्यः सोमदिभ्यो ष्टावृत्तिजो जुहुयुः कर्त्तव्यं
चतुष्टयपक्षे द्वाभ्यो ग्रहाभ्यमिहैको जुहुयात् आचार्यो कार्यं तान्नादिमयीषु प्रतिमासु सवीसु सोमणिषु वा फलेषु सप्तपुजेषु वा आदि
त्यादिषु जमं हामसंख्यानुसारेण कुं उच्यते इति स्ववाग्रहवेदे श्वहस्तादिमानं तत्र प्रधानां गाहुती नोपवाचादवरसंख्या तैरनिमित्त

ध. सिं. १
४०

कुं उं रातावरत्वे अरलिमितं सहस्रावरत्वे हस्तमितं अयुतादि होमे हस्तद्वयं लक्षहोमे चतुर्दशं तत्र कृतमुष्टिः कशेरलिः मुक्तकनिष्ठिकः
करः अरलिः चतुर्विंशत्यमुलो हस्तः यवोनचतुस्त्रिंशदंगुलानि हस्तद्वयं अष्टवेत्वारिंशदंगुलानि हस्तचतुष्टयं कुं उं मेखला योनिनाभि
खातादिमानं यथांतरं योनेयं रदं कुं उं दिमानं सर्वत्र ज्ञेयं समिञ्चवीज्यद्वयं अकः पञ्चाशः रविरश्वापामागीयपिप्लवः ओतुं वरः
शमी हवी कुशोर्कोदेः क्रमात्समित् १ केचित्ति लानप्याहुः अर्कोदि प्रधान होम संख्या दशांशो नाभि देवता प्रत्यधि देवता नां होमः अ
धि देवता चर्ध संख्या कतु संरक्षक कतु साहुण्य देवता नां शां त्यं गभते ग्रह यज्ञे बलिदानं कुर्वेति अन्वयग्रह मखे बलिदानं न कुर्वे
ति प्रधान भूताया एका कुतेरेक विप्रभोजनं श्रेष्ठं शता कुतेरेक विप्रभोजनं मध्यमं सहस्रा कुतेरेक विप्रभोजनं जघन्यं सुविस्तरप्रयो
गादिकमन्यत्र इति गहयतः कुमारस्योपनयन काले कन्याया विवाहे वा बृहस्पत्यानुकृत्या भावे शौनकाद्युक्ता शांतिः कार्यी अ
स्य कुमारस्योपनयने अस्याः कन्याया विवाहे वा बृहस्पत्यानुकृत्या सिद्धिद्वारा श्री परमेश्वरे प्रीत्यर्थं बृहस्पति शांतिं करिष्ये इति संक
ल्प्याचार्यी वृणुयात् स्थंडिले शांत्यां यथा विधि स्थापिते चेतक लक्ष्मणे च गव्य कुशोदकं विष्णु कांता राता नरी प्रमुखौ वधी प्रक्षेप पूर्ण
वाननिधानां ते हरिताक्षतानि मित दीर्घचतुरस्र पाठे है मीथुक प्रतिमां प्रतिष्ठाप्य स्थंडिले निस्थापनादि अन्वाधाने बृहस्पति मन्त्रे
थसमिदाज्यसार्धं मिश्रयायसेः साज्येन मिश्रितयवो हिति लेन वप्रति इत्यमरोत्तरशताहु तिभिः शोभेण सिष्ट कृतमित्यादि

राम
४०

आज्य भागांते प्रतिमायां षोडशोपचारैर्गुरु पूजा तत्र पीतवस्त्र युग्म पीतयस्तोप पीतपीतचंदन पीताक्षत पीतपुष्पद्यतदीप दध्योदनने
वेद्यार्पणोत्ते माणिक्यं सुवर्णं वा दक्षिणं दत्त्वा ग्रहमखो करीत्या कुं भानुमंत्रं णोते बृहस्पति मंत्रे ण दधि मध्याक्त समिदाज्य गृह्णति दूपाय
समिञ्चितयवाद्यैर्ब्रथान्वाधानं होमः होमशेषं समाप्य गंधादिभिर्बृहस्पति संस्पर्ज्य पीतगंधाक्षत पुष्पयुत ताक्षपात्रस्थजलेनाघ्नि रक्षा
द्यात् तत्र मंत्रः गंभीरदृढरूपो गदेवेज्य सुमते प्रभो नमस्ते वाक्यते शोते गृहाणा ध्येन मोक्षुते प्रार्थयेत् भक्त्या यत्ने सुराचार्य होम
पूजादि सत्कृतं तत्संग्रहाण शांतिं बृहस्पते नमो नमः जीवो बृहस्पतिः सूरिराचार्यो गुरु रंगिराः वाचस्पति देवमं च श्री शुभं कुर्यात्संदा
ममेति विसर्जन प्रतिमा दानां ते कुमारदियुत यजमाना भिषेकः तत्र मंत्राः आवो हि षेति तिस्रः तत्वायामि ० १ स्वादिष्ठ्या ० २ समु
द्र ज्येष्ठा ० ४ इदमापः प्रवदत ० तामग्निवर्णा ० १ या ओषधीः १ अश्वानतीर्गोम १ यदेवा देवदेव नमित्याद्याः कृष्णोऽमंत्राः पुनर्मंत्रः
पुनरावुरित्यं तास्तेतिरीयशास्त्रायां प्रसिद्धाः कोस्तुभादौ लिखिता दैतैरभिषिक्तो विद्या भोजयेदिति इति बृहस्पति शांतिः अधोप
नयनादौ संकल्प्याः तत्रोपनयनात्पूर्वैश्चुराचार्यैर्मोषने तत्त्वयोग्यता सिध्यर्थं कृच्छ्रयंत तत्त्वान्वाय गो निष्क्रयौ भूतयथाशक्ति
रजत इत्यदानेनां हमाचारिष्ये तथा ह्यदशाधिकं सहस्रगायत्री जपमुपनेत त्वयोग्यता र्थं करिष्ये इति संकल्पयेत् यदि पूर्व संस्का
रा अतीतास्तदा अस्य कुमारस्य पुंसवनादीनामथर्वाजात कर्मादीनां चोभ्यं तां संस्काराणां कात्वातिपत्तिजनित प्रत्यनोद्यपरि

ધ. સિં. ૩
૪૧

शब्द
४९

त्रिक्रान्तजातकर्म तथा बीजगर्भसमुद्भवैर्नो निवर्हणायुरभिदृष्टिद्वयवहारसिद्धिद्वारा श्रीरमे० ध्यानमकर्म आयुरभिदृष्टिद्वारा श्रीप० सूर्यावलोकनं आयुः श्रीदृष्टिबीजगर्भसमुद्भवैर्नो निवर्हणद्वारा श्री० निष्क्रमणं आयुरभिदृष्टिद्वारा श्री० उपवेशनं मातृगर्भमलप्राशनं शुभ्यनाशत्रुवचनं सतेज इन्द्रियायुरभिदृष्टिबीजगर्भसमुद्भवैर्नो निवर्हणद्वारा श्री० ध्यानप्राशनं नाद्यं करिष्ये बीजगर्भसमुद्भवैर्नो निवर्हणवचनायुर्वैचीभिदृष्टिद्वारा श्री० चूडाकर्मेद्रित्वसिद्धावेदाध्ययनाधिकारार्थं उपनयनं च भवः करिष्ये जातार्दिसर्वसंस्कारांगत्वेन पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नांदीश्राद्धं च करिष्ये उपनयनांगत्वेन मंडपदेवतास्थापनं कुलदेवतास्थापनं च करिष्ये इति स्वस्वग्रंथगृह्यानुसारेण संकल्पनांदीश्राद्धं तंतं त्रेण कृत्वा मंडपदेवतास्थापनादिकं बहुपितृभ्यां सुहृत्कुलबन्धुनां तैकृत्वा न्नप्राशनां ताः संस्काराः यथागृह्यपूर्वदिनकार्यैर्नौ लोपनयने परदिने कार्यैः सर्वेषां सद्यःकरणे पूर्वोक्तिसर्वसंकल्पवाक्यांते उपनयनं नाद्यं करिष्ये इति संकल्पः संस्काराणामकरणापक्षे चूडाकर्मेपनयने संकल्पो भ्यांगत्वेन पुण्याहवाचनं नांदीश्राद्धं उपनयनांगत्वेन मंडपदेवतास्थापनं कुलदेवतास्थापनं च करिष्ये इति संकल्पः नांदीश्राद्धे ते पूर्वश्रुतमातृकासहितमंडपदेवतास्थापनं ततः पूर्वोक्तरीत्या वेदिनिर्माणं इति पूर्वदिनकृत्यं ततः परदिने तिर्थांतं चोत्सृज्य पूर्वजातबोत्सृज्य भ्यांगत्वात्वेन स्थापयित्वा माजासहभोजयेत् तदा ब्रह्मचारिभ्यो भोजनं दद्यात्पितृचारः ततो देशकालो संकीर्तनीय कुपारस्य द्वाजलसिद्धिद्वारा श्रीपर० ध्यानं मुपदेशं कर्तुं तस्यां भागभूतं वायनादिकरिष्ये इति संकल्पवचनादिकु

ध. सि. ३
४२

यौत मुख्यविश्वान्यशिरानां चोले धृतानां प्रवापनं ततः स्वातमहत्तवस्त्रं बद्धिस्त्रं कृतमंगलतिलकं बद्धं कुर्युः मौक्तिकं संपूज्य त
 उक्ते सुमु कृते आचार्ये निष्ठां प्रपुष्टुस्व उपविष्टोतः पटमपसार्य बद्धुस्व मीक्षते कृतनमस्कारं तेषां के कुर्वीत ततो विप्राः यथाचारं मंत्रैरुप
 योः शिरस्यक्षतान्तिपेयुः एवं यथागच्छमुपनयनप्रयोगं शोत्वानुष्ठेयं सर्वत्र बद्धुनागाद्यन्त्रादि मंत्रास्त्राचयेन संधि कृतं वर्णविकारं नान्य
 धाकुर्यात् प्रयोगशेषं समाप्य देवातेन तयथा शक्तिना आहूण भोजनं संकल्प्य विभ्यो प्रैभ्यसी दक्षिणां दद्यात् ततो ब्रह्मचारी वृत्तनेभि
 क्षाभाजनं मातरं मातृषस्त्रादिकां वा भिक्षां भवती ददात्विति अनुप्रवचनीयार्थं तदुक्तान्मावेत् पितरं भिक्षां भवान्ददात्विति याचेत्
 भैक्षमाचार्यमनिवेद्य मध्याह्न संध्यमुपास्य गुरुसंनिधा बहः शेषं नयेत् तदिने मध्याह्न संध्यविकल्पिते त्यन्ये ब्रह्मचरस्तु द्विती
 यदिनमारभ्य गायत्र्या कार्यः अनुप्रवचनीय होमं भार्गवैर्गर्जितं वृष्णादिसंभावनायां दिवैव न कुर्यात् अथ तं कृत्वा स्तमिते जुहुया
 त् पाकाभावे गर्जिताति निमित्ते तु शान्तिं कृत्वा पाकः कार्यः अथ शान्तिप्रयोगः ब्रह्मोदनपाकात् पूर्वगर्जितेन स चित्तस्थ ब्रह्मचारिक
 तैकाग्र्येन सविद्यस्य निरासद्वारा श्री० धं शान्तिं करिष्ये इति संकल्प्य स्वस्ति याचनाचार्यवरणे कृते आचार्ये प्रीतिं प्रतिष्ठाप्य वसुधा
 आज्येन सवितारमष्टोत्तरशतं संस्तुत्या त्पयसा कुट्टिभिर्गीयत्री मंत्रेण शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि प्राश्न्य त होमांते गायत्र्या सवि
 तारमाज्येनेति अन्वाधाथ गृह सिद्ध्याय स होमांते गृहस्पतिस्तु जपः अंते आचार्य धेनुं दत्वा शान्तं यथा शक्तिना विप्रान् भोजयि

राम
४२

व्येति संकल्पयेत् मेधाजननात् पूर्वकालिकार्यं यावदुपनयनाग्निना श्रेय उपनयना कुट्टिभिः कटिस्थधारणादि माणवक संस्कारावक्षार
 णाधिकार्यं गायत्र्युपदेशरहिताभिः पूर्वोत्तरं तं संहिताभिरग्निमुत्पाद्य तमानुप्रवचनीय पूर्वभाज्यधिकार्यं कृत्वा अनुप्रवचनीय होमं कृ
 त्वा मेधाजननं प्राकृतानां न्यधिकार्यं णिकृत्वा मेधाजननं कार्यमिति कोस्तु भे उपपादितं नष्टस्योपनयनाग्नेः पुनरुत्पत्तिं करिष्ये इ
 तिसंकल्पः नष्टस्योपनयनाग्नेः पुनरुत्पत्ति होमे निनियोग इति विशेष इति चोक्तं ममतु उपनयना कुट्टिभिरग्निमुत्पाद्य तमेधाजनन
 पूर्वभाज्यधिकार्यं णिकृत्वा मेधाजननं कार्यं अनुप्रवचन पूर्वभाज्यधिकार्यं अनुप्रवचनीय होमं न कार्य इति भाति गायत्र्युपदेशानु
 प्रवचनीय मेधाजननानां न्याणां समप्रधानभावेनाध्ययनांगत्वाद्भेदोक्तिर्यांगत्वात् कोस्तु भो लरीत्या गायत्र्युपदेशं त्वर्ग्यधिकार्यं वृ
 त्तभावनं दनुप्रवचनीय तत्पूर्वधिकार्ययोराह त्वभावे चित्वात् नद्यदिष्टो मांगपशुनयस्यां गेयूपेपशुद्वयानुष्ठानं नंतरं नष्टे तती
 यपश्चर्थं योत्पादने द्वितीयतृतीयपश्चनुष्ठानमप्यावर्तते अत्र स दस तद्विर्विचारी नुष्ठेयं सायं संध्यधिकार्यं कृत्वा अनुप्रवचनीय
 होमं ब्रह्मचारी कुर्यात् बटोरवाक्तोचकः श्रपणांतमन्यः कुर्यात् होमं मानं बद्धु कुर्यात् कृतचक्रशेषेण न्यवरं आहूण भोजनं अथ बह
 व्रतं क्षारादि वर्ज्यं मन्त्राया ब्रह्मचारी दिनत्रयं शयीताधः श्रुतुर्थे किमेधाजननमाचरेत् यद्वा द्वारद्वारा नस्याद्वैततमथापि वा
 मेधाजननमिच्छिरन्यत्र अथ मंडपदेवतोत्पापनं तत्र स्थापनादिना त्समदिवसे पंचमसप्तमदिनयोश्च शुभं यद्यदिने विषमदिने

[illegible]

जा

गर्भाधानादिकर्मभिः कनिष्ठौ नैव संस्कार्य इति श्रुतात् तयोत्र बीर इदं बौलौ पनयनांतं संस्कारविषयं विवाहविषये तु विकलांगेषु
नायं विषयः कन्यास्वपितृव्याविवाहानंतरं नैव कनिष्ठाया विवाहः ज्येष्ठपुत्रविवाहाभावेऽपि कनिष्ठा कन्या संस्कार्या ज्येष्ठस्योपनय
नाभावे कनिष्ठानविवाहा अथ पुनरुपनयनं तच्च विविधं प्रत्यवायानिमित्तकंध्रावज्जितभूतं पुनरुपनयनमाद्यं तच्च जातकर्मादि
सहितं तदहितं प्रायश्चित्तांतरसहितं केवलं नैव नैव कविधं कृतस्मोपनयनस्मोक्तकालाद्यंगैव गुण्येन वैकल्यापतानवरं वेदांतराध्य
यनार्थं विहितं तृतीयं तत्र प्रथमं यथा अमत्या औषधांतरानाभ्यस्ये गनाराधयेद्वा सुरायाः पाने त्रिमासं कृत्वा चरणेषु नरुपनं च म
त्यापैक्ष्य सुराया औषधार्थं पाने कृत्वा तिस्रौ पुनरुपनयनं च पैक्षी पाने द्वादशीं अक्षाना द्वादशी गौरी माध्वी सुरापीता चेत् पुन
रुपनयनं तत्तत्कृत्वा अक्षाना देतो विष्णुना नागशने सुरा संस्कारा जन्मादिभक्षणे च पुनः संस्कारं तत्तत्कृत्वा ज्ञात्वा विष्णुना च
शने वां द्वायण पुनः संस्कारौ तस्य पुनः पलांडुं जनविद्वराह ग्रामकुक्कुट नरगोमांसभक्षणे द्विजातीनां तत्तत्प्रायश्चित्तांतं पुनरुपनय
नं अविस्वरोक्ष्मा लुब्धीक्षीरपाने हस्तिनी वडवाक्षीरपाने नतत्तत्कृत्वा पुनः संस्कारश्च राक्षभोद्वाद्यारोहणे कृत्वा पुनः संस्कारश्च
रुपभारोहणे अमत्या कृत्वा मत्या कृत्वा जयादि केचिद्धारोहे पुनः संस्कारं कुर्यात् इति तत्र मूलं मयं एवमजबस्तमहिषारोहेऽपि मांस
भक्षकपक्षीविद्भक्षणे पुनरुपनयनमात्रं केचिन्मानुषमजभक्षणेऽपि पुनः संस्कारमात्रमाहुः प्रेतशय्याप्रतिग्राही पुनः संस्कार

ध.सि.३
४५

महति जीवतो मृतवर्तीभूतान्त्यकर्मकरणे तच्छतकुंभनिमज्जोपलस्यस्नापयित्वा जातकर्मोद्युपनयनसंस्काराच्छ्रुत्वा त्रिरात्रं ततो ते पूर्वोक्त
यथान्यभार्यमावाविवाहः कार्यः आहिताग्निश्चेत्पुनराधानाद्युपादिष्यादि तीर्थयात्रां विना कस्मिं गांगवं गांध्रसिंधुसौवीरप्रत्यंतवाभि
देवागमने पुनः संस्कारः वांतात्मान्यमक्षणे वांदायणं बुद्धिपूर्वमक्षणे कृत्वा उभयत्र पुनः संस्कारः अजिनं मेखलादंडोभेक्ष्य च
वांतानि च निवर्तते हि ज्ञातीनां पुनः संस्कारकर्मणि वापनं मेखले तिसरत्वं तरेषाठः ब्रह्मचारिणो मधुमांसाशने पुनरुपनयनं त
स्तमभितदधिभक्षणे बहिर्वैदिपुरोडाशाशने अन्नासे कृत्वा पुनः संस्कारश्च यः सन्यासगृहत्वा ततो निवृत्त्यगाहस्थविकीर्षितिसप
ण्मासं कृत्वा ज्ञातकर्मोदिसंस्कारैः संस्कृतः शुद्धो गार्हस्थ्यं कुर्यात् एवं मरणार्थमतवानं संकल्प्य निवृत्तौ विकुर्यात् कर्मनाश
जलस्य शास्त्ररतो याविलंघनात् गंडकीवाहुतरणान् पुनः संस्कारमहति अजिह्वीयं पुनरुपनयनं प्रदोषे निरयनध्याये मंदे कृत्वा
गलत्रहे अपराहे चोपनीतः पुनः संस्कारमहति अजिह्वीयः प्रदोषदिनं कृत्वा कृष्णपक्षः एकादश्यादिरंसात्रिकरूपोपराह्णदिन
तृतीयभागरूप इत्युक्तं अनध्याया अपि नित्या पूर्ववर्णीमाप्रतिपदादयः पुनरुपनयननिमित्तं नतु नैमित्तिका अकालवृत्त्यादिनि
मित्तकत्रिरात्रादयः नैमित्तिकेषु प्रातर्गर्हितैर्निमित्तानां ध्याय एव पुनः संस्कारनिमित्तं अनविस्तरः कोस्तुभे अंसाभिमनोपूर्वकं
ब्रह्मोः समीपमानयनं प्रधानकर्म तस्य विस्मरणे पुनरुपनयनं एवं गायत्र्युपदेशा विस्मरणेपि तृतीयः पुनरुपनयननिमित्तप्र

राम
४५

कारु एकं वेदमधीत्य वेदांतराध्ययनविकीर्षीयां प्रतिवेदं पुनरुपनयनमित्येके अन्यवेदिनाम वेदाध्ययनार्थमुपनयनमित्यपरे अन्ये
तु एकेनेवोपनयनेन वेदत्रयाध्ययनाधिकारः अथर्ववेदाध्ययनार्थं द्वितीयमुपनयनमित्याहुः तेन क्रमोदिवेदिनयाध्ययनो मुंडमांडुका
ध्याथर्वणोपनिषदो विना पुनः संस्कारं पठंति ते चिंसाः शुभपदनेकवेदांभेनोपनयनाद्युत्पत्तेरिति स कृत्वा पुनः सायुगत्सकलवेदांभः सि
ध्यतीति परे तत्रैकवेदाध्ययनानंतरं यदेवाध्ययनविकीर्षीयतद्देवतकर्तव्यताकं पुनरुपनयनं तत्र नयनं ब्रह्मरत्नं मेधाजननं दीक्षाचक्रं
ताकृता परिधानां ताक्रिया भवति अनध्यायादिके द्वितीये पुनरुपनयननिमित्ते सर्वप्रविकृतं यथोक्तकाले पुनरुपनयनेन अथ प्राय
श्चित्तार्थं व्रतबंधो विधेयाः तत्र निमित्तानंतरमेव करणैर्दुग्धयनपुण्यनक्षत्रौद्युक्तकालो नापेक्ष्यते अन्यथा तु यथोक्तकालापेक्षात्
त्रकतीपिता तदभावे पितृव्यादिः संधिः तदभावे न्यः कश्चित् यत्र पुनरुपनयनमात्रं प्रायश्चित्तत्वे नोक्तं तत्र पर्युषद्विष्टविधिना
तदेव कार्यं यत्र तु प्रायश्चित्तानंतरसहितं विहितं तत्रोक्तविधिना प्रायश्चित्तसंस्कार्येण कारयित्वा आचार्येण तस्योपनयनं कार्यं यत्र
च ज्ञातकर्मोदिसंस्कारसहितमुपनयनं विहितं तत्र ज्ञातादिबौद्धांतसंस्काराच्छ्रुत्वा कार्यं पुनरुपनयने गायत्रीस्थाने तत्समितुहे
यामह इत्यस्या उपदेशादौ चोपास्या एव कर्त्तव्योद्देशोत्तरसहस्रजपः कृत्वा त्रयं चोपनेत् तत्वाधिकारार्थं कार्यं तत्रास्य कृतो ध्व
देहिकस्य पुनः संस्काराद्वारा श्रीपरं ध्यातकर्मोद्युपनयनान्तसंस्काराच्छ्रुत्वा एवं निमित्तान्तरेपि संकल्प्य कृत्वा सर्वसंस्कारोद्दे

ध. सिं. ३
४५

शेनैर्नादीश्राद्धादिभ्यश्चुपनयनं तदंशौलकेशवपनं मनुष्यादिस्त्रीरपानादिनिमित्तांतरे तु संस्कार्येभिरुदोषपरिहारार्थं पर्वदुपदिष्टममु
कं तत्रैव प्रायश्चित्तं करिष्ये इति संकल्प्य तत्कुर्यात् आचार्यस्तु अस्य अमुकदोषपरिहारार्थं पुनः संस्कारसिद्धिद्वारा श्री. पुनरुपनय
नं करिष्ये इति संकल्प्योपनयनमात्रं कुर्यात् यत्रोपनयने मात्रोक्तिस्तत्र संस्कारस्य न संकल्पः किं ताचार्यस्यैव पुनरुपनयनं प्राप्ता
इति प्राच्यामुदीच्यावागत्याकार्यं नादीश्राद्धांते मंदपदेवतास्थापनं कृतमंगलस्नानं संस्कार्येभोजयित्वा वपनपक्षे वपनस्नानेका
रयित्वा अस्य प्रायश्चित्तार्थं पुनरुपनयनं होमे देवतापरिग्रहार्थं मन्नाधानं करिष्ये अस्मिन्नुत्वाहिते श्रौतिसिद्धादिनित्यवत् ब्रह्मचा
रिणा पुनरुपनयने समंनकं चासोधारणं नित्यं अन्यस्यैकल्लिकं ब्रह्मसूत्रधारणादिसंयक्षणांतं नित्यवत् ततो युवासुवासाद
त्येतन्मंनकं प्रदक्षिणमावर्तेनादिवा सोब्रह्मजलिग्रहणांते प्रणवव्याहृतीनां क्रव्यादिसमत्वात् तस्मिन्नुत्तुर्णीमहदस्य स्यात्
श्वः सवितानुष्टुप् पुनरुपनयने उपदेशो विनियोगः पादशोर्ध्वं नः सवोमिति त्रिर्नोचयेत् ब्रह्मचारिणो मेखलादानादिनित्यव
त् ब्रह्मचर्योपदेशांतं अन्यस्य मेखलाजिनदंडधारणं वाक्षिकं ब्रह्मचर्योपदेशो दिवा मास्वाप्सीरित्यंतं वेदमधीष्ट्यादिकं न त
तः स्विष्टकृतादि मेधाजननपक्षे तत्पर्यंतं तान्निधारणं मिश्रापूर्वकानुप्रवचनीयं गायत्र्याः स्थाने तस्मिन्नुत्तुर्णीमहदति होमः
त्रिरात्रं त्रांते यस्मिन्नाश्रमे पुनरुपनयनं तदाश्रयधर्मा कुर्यात् यत्र पुनरुपनयनांतं पुनर्विवाहः कृतो ध्वदेहि कादेः २५

राम
४५

यते तत्र मेखलादिधारणपूर्वकं कतिचिदिनां त्रिरात्रं कृतोचितसमाप्य पूर्वभार्या न्ययावा विवाहं कुर्यात् इति नष्टे दिनां पुनः सं
स्कारः अथ यत्तुर्वेदिनां तत्र बोधायनो ब्रह्मचारिणः पितृज्येष्ठाभ्यामन्योऽपि ब्रह्मणोऽस्त्रिया सह भोजने मधुमांसं प्रादुस्त कालं
गणान्नगणिकान्नाशने पुनरुपनयनमित्यादि उक्ता अग्निमुखं कृत्वा ज्याक्तपात्नां स मिधामाधाय बाधयति पुनस्त्वादिसो. का
माः स्वाहेति यन्म आत्मनोर्ध्वं भद्रं पुनरग्निश्चक्षुरदादिति द्वाभ्यां कृत्वा चरुं पक्वानुहोति सप्तते अग्ने. घृतेन स्वाहेततो मेनैति
पवित्रेणेति तिसृभिरुप होमास्ततः स्विष्टकृत्य भर्तिसिद्धमाधेनुवरप्रदानात् अथापरमा परिधानात् कृत्वा पात्नां स मिधामाधाय
ब्राह्मप्रायश्चित्ते जुहोति व्याहृती जुहोति अथापरो ब्राह्मणवचनात्सा विव्याशतकृतो मिमं त्रितं घृतं प्राशय कृतप्रायश्चित्तो भवतीत्या
दिकमवदत् अत्रोक्तपक्षाणां शक्तावत्कमेदेन व्यवस्था इदं कौस्तुभे इष्टं एवं श्रावो तरे घृतिवपनमेखलाजिनदंडं भैक्षवधौ हतारि
कं वैकल्पिकं व्यवस्थायां नुष्टाय स्वशाखोक्तोपनयनं कार्यं अथ तत्र ब्रह्मचारिधर्माः तत्र संभ्यात्रयाधिपरिवरणं भैक्षं च नित्यं तत्रा
धिकार्यं प्रातः सायं च सायमेव सकृदा तत्र पलाशखदिराभ्यधारी समिधः श्रेष्ठतद्भावे कं वेतसां भवत्तुर्ध्वं कभिस्तावि
प्राणां साचविप्रग्रहेष्वेव आपदि शृङ्गरेषु आमानं गृह्णीयात् हव्ये श्राद्धे भिन्नकमेनाभ्यर्चितो जुजीत अस्य ब्रह्मचर्योपनिषाः
सन्नेषाकरणात् पूर्वगायत्र्या कार्यः गुरुष्ठं मध्यादिकं निविष्टमपितदन्नापरिहारयोगनिवृत्त्यर्थं भक्षणं निविष्टान्युक्तं

ध. सिं. ३
४६

संत्वनौषधिप्रभिक्षं एवं ज्येष्ठभातुः पितुः श्रोत्रिष्टेष्टुतेयं दिवा स्वाधोनेत्रे कज्जलमुपानहं त्रं मन्त्रादौ रायने च चर्यं तां बलध्वंजनं वै
वकां स्यवात्रेव भोजनं यतिश्च ब्रह्मचारी च विधाय च विवर्जयेत् मधुसूतकान्तश्चाह्वानादेर्निषेधाः पुनः संस्कारप्रकरणोक्ता अनुसं
धेयाः मेखभाजिनंदं उषवीतं च निस्पृशः कौपीनं कटिस्त्रं च ब्रह्मचारी विधारयेत् मेखलोपवीता दौष्टुडिते जले प्रास्यान्वडारयेत्
यतोपवीतनाशे मनोज्योतिरित्यनेन ब्रातपतीभिर्वेति च तस्मात्तज्ज्याङ्गतीर्तुं द्रुयादित्युक्तं अस्य गुरुपरिचर्याप्रकारो न्यूनतमः अ
थ ब्रह्मचारी ब्रतलोपे संध्याशिकार्यद्वयोपेष्टसहस्रं गायत्रीजपः कृत्वा कृत्वा लोपे मानस्तोत्रेति मंत्रस्य रातं जपउक्तः प्रिक्षालोपे
ष्टराते अभ्यासे द्विगुणं पुनः संस्कारश्च मधुमांसाद्यवाने उक्तं स्त्रीसंगे गर्दभपशुः एकानेकव्रतलोपसाधारणमधिधाने तं बोधि
याजयेत् मन्त्रं च संनैव निवात्य ये ब्रह्मचारिस्त्वधर्मेषु नूनं चैव्युणमेति तत् उपाकर्षकत्वात् प्रागुक्त विधारेण काले स्तरां भोक्तुं विष्णु
दिष्टाप्रकारेण वेदार्भः कार्यः द्विजस्त्रीणां युगांतमौजीवं बोवेदाध्ययनं वासीत्कामियुगे तु नैतद्वयं अतस्त्रीणां वेदां च्छादो दो रा
षः अध्यायध्यायाः तेन नित्यानेमिदं कश्चिदप्रायेण मौजीप्रकरणे उक्ताः ततो नैयि उभयविधानध्याया बहो निबंधेषु उक्ता
स्तोनप्रयं च ते कलिका लोस्मिंस्तावदनध्यायपालनस्य दुर्मेधसां प्रशक्यत्वात् तथा न हे माझे स्मृतिः चतुर्दशयुगी पर्वप्रति
यत्वे च सर्वदा दुर्मेधानामनध्यायस्वेतरागमनेषु चेति अतः कलोप्रतिपद्यमष्टमीद्वये चतुर्दशीद्वये च चिं प्रादर्शयि न संकी

रा
४६

तिदित्येतावत एवानध्यायात्कालवेदशास्त्रादिकमध्ये चेतुं सां प्रायो ल्यपत्तत्वात् शिष्टाचारोपेनमेव पूर्वदिने सायं वरत्र प्रातश्च
त्रिमुहूर्तानध्यायतिथिसत्वे उदयेस्तमये वापीत्यनेन दिनद्वयेन ध्यायप्राप्तौ वचनांतरं केचिदाहुः। क्वचिद्देशे वा यतो दिननाडिकाः ताव
देव त्वनध्यायेन तन्निश्रेदिनां प्रदोषेषु न स्मरेन्न कीर्तयेदित्युक्ते रितरानध्यायतो दोषाधिकं अनध्यायस्तु नांगेषु नेति हासपुराणयोः
नधर्मशास्त्रे धर्मेषु पूर्वपेता निवर्जयेत् नित्ये जपे च कामे च कौपाशयणे च नानध्यायोस्ति वेदानां गहणे ग्राहणे स्मृतः अथा
ध्ययनधर्माः वेदार्भेयसानेन गुरोः पादोपसंग्रहणं आदौ प्रणवमुच्चार्य वेदमधीत्यांते प्रणवमुच्चार्य भूमिं स्पृष्ट्वा विरमेत् रात्रेः प्रय
मयामे च रमयामे च वेदाध्ययनं यामद्वयं रायानस्तु ब्रह्मभूयाय कल्पते मुकुपितरं मातरं च मन्येत कदाचि न दुष्टेत् अध्यापिता ये मु
कुं नादि यं ते विप्रान्वाचामनसा कर्मणा वा यथैव तेन गुरोर्भोजनीयास्तथैव तानभुनक्ति श्रुतं तत् इत्यध्ययनधर्माः अथ ब्रतानि
तानि महानाम्नीव्रतमहाव्रतोपनिषद्गतमोक्षान्नताख्या निवत्वारि क्रमेण जन्मतस्त्वयोदशादिषु वर्षे हत रायणे चोक्तोक्त विधि
क्षेत्रवादिषु कार्यणि अत्र विस्तरप्रयोगाः कौस्तुभादौ स्वस्वगृहेषु च उच्यते एतेषां लोपे प्रत्येकमेकैकं कुरु चरित्वा गायत्र्या
ताज्याङ्गतीर्तुं द्रुयात् त्रीनषट्शदशवारुक्छान्दुयादित्यन्त्र अथ समावर्तनं गुरवेक्षेनाद्यन्तमंदत्वादनुध्यायस्त्वायात् स्ना
नं नाम समावर्तनं तानि च क्षेत्रं हेमगौरश्च छत्रोपाजहो धान्यं च स्नत्रयं शकमित्येतानि एषु यदुक्तोः प्रियंतद्वयं दानं विनैव गुरोः प्री

धर्मसं-३
४७

तौ तदनुसंधेयस्मादात् क्षेत्रादिनापिनविद्यानिष्कयः एकैकमक्षरं यस्तु गुरुः शिष्येभिर्वेदयेत् पृथिव्यानास्ति तदभ्यस्यत्वात् नृणां भ
वेदितुं तैः सचस्मात्कस्त्रिविधः विद्यास्नानकोव्रतस्नानकोउभयस्मात्क इति तत्रैकं द्वौ चोत्तरौ वा वेदां चैकदेशं वा स्मृतं द
र्शनं वा तद्वा द्वादशवर्षादिब्रह्मचर्यकालावधेः प्रागेव स्नातिसंविद्यास्नानकः उपनयनव्रतसावित्रीव्रतवेदव्रतान्यनुष्ठाय वेदसमाप्तेः
एवंमेव स्नातोव्रतस्नातकः द्वादशवर्षादिब्रह्मचर्यसमाप्त्या वेदसमाप्य स्नातो विद्याव्रतोभयस्नातकः तत्रोपनयनोत्तरं मेधाजनन
पथं तं त्रिशतं द्वादशरात्रादिब्रतमुपनयनं व्रतं मेधाजननोत्तरमुपकर्म तं ब्रह्मचारीधर्मेनुष्ठानं सावित्रीव्रतं तदुत्तरं वेदधर्मनार्थं
द्वादशवर्षादिकालावधिं व्रतं वेदव्रतं स्वाध्यायोध्येतव्य इति विधेरर्थतानपथं तत्वाद्देवाभ्यां न विना वेदाध्ययनमात्रेण समावर्त
नेधिकारोनेति पूर्वमीमांसकाः वेदग्रहणमेव विधिफलं पूर्वमीमांसकाणां मतानं कर्मनुष्ठानाक्षिप्तं उत्तरकोशार्थं तानं काम्यश्रोतव्यविधि
प्राप्तमित्युत्तरमीमांसकाः तत्रसंहिताज्जाह्णं नमिलित्वैको वेदः अरण्यकोशे ब्राह्मणं तर्गतमेव संपूर्णं केवेदाध्ययनेष्वशक्तो वेदेन
देशपठेत् अस्मत्कालेन संहितायाः प्रथमचस्मस्तु कतिपयस्तु कौना प्रथमा क्वचः सर्वस्तु कानां प्रथमा क्वचो वाध्येतव्याः एवं वे
देकदेशाध्ययनोत्तरं समावृत्तौ विवाहितो वा ब्रह्मचर्योक्तनियमेन वेदाध्ययनं कुर्यात् तत्रैकतोभाषागमनं कार्यं ब्रह्मचारीव्रतलो
पप्रायश्चित्तं कुरुते यं कृत्वा महाव्याहृतिहोमं च कृत्वा समावर्तनं कार्यं एतच्च संश्रयि कार्यमिहालोपपञ्चादिस्पर्शकिटिस्तु

राम
४७

मिश्रलानित्यादिवास्नापांजनपथ्युक्ते भोजनादिब्रतमंगेषु अत्यकालमल्पव्रतमंगेहेमंबद्धधर्मलोपेतु तं बोधियान्नस्याराविष्टमिति मं
नस्यलक्षजपः शिवाभ्येदस्तु कं एवं च महानाभ्यादिब्रतलोपस्य ब्रह्मचर्यव्रतलोपस्य च प्रायश्चित्तोत्तरं समावर्तनाधिकारः अथ स
मावर्तनकालः तत्रोपनयनोक्तकाले समावर्तनमिति बहो ज्योतिषाः तेनानध्याये प्रदोषदिने भौमशनिवारयोः कौषाढादयोर्दक्षिणा
यने च न भवति मार्गशीर्षे विवाहप्रसक्तौ दक्षिणायने भवति अन्यथा अनाश्रमीनतिष्ठेत्तदिने मेकमपि द्विजद्विनिवेधातिक्रमापत्तेः
अन्येतुमौज्युक्तकालोपादाने मूलाभावात् रिक्तावश्यपूर्तिमाभावात्स्याष्टमीप्रतिपद्विजतिथिषु पुनर्लैत्यत्रिकभिन्नरुक्मेचगुरुशुक्रास्ता
दिदिनक्षयभक्ष्यतीपातादिदोषशून्ये शुभवारे समावर्तनं कार्यं नात्र प्रदोषसोपपादादिति विवर्जनमावश्यकमित्याहुः पुष्पपुनर्वसु
मृगशिराहस्तातुराधोतराचयरोहिणीश्रवणविशाखाभिजाः श्रेष्ठाः एतदलोभे मौज्युक्तभानि कंचिदौमशनिवारौ सिंधाशुक्रौ अथ
मणिंकुंडलचस्मसुगंछनदेगेपानधुमस्तगनुलेपांजनोष्णीषाणि आत्मने आचार्यैश्च संपादयेद्देवाभे आचार्यैश्च वा संपादयेत्
देशकालौ संकीर्णमम ब्रह्मचर्यनियमलोपजनितसंभावितदोषपरिहारेण समावर्तनाधिकारसंपादनद्वारा श्रीपरमे माज्ज होमपूर्व
कं कुरुते यमाचरिष्ये इति संकल्प्याग्निप्रतिष्ठादि चक्षुषी आज्येनात्र प्रधानं अग्निवायुसूर्यप्रजापतिचन्द्रतृतिराज्याहुतिभिः
अग्निं पृथ्वीमहांतमेकयाज्याहुत्या वा युमतश्चिं महांतमेक आदित्यं दिवं महांतमे चंद्रमसं नक्षत्राणि दिशो महांतमे अग्निं हि वि

सिं-३५
४८

भावसुंशतकतुं अग्निं अग्निं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं चेत्यष्टा वैकैकमाज्याहुत्याशेषेणेत्यादि आन्यभागांते अस्तसप्तस्तव्याहृतिभिर्द्वि
त्वा भूतयेन वृष्टिभ्येवमहतेन स्वाहा अमयेष्टिभ्येवमहतेर्दमित्यादिमथान्वाधानेत्यागः भुवो वायवे वांतरिक्षाय चमहते च स्वा
सुमरादित्याय च दिवे चमहते भूर्भुवः स्वश्चंद्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्चंद्रिभ्यश्चमहते चंद्रमसे नक्षत्रेभ्यो दिग्भ्योमहतरंदं पाहिं नो अग्न
एनसे स्वाहा पाहिं नो अग्ने विश्ववेदसे स्वाहा यज्ञं पाहिं विभावं सो स्वाहा सर्वं पाहिं शतकतो पुनरुज्जीनिवर्तस्व पुनरग्नदहायुषा पुन
नो पाहं हसो स्वाहा सहरम्यानिवर्तस्वासेपि न्यस्य धारया विश्वस्त्रिमा विश्वतस्परि स्वाहा पुनर्यस्तसप्तस्तव्याहृतिचतुष्टयं ८ क
छन्नयंगो निष्कंधं दत्वा होमशेषं समाधयेत् मसानाभ्यादि त्रयोपे प्रत्येकमष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिमष्टौ वाज्याहुती हुं स्वाहैकैकं कृत्वा च
रेत् इति प्रायश्चित्तप्रयोगः अथ समावर्तनसंक्रान्त्यादि मम गृहस्थाश्रमाहं तासि हि द्वाराभीपं समावर्तनं करिष्ये इति संक्रान्त्य
नां दीक्षां तं वदुरेव कुर्यात् ब्रह्मचारी जीवत्यित्येकश्चेत्पितृमोत्राद्युदेशः ब्रह्मचर्यशक्तश्चेत्पित्रादिस्तत्प्रतिनिधित्वेन नां दीक्षां हुं
कुर्यात् समावर्तन उपनयनादा विवेचिनादिरेव नां दीक्षा हुं कर्तुं तिमतां तरेण प्रागुक्तं अवशिष्टप्रयोगः स्वस्वगृहानुसारेण दशनां
वा विप्राकौजयेत् दास्यति मधुपर्कं ये तत्रैतोरजनीवसेत् ततो ब्रतानि संकल्पयेत् तानि च स्वसूक्तानि सस्युक्तानि चैति द्विविधा
नि सर्वाण्यपि पुरुषार्थान्येव न तु समावर्तनांगानि तत्राशक्तः सूक्तोक्तान्येव ब्रतानि कुर्यात् शक्तस्तु स्वस्युक्तान्यपि तानियथा

राम
४८

निमित्तं विना नक्तं स्नास्यामि न नद्यः स्यास्यामि न नद्यां स्निग्धमीक्षे न्यात्रमैषु नात्र बर्धति न धाविष्ये न वृक्षमूरो हिष्ये न रूपमवरोहि
ष्ये न बाहुभ्यां न दीप्तिरिष्ये न प्राणसः शयमभ्यापत्ये इति सूक्तानि अथ सस्युक्तानि नित्यं यशोपवीतधारयिष्ये सौदककर्मजं
उन्नमुत्तीर्ष्यादुके उपानहौ सुवर्णकुंडले र्भुवि च धारयिष्ये कर्तनेन कृत्वा कृतकेशभ्रुवरः स्यां निमित्तं विना मुंडनं न करिष्ये इत्य
र्थः न समावृत्ता मुंडेरन्ति निषेधात् नित्यमध्ययनरतस्यां स्वस्वशरीरादुद्धृतं स्वनिर्मोत्सं पुष्पचंदनादिपुनर्नधारयिष्ये शुक्लांबर
धरस्यां सुगंधीजियरश्मीनस्यां विभवसति जीर्णवासाम् उबद्धा साम्भनस्यां दत्तं वासः वारीरपीशवहं वस्त्रां न वधारयिष्ये गुहं वि
ना न्यैर्धृतं वस्त्रमलंकारं स्रजं च न धारयिष्ये अशक्तस्तु अन्यधृतमपि वस्त्रादिप्रक्षाल्य धारयेत् अन्यधृतेषु वीतमुपानहौ च न धारये
कंथानधारयिष्ये न स्वस्वमुदके निरीक्षिष्ये न भार्यया साकमेकपात्रे एककाले वाभीमां एतद्दिवा हि निजविषयं श्रद्धावधर्मं तान्नी
तीक्ष्णं व्रतकल्पं च नोपदिश्यामि एतत्साक्षात्पदेन परं कृत्वा ब्राह्मणमग्रत इति ब्राह्मणद्वारकोपदेशो दोषाभावात् ग्रहमेधि श्रावस्व
छिद्यं न दास्ये श्राव्यहोमशेषं न दास्ये उद्धृतोदके न तिष्ठन्वाचमनं न करिष्ये जानुमानेतदधिकेनाजले तिष्ठदाचमने दोषाभावात् अ
शुचिना एकहस्तेन वा आनीतजले नीचनयिष्ये पादेन धारधामनं न करिष्ये अकल्याणं न गमिष्यामि न प्रावृत्तमस्तको ह निष्येति
व्यामि शनौ मलमूत्रोत्सर्गं च प्रावृत्तशिरः स्यां सोपनकोशनाभिवादनमस्कारान्न करिष्ये पादेनासनं नापकर्षिष्यामि एवम

ध.सिं.३
४९

आन्वपिस्मृत्युक्तानि ज्ञेयानि एतेषु ब्रह्मेष्टुयानि कर्तुं शक्नुयात्तान्येव संकल्पयेत् अत्र संकल्पितत्रतो ह्यधनेमत्याकृतेन ह्यमभोजनं
अमत्याकृते एकत्र भोजनं प्रायश्चित्तं अत्राकृतीनेकं वा विप्रं भोजयेत् इति स्नातकव्रतानि आतुरदशायां यथोक्तसमावर्तना
संक्षेपतस्तत्कार्यं तत्र योगः संकल्पबलवत्तद्विधानि मेरुतदीनीत्यस्मात्तीर्थस्नात्वा वासः परिधानाचमनतिलकधारणानि कृ-
त्वा त्रिप्रतिष्ठाप्य तत्र प्रजापतिं मनसा ध्यायंस्तूष्णीं समिधमादध्यात् अन्यदपि अविरोधितस्मीमेव कर्तव्यमिति इति समावर्तना-
कल्पः ब्रह्मचर्यदशायां दशाहशौचहेतुसंपिंडमरणे समावर्तनोत्तरमुदकदानपूर्वकं त्रिरात्रमतिक्रान्ता शौचं कार्यं अनुपनीतसंपि-
ण्डादौ च मृतेति क्रांता शौचं एवं जननशौचेप्यतिक्रान्तशौचं ततश्च दशाहशौचापादकसंपिंडमृतौ समावर्तनोत्तरं त्रिरात्र-
मध्ये विवाहो न कार्यः कस्यचिन्मरणाभावे तु न विवाहो दोषः इत्यत्र तांतकमेव न तोषाध्यायस्तुना मिथश्चिन्मृतेषु ब्रह्मचर्यादिभिर-
सः समर्पितः अथ अश्रमवर्त्यादौ पुंडरीकमरप्रदौ श्रीगुरुभित्तरो नत्वा विवाहं च कुमुद्यतः १ उदहेतुहिजोभायी सवर्णी लसुणे युतां
अभ्यंगो गी सोम्यनाम्नी मृदंगी चमनो हरां २ भाविशुभाशुभज्ञानहेतुलक्षणविचारोद्योमत्विंशत्कृते स्यादिरूप आश्वत्थानसूत्रे उ-
क्तः ज्योतिः शाल्मलिः किराशिनः क्षत्रादिद्यदित विचारोपि शुभादिज्ञानहेतुः स च संक्षेपेणोच्यते तत्र मेधादिशशिः स्वामिनः भौमः
शुको बुधश्चंद्रः सूर्यः सोमोऽष्टगुः कुजः गुरुः शनैश्चरो मंदः सुरः योरात्रिपाः स्मृताः अथ ग्रहणां शत्रुमित्रादि रनेर्गुरुभौमचंद्र

राम
४९

मित्राणि शनिशुक्रौ शत्रु बुधः समः इंदोः सूर्यबुधौ मित्रे भौमगुरुशुक्रशनिवः समाः अस्य शत्रुर्न कुजस्य बुधोरिः सूर्यगुरुचंद्राणि
त्राणि शनिशुक्रौ समौ बुधस्यार्कशुक्रौ मित्रे चंद्राणि शनिभौमगुरुवः समाः गुरोः सूर्यभौमचंद्राणि शत्रुक्रबुधौ शनिः समः
शुक्रस्य शनिबुधौ मित्रे सूर्यचंद्रावरी भौमगुरुसमौ शनैः शुक्रबुधौ मित्रे कुजसूर्यचंद्रा अरयः गुरुः समः अत्र गुणविचारः राश्वोरे
काधिपत्वे राशिपत्यो मित्रत्वे च चंद्रगुणाः राशिपयोः समत्वशत्रुत्वे र्धोगुणाः समत्वमित्रत्वे च त्वारः शत्रुत्वमित्रत्वे एकः द्वयोः समत्वे
त्रयः द्वयोः शत्रुत्वे गुणाभावः अथ गणाः पूर्वोक्तयोरत्रात्रमभरणी रोहिण्याऽमी मनुष्यगणः हस्तरेवती पुनर्वसु पुष्य स्वाती मृगश्रवणा
मिथुनराधादेवगणः कृत्तिकाश्लेषामघावित्रा विशाखा ज्येष्ठा मूल धनिष्ठा शततारका राक्षसगणः गणेशे केतुभं देवमनुष्यौ
मैथ्यमं देवराक्षसयोर्वैरं राक्षसमनुष्ययोर्मरणं अतो मनुष्यराक्षसयोर्विवाहो न कार्यः अत्र गुणाः गणेशे केतुगुणाः वरो देवो
नगणा कन्यात्रापिषट् वैपरीत्ये पंच वरो राक्षसः कन्यादेवगणा अत्रैकः वैपरीत्ये गुणाभावः मनुष्यराक्षसत्वेपि गुणाभावः अथ राशि-
कृतं द्विद्विद्वौ केनिर्धनत्वं नवपंचमत्वे निपुनता षट्काष्टमे मरणं विपत्तिर्वा उभयसप्तमे तृतीयेकादशे चतुर्थे दशमे च शुभं नक्षत्रे
केचन भेदे शुभं अत्र राशे केति शुभं राशिभेदेपि कृदोषो न नक्षत्रभेदे राशे केच शुभं अत्र नाडीगणादिदोषो न चरणे कप-
ट्काष्टकं च न्ये द्विद्विद्वौ के नवपंचमेव मध्यमं शेषे शुभं अत्र गुणाः सत्कृते सप्त ३ः कृदेयहमेत्री सत्वे च त्वारः अन्यथा एकः च

४७. सिं-३
५९

मंडुककुतिसापिंश्रमाकभ्योर्विवाहत्त ४ रथामाशिबोकांतिहरोहरकांतीनदंपती ५ निवृत्तमध्येकतस्तद्व्यतोन्नवर्तते दिग्मा
त्रेणोदहताजयेसंसापिंश्रपद्धतिः ६ इत्युदाहरणानि कूटस्थान्चम्योःकन्ययोः संततोमातृहारकत्वात्सापिंश्रानिवृत्तिः पंचम्योः
कन्ययोर्गौर्धोपुत्रोतयोः संततोपितृहारकत्वात्सापिंश्रमनुवर्ततइतीदंमंडुककुतिसापिंश्रपंचम्योःकन्यायाः पुत्रस्मयश्चकूटस्था
त्पंचमादिः सापिंश्रोनभवतितथाविद्वितीयसंततिपंचोपंचमयश्चदेः पितृहारकत्वादिनासापिंश्रसत्वादेकतोनिवृत्तावप्यन्यतोनुवृ
त्त्यात्पंचमयश्चादिनापंचम्योःकन्यायाः संततिर्नविवाद्या एवंकूटस्थमारभ्याष्टमादेः कूटस्थमारभ्यद्वितीयातृतीयादेः एकतोव्या
वृत्तिपरतोनुवृत्त्योः संतमृष्टं एवमाशौचविषयकसापिंश्रपि एकतोनुवृत्त्यादेकं यथासंभवंसर्वमृष्टं एवंपितृहारकसापिंश्र
सप्तमाहर्ध्वनिवर्तते मातृहारकपंचमाहर्ध्वमिति मुख्यकल्पेनवर्जनीयानां कन्यानां संख्यानेषं संपद्यते पितृकुलेषोऽपि
कहिसाहस्री २०१६ मातृकुलेषोऽप्येतावत् १०५ कुलद्वयेनैव नैकमित्रास्तुतराताधिकसहस्रद्वयसंख्या २०२१ कन्यावर्गः
संपद्यते अत्रगणनाप्रकारस्तन्मूलमोकास्तद्व्याख्याचकौस्तुभेस्पष्टा वात्सानां दुर्वीधतयानेहोच्यते तथाच मुख्यकल्पे
नकुलद्वयेन एतावत्तः वर्जनीया एव नत्वनुकल्पानुसरणेन सप्तमाहर्ध्वमादौ कविनाहः कार्यः पंचमेसप्तमेनैवयेषांवेना
हिकीक्रिया क्रियापराअपिहितेपतिताः श्रद्धतांगताः सप्तमाहर्ध्वमाहोमान्यः कन्यामुदहदिजः गुरुतत्प्रीतिविशेषः सगोत्री

५९

वैवमुदहन्तित्वादिस्मृतिभ्यः यामितु चतुर्थोमुदहेकन्यांचतुर्थः पंचमोवरः तृतीयांवाचतुर्थीवापक्षयोः कभ्योरपीत्यादिवचनानि
तेषु कानिचिन्निर्दिष्टानि कानिचिनुदनकसापत्वाविसंबंधविषयतयाविश्राणंश्रियादिषु सापिंश्रविषयतयावानेयानिरतिनिर्णय
सिंधुमतं कौस्तुभे उदहेत्सप्तमाहर्ध्वतदभावेतुसप्तमी पंचमीतदभावेतुबितपक्षेव्ययंविधिः सप्तमीचतयाषष्ठीपंचमीचतये
वच एवमुदाहयत्कन्यांनदोषः शाकशयनः तृतीयांवाचतुर्थीवापक्षयोः कभ्योरपि विवाहयेन्मनुः प्राहपाशशर्पेयमोगिराः यस्तु
देशानुरूपेणकुलमार्गेणचोदहेत् निसंसम्यवहार्यः स्यादेतच्चैतत्तृतीयतइत्यादिवचनानांचतुर्विंशतिमतयद्विंशन्मतादिषूपल
भ्यमानत्वात्सापिंश्रसंकोचेनविवाहस्यबद्धदेशेषुदृष्टानां येषांकुलेदेशेचानुकल्पेनसापिंश्रसंकोचः परंपरयासमागतस्तेषांसा
पिंश्रसंकोचेनविवाहो नदोषाय स्वकुलदेशविरुद्धेनसापिंश्रसंकोचेनविवाहोदोषोभवत्येव जनपदधर्माग्रामधर्माश्रयतांविवाहे
प्रतीयात् येनास्मपितरोयातायेनयाताः पितामहाः तेनयायात्सतांमार्गंतेभगवन्नुच्यतीत्यादिवाक्यैः स्वकुलदेशाचाराविक
द्वयेवशास्त्रस्यविवाहेतुसर्वव्यवहार एवमातुलकन्यापरिणयनेपि तत्ताजडमीतुल्यस्येवयोषाभागसोपेतस्येयौवपामिवेति
मंजलिगौमीतुल्यस्यमुतामृतामृतगोनांतयेनच समानप्रवरांचैवत्यक्ताचोदायणेचैरेदित्यादिस्मृतीनांवाधात् येषांकुलेमातुल
कन्यापरिणयः परंपराप्राप्तस्तेः सकार्यः गोत्रान्मातुः सापिंश्रान्विवाहेगोवधस्तयेति मातुलकन्याविवाहस्यकलिवस्येवच

नमविषेष्ककुलेदेशेमातुलकन्याविवाहोनास्ति तत्परं मातुलकन्यापरिणयस्थानेकश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धत्वात् अतएवमातुलकन्योदाहिनी
आह्वेनिमंत्रणनिषेधोपिस्वकुलान्वारादिविरोधेनतदुदाहिनीपरः उक्तविधसापिंश्रसंकोचेनविवाहंकुर्वेतांशिष्टैः आह्वयोभोजनाद्या
नारादित्यादिबहूपपादितं परंतुसापिंश्रसंकोचस्वीकारेपिकतिथिकेन्याकतिथेनविवाह्याकतिथेनपुरुषेणनविवाह्येतिव्यवस्थानो
पपादिता सापिंश्रदीपिकाकाराद्योर्वाचीनास्तु चतुर्थमुद्देहकन्याचतुर्थः पंचमोवरः पेशवारमतेषष्ठीपंचमोनतुपंचमीत्यादिवच
नानां समूलत्वं निश्चित्य अशक्तेः संकटे समाश्रयणीयस्य सापिंश्रसंकोचस्य व्यवस्थास्तुः तथाहि चतुर्थी कन्या पितृ पक्षे मातृ
पक्षे च चतुर्थेन पंचमेन वा पुंसां विवाह्या द्वितीयतृतीयपक्षादेश्चतुर्थी नोदाह्या पराशरमते पंचमः षष्ठी नोद्देहत् द्वितीयतृतीयच
तुर्थी हिः षष्ठी नोद्देहत् पंचमः पंचमी नोद्देहत् मातृतः पितृतश्चापि षष्ठः षष्ठी समुद्देहति वचनांतरात् षष्ठेनापि षष्ठी विवाह्या पं
चमषष्ठभिन्नैः षष्ठी न विवाह्येति पर्यवसन्नं तथापि तृ पक्षे सप्तमी मातृ पक्षे पंचमी च तृतीयाद्यैः सर्वैः परिणयेषु पितृ पक्षाच्च सप्तमी
मातृ पक्षालु पंचमी मिति व्यासवचनात् उद्देहत् सप्तमाह्वयंतदभावे तु सप्तमी पंचमी तदभावे तु पितृ पक्षेऽप्ययं विधिरिति चतुर्विंश
तिमतोक्तेश्च पितृ पक्षेऽपि पंचमी तृतीयाद्यैः परिणयेषु तत्रापि मातृ पक्षे पितृ पक्षेऽपि पंचमेन पंचमी नोदाह्या पंचमोनतु पंचमीति
सर्वत्र निषेधात् तृतीयां वा चतुर्थीं नापक्षयो रभयोरपीति वचनात् तृतीया विवाह्या प्राप्नोति तत्र व्यवस्थोच्यते मातृ पक्षे ताव

५२

तृतीया मातुलकन्या मातृश्वस्रकन्या वा संभवति पितृपक्षे तु तृतीया पितृकन्या पितृश्वस्रकन्या वा तत्र पितृव्यकन्या सगोत्रत्वात्
न्या पैतृश्वस्रसंभोगिनी स्वस्तिर्या मातुरेव च एतास्ति स्म सुभार्या र्थे नोपपद्येत बुद्धिमानिति मन्त्रकैः पितृश्वस्रमातृश्वस्रकन्ये अपि
त्याज्ये पितृश्वस्रकन्या मातृभगिनी मातृश्वसारं मातुः स्वस्तीषां मातृश्वस्रकन्यामेतास्ति स्म नोदोहेदिति तदर्थोत् मातुलकन्ये वदती
यादृशी केशीत्याकुल्य परंपरागतत्वे परिणयात्वं च तृतीया पितृतीये नैव मातुलकन्ये व परिणयान्न चतुर्थीदिना केनापि केचित्संकेट
पितृश्वस्रकन्या परिणयनमाहुः तत्र देवकुलाचाराद्यवस्थाज्ञातव्या अत्रायं सापिंज्रदीपिकादिसिद्धार्थसंग्रहः तृतीया मातुल
कन्ये नोदोह्या चतुर्थी चतुर्थपंचमाभ्यामेव पंचमी पंचमभिन्नैस्तृतीयाद्यैः सप्तमांतेः षष्ठी पंचमषष्ठाभ्यामेव सप्तमी तृतीयाद्यैः
सप्तमांतेरिति अयं सापिंज्रसंकोचेन विवाहः संकेटधरात्वेन कार्यः कन्यांतरागभेदात्कैर्नैकार्यः गुरुतल्यादिदोषस्मृतेः सा
पिंज्रसंकोचे वाक्यानामराक्तविषयत्वे स्य स्पष्टत्वात् प्रभुः प्रथमकल्पस्य योतुकल्पेन च तैः सनामोतिफलं चेदिति शक्यैरनुकल्प
स्वीकारे दोषोक्तैः दत्तकसापिंज्रं दत्तकनिर्णये प्रागोक्तं अथ सापत्नमातृकुले सापिंज्रप्रकारं सुमंतुराह पितृपत्न्यः सतीमा
तरः तद्भातरो मातुलकाः तद्गिन्यो मातृश्वसारः तद्गितरश्च भगिन्यः तदपत्यानि भगिनेयानि अन्यथा संकेरका रिणः स्यु रिति
अत्र लक्षणया सापत्नमातृकुले चतुः पुरुषसापिंज्रं विवाहनिषेधाय विधीयत इति केचित् अपरे तु विवाहमात्रविषयत्वे माना

ध. सिं. ३
५३

भावादाशौचादिविषयकत्वस्यापि संभवात् यावद्वाचनिकं प्रमाणमिति ध्यायेन परिगणिते धेवसापिंश्रमिति वदंति तथा च सुमेतुना
 क्ते वाक्यभेदाश्रयेणैवं वाक्यार्थः पर्यवस्यति पितृपत्न्यः सर्वा मातर इति प्रथमं वाक्यं सा पत्नी मातरि सुख्यमा तवत्समानं तद्
 धेमातृवधप्रायश्चित्तं तद्गमने मातृगमनप्रायश्चित्तादिकं नातिदिश्यते नाति कोतविषयदेशादाशौचातिदेशः निरात्रविधिना
 बाधात् तद्भातरो मातुल्यत्वेन मातुल्यप्रयुक्तमाशौचादिकं मातुल्यस्य भगिनी सपत्न्याः कन्योद्वाहनिषेधश्च अत्र मातुल्यत्वा
 तिदेशोपेततत्पुत्रादिषु मातुल्यपुत्रत्वाद्यतिदेशः तेन बंधुव्यत्ययप्रयुक्तमाशौचं मातुल्यकन्यादौ विवाहनिधिनिषेधावापि एवं
 मातुल्यकन्यादौ पितृभगिनीत्वातिदेशाभावेन तत्पुत्रं प्रत्यपि पितृव्यसत्त्वाद्यतिदेशो न भवति तद्गुणिनो मातृव्यसारद्वयत्राशौचं वि
 वाहनिषेधश्च मातृव्यसत्पुत्रे बंधुव्यत्ययत्वेन सापत्न्यमातृव्यसत्कन्याविवाहनिषेधस्तु विकृष्टसंबन्धत्वादेव वसते तदपत्यानि भगि
 न्यद्वयत्राशौचं संमाननादिकं च नानविवाहप्रसक्तिः सगोत्रत्वात् अत्र सापत्न्यमातुल्यसापत्न्यमातृव्यसापत्न्यमातृव्यसापत्न्य
 भगिनीनां स्वमातुल्यसौदर्यभावाद्यनंतरतर्पणमाहात्म्यादावुद्देशोप्यस्यादेव वचनादावप्यकस्ति भाति तदपत्यानि भगिनेयो
 नितीत्यत्राशौचं विवाहनिषेधश्च भगिनेयीत्वातिदेशोपि तत्कन्यासु भगिनेयी कन्यात्वातिदेशो न यावदुक्तं प्रमाणमिति न्या
 यात् इति दिक् क्वचित्सापिंश्रमाभावेपि नैव विवाहः अविकृष्टसंबन्धमुपपद्येत दंपत्योर्भिधः पितृमातृसाम्ये विकृष्टसं

राम
५३

बंधः यथा भार्या स्वर्गसु हितापितृव्यपत्नी स्वसा नेति परिशिष्टोक्तेः बोधायनः मातुल्यसपत्न्या भगिनी तत्पुत्रां च विवर्जयेत्
 पितृव्यपत्नी भगिनी तत्पुत्रां च विवर्जयेत् केचिज्ज्येष्ठभातापितुः समस्तपुत्रैर्ज्येष्ठभातपत्न्या भगिनी मातृव्यसत्पुत्रत्वात् न विवाहो
 त्याहुः यवीयसी स्वापेक्षया वयसा बंधुष्वान्यूनानुद्देशेत् असमाना र्थगोत्रजां आर्षप्रवरः स्वसमाने आर्षगोत्रे यस्मै तर्जनी
 भवति याता असमानगोत्रां असमानप्रवरां चोद्देशेति तर्जनीः अथ संक्षेपतो गोत्रप्रवरनिर्णयः तत्र गोत्रलक्षणं विज्ञा भिन्नो ज
 प्रदग्निर्भरद्वा नो भगो तमः अग्निर्वसिष्ठः करमपरत्वे तै सप्त क्रूषयः सप्तानामृषीणामगस्त्याष्टमानां च दपत्यंतो नमित्या च सते
 पद्यपि केवलभा र्गिनेष्वा र्षिषेणादिषु केवलं गिरसेषु हारीतादिषु च नैतल्लक्षणं भृगुगिरसौष्टकृषिधनं तर्गतत्वात् तथाप्यत्र
 प्रवरैक्यादेवा विवाहः यद्यपि गोत्राणि अनंता निगोत्राणां तु सहस्राणि प्रयुक्तान्मर्बुरा निवेत्युक्तेस्तथापि कुनपंचाशदेव गोत्रेभ्य
 दाः व्यावर्तकप्रवरभेदानां तावता मेव दर्शनात् प्रवरलक्षणं तु गोत्रभेदाप्रवर्तककृषीणां व्यावर्तका कृषिविशेषाः प्रवरारत्ये
 व संक्षेपतो ज्येष्ठं समानगोत्रत्वं समानप्रवरत्वं च एव कृष्युक्तं विवाहप्रतिबंधकं केवलं भृगुगणेषु केवलं गिरगणेषु वैकप्रव
 रसाम्यं न विवाहबाधकं किंतु निप्रवरेषु द्विप्रवरसाम्यमेव नैव प्रवरेषु त्रिप्रवरसाम्यमेव नैव विवाहबाधकं पंचानां त्रिषु सामा
 न्यारविवाहस्त्रिषु द्वयोः भृगुगिरगणेषु वैशेष्ये कोपि वारयेद्वादि वचनात् नामदग्न्यभृगुगणेषु गोत्रमां गिरसेषु भर
 तत्र प्रवरसाम्यं द्विविधं एकप्रवरकं साम्यं द्विप्रवरसाम्यं च तत्र भृगुगणेषु त्रिप्रवरसाम्यं पंचाशदेव गोत्रेषु एकप्रवरसाम्यं पंचाशदेव गोत्रेषु
 व

या ३

ध.सि.३
५४

हजांगिरसेषु वैकप्रवरसाम्येपि क्वचित्प्रवरसाम्याभावेपि न स गोजन्तत्वादेवाविवाहः गोत्राणां प्रवराणां च गणनाप्रोच्यते धुना संक्षेपत
त्सु स्वबोधाथ भगवत्प्रीतयेपि च सप्तभगवः सप्तदशांगिरसः चत्वारो जयः दशविंशामित्राः चतस्रः करमुपाः चत्वारो वसिष्ठाः चत्वारो
रोगस्तयः इत्येकोनपंचाशद्गणास्तथापि सविद्यंथमतसंश्रद्धाधिकास्तत्र तत्र वक्ष्यते तत्र सप्तभगुगणाः वत्साः विदाः एतौ जामद
ग्न्यौ आर्हिषेणाः यस्काः मित्रयुवः वैत्याः शुनकाः एते पंचकेवलभगवः एवं सप्त तत्र वत्साः मार्कण्डेयाः मांडूकेयाः इत्यादयः श
तद्व्याधिका न त्स गोजन्तेदाः एतेषां पंचप्रवराः भार्गवव्यावनाप्रवानोर्वनामदस्येति भार्गवोर्वनामदस्येति त्रयोवा भार्गवव्याव
नाप्रवानेति त्रयोवा विदाः शैत्याः अवदाः इत्यादयो विंशत्यधिका विदाः तेषां पंचप्रवराः भार्गवव्यावनाप्रवानोर्वनामदस्येति भार्गवो
र्वनामदस्येति त्रयोवा आर्हिषेणाः नैर्ऋतयः ग्राम्यायणयः इत्यादयो विंशत्यधिका विदाः तेषां पंचप्रवराः एषां भार्गवव्यावनाप्रवानो
र्हिषेणान्तेति पंच भार्गवाहिषेणां त्रयोवा एतेषां च याणां वत्सविदाहिषेणानां परस्परमविवाहः द्विप्रवरसाम्यात् आ
द्योर्वनामदस्येति न स गोजन्तत्वात् यद्यपि निप्रवरसहिषेणानां वत्सविदेः सह न द्विप्रवरसाम्यं नापि स गोजन्तत्वं जामदस्यत्वाभावा
त् तथापि पंचप्रवरपक्षगतमपि निप्रवरसाम्ये विवाहबाधकं एवमप्रेषितेयं वात्स्यानां भार्गवव्यावनाप्रवानेति त्रयः वत्सपु
रोधस्तो भार्गवव्यावनाप्रवानवत्सयोरोधसेति पंच वैजमथितयो भार्गवव्यावनाप्रवानवैजमथितेति पंच एते त्रयः क्वचित्

राम
५४

एतेषां परस्परं दूर्वोक्तैश्च निनिर्विवाहः निप्रवरसाम्यात् यस्काः मोनाः सुकाश्चादयस्त्रिपंचारादधिक्यस्काः एषां भार्गववैतहव
सावेतसेति त्रयः मित्रयुवः शैत्यायनाः साविदिनाः इत्यादयस्त्रिंशदधिकामित्रयुवः तेषां भार्गवव्यावनाप्रवानोर्वनामदस्येति त्रयः भार्गव
व्यावनादेवोदासेति वाध्यवेत्येकोवा केत्याः पार्थीः बाह्यस्त्रायैतादयेते वैत्याः एषां भार्गववैत्यार्थेति त्रयः शुनकाः गात्समदाः
यस्तपतयः इत्यादयः सप्तदशाधिकाः शुनकाः एषां शोनकेत्येकः गात्समदेति वा भार्गवगात्समदेति द्वौवा भार्गवः शोनहोत्रगात्सम
देति त्रयोवा यस्कादीनां चतुर्णां स्वस्वगणं हित्वा परस्परं दूर्वोर्जीमदस्य वत्सादिभिश्च सह विवाहो भवति एकप्रवरसाम्येपि द्विप्रवर
साम्याभावात् भगुगणेषु एकप्रवरसाम्यस्यैव कत्वाभावात् अजामदस्येति न स गोजन्तत्वात् मित्रयुनां पाक्षिकद्विप्रवरसाम्या
त् निप्रवरैर्वत्सादिभिः सह न विवाह इति केचित् तत्र प्रवरपक्षद्याहिणामविवाहः पक्षांतर्याहिणामित्रयुनां विवाह एवेत्यने
क्वचिदधिकं गणद्वयमुक्तं वेदविश्वज्योतिषां भार्गववैदेवैश्च ज्योतिषेति त्रयः शाठेरमाठराणां भार्गवशाठेरमाठरेति त्रयः अनयो
परस्परं दूर्वैश्च सर्वैर्विवाहः इति भगुगणाः अथांगिरसः ते निविधाः गोतमाः भरद्वाजाः केवलाश्चेति तत्र गोतमांगिरसोदश
आथास्याः १ वारदृताः २ कोमंजाः ३ दीर्घतमसः ४ करणुपालयः ५ वामदेवाः ६ औशनसाः ७ राहुगणाः ८ सोमराजकाः ९ ऐ
हदुवथाश्चेति १० अजआथास्याः श्रोणिवेधाः मूठरथा इत्यादौ दशधिका आथास्याः तेषां मांगिरसायास्यगोतमेति त्रयः

अ.सि.३
५५

शरद्वताः अभिजिताः रोहिण्यादित्यादयः सप्तत्यधिकाः शरद्वतास्तेषामागिरसगौतमशरद्वतेतित्रयः कौमंडः मामंथरेषणाः मासु
राक्षारत्यादयोदशधिकाः कौमंडास्तेषामागिरससौतथ्यकाक्षीवर्तैगौतमकौमंडेतिपंच आगिरसौतथ्यगौतमौशिजकाक्षीवर्तेति
वा आगिरसायास्योशिजगौतमाकाक्षीवर्तेतिवा आगिरसौशिजकाक्षीवर्तेतित्रयोवा आगिरसौतथ्यकाक्षीवर्तेतित्रयोवा औतथ्य
गौतमकौमंडेतिवा अथदीर्घतमसोगौतमास्तेषामागिरसौतथ्यकाक्षीवर्तगौतमदीर्घतमसेतिपंच आगिरसौतथ्यदीर्घतमसेतित्र
योवा करेणुपालयः वास्तव्यः श्वेतीयादित्यादयः सप्तत्यधिकाः करेणुपालयस्तेषामागिरसगौतमकरेणुपालेतित्रयः कामदे
वानामागिरसवामदेव्यगौतमेतित्रयः आगिरसवामदेव्यबार्हद्व्यगौतमेतित्रयः ओशनसाः दिश्याः प्रशस्ताः इत्यादिका नवाधिका
ओशनसास्तेषामागिरसगौतमौशनसेतित्रयः राहुगणानामागिरसराहुगणगौतमेतित्रयः सोमराजकानामागिरससोमराज्यगौ
तमेतित्रयः वृहद्व्यगणानामागिरसवार्हद्व्यगौतमेतित्रयः १० क्वचिद्वगणद्वयमधिकं उतथ्यानामागिरसौतथ्यगौतमेति राघु
वानामागिरसराघुवगौतमेति गौतमानांसर्वेषामविवाहः सगौतत्वात्प्रायेणद्वित्रिप्रवरसाम्याच्च अथभरद्वाजाः तैचत्वा
रः भरद्वाजाः गार्ग्याः कृक्षाः कपयश्चेति भरद्वाजाः क्षाम्यायणाः देवाश्चादित्यादयः षष्ठ्युत्तराताधिकाभरद्वाजास्तेषामा
गिरसवार्हस्यत्वभारद्वाजेतित्रयः गार्ग्यः सोभरायणाः सरनीनयः इत्यादयः पंचाशदधिकागर्गास्तेषामागिरसवार्हस्य

शम
५५

त्वभारद्वाजैर्यगार्गेतिपंच आगिरससैन्यगार्गेतिवा अंत्ययोर्व्यत्ययोवा भरद्वाजगार्ग्येतिवा गर्गभेदानामागिरसतैतिरकापि
भुवेति कृक्षाः क्षौरायणाः कपिलाः इत्यादयो नवाधिका कृक्षास्तेषामागिरसवार्हस्यत्वभारद्वाजवांदनमातवचसेतिपंच आगिरस
वांदनमातवचसेतित्रयोवा कपयः स्वस्तितरयः दंडिनरत्यादयः पंचविंशत्यधिकाः कपयस्तेषामागिरसामहयैकक्ष्वेतित्रयः आ
गिरसामहोयवैकक्ष्वेतित्रयोवा आत्मभुवामागिरसभारद्वाजवार्हस्यत्वभारद्वाजभुवेतिपंच अयंगणः क्वचिद् भरद्वाजा
नांसर्वेषांपरस्परमविवाहः सगौतत्वात् प्रायेणद्वित्रिप्रवरसाम्याच्च कृक्षांतर्गतानांकपिलानांविश्वामित्रैरथिअविवाहः इतिभ
रद्वाजागिरसः अथकेनवागिरसः तैचषड् हरिताः कुक्ताः कण्वाः रथीतरांविष्णुवृद्धाः मुकुत्ताश्चेति हरिताः सोभगाः नैवगवा
इत्यादयो द्वाविंशदधिकाहरितास्तेषामागिरसौवरीषयोवनाश्चेति आद्योमंधातावा कुक्तानामागिरसमांधानकोत्सेतित्रयः क
ण्वाः औषमर्ग्याः बाष्कलायणाः इत्यादयश्चैकविंशत्यधिकाः कण्वास्तेषामागिरसजमीठकाण्वेतित्रयः आगिरसद्यौरकाण्वेति
वा रथीतराः रुस्तिदाः नैतिरक्षयः इत्यादयश्चतुर्दशधिकारथीतरास्तेषामागिरवैरूपराथीतरेतित्रयः आगिरसवैरूपराथीवर्दश्चे
तिवा अष्टादंष्ट्रवैरूपराथीवर्दश्चेतिवा अंत्ययोर्व्यत्ययोवा विष्णुवृद्धाः शठाः मरणा इत्यादयः पंचविंशत्यधिकाविष्णुवृद्धास्तेषामा
गिरसपौरुकुत्सव्रासदस्येतित्रयः मुकुत्ताः सात्यमुग्रियः हिरण्यस्तंबयः इत्यादिका अष्टादशधिकास्तेषामागिरसभार्ग्या

ध.सि.३
५६

श्वमोक्षलोतित्रयः आद्यस्ताश्चैवा आंगिरसताश्चैवमौक्षलोतिना एषां वृष्णां केवलांगिरसां स्वस्वगणां हत्वा परस्परं पूर्वैश्च सर्वैर्विना
होहमवति अंगिरसो गस्ताश्चमसप्तर्षिभिर्नत्वेन तदपत्नानां सगोत्रत्वाभावात् द्वित्रिप्रवरसाम्याभावाच्च हरितकुत्सयोस्तु न विवाहः
पाक्षिकद्विप्रवरसाम्यात् अथ अत्रयः तेन त्वाः अत्रयः गविष्ठिराः वाहुतकाः मुकुत्ताश्चेति अत्रयोभरतः छीदयः इत्यादयश्च
तुर्नवत्यधिकाः अत्रयस्तेषामात्रेयान्नानसः त्रयावाश्चेतित्रयः गविष्ठिराः दक्षयाः भद्रुतकाः मुकुत्ताश्चेति अत्रयोभरतः छीदयः
मः इत्यादयश्च तुर्नवत्यधिका भद्रुतका इत्यादयश्च तुर्नवत्यधिका गविष्ठिरास्तेषामात्रेयान्नानसगाविष्ठिरैतित्रयः आत्रेयगा
विष्ठिरपौर्वातिथेतिना वाहुतकानामात्रेयान्नानसवाहुतकेतित्रयः मुकुताः शालिसंधयः अर्णवाः इत्यादयो दशावरा मुकुता
स्तेषामात्रेयान्नानसपौर्वातिथेतित्रयः क्वचिद्विषयो नामरथ्याः सुमंगलानां बीजवापा धनंजयाश्चेति पंचगणादधिकाः तत्राद्य
श्चतुर्गणामात्रेयान्नानसतिथेतित्रयः आत्रेयान्नानसगाविष्ठिरैतिना सुमंगलानां नामनि सुमंगलत्रयावाश्चेतिना धनंजया
नामात्रेयान्नानसधानंजयेति वात्स्याः कौंडेयाः शौभ्रेयाः नामरथ्याः इत्यादयः अत्रेः पुत्रिका पुत्रास्तेषामात्रेयनामरथ्यो
त्रिकेतित्रयः अर्णवाः सर्वेषामविवाहः सगोत्रत्वात्सप्रवरत्वाच्च अत्रेः पुत्रिका पुत्राणां नामरथ्यादीनां न वसिष्ठविश्वामित्रा
भ्रातृविवाहः इत्यत्रयः अथ विश्वामित्राः तैदरा कुशिकाः लोहिताः शौक्षसाः कामकायनाः अजाः कताः धनंजयाः अ

राम
५६

अथमर्षणाः पुरणाः इन्द्रकौशिकाश्चेति कुशिकाः पण्डिताः वारवया इत्यादयः सप्तत्यधिकाः कुशिकास्तेषां विश्वामित्रदेवरातोद
लोतित्रयः १ लोहिताः रुद्रक्याश्चाक्रवर्णीयना इत्यादयः पंचाधिका लोहिताः शौहिता इति केचित् तेषां वैश्वामित्राष्टके लोहितेति
त्रयः अंसयोर्म्यस्योवा वैश्वामित्रमाधुच्छंदसाष्टकेतिना विश्वामित्राष्टकेतिद्वौ वा २ शौक्षकाणां वैश्वामित्रगाधिनरेणवेतित्रयः
विश्वामित्रशौक्षकरेणवेतिना एतरेवणावा ३ कामकायनाः देवश्रवसाः देवतरसा इत्यादयः पंचावराः कामकायनाः श्रौमतावा
तेषां वैश्वामित्रदेवश्रवसदेवतरसेतित्रयः ४ अजानां वैश्वामित्रमाधुच्छंदसाजेतित्रयः ५ कताः ओडुवरयः शौक्षिरयः इत्यादयो विंश
त्यधिकाः कतास्तेषां वैश्वामित्रकात्याकीवेतित्रयः ६ धनंजयाः पार्थिवाः नंधुलाः इत्यादयः सप्तावरा धनंजयास्तेषां वैश्वामित्र
माधुच्छंदसाधनंजयेतित्रयः वैश्वामित्रमाधुच्छंदसाधमर्षणेतिना ७ अथमर्षणानां वैश्वामित्राधमर्षणकौशिकेतित्रयः ८ पुरणा
नां वैश्वामित्रपुरणेतिद्वौ वैश्वामित्रदेवरातपौरणेतिना ९ इन्द्रकौशिकानां वैश्वामित्रेन्द्रकौशिकेतिद्वौ १० क्वचिद्व्येयकादशोकाः
आश्रमरथ्याः १ साकुलाः २ गाधिनाः ३ वैष्णवाः ४ हिरण्यरेतसः ५ सुवर्णरेतसः ६ कपोतरेतसः ७ शालंकायनाः ८ शतकौशिकाः ९
कथकाः १० शौहिणा इति अश्रमरथ्यानां वैश्वामित्राश्रमरथ्याधुनेतित्रयः १ साकुलानां वैश्वामित्रसाकुलमाकुलेतित्रयः २ गाधि
नानां वैश्वामित्रगाधिनरेणवेतित्रयः वैष्णवेति केचित्पाठः एतैर्वरेणव इति उदवेणव इति चोच्यते ३ वैष्णवेति वैश्वामित्रगाधिन

ध.सिं.३
५७

वेणवेति ४ हिरण्यरेतसानां वैश्वामित्रैरण्यरेतसेति द्वौ ५ सुवर्णरेतसानां वैश्वामित्रसौवर्णरेतसेति द्वौ ६ कपोतरेतसानां वैश्वामित्रका
पोतरेतसेति द्वौ ७ शालंकायनानां वैश्वामित्रशालंकायनकौशिकेति त्रयः एते एव कौशिका इति जङ्गव इति चोच्यते ८ घृतकौशिका
नां वैश्वामित्रघृतकौशिकेति द्वौ ९ कथकानां वैश्वामित्रकाथकेति १० रोहिणानां वैश्वामित्रमाधुखंडसरोहिणेति त्रयः ११ वैश्वामित्र
गणानां सर्वेषां परस्परमविवाहः सगोत्रत्वात् प्रवरत्वाच्च धनंजयानां विश्वामित्रैरनिमिश्रविवाहः कतानां भरद्वाजे विश्वामित्रै
श्वामिविवाहः द्विगोत्रत्वात् इति विश्वामित्राः अथ कश्यपाः ते त्रयः विधवाः १ रेभाः २ शंडिल्याश्चेति तत्र निधवाः कश्यपाः अ
ष्टाभिरसः इत्यादयश्चत्वारिंशदधिकशतावसानि धवास्तेषां काश्यपावत्सारने भवेति त्रयः निर्णयसिंधौ तु निधवगणोत्तरं कश्य
पगणमुक्त्वा कश्यपानां काश्यपावत्सारसि तेति प्रवरत्रयमुक्तं अत्र शिष्टाचारोऽपि दृश्यते १ रेभाणां काश्यपावत्सारने भवेति त्रयः २
शंडिलाः कौहदाः उदमेघा इत्यादयः षष्ठ्यवराः शंडिलास्तेषां काश्यपावत्सारशंडिल्येति त्रयः अंत्यस्थाने देवलोवा असितो
वा अंत्ययोर्देवलोवा देवलोवा सितेति द्वौ वा एषां कश्यपानां परस्परमविवाहः सगोत्रत्वात् प्रवरत्वाच्च अथ वसिष्ठाः ते चत्वारः
वसिष्ठाः १ कुंडिनाः २ उपमन्यवः ३ पराशराश्च वसिष्ठाः वेतालकवयः रक्षय इत्यादयः षष्ठ्यधिकाः वसिष्ठास्तेषां वसिष्ठेन्द्रप्रम
दाभरद्वस्विति त्रयः वसिष्ठेत्येकोवा १ कुंडिनाः ओहितायनाः गुग्गुलवयः इत्यादयः पंचविंशत्यवराः कुंडिनास्तेषां वासिष्ठमेजा

राम
५७

वरुणकौंडिल्येति त्रयः २ उपमन्यवः ओदल्यः मांडलेश्वर इत्यादयः सप्तत्यवरा उपमन्यवस्तेषां वासिष्ठेन्द्रप्रमदाभरद्वस्विति त्रयः अ
भरद्वस्विति पाठोत्तरं वसिष्ठाभरद्वस्वित्प्रमदेति वा आद्ययोर्देवलोवा १ पराशराः कौंडिनाः वाजय इत्यादयः सप्तत्यवरा शिदने
राः पराशरास्तेषां वासिष्ठशक्त्यपाराशर्येति त्रयः ४ एषां वासिष्ठानां परस्परमविवाहः इति वसिष्ठाः अथागस्त्याः ते दशद्विधा
काः सोमवाहाः सोमवाहाः यज्ञवाहाः दर्भवाहाः सारवाहाः अगस्त्यः पूर्णमासाः हिमोदकाः पाणिकाश्चेति दशद्विधाः वित्राभ्यामा
स्कात्वायनाः इत्यादयः पंचवादादधिकारधवावाहास्तेषां मागस्त्यदार्ढ्युते धवाहेति त्रयः अगस्त्येत्येकोवा १ सोमवाहानां मागस्त्य
दार्ढ्युतसोमवाहेति त्रयः २ सोमवाहानां सोमवाहोत्तः आद्योष्टवीकावेन ३ एवं यज्ञवाहानां यज्ञवाहोत्तः ४ दर्भवाहानां दर्भवाहो
त्तः ५ सारवाहानां सारवाहोत्तः ६ अगस्त्यानां मागस्त्यमाहेंद्रमायो भवेति ७ पूर्णमासानां मागस्त्यपौर्णमासपारणेति त्रयः ८ हिमो
दकानां मागस्त्यहेमवर्हिहेमोदकेति त्रयः ९ पाणिकानां मागस्त्यपेनायकपाणिकेति त्रयः १० अगस्त्यानां सर्वेषां मविवाहः सगोत्रत्वा
त् प्रवरत्वाच्च इत्यगस्त्यः अथ द्विगोत्राः तत्र भारद्वाजा जलुगात वैश्वामित्रस्य शैशिरः क्षेत्रजातः शौंगशैशिदिर्नाम क्रषिः तस्य
गोत्रलक्षणां क्रान्तत्वा क्रान्त्यः तत्रोवाणामां गिरसबाहं सत्यं भाद्रपदौ गौशैशिरैति पंच आंगिरसबाहं सत्यं भाद्रपदौ जलकात्याह्नी
तेति वा आंगिरसकात्याह्निलेति त्रयोवा आद्योभरद्वाजोवा एषां सर्वभरद्वाजैः सर्वैर्विश्वामित्रैश्च विवाहः संकृतयः इति मा

ध.सिं.३
५८

भा: तंयद्व्यादयोष्टाविंशत्यवरा: संकृतयस्तेषामांगिरसगोविंशतसंकृत्येतिचयः रात्तयगोविंशतसंकृत्येतिवा अंत्ययोर्व्यत्य
योवा एतेषांस्वगणस्थैः प्रतिमायादिभिः सर्ववसिष्ठगणैश्चाहर्वसिष्ठसंज्ञक वक्ष्यमाणयोगाक्षिभिश्चाविवाहः केवलंगिरोगणे
स्तुविवाहोभवत्येव आंगिरसत्वेसगोत्रत्वाभावात्दित्रिप्रवरसाम्प्रभावाच्च केचिद्भारद्वाजांगिरसत्वमाश्रित्यभारद्वाजगोत्रशेषैः
सहाविवाहमाहुः तन्न भारद्वाजत्वेदृष्टप्रमाणाभावात् प्रयोगपारिजातेकार्यपैः सहेतुषामविवाहइत्युक्तं तत्रहेतुश्चित्यइति को
स्तुभे जोगक्षयः दाभीयणाः इत्यादयोष्टाविंशदधिकालोकाक्षयस्तेषांकार्यपावत्सारवासिष्ठेतिचयः कार्यपावत्सारवासितेतिवा
एतेहर्वसिष्ठानक्तंकार्यपाः दिनकर्मणिवसिष्ठत्वप्रयुक्तकार्यभाजः रात्रिकर्मणिकार्यपत्वप्रयुक्तकार्यभाजइत्यर्थः एतेषांसर्वैः
कार्यपैःसर्वैश्चवासिष्ठैः सकृत्तिमिश्चाविवाहः १ अथस्मृत्यर्थसाराद्युक्ताः द्विगोत्राः देवराजानां वैश्वामित्रदेवरातोदलोतिचयः एतेषां
सर्वैर्जामदयेर्विश्वामित्रैश्चाविवाहः १ धनंजयानां विश्वामित्रमाधुच्छंदसधानंजयेतिचयः एषांस्मर्वैर्विश्वामित्रैरत्रिभिश्चाविवा
हः अयंविश्वामित्रगणोप्रागुक्तः २ जातकृष्यानां वासिष्ठोत्रेयजातकृष्येति एषां वसिष्ठैरत्रिभिश्चाविवाहः अयं वसिष्ठगणोसिंधानु
क्तः ३ पूर्वमत्रिगणेषूक्तानां कामरथ्यादीनामत्रिपुत्रिकापुत्राणांच वसिष्ठानिभ्यामविवाहः अत्रिविश्वामित्राभ्यामिति केचित् ४ पूर्वमा
रद्वाजगणस्थ कक्षांतर्गणैश्चोक्तानां कपित्थानां आंगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजां दनमातवचसेति पंचप्रवराणां विश्वामित्रभरद्वा

राम
५८

भ

जाम्याविवाहः ५ पूर्वविश्वामित्रैश्चोक्तानां कतानां वैश्वामित्रकात्यक्षीलेतित्रिप्रवराणां विश्वामित्रभरद्वाजाभ्याविवाहः ६ अनेनैव न्या
येन परगोत्रोत्पन्नदत्तकादीनामिदानीं तनानामपि द्विगोत्रत्वात् जनकप्रतिग्रहीतृष्वोर्द्वयोरपिसगोत्रैः सहाविवाहोक्षेयः नानपुरु
षसंख्यातेन रातपुरुषोत्तमरेपि द्विगोत्रत्वं नापेति क्षत्रियवैश्यौ तु पुरोहितगोत्रप्रवरानितिसर्वसिद्धांतः अथस्वगोत्राज्ञाने उपभय
जेय आचार्यस्तत्रोत्रप्रवरैरेव कर्मणि विवाहाविवाहोवेति आचार्यगोत्राज्ञाने तु दत्तात्मानं तु कस्मैचित्तत्रोत्रप्रवरो भवेत् अथमातृगो
त्रवर्जननिर्णयः तत्रमातृगोत्रवदेन मातामहगोत्रमेव वर्जं तच्च गांधर्वादि विवाहोऽपुत्राणां सर्वेषां वर्ज्यं ब्राह्मविवाहोऽपुत्राणां तु
सर्वेषां मातामहगोत्रं न वर्ज्यं किंतु माध्वेदिनीयानामेव मातृगोत्रं माध्वेदिनीयानामिति सत्याषाढवचनात् तथैव सर्वत्राशिष्टाचा
राच्च अथसगोत्रादिविवाहोऽप्रायश्चित्तं तन्न ज्ञानतः सगोत्रसप्रवरविवाहकन्यात्यक्ताचां श्रयणंप्रायश्चित्तं कार्यं शान्तोद्दि
गुणं एवं कन्याया एतदर्थं एवं सपिंडाया विवाहेपि त्यागश्च ब्राह्मण्यः संभोगधर्मकार्ययोरेव मातृवत्परिपालयेदित्यन्नादिना
पालनोक्तेः यस्तु सगोत्रादिकां विवाहोपगच्छति तस्माज्ञाने विवाहप्रयुक्तचां श्रयणंसगोत्रागमनप्रयुक्तं चां श्रयणद्वयादिकं ज्ञानत
स्तु अधिकं कल्पमिति केचित् अन्येतु पुरुषतत्त्वज्ञताद्युद्देशितिरुक्तत्वं साम्योक्तेः षड्व्यं प्रायश्चित्तं अज्ञानतस्म्यद्व्यं चां श्रयणवयं
वेत्याहुः अज्ञातः सगोत्रादिपूतृत्वनानां जनकप्रायश्चित्तोत्तरं काश्यपगोत्रेण व्यवहारः कार्येन तु त्यागः शान्तस्तु सगोत्राद्युत्वं ना

ध.सिं.१
५९

चांगलमेन आहूयतितापलंजराण्यांयश्चन्द्रनः सगोत्रोदासुतश्चैवश्चंडालास्त्रयदेरिताइतिथमसरतेः अथान्येधिविवाहेनि
वेधाः प्रत्युद्वाहोनेवकार्येनेकस्मैदुहितद्वयं नचैकजन्ययोः पुंसोरेकजन्येतुकन्यके अत्रापवादः सोदरयोः सोदरकन्यकेवत्सरादि
कालव्यवधानेमहानद्यादिव्यवधानेवादेये पूर्वकन्यामादनायाः मृतौतेस्येववरस्यद्वितीयाकन्यादेया प्रत्युद्वाहोरादिश्चादिसं
करेकार्यः सोदराणांतुल्यसंस्कारोवर्षमध्येनिषिद्धः गृहनिर्माणविवाहोवर्षांतर्नकार्यो गृहप्रवेशस्यनिषेधाभावाद्गृहप्रवेशोत्तरं
विवाहः कार्यः सोदरयोः पुत्रयोः कन्यापुत्रयोर्वीकन्ययोर्वीविवाहोपणमासाभ्यंतरेविशेषतोनिषिद्धो पुरुषत्रयात्मककुलेविवा
हामौजीबंधः षण्मासेनिषिद्धः षण्मासेशुभकार्यत्रयंनकार्यं अत्रशुभकार्यपदेनमौजीविवाहावेव तेनगर्भाधाननामकर्मोदि
संस्काराणान्नित्यनिषेधः नवागर्भाधानादिनाचतुष्टादिसंपादनं नात्रिकार्यत्रयंभवेदिति अनेनैकवाक्यतालाद्यवादितिभाति
मिन्नोदराणामधिकार्यत्रयंनदोषायेतिकश्चित् केचिन्नुकीन्मंगलत्रयमित्यस्मिन्नायंस्वीकृत्ययत्किंचित्शुभकार्याणाम
पिन्नित्यंनशुभमित्याहुः पुरुषोद्वाहस्तुद्वाहः षण्मासाभ्यंतरेनिषिद्धः ज्येष्ठमंगलाद्धुमंगलंनकार्यं बहिर्मंडपेविहितंज्येष्ठमंग
लं तद्विन्नंलघु गर्भाधानादिकस्यप्राप्तकालस्याननिषेधः एवशांसादेरपिनेमित्तिकस्यप्राप्तकालस्यननिषेधः अतिपन्नस्य
त्ययनिषेधः एवंवेतोद्यापनादीनांवास्तुप्रवेशादीनांचलघुत्वादेमविवाहाद्युत्तरनिषेधः र्दनिषेधचतुष्टयंत्रिपुरुषात्मकं

राम
५९

लेषण्मासाभ्यंतरएव एवंमुंडलद्वयनिषेधंव्रतबंधाचौलनिषेधंनकेविदाहुः अथैवामपवादाः सोदराणामपिसमानसंस्कारौवि
वाहोचसंकटेअवभेदाकार्यो चतुर्दिनव्यवधानादेकदिनव्यवधानाद्वाकार्यो अतिसंकटेएकदिनेकर्तृभेदेनमंडपभेदेनवाकार्योद्वा
ह्योकेर्तृभ्यामेकस्मिन्नपिलयेएकस्मिन्नपिगहेभिन्नोदरयोर्विवाहः कार्यः एवंएवोक्तनिषेधचतुष्टयेचिबर्षभेदेदोषाभावः यमल
जोरेककालेएकमंडपेवासमानसंस्काराणानदोषः एवमात्रभेदेविषण्मासाभ्यंतरेसमानसंस्कारेदोषोन मात्रभेदेएकजातकन्ययो
रेकदिनेएकमंडपेपिबेदीभेदेनविवाहोदोषायेतिकेचित् पुरुषत्रयात्मककुलेमंगलकार्योत्तरंषण्मासाभ्यंतरेमुंडनशुक्तंकर्मनका
र्यं अत्रसर्वत्रपुरुषत्रयगणनाप्रकारः प्रतिकूलविवाहेस्पष्टीकरिष्यते मुंडनकर्मतुचौलंनगसंस्कारादिकमाधानादिकमभ्युदयार्थ
मौलिकसर्वप्रायश्चित्तादिकंक्षौरप्रापकतीर्थयात्रादिकंचौलं व्रतबंधस्तुकीत्यायनमतेमंगलरूपत्वादिवाहाद्युत्तरंकार्यः अन्येषां
मतेमुंडनरूपत्वान्नकार्यः पित्रोरत्यक्रियादिप्राप्तमुंडनमाकस्मिकप्राप्तप्रायश्चित्तमुंडनमासन्मरणेनसर्वप्रायश्चित्ततीयमुंडनंनचक
तेत्यमेव नित्यत्वादर्शपूर्णमासवातुमीस्यादिमुंडनेचिनदोषः नचमुंडनंचौलमित्युक्तं व्रतोद्वाहोतुमंगलमितिब्रह्मामुंडनमुंडन
योः परिगणनादाधानादीनांनदोषइतिवाचं वाक्ययोदाहरणार्थत्वात् अथथाव्रतोद्वाहान्नचौलकमित्येववक्तव्ये मंडनान्न
तुमुंडनमितिसामान्येनचनरचनानर्थक्यापातात् तस्माद्गर्भाधानादिलघुमंगलादुद्वाहादियेष्ठमंगलाच्चाधानादिमुंडनमपि

ध.सिं.३
६०

वर्ज्यमिति भाति एवं सति कुले बद्धकर्मोपराधः स्यादिति चेत् विवाहत्रयं तत्र मंगलेषु पिंडदानादौ मासाद्यत्यकालप्रतिबंधवत् पि
नाद्यन्यमरणे ल्यकालप्रतिकूलनिर्णयवत् लघुमंगलोत्तरमासाद्यत्यकालमुंडननिषेधकल्यनेयुक्तिवत्सादाश्रयणीयमिति भाति
अत्र विशेषप्राचीननिबंधेषु विशेषो न दृश्यते तथापि धार्मिकमयोक्तो विशेषो मुक्तश्चेद्वाहः इति मंडनमुंडननिर्णयः अथ प्रतिकू
लविचार विवाहनिश्चयोत्तरं वरस्य कन्याया वासगोत्रनिपुरुषात्मककुले कस्यचिन्मरणे प्रतिकूलदोषः विवाहनिश्चयश्च वैदि
को लोकि को वा शास्त्रः तत्र वैदि को वाग्दानारव्यविधिना कृतो मुख्यः लोकि को ल्यप्रतिषिद्धिनिश्चयादिर्वरवधोः शुल्कभाषबंध
गीकलक्षणादिश्च संगोत्रनिपुरुषे लुक्ताभातामहकुलादिव्यावृत्तिः तथा च वरस्तत्पूर्वपत्नीवरमातापितरौ वरचितामपिता
मद्यावन्दापितृसत्त्वेति पूर्वनिपुरुषी वरस्तस्य भातापत्नीपुत्रानृकन्यासहितो वरस्यानृदाभगिनी वरस्यस्तु पुत्रो अनेदा
कन्या च यो वस्तु प्रायानृदापोत्रीनेति परनिपुरुषी पितृव्यतत्त्वोपितृव्यपुत्रतत्त्वस्यावन्दापितृव्यकन्या चेति संतानभेदे नि
पुरुषी चेति संगोत्रनिपुरुषी पुरुषपरिगणना एतेषामन्यतममरणे प्रतिकूलमिति पर्यवसितोर्थः अत्र भातापुत्रयोर्नादिश्रानु
पत्नीतोपि निर्वर्षाधिकवयाशास्त्रः एवमनृदभगिन्यादेरपि निर्वर्षाधिकत्वे युक्तं भाति एवं बहुकुलेषु एवमेव मंडनमुंडनादौ
वचिनिपुरुषगणनोद्वा अत्र विशेषः पितामातापितामहः पितामहापितृव्यः पूर्वपत्नी पूर्वस्त्रियाः पुत्रो भातानृदाभगिनी चै

राम
६०

तेषां मरणे विशेषतः प्रतिकूलदोषान्वेक कर्तव्यो विवाहः एतदन्यत्रिपुरुषसंघिंसरणे शास्त्रादिना दोषं परिहृत्य विवाहः कार्यः संकटेऽपि
नादिमरणेऽपि कालप्रतीक्षाशान्तिभ्यां दोषं निहृत्य विवाहः कार्यः तत्र व्यवस्था निश्चयोत्तरं मातापित्रोर्द्वयोरपि मरणे कालप्रतीक्षाशान्ति
भ्यामपि दोषशान्त्यभावात् न कार्यो विवाहः मातापित्रोरेकं मरणे तु शास्त्रादिना विवाहः तत्र चितुर्ये निहाशौ च तदर्थं मातुरेव मासत्रयं
तु भार्यस्यास्तदर्थं भ्रातृपुत्रयोः अन्येषां तु सपिंडानामाशौचं माससंमितं तदन्तरे शांतिकं कृत्वा ततो लघोविधीयते प्रतिकूलेन कर्तव्यं ल
घं वा वदतु त्रयं प्रतिकूले सपिंडस्य मासमेकं विवर्जयेद्वादिशास्त्रादिवाक्याश्रयेण व्यवस्थेयते अवाशौचशब्देन प्रतिकूलकृतं विवाहं रक्षि
कारमात्रं कालप्रतीक्षार्थमुच्यते अतः पितृमरणे वर्षोत्तरं विनायकशान्तिकं कृत्वा संकटे विवाहः कार्यः अतिसंकटे षणमासोत्तरं विनाय
कशान्तिं श्रीपूजनादिशान्तिं कृत्वा विवाहः ततोऽप्यतिसंकटे मासोत्तरं शान्तिद्वयांते विवाह इति संकटतारतम्येन यक्षत्रयं मातृमरणे ष
णमासांते विनायकशान्तिं विवाहः अतिसंकटे मासांते शान्तिद्वयं कृत्वा विवाहः यत्तु प्रमीतौ पितरौ यस्य देहस्तस्यासुचिर्भवेत् न देवं नापि
तापि त्र्यम्बकं तृणैर्न वत्सर इति पित्रोर्मृतौ वर्षपर्यन्तं सर्वशुभकर्मनिषेधवचनं तस्मादांशुनिश्चयात् पित्रोर्मृतौ संकटाभावे वा ज्ञेयं भार्या
मरणे मासत्रयोत्ते मासांते वा श्रीपूजनादिशान्तिः भ्रातृमरणे साध्विमासांते मासांते वा विनायकशान्तिः पुत्रमृतौ साध्विमासं मासं वा प्रती
क्ष्य श्रीपूजनादिशान्तिः पितृव्यमरणे मासांते विनायकशान्तिः पितामहापितृव्यः पूर्वपत्नी पूर्वस्त्रियाः पुत्रो भातानृदाभगिनी चै

ध.सिं-२
६१

न्यत्रिपुरुषसंघिउमरणेमासांते श्रीपूजनादिशान्तिः ततोविवाहः पुणवतरमातुर्मतौषण्मासेनमनःस्वेदानधर्ममेवधतीक्षा एवंगुण
वतरभायीयाः पण्मासप्रतीक्षा ज्योतिःप्रकाशोतु अतिसंकरवशेनमानादिमरणेमासाधिकप्रतीक्षाया असंभवेमासमध्येपिदृष्टाहोत
रेकिचित्कालप्रतीक्षोक्तव्यवस्थयाविनायकशान्तिश्रीपूजनादिशान्तिचक्रत्वागंदत्वापुनर्वीरानादिचरेदित्युक्तं सर्वोप्यधमपवादः
संकटेपुनरतम्येनबुधेयोन्यः अत्यसंकरविषयेमहासंकरविषयकविधिकथनेनकुः कर्तुंश्रद्धाएव दुर्भिक्षाष्टभंगादिभयेपिने
मरणदिवांकारानेवप्रतिकूलं दीर्घश्रीहृदयेस्थविरक्तानांकन्यायाः प्रौढत्वेनप्रतिकूलदोषोनेत्यपवादः श्रीपूजनादिशान्ति
श्रवणियेजातरतिश्रियं रंदिबिस्फुरितिविस्फुरं गौरीर्ममायेतिगौरी श्रवकमितिकर्तुं परंस्त्वोरितियमंनसंष्ट्याहोतरशीतंतिना
ज्यंजुद्धयात्र भःस्वाहा मृत्युनेश्यतांस्तुयामिसुखंनर्धतांस्वाहेति ततोहोमं समाप्याधगोद्वयंदक्षिणाभावेदितिकौस्तुभेदृष्ट्या
इतिप्रतिकूलविचारः प्रेतकर्मोपनिर्दृष्टत्वेनाभ्युदयक्रिया आचतुर्थततः पुंसिपंचमेशुभदेभवेत् अत्रप्रतकमेपदेनसंघि
करणात्तद्वैभाषिकर्मोपनिर्दृष्टत्वेनाभ्युदयक्रिया आचतुर्थततः पुंसिपंचमेशुभदेभवेत् अत्रप्रतकमेपदेनसंघि
कृतान्यपि पुनरप्यपकृष्यतेहृद्युतरनिषेधनादित्यनुमासिकानांमध्यचकपीकेः अभ्युदयपदेननोदीश्राद्धयुतं कर्मसाजंश्राद्धं
केशिदिवाहोद्ययाद्यमित्युक्तं आचतुर्थमितिनां दीश्राद्धकर्तारं पुरुषमारभ्यजनकचतुः पुरुषीजन्यचतुः पुरुषीसंतानभेदे

राम
६१

चतुःपुरुषीसगोत्रागृह्यते तथाचनोदीश्राद्धकर्तुः पितृपितामहप्रपितामहाः पत्नीसहिताः कर्तुंभार्यापुत्रपौत्रप्रपौत्राः तद्भार्याश्च
भ्रातातत्पुत्रपौत्रास्तद्भार्याः पितृव्यतत्पुत्रपौत्रास्तद्भार्याश्चप्रपितामहस्यपुत्रपौत्रप्रपौत्रास्तद्भार्याश्चप्रेतेषांमृतानांमनुमासिकांतप्रेत
कर्मोकरणमंगलंनकार्यमित्यर्थः नोदीश्राद्धकर्तारमुप्येवश्राद्धोत्तुमातुलादिगौणाः मृतपितृकस्योपनयनादौसंस्कार्यमारभ्यैव
चतुःपुरुषीगणना मातामहादेर्भिन्नगोत्रत्वेपिनां दीश्राद्धदेवतात्वात्प्रेतकर्मोभावेमंगलंनभवति मातामहादेः स्वातंत्र्येणदेवतात्वाभा
वाद्गौणांसकर्मोभावेपिमंगलप्रतिबंधोनास्ति इत्येत्यकर्मोभावनिमित्तकमंगलप्रतिबंधनिर्णयः मोजीविवाहयोनीं दीश्राद्धमार
भ्यमंडपोद्वासनपर्वंतमध्येद्वीदिनंमध्येद्विदिनंयथानपतेत्तथाकार्मे दर्शन्यत्पित्रोः क्षयाहादिश्राद्धदिनंथदिशानादज्ञानाहाप
तिवितहात्रिपुरुषसंघिउर्भिवाहादिमंगलसमाप्त्युत्तरश्राद्धंकार्यं एवंचदर्शन्यश्राद्धस्यैवविवाहादिमध्येनिषेधः नतुदशैवश्राद्ध
हितस्यापिश्चादितिथिमानस्य वृत्तेविवाहेपरतस्तुकुर्वेत्तुल्यमित्याद्युक्तेः एतेनसंक्रांतिमन्वाद्यष्टकादिदिनानांश्राद्धदिनत्वाद्गौ
वन्माध्यमातोनिषिद्धइतिशंका निरस्ता तेनषण्णवतिश्राद्धकर्तृभिःसंघिउर्भेधपतितमन्वादेः प्रायश्चित्तादिनासंपत्तिः संपाद्या
इतिचतुर्थीकर्ममध्येदर्शदिनिर्णयः प्रारंभात्सागारंभोत्तरंवाभातुः पितृव्यादेः कर्त्तृतरस्यपत्न्यावारजोदोषयदकृत्यंतद्वतव्य
मकरणेविस्तरेणोक्तंततएवज्ञेयं रजोदोषजननाद्यौवादिसंभावनायानोदीश्राद्धस्यापकृष्यानुष्ठानेदिनावधिः एकविंशत्यह्य

ध.सि. ३
६२

तेविवाहेदरावासरः त्रिषट्चैवोपनयनेनादीश्राद्धविधीयते इत्यादिनाद्यर्हतेकमेवुनर्नादीश्राद्धमित्यर्थात्तिष्ठं नदीश्राद्धोत्तरंस्तुत
मृतकयोः प्राप्तौनविवाहप्रतिबंधः विवाहप्रत्यक्षेषुश्राद्धेहोमैर्वेनेजपे आरब्धेस्तुतकं नृत्वादनारब्धेस्तुतकं प्रारंभोवरणंयत्तेसंक
लोत्रतसत्रयोः नदीश्राद्धेविवाहादौश्राद्धेपाकपरिक्रियाइत्युक्तेः इदं सन्निहितमुक्तं तत्राभावादिसंकटे एव जपे संकटाभावेतुना
दीश्राद्धेजातेपिस्तुतकांतेमुक्तं तत्रेवमंगलं सर्वोप्याशौचापवादोनन्यगतित्वे आर्तौ न जपे इति सिद्धं तन्न तत्रे संकल्योत्तरमाशौ
चेपिविप्रद्वारेवृज्जादियज्ञादौमधुपर्कविधिनावरणोत्तरमपि क्रमिगंतुत्वाभादिकेनन्यगतौसंकटे एव नमधुपर्कविधिनावरणमा
शौचाभावः एवंजपहोमादावप्युक्तं श्राद्धेपाकपरिक्रिया पाकप्रोक्षणंतदध्यातिसत्वे महासंकटेप्रारंभाद्व्यागपिस्तुतकप्राप्तौकृष्णं
उमंत्रैर्होमकृत्वापयस्विनीगांदत्तौपंचगव्यं प्राश्यशुद्धशुद्धोपनयनोद्वाहप्रतिष्ठादिकमाचरेत् उपकल्पितवहुसंभारस्यसंनि
हितलघ्वांतराभावेननाद्याप्यतावद्व्यंशुद्धिः इदंजननाशौचमात्रविषयमिति मार्कंडेया कृष्णोद्वाहादिनाशुद्धिपूर्वकंस्तुतका
मृतकयोर्मध्येआरब्धेविवाहादौविप्राणां पूर्वसंकल्पितान्नभोजनेदोषोपाकचरिवेषणादिकमपिस्तुतकमिः कार्यः होमादिवि
धिनाशुद्धिसंपादनादितिकोस्तुकेस्वितं नैतद्युक्तं लोकनिष्ठितत्वादतः परगोत्रेदेवान्नदानंयुक्तंभाति नदीश्राद्धोत्तरंस्तुतकमृत
कयोः प्राप्तौ एवमन्नसंकल्प्याभावेपिविवाहोत्तरकालसंकल्पितान्नभोजनंविप्रेः कार्यं अत्रापिपरैरन्नं प्रदातव्यंभोक्तव्यंचदि

राज
६२

जोत्तमैरितिसर्वसंमतं परैरसंगोत्रैरिति सिंधुमधुखादौ व्याख्यानात् पूर्वसंकल्पितान्नस्यापिभोजनसमयेस्तुतकप्राप्तौभोक्तृभिर्मुक्त
शेषं त्यक्त्वापरगोत्रहोदकैरावांततादिविधेयं पाकशेषः स्तुतकिंभिर्भोक्तव्यः भुंजानेषुतुविप्रेषुलंतंरामृतस्तुतके अन्नमेहोदकावांताद
तिसरतः नदीश्राद्धोत्तरंभोजनादन्यकालेस्तुतकास्तुतकीगृहीभोक्तव्यं भुंजानेषुस्तुतकप्राप्तौभोक्तृभिः पात्रस्थमप्यन्नं त्याज्य
मितिवाचनिचयविशेषः नहिबन्धनस्यातिभारइतिन्यायात् ममभुंजानेष्वितिवाक्यमारब्धानोरब्धसर्वकर्मेषुअसंकल्पित
न्नविषयमितिभाति इतिविवाहादौरजोदोषस्तुतकप्राप्तिनिर्णयः विवाहात्पूर्वकन्यायाजोदश्रीनेमातृपितृभ्रातृणान्नकपा
तः कन्यायाद्युपलब्धं तदुत्तुष्टं वीपतित्वं अन्नशुद्धिप्रकारः कन्यादाताकृतुसंख्ययाजोदानानिएकंवागोदानंयथाशक्तिब्राह्म
णभोजनंवाकृत्वाकन्यादानेयोग्योभवेत् कन्यात्पवाप्तत्रयांतं गव्यपयः पानं कृत्वा विप्रकुमार्यैः सरलभूषणंदत्त्वाहोमोप्याभ
वति वरश्चकृष्णोद्वाहोमपूर्वकंतामुद्वाहोदोषीस्यादिति विवाहहोमकाले रजोदोषेतांस्नापयित्वायुंजानेति तैत्तिरीयमंत्रेण प्राय
श्चित्तं कृत्वाहोमतंनं समापयेत् यदातुदावभावाद्जोदश्रीनंतदाकन्यावर्षत्रयंप्रतीक्ष्यस्वयंवरं वृणुयात् तन्नवरस्यापिदोषः
इतिकन्याजोदोषनिर्णयः पक्षमध्यतिथिद्वयस्यस्येणयस्त्वयोदशादिनात्मकः पक्षः सक्षयपक्षः तदावहुप्रजासंहारा
जसंहारा क्षयपक्षेचैवोपनयनोद्वाहादिवास्तुकर्मोद्दिशुभंनकार्यं क्षयमासाधिमासगुरुशुक्रास्तादौविवाहादिनिषेधः

असिं ३
६३

प्रथमपरिच्छेदे एवंसिंद्धस्थगुरुनिषेधनिर्णयोपिप्रथमपरिच्छेदेदृश्यः क्षयसंवत्सरोपिनिषिद्धः श्रीछगत्यापूर्वगतिशेषम
तिकम्यराशयंतरसंवातोतिवारस्तं प्राप्नोतुः पुनः पूर्वराशिं न कृत्या यदि नायाति तदा ससयसंवत्सरः सर्वकर्मणि वर्ज्यः तत्रमेव
दृषभदृष्टिकर्तुं भमीनराशिषु न दोषः केचिद्दोषादक्षिणदेशे कोप्यति वारादिगुरुदोषोनेत्याहुः इति सयपक्षादिविचारः मुख्य
गुरुबलंबध्नावरस्येष्टरवेबलं द्विपंचसप्तनवेकादशस्थोगुरुः कन्यायाः शुभः जन्मतृतीयषष्ठदशमस्थानेषु पूजा होमात्म
कशांत्याशुभः चतुर्थष्टमद्वादशस्थानेषु दुष्टफलः कर्कधनुमीनगश्चतुर्थदिस्थानेषु न दुष्टः संकटे चतुर्थद्वादशस्थोदि
वारमष्टमास्त्रिवारं होमादिरूपपूजायार्चितः शुभः वरराशेः त्रिषद्दोषादशस्थानेषु शिवः शुभः अन्यत्रग्रहमरवोक्तपूजाशुभः
गुरुपूजाप्रकारउपनयनप्रकरणे उक्तः जन्मतो गर्भतो वापंचमवर्षप्रभृति अष्टमवर्षपर्यंतं कन्याविवाहे उचितैः काळः षट्
वर्षोत्तरं वर्षद्वयं प्रशस्ततरः षड्विंशत्येनोद्वाद्या कन्यावर्षद्वयतः सोमो भुंक्ते ततस्तद्वर्षं श्वततो न लेइत्युक्तेः नवमदशम
वर्षयोर्मध्यमः एकादशवर्षे अधमः द्वादशादौ प्रायश्चित्तावतः ब्रह्मदेव आर्षः प्राजापत्य आसुरो गंधर्वो राक्षसः पुराणव
स्यो विवाहाः योग्ये वरमारुह्यो लंकृत्य कन्यादानं विधिना तस्मैदानं ब्रह्मविवाहः यत्ने कृत्वा कर्म कुर्वते त्वं कृत्य कर्मोपयोगि
वः वरादेकं गोमिथुनं देवा गृहीत्वा तस्मै कन्यार्पणमायैः इदं गोमिथुनयद्वयं न निर्दिष्टं तस्य कुमारी पूजनार्थं त्वेन कन्याविज्ज

राम
६३

याभावात् त्वयेतयेवसहगृहधर्मो रणीय एतस्या जीव न पर्यंतं विवाहोत्तरं चतुर्थाश्रमो वान कार्यदत्ताभाष्ये कन्यादानं प्राजापत्यः शी
तिभ्यो यथेष्टं धनं दत्त्वा विवाह आसुरः वरवध्वो विज्या न्योन्यसंयोगो गंधर्वः युद्धादिना बलादरणं राक्षसः चौर्येण कन्याहरणं वैशा
चः पूर्वचतुर्षु पूर्वः पूर्वः श्रेष्ठः उत्तरेषु त्रयोत्तरो निंद्यः तत्र विप्रस्य ब्राह्मदेवो प्रशस्तो क्षत्रियस्य गंधर्वराक्षसो आसुरो वैश्यश्च आचम
जापत्यपेशावाः सर्वेषां संकटे राक्षसभिन्नाः सप्तविप्रस्य ब्राह्मदेवे तैरवरक्षत्रस्य वैश्यशूद्रयोः ब्राह्मदेवराक्षसाभिन्नाः पंच सर्वेषां
विनिवाहे पुत्रतत्त्वकर्मैः कन्यापरिग्रहोत्तरं स्वस्वगृहपरीत्य विवाहो होमादिविधिरावश्यकः शनविधिना दानं सर्वं न भवति यैशाचा
दौ सप्तपदीविधेः पूर्वमन्यस्मै कन्या देया ब्राह्मादिष्वपि कन्यादानोत्तरमपि सप्तपदीविधेः पूर्ववरस्य षण्डत्वादित्येता नेवरमृतो वा कन्या
न्यस्मै देया ब्राह्मविवाहोदायो जातः पुनोद्वाष्टवो न्दशपदानित्स्तारयते देवो दापुनः सप्तसप्त प्राजापत्यो दापुनः षट्षट् आर्षो दापु
त्रस्त्रीस्त्रीन् आश्वत्थानयनस्त्रेवु ब्राह्मादिषु द्वादशदशाष्टौ सप्तचतुर्वीन्यशं प्रपुत्रस्तारयत इत्युक्तं अन्येषु दुर्गिवाहेषु ज्ञेयधर्मद्विप
सुताः वाग्दानोत्तरं वरस्य देशांतरगमने यथासं प्रतिक्ष्यान्यस्मै देया कन्यायाः शुक्लं प्रदाय गमने वर्षप्रतीक्षा यत्तु वत्सादिवाहे सगोत्रत्वं
क्रीवत्वादिवरदोषे वा कन्यासप्तपदीविधुत्तरमन्यस्मै देयेति तत्कालि मुने निषिद्धं वाग्दानोत्तरं पातित्वादित्येता भावेपि कन्यामदातुं
उक्तः एवं कन्याया अपस्मारदोषमनुक्ता दातापि दंड्यः अधर्माद्वा हेतुर्द्विजैर्भोजनो दौकते आसुरे एक उपवासो गंधर्वे त्रिरात्रं राक्षसे

ध.सि.३
६३

पैशाचमोभ्यां दायणं प्रायश्चित्तं इति विवाहभेदाः दशान्विहोत्रसंयोगं कुरुते योजने स्थिते सकनिष्ठः परिवेत्ता ज्येष्ठः परिवितिः एवं ज्ये
ष्ठायामनृदायां कनिष्ठकन्याद्विधिः कनिष्ठाद्ये दिधिः अत्र प्रायश्चित्तं अज्ञानतः पित्रादिदत्तोद्वाहे भ्रात्रोः परिवेत्तप
रिवित्तिसंज्ञयोः कुरुद्वयं कन्यायाः कुरुद्वयतुरतिकुलं याजकस्य चां दायणं ज्ञानतः पित्रादिदत्तोद्वाहे सर्वेषां वत्सरं कुरुद्वयं कामतः पि
त्रादिदत्तोद्वाहे नैमासिकं अज्ञानेनादत्तोद्वाहे चां दायणादि दिधिष्ठादिपतेरतिरुद्धकुरौ अत्रापवादः सापनेदत्तके वा ज्येष्ठे कनिष्ठस्य
दशान्विहोत्रग्रहणे दोषो न सोदरे पित्री वेमूकबधिरवामनभग्नपादत्वादिदोषयुते देशांतरस्येवेत्यासक्त्ये पतिते महाशये गिण्यतिवृद्धे कृषि
सक्ते धनवृद्धिराजसेवादि व्यापारासक्ते चोषीसक्ते उन्मत्ते विवाहादिहोत्रेष्वा निवृत्ते च ज्येष्ठे कनिष्ठस्य दशान्विहोत्रग्रहणे दोषो न एवं मूक
त्वादिदोषयुतायां ज्येष्ठायामृष्टं इति परिवेत्तादि निर्णयः अन्यकन्यादातृक्रमः पितापितामहो भ्रातापितृकुलस्थः पितृव्यादिर्मी
तकुलस्थो मातामहमातुलादिः सर्वाभावे जननी त्वेवं पूर्वभावे परः परः भ्रातृणामुपनीतानामेवाधिकारः अनुपनीतभ्रातृणां नादेश्च
सत्वे मातादेरेवाधिकारो न तु पुत्रीतभ्रातुः सर्वाभावे कन्यास्वयं वरं वृणुयात् कन्यास्वयं वरे मातुदी त्वेव ताभ्यामेव नां दी आहूत
ये तत्र माता कन्या वा स्वयं प्रधानसंकल्पमानं कृत्यान्वद्वा लुण्ठनद्वारा कारयेत् वरस्तु संस्कृतभ्रात्राद्यभावे स्वयमेव नां दी आहूतं कुर्या
न्नमाता उपनयनेन कर्माधिकारस्य जातत्वात् द्वितीयादि विवाहे वरः स्वयमेव नां दी मुखं कुर्यात् परकीयकन्यादाने विशेषः अ

राम
६४

लीकृत्य सर्वे न परकीयांतु कन्याकां धर्मेण विधिनादानमसंगोत्रेपि युज्यते इति दातृनिर्णये वरवधोरपि नां दी कर्तृत्वनिर्णयः मूलन
क्षत्राद्यपादनयजातौ वधूवरो भवन्त्यश्वशुरं नाशयतः आश्वेषां त्यपादनयजातौ भवन्त्येष्वां त्यपादजाता वन्यो न्यज्येष्ठभ्रातरं विवा
रवां त्यपादजाता वन्यो न्यकनिष्ठभ्रातरं मद्याप्रथमपादे मूलवत्कलं केचिदाहुः केचिदुपनयनस्य द्वितीयजन्मरूपत्वात्तेन च द्वितीयज
न्मना पूर्वजन्मसंभवमूलादिदोषस्य निरस्तत्वात् वरस्य श्वशुराद्यतितादिदोषो नेत्यपादं संकटे वदंति श्वशुराद्यभावे बध्ना अपि न दो
षः नक्षत्रक्षनदीनाम्नीनां त्यपवतनामिकां नपश्याहिषेष्वा नान्ती न विभीषणनामिका मुद्देहेदिति वराय पुंस्त्वं परीक्ष्य कन्या देया अ
स्यापुंस्त्वं वते बीजं द्वादिभूतं च फेनिलामित्यादि पुंस्त्वं परीक्षा कुलं च शीलं च वपुर्वयं श्वविद्यां च वित्तं च सनाथतां च एतानुणा नक्ष
परीक्ष्य देया कन्या बुधैः शेषमचित्तमर्थं इति वधूवरयोर्मूलजातत्वादिगुणदोषनिर्णयः अथ विवाहे मासादि निर्णयः माघ
फाल्गुन वैशाख ज्येष्ठमासाः शुभप्रदाः मार्गशीर्षो मध्यमास्यात्कविदाघाटकार्तिकौ अत्र मिथुनेर्के आषाढो वृश्चिके कार्तिकश्च
देशाचारानुरोधेन ग्राह्यानुसर्गदेशे एवं मकरस्थवोषो मेघस्य चैत्रोपि ज्येष्ठयोर्वधूवरयो ज्येष्ठे मासि विवाहो न शुभः मासांतरे म
ध्यमः न ज्येष्ठयोर्विवाहः स्यात् ज्येष्ठे मासि विशेषतः हो ज्येष्ठौ मध्यमौ प्रोक्ता वेक ज्येष्ठं सुखावहं ज्येष्ठत्रयं न कुर्वत विवाहे सर्व
संमतं मिलुतेः तथा च ज्येष्ठमासो ज्येष्ठार्धस्वमंगले मध्यमध्यमः जन्ममास जन्मनक्षत्रादिकं ज्येष्ठापत्यस्य निषिद्धं सर्वकाल

ध.सिं.१
६५

मेके विवाहमिति त्वागुगद्यधर्म्य विवाहविषयं मयूखे आर्द्रादिदशानक्षत्रेषु सूर्याधिष्ठितेषु विवाहमौल्यादि कवसिष्ठादिभिर्निषिद्धमित्युक्तं
नैतत्तौस्तु मसिंघादिग्रंथे मातंगीदिनोतिर्यथेपीतिवहवः शिष्टा आर्द्रादिग्रंथे शदीयं नमन्यते अमावास्यानिषिद्धा रिक्ताष्टमीवस्योत्प
फलाः अन्यास्तिथयो बद्धफलाः शुक्लपक्षे चैवः कृष्णः त्रयोदशीयमेतौ मध्यमः सोमबुधगुरुशुक्रवाराः शुभाः अन्ये मध्यमाः रोहिणी
मृगमघास्तिक्षतसहस्रस्वातीमूलानुषाधारेवत्यः सर्वसंमतनक्षत्राणि हरदत्तमते चित्राश्रवणधनिष्ठाश्विन्यस्याधिकानि चत्वारि
तत्रापि खलग्रहयुतं नक्षत्रं नर्ज्यं चंद्रतारावलं कन्यावरयोः कभयोरपि अन्यतरस्य चंद्रबलाभावे राजतादित्यनं कार्यं मेषः कन्याघटः
सिंहो नक्षत्रं युगंधनुर्वेषः मीनः सिंहो धनुः कुंभो जादीनां घातचंद्रमाः यात्रायां युद्धकार्येषु घातचंद्रं विवर्जयेत् विवाहे सर्वमांगल्ये
बौलादौ जतबंधने घातचंद्रो नैव चिंत्यो यस्ते सीमंतजातयोः मृत्युयोगे पारिधर्म्यं भद्रायां पातबंधनौ विष्कंभादे दुष्टभागेति धिक्वदि
क्षवेपि च यामार्धकुलिकादौ च गंतरे विसेकमे केतुमे भूमिके पविवाहाः विवर्जयेत् ग्रहोपादादिशास्त्रे चित्तुः षडष्टदिवसाः
प्रागर्घिता नर्ज्याः भूके पेडल्कापाते च त्रिदिनं वज्रापाते चैकदिनं नर्ज्यं यावत् केतुः मृगसातवदशुभः समयो भवेत् अस्यापवादः भू
कपादे नैदोषोस्तिष्ठति आर्द्रादे कृते सति दिवा विवाहः प्रशस्तः राजानपि कन्यादानं हेमाद्रादिमते प्रशस्तं भवति अथलमेग्रहव
त् तं त्रिषष्टाष्टस्वर्कस्त्रिजल ४ धन १ गोक्षः क्षितिस्तु तस्त्रिषष्टस्थो ज्योत्स्नो व्ययनिधनवर्ज्यो १२।८ भयुस्तुतः द्वितीयाध्यायिका

राम
६५

अतस्तु २।४।५।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
रिपुधृतिः स्यः क्षितिस्तु सोष्टलश्राभे ८।११०। ज्योतिनिधनदशानास्त्र्यष्टरिपुशु शनिः शोषो लमेतनुपतिरथार्थमग्रहे विवाहेऽप्युः
सर्वमदनसर्गे ७ नेवशुभदाः शोषोशुद्धकेतः अन्येद्वादशगं चंद्रकेतनवमांशयो षष्टाष्टगोबुधं च १० वर्ज्यानां कुमैनीपिणः मे
धान्यकातुल्यत्कर्त्तृगणयानवमांशकाः शस्ताष्टवयुक्के कन्यातुलधनुर्दयाः अथेकविंशतिमहादोषाः दुःपंवांग्यष्टमोस
वसविधुखलतनुः षण्मतीडुः सितोरोसंकातिगंडदोषः सखलभगिनजोवक्रचकार्यपातो रंध्रं लयंकुचगोस्तगखलठदमास्ताशु
शुभः कूरवेधः कर्त्तव्यकांगेलां धिर्यहणभकुलवोदुः सणोत्पातमेव अथसंकटोत्पलं गोधूलैपदजातके शुभकरं पंवांग्यष्टदोषे
रधीस्तात्परपूर्वतोर्ध्वार्धकं तत्रेडुमशारिगं सोयांगं कुजमष्टमं कर्त्तव्यमाहः पातमर्कं कर्मजह्यादिप्रसुखेति संकटदंसद्योवना
येकचित् यथोक्तचंद्रताराधभावेदानानि चंद्रेशखलवणं चतारेतिथोविकुट्टे लयतंडुलांश्च धान्यचंद्रद्यात्करणे च वारयो
नेनिकुट्टेकनकंप्रदेवं षड्वर्गशुद्धादिविचारः कालसाधनादिप्रकारः कुलिकादिस्वरूपाणि च ज्योतिर्यथेभ्यो ज्ञातव्यानि वि
स्तारभियान्ने होच्यते इति मुहूर्तविचारः संक्षेपः मंडपानिमीयाद्यंगजातमंगिनो विवाहादेककनसत्रादौ कार्यं कंडनदलनबवा
रकमंडपमंडेदिवर्णकाद्यास्त्रितं तत्संबधिगतागतमक्षेनैवाहिके कुर्थादित्युक्तेः यवारकं विकसाइति भाषायां एवं हरिश्चादि

ध.सिं.३
६६

अंगेषु चंदनं नापेक्ष्यं विवाहं गं विवाहात्मा कृततीथयश्च नवमदिनेषु न कार्यं तत्र मंडपः षोडश द्वादशाक्षान्यतम संख्य हस्तश्च तुदी
रः कार्यः मंडपे चतुर्वर्त्तकरीये च वधूकरीयावेदी चतुरस्रां सोपानयुता प्राक् प्रवर्णा रंभासी भादिभिः सर्वतः सुशोभितां गृह निर्गमादौ म
भागे कुर्यात् अथ कन्याया जन्म कालीन ग्रहादियोग संचित वेधव्यपरिहारोपायः तत्र मूर्तिदानं कन्यादेवा कालौ संकीर्त्य वेधव्यहरं
श्रीविष्णु प्रतिमादानं करिष्य इति संकल्प्य पलतदर्थं तदर्थान्यतम प्रमाण हेम निर्मितां विष्णु प्रतिमां चतुर्भुजां सायुधो वृतेनाचार्येण
धुत्तरणादि पूर्वकं षोडशोपचारैः पूजयेत् वस्त्रापेण काले पीतवस्त्रे पुण्यापेण काले कुमुदी लज्जामालां च दद्यात् पूजां ते कन्यादेवं
प्रणम्य मंत्रेण दद्यात् यस्याप्रादिजनुषिष्ठं त्यापतिसमागतं विद्योपविश शास्त्राद्यैर्होतापि विरक्तया प्राप्य प्रानं महाघोरं यः
सौख्यधनाय हं वेधव्या इति दुःखोद्यतनाशाय सुखाप्तये वदु सो भाग्यदृष्टे च महाविष्णो रिमां तनुं सो वयं निर्मितां शतमातुर्भ्य
संप्रदेदि जैति ततो यथा वाक्ति हेमदक्षिणोदला अनघाद्याहमस्मीति निवेदेत् एवमस्त्विति निप्रोपिनिः ततो विप्रभोजनं अथ
वेधव्यहरं कुंभविवाहः विवाहकृतोपिनादिः कन्यावेधव्यहरं कुंभविवाहं करिष्य इति संकल्प्य नांदी आहूतं कृत्या महीधोरित्या
दिना कुंभस्थापनां ते तत्र वरुण प्रतिमायां वरुणं संपूज्य कलशमध्ये विष्णु प्रतिमायां विष्णुं षोडशोपचारैः संपूज्य प्रार्थयेत् वरुणं
गत्स्वरूपाय जीवना नो समाश्रया पतिं जीवय कन्याया शिरं पुन सुखं कुरु देहि विष्णो नरं देव कन्याया लयदुःस्वित इति ततो

राम
६६

विष्णुरूपिणो कुंभाये भां कन्यां श्रीरूपिणीं समर्पयामि इति समर्प्य परिवेत्त्यादि मंत्रैरधस्तादुपस्वि कुंभं कन्यां च मंवाहृत्या परिवेष्ट्य त
तः कुंभं निःसार्य जलाशये प्रभज्य शुद्धजले न समुद्रयेष्टा रित्यादिना मंत्रैः पंचपल्लवैः कन्यामभिषिञ्च्य विप्रान् भोजयेदिति इति कुं
भविवाहः अथ वरस्य मृतभार्यात्वं परिहारोपायः तत्र परिवेत्तत्वापाप्तत भार्यात्वं तत्वापपरिहाराय प्राजापत्यत्रयं चोदयणत्र
यं च कृत्वा असकृन्मत भार्यात्वयोगे तदुभयत्रयमाहृत्या कृत्वा मृतभार्यात्वं निरासद्वा राश्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं अमुत संख्यात्वं वा
न्यहोमं करिष्ये इति संकल्प्यादिस्थापनां ते न्वाधानं दुर्गात्रिविष्टुन् अष्टाधिका मुत संख्याभिश्च वीज्या कृतिभिः शोषेण स्वि
ष्टकृतमित्यादि प्रतिदेवतं तं ह्रीं निरूप्य प्रोक्ष्य च त्याग काल अष्टोत्तरा मुत संख्या कृतिपय्या सं च वीज्य इत्ययथा मंत्रं लिङ्गं दुर्गा
ये अथ ये विष्णवे च नममेति त्यजेत् जातवेदसे त्यनुवाकस्योपनिषदक्षयः दुर्गात्रिविष्टुवो देवताः त्रिष्टुष्टं देव वीज्यहोमे विनिचो
गः अनुवाकानुष्टुप् प्रत्येवं होमः तत्र प्रथमं चतुरधिकं पंचसहस्र संख्यं श्वरुहोमस्ततश्चतुरधिकं पंचसहस्रान्यहोम इत्येवम
मुत होमः होमशेषं सभाप्य द्वादशविप्रान् भोजयेदिति अथ वा कस्यचिद्वा सस्य विवाहं कुर्यात् अथ मृतपुत्रस्य दोषं द्वास्त्रिणो दाहनं ह
रिवंशश्रवणं प्राहारु इजपश्चेति त्रीणि त्र्यस्तानि सप्तस्तानि वा वाक्त्वे क्षया कुर्यात् रुद्रजपे दशांशे नाज्या कर्तव्यं होमः रुद्रिवंशश्च
न विधि रन्येपि विधयो विस्तरेण प्रागुक्ताः यथाशक्ति भक्षणं लं कृत कन्या प्रदाता श्वमेधया जीभयेषु प्राणदाता चेति त्रयः सप्त

ध.सि.३
६७

पुण्याः सुत्वाकन्याप्रदातारं पितरः सपितामहाः विमुक्ताः सर्वपापेभ्यो ब्रह्मलोकं व्रजन्ति इति कन्यादानप्रशंसा विष्णुजायातरं मल
तस्य कोपनकारयेत् अग्रजायां तु कन्यायां न स्त्रीया तस्य वै गृहे इति कन्याग्रहे पित्रोर्भोजननिषेधः विवाहमध्ये स्त्रिया सह भोजनं विष
रोषः अन्य - पत्न्या सह भोजने वा द्रायण प्रायश्चित्तं अथवाग्दानादिविचारः विवाह नक्षत्रयुते सुदिने चरस्य पित्रादिः कन्याग्रहं
गत्वा कन्यायुजनं करिष्ये तदगत्वेन गणपतिपूजनं वरुणपूजनं च करिष्ये इति संकल्पयेत् अवशिष्टः प्रयोगो न्यत्र ज्ञेयः अथ विवाह
दिने तत्पूर्वदिने वा ध्वजहरिद्रातैलादिनामं गले स्नानं करयित्वा तत्रैव हरिद्रादिनावरस्य मंगलस्नानं करणीयमिति विचारः एवं
चरस्य पित्रादिः पत्न्या संस्कारं च सह कृताभ्यंगस्नानो हतवासाः प्राप्नुवन्त्युपविश्य स्वदक्षिणे पत्नी तद्दक्षिणे संस्कार्य मुपवेश्य दे
वाकालो संकीर्त्य ममास्य पुत्रस्य देवपित्र्यक्रियापाकरणहेतुधर्मप्रजोत्पादनसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं विवाहस्य संस्कारक
मं करिष्ये तदगत्वेन स्वस्तिवाचनं मातृकापूजनं नांदीश्राद्धं नंदिन्यादि मंडलदेवतास्थापनं च करिष्ये तदा दौ निविष्टतां गणपति
पूजां करिष्ये इति पुत्रविवाहे संकल्पः कन्याविवाहे तु जातकर्मदिनोपममास्याः कन्यायाः जातकर्मनाम कर्मसूची बल्लोकनानि
श्रमणोपवेशनान्नाशान् चोत्संस्काराणां बुद्धिपूर्वकलोपन्यप्रसवामपरिहारार्थं प्रतिसंस्कारमर्धकुरु चोच्चाः कुरु तस्य
स्वास्त्राय गोनिश्रुयी भूतयथाशक्तिरजतदानेनाहमान् करिष्ये गर्भाधानसीमंतमोर्त्तपितमोरप्यहः ततो ममास्याः कन्यायाः

राम
६७

नैह

भर्तासधर्मप्रजोत्पादनं चैवैव पितृपितृपुत्रग्रहधर्मवरणेष्वधिकारसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं विवाहस्य संस्कारं करिष्ये इति विशेषः
त्रोषं पूर्ववत् भ्रात्रादिममभ्रातृरिति भगिन्या इति वा पितृव्यादिः कर्त्ता मम भ्रातृसुतस्य भ्रातृकन्याया इति वा संकल्पो हं कुर्यात् वरवध्वोः
स्वयंकर्त्तृत्वे मम देवपित्र्यक्रियादिममभर्तासहेत्यादि च संकल्पः केचित् स्वस्तिवाचनकाले कन्यादानादिकाले वा प्रधानविवाहसंस्का
रसंकल्पं न कुर्यात् इति प्रमादः इति विवाहः अन्येतु कन्यादानविवाहो मादिसं कल्प एव प्रधानसंकल्पस्तदतिरिक्तं विवाहपदार्थाभावा
दित्याहुः मातृकापूजां तेन तपितमातृमातामहावरवध्वोः पितास्वपित्राद्युदेस्मकपावेण नमयुते नांदीश्राद्धं कुर्यात् इत्यसंदिग्धं मा
तयेव जीवं सोतत्पार्वण्योपः तथान्वीभयत्र पार्वण्ये नैव नांदीश्राद्धसिद्धिः मातृमातामहयोजने पितृपावेणे नैव तत्सिद्धिः
पितृप्रपितामहमृतौ पितृमहजीवने च पितृप्रपितामहमृतत्वे तु हि स्थितपार्वणं तथान्व पितृप्रपितामहमृतत्वे नांदीश्राद्धं कुर्यात्
वः पादाभ्यादिप्रयोगः प्रपितामहमात्रजीवने पितृप्रपितामहमृतत्वे तपितामहासुदेवाः पितृमृतौ पितृमहप्रपितामहजीवने पितुः पि
तामहस्य पितृमहप्रपितामहौ च नांदीश्राद्धं कुर्यात् एवं मातृमरणे पितृमहमातृजीवने मातः पितुः पितामहप्रपितामहौ च नां
दीश्राद्धं कुर्यात् प्रपितामहमात्रजीवने मातृपितामहौ पितुः प्रपितामहौ च नांदीश्राद्धं कुर्यात् पितृमहप्रपितामहौ च नां
दीश्राद्धं कुर्यात् पितृमहस्य पितृमहप्रपितामहौ च नां दीश्राद्धं कुर्यात् मुख्यमातृजीवने सापत्नमातृमरणे पितृमातृपावणं एवं मुख्यपिता

ध.सिं.३
६८

महजीवनेपितामह्याः सपत्नीमतावपितयासहैमानुषार्थं किंतुपूर्वोक्तएवञ्चारः एवंप्रपितामहीसपत्नीविषयेपि एवंमुख्यमातामही
जीवनेतत्सपत्न्यादिमरणेपिनमातामहादीनांसपत्नीकत्वेनोच्चारः किंतुकेवलनामेव दशीदीमातजीवनेसपत्नमातुर्मौकेवलानामेव
पित्रदीनामुद्देशेइतिसिद्धांतात् अथमातामहमौमातुःपितामहजीवनेमातामहतत्पितामहप्रपितामहाइत्युच्चारः मातुःप्रपितामहमा
त्रजीवनेमातामहमातृपितामहोमातामहस्यप्रपितामहस्य नांदीमुखाइत्युच्चारः द्वयोर्जीवनेमातामहमातुःपितामहस्यपितामहप्रपि
तामहोवनांदीमुखाइत्युच्चारः अथजीवत्पितृकोमत्मातामहोवविवाहोपनयनंजातकर्मदिषुपुत्रसंस्कारेषुमातृमातामहयोर्वि
णहयमेवकुर्वीत मातयेपिजीवत्यांमातामहपार्वणमेव मातामहजीवनेमातृमरणेजीवत्पितृकः सुतसंस्कारेमातृपार्वणमेवदेवरहितंकु
र्वीत त्रिषापिजीवत्सुतसंस्कारेषितुःपित्रदीनुद्दिश्यपार्वणंयंकुर्वीत त्रिषुजीवत्सुतसंस्कारेनांदीआह्वोयएवेतिपक्षंतरंश्र्धारं
मेउक्तं द्वितीयविवाहेसमावर्तनाधानादिषुस्वसंस्कारेषुनांदीआह्वंकुर्वीत जीवत्पितृकःपितुःपित्रादीनुद्दिश्यपार्वणंयंकुर्वीत पितु
र्मौतपितामहीप्रपितामहः पितुःपितृपितामहप्रपितामहाः पितुर्मौतामहमातुःपितामहमातुःप्रपितामहानांदी मुखाइतित्रोच्चारः
अत्रपितुर्मौतादिजीवनेतत्पार्वणलोपः मृतपितृकस्तु स्वपित्रादीनुद्दिश्येतिस्वसंस्कारे पितृपितामहयोर्जीवनेपितामहस्यमात्रादि
पार्वणत्रयोद्देशः त्रयाणांजीवनेपितृपार्वणलोपः तत्रसुतसंस्कारेइवस्वसंस्कारमातृमातामहयोः पार्वणाभ्यामेवनांदीआह्वसि

राम
६८

दिः पित्रादित्रयजीवनेमातृमातामहयोश्चजीवनेप्रपितामहस्यपित्रादिपार्वणत्रयोद्देशोऽननांदीआह्वं एवंप्रथमविवाहेपिकर्त्तृतराभा
वात् वरएवनांदीआह्वंकुर्वीत मृतपितृकः स्वपित्रादीनुद्दिश्यजीवत्पितृकस्तुपितुःपित्रादीनुद्दिश्यकुर्वीत जीवत्पितृपितामहस्तुपि
तामहस्यपित्रादिपार्वणत्रयोद्देशेन प्रपितामहस्यापिजीवनेप्रपितामहस्यपित्रादिपार्वणत्रयोद्देशेनवापितृपार्वणलोपेनवा
नांदीआह्वं अत्रसर्वत्रपितुःपितामहादेवीपित्रादिपार्वणोद्देशपक्षेस्वमातृमातामहयोर्मरणेपिनस्वमातृमातामहयोः पार्वणं किं
तुपित्रादेर्मातृमातामहयोरेवेतिज्ञेयं इतिजीवत्पितृकनांदीआह्वप्रयोगः यदातुक्न्याविवाहपुनरन्योपनयनंप्रथमविवा
हंचपितृव्यमातृत्वादिः करोतितदासंस्कार्यस्यमृतपितृकत्वे अस्यसंस्कार्यस्यपितृपितामहप्रपितामहाइत्यादिप्रयोगंकुर्वीत सो
दरमातुर्मौतादिविशेषः आतुःपित्रादीनांसंस्कार्यपित्रादीनांवेक्यात् सापत्नमातातुसंस्कार्यस्यमातृपितामहीप्रपितामहाइत्या
द्युच्चारयेत् संस्कार्यमातृजीवनेतत्पार्वणलोपः संस्कार्यस्यजीवत्पितृकत्वेमातृत्वादिः कर्त्तासंस्कार्यस्यपितुः मातृपितामही
प्रपितामहः संस्कार्यपितुःपितृपितामहप्रपितामहाइत्याद्युच्चार्यतत्पितुःपित्रादिपार्वणत्रयंकुर्वीत संस्कार्यस्यपितृपिता
महयोर्जीवनेमातृत्वादिः संस्कार्यपितुर्मौतादीन्मातामहादीनुद्दिश्यपार्वणंयंकुर्वीत पितुर्वर्गद्वयाद्यजीवनेएकैकवर्ग
पार्वणं पितुर्वर्गत्रयाद्यजीवनेमातृत्वादिः पितृमहस्यमात्रादिपार्वणत्रयोद्देशंकुर्वीत पितृमहस्यमात्रादिजीवनेतत्पार्वणलोपः

ध. सि. ३
६९

पः पूर्ववत् पितृज्येजीवितकसंस्कारकतैरिनोच्चारैरिरोषः संस्कार्यपितुः पित्रादीनां पितृज्यपुत्रादीनां चैक्यात् पितामहस्य संस्क
र्तत्वे संस्कार्यपितृमरणे संस्कार्यस्य पितुः मम पितृपितामहो न नां दी मुखाः संस्कार्यस्य मातादयो मातामहादयश्चैत्याद्युच्चारः सं
स्कार्यपितृजीवने पितामहः कर्तो स्वमातृपितृमातामहपार्वणानिमित्तेति पदरहितानि तत्सहितानि बोध्यते एवं प्रपितामहक
तैर्यप्येवं दातुमशक्नुवता कन्यादानाधिकारिणात्वं कन्यादानं कुर्वित्ति प्राप्तिर्नोयः परकीयकन्यादातुमिच्छति यश्च सुवर्णेना
यांकृत्वा अनाथांस्तत्वावाक्यं कन्यादातुमिच्छति सोऽपि संस्कार्ययाः कन्यायाः पित्रादीनुच्चारयेत् तस्याः पितृजीवने तदीयभाज्याद
न्तस्यावर्गभयाद्यजीवने पितुः पित्रादीनिति यथासंभवमह्यं इति पितृज्यकर्तृकनां दी आह्वययोगः इतः कन्याया विवाहे कुर्वन्
प्रतिग्रहीता पिता स्वपित्रादीनुद्दिश्यैव कुर्वीत् इतः कस्तु पुत्रो यद्यधिकार्यतराभावात् पुत्रजनकपितृधनस्तदा जनकपित्रादीन् प्रति
ग्रहीत पित्रादीन् पितरौ पितामहौ प्रपितामहौ न नां दी मुखा इत्येवमुच्चार्य नां दी आह्वयं कुर्वीत् एवं मातृपार्वणे मातामहपार्वणे च हि
वचनप्रयोगः कथ्यः यदितु जनकधनग्रहणे अधिकार्यतरसत्त्वात् पुत्रजनकधनस्तदा प्रतिग्रहीत पित्रादीने बोद्धव्यं कुर्वीत् न
पितृद्वयोद्देशेन अनसर्वसर्वत्र संभ्रमेण कवित्कन्विमातृपार्वणपितृपार्वणयोः कमवैपरीत्यपाते पितृकर्मो न विवक्षितः स
र्वत्र नां दी आह्वयः पूर्वमातृपार्वणततः पितुः पार्वणततो मातामहस्येति क्रमस्य निश्चितत्वात् बहुवकाशाय नैमातृपितामहा

राम
६९

प्रपितामहाः इत्यादिनानुलोम्येन पार्वणत्रयेण चार्च्यः ते निरीयादिभिस्तु प्रपितामहपितामहपितर इत्येव मारिनायुक्रमेणोच्चारः
कार्यः एकसंस्कार्यस्यानेकसंस्काराणां सप्तानुष्ठानेनां दी आह्वयसंस्तुतेव एवं यमल्योद्देश्योः पुत्रयोः कन्ययोर्वा विवाहोपनयनादिसं
स्काराणां सहेवानुष्ठाने पिनां दी आह्वयसंस्तुतेव यमल्योः संस्काराणामेकमंडपे एककाले एकेन कर्त्ता सहकरणे दोषो नैव सुक्तं नां दी
आह्वयनाभावे आममाभावे हि रण्यं दद्यात् हि रण्यभावे युग्मजातपुत्रो न पयसा स्नाननिष्कृषी भूतं यथा शक्तिं किंचिदप्यं स्वाहा
नममेति वदेत् अन्यः सर्वेपि निरोषो गभीधानप्रकरणो विस्तरेणोक्तस्तत एवानुसंधेयः इति नां दी आह्वयं ततो मंडपदेवतास्था
पनं ग्रहयन्तश्च स्वस्तिवाचनान्त्वं नां दी आह्वयं ततः वा कार्यः अथ कन्यादाता वरग्रहणतः करिष्यमाणकन्याविवाहो गत्वेन वरस्य
सोमोत्पत्तां करिष्यति संकल्प्य गणेशवरुणैः संपूज्य वरं पादप्रक्षालनं वस्त्रं गंधपुष्पनीराजनैः संपूज्य यथाचारं दुग्धादिप्राशयेत् त
तो वरो मंगलघोषैर्वीहनाच्छादय्य गच्छेत् वरपिता वधूं वस्त्रादिना पूजयेदिति यथाचारं लभ्यदिने कन्यापिता कन्याया अन्यो
न्यासि गितगोरीहरयोः प्रतिमां सुवर्णेनोपधादिनिर्मितां कात्यायनीं महाभद्रमीश्वरीं मिः सहपूजयेत् तत्र कोणचतुष्टयस्थापित
कलशश्रेणीनां मध्ये उपलभ्युतदृष्टदिवस्त्रे वा तं दुग्धपूजयेत् गोरीहरौ मंत्रेण पूजयेत् तत्र सिंहसनस्था देवैः श्रीसर्वांगैः कारसंयुतां
वीतांबरधरं देवं च द्वादशकृतशेखरं करेणाधः सुधापूर्णकलशं दक्षिणेन तु वरदेनाभयं वामेनाश्लिष्यन्तनुप्रियां इति ध्यानं

ध.सि.३
३०

जाः गौरीहरमहेशानसर्वमंगलदायक पूजां गृहणदेवेशसर्वदामंगलंकुरु इति पूजामंत्रः कन्यादेहप्रमाणेन सप्तविंशतितंतुभिः कं
तयावर्तिकयादीपं प्रज्वाल्य सुवासिनीं ब्राह्मणान् भोजयेत् इति गौरीहरपूजा पंचविंशतिर्भीषां वैष्णवग्रंथिसंयुतोऽं वायोविष्ट
रः संपाद्यः वरस्यार्थं वैष्णवात् च्छायागृह्योदितः मधुपर्कः प्रदातव्यो ह्यन्यशास्त्रेऽपि दातव्य इति मधुपर्कः तनदध्य
लाभेयोजनं वा मध्वन्नाभे सध्विगुणे वा प्रतिनिधिः गृहगतं स्नातकं वरं मधुपर्के गार्हपत्ये इति संकल्पः वरस्य द्वितीयोद्वाहे तु स्नात
कं इति पक्षलोपः ततो यथागृह्यं मधुपर्कप्रयोगो ज्ञातव्यः एवं गुरुश्रेष्ठविप्राराजावेति गृहगताय श्रेष्ठतां कृत्वा नमस्कृत्य मधुपर्कपात्र
जनीयाः कस्त्रिणादीनामपि अर्चयित्वा स्वयं मधुपर्कं न तु दातव्यं तत्रास्मा जयंतस्तु सवन्नयजमानशास्त्रेण मधुपर्कं दत्त्वाह अनर्ग
धपुष्पपुष्पदीपपूजां ते उपहारो माधविकारसहितो भोजनार्थं देयः एवं मधुपर्कं तत्पूर्वं वा कृतं भोजनार्थं वरायो वोचितो दाता क
न्यादद्यात् अथ लघुघटी स्थापनं दशपलमितताम्रघटितं घटं गुल्फेन तं द्वादशांगुलं विस्तृतं धारयन्तं कुर्यादिति सिंधुः द्वादशा
र्धपलान्मानं चतुर्भिश्चतुरंगुलैः स्वर्णमाषैः कृतं छिद्रं यावत्स्थजलमुत्तमिति तु श्रीभागवते तृतीयस्कंधे उक्तं अस्माभ्यः अशी
तिगुंजात्मकः कर्षः अस्यावसुवर्णसंज्ञा कर्षचतुष्टयं पलं तथा च षट्पलताम्रविरचितं पात्रं विंशतिगुंजोन्मितसुवर्णनिर्मित
चतुरंगुलदीर्घशलाके यास्य लेकत छिद्रं कुर्यात् तेन छिद्रेण यावत्स्थप परिमितं जलं प्रविशति तेन च प्रस्थजलं पूरणेन तस्या

रात्र
३०

त्रं जले मद्यं भवति तत्पानं घटी कालप्रमाणं तत्र प्रस्थमानं तु षोडशपलात्मकं पलं सुवर्णं च त्वारः कुंडवः प्रस्थमात्रकं द्रोणं च त्वारिका
चेति पूर्वपूर्वचतुर्गुणमित्युक्तेः यथांतरे चतुर्मुष्टिः कुंडवश्च त्वारः कुंडवाः प्रस्थ इति केचित्प्राच्यसंख्याकगुरुवर्णोऽन्तरे पलसंज्ञकः
कालः षष्टिपलकालानाडिकेत्याहुः एवं प्रमाणीकृत्यं घटी त्रयं सूर्यमंडले स्यादर्धे द्ये धीस्ते वा जलपूर्यताम्रपात्रे मत्पाने वा क्षिपे
त् तत्र मंत्रः मुख्यं त्वमसि यं ज्ञाणां ब्रह्मणा निर्मितं पुरा भवभावाय दंपत्योः कालसाधनकारणं अनेन मंत्रेण गणेशावकणपूज
नपूर्वकं घटी यंत्रं स्थापयेत् एवं स्थापिता घटिका श्रेयसाय नैर्कृतवायव्यदिग्गतां शुभा मध्यस्थितान्पदिग्गतां च शुभा एव
मायेयादिपंचदिक्षु पूर्णान् शुभा इति घटी विचारः अथ ज्योतिर्विंशतिशुभकाले हस्तो तशले तदुलराक्षि पूर्वोपरोक्तत्वा पूर्वभा
गौ प्रत्यशुस्वंबरं अपरस्मिन्मा शुर्वी कन्यामवस्थाप्य तयोर्मध्ये कुंकुमादिकं स्वस्तिकां कृतं मंत्रः पटमुदग्दशधारयेयुः कन्यावर
योः पित्रादिज्योतिर्विंदं संपूज्य तद्भाक्षताः फलपुताः कन्यावरवोरं जलोद्घात कन्यावरौ साक्षतहस्तौ स्वस्तिकालो कनपरोऽमु
कदेवतायेन मद्रतिस्वस्वकुलदेवतां ध्यायंतौ तिष्ठतः ज्योतिर्विंशमंगलपद्याष्टकपाठांते स्वोक्तकाले तदेव यन्मिति पठित्वा सुमुख
तैमस्तु ॐ प्रतिष्ठे लुके अंतः पटमुत्तरतो पवासेयुः ततः कन्यावरौ परस्परशिरसोरक्षतप्रक्षेपं परस्परं दक्षेपं च कुर्यातां वराव
वाभ्रमध्यदेशे ॐ भर्तुवः स्वरिति परिमृज्य दर्भी निरस्यापः स्तरोत् वैदिकेऽप्यमाना ब्राह्मणारवणवार्क्याते कन्या पूर्वकं

ध.सि.३
७१

ताभ्यामक्षतारोपणं प्रतिवाक्यं कार्यं ततः प्राप्नुस्वंबरं प्रत्यक्षं कन्यां कृत्वा दाता दत्तदक्षिणे सपत्नीक उपविश्य वरं दातुं कारादिर
हितामहतवस्त्रस्वदेयात्वं कारमात्रमुतां कनकमुतां जडिं वरं प्रजावशिष्टं धर्मिणस्तपादां कन्यामिव दद्यात् कुशाहस्तौ देशकात्वेनो
संकीर्त्या मुकप्रवरो मुकगोत्रो मुकशर्मो हं मम समस्तपितृणां निरतिशयानंदं ब्रह्मलोकं वा दद्यात् कन्यादानं कन्यां कृत्वा वा सये
नेन प्रवरेणास्यां कन्याया मुत्या दमिष्यमाणं स तस्या द्वादशावरा द्वादशपरान् पुरुषांश्च पवित्री कर्तुं मात्मनश्च दक्षिणा नारायण प्री
त्येवाह विवाहविधिना कन्यादानं करिष्ये इति कुशाक्षतजलेन संकल्प्य उवाच कन्यां संप्रगृह्य कन्यां कनकं संपत्तां कनकं भ
रणेयुतां दास्यामि विष्णवे तुभ्यं ब्रह्मलोकं जिगीषया विश्वं भरः सर्वभूतः साक्षिण्यः सर्वदेवताः इमां कन्यां प्रदास्यामि पितृणां तार
णाद्यन्त्येयुक्ता कां स्मयाजस्य कन्यां जले रूपं विवरां जलं निधाय दक्षिणां स्थित पत्न्या संततां क्रियमाणं शुद्धे दक्षिणां सहिरण्ये व
रहस्ते क्षिपन्वदेत् कन्यातारयतु पुण्यं वर्धतां शीतिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु पुण्याहं नंतो ब्रुवंतु इत्यादि वाक्यं न तुष्टुं ते अमुकप्र
वरो मुकगोत्रो मुकशर्मो हं मम समस्तेत्यादि प्रीतये इत्यंतमुक्ता अमुकप्रवरोपेताया मुकगोत्राया मुकशर्मिणः प्रपौत्राया मुकशर्मिणः
पौत्राया मुकशर्मिणः पुत्राया मुकशर्मिणो श्रीधररूपिणो वराय अमुकप्रवरामुकगोत्रामुकशर्मिणः प्रपौत्रामुकशर्मिणः पौत्राम
मुकशर्मिणो मुमूक्षु श्रीममुकनाम्नी कन्यां श्रीरूपिणीं प्रजापतिदेवत्यां प्रजोत्पादनाय तुभ्यमहं संप्रददे इति सहिरण्यं हस्ते साक्षत

राम
७१

जलं क्षिपेत् प्रजापतिः प्रीयतां कन्यां प्रतिगृह्णातु भवान् इति वदेत् एवं विवारं कन्यातारयत्विद्यादिना कन्यादानं कार्यं वरः ॐ स्व
स्तीत्युक्ता कन्यां दक्षिणां संस्पृष्ट्वा करदं कस्मा अदात् ० दक्षिणीं प्रतिगृह्णात्विति निरुक्ता धर्मप्रजासिध्यर्थं प्रतिगृहीतीति वदेत् दाता
गौरी कन्यामिमां विप्रयथाशक्तिं विभूषितां गोत्राय शर्मिणे तुभ्यं दत्तां विप्रसमाश्रया कन्ये ममाग्रतो भूयाः कन्ये मे देवि पार्श्वयोः कन्ये
मेष्टुतो भूयास्त्वदाना नो क्षमाधुयात् मम वंशकुले जातायाः क्षिता वत्सराष्टकं तुभ्यं विप्रमयादना पुत्रपौत्रप्रवर्धिनी धर्मे नार्थेना
कामेन नातिचरिते व्यात्ययेयं वरो नातिचरामि इति दाता उपविश्य कन्यादानं प्रतिष्ठापित्वा धर्म्यं ददं सुवर्णमग्निदेवत्वं दक्षिणात्वेन संप्र
ददे ॐ स्वीस्तीति वरः ततो भोजनपात्रजन्मपात्रादिदानानि पितामहोदानकर्तृवेत्येवमिति वदेत् पुत्रीमित्य
तः पूर्वमेव वदेत् भ्रात्रादिः पुरुषत्रयकीर्तनमेव कुर्यात् कापिममेति न वदेत् प्रापितामहः प्रपौत्रीमित्यत्र ममेति न वदेत् मातुल्यादिर
न्यादाता स्वगोत्रं स्वविशेषणत्वेनोक्ता मुकशर्मिणः समस्तपितृणामिति कन्यापितृनामवर्जं तमुक्ता कन्याविशेषणत्वेन तज्ज
वादि वदेत् मम वंशकुले जातेत्यत्र ममेति स्थाने कन्यापितृनामवदेत् दत्तककन्यादाने मम वंशकुले दत्तेति श्रुकोहः अथ क
न्यादानं गत्वेन गवादिदाने मंत्राः यज्ञसाधनभूताया विश्वस्याद्यो धनाशिनी विश्वरूपधरा देवः प्रीयतामनयागवा हिर
ण्यगर्भसंभूतं सुवर्णं चांगुलीयकं सर्वप्रदं प्रयच्छामि प्रीणा तु कर्मभापतिः इत्यंगुलीयस्य क्षीरोदमथने रक्षं मुधतं कुंडले ह

ध. सं. ३
७२

यं श्रियासहस्रमुक्तं देवैः प्रीयतामिति कुंडल्योः कांचनं हस्तवलयं रूपकांतिसुरप्रदं विभूषणं प्रदास्यामि विभूषयतु मे सदे
ति वल्लभयोः परापवादपैरुन्यादभक्ष्यं च भक्षणात् उत्पन्नपापदानेन तान्मया नश्यन्त्यतु इति तान्न जलपात्रस्य यानि पाया
निकाम्यानिकामोद्यानिकृतानि च कांश्च पात्रप्रदानेन तानि नश्यंतु मे सदा इति भोजनार्थं कांश्च पात्र अगम्यागमनं चैव परदासा
भिमर्शनं शौचपात्रप्रदानेन तानि नश्यंतु मे सदा इति जलार्थं स्वभोजनार्थं च शौचपात्रस्य दत्तं पृथक् पृथगेन नागवध्नीदलानि
तं पूर्णं चूर्णपात्रेण कण्टरपिष्टकेन च सपूगखंडनं दिव्यं गंधर्वीधरसां प्रियं देवदेव निरातं कंत्वत्सारां लुक्छमां इति तां बृत्
स्य एवं दासीमहिषा गजाश्च भूमिस्वर्णपात्रयुक्तकेश्या गह्वरजतवृषणां दानमंत्राः कौस्तुभेष्टयाः अंतःपट्टधारणादि
कन्यादानांतं केचिदभिप्रतिष्ठापनोत्तरं कुर्वति केचित्सुवींगहोमोत्तरं केचिदाज्यसंस्कारोत्तरमिति अनेकपक्षास्तत्र स्वस्वगृहा
नुसारेणाचारानुसारेण च व्यवस्था ततो बधुवराभिषेकः ततः कंकणबंधः अग्राक्षताशेषणं बधुवराभ्यामन्योन्यातिष्ठके
रणं प्राच्या बंधनं अष्टपुत्रीकं तु कीर्मांगल्यतत्त्वादिदानं गणेशपूजा चतुर्बन्धनं उत्तरीयवस्त्रांतयं धियो जनं लक्ष्यादि
जादि इति कन्यादानानुक्रमः प्रायः बह्वचानामन्येवाच यथा गृह्येयः अथ विवाहहोमः बधुवरोपूर्वी कलशपादेदीप
त्रयोषेणावरुणवरः स्वासने उपविश्य बधुं दक्षिणत उपवेश्य देशकालो संकीर्त्य प्रतिगृह्यता यामस्मां बंध्वां भार्यात्वमिह

राम
७२

ये विवाहहोमं करिष्ये इति संकल्प्य यथा गृह्यं विवाहहोमं कुर्यात् एतदक्षि विवाहाग्निं रक्षेत् रक्षितो मिश्रतुथः कर्मपर्यंतं गृहप्रवेश
नीय होमात् पूर्व अनुगतश्चेद्विवाहहोमः पुनः कार्यः गृहप्रवेशनीयोत्तरमनुगतो होमद्वयमपि पुनः कार्यं केचित्तु द्वादशरात्रपर्यंतं द
त्युक्तायाश्चेत्याज्याहुतेः साध्वीजकत्वमाश्रित्यात्रापि अथाश्वेसाहुतिमेवाहुः अथ गृहप्रवेशनीयहोमः सच बध्वा सहस्वश
हंगतस्य विहितस्तथापि शिष्टाः अथ गृहप्रवेशनीयहोमः कुर्यात् तत्रार्धरात्रोत्तरं विवाहहोमोत्तरं प्रातस्तिथ्यादिसंकीर्त्यं ममाग्नेर्गृहादि
त्वसिद्धिदाराश्रीपरमेस्वरप्रीत्यर्थं गृहप्रवेशनीयोत्तरमनुगतो होमद्वयमपि पुनः कार्यं केचित्तु द्वादशरात्रपर्यंतं देवविवाहहोमो
त्तरं पुनस्तिथ्यादिसंकीर्त्यं संकल्प्य पूर्वकं रात्रौ यथा गृहप्रवेशनीयहोमं करणे दोषान् यत्तु विवाहहोमयहप्रवेशनीयहोमयोरेकं तं
त्रेणानुष्ठानं कुर्यात् तन्मयुक्तं विवाहाग्रे वगृहप्रवेशनीयहोमोत्तरं गृह्यत्वसिद्धिश्च आयनतैत्तिरीयादीनां भवति तैत्तिरीयका
तीयादीनां पुनराधाने अकारांतं रमस्ति यद्विवाजोद्यद्विद्यतीमध्ये शुभं तस्मिन् प्रातः गृहप्रवेशनीयाभावे पित्र्यतीपातादिसंभवे पितृदे
वोपासनहोमार्थः तदुत्तरं चेत्यरादिने सायमौपासनार्थः सवेद्यं सायं संध्यामुपास्य विवाहाग्निं प्रज्वाल्य प्राणानामभ्यदेशकालो सं
कीर्त्य अस्मिन् विवाहाद्यौ यथोक्तकाले श्रीपरमेस्वरप्रीत्यर्थं यावदजीवनमुपासनं करिष्ये इति संकल्प्य पुनर्देवाकालो संकीर्त्य श्रीपर
मेस्वरप्रीत्यर्थं सायं प्रातरुपासनहोमो करिष्ये तत्रेदानीं सायमौपासनहोमं करिष्ये प्रातस्तु पूर्वसंकल्पितप्रातरोपासनहोमं करिष्ये

ध.सि.३
७१

इति होमः कार्यः अथ त्रिशंखं वधूः वधूः चारिणा बलं कुर्वाणा बधूः शायिनौ अक्षरलवणाशिनौ तिष्ठेतां अथ वतुर्धदिनसे देविणी दा
नं तत्र वधूः पितृभ्यामुपेयिताभ्यामुपेयिता ये वरमात्रे कार्यं वरमात्रे जो दोषे तस्याः शुद्धप्रतीक्षा करणा संभवे मनसा पात्रमुद्दिश्येति
रीत्या तां मनसो हि देविणी दा नं वधूः वरमात्रे निर्वाहोत्तरं देवकोत्थापनात्माग्रतो दोषे तस्याः शुद्धिप्रतीक्षा शुद्धं ते संकटे शुद्धेः प्रागपि
देवकोत्थापनं कार्यं मातुलादेः कर्त्रेतरस्य पत्न्यारजसिमौ जी प्रकरणे उक्तं एवं विवाहोत्तरमाशौचपाते वतुर्ध कर्म पर्यंतं प्राप्त कर्म क
नोदातु वैरस्य कन्यायाश्च नाशौचं आशौचं ते देवकोत्थापनं असंभवे आशौचमध्ये एव देवकोत्थापनं कृत्वा आशौचं कार्यं विवा
हात् पूर्वमाशौचरजो दोषयोस्तु प्रागुक्तं वतुर्ध कर्म होमः कौस्तुभे उक्तः एवं केचिद्वृक्षास्विनो नु कुर्वन्ति मंडपोद्दासनदिननिर्ण
यो मंडपोद्दासनपर्यंतं कर्तव्या कर्तव्यनिर्णयश्चोपनयनप्रकरणे उक्तः तत्रैव दृष्टव्यः नस्माया उक्तं वेतीते मंगलं विनिवर्त्य च
अनुव्रजसुहृद्वृत्तं चैवित्तेष्ट देवता स्नानं संवेत्तिलमिश्रकर्म प्रेतानुयानं कलशप्रदानं अपूर्वतीर्थी मरुत्तरी नं विविजैमेतां
गलतो व्यमेकं मासपर्यंतं विवाहादौ व्रतप्रारंभणेपि न जीर्णभांडादि न त्याज्यं गृहसमाजं न तथा ऊर्ध्वं विवाहात्पुनस्तथा च व्र
तबंधनात् आत्मनो मुंडनं चैव वर्षवर्षार्धमेव च मासमन्यत्र संस्कारत्रिमासं चैव कर्मणि पिंडदानं मंडास्नानं न कुर्वन्ति तत
र्पणं अथ विवाहव्रतबंधनोत्तरं वर्षवर्षमासत्रिमासेषु अन्यदृष्टिश्चाद्युक्तं मंगलोत्तरं वमासमेकं पिंडदानं तिलतर्पणनिषे

राम
७३

घस्त्रिपुरुषसंविदानामेव एवं मुंडननिषेधेपि व्रतोद्दाहोतु मंगलमिति पक्षे मों ज्युतरं मुंडननिषेधः व्रतबंधस्य मुंडनरूपत्वपक्षे तु
न निषेधः आत्मनो मुंडनमिति कर्मगतया प्राप्तं रागप्राप्तं वमुंडनं निषिध्यते अत्रापवादः गंगायां भास्करेक्षेत्रे मातापित्रोर्मतेह
नि आधाने सोमयागादौ दशौ दशौ रमिष्यते महालयोगयाश्चादौ पित्रोः प्रत्यादिके तथा सपिंश्रंतं प्रेतकर्मश्चाद्यो उशकेष्वपि क
तोद्दाहदिकः कुर्वन्ति मुंडनं च तर्पणं केचिद्भूतपितृव्यादेरादिके धेवमूचिरे एवं पिंडपितृयज्ञे अष्टकान्वष्टकापूर्वेष्टुः श्राद्धेषु न पिंड
दाननिषेधः दशौ श्राद्धं तर्पिणं कर्मवतेन वद्वानां व्यतिषंगेन इति मंडपोद्दासनोत्तरं कार्यं कार्यनिर्णयः अथ वधूः प्रवेशः विवाहा
त्पो उशदिनांतः समदिनेषु पंचमसप्तमनवमदिनेषु चरा नोत्थिरल्लग्नं तनभिन्नगृहं वधूः प्रवेशः शुभः प्रथमदिने विक्रिष्वत् षष्ठादि
न निषेधः प्रयोगरत्नोक्तो निर्मलः षोडशदिनमध्ये पूर्वोक्तदिनेषु प्रवेशोक्तं नक्षत्रातिथिवारगोचरस्थचंद्रवलाद्यप्रावेयिमुक्तशुक्रा
स्तादावपि न दोषः व्यतीपाते क्षयतिथौ ग्रहणे वैष्टौ तथा अमासं कीर्तिविष्यादौ प्राप्तकाले दिनाचरेत् प्रथमनववधूः प्रवेशो विवा
हार्थं गमने च प्रतिशुक्रदोषो नास्ति द्विरागमन एव सन्मुखशुक्रदोषः षोडशदिनोत्तरं मासपर्यंतं विषमदिनेषु मासोत्तरं विषममासे
षु वधूः उत्तरं विषमवर्षेषु वधूः प्रवेशः शुभः समेष्वेतेषु वैधव्यादिदोषः पंचमवर्षोत्तरं सम विषमविवाहो नास्ति षोडशदिनोत्तरं व
धूः प्रवेशो नक्षत्राणि अश्विनी रोहिणी मगधुष्यमघातरात्र महस्त विवाहास्वात्यतुराधामूलश्रवण धनिष्ठा रेवत्यः शुभाः मासोत्तरं

ध.सि. ३
१४

मार्गशीर्षमाघफाल्गुनवैशाखज्येष्ठमासाः शुभाः चतुर्थिनवमीचतुर्दशीपंचदशीभिन्नतिथयोः रविभौमेतरवाराश्चशुभाः इति नव
नक्षत्रवैशाः अथद्विरागमनं तत्रमाघफाल्गुनवैशाखाः शुक्लपक्षश्चशुभः अश्विनीरोहिणीपुनर्वसुपुष्योत्तराश्वयानुराधाज्येष्ठाहस्त
स्वातीविनाश्रवणशततारकानक्षत्रेषु चंद्रबुधगुरुशुक्रवारेगुरुशुक्रास्तादिरहिते स्थिरस्थिरज्यादिशुभकाले द्वितीयवधप्रवेशः
शुभः द्विरागमनेधिमासविष्णुवायवमासाः समवतराः प्रतिशुक्रादिदोषश्चवर्ज्योः द्विरागमोपि यदि विवाहमारभ्यषोडशदिनमध्ये
क्रियते तदा प्रतिशुक्रादिदोषास्तादिदोषश्चनान्ति द्विरागमेषोडशवासरांतरे कादवाहे समवासरेषु नवानक्षत्रं नतिथिर्नयोगो नवा
रशुक्रादिविचारणीयं केवलं गिरसकेवलं भृगुभरद्वाजवसिष्ठकाश्यपात्रिवत्सगोत्राणां प्रतिशुक्रदोषो न रेवत्यश्विनीभरणीकु
लिकाद्यवरणेषु चंद्रसतिशुक्रस्यांधत्वास्तिसृकदोषो न दुर्भिक्षे देशविघ्नवे विवाहे तीर्थगमने एकनगरयात्रायामश्वप्रतिशुक्रदो
षो न इति द्विरागमः उदाहास्त्यमे शुचौयदिवसे भर्तृगहे कन्यकाहण्यात्जननीक्षये निजतनुं ज्येष्ठपतिं ज्येष्ठकं पौत्रं च शुभं
पतिं च मलिने चैव स्वपित्रालये तिष्ठंती पितरं निहतं न भयं तेषामभावे भवेत् इति ध्याः प्रथमाद्वे निवासविचारः अथ पुन
विवाहः उष्ट्रमैयथोक्त्यहताश्वभावे न्नापि दुष्टयोगाद्यशुभकाले कृष्णं दीघं तहोमादियथोक्तं विधिं विना स्तकादो व
विवाहे जाते तयोरेव दंपत्योः सुमुकते पुनर्विवाहः कर्तव्यः सुरापी व्याधिता धूर्ता वंध्या र्थक्षप्रियंवदा स्त्री प्रसूत्या धिवेत्

राम
१४

व्यापुः षडेपिणी तथा अधिवदनं भार्यांतरकारणं अप्रजां दशमेव वैस्त्री प्रजां द्वादशे त्यजेत् न त प्रजां पंचदशे सद्यस्त्वप्रियवादि
नी अत्राप्रियवादी व्यभिचारः प्रतिकूलभाषणरूपस्य तस्य प्रायः कलौ सार्वत्रिकत्वात् आज्ञासंपादिनी दक्षां वीरसं प्रियवादिनी
पत्नीत्यन्ताभो आर्थमन्यो दाहो पूर्वभार्यायै स्वधनस्य तृतीयां दद्यात् निर्धनश्चेत्तां पोषयेत् मनुः अश्विनिना तु यानारी निर्गच्छे
द्रोणिता गृहात् सा सद्यः सन्निरोद्धव्या त्याज्या वा कुलसन्निधौ अग्निशुश्रूषादिधर्मावरणे ज्येष्ठया सह कार्यं न तु कनिष्ठया इदं
ज्येष्ठया आज्ञासंपादनी चे यदि तुरोषादिशीलेन समनं तरोक्तमनुवाक्यात् ज्येष्ठा कुलसंनिधौ त्यागाहो गृहांतरे निरोध्या ही वा त
र्हिकनिष्ठया पिसह धर्मचरे दन्यथा धर्मभंशापातात् तथा वीरसूतया स्यादाज्ञासंपादनी च दक्षा प्रियंवदशुद्धाता मत्रा विनियो
जयेत् इति माधवे स्मृते च द्वितीयविवाहहोमः पूर्वविवाहसंबन्धिगृह्याग्ना वैवर्क्यः तदसंभवे लोकात्मिका नो कार्यः लोकात्मिका नो
करणपक्षे द्वितीयविवाहहोमादिनोत्पन्नाग्नेर्गृह्याग्नितादयोर्गृह्याग्नेः संसर्गकार्यः अथाग्निद्वयसंसर्गप्रयोगः देवाकालौ
संकीर्त्य मम द्वाभ्यां भायाभ्यां सहानि ध्यन् गृह्याग्नेः स्ताभ्यां सहाधिकारसिद्धिद्वारा श्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं संसर्गं करिष्ये इति सक
लस्य स्वस्तिवाचनं कृत्वा उदगपर्वस्थंडिले कृत्वा दक्षिणे स्थंडिले ज्येष्ठया गृह्याग्निमुत्तरे कनिष्ठया गृह्याग्निं प्रतिष्ठाप्य प्रथ
मेनौ ज्येष्ठपत्यान्वारध्यान्वाधानं कुर्यात् अग्निद्वयसंसर्गार्थं प्रथमाग्निहोमकर्मणि देवतापरिग्रहार्थं मन्वाधानं करिष्ये

ध.सिं.३
७५

चक्षुषी आज्येनेत्यंते अग्निं नवभिराज्याहुतिभिः शोषणेत्यादि अग्निमीळयति नवानां मधुच्छंदा अग्निर्गायत्री अग्निहव्यसंसर्गार्थं प्र
थमाग्नौ प्रधानाज्यहोमे विनियोगः अग्निमीळयत्यादि नवकृत्भिः प्रत्यक्षं सुवेणनवाज्याहुतीर्भुङ्क्वात् अग्नयद्दमिति सर्वे न
त्यागः होमशेषसमाप्य अयं ते यो निरिति मंत्रेण ज्येष्ठमिंसमिधिसमारोप्य अत्यवरोहेति मंत्रेण तं द्वितीयाग्नौ प्रत्यवरोह्य ध्या
त्वा पत्नीद्वयान्वारब्धोन्वाधानं कुर्यात् अग्निहव्यसंसर्गार्थं प्रथमं संसृष्टद्वितीयाग्नौ विहितहोमे देवतापरिश्रव्यमन्वाधानं
करिष्ये आज्यभागं ते अग्निं प्रधानं धारमाज्येन शोषणेत्यादि प्रोक्षणीकुशान्दर्वस्तुवौ प्रणीता आज्यपात्रे रक्षावर्हिषी इ
त्यष्टोथात्राणि सुविचरुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा पत्नीद्वयान्वारब्धोन्वाहुत्वात् अग्नौ अग्निरित्यस्य हिरण्यगर्भो अग्निर्हो अग्निहव्य
संसर्गार्थं संसृष्टाग्नौ प्रधानाज्यहोमे विनियोगः अग्नौ अग्निश्चरति प्रविष्टः ऋषीणां पुत्रो अग्निराज एषः तस्मै जुहोमि हविषा
एते न मा देवानां मोक्षुः हव्यं धेयं स्वाहा अग्नयद्दं एवमयेपि आज्यस्य सुविचरुर्गृहणां विनियोगस्त्यागश्च अग्निना यि
र्मधातिभिः काण्वो अग्नीयत्री अग्निनाभिः समिधयेत ऋक् १ अस्तीदमिति तिसृणां विश्वो अग्निर्नो अग्निर्नुहुष अंत्ये निहुषो अ
स्तीदमधि ॥ अरण्यो निर्हितो ॥ उत्तानाया ॥ पाहि नो अग्निरित्यस्य मर्मः प्रथमो अग्निर्गृहीतः पाहि नो अग्नि अग्निभिः ० वसो हो
मशेषं समाप्य आहिताग्नेये गेयुर्गमं दत्त्वा विप्रान् भोजयेत् इत्यादि हव्यसंसर्गप्रयोगः पत्न्योरेकायदि मृता दग्ध्वातेन

राम
७५

वतां पुनः आर्धीतान्ययासार्धमाधानविधिना गृही द्वितीयादि विवाहे कालः प्रमदाभूति वासरादितः पुनरुद्वाहविधि वरस्य च
विषमेयविवक्षरे शुभो युगलेनापि मृतिप्ररोधवेत् संकटे महाकदाभिषेकं मस्युं जयमंत्रजपं वा कृत्वा विवाहः कार्य इति भाति तृती
यामानुषीकन्या नोद्वाह्यामियते हि सा विधवा वा भवेत्तस्मात्तृतीयेकं समुद्देहत् अथार्कविवाहः रविशम्योर्वरेहस्तर्सेवान्य
चक्षुभदिने वा पुष्यफल्गुतमर्कगत्वा र्ककन्यादातारं आचार्यं कृत्वा रक्तगंधादिभूषितो देशकालौ स्मृत्या मम तृतीयमानुषी विवा
हजन्यदोषपरिहाराय तृतीयमर्कविवाहं करिष्ये आचार्यं वृत्तानां दीक्षादातं कुर्यात् दाता मधुपर्कं यज्ञोपवीतं वस्त्रं गंधमात्म्यं
दिभिर्वरं पूजयेत् अर्कस्य पुरतः स्थित्वा त्रिकोकवासिस्तप्ताश्च लाययासवितोरेव तृतीयोद्वाहजं होषं निवास्य सुरवंकुरु इ
ति प्रार्थ्य लाययायुतं रविमर्कं ध्यात्वा त्रिंशैरभिषिच्य वस्त्रादिभिराकुलेनेति मंत्रेण संपूज्य श्वेतवस्त्रेण सूत्रेण चावेष्टा गजो
दनं निवेद्य तौ बृहदद्यात् मम प्रीतिकरा ये यमयास्पृष्टा पुरातनी अर्कजा ब्रह्मणः सृष्ट्या स्मिन् संप्रतिरक्षतु इत्यर्कं प्रदक्षि
णीकृत्य नमस्तोमं गले देवि नमः सवितुरात्मजे नाहि मां कृपया देवि पत्नी त्वं मद्रहागता अर्कत्वं ब्रह्मणाः सृष्टः सर्वमाणि हि
ताय च वृक्षाणामधिभूतस्त्वदेवानां प्रीतिवर्धन तृतीयोद्वाहजं पापं मस्युं वा शुविनाशय इति च प्रदक्षिणी कुर्यात् अंतः पट
धारणादिकन्यादानपर्मते विधिं कृत्वा कन्यादाता आदित्यस्य प्रपौत्री सवितुः पौत्री अर्कस्य पुत्री कारय पगो नामर्ककन्या

ममुकगोत्राय वराय तु भ्यं संप्रददे अर्कं कन्याभिमां विप्रयाथाशक्तिं विप्रयितां गोत्राय वरमणे तु भ्यं दत्तां विप्रसमाश्रया इति दक्षिणां दत्वा गो
यन्यावेष्टितस्त्रेण बृहत्सामेति मंत्रेणार्कचरयोः कंकणवध्वार्के स्य चतुर्दिक्षु कुंभेषु बिभ्रुं नाभमंत्रेण षोडशोपचारैः संपूज्यार्कं स्योत्तरे
कंपत्वा न्नाभ्योवरः अस्याः सम्यग्भार्यात्वसिध्दर्थं पाणिग्रहो मंत्रं कृष्य आचारदेवते आज्येनेत्यंतं बृहस्पतिं अग्निमग्निं वायुं सूर्यं
प्रजापतिं वाज्यं इत्येण शेषेण स्विष्टकृतं आचारं तं कृत्वा संगोभि रित्यस्यांगिरसो बृहस्पतिं स्विष्टकृत्वा आज्यहोमे संगोभि रं बृहस्प
तयददं यस्मै त्वेति वामदेवोऽग्निं स्विष्टकृत्वा यस्मै त्वा कामकामाय अग्रयं ततोऽप्यसत्समस्तव्याहृतिभिर्दत्त्वा होमयोषंसमाप्य मया
कृतमिदं कर्म स्थाचरेषु जरायुणा अर्कं यत्मानि नो देहितत्सर्वं क्षंतुमर्हसि इति प्रार्थ्य शान्तिं स्तुत्वा पाठांते गोयुग्ममाचार्याय दत्त्वा स्
धृतवस्त्राणि गुरवे दत्वा न्यानि धारयेत् दशत्रयोवा विप्राभोज्याः इत्यर्कविवाहः अथाङ्गिकाचरणं श्रीमन्नाथाधिकमण्दीना
नाथदयार्णवं स्मार्त्तं स्मार्त्तं कामधरमाङ्गिकाचरणं जुवे १ प्रथमोक्तो बह्वचानां प्रकारः स तु याजुषैः प्राश्नो यत्र स्वस्त्रोक्तो विशेषः स
बाधकः २ ब्राह्मेषु कर्तुं नोक्षाय श्रीविष्णुं स्मृत्वा गजेन्द्रं मोक्षादिपठित्वा इष्टदेवतादिस्मरेत् समुद्रवसनं देवि पर्वतस्तनमंडिते विष्णु
पद्मि नमस्तुभ्यं यादस्पर्शं क्षमस्व मे १ इति भूमिं प्रार्थ्य गवादिमंगलानि पश्येत् अथ मन्त्रपुरीषोत्सर्गादिविधिः तृणाद्यंतर्हितम
मौक्षिरः प्राहृत्य तोषवीतं निवीतं पृथतः कर्णवत्कृत्वा घ्राणपिधानं कृत्वा दिवा संध्योरुदयसुखो रात्रौ दक्षिणा मुखो मौनी अनुपा

नक्त आसीनो मूत्रपुरीषोत्सर्गकुर्वीत यत्तोषणीतस्य निवीत स्थत्वं विनैव कर्षे धारणमनां चरः मार्गजलदेवालयनदीतीरादौ मलोत्स
र्गो निषिद्धः प्रत्यर्कादिमेहनेस्वराक्षरदर्शने च सूर्यगंगावापयेत् ततो गरीतत्रिंशत्तु आयशो चं कुर्यात् मूत्रोत्सर्गमुद्धमदंसकुल्लिंगे त्रि
वारं वामकरे द्विवारमुभयोः करयोर्दत्त्वा तावेद्वारं जलेन क्षालयेत् मूत्राक्षुद्दिगुणं शुक्रमैथुने त्रिगुणं स्मृतं पुरीषु तु एकाल्लिंगमुदति
ति स्त स्तथा वामकरे दत्त्वा उभयोः करयोः सप्त सप्त त्रिं वीपि पादयोः द्विगुणे जल च र्यस्याद्यतीनां तु चतुर्गुणं एव मुद्गिर्जलेः शौचं तद
र्धं त्रिंशत्कीर्तितं तदर्धं नातुरेष्टः स्त्री बालानां तदर्धतः उक्त संस्थया गंधलेपक्षया भावे यावता तत्क्षयस्तावेद्यौ चं मृदार्धमलकमा
ना जलात्वा मेन शौचं बिलं वे संचेलं स्नानं यच्चोक्त शौचाकरणे तु गायत्र्यष्टदातं जप्त्वा प्राणायामत्रयं तथेति अत्र मूत्रे च त्वारोगं
घापुरीषे द्वादशाष्टौ बाभोजनां तेषां द्वादश कार्याः अथाचमनविधिः अप्राचतत्रिरः कंडुपविष्टः उपवीती प्राप्सु खड्गदंष्ट्रुस्त्रो वा
अंगुष्ठमूलेन मुक्तां मुष्टकं निष्ठ हस्तेनानुष्णां फेनादि रहितं जलं हृदयं गतं त्रिः पिबेत् केशवाद्यैस्त्रिभिः पीत्वा केनादक्षकरं मूत्रेत् द्वाभ्या
मौष्ठौ तसंभज्य एकेनोन्माजयेच्च तो जलमेकेन संभजेन वा मकरं मूत्रेत् एकेन दक्षिणपादं वाममेकेन चैव हि संप्राक्ष्यैकेन मूर्ध्ना
मूर्ध्ना च नासिकाद्वयं नेत्रे युग्मे कर्णयुग्मे दक्षिणोपक्रमं क्रमात् नाभिं हृदयं मूर्ध्ना नोदक्ष वामभुजोस्तु शीतं केचित् केशवाद्यैः स्त्रि
भिः पीत्वा द्वाभ्यां प्रक्षालयेत् करौ ओष्ठभाजौ च नोदद्विरेकै कं पाणिपादयोः शौचं प्राचदित्याहुः तत्रोर्ध्वोष्ठस्य गुल्मग्रैः स्पर्शः

ध.सिं.३४.
३३

अंगुष्ठतर्जनीभ्यानासिकयोः अंगुष्ठानामिकाभ्यानेत्रयोः अंगुष्ठकनिष्ठिकाभ्यांकर्णयोर्नाभेश्च तलेन हृदयस्य पाणिना मूर्ध्नि अंगु-
ल्यधैर्भुजयोः एतावता च मनविधानशक्तानिः पात्वा करं प्रक्षाल्य दक्षिणकर्णं स्पृशेत् अथाचमननिमित्तानि कर्षकुबन्धोव-
युनिःसारणेश्चुपाते कोधे माज्जरस्पर्शे सुते वस्त्रपरिधाने रजकाद्ये लज्जदर्वीने आचामेत् स्नात्वा पीत्वा भुक्त्वा सुस्नानाचामेत्
विष्णुचरेतः श्लोचान्ते आचामेत् सर्वत्राचमना संभवे दक्षिणकर्णं स्पृशेत् दंतं जघनं मण्डुपायेन निहरेत् रक्तनिर्गमे दोषोक्तेः दंत-
जघनं च दंतवद् तस्याननस्य कालांतरे निर्गमे आचमनं वामहस्तस्थिते दर्भे दक्षिणेन वचाचमेत् करहृदयस्थिते दर्भे आचामेत् सोमयो-
भवेत् न चोच्छिष्टं पवित्रं तदङ्गं पिबेच्च संत्यजेत् विष्णुत्रोत्सर्गे च त्यजेत् अथ दंतधावनं कंदकिरीटि वृक्षा पामागीदिकाश्चैः का-
र्यं काष्ठालाभे श्राद्धोपवासे हि निषिद्धदिने च पर्णादिना प्रदेशिनी वस्त्रां गुल्यावाद्यां दशांगुलं वीदंता नो धयेत् अथ संक्षेपतः
स्नानविधिः नद्यादौ गत्वा त्रिखंडाध्याजान् ध्यात्वा जले तिष्ठन्नन्यथा तूपविन्याचम्य मम कार्थी कवाचिकमा नसिक दोष निरासने
सर्वकं सर्वकर्म सुशुद्धिं सिध्यमि प्रातः स्नानं करिष्ये इति संकल्प्य जलं नत्वा प्राप्नुतः प्रवाहाभिमुखो वा त्रिरवशाद्वा गंगानि निर्मे-
त्य स्नात्वा हिराचम्या पोहिषेति मार्जनं कृत्वा रम्ये गंगे इति त्रिर्जपमात्रे प्राद्यमर्पणं त्रिरवतेन च तं वेति स्तुतेने कात्यायने
दुपदेति कृत्वा जलमिदं तया कृत्वा पुनराचम्य जलतपेणं कुर्यान्न वा तदियं ब्रह्मादयो ये देवास्ता देवांस्तर्पयामि भूदेवां

राम
३३

नित्यादि निवीती कृष्णद्वैपायनादयो ये कृष्यस्तान् वीक्ष्य तर्पयामि इत्यादि प्राचीना वीती सोमः पितृमान्यमो गिरिवानग्निधाताः कृष्यवा-
हनादयो ये पितरस्तानित्यादि एकनद्यां स्नाने अन्यान् नदीन् स्मरेत् अत्र तैत्तिरीयादिभिस्तर्पणे कृष्यादीनां नामांतं शृणु कानितानि सं-
क्षेपविधौ तस्य तथेणस्य कृताकृतत्वा न्नोक्तानि अथ गङ्गे उक्तोदकेन स्नानं न तु वीती उदकेन तद्विधिश्च पात्रे वीती उदकं प्रक्षिप्य त-
दुपरि उक्तोदकेनाप्यंशान्नोदेवी आपः पुनंतु दुपदा कृतं च स आघोहिषेति पंचाङ्गं त्रिरभि संत्य इमं मे गंग इत्यादिना तीर्थानि स्म-
रन्नायात् गङ्गा स्नाने संकल्प आचमनं अद्य मर्षेण तर्पणं च न अंते आचमने मार्जनं च कार्यं एवं स्नात्वा वस्त्रेण पाणिना वा जलापनय-
नमस्तृत्वा शुष्मं मुञ्चं कार्पासवस्त्रं परिधाय स्नाना ईवस्त्रमध्वेत उतारयेत् विकलोलुत्तरीयश्च नमश्चावस्त्र एव च श्रौतस्मार्तैर्नैव कु-
रीत् द्विगुणवस्त्रोदग्धवस्त्रः स्य तद्यधितवस्त्रः काषायवस्त्रादयो दिगंबरश्च नद्याः निष्पीडिते वस्त्रे न संक्षेपेति चेत् चतुर्थेणीकृत्य
वस्त्रं स्पृशेति विधीयते न त्रिगुणं उत्तरीयं जीवात्येत कर्त्तव्यं चेद्यथा तर्केन धार्यं प्रावारवस्त्रं तु सर्वे धीर्य इति प्रातर्नित्यस्नानं वा
हालस्तुतकी स्तुतिकोदकाचितिकाश्च शब-चंडालाद्यादिस्पर्शे स्नानं चंडालस्पर्शेन मारुभ्यत तस्य हृदयेषु तृतीयपर्वतं संचलं स्ना-
नं चतुर्थे स्याच्चमनमानं तदध्वं प्रोक्ष्य द्वितीयादेर्दंडतणाद्यंत रितस्पर्शे स्नाचमनमेव वस्त्रांतरितः साक्षात्स्पर्श एवेति तत्र चतुर्थं
स्येवाचमनं नैमिनिकस्नानं रात्रावपि मृते जन्मनिसंकांतो प्रादे जन्मदिने तथा अस्पृश्यस्पर्शने चैव न स्नायादुष्णावारिणा नैमि

भ.सि.३४.
७८

तिके जल तर्पणादिविधिर्न नित्यस्नानमकृत्वा भुक्ता बुधवासः ग्रहसंक्रांत्यादि नैमित्तिकस्नानमकृत्वा भोजनपानेऽसहस्रजपः श्रद्धा
दिस्पर्शनिमित्ते उपवासः श्वकाकचांजलादिस्य र्द्विस्नानमकृत्वा भुक्तौ पाने च त्रिरात्रं रजकादिस्पर्शे तर्ध इति नैमित्तिकस्नानं दर्शय
तीपातरथसप्तम्यादौ स्नानं कार्तिकस्नानमाध्वस्नानादिकं काम्यं इति जलवागहादिरूपवाक्यस्नानानि अथ गोणस्नानानि आ
पोहिष्ठादिमंत्रैः प्रोक्षणं मंत्रस्नानं गायत्र्या द्वा कृत्वा जलमभिर्मन्त्रेन सर्वांगप्रोक्षणं गायत्रं भस्मना स्नानमाद्येन आर्द्रवस्त्रेणां
गमाजैनं कापिलं विष्णुपादोदकविप्रपादोदकोक्षणविष्णुध्यानादिभिश्च स्नानांतराणि गोणस्नानैर्जपसंध्यादौ शुद्धिः न तु आर्द्र
देवा चैनादौ ब्रह्मयज्ञैर्विकल्पः अथ तिलकविधिः प्रातः पुंड्रं मृदा कुर्वा दुला चैव तु भस्मना मृदश्च गोपी चंदनं तु लसी मूलसिंधु
तीरजालवीतीरवल्मीकादिस्थाः ललाटोदरहृदयकंठदक्षिणपार्श्वबाहुकर्णदेशे वा मया श्वबाहुकर्णदेशे पृष्ठे ककुद्दिचेति द्वाद
दस्थानेषु शुक्ले केरावादिनामभिः कृत्वा पक्षे संकषेणादिभिः शिरसि वा सुदेनेति मृदा तिलको विधेयः अथ भस्मत्रिपुंड्रं आर्द्र
मते जपे होमे च देवे सुराचैर्न भस्मत्रिपुंड्रं पृतात्मा मृत्युं जयति मानवः भस्मगृहीत्वा अग्निरिति भस्म वायुरिति भस्म जलमिति
भस्म स्थलमिति भस्म ज्योमेति भस्म सर्वैर्हवा इदं भस्म मनस्तानि चक्षुषि भस्मानि इति मंत्रेणाभिर्मन्त्रं जलमिच्छितेन मध्
मांगुलि त्र्यग्रहतेन ललाटहृदयनाभिगलांसबाहुसंधि पृष्ठशिरसि स्थानेषु शिवमंत्रेण नारायणाष्टक्षरेण वा गायत्र्या वा प्र

राम
७८

णवेन वा त्रिपुंड्रं कुर्यात् अथ संध्याकालः उत्तमातारकोपेता मध्यमा लुप्ततारका अधमा सूर्यसहिता प्रातः संध्या त्रिधामता उत्त
मा सूर्यसहिता मध्यमा लुप्ततारका अधमा अधमातारकोपेता सायं संध्या त्रिधामता अधर्धवा मोदा सायं संध्या माध्याह्निकी वा
ते सर्वेषां संध्या त्रयं नद्यादौ बहिरवप्रशस्तं सामिकं स्पृष्ट्वा दुष्करणा धनुरोधेन सायं प्रातः संध्ये गृहे कर्तव्या अथ संक्षेपतः संध्या प्र
योगो बह्वचानां दर्भद्वयकृते पवित्रे ग्रंथियुते ग्रंथिरहिते बाहस्तयोर्धृत्वा द्विरावम्य प्राणायामं कुर्यात् प्रणवस्य परब्रह्म कृषिः अ
ग्निर्देवता दैवी गायत्री छंदः सप्तानां व्याहृतीनां विश्वो मित्रजमदग्निभरद्वाजगौतमानि वसिष्ठकश्यपाऋषयः अग्निवाय्वादित्य
बृहस्पतिवरुणोऽविश्वेदेवा देवताः गायत्री स्त्रिगुणुष्टुष्टुहती पंक्ति त्रिष्टुष्टु जगत्पञ्चोऽसि गायत्र्या विश्वो मित्रकृषिः सविता दे
वता गायत्री छंदः गायत्री शिरसः प्रजापतिर्कृषिः ब्रह्माग्निवाय्वादित्यर्देवता यजुश्छंदः प्राणायामे विनिर्वाणः सर्वयुद्धिभिस्त
र्जनी मध्यमाभिन्नाभिर्वा नासां धृत्वा दक्षिणेन वायुमाकृष्य रोधयेत् ओम् ३० भुवः ३० स्वः ३० मरुः ३० जनः ३० तपः ३० सत्यं ३०
तत्सवितुर्वरेण्यं दधातु ॐ आपो ज्योतीरसो मृतं ब्रह्म भुवः सुवरोम् इति सप्रणवसप्तव्या इति गायत्री गायत्री शिरस्त्रिः पठि
त्वा वामनासायायुर्विस्तरेति प्राणायामः सर्वशरीरासाधारणः ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्राप्त्यर्थं प्रातः संध्या
मुपासिष्ये आपो हिंसेति श्वचर्मा वरीषः सिंधुद्वीप आपो गायत्री मार्जने विनि० आपो हिंसेति पद्मे नवभिः पादैः सप्रणवैः कु

ध.सिं.३५
७९

राम
७९

योगः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नमो जगताम ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु अष्टाध्याय्ये अष्टोत्तशतिकाध्याये ॥

ध.मिं.१४.
८०

कल्यांतं पूर्ववत् गायत्रीध्यात्वा आयातुनरदादेविअक्षरं ब्रह्मसंमितं गायत्रीछंदसंभातेदं ब्रह्मनुयस्ममे सर्ववर्णमहादेविसंभ्याविद्यस
रस्वती अजरेअमरेदेविसर्वदेविनमोस्तुते ओजोसि सहोसि बलमसि भोजोसि देवानां धामनामसि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि स
र्वायुः अभिभुरां गायत्रीमावाहयामि सावित्रीमावाहयामि सरस्वतीमावाहयामि छंदः कृषीनावां श्रियमावां क्रियमावां इत्यावाह
मार्जनं पूर्ववत् आपोवाहदं सर्वं विश्वाभूतान्मापः प्राणावाआपः पत्रावआपोन्मापः सम्राडापोविराडापः स्वराडापछंदः इत्यापो
तीक्ष्णापोयजुष्यापः सत्यमापः सर्वदेवताआपोभर्तुः सुवराआपः ॐ इतिजलमभिमंज्यसूर्येभवेतिपूर्ववर्णमन्त्रान्मनंदक्षिकायां अ
कारिणमित्यनुमुक्तापोहिष्ठेतिस्मिर्कर्मिर्हिरण्यवर्णोइतिपबमानः सुवर्चनइतिअनुवाकेनचक्रंतेमार्जनांतेधर्मणंकृत्यानकृ
त्वावाह्येदनादिगायत्रीजपांतमावाहनमंत्रवर्णं पूर्ववत् न्यासविधेरवदिकत्वमुक्तमेव जपांतोपस्थानं मित्रस्यचर्षणीधृतोवो१
मित्रोजनान्यातयति१ प्रसमित्रमर्तेयं यज्ञिहिते१ यत्किंचेदंवरुण१ कितवासीयादि१ इतिषभिरुपस्थाय ब्रह्मेदिशोयाभ्रदेव
ताएतस्यांप्रतिवसंत्येताभ्यश्चनमोनमइत्यादिना अधरीताः धृनत्वा अवांतरायेदिशोयाभ्रदेवताइतिचनत्वानमोगंगायमुनायो
मध्येइत्यादिनामुनिदेवतान्त्वत्वासंस्मरन्तुद्वितीयोइतिमंत्रं पठित्वागोत्राद्युच्चार्य पूर्ववत् भूम्युपसंग्रहंनत्वा पूर्ववत्संध्यांनिसृजेदि
ति अथकात्यायनानां संध्याप्रयोगः आचम्य भः पुनातु भुवः पुनातु स्वः पुना० भर्तुः स्वः पुनातु इत्यादिनायावनंकृत्वा अ

राम
८०

पवित्रः पवित्रोवेतिविष्णुं स्मत्वा आसनादिविधिंकृत्वा द्विरान्वयप्राणानायम्य पूर्ववत्संकल्प्यगायत्रीअक्षरांवाः साक्षसूत्रकमंडलुं र
क्तवस्त्रांचतुर्वर्णीदंसवाहनसंस्थितो ब्रह्मणी ब्रह्मदेवत्यांब्रह्मलोकनिवासिनी आवाहयाम्यहं देविमायांतीसूर्यमंडलात् आगच्छवरदे
देविअक्षरं ब्रह्मवादिनी गायत्रीछंदसंभातेदं ब्रह्मयोनेनमोस्तुते इत्यावाह पूर्ववदापोहिष्ठेतिस्मिन्मार्जयेत् सूर्येभवेतिमंत्रस्यनारायणक
धिः सूर्येदेवतातुष्टुछंदः आचमनेविनियोगः सूर्येभ्र० जलं प्राशयाचम्य आपोहिष्ठेतिनवकर्मार्जनंकुर्वादितिकेचिदाहुः बहवस्तु
संकल्पाद्यंते सूर्येभवेतिमंत्रान्मनंकृत्वापोहिष्ठेतिस्मिः मार्जनांतेधर्मणंकार्यं नतुमार्जनद्वयमित्याहुः सुमित्रा दुमित्रा इतिद्वयोः
प्रजापतिर्कषिपयोदेवतायजुष्यछंदः आदानप्रक्षेपेविनियोगः सुमित्रान्माप० पधयः संतु इतिलजमादाय दुर्मित्रास्तस्मै संतु योस्मा
न्नेष्टुयंचकयंदिष्मः इतिवामभुविक्षिपेत् ततः कृतं चेतिस्मिन्मंत्रेनपुनरेतिनिरुक्ते कंचावाधमर्षणं पूर्ववत् सायंप्रातश्चनिरर्हमदानं पुष्टु
तजलेनपूर्ववत् मध्याह्ने सकृदगायत्र्यापरितउक्षणं अथोपस्थानं उदयामुदयमितिद्वयोः प्रस्फुणवः सूर्येनुष्टुप् गायत्र्यो विज्रं देवा
नामांगिरसः कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुप् तच्चक्षुर्दध्मः धर्षणः सूर्यपुत्रउस्मिन् उपस्थानेविनियोगः उदयंतमसस्परि० उदयंतजातवे० विज्रं
देवानां तच्चक्षुर्देवहितं१ इतिऊर्ध्ववाहुः सूर्यमुदीक्षमाणोयथाशास्त्रं पठेत् प्राणाध्यामादिविधाय न्यासमुद्रातपणादिविधिः कृ
ताकृतः तेजोस्वीतिपरमेष्ठी प्राजापतिराज्येयसुः आवाहनेवि० तेजोसिधुकमस्यमृतमसिधामनामासिअथदेवानामनाध्वं दे

ध. सिं. ३५

८१

वयजमसि परोरजस इति विमलः परमात्मानुशुषं गायत्र्युपस्थाने गायत्र्यस्येकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पद्यपदसि न हि पद्यसेनमसे
तुरीयापदश्रीतायपदायपरोरजसेसावदौ ततो गायत्री जपो तं पूर्ववत् ततः शक्तेन विभ्राडित्यनुवाकेन पुरुषसूक्तेन वा शिवसं कल्पेन
वामं उल्लास्येन वीर्यस्थानं कथि अत्र क्रश्यावोक्तवत् दिव्यं दर्शनं केचित् कुर्वन्ति तत उत मेशि श्वरे देवा गतु विदो गतु मिति द्वाभ्यां विसर्ज
नं भूम्युपसंग्रहं नमस्कारादि पूर्ववत् इति कात्यायनसं ध्या संध्यामुपासते ये ते निष्पापा ब्रह्मलोक गाः अन्य कर्मफलं नैति सं ध्याही
नो शुचि ततः जीवमानो भवेत्तु इत्यत आजायते ध्रुवं संध्यात्रये कालातिक्रमे प्रायश्चित्तार्थमेकमर्घ्यं अधिकं दत्त्वा रात्रौ प्रहरयंतं दि
नोक्त कर्मणि कुर्वीत ब्रह्मयज्ञसौरं च वर्जयेत् सर्वथा संध्या लोपप्रति संध्या एकोपवासो युतमहोत्तरसहस्रवागायत्री जपः अथ रा
त्रौ प्रति संध्या लोपं शत गायत्री जपः इहं अहं लोपे तदा वृत्तिः ततः परं कृत्वा रिक्त्वम् अथोपासन होमः स्वयं होमो मुख्यः अशक्तोप
ली पुनः कुमारी आता शिष्यो भागिने यो जामाता कृत्स्निग्वा पुनरिदं पत्न्योः सन्निधाने एकतर सन्निधाने बाजु दुयात् त्यागं यजमानः
पत्नी वा कुर्वीत तस्मा असन्निधौ तदा यज्ञा कृत्स्निगादि रिपि पत्न्या क्रतु प्रसवो न्यादि दोषे तु तदा शो विनापि कृत्स्निगादि स्नागं कुर्वीत
स्वयं होमे फलं यस्याद न्ये हे मेतदर्थं कं पर्वणि स्वयमेव जुहुयात् तत्र प्रातः सूर्यो द्या स्वाक्सायं सूर्यास्ता त्याग ग्री नो गद्या ये वी प्रा
दुष्करणं कृत्वा सूर्यास्तोत्तर होमः कार्यः प्रादुष्करण होम कालातिक्रमे ॐ भर्गु नः स्वः स्वाहेति मंत्रेण सुवाज्या कृतिरूपं सर्वं प्रायश्चि

राम

८१

तं आज्य संस्कार पूर्वकं कृत्वा होमः सूर्यो द्योत्तरं दश घटिका पर्यंतं प्रातर्होम कालो मुख्यः तत आसायं गोणः सायं नवनाडिका पर्यंतं मुख्यः
तत आ प्रातर्गोणः मुख्य कालातिक्रमे कालातिक्रम निमित्त प्रायश्चित्त पूर्वकं अनु क होमं करिष्ये इति सं कल्प्याज्यं संस्कृत्य सुविचतुर्गृहीतं
गृहीत्वा सायं काले दद्यात् स्तनमः स्वाहेति कृत्वा प्रातस्तु प्रातर्वस्तनमः स्वाहेति कृत्वा होम्यं संस्कृत्य निस्त्र होमः श्रौत होमं कृत्वा प्रातर्होमः
केचित् प्रातर्होमं पूर्वमाहुः आधाने पुनराधाने सायमुपक्रमो होमः सायं प्रातर्होमयोः द्वेभ्यो कर्त्तव्यं कंच प्रातर्होमजमानः कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं
न दोषाय अथाश्वत्थान् स्मार्त होमः आचम्य प्राणाना यम्य देश कालौ संकीर्त्य श्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं सायं मोपासन होमं प्रातर्होपासन
होमं वा मुक इत्येकं करिष्ये चत्वारिंशं गेति ध्यात्वा सोदकं हस्ते न निः पतिसमुद्य परिस्तीर्य त्रिः पर्युक्ष्य होम इयं समिधुत मुत्तरतः स्थितं द
र्भेणावज्वल्य प्रोक्ष्य त्रिः पर्युक्ष्य कृत्वा घ्रेः पश्चिमतो दर्भेषु निधाय विश्वानि न इत्यभ्यर्च्य प्रजापतिं मनसा ध्यायन्त्समिधमग्नौ प्रक्षिप्य त
थैव यत्समिदिधी घ्रायां शत तं दुलैरग्नये स्वाहेति सायं प्रथमाहुतिः सूर्याय स्वाहेति प्रातः प्रथमाहुतिः वाताधिक तं दुलैः प्रजापत
ये इति मनसो आर्य होम त्यागाभ्यां द्वितीयाहुति कर्म काले परित्तरणं विस्तृत्य परिसमूहं न पर्युक्ष्यो कृत्योपस्थाप्यं अस आशं विति
ति स्मृणो वातं वैशानसा अग्निः पवमानो गायत्री अय्युपस्थाने अथैवं न इति च तस्मिन् गोपायना लोपायना वा बंधुः सुबंधुः श्रुत
बंधुर्विप्रबंधुश्चाग्निर्दिपदा विराट् अय्युप प्रजापते हरिण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् प्रजापत्युप इति वायव्यादि शो तिष्ठन्नुपस्थाया

ध.सिं.३४.
८२

पविश्यमानस्तोके इत्यादिना विभूतिधारणं कृत्वा विष्णुं स्मृत्यानेन होमकर्मणा परमेश्वरः प्रायतामित्यपेयेत् प्रातस्तु सूर्यो नो दिवः सो
र्यश्चक्षुः सूर्यो गायत्री सूर्यो य० उडुत्वं कृण्वः प्रसूयन्वः सूर्यो गायत्री सूर्यो० चित्रं देवानां मानि रसः कुतः सूर्यस्त्रिष्टुप् सूर्यो० नमो मित्रस्य
सूर्यो भितपाः सूर्यो जगती इति चतुर्भिः पूर्वोक्तैस्त्रिभिः प्राजापत्यैश्चोपस्थानं केचिदातः तंतुं तन्वो नितिना पठित्वा पत्नीकुमारी कर्तृकरो
मेध्या नोपस्थानादौ मंत्रावर्ज्याः हिरण्यकेशीयानां पूर्वोक्तसंकल्पान्ते यथा तदसव इति परिसमूहपरिस्तीर्णं अदिते नुमन्मन्वेति दक्षि
णतः प्राचीनं पशुं स्वेत् अनुमते नुमन्मन्वेति पश्चादुदीचीनं सरस्वते नुमन्मन्वेति उत्तरतः प्राचीनं देवसवितः प्रसवेति सर्वतः तस्मीं समि
धमाधाय होमादि प्राच्यत् अदिते न्वमन्मन्वेतिः अनुमते न्वमन्मन्वेतिः सरस्वते न्वमन्मन्वेतिः देवसवितः प्रासावीरिति पूर्ववत् परिवेचनं उडु
त्वं० चित्रं देवानां मिति प्रातरुपस्थानं अग्निर्धृतीरिव इति त्वामपे पुष्करार्धं तिहाभ्यां सायमुपस्थानं आपस्तंबादीनां सायमग्नये स्वाहा
अग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति दे आहुती प्रातस्तु सूर्यो यस्वाहा अग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति विरोषः शौचं हिरण्यकेशीयवत् अथ कात्यायनानां सा
यमस्तमिते होमः प्रातः सूर्ये नुदिते होमः तत्र प्रातरुपस्थानां तां संध्यां कृत्वा होमांते गायत्रीजपादिसं ध्या समापनं तत्र पूर्वोक्तसंकल्पान्ते
उपयमना कुशानादाय सन्ध्यां कृत्वा दक्षिण करेण तिस्रः समिधो ग्रावाधाय माणिकोदकेन पशुं क्षमाग्निमर्चयित्वा अग्नये स्वाहा प्राजापतये
स्वाहेति सायं दधातं उडुत्वं कृत्वा प्रातस्तथैव सूर्याय प्राजापतये च नुदुयात् समास्तेत्यनुवाकेन सायमुपस्थानं प्रातस्तु विभ्राजि

राम
८३

त्यनुवाकेन अनरधि होमादौ संस्त्रावप्राशनमाहुः होमलोपेष्टोत्तरसहस्रगायत्रीजपः मुख्यकालातिक्रमे अनादिष्ट होमः अथ होम इ
त्यादि बहिःश्रव्यामाक्यवानां तंडुलाः पयोदधिसर्पिर्ब्रह्मियवगोष्ठमप्रियंगवः स्वरूपेणापि होम्याः तिलास्तु स्वरूपेणैव तंडुलादयः श
तसंख्याहस्तेन होतव्याः दध्यादिद्वयं स्तुवेण सर्वत्रोत्तराहुतिः पूर्वोक्तं यसीसमिधश्चार्कपश्चाच्चदिरापामार्गपिप्यलोडुं वरशमीर
वादर्भमयादराद्वा दरांशुलाः सत्ववः वटकुक्षविल्वदिजाहमादौ होमाहुत्योः संसर्गे यत्र वेति मंत्रेणाग्नये समिधोमः नित्य होमेत्वतिक्र
ते आज्यं संस्कृत्य चतुर्गृहीत्वा मनोज्योतिर्जुषता नुदुयात् द्वादशदिनपर्यंतं होमलोपेष्टमेव प्रायश्चित्तं ततः परमग्निनाशः एवं होम
लोपप्रायश्चित्तं कृत्वा तिकांत होमार्थं इत्यसंस्कृत्य सायं प्रातः कर्मणो दे दे आहुती दिनगणनयानुदुयात् अग्निसूर्यप्राजापतीनुपति
ष्ठेत् नवानुदुयात् आयायश्चित्तेन चारिताय्यात् सतकादिना होमलोपेष्टेवं हिरण्यकेशीयानामप्येवं आपस्तंबादीनां त्रिरात्रात्प
रमग्निनाशो भवतीति सूतके पि स्वयं होमः कार्यः समारोपोत्तरं सूतकपाते प्रत्यवरोहसंभवेन त्रिरात्रं होमलोपेष्टपुनराधानं अथ सप्त
स्य होमः सायं प्रातर्होमौ समस्य करिष्ये पूर्ववत्सायं काल होमांते कृत्वा पशुं क्षुपुनर्द्वयं संस्कृत्य समिधं दक्षिणसूर्यप्राजापत्याहुती
दत्वा हविष्यां तमित्युपतिष्ठेत् हविष्यां तमिति पंचवर्षस्मवाग्नेवः सूर्ये वेध्या नरो निष्टुप् नित्यवत्प्राजापत्युपस्थानं अथ पक्ष होमः
प्रतिपदि अथ सायमारभ्य चतुर्दशी सायमवधिकान् पक्ष होमांते त्रेण करिष्ये सायं तंडुला न्यात्रद्वयेष्ट द्विष्टयानुसारेण चतुर्दशा

ध.सिं.२४.
८३

दिवारंगहीत्वा होमकाले अग्नये स्वाहेति सर्वाभ्यर्चयन् प्रथमं होमं कुरुत्वा द्वितीयं पात्रस्थान् प्रजापतये तथैव जुहुयात् एवं द्वितीया
यां प्रातः अद्य प्रातरारभ्य पर्वप्रातरवधिकान्यक्ष होमांतं त्रेण करिष्ये इत्यादिसाथं च विरोपस्तु प्रथमं पात्रस्थान् सूर्याय स्वाहेति
जुहुयात् द्वितीयं पात्रस्थान् प्रजापतये जुह्वो मयत्र समिदे कोपस्थानादिसकृत् पक्षमध्ये आपस्त्य सौतकायं कालाच्चतुर्दशी
सायं पर्यंतं शेष होमासायं पक्ष होम बहुत्वा पर्वप्रातर्होमांतां प्रातर्जुहुयात् सर्वथा पर्वसायं होमः प्रतिपत्त्या तर्हीमं पक्षे पथगे
व इति पक्ष होम शेष होमौ पक्षमध्ये आपन्नितृतावपक्ष होमाः कार्यः संततपक्ष होमत्रये अग्निनाशान् तृतीये पक्षे प्रतिदिनं
होमाः सर्वथा पन्नितृत्वा भावे जावज्जीवं पक्ष होमाः अथ समारोपः अयं तैयो निरित्यस्य विष्वा मित्रो मित्रनुष्टुप् अग्नि समारो
पे विनियोगः अनेन मंत्रेण होमोत्तरं अग्नीमन्त्रं च सप्रिधं वा प्रताप्याग्नि समारोहं तत्र भावयेत् होमादिकात् तरेण निमेषे प्रत्यवरोहति
मंत्रेण स्थंडिले धिप्रतिष्ठाप्येत् समिद्धमारोपेणो निधामारादग्निप्रतिष्ठाप्य प्रत्यवरोहति मंत्रेण तं समिधमग्रावाद् ध्यात् स्त्रोतरे आनुष्टु
न उद्ध्वस्वेति मंत्राभ्यां प्रत्यवरोहणं अत्यहं समारोपादि द्वादशदिनमेव समारोप प्रत्यवरोहो यजमान कर्तव्यः कवेव तेन समारोहोत्तरमारो
च प्राप्नोति प्रत्यवरोहा संभवादग्निनाशः इदं त्रिदिनं होमलोपे विहितं पुनराधाना नामापस्तं बोदीनामेव आश्वलायनानां तु द्वादशदिनं होम
लोप एवाग्निनाशः राजकांत्यादिसंकटे कृत्विगृहाराधिसमारोपादिके चिद्विगाद्यभावे न न्यगतिकले आशौचपातात् पूर्वपर्व होमस

राम

८३

हितानपि होमानपक्षं कृत्वा न कृत्वा वा समारोपं कृत्वा स्तुतं काले प्रत्यवरोहः कार्यो नात्र पूर्वोद्ध्वनरोध इत्याहुः समारोपोत्तरं पत्न्याः
प्रवासे सीमानद्योः रुद्धं धनं काले उभाभ्यामन्यतरेण वा समिदाद्यन्वारंभः कार्यः अन्यथाग्निनाशः यजमानस्यैव प्रवासे कृत्यं अभयं
नोभयं मे स्त्विति अग्निमुपस्थाप्य प्रवासंगच्छेत् तत आगत्य गृहमाबिभीतो पवः स्वस्ते वास्मासु न प्रजायध्वं मानवो गोपती रिषदिति मंत्रेण
स्वर्गहं निरीक्ष्य गृहान संसुमनसः प्रपद्ये वारहो नीरवतः सुवीरा व इरां व हं तीक्ष्णतुक्षमाणा स्तेषां सुमनाः संविशामीति गृहं प्रविश्य शि
वं शमं शंभोः शंभोरिति पुनस्त्विह रुवीक्ष्य नित्यतो मां ते अभयं नोभयं मे स्त्विति अग्निमुपतिष्ठेत् ज्येष्ठपुत्रो वारः पाणिभ्यां परिगृह्य अंगा
दंगात् संभवंसीति मंत्रं जपित्वा मूर्ध्ना नं निजिघ्रेत् एवमितरपुत्राणां प्रत्यकं न्यानां तृतीं जिघ्रेत् प्रवासादागतं प्रतिज्ञातं मयि अग्नि
मंतं दिनेन वदयेयुः प्रोषितं पत्न्योपलीस्मार्ते होमौ स्वयं कृत्वा दशैर्दृष्टमासस्थाः कीपाकं पिठं पितृयतामिमेण कारयेत् अनुगतं प्रायश्चि
त्तादिपत्न्यारजस्वलाया मपि कृत्वि कुर्यात् पुनः संधानं तु पत्न्यो प्रोषितेन भवेत् नैमित्तिकजाते हि गृहदोहे योपिन भवति प्रायश्चित्ते
ष्टैः दृष्टा इति अथोपासनाय नुगमने गृह्यायेरनुगमप्रायश्चित्तं करिष्यरतिसंकल्प्य आयतनस्थं भस्म हरीकृत्य पलेपादिकृत्वा धिप्र
तिष्ठाप्याज्यं संस्कृत्य अयाश्चेति मंत्रेण काज्योद्धृतं सर्वप्रायश्चित्तं न कृत्वा दंपत्योरन्यतरेणापर होमकालं पर्यंतं मुपोषितेन स्थातव्यं एवं
द्वादशदिनपर्यंतं केचिदुपवासमयाश्चेति होमं वा कुर्यात् न ह्यमित्याहुः एतद्विचारमतं केचित्तु यद्यन्यनुगमने होमकालं न ह्य

ਖ. ਸਿੰ. ੨੪.
੮੪

राम
८४

दितिथिषु सर्वप्रायश्चित्तं कृत्वा पुनरन्वाधाय यागः द्वितीयपर्वप्राप्तो अतिथेष्टिः पथिकश्च पूर्वकं पर्वणि कार्यो तत्राप्यतिक्रमे द्वितीय
प्रतिपदि लुप्तेष्टेः पादकृच्छ्रं कृत्वा प्राप्तकालयागः द्वितीययागस्यापि आगामितिथिषु लोपेत्तैर्वणिपादकृच्छ्रपथिकत्वं चतुर्थपर्वणि वा
त्राप्यतिक्रमे तृतीयप्रतिपदि अर्धकृच्छ्रं यागद्वयस्य कृत्वा प्राप्तयागः तृतीययागस्तोक्ततिथौ अर्धकृच्छ्रपथिकत्वं चतुर्थपर्वणि वा अ
करणे अग्निनाशात् पुनराधेयं अत्र पुनराधेयस्वरूपसंभारनिधानं पूर्वकं अथाश्वेति सुबहुतिरिति अन्वारूढसमिन्वशात् स्थले उक्तमेव पु
नराधानंतु विवाहहोमादिषु पुनराधेयादिभिरनं आयतनाद्दहिः शम्पापरासाद्याम्बुजिपाते इदंत एकमित्यन्वातमायतने प्रक्षिप्य सर्वप्रा
यश्चित्तं जुहुयात् पर्वणि व्रतलोपेयमेव त्रतपतये चरुः पूर्णहुतिर्वी पर्वणि दंपत्योरन्यतराभ्युपाते अथ व्रतभते चतुः पूर्णहुतिर्वी पवित्र
नाशे ग्रये पवित्रवते चरुः पूर्णहुतिर्वी अन्वाधारेष्टिमध्ये चंद्रग्रहणे अत्राह गोरिति चंद्राया ज्यं कृत्वा नवो नो इत्युपस्थाये धाधाना
दियागः सूर्योपरागे उदयभित्तिसूर्याया ज्यं कृत्वा चित्रदेवानामित्युपस्थानं अन्वाधानोत्तरस्वरेतो विसर्गे इमे मेरुणतत्वाया मीति
वरुणाय दे अज्याहुतीरविष्टजा पुनर्मातेति सोत्रमंत्रयोर्न पश्च बुधारेतो विसर्गे अग्निर्ब्रतपति चरुः अन्यदा स्वरेतो विसर्गे सूर्ये न म
स्कारत्रयं इधमाधानोत्तरहविर्दोषे उरुस्थाने आज्यं प्रतिनिधिकृत्वा यागं समाप्य उष्टं न लेत्सत्कान्वाधानादिस्तदेव ताकः पुनर्यागः इधमा
धानात्पूर्वहविर्दोषे तदेव ताकं रुविः पुनरुत्पाद्य यागः स्विरुदर्थरुविर्दोषे आज्येन स्विरुदं कुं यीत् अंगरुविर्दोषे तदा ज्यं पुनरुत्पा

ध.सिं.३५
८५

इयेत हविर्देवोस्तु प्रच्युतनस्वकेरौः कीदृशेकास्थिविष्णुत्रयेभाद्यैवीभत्सैः तैश्चमाजोरनकुलकाकेर्मुखजविंदुघर्मनासिकामला
श्रुकर्णमलैः स्तुतिकारजस्वलावांतादिदृष्टिभिश्चसंसर्गः देवताहविर्मनादिविषयीसेयहोदेवेतिमरुद्भ्राज्यहोमाः कृत्स्नहविर्देव
तद्वित्ताद्यसएवयागोनतुपुनर्यागः पूर्वादिचतुर्दिक्षु चरुत्सेके अग्नयेयमायवकणाथसोमायेतिक्रमेणकुत्वासर्वतउत्सेकेचतुर्भ्यो
पिङ्गत्वाकीणेष्टत्सेकेव्याहतीकुत्वाचरुमाध्यामस्वसंतेपयंसीतिमंत्राभ्यां आज्येनाध्या अग्नेमिदाकुतीचहेरतिकेचित् स्वगृह्याये
रन्यगृह्याग्निनासंसर्गोभौयजमानौयुगपत्तमग्निं समाशेय्यउभौप्रत्यवहरोहणंकृत्वाअग्नेविविचयेचकंकुर्यातां रावाग्निनासंसर्गो
येगुचयेचकः पचनाग्निनासंसर्गोसंवर्गीयाअग्नेचकः सर्वन्नसंसर्गोसमाशेषप्रत्यवरोहणोचरंचकः स्वयमग्निप्रज्जलनेउदीष्यस्वजो
तवैरोपपन्निक्रितीमप्र पचश्चमद्यमावहजीवनंचदिशोदिश मानोहिंसीज्जातवेदोगामभ्वंपुरुषंजगत् अविभ्रदग्नागहिभि
यामापरिपातयेति द्वाभ्यां देसभिधावेअग्नेयजुङ्गयात् सर्वन्नविध्यपराधेसांगतार्थसर्वप्रायश्चित्तं गृह्णाहेअग्नेयसामवतेचकः एव
मन्यान्वपिप्रायश्चित्तानिबहुषुब्राह्मणादिष्टकामिज्ञेयानि यत्रतुप्रायश्चित्तविशेषोक्तः तत्रसर्वप्रायश्चित्तंभूर्भुवःस्वदित्य
नेनाज्याहुतेःसर्वप्रायश्चित्तसंज्ञा अथास्युपधातनिमित्तानि श्वसकररासभकाकष्टगालमर्कटशृङ्गान्यजपतितकुणपस्त
तिकारजस्वलाभिः पुरीषमन्त्रेतोऽनुष्टुप्श्लेषशोणितास्थिमांसादिभिर्न्यैवीसुगुहसितैराशेपिताराणिस्पर्शे अग्नेस्पर्शेवाग्नि

सम
८५

नावाः तत्रारणीगतेवक्रौनष्टेपुनराधेयमग्नेः स्पर्शेपुनराधानं यद्वा पुनस्त्वादित्याकृद्रावसवःसमिधतां पुनर्गृह्णाणोवसुनीधयज्ञैः
द्युतेन त्वंतनुवोवर्धयस्वसत्याः संतुयजमानस्यकामाः स्वाहा आदित्यकृद्रवसुब्रह्मभ्यर्दनममेतिसमिधोमः सुवेणज्याहुतिर्वा
अग्नीजलोपधातेपीदमेवस्वस्यजीवनोमृतशब्दश्रवणेअग्नेसुरभिमतचकः पूर्णाहुतिर्वाप्रधानाहुतीनांस्विष्टकृतासंसर्गोसर्वप्रायश्चि
त्तं पिंडपितृयज्ञेतिप्रणीतनाशेतवाहोमपक्षेसर्वप्रायश्चित्तं होमपक्षेपुनः प्रणयनमपि आपस्तंबानांप्रायश्चित्तान्तेप्रणयनमेवानित्य
पिंडपितृयज्ञलोपेवैश्वानरश्चरुः सप्तहोतास्वमहाहविर्हेतित्यादिमंत्रैः पूर्णाहुतिर्वा श्रवणाकर्मसर्पबल्याश्चयुज्याययणप्रत्यवरोह
णकर्मणामन्यतमलोपेवाजापत्यकर्म अकृताप्रयणस्यनवान्नभक्षणेअग्नेवैश्वानरायचकः अष्टकालोपेउपवासः पूर्वेषुः आहुते
पेय्युपवासः उपवासप्रत्यान्नायएकविप्रभोजनैवा अन्वष्टकालोपेएभिर्द्युभिः सुमनाएभिर्दिशुभिर्दितिक्त्वः रातंजपः सर्वन्नचरुस्या
नेपूर्णाहुतिर्दृष्टीपूर्णमासानारंभे आनस्यादिनापूर्णहुतिकरणेतुयागपयामन्नीह्यान्वदेयमितिगृह्याग्निसागरे निविद्धतिध्याहोस्व
भार्यागमने अयाज्यवाजनेलसुनादिगणिकानाद्यभोज्यभोजनेनिषिद्धप्रतियुक्ते पुनर्मांमेत्विंश्रियं इमेयेधिष्ठ्यासहस्रतिद्वाभ्या
माज्यहोमः समिधोयोवाजयोवा गृहोपरिकपोतोपवेशने देवाः कपोतरतिपंचवैस्तुक्तजपः प्रष्टवमाज्यहोमोवा पावकयज्ञतंत्रेण
हुः स्वन्नदर्शने योमेराजान्युज्योवेतिक्त्वासर्गोपस्थानं आतुरत्ननाशाययक्ष्मरोगनाशायवा मुंवामित्येतिस्तुक्तेनप्रत्यचंचरोहोमः

ध.सि.३२
८६

यश्मनाशनायेदमिति पंचमुत्थागः पञ्चस्विष्टकृदिति प्रोक्षणीप्रणीतास्थजलानां विंडुपाते स्वायेवा आयोहिष्ठेति त्वेन पुनः पूरणं ततमेव
पस्तुतायतेरुच्यवाज्याहुतिः इध्माधानलोपेतस्याज्यभागो नरं स्मरणे विषयासप्रायश्चित्तं कृत्वा ध्माधानं च कृत्वा प्रधानभागः प्रधानभागो
नरं स्मरणे अग्निसमिधनरूपद्वारस्याभावाद्दोष एवेति प्रायश्चित्ते नैव सिद्धिः अन्यंगे प्रत्येवमृष्टं अग्निनाशकानि दंपत्योरनन्यतरो
अग्निसमीपे उद्वास्तमयकाले वसेत् उभोदंपतीर्गृहसीमां ग्रामसीमां वानदीं वोद्ध्व्य होमकाले बहिर्नसेतां तदा पुनराधानं अग्नीनामज्ज
हरणेशम्याप्रासात्प्रायश्चित्तेनाशः कर्मार्थहरणे अग्नीनां ननु द्वासादिचोद्यते आत्मसमारोपणपक्षे सुमज्जने मैथुने मृष्टादिस्पर्शेनाशः प
त्यने कालेपि एकस्यामपि होमकाले गृहसीमां बहिर्गताया मग्निनाशः ज्येष्ठायामग्निसमीपस्था वां कनिष्ठया सह यजमानप्रवासो न दोषाय
दंपती उभानपि ग्रामगृहयोः सीमोर्बहिर्गत्वा होमकालात्पूर्वमागतौ नैव दोषः यजमाने अग्निसमीपस्थेपि होमकाले पत्याग्रामांतरस्थितौ पु
नराधानमाहुः प्रवासेन्यतरेण समास्तुद्वारे न्वरं भासत्वेन दीसीमौ रुद्धं धने पुनराधानं अग्निविहाय यजमानस्य त्रातयो जमगमनेव
ष्येयं तत्स्वयं होमाभावेनाशः तत्र पुनराधानं पविनेष्टिर्वा विनाग्निमिर्यदापत्नीनदीमं बुधिविहाहिनी अतिक्रमेत्तदाग्नीनां विनाशः
स्यादिति श्रुतिः अग्निसमीपे पत्योपत्यांतरे वा पत्यानदिद्धं धने दोषो न पतिप्रवासे पत्याग्निभिः सह सीमोद्धं धनेनाशः एवं पत्युर
पि पत्नी प्रवासे जले न हेतुनाग्निरूपशान्तेत्युनराधेयं तदेव पुनराधेयमग्नावनुगते सति असमाधाय नैव त्वामिसीमासुद्धं ध्यगच्छति

राम
८६

समारोपणं विनाशम्यापरासाद्धर्ममग्नीनां हरणेनाशः अजो दोषे समुत्पन्नेस्तत्के मृतकेपि वा प्रवसन्नग्निमान्निप्रः पुनराधानमर्हति बकीना
मपि चैकस्यामुदक्यायां न तु जेत एकादशे चतुर्थे द्विगंतुमिच्छेन्निति ततः नवाग्निहोमवेत्तार्थं प्रवासेन न च यवैणि होमद्वयात्यये दर्शपृ
ष्ठासात्यये पुनराधेयमापस्तंबादिविषयं पचनान्नोपवेदं नस्तत्के मृतकेपि वा अपक्ता तु वसेद्वाग्निं पुनराधानमर्हति इदं कालाभनादि
परं पत्नी प्रवासे पुनराधानमुक्तं तदेकं भार्यस्य बहुभार्यस्य तु ज्येष्ठा प्रवास एव पुनराधानमिति केचित् एतेषु निमित्तेषु स्थितान् अग्नीनु
त्तज्या ज्येष्ठायामाधानं आराडुपकारकां गलेपे कर्म समाप्तेः प्राक्प्रायश्चित्तं कृत्वा तदंगं कुर्यात् कर्म समाप्तौ प्रायश्चित्तमेव नो भवति सं
निपत्योपकारकां गलेपे अस्काररूपस्य लोपे प्रधानात्प्राकृतकार्यं प्रधानोत्तरं प्रायश्चित्तमेव न भवति मृताये पत्ये दाहाया ध्याग्निदत्वा
वमिष्टाग्नेसायं प्रातिदीप्तस्याग्नीषाकाग्रयणानिकुर्यात् कोस्तुभेत्तु अर्धाग्निदानादिकमुक्ता विधुरस्यापूर्वाधानप्रकारस्तस्य विद्धे
दपुनराधानप्रकारश्चातः तत्राधानप्रकारो वसिष्ठाग्नेः प्राक् होमानाशपरः यदा श्रौताग्निषु भार्ययै अर्धाग्निदानं कृत्वा उत्सर्गं कृ
त्वा श्रौत्याग्नेषु पुनराधानं कृत्वाग्निहोत्रं कार्यमित्युक्तं तद्दत्तापि उत्सर्गं कृत्वा श्रौत्याग्नेषु पुनराधानं कौस्तुके उत्सर्गमिति योज्यमि
ति भाति अरणीस्तु वादिषां प्राणोक्ष्णवृक्षादिविचारो न्यत्र ज्ञेयः एतेषां विधीनां संकल्पादिभिस्तदुक्ताः प्रयोगाश्चाग्निनागरे
प्रायश्चित्तादिविधयः प्रायः सर्वस्तेषु समान एव कृत्वा कृत्वा त्रैकाविशेषा कृत्वा विवाहो मो गृहप्रवेशनीयमाने ततो नुष्ठ

ध.सिं.१५.
८७

यमानोवद्वानां पुनराधानं अन्येषां विवाहो माद्विन्नमेवेति विशेषः अथ कात्यायनोपयोगी किंचिदुच्यते पराश्रिपक्षे जाश्रीयादुत्तमो रसमे
तरा आहिताग्नेरथ धर्मो वासिकानां तु संमतः इधुक्षारविकाराश्च भाष्ट्रभयवा अपि पराश्रिपक्षे न होयं प्रवासे चाग्निहोत्रिणः यदन्ने वाग्नि
हीनं च पक्षं केवलपावकं तदन्तर्कः न ब्राह्मणमन्त्रो न विद्यते प्रातर्होमं तु निर्वृत्य समुद्रसङ्क्रान्ता नानात् शेषं महानसे कृत्वा तत्र पाकं समाच
रेत् पूर्वण्योजयित्वा तं तस्मिन् होमोभिधीयते अतोस्मिन्नेव देवादि कर्म कुर्यादतं दितः बहुचकारिकायां नित्यपाका यथा तन्नाग्नेरेकदेशस्य
कार्यतः पाकार्यमुल्लुक्कं हत्वा तत्र पक्तामहानसे वैश्वदेवोऽग्नौ गारे स्वात्पाकार्योऽग्निश्च लौकिकः भूमिपाको भवेद्यत्र श्राद्धादावुत्सवेषु
च कृते च वैश्वदेवैश्च लौकिको नैव कार्यतः दीपको धूपकश्चैव तापार्थं यश्च नीयते सर्वे ते लौकिका होमास्तान्मात्रा पवर्गितः बहुधा वि
होतुः अग्निराव सध्यात्कथं च न मावदेत् कोपितिष्ठेत् तावदन्वोन मध्यते वैश्वदेवास्तथा होमास्तान् कृते यं नैव मंथनं पचनं प्राचपक्ताः
पुनराधानमर्हति आरोपितारणी चोमे एका वायदि नश्यति तत्राग्नौ धेयमिच्छति पुनराधेयमेव वा अधाना रोपितारण्योः सवेद्याद्येन वे
पुनः तदन्नाभेयदाद्यादन्नस्यात्पुनराहिः श्रद्धादन्नात्पुनराधेयमिति तामेव रासमेः अनारूढारणि स्पृशेत्ते विहायान्यवोर्ध्वः ओरूढा
रणि स्पृशेत् पुनराधेयमुक्तं भवतं नः समेत्यसु मज्जयेद्वपितारणी एकारण्ये बहुधा च तामेव सुनिमज्जयेत् तन्नान्यारणि न्नाभास्त्यागुद्वा
ते पुनराहिः उद्वाते अग्नौ नष्टे नष्टाया मरणोपायवदग्निस्तिष्ठति वेशमनि तावद्वेमादिकं कृत्वा तन्नाशे पुनराहरेत् अत्रैकारणि नाशे

राम
८७

न्यामेकां मंत्रेणोपादायोऽभ्यासं मन्थनमिति केचित् अवशिष्टां तामेव वृत्तिमन्थनमित्यपरे एकस्या दोषोऽप्यरणी इयं त्यक्त्वा नूतनं योपादा
नमिति नारायणवृत्त्याशयः अयं रणी विचारः श्रोतस्मार्तसाधारणः सर्वशाखासाधारणश्च अग्निसमारोपे कातिये वैश्वदेवः पाकश्च लौ
किकाद्यो कार्य इत्याहुः यस्य वेदः सवेदी च विधिद्येते त्रिष्टुभं सवेदोऽग्नौ होतव्यः सर्वकर्मसु गार्हितः अग्निहोत्रं प्रकुर्वीत ज्ञानवान् श्रद्धया
न्वितः अग्निहोत्रात्परो धर्मो न भूतो न भविष्यति श्रोते कर्मणि नो शक्तो ज्ञानश्चाद्याभावतः स्मार्तं कुर्यादथाराको वाप्याचारं तमेतदा
कृतदाशेन तिष्ठेत्क्षणमप्यग्निना विना तिष्ठेत् न वेदुजो ब्राह्मणस्तथा च पतितो भवेत् न गृहीयाद्विवाहादिग्रहस्तइति मन्यते अन्नं तस्य न भो
क्तव्यं यथा पाको हि संस्मृतः यो दद्यात्कोचनं मेकं पृथिवी च स सागरं तत्सार्यं प्रातर्होमस्य तु ज्यो भवति वा न वा इति होमप्रकरणं अथ नि
त्यहानं एकस्मिन्नेष्यति क्रांते दिने दानविजिते दस्युभिर्मुषितस्येव युक्तमाकंदितुं भृशं तस्माद्विभवा नुसारेण पृगीफल्नादिकमपि
प्रत्यहं देयं ततो गोब्राह्मणादिमंगलदर्शनं रस्य ध्याविभक्तदिनस्य प्रथमं गुरुत्वं द्वितीयभागे वेदशास्त्राभ्यासः षडेदध्यापयेद्
दानं जपञ्चैव विचारयेत् अवश्यं तेन शास्त्राणि धर्मादीनि द्विजोत्तमाः देवार्चनमपि प्रातर्होमोत्तरं वाचतुर्थभागे ब्रह्मयज्ञोत्तरं वाकामं
विधाय देवतापूजां प्रातर्होमादनंतरं कुर्वीत देवतापूजां जपयज्ञादनंतरं मित्यादि विधाय ततः तत्र विष्णुविग्रहसुखं शक्तिविना
यकादि विभक्तो देवतामर्चयेत् तत्रापि कृतो हरिहरयोः पूजा प्रशस्ता न विष्णुवाराधनापुण्यं विद्यते कर्म वैदिकं तस्मादनादिम

ध.सिं.३५
८८

ध्यातं नित्यमाराधयेदिति अथ वदेवमीशानं भगवंतं सनातनं प्रणवेनाथ वारुङ्गाय न्यायं बकेन वा तथोन्नमः शिवायेति मंत्रेणाने
नवाजयेत् तत्राविप्रतिमास्थितिलादिभ्यः शालग्रामेवाणलिङ्गे च प्रशस्ता आवाहनादिकं विना सदा देवता सन्निधानात् श्रीमद्भगवते
उद्गासावाहनेनस्तः स्थिरावा मुद्रा चैव अस्थिरायां विकल्पः स्यात्स्थण्डिले तु भवेदयं तन्मसंक्षेपतः पूजाप्रयोग उच्यते विधि
पविचारस्तु मूर्तिप्रतिष्ठाप्रसंगेन वक्ष्यते यो यो माता० एवापि त्रै० इति पठन्त्येता नार्द्रं स्नानं च मय्यप्राणानां मय्यदेवा कालौटिकी तं
मां ते श्रीमहाविष्णुपूजां करिष्ये इति पंचायतनपक्षे श्रीकृष्णविनायकसूर्यशक्तिपरिहृतश्रीमहाविष्णुपूजां करिष्ये इति संकल्प्या सनादि वि
धाय सहस्रशीर्षीति योऽरात्रं स्मरन्त्यस्य नारायणः पौरुषो तुष्टुबं त्यां त्रिष्टुप् न्यासे पूजायां च विनियोगः ततः प्रथमा मृचं वामकरे
द्वितीयां दक्षिणे न्यसेत् तृतीयां वामबादे चतुर्थीं दक्षिणे पंचमीं वामे जानुनि षष्ठीं दक्षिणे सप्तमीं वामकरे अष्टमीं दक्षिणे नवमीं
धौ दशमीं हृदि एकादशीं कंठे द्वादशीं वामबाहौ त्रयोदशीं दक्षिणे चतुर्दशीं मुखे पंचदशीं मण्डणे षोडशीं मूर्ध्नि एवं देहे च देवे
च न्यासं कुर्याद्विधानतः अंताभिः पंचभिर्ऋग्भिर्हृदयाद्यंगपंचके कलशं शंखध्वजे च पाद्यार्घ्या च मनीषकं संयुज्य प्रोक्ष्य चात्मानं
पूजासंभारमेवेव ध्यायेदभिमतं विष्णुमूर्तिसंपूजयेत्ततः प्रथमया पुरुषस्तुत्यस्य कृत्वा वाहनं शालग्रामादौ आवाहनाभावात्सं
वपुष्यं कर्गं ते श्रीमहाविष्णवे श्रीकृष्णायैवेवमभिमतमूर्तिं चतुर्थीं दिश्य सर्वोपचारार्पणं पंचायतने तु श्रीविष्णवे त्रिविनाथ

राम

८८

कसूर्यशक्तिभ्यश्चैवं यथोपास्य मुञ्चतः नैवेद्यादौ पार्थिव्याभावे यथां तान इति वदेत् द्वितीयया सनंदं दद्यात् तृतीयया पाद्यं चतुर्थीं
पंचम्या चर्मनं षष्ठ्या स्नानं संभवे पंचामृतस्नाना न्याप्यायस्वेत्यादि मंत्रैः चंदनोशीरकं धूपं कुंभमागरुवासितजलेः स्वर्णं घृणं तु वा कं
हापुरुषविद्यापुरुषस्तुत्यै राजसामभिरभिषेकः सप्तम्या वस्त्रं अष्टम्या यज्ञोपवीतं नवम्या गंधं दशम्या पुष्पाणि एकादश्या धूपं द्वा
दश्या दीपं स्नाने धूपे च दीपे च घंटा देनादमाचरेत् त्रयोदश्या नैवेद्यं संभवे तां बलफलदक्षिणानीराजने च चतुर्दश्या नमनं पंचदश्या
प्रदक्षिणाः षोडश्या विसर्जनं पुष्पांजलिर्वा स्नाने वस्त्रे च नैवेद्यादौ दद्यात् चर्मनं तथा दत्त्वा षोडशभिर्ऋग्भिः षोडशान्तस्य चाहुतीः स्तु
तिं प्रत्युचं पुष्पं दत्त्वा स्नानं संस्तुयात् ततः पौराणैः प्राकृतैश्च स्तुत्या शिशो मत्स्यादयः कृत्वा बाहुभ्यां च परस्परं प्रयत्नं पाहिमा मीशं भीतं
मत्स्यगृहाण वा इति वदन् नमैत् निर्मात्य देवदत्तं भावयित्वा त्रिरसिधारयेत् शालनेनैकस्यैव वस्त्रस्य प्रतिदिनदाने दोषो न एवं स्व
र्णादिभूषणानामपि सुवर्णयज्ञोपवीतेष्वेवमाचारः एवं पूजायाः फलं स्कांदे कामासक्तो थवाकुष्ठः शालग्रामत्रिआर्चनात् भक्त्या वा
यदि वा भक्त्या कलौ मुक्तिमवाप्नुयात् कथां यः कुरुते विष्णोः शालग्रामत्रिआग्रतः वैवस्वतभयं नास्ति तथा च कलिकाजं प्रायश्चित्तं
संहि पापानां कलौ पादोदकं हरः धृते शिरसि पीते च सर्वास्तुष्ट्यंति देवताः बोधायनोक्तो हरिहरयोः पूजाविधिः परावारमाधवे मया
तु विवक्ष्य विधिः शिवरात्रिप्रकरणे उक्त इति ने होच्यते कौर्मो यो मे हृदयबालस्यादकृत्वा देवता चर्चनं भुंक्ते स यतिनरकं सुकरेष्ट

ध.सिं.२४
८९

भिजायते एवं देवं संयुज्य मातापितृप्रसुरवान्गुरुन्नुजयेत् अस्य देव पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुराविति श्रुतेरिति माधवः तृतीयभागे
 योष्यवर्गार्थे जनाजने यजनाध्ययनदानयाजनाध्ययनप्रतिग्रहाः षड्विप्रकर्मणि षण्णां तु कर्मणा प्रस्यन्तीणि कर्माणि त्रीविका याज
 नाध्यापने चैव विशुद्धाश्च प्रतिग्रहः श्रीभागवते प्रतिग्रहं मन्यमानस्तपस्तेजोयशोनुदं अन्याभ्यामेव जीवेत शिल्पे बीदोषदृक्कयोरिति तथा वा
 तीविचित्राशालीनयायावरशिखोष्ठं विविन्नावातीकृष्यादिः शालीनं अयानितं यायावरं प्रत्यहं धान्ययाज्या कणिशेषपादानं कणोपा
 दानं च शिखोष्ठं अत्रोत्तरोत्तरप्रदास्ता शिखोष्ठं कलौ निषिद्धं कुसुमकुंभीधान्योवाभ्यादिकः स्वस्तनोपिवा कुटुंबपोषणे द्वादशाहप
 योष्यधान्यः कुरुलधान्यः षडहपयोष्यधान्यः कुंभीधान्यः नकुंभीधान्यः पिवाणिज्यं सेनावृत्तितथैव शाल्ययाज्यायते तेन तस्मान्नानि वि
 वर्जयेत् इत्युक्तेर्वातीवृत्तिरापदिषया पुत्रमांसवरं भोक्तुं नतुराजप्रतिग्रह इति वाक्यमधर्मवर्तिराजप्रतिग्रहविषयं वृद्धौ च मातापितृ
 रौ साध्वीभार्योसुतः शिशुभ्यावाज्ययाजनं श्रद्धाप्रतिग्रहादिना पोषणीया इत्यादि शाकपयोदधिपुष्यकुशजलभूमयकुलरावंठपतित
 मिनात् नीचादप्ययानितप्राप्ताशाल्या त्रैलोक्यारोपतिश्चैव विद्याधरगुरुपोषकः अध्वगः क्षीणवृत्तिश्च षड्यकोनस्य भिक्षुका
 श्रद्धास्मद्विजगुश्रद्धावृत्तिः आपरिहृष्यादिः चतुर्थभागे मध्याह्नकान्नं प्रातर्गीमयस्तानं मध्याह्नकान्निकास्तानं अनयोर्विधिः
 प्रायश्चित्ते उक्तः शेषविधिः प्रातस्तानवत् ब्रह्मयज्ञांगतर्पणाह्वाग्न्यस्त्रं न निष्पीड्यमिति विशेषः ततो धृतपुंड्रमध्याह्नसंध्या

राम
८९

कुर्यात् अध्यर्धयामादासायं संध्यामाध्याह्निकीप्यते तत्र विशेषः सूर्यश्चेति स्थाने आपः पुनं वित्तिसंज्ञाचमनं आपः पुनं वित्तिस्यना
 रायणं पिबेद्विषीब्रह्मणस्पतिरस्योमं वाचमने विनियोगः आपः पुनं तु पृथिवी पृथिवी पूता पुनातुमां पुनं तु ब्रह्मणस्पतिं ब्रह्म पूता पुनातु
 मां यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम सर्वं पुनं तु मा मापो सतां च प्रतिग्रहं स्वाहेति विवेत् अद्यमर्षणांतेति छन् हंसः शुविषेदित्यस्य गो
 तमः सूर्यो जगती सूर्यो ध्येवाने विनियोगः हंसः शु० एकार्धं अर्ध्यांते उपस्थानं ऊर्ध्वबाहुः उदुत्यमिति त्रयोदशैवैव प्रसूणकः सूर्यो
 गायत्रीं जंत्वा श्रुतं त्रैलोक्यं सूर्योपस्थाने० केचिच्चित्रं देवानामिति पदिरूपतिष्ठते रोषमुत्थानवर्ज्यं प्रातः संध्यावत् रात्रौ मध्याह्नसं
 ध्यायां आहुष्मेनेत्यर्घ्यदानं गायत्र्या प्रायश्चित्तार्थं द्वितीयं दत्त्वा तद्विष्यात्तमिचं चर्चैपस्थानं अथ तैत्तिरीयाणां आपः पुनं वित्तिस्यपः
 पीत्वा दधिकाव्योत्यादि पूर्ववत् कृत्वा सूर्योयेकमर्घ्यं गायत्र्या दत्त्वा ऊर्ध्वबाहुस्तु पतिष्ठेत् उदयं० १ उदयं० १ चित्रं देवानां० १ तत्रैव
 देवहितं पुरस्तात्० १ यद्गात्रमहती० ततो जपादि उपस्थानवर्ज्यं प्रायश्चित् अथ कात्तीयानां आपः पुनं वित्तिस्यपः गायत्र्या एकार्धं उ
 दयमित्यादि चतुर्निरुपस्थानं जपांते शक्तस्य पूर्वैकैर्भिभ्राडित्यनुवाकादिभिरुपस्थानं रोषं प्रायश्चित् अथ ब्रह्मयज्ञः सवप्रातर्होमे
 तर्वाग्रमध्याह्नसंध्यां तर्वावेव देवांते वा सकृदेव कार्यः भद्रोजिदीक्षितो वेतु प्रातराहुतेरनंतरकालः शारवांतरविषयः आश्वेना
 यनेस्तु मध्याह्नसंध्यां तर्वावेव देवांते वा सकृदेव कार्यः भद्रोजिदीक्षितो वेतु प्रातराहुतेरनंतरकालः शारवांतरविषयः आश्वेना

ध.सि.३५.
९०

ब्रह्मयज्ञं करिष्ये तदंगतया देवक्रियाचार्यतर्पणं करिष्ये मत्तपितृकेषु पितृतर्पणं करिष्ये इति संकल्प्य दर्भेषु दर्भपाणिः प्राङ्मुख एवोपवि-
श्य वामतं धोपरि मुखं देशे दक्षिणपादे निधायाथ वामपादांगुष्ठोपरि दक्षिणपादांगुष्ठं निधायैव मुपस्थं कृत्वा दक्षिणजातुस्थे वामे करे
नाने प्रागग्रगुलौ प्रागग्रं ह्ये प्रवित्रे धृत्वा दक्षिणकरणं तथैव संपुटीकृत्य धावापृथिव्योः संधिमीक्षमाणो निमीलितक्षौवा ॐ कारव्याह-
तीः सकृदुच्चार्य गायत्रीं पञ्चोर्ध्वं वशाः सर्वा मनवानामिति त्रिजैपेत् ततोऽग्निमीळे इति सूक्तं पठित्वा संहिता ब्राह्मण षडंगानि एकं समा-
ध्यापरमिति अध्यामं सक्तं च वायथा शक्तिक्रमशः पठेत् मंत्रब्राह्मणादीनि भागशः सर्वानियथाशक्तिप्रतिदिनं पठेदिति केचित् ए-
वं चतुर्वेदाध्यायीक्रमशः चतुर्वेदाभागशः सर्वा नैव वा क्रमैर्दृष्टव्यं कान्येते एवैकशारवाध्यायीतु स्वशारवामेवं शारवाध्यायनाभावस्त-
क्तं च वा पठित्वा एकं यजुः सामचोपनिषदश्चेति हासपुराणादींश्च पठेत् पुरुषसूक्तमुक्तानमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये इति क्रचं निः-
पठेत् नात्र क्रव्यादिस्मरणं विद्युदसीत्यादेशाद्यंते पाठस्तत्तिरीचविषयः उपविश्य पाठाशक्तस्तु नृजन्मरायानो वा पठेदित्याश्रय-
यनः अनध्यायेष्टव्यं पठेत् अथ तर्पणं तत्र सव्ये न देवतीर्थे न दर्भाग्रैर्देवतर्पणं तद्यथा साक्षतजलेर्देवर्षितर्पणं सतिलजले रा-
चार्यपितृतर्पणं प्रजापतिस्तप्यतु १ ब्रह्मा तप्यतु २ वेदास्तप्यं ३ देवास्तप्यं ४ ऋषयस्तप्यं ५ सर्वाणि छंदोसि ६ ॐ कारस्तप्यं
७ वषट्कारस्तप्यं ८ व्याहृत्यस्तप्यं ९ सावित्री तप्यं १० यज्ञस्तप्यं ११ धावापृथिवी तप्यतां १२ अंतरिक्षं तप्यं १३ अहोरात्राणि

राम
९०

चौ
संख्या

तप्यं १४ सारव्यास्तप्यं १५ सिद्धास्तप्यं १६ समुद्रास्तप्यं १७ नद्यस्तप्यं १८ निरयस्तप्यं १९ क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वीक्षरसस्तप्यं २० नागास्त-
प्यं २१ वयोसितं २२ शवस्तप्यं २३ साध्यास्तप्यं २४ विश्रास्तप्यं २५ यक्षास्तप्यं २६ रक्षोसितप्यं २७ भूतानितप्यं २८ एवमंतानितप्यं २९
अथर्वयः निवीती कनिष्ठिका मूलेन दर्भमध्वैः शार्चिनस्तप्यं १ माध्यमास्तप्यं २ रत्नमदस्तप्यं ३ विश्वामित्रस्तप्यं ४ वामदेवस्तप्यं
५ अग्निस्तप्यं ६ भरद्वाजस्तप्यं ७ वसिष्ठस्तप्यं ८ प्रगाथास्तप्यं ९ पावमान्यस्तप्यं १० सुदस्तास्तप्यं ११ महास्तास्तप्यं १२ एकदित-
वद्वत्पुत्रस्तप्यं १३ तप्यतां तप्यंतु इति यथापथं वदेत् अथ प्राचीनावीती पितृतीर्थे न द्विगुणीकृत दर्भमूलाग्रैः सुमंतुजैर्मिनिवैशंपायन-
पैलेस्तत्र भाष्यभारतमहाभारतधर्मोचारीस्तप्यं १ मन्त्रिणा वारुविगार्ग्यगोतमशाकल्यवाजपय्यामोऽयमांशुकेयास्तप्यं २ गग्निवाचक-
वीतप्यं ३ वडवाप्रातरीथेयीत ४ सुलभा मेत्रेयी ५ कलेः तर्पयामि ६ कौषीतकं ७ महाकौषीतकं ८ धैम्यं ९ मलयं १० सुय-
जंतं ११ सारवौधनं १२ ऐतरेयं १३ महैतरेयं १४ शाकलं १५ वाक्कलं १६ सुजातवक्त्रं १७ ओदवाहितं १८ महोदवाहितं १९ सोजामि २०
गोनकं २१ आश्वलायनं २२ येचान्ये आचार्यास्ते सर्वे तप्यंतु २३ न तो मत्तपितृकः पितृत्रयीमातृत्रयी सप्तलिकमाहामहत्रयीपत्न्याद्यो-
कोद्विष्टगणोऽश्वमहालयप्रकरणोक्तान्मतांस्तर्पयेत् संबंधं प्रथमं ब्रह्मा नामगोत्रमनंतरं पश्चाद्दंपतिजातीया लक्ष्मणसनातनः ए-
केकमेतल्लिं देवैर्भ्यो द्वौ द्वौ क्रविभस्त्रीस्त्रीनितभ्य एकं जलिः एतावद्विस्तर्पणाशक्तौ आब्रह्मस्तव पर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः तप्यं

ध. सि. ३४.
९९

तुषितरः सर्वमात्मतामहादयः अतीतकुलकोटीनां सप्तदीपनिवासिनां आब्रह्मसुवनाद्योकादिदमस्तुतिभेदकमिति त्रिस्त्रिर्दद्यात् त
तोमेकेवास्यकुले जाते अपुत्रागोत्रिणो मताः ते गृहं तु मया दत्तं वस्त्रनिष्पीडनोदकमिति परिधानवस्त्रभूमौ निष्पीड्य दद्यात् अत्र बह
वानां प्राचीना वीती अन्येषां निवीती इदं गृहे निषिद्धं ब्रह्मसुतो यामादिरुदकसमीपे विहितः ग्रामे मनसा धीयत सव्यान्वारव्यद
क्षिणेन वा अंजलिना वा तर्पणं तर्पणं बर्हिषा छिन्ने स्थले कार्यं न तु जले पात्राद्वा जलमादाय शुभेषां नोत्तरे क्षिपेत् जलं पूर्णं वागर्तन
स्थले तु बिबर्हिषि हेमरोष्यताम्रकास्थमयपात्रेन मन्मथे यत्राशुचि स्थले तत्र तर्पणं स्थानं दीनले अनामिकाधर्तं हेमतर्पणं न्यारोष्य
मेव कनिष्ठिकाधर्तं स्वर्जतेन हतो भवेन्नरः अंगुल्यधेनीधर्तं देवस्त्वंगुल्यो मूढः कार्यं मध्ये गुच्छांगुल्योऽपि त्र्यंशं लेख्यं गुच्छं स्पृश्यात्
उद्धतजले न पितृ तर्पणे तिलान्ते मिश्रयेज्जले अतुद्धतजले न तर्पणे वामहस्ते तिलान्नाद्याद्याः तिलतर्पणं गृहे निषिद्धं रविभगुवारे स
प्तमी नंदासु कनिकामद्याभरणीषु मन्वाद्यौ युगाद्यौ च विंशदानं मृदास्नानं न कुर्यात् तिलतर्पणं पित्रोः श्राद्धदिने नित्यं तर्पणे तिलानि पि
ष्टाः पर्वदिने निषिद्धं तिथि वारादिष्वपि तिलतर्पणं विकिरेपि उदाने न तर्पणे स्नानं कर्मणि आच्यतः सन्नकुर्वीत दर्शनं स्याज्जने बुधः द
र्भत्यागमं त्रस्तु येषां पिताननं आतामपि नोनान्यगोत्रिणः ते सर्वे तप्यन्ति मायां तु मयोत्तरैस्तु यैस्तथेति अथ हि रण्यमकेशीयानो स
कल्यादिनिर्गायत्री जं पातं प्राच्यत् ततश्चेत्येव जैवेति अध्यायं अनुवाकं वा यथाशक्ति पठित्वा कृत्वा सामवर्गं गेति हासपुराणादी

राम
९९

निषठित्वा नमोज्ञानं इत्येतया त्रिः परिदधाति अथ तर्पणं तच्च तैत्तिरीयाणां ब्रह्मसुतं गमनं भवति तेन ब्रह्मसुतोत्तरं व्यवहितकाले पित्रस्तु
यत्तासागधि भवति एवं काण्वमध्दिना नामपि अतो देवर्षि आचार्य पितृ तर्पणं करिष्ये इति पृथगेव संकल्पः
पूर्ववदेकैकांजलिना देवतर्पणं ब्रह्माणं तर्पयामि प्रजापतिं बृहस्पतिं अग्निं वायुं सूर्यं चंद्रमसं नक्षत्राणि इंद्रं राजानं यमं राजानं
वरुणं राजानं वरुणं राजानं सोमं राजानं वैश्रवणं राजानं वसुतं रुद्रात् आदित्यान् विश्वान् देवान् साध्यान् ऋभून् भृगून् प्रक
तः अथर्वणः अग्निरसस्तर्पयामि इति निवीती उद्गुरुवः विश्वामित्रं तर्पे जमदग्निं भरद्वाजं गोतमं अत्रिं वसिष्ठं कश्यपं अरुंधतीं
अगस्त्यं कृष्णदेवायनं जातकृष्णं तरुक्षं तण्डिबुं वर्मिणं वसुधिनं वाजिनं वाजिश्रवसं सत्यश्रवसं सुश्रवसं सुतश्रवसं सो
मश्रुमायणं सत्यवतं रुद्रव्यंतं वामदेवं वाजिरत्नं ह्येज्यायनं उदमयं गोतमं ऋणं जयं कृतं जयं धनं जयं वभुं
अरुणं त्रिवर्षं त्रिधातुं त्रिविंशं यशशरं विश्वं रुद्रं रुक्मं काशीश्वरं ज्वरं धर्मं अर्थं कामं क्रोधं वसिष्ठं इंद्रं त्वष्टारं कर्तारं ध
र्तारं धातारं सत्यं सवितारं सावित्रीं ऋषिदेवं यमुर्वदेवं सामवेदं अथर्ववेदं इति हासपुराणं तर्पयामि इति होवावजं वी प्राचीना वीती
दक्षिणाधुरवः वैशंपायनं तर्पयामि पितृभ्युं त्रिभिरितं उश्वेतं आत्रेयपदकारं कौण्डिन्यवृत्तिकारं सुवकारान् सत्याषाढं प्रवचन
कद्वरं आचार्यान् ऋषीन् बानप्रस्थान् ऊर्ध्वरेतसः एकपत्नीस्तर्पयामीति त्रींस्त्रीनि निविशेयः शेषं पितृ तर्पणादि सर्वं प्रा

ध. सिं ३४
९२

गुक्तमेव अथाथस्तंवादीनां ब्रह्मादयोयदेवास्तान्देवांस्तर्पयामि १ सर्वादेवान् २ सर्वादेवगणान् ३ सर्वादेवपत्नीः ४ सर्वात्पुत्रान् ५ सर्वा
न्योवान् ६ भर्तृदेवान् ७ भुवोदेवान् ८ स्वर्देवान् ९ भर्तृवः स्वर्देवान् १० कृष्णदेवायनादयोयत्कृष्णयज्ञान्धीस्तर्पयामि १ सर्वात्पत्नीन् २ सर्वा
नृषिगणान् ३ सर्वात्कृषिपत्नीः ४ सर्वात्कृषिपुत्रान् ५ सर्वात्कृषिपौत्रान् ६ भर्तृपत्नीन् ७ भुवःकृषीन् ८ स्वर्कृषीन् ९ भर्तृवः स्वर्कृषीन् १० एवं सोमः पि
तृमान्ममो गिरस्त्वान् ० ताम्यितृस्तर्पया ० १० इत्यादयोदशपितृपत्नीयाः कृत्वाः एवमन्येषामप्युक्तं अथकात्यायनानां प्राप्नुस्वभावमप्य
विनेधत्वा प्राणायामपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेनयज्ञे दध्नां नृजलोधत्वा दक्षिणजानो कृत्वा स्त्रान्तरा कायत्री त्रिकुचार्थे इत्येतेत्यदि आ
रभ्य संहिता ब्राह्मणेन पूर्वोक्तरीत्या षष्ठे च स्वर्देवसमाप्य अन्यवेदां क्रमेण षष्ठे च अंतोऽपनिषदि हिरण्यगणपदे पठित्वा अंतो ३ स्वस्ती
तिबदेत् स्त्रान्तरोक्तत्वा न्नमो ब्रह्मण इति त्रिः पठेति केचित् अथतर्पणं तेष्वप्रातः संध्योत्तरं वा मध्याह्ने ब्रह्मयज्ञोत्तरं वा सकृदेव कार्यं
ब्रह्मयज्ञस्य वैकल्पिकं कायत्रयमुक्तं तत्र देवर्षिपितृतर्पणं करिष्य इति संकल्प्यादौ पूर्वोक्तधर्मेण देवतर्पणं भूमौ ताभ्यादिषानेवादर्श
नास्तीत्येविश्वेदेवास आगतौ तदेवानावाह्यविश्वेदेवाः शृणुतेममिति जपित्वा त्रीन् प्रागयादभीधत्वा देवतीर्थेन ॐ ब्रह्मा तप्यतां विष्णु
स्तप्यतां रुद्रस्त ० प्रजापतिस्त ० देवास्तप्यतां ० छंदोसिंत ० ऋषयः पुराणाचार्यास्त ० गंधर्वाः इतराचार्याः संवत्सरः सायं यवस्तप्य
तां अक्षरसः देवानुगाः नागाः सागराः पर्वताः सरितः मनुष्याः यक्षाः रक्षांसिः पिशाचाः सुवर्णाः पशवः वनस्पतयः ॥

राम
९२

ओषधयः ० भूतग्रामचतुर्विधस्तप्यतामिति सर्वत्र प्रणवं प्रथमां तनमोच्चार्य तर्पयेत् २९ सप्तऋषय इति मंत्रेण ऋषीनावाह्यनिवीती हि हिं
सनकस्तप्यतां सनंदनः सनातनः कपिलः आसुरीः बोधः पंचशिरः ० अथसर्व उद्योतस्त्विति पितृनावाह्य आद्यतुनः पितर इति जपित्वा पितृर्षि
नमस्त्रिः कृष्णबाहुवानलस्तप्यतां सोमः यमः अर्यमाः अग्निधाताः पितरस्तप्यतां सोमपाः पितरस्त ० बौध्मदस्त ० यमाय नमस्तर्पयामि धर्म
जायः मृत्यवे नमः अंतकायः वैवस्वतायः कात्यायः सर्वभूताय नः ओष्ठं वरायः दध्नायः नीलायः परमेष्ठिनेः हुकोदरायः चित्रायः चित्रगुप्तायः
२१ यमतर्पणं वैकल्पिकं सन्ने एक इत्युक्तेः जीवितितृकस्य मणिवंधपयते अपसव्यं सर्वत्र ततो मत्तपितृकः पित्रादित्रयीं मानादित्रयीं च तर्प
यित्वा उदीरतामवर इति नमो भर्तृभिः तर्पणजलस्थाने अंजलिना धारां निषिंचेत् उदीरतामव १ अंजिरसो नः पितरो २ आयां तु नः ३ उर्व्वहती
रमते ४ पितृभ्यः स्वध्यानमश्नुमः ५ ये वेद ६ मधुना ता इति तिस्र इति ९ प्रत्येवं प्रसेकं कुर्यात् तप्यध्वमिति च त्रिः सिंचेत् ततो नमो वः पितर
ये इत्युक्तेयं जपित्वा मातामहादीने कोटिंष्टमं श्रुतर्पयेत् देवाणां तु विदुति वि सज्जेत स्नानवस्त्रानि ध्या उद्योतस्त्विति नादि प्राश्नत् प्रा
तर्हीमोत्तरं देवतत्त्वेन कृतं चेत्तुर्धभावे ब्रह्मयज्ञोत्तरं कार्यं अथपंचमभागकृतं वैश्वदेवः प्रकर्तव्यः पंचस्रनापनुतये कंडनीपेषणीतु
ह्नीजलकुंभोजनीति पंचहिंसास्थानानि पंचस्रनाः वैश्वदेवस्म प्रातरे वप्रारंभो न तत्रिहो नादि वत्सायं तेन प्रातः सायं वैश्वदेवेनादिरेव
संकल्पः पंचमहायज्ञा अहरहः कर्तव्याः तेन ब्रह्मयज्ञदेवयज्ञभूतयज्ञपितृयज्ञमनुष्ययज्ञारण्याः तत्र ब्रह्मयज्ञ उक्तः बह्वचादीनां वै

ध.सिं.३४
९३

वैश्वदेवो देवयज्ञादियज्ञत्रयस्तुः मनुष्ययज्ञस्तु मनुष्येभ्यो नदानं ग्रहपक्षहविष्यान्नेस्तेष्वक्षरादिबर्जितैः जुहुयात्सर्पिष्याभ्यर्च्यैर्गोमये
लौकिकेपि वा यस्मिन्लघोपवेदं न तस्मिन्नेमो विधीयते वैश्वदेवांतगतचित्तयज्ञेनैव नित्यश्राद्धसिद्धेर्नैव नित्यश्राद्धार्थविप्रभोजनं अनेने
नदरीश्राद्धस्यापि मसिध्यादरीश्राद्धमध्यशक्तेः संवत्सरमध्ये सकृदेव कार्यमिति भट्टोजीयेस्तु केषं च महायज्ञानां लोपइत्युक्तं सवायं वै
श्वदेव आत्मसंस्कारार्थी न संस्कारार्थश्च तेनाभिभक्तनापाके केषु पृथग्वैश्वदेवो न भिन्नकानां तु यागेष्वेव हि विध्यांतरेण पृथगेव अभिभ
क्तानां पाकभेदे पृथग्वैश्वदेवैः कृता कृतइति भट्टोजीये पाकासंभवे एकादस्यादौ तंडुले वा पयोदाधित्यतपनोदकादिभिर्वा कार्यः हस्तेना
भादिभिः कुर्यादद्भिरंजलेनाजले कोटवंचणकं माषं मसूरं च कुलित्यकं क्षारं च लवणं सर्वं वैश्वदेवे विबर्जयेत् प्रवसताग्रहे पुत्रं कृत्विगा
दिहारा वैश्वदेवैः कारयितव्यः ग्रहे कर्त्तव्यं तदाभावे प्रवासे स्वयं कार्यः वैश्वदेवो बह्वैः तैत्तिरीये श्वदिवा रात्रौ चैति द्विवारं कार्यः अशक्ते
स्तु एककाले एव द्विराहृत्या सह वा कार्यः बह्वन्तैत्तिरीयोर्लौकिकाद्यौ पाको वैश्वदेवश्चेति प्रायेणाचारः अथमातः सायं वैश्वदेवस्य सह
करणपक्षे तत्र प्रयोगः तत्र वैष्णवे भर्गवते षोडशानं वा दीपांतां नुस्य शान्त्यर्थं सर्वान्पुण्याकारपर्वतं नैवेद्यं समर्प्य शेषान्नेन वैश्वदे
वः कार्यः वैष्णवमिनेस्तु वैश्वदेवांते तच्छेषेण नैवेद्यः कार्यः विष्णोर्निवेदिता न्नेन यद्येव देवतातरं पितृभ्यश्चापि तदेयं तद्वानं स्यात्क
ल्प्यते इत्यादि न च नानाजैवैष्णवविषयकत्वस्मिन्निबन्धाकारैकत्वात् अत्र वैष्णवानां रायणासाक्षरादि वैष्णवमंत्रदीक्षोपदेशोपपत्तिः

राम
९३

तो मुख्याः उपदेशाः कलौ युगइति स्मृत्योपदेशमात्रस्यापि दीक्षासमफलत्वात् गोणाश्वपारंपर्यौ गतारुणोदयविहैकादश्यानुष्यासशुक्लैश्च
कादश्यानुष्यासशुक्लैश्च विदुर्ममात्रपशमं गोपदेशादिरहिताः न तु पांचरात्राद्यागमोक्तदीक्षां प्राप्तिवैष्णवसुक्तेः किं विदुर्ममाना नुष्ठानेन कथं
वैष्णवमिति केचित् गायत्र्यध्ययनादिसृत्रिमवैष्णवाधारणधर्मवतां याजनाध्यापनप्रतिग्रहस्यासाधारणधर्मश्रम्यानां पित्रादिपरं परया
वैष्णवादिस्तिपराणामपि अव्यभिचारित एकगोत्रत्वादियत्किं चिद्वाह्यधर्ममात्रेण यथा ब्राह्मणत्वं तदुचितस्तत्काद्याचारश्च तेषां कश्चि
युगे किं चिद्वैष्णवादि वैष्णवत्वं तदुचितं तान्वाश्वयुज्यते क्षत्रियाणां हि पुरोहितभेदेन गोत्रभेदस्तोनयुवं दोषपरस्परं विवाहे नैव ब्राह्मणेक्षि
त्रिस्यष्टं एवं प्रादेपि नैवेद्यं समर्प्य पितृभ्यो नृनिवेदनं श्रेयं ममात्मानं संस्कारं च नृनां जनितदोषपरिहरद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं
प्रातर्वैश्वदेवं सायं वैश्वदेवं च सह तं नेण करिष्ये कुंडले स्वं डिळाक्षे वाप न नाश्रिं व्याहृतिभिः यावकं नामानं प्रतिष्ठाप्य च त्वारिष्टं गेति
ध्यात्वा पदिसमुत्पद्युष्य विष्णोर्निवेदनं इत्येनादि विधाय च तात्कमं नमो अघिस्त्रिस्तोत्राश्चोद्वास्याग्नेः पश्चान्निधाय त्रिधा यन्निधा
विभज्य प्रथमभागं देवेभ्यो जुहुयात् तद्यथा हृदिसंयं करं निधायोत्तानं हस्तेन स्पर्शय स्वाहा स्पर्शयेदं नमः १ प्रजापतये ०२ सोमाय न
स्पतये ०३ अग्नीषोमाभ्यां ०४ इन्द्राग्निभ्यां ०५ द्यावापृथिवीभ्यां ०६ धन्वंतरये ०७ इंद्राय ०८ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ०९ अस्तु ०१० इति दशप्रातर्वैश्व
देवाहुतयः अथ सायं वैश्वदेवीयाः अथ ये स्वाहेति हुत्वा प्रजापतय इत्यादि हुत्वा पुनर्न जुहुयात् एवं विंशत्याहुती हुत्वा प्रायश्चित्ता

ध. सिं. २५
९५

धैव्यस्तसमस्तव्याहृतीर्कृतानुक्तवावापरिसमूहपदार्थेक्षणे कुर्यात् ॐ चमदस्युपतिष्ठेत् इति देवमतेः अथ बलिहरणात्मोभूतयज्ञः द्वि-
तीयभागादुहीता शुद्धभूमौ सूर्याय स्वाहा सूर्याय देव नमो मेत्येवं दशाहुतीः प्राकृ संस्थानिरंतराहुत्वा मध्ये अंतरालं त्यक्त्वा अद्भ्यः स्वाहा ॐ
यधिवनस्पतिभ्यः स्वाहा गृहाभ्यः गृहदेवताभ्यः वास्तुदेवताभ्यः इति प्राक्संस्थाहुत्वा अद्भ्यः आहुतेः पश्चात् इंद्राय तदुत्तरे इंद्रपु-
रुषेभ्यः अंतरालस्य दक्षिणे यमाय स्वाहा तदुत्तरे यमपुरुषेभ्यः स्वाहा ब्रह्मणे आहुतेः प्राकृ वरुणाय स्वाहा तदुत्तरे वरुणपुरुषेभ्यः ॐ
तरालस्योत्तरे सोमाय स्वाहा तदुत्तरे सोमपुरुषेभ्यः अंतराले ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्यः विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः दिवाचारि-
भ्यः सोमपुरुषोत्तरे रक्षोभ्यः एवमेव सर्वस्थाने प्रथममग्नये हुत्वा प्रजापतये इत्यादि पूर्ववत्सायं वैश्वदेव सर्वेष्टिद्वितीयावबलि-
हरणं कुर्यात् तत्र दिवाचारिभ्य इत्यस्य स्थाने नक्तं चारिभ्यः स्वाह इति जुहुयात् इति विशेषः इति भूतयज्ञः प्राचीना बीतीत तीय-
भागाद्दायस्व धापितभ्य इति यमयज्ञेर्दक्षिणतो दत्त्वा पितृभ्य इदं नमो मेति त्यक्त्वा द्वितीयावबलेर्दक्षिणतः द्वितीयावबलं यज्ञमेव कुर्या-
त् इति पितृयज्ञः अपरे च काकाकारं बलिमाहुः बलावनुद्धतेनाद्या नोद्धरेत् च यं बलिं ततो गृहगणे भूमौ प आसिन्व रेंद्राहुत्वा
वामयांथाभ्यां नैर्कृत्य काश्वये तेकाकाः प्रतिगृहं तु भूम्यां पिंडं मयोक्षितं इति पितृयज्ञश्चेणदत्त्वा वैवस्वतकुले जातो ह्ये-
श्यामश्रवजोऽशुनो ताभ्यां पिंडं मया दत्तो रक्षेतां पथि मे संसा येभूताः प्रचरन्ति इति द्यंभूतयज्ञश्चेणदत्त्वा येभूता इति मंत्रेण

राम
९५

नेण वैश्वदेव प्रथमो दिवानक्तं बलिमिति पाठः अकिरात्रौ च पृथक्प्रयोगे दिवा बलिमिच्छंतो नक्तं बलिमिच्छंतौ इति विभागेन पाठः प्रक्षालितपाणि-
पादा आचम्य गृहं प्रविश्य श्रांता पृथिवीत्यादिजपित्वा विष्णुं स्मृत्वा कर्मार्पयेत् अथ मनुष्ययज्ञः अतिथिभोजनपर्याप्तं वा योऽन्यायास्तमितं वा यास-
चतुष्टयं वा ग्राममितं वा न संस्रजं कादिमनुष्येभ्यो दत्तमिदं नमो मेति दद्यात् बहुषु भिक्षुकेषां गतेषु अत्रात्तेन त्रिभ्यो ग्रासत्रयं देयं अथ ते निरीयाणां
श्राद्धदिने भिन्नपाकेनाहो वैश्वदेव देवमज्ञादिचतुष्टयं च भवति अपरे वैश्वदेवोत्ते पंचमहायज्ञा इत्याहुः याजुष्याः सामगाः पूर्वमग्नेकुर्व-
त्यथर्वणाः बहुवाः श्राद्धशेषेण तत्राद्यादौ तु साग्निकाः स्वर्गपुस्त्यर्थात्मसंस्कारार्थं प्रातः सायं वैश्वदेवौ तं त्रेण कुर्यात् औपासनाग्निं पचन-
ग्निं वा प्रतिष्ठापितमौपासनहोमवत्परिसमुद्यपरिविच्यान्नमग्नावधि श्रित्य प्रोक्ष्योद्वास्याभिघ्रायीं प्रिंसं पूज्य अन्नं त्रिधा विभज्य हस्तेन
जुहुयात् अग्नये स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः भुवाया भूमाय भुवक्षितये स्वाहा अमृतक्षितये स्वाहा अमृतस्विष्टकृते परिसमुद्यपरि-
विच्य पश्चादेकत्रैव देवो जनाकारश्च काकारो वा बलिः तत्र देवताः धर्मोय स्वाहा धर्मो देयं अधर्मा अद्भ्यः ओषधिवनस्पतिभ्यः
रक्षो देवजनेभ्यः गृह्याभ्यः अवसानेभ्यः अवसानमतिभ्यः सर्वभूतेभ्यः कामाय अंतरिक्षाय अदेजतिजगति यच्च वेष्टिनाम्ना
भागो नाम्ने स्वाहा नाम्ना इदं केचिहायवदंमिति आगमाहुः पृथिव्ये अंतरिक्षाय दिवे स्वाहा सूर्याय चंद्रमसे नक्षत्रेभ्यः इंद्राय
वृहस्पतये प्रजापतये ब्रह्मणे सर्वान्सकृत्परिषिच्य पृथक्पृथक्परिषेचनपक्षे द्वावकं द्वे चत्वारिप्रत्येकं त्रीणि वैवाहि पृथिव्यादि

ध.सिं.२५.
९५

दशस्वेकप्रतर्द्धं पृथक्क्रमात् इति ज्ञेयं प्राचीनावीतीति हि सिणतः स्वधापितृभ्यः स्वाहा एतदुत्तरत उपवीती नमो रुद्राय पशुपतये
स्वाहा पितरुद्रबलीपृथक्परिधिचेत् इति वेदेषु देवः अथ देवमज्ञादिचतुष्टयं देवयज्ञेन यक्ष्ये इति संकल्प्याग्निपरिविन्दे देवभ्यः स्वा
हेत्यग्नौ हुत्वा उत्तरपरिवेकः प्राचीनावीती पितृयज्ञेन यक्ष्ये दक्षिणतो भूमौ पितृभ्यः स्वधास्तु इति दत्त्वा त्यक्त्वा परिचिन्त्यमज्ञोपवीती
अपस्पृष्टा भूतयज्ञेन यक्ष्ये भूतेभ्यो नम इति भूमौ दत्त्वा परिचिन्त्यनिवीती मनुष्ययज्ञेन यक्ष्ये उक्तप्रमाणमन्नमनुष्येभ्यो हतेति द
द्यात् सर्वयज्ञेषु आद्यंतयोः क्रमेण विद्युदसि० वृष्टिरसि० इति मंत्रयोः पाठः प्रायेणैषो बलिशिष्टमन्त्रेभ्यो भूताः प्रचरंतीति गृह्णां
योगत्वाकाशे उक्लियेत् ततो यथाचारं श्ववायसादिवलिः अथ कातीथानां तत्र साग्निकानामेकपाकेनैकश्राद्धेनैवैश्वदेवः
अन्येषामते आदौ अवस्थ्यो ल्मुकं महासने कृत्वा तत्र पाकं विधाय महान संस्थां गारां गृह्णाद्यैः मिधाय पाकादन्नं दत्त्वा कृत्वा दायय
वैवत्वात्मा० तर्प्यैवैश्वदेवार्च्यं कर्म करिष्ये इति संकल्पः अथ वा देवभूतपितृमनुष्यान्वैश्वदेवान्नेन यक्ष्ये गृह्णाग्निमणिकोदकेन
पर्युक्ष्य हस्तेनाग्नौ जुहुयात् ब्रह्मणे स्वाहे इदं ब्रह्मणे नम एवमग्रेऽपि प्रजापतये स्वाहा गृह्णाभ्यः० कश्यपाय० अनुमतये० इति दे
वमज्ञाः ततो मणिके समीपे सुलित्रयमुदकसंस्थं पर्जन्याय नम स्वाहा इदं पर्जन्याय नम अस्मिन् नम० पृथिव्यै० अथ द्वादश
स्वयोः प्राक्संस्थं बलिद्वयं धात्रे० विधात्रे० उदकेन चतुरस्रं कृत्वा तत्र पूर्ववायवे० दक्षिणे वायवे० पश्चिमे वायवे० उत्तरे वायवे०

राम
९५

प्रागादिषु वायुबलेः प्रागुद्ग्रा प्राच्यै० दक्षिणस्यै० प्रतीच्यैदि० उदीच्यै० मध्ये प्राक्संस्थं ब्रह्मणे० अंतरिक्षाय० सूर्याय० एवामुत्तरे विश्वेभ्यो
देवेभ्यो० सर्वेभ्यो भूतेभ्यो० अनयो रुतरे० उषसे० भूतानां च पतये० इति भूतयज्ञः प्राचीनावीती ब्रह्मादिवलित्रयस्य दक्षिणे पितृतीर्थेन पि
तृभ्यः स्वधानमः इदं पितृभ्यो नम मेति दद्यात् इति पितृयज्ञः पानं प्रक्षाल्य सव्येन ब्रह्मादिवलितो वायव्यां यक्ष्ये ततो निर्णेजनमिति तज्जलं
निनयेत् पूर्ववन्मनुष्ययज्ञः निरग्निकस्तु लोबिकाग्निमाहृत्य पृष्टोदिवीति प्रतिष्ठाप्य तत्सवितुः तांसवितुं विश्वानि देव इति त्रिभिः सा
वित्रैः प्रज्वाल्य तत्र नित्योपासनं होमं कृत्वा पाकं पचेद्देवैश्च देवं च कुर्वीदिति गदाधरः अत्राप्यनाक्तो बहूनां पुत्तरीणां पचनार्थं प्रतिष्ठा
प्यध्यात्वा संपूज्य तत्र पूर्वोक्तरीत्या वैश्वदेवस्तत्र अग्रे वैश्वानराय स्वाहेति पंचाङ्गतीनामुत्तरं होमः सर्वत्र निरयेरिति विशेषः शेषं प्राच्यत्
कात्यायनादीनां द्वैको वैश्वदेवो न द्वितीयो रात्रौ सामगाथर्षणैरपि स्वर्गलोक्तरीत्या पंचमहायज्ञाः कार्यः स्वर्गद्वानुपलंभे बहूनां पुत्तरीणां
पचनार्थं संस्काराः पंचमहायज्ञाः कार्यः शारवांतरमतं सभ्यगनात्नो न्यस्वधाद्यैः शारवांतरादिकं प्रोक्तं शांशोध्यं स्वशास्त्रिभिः इक्षु
रायः फलं मूलं तांश्च पयश्च औषधं भक्षयित्वा पिकर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रिया पंचमहायज्ञेषु अन्यतमस्य लोपे उपवासः धनिकस्या
तुरस्य च प्रतिपत्तं कृत्वा ह्यं अन्ये तु एकहलोपेन स्वत्याङ्गतीर्षाहं न्यहं लोपे त्रिभिस्तनुमतीभिर्हीमो वारुणीनां च तसृणां जपो द्वादशाहं
नापेतं तु मतीस्थालीपाको वारुणीमिराज्य होमश्चेत्याहुः अथ सर्वसाधारणो भोजनादिविधिः हेमेराजते पात्रे आम्नादिपत्रे वा भोजनं शस्ते

ध.सिं.३४.
९६

एक एव तु भुंजीत कां स्य पात्रे नान्योच्छिष्टे तां ब्रह्माभ्यंजनं चैव कां स्य पात्रे न भोजनं यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विवर्जयेत् पलाशपणेषु य
सादेः प्रशस्तं गृहिणस्तु वांशायणं इदं वैष्णवी पलाशविषयमिति स्मृत्यर्थसारः रुद्री कुटजमधुजं वृषपत्रं आम्रचंपकोटुं वरपत्राणि शस्ता
नि अकीर्णवदादिषु प्राणिनिषिद्धानि चतुरस्त्रे मंडले प्रक्षालितपात्रं निधाय पंचमज्ञावशिष्टं घृतादियुक्तं पंचयज्ञावशिष्टं घृतादियुक्तं
परिविष्टमन्त्रं अस्माकं निजमस्वेतदिति वदन् नत्वा यं धिरहितयश्च युत दक्षिणपाणिः पादाभ्यां पादेन वा मुनं स्पृशन् न्याहति भिर्गीयन्मा
त्राभिर्मन्त्रं सत्यं त्वत्तेन परिधिं चामीति दिवा कृतं त्वा सत्येन परिधिं चामीति रात्रौ परिधे च वं कृत्वा अंतश्चरति भूतेषु गुहायो विभवतो मुखः
त्वं यत्तत्त्वं वदकारः स्वं विष्णुः पुरुषः परः पानादक्षिणे भूमौ भूयतये नमः भुवनपतये भूतानां पतये इति श्रान्वादीन् दद्यात् यद्वा
चित्राय चित्रगुप्ताय यमाय यमधर्माय सर्वभूतेभ्य इति वा अस्तसमस्त्याहति भिर्वाचत्वारः धर्मराजाय चित्रगुप्तायेति द्वौ वा भूयत्या
दिनययुतावेताविति पंचवादेयाः हस्तपादमुखार्धः अयोरा नार्धं जलमादाय अन्नं ब्रह्मसूत्रं अहं वेत्ति नरो भूत्वेत्यर्थं ध्यात्वा वा मक
रेण पात्रं धत्वा अमृतोपस्तरणमसीति अपः प्रश्नमोनी ॐ प्राणाय स्वाहा ॐ अयानाय स्वाहा ॐ उदानाय ॐ समानाय स्वा
हेति सद्यताः ससीरा नापंचाङ्गीः सर्वांगुलीभिः सर्वथा संयमन्मुखे नुक्नुयात् ब्रह्मणे स्वाहेति षष्ठी क्वचित् प्राणाकृती पर्वतं पात्रात्वेन
मौनं च नियतमग्रेष्टिकं दयं भोजनं प्राप्नुस्व प्रत्यप्नुस्व वा प्रशस्तं दक्षिणामुखे यशः फले काम्यं उदमुखमधमं विदिष्णुस्व निषिद्धं

राम
९६

रुक्मं प्रासन्नसन्धानं शिवादिनियतप्रासमनियतप्रासं वा भुक्त्वा अमृताविधानमसीति गंडुषार्धं पीत्वा धर्ममौनिनीयपवित्रं त्यक्त्वा मुख
हस्तौ छिद्यं सम्प्रक्षालयेत् तर्जन्यामुखं न होधयेत् किंचिद्गुणोत्तरं हस्तप्रक्षालनं षोडशगंडुषांते द्विराचमेत् भोजनगृहे च नाचा
मेत् अनाचं तोम्रपुरीषौ न कुर्वीत् हस्तौ समस्त्य प्रस्नाभ्यंगुष्ठेन नैत्रयो निषिध्योष्टदेवतां स्मरेत् नांजनिना विवेत् पालाशोदग्धमयो
वद्धं च पीठं वजेयेत् नविशुभिः सह भुंजीत भार्यया च सह विवाहवर्जं भुंजीत बालगृहे भोजनप्रदत्तान् भुंजीत न प्रोढपादो नासमाक
टपादो न प्रसारितपादो न विदिकृतुंगे न दुष्टं कपंत्तौ न श्रूयौ शिपाकग्रहे न देवाभ्ये भुंजीत सैन्ये भ्योर्न महानिशायां न यज्ञोपवीतहीनो
न वामहस्तेन न शरद्वैशेषं भुंजीत आदौ मधुरं मधो लवणं म्लतं तेतक्रादि पूर्वैर्द्वयं मध्ये कठिणं अंतर्द्वयं अष्टौ प्रासायतेः षोडशान्निंशद्वयं
हिणायथेष्टं ब्रह्मचारिणः सर्वसंशेषमश्नीयान्निःशेषं घृतपायसं क्षीरं दधि मधु भुंजीत दिवा रात्रौ चैति द्विवारमेव नांतरा भोजनं अक
र्षवैदये रात्रौ च तुर्द्वयं मीदिवा एकादश्याम होरात्रं भुक्त्वा वांशायणं चरेत् यस्तु पाणितले मुंते यश्च कृत्कारसंयुतं प्रसृतां गुलिभि
र्यश्च तस्य गोमांसवच्च तत् नाजीर्णे भोजनं कुर्यात् कुर्यान्नातिबुभुक्षितः नाईवासानाईशिरानपादारोपिते करे प्रासशेषं च नाश्री
यात्पीतशेषं पिबेन्न च शाकमलफलादीनि दंतछेदं न भक्षयेत् नाछिद्ये घृतमादद्यान्नपदाभाजनं स्पृशेत् पिबतो यत्पते तोयं भाज
ने मुखनिःसृतं अभोज्यं तत्पातावशिष्टं तोयभक्षमेत् नैछिद्ये घृतमादद्यान्नपदाभाजनं स्पृशेत् पिबतो यत्पते तोयं पाने वांश

ध.सि.२४
९७

यथा हस्तनखपृष्ठजलपानेवाभस्तीकृतजलपानेचसुरायानसमं एकपंचतुपविष्टानांविप्राणांभुंजानानामेकस्मिन्मनुष्येनेआचांतेवा
न्येनभोज्यं अत्रोत्थितस्यभोक्तुश्चदोषः गुरोर्नदोषः लवणेभोजनं चैवधृतंतेतेतथैवच लेह्यंयंचनिविधंहस्तदन्तंनभक्षयेत् सैंध
वसामुदभिन्नप्रत्यक्षलवणभक्षणंमृदूक्षणंनगोमोससमं उदकामयिचांजालंभानंकुक्कुटमेवच भुंजानोभक्षिपश्चेतुनदन्तंतुपरित्य
जेत् भुंजानस्यगुदस्त्रायेउपवासः पंचगव्यंच आपोशनोत्तरंप्राणाकृतेः प्राकृतंक्षानेक्षानंयद्राणाधामाः भुंजानस्याशौचप्राप्तौश
संयत्तास्नानं आसाशनेउपवासः सर्वशनेत्रिशत्रं विद्यादिस्पर्शस्नानं प्राणाधामत्रयं चंजालपतितोदकावाक्यंश्रुत्वाभोजनेएको
पवासः कलहघरशूलखलमुसलानांयावद्धृत्तावद्भोजनं अथैकपंचयानांभीमाद्वाहणेः स्वजनैरपि कोपितानातिकिंतस्यप्र
छेत्तंयातकंभवेत् ततोऽग्निनाभस्मनाचस्तंभेनसलिलेनच द्वारेणैवचमार्गेणपेक्षिमेदंचरेद्बुधः केरापिपीलिकामक्षिकाभिः सहप
क्षमन्त्यजेदेवपाकोत्तरंकेरापिपीलिकादिकीटमक्षिकासंसृष्टेगवाघ्रातेवानेसलिलंभस्ममैद्यपिप्रक्षेप्तव्यं विशुद्धयेदतिविज्ञानेभ
रः शूद्रान्तंशूद्रदन्तबालान्नेरात्रिपयुषितंरजस्वत्याचंजालपतितदिदृष्टंकाकादिपक्षुष्विष्टमभोज्यं स्नेहयकंमंडकादिचपयुषि
तंग्राह्यं अवत्सायागोरनिर्देशानांमोमहिष्यजानांगर्भिण्योएककोत्तरितदोहायायमलसूचवत्तनयोरजवर्जदिस्तनीनामुक्षी
वडवयोरारण्यकमृगादेस्वेभ्वसीराजिनर्त्यानि शिशुहिंसेवर्ज्यंरक्तंरक्षनिर्वासपुरीषस्थानोत्पन्नतडुलीवकादिकंदेवाद्युद्देशं

राम
९७

विनाकृतंसावपायसाधूवधकुलीकसरंवर्जयेत् राणकुसुंभाजंबुवार्ताककोविहारवटादिफलानिमातुलिंगंवर्ज्यं यत्तंडुलसुन
मंजनभक्षणेचांदायणं भुंजानेषुपरस्परस्पर्शेन्नत्यागः पात्रस्थान्भक्षणेस्नात्वाशौचशतगायत्रीजपः अधिकभोजनेसहस्रं भुंजान
स्याशुचिनाविप्रेणस्पर्शेन्नत्यागः भुक्तोच्छिष्टयोस्पर्शेसवर्णेस्नानंजपोवा असवर्णेतपवासः भुक्तोच्छिष्टस्यभ्रशूद्रादिस्पर्शोवोष्यंचग
व्यं रजकादिस्पर्शेन्निरात्रं परिवेषणंकुर्वन्नुच्छिष्टस्योपयोदधिघृतादिलघुद्रव्यमत्यजन्नाचांतःशुचिः भक्ष्याद्यन्नस्यत्यागएव वस्त्रेवि
कल्पः परिवेषणादिकाभेरजोदष्टौतत्क्षणात्त्यागः भोजनांतोच्छिष्टशेषान्नं शौरवेपूयनिलमेपचातुर्दनिवाप्तिनां प्राणिनांसर्वभूताना
मक्षय्यमुपतिष्ठत्वितिदद्यात् आचांतोयश्चुचिस्तावद्यावत्यात्रमनुद्धृतं उद्धृतंयश्चुचिस्तावद्यावन्नोन्मज्यतेमही पर्णस्याग्रंचमूलंचवि
रांचैवविशेषतः चूर्णपर्णवर्जयित्वातांबूलंखादयेद्बुधः अनिधायमुखेपर्णपूगंवैभक्षयेन्नच इतिपंचमभागकृत्यं इतिहासपुराणा
धैः षष्ठसप्तमकोनयत् अष्टमेलोकयात्रातुबहिःसंध्याततःपुनः सायंसंध्याप्रातःसंध्यावत् अग्निश्चमामनुश्च यदक्रात्यापमं
अहस्तयदं सत्येज्योतिविजुहोमिस्वाहेतिमंत्रान्मनेविशेषः पश्चिमाभिमुखस्तिष्ठन्धर्मदद्यात् ऊर्ध्वजातुरुपविश्यप्रत्यश्मुखएव
गायत्रीजपेत् सायंहोमस्तुल्येव सायंवैश्वदेवेपुनःपाकः अतिथिसंस्मृद्यद्यथातंतरंसाह्येवाप्रास्ताभुक्ताशयीत भोजनकाले
दीपनाशेषान्मातृभस्मस्यैस्मत्वापुनर्दीपंदद्यात्पात्रस्थंभुजीतनान्यत् श्राद्धतत्पूर्वेदिनपातधृतिसंक्रांत्यादिषुननिविभोजनं च

ध. सि. २४.
९८

तुर्थप्रथमौ धामौ विद्याः आसैन्ये निशि प्रहरदयशायीतु ब्रह्मभूयाय कल्पते प्राक्प्रत्यग्दक्षिणस्यां विराः कृत्वा शीतन कदाचिदुदकवि
राः रात्रिस्तुलं जप्त्वा सुखशान्तिः सत्त्वा विद्युनत्वा स्वध्यात् अगस्तिर्माधवश्चैव मुचुं दोमहा मुनिः कपिलो मुनिरास्तीकः पंचवैते सुस्व
रायिनः न संध्यायां न ध्यान्येन गोगेहे न देवविप्रगुरुषां नुपदिनो छिद्य न दिवान नयः शयीत निद्रा काले तां कृत्वा मुखवात्स्नियं शयन
द्रास्त्रा नित्यकं विरसः पुष्पं त्यजेत् गर्भाधानप्रकरणोक्तकाले सार्धं यामोत्तरं दीपे सत्य सति वा निवीतं यज्ञोपवीतं कंठादौ कृत्वा पल्लो
हेतु अष्टम्यां च न तु दश्यां दिवा पर्वणि मेथुनं कृत्वा सचैलं स्नात्वा तु वारुणी भिष्वमार्जयेत् पुनर्मामेत्विति जपश्चोक्त एव एवं स्नानं
जनादिके बहुविधविधिनिषेधातिक्रमदोषपरिहारार्थं प्रायश्चित्ताज्ञानेन तत्संगतार्थं प्रायश्चित्तसंगतार्थं च श्रीविष्णुनामोच्चार
णदिकं कार्यं प्रायश्चित्तान्याशेषाणि तपः कर्मात्मकानि च यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परं यश्च स्मृत्या च नामोक्तया जपो
यज्ञक्रियादिषु न्युतं नाम्नो स्ति यावती शक्तिः पापनिर्हरणे हरः तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं यातकी जनः लौकिकं वैदिकं कर्मैव
रेवणां यत्करोषियं दर्पणमित्युक्तेः युगपत्सर्वकर्मार्पणं मंत्रः कामतो कामतो वापियत्करोमि शुभाशुभं तत्सर्वं वयि सत्यं सत्यं
स्युक्तः करोम्यहं अपारमाक्रिकं कर्म गहनं बहुभेदयुक्तं निःरोषमसमो वक्तुं यथामत्य वेदं ह्यु अनेतो पाध्याय जनिः काशी
नोयाभिधः सुधीः तुष्यतां तेन भगवान् श्रीनाथो विदुः प्रभुः इत्यादिकप्रकरणं समाप्तं अवश्यं प्रत्यहं कृत्यमुक्ता तत्रैव मुच्य

राम
९८

ते काम्येनेमिन्निकं चापि प्रायः सिंधुक्रमादथ अथाधानविचारः तत्राधाननक्षत्रादिकालविचारः प्रथमपरिच्छेदे उक्तः आबसम्प्राधानं तु दश
काले दायविभागकाले वा अग्निर्वैवाहिको मेन न गृहीतः प्रमादिना पितृभ्युपरते तेन गृहीतः प्रयत्नतः गृह्याग्निहीनस्यान्नमभोज्यं पितरि ज्ये
ष्ठभ्रातरि वा साग्निके कनिष्ठदेरविभक्तस्य निरमित्वदोषेन एवं स्नानध्वजननिष्ठस्यापिन दोषः गृहस्थस्याप्यध्वयनोक्तेः स्मार्ताधानमपि ज्ये
ष्ठभ्रातरि अकृताधाने सति न कार्यमिति निर्णयसिंध्यादौ गार्ग्येतिः अत्रैव निर्णयो भाति यत्र ज्येष्ठेन दायाद्यपक्षमवलं व्यविवाहकाले याव
ज्जीविमोपासनं करिष्ये इत्येवं संकल्पपूर्वकं विवाहाग्निर्न गृहीतस्तद्विषयोयं कनिष्ठस्य निषेधः येन तु ज्येष्ठेन विवाहकाले तथा संकल्पपूर्वक
मग्निः परिगृहीतः स पश्चात्परिवरणभावेन विद्यमानाग्निको विउच्छिन्नाग्निरेव न त्वकृताधान इति तत्र कनिष्ठस्याधाने दोषो नेति अधिक
रिणोपि भ्रातुरनुज्ञया कनिष्ठस्याधानं भवति विवाहस्तु अनुज्ञयापि न एवं पितुरनुज्ञया व्याधानं सन्यस्तछिन्नहस्तादौ यद्वा यं दादिह
यणे जनके सोदरे ज्येष्ठे कुप्येदेवेततः क्रियामित्यादि विशेषः विवाहप्रकरणे पवित्रे तत्प्रसंगे उक्तः अथ नक्षत्रसंस्कारविचारः गर्भाधान
पुंसवनानवज्येभनसीमंतोन्नयनजातकर्मनामकर्मनिष्क्रमणान्नप्राशनचौलोपनयनमहानाम्यादि व्रतचतुष्टयसमावर्तनविवाहा
दिषोडशसंस्कारादिज्ञानं जातकर्मनामकर्मनिष्क्रमणान्नप्राशनचतुर्विवाहा इति षट् द्विजस्त्रीणां तत्र विवाहः समं न को न्ये मं नरहि
ताः गर्भाधानसीमंतोस्त्रीपुंससाधारणो चंडांतानविवाहश्चेति दशमं नकाः शूद्राणामिति बहुसंमते शूद्रकर्मणा करे शूद्राणां पंच

ध.सिं.३६
९९

महायज्ञाअप्युक्ताः केचिदेवैदिकमंत्रेणोपनयनमिष्याद्ः ब्राह्मेतुविवाहमात्रं संस्कारं श्रद्धोपिलभतां सदेत्युक्तं अत्र सदसंस्तुद्विगोचर
त्वेन वापरंपराप्राप्तप्रकारेण वा व्यवस्था अस्य द्विजसेवावृत्तिः आपदिवाणिज्यादित्यादि श्रद्धेण लवणादिविक्रयं मद्यं मांसं च न के
पित्वा क्षीरपानेन ब्राह्मणीगमनेन च वेदाक्षरविचारेण श्रद्धां गतां लतां ब्रजेत् श्रद्धोवर्णश्रुतुर्थी विवर्णत्वाद्दुर्ममर्हति वेदमंत्रस्वधास्वा
हावषट्कारादिभिर्विना स्त्रीश्रद्धधर्मेषु ब्रतादिषु सर्वत्र विप्रेण मंत्रः पठनीयः सोपि पौरोषाण एव भारतपुराणयोः श्रवणे स्त्रीश्रद्धैः सं
पाद्यं उपनिषद्ब्रणे तु नाधिकार इति श्रद्धैः स्वतदनादरश्रवणादित्यधिकरणे श्रद्धस्य सर्वश्रद्धा न्यामेनेव केचित्सर्वप्रजानां काश्य
पत्वात्सर्वश्रद्धाणां काश्यपंगोज्ञं तच्च श्रद्धा एव कीर्तनीयं नान्यत्रेत्याहुः एवं शांतिकादावधिकारो विप्रद्वारेव यदि विप्रः श्रद्धाक्षिणा
प्राशयवैदिकमंत्रैस्तदीयहोमाभियेकादिकरोति तदा तत्र श्रद्धस्तत्पुण्यफलभाक् विप्रस्तु महाप्रत्यवायीति माधवः अहिंसासत्मास्ते
यशोवैदियनिग्रहदानशमदयाक्षमादयः श्रद्धादिसर्वसाधारणाधर्माः परपदप्रापकाः स्वस्तिवाचनार्दिश्रद्धकर्मणो प्रयोगस्तु श्रद्ध
कमलाकले ज्ञेयाः अथवा पीकृपाद्युत्सर्गादि ग्रहग्रामयोराग्नेयदक्षिणैर्ऋतवायव्येषु मध्ये च दुष्टफलः कूपः शेषदिक्षुः शुभः
वापीकूपतडागाद्युत्सर्गउत्तरायणे माघादिमासषट्कस्य शुक्लपक्षेषु प्रशस्तः जलक्षयसंभावनायां कार्तिकमार्गशीर्षयोरेषि न
कालनियमस्तत्र सलिलं तत्र कारणमित्युक्तंः चतुर्थविष्णुत्रयनमासेषु शुक्लास्तादौ च वर्ज्यं अश्विनी रोहिणी मृगशुष्य मघाश्रुत

राम
९९

रामलश्रवणादित्रयहस्तज्येष्ठानुराधारेव तीषु द्वितीया तृतीया पंचमी सप्तमी दशम्ये कादशी नवोदशी तिथिषु बुधगुरुशुक्रसोमवारेषु
जलौत्सर्गशुभः ऋतुः उत्सर्गभावे जलं न ग्राह्यं वापीकूपतडागादी यज्ञं स्यादसंस्कृतं न स्मर्यं न पेयं च पीत्वा चांद्रायणं चरेत् उत्सर्ग
प्रयोगो न्यतो ज्ञेयः अथ वृक्षादिरोहणं अश्विनी रोहिणी मृगशुष्य मघोत्तराश्वयुजस्तत्राविशारवानुराधामूलशततत्तकारेव तीषु सतिथि
वारेषु वृक्षलतारोपः प्रशस्तः आश्लेषायां सोमवारः सोमोलये बलान्वितः योगोस्मिन्नोपयेद्विष्णुकदलीकृमुकादिकान् नारीके लान्
वेङ्कमौवश्विन्यां लघ्नरथौ नागबल्लं गुरो लघ्ने चंद्रे स्वांशशिते सति अथ मूर्तिप्रतिष्ठा प्रतिष्ठा सर्वदेवानां वैशाखज्येष्ठफाल्गुने चैवेतु
स्याद्विकल्पेन माघे विष्ण्वन्यमूर्तिषु सोम्याथने शुभाजोक्तानिदितादक्षिणायने मातृभैरववाराह नरसिंह त्रिविक्रमाः दक्षिणे ध्ययने स्थाप्या
देव्यश्वेत्यचिरेपरे विष्णोः शस्ताश्वेभमासाश्विनश्रावणका आदि माघ फाल्गुन वैशाख ज्येष्ठाषाढसहः सुच श्रावणे च नमस्ये च लिंगस्था
पनमुत्तमं देव्यामाघे श्रिने मासेषु तमो सर्वकामदा अश्विनी रोहिण्युत्तराश्व मृगपुनर्वसु पुष्यहस्त चित्रा स्वात्यनुराधा श्रवण नरेव
तीषु त्रानि भौमान्यवासरे दर्शरितान्यतिथौ सर्वदेवप्रतिष्ठाशुभा श्रवणकृत्तिकादिविशारवांते च द्वादश्यां च विष्णोः प्रशस्ता चतुर्थ
गणेशस्योक्ता नवमी मूलभवे देव्याः तथा स्वस्व नक्षत्राणि सर्वेषां अथाद्रौ शिवस्य हस्तः सूर्यस्येत्यादि हेत्यर्थहीना कर्तारं मंत्रहीना
तुक्त्वित्तिं स्त्रियं लक्षणहीणा तु न प्रतिष्ठासमो रिपुः ब्रह्मातु ब्राह्मणैः स्थाप्या गायत्री सहितः जमुः सर्ववर्णैस्तथा विष्णुः प्रतिष्ठा

ध.सि.३५.
१००

पुः सुखार्थिभिः मातृभैरवाद्याः सर्वैः शिवलिंगं यतिनापि पुराणाप्रसिद्धं जीर्णलिंगं स्त्रीशूरेरपि पूज्यं नूतनस्थापितं लिंगं स्त्रीशूदेवा
पिनस्पृशेत् शिवादिप्रतिष्ठायां स्त्रीशूदेवोपकारः शूदेवानुपनीतो वास्त्रियो वापतितोपि वा केशवं वा त्रिभं वापि स्पृष्ट्वा नरकमश्नुते
स्थिरप्रतिमाः प्राप्नुयुर्बुद्धिस्तु खोयनेन जलप्रतिमाः सुप्राप्नुयुः सौवर्णशजतीतान्नीमन्मयीप्रतिमाभवेत् घोषाणधामुमुक्तावा
कांस्यपित्तलयेस्तथा अंगुष्ठपर्यमानात्मावितस्तिद्यानदेवतु गृहेषु प्रतिमाकार्यनाधिकाशस्यते बुधैः मृदारुभाक्षगोमिदमभू
छिद्येन चेति केचित् श्रीमद्भागवते शैलीदरुमयी लोहीलेप्यादेरव्याचसैतकी मनोमयी मणिमयी प्रतिमाष्टविधा स्मृता लोहीसो
वर्णदरुमधुकवसस्यैव सप्तांगुलाधिकाद्वादशांगुलपर्यन्ता गृहे प्रतिमेति देवीपुराणे अनेकस्य तपोयोगोदनेन स्यात्तिशायनात्
आभिरूपा च विमानो देवः सान्निध्यमश्नुति प्रतिमापट्टयंत्राणो नित्यं स्नानं न कारयेत् कारयेत् वर्षदिवसे यदा च मलधारणं पार्थि
वलिङ्गजादिविचारो हितीयपरिच्छेदे उक्तः अथ पंचस्त्रीनिर्णयः लिङ्गोच्चतालिङ्गविस्तारो लिङ्गस्थौल्यपठविस्तारः प्रनालि
कामानं चेति पंचस्त्राणि तत्र लिङ्गमस्तकविस्तारं लिङ्गोच्चता तुल्यं कृत्वा तन्निगुणस्त्ववेष्टनाहं लिङ्गस्थौल्यं कृत्वा लिङ्गात्सर्वतो
लिङ्गसमविस्तारं पीठं कुर्यात् पीठोच्चता लिङ्गोच्चद्विगुणा पीठाद्विहः पीठोत्तरभागे लिङ्गसमदीर्घा मूले देह्यसमविस्तारा
अयेतरर्धविस्तारा प्रनालिका लिङ्गोच्चद्विगुणा पीठोच्चतेति केचित् अथ पीठमध्यभागे लिङ्गाद्विगुणस्थूलं पीठोच्चता तती
त्व

राम
१००

यां शोनकं कुर्यात् कंठस्थोर्ध्वाधोभागयोः समं वप्रहयं कृत्वा पीठपरिलिङ्गविस्तारस्य शोनेन मेखलां कृत्वा तदंतः संलग्नं तत्समं वातं कुर्यात्
प्रनालिकाया मपि विस्तारतृतीयां शोनखातः पीठवन्मेखला च कार्येति गृहे लिङ्गद्वयं नास्ति शालग्रामद्वयं तथा देवकेदारकायास्तु नास्ति
सूर्यद्वयं तथा शक्तित्रयात्रिविधे शंखौ शंखौ नास्ति त्र्युधीः अन्यत्र तु चक्रं कमिधुनं पूज्यं नैकं चक्रं कमर्चयेदित्युक्तं तेन विकल्पः नास्ति
चतुर्धामत्स्यकूर्मादिष्ठाकं गृहे अस्ति द्वाभ्यं भद्राभ्यं नष्टं प्रतिमा गृहे भद्रावास्तु रितावधि शालग्रामशिला शुभा शालग्रामाः स
माः पूज्याः समेषु हितं नहि विषमेनैव पूज्यं ते विषमे धेक एव हि समुवर्णशालग्रामदाने पृथिवीदानफलं शतशालग्रामपूजनेन तं फ
लं अविभक्तानामपि भ्रातृणां देवतार्चनमग्निहोत्रं संध्या ब्रह्मयज्ञश्च यगेव स्त्रीशूदेवास्पर्शसहितं शालग्रामचक्रं कितवाणलिङ्गा
निर्वाचयेत् शूदेवानुपनीतो वा सधवाविधवांगना दूरादेवा स्पृशन् प्राङ्मुखोऽस्ति न कृष्णयोः शालग्रामवाणयोरेव स्पर्शननिषेधो न
तु प्रतिमादौ सर्ववर्णैस्तु संपूज्याः प्रतिमाः सर्वदेवताः लिङ्गान्यपि तु पूज्यानि मणिभिः कल्पितानि चेत्युक्तेः शालग्रामशिला कीर्ता मध्य
मायाचिता धमा उक्तलक्षणसंपन्ना पारंपर्यक्रमगत उत्तमा सा तु बिजेया गुरुदत्ता तु तत्समा तत्राध्यामलकी तु ल्या पूज्या सुक्ष्मेन वा
मवेत् यथा यथा शिला सुक्ष्मा तथा स्यात्तु महत्फलं यन्मानं तु गतं स्याद्यवाहं लिङ्गमुच्यते शिवनभिरिति श्रुत्या तस्मिन् पुष्पकोकेषु
लिङ्गैः शालग्रामशिलायास्तु प्रतिष्ठानैव विद्यते महापूजां कृत्वा दौर्जयेतांततो बुधः वाणलिङ्गानिराजेंद्रव्यातानि भुवनत्रये

ध. सि. ३५.
१०२

तुर्वाहोदक्षिणेर्ध्वकरक्रमात् शंखचक्रगदापद्माद्युधैः केशवउच्यते १ नारायणैः पद्मगदाचक्रं शंखाद्युधैः क्रमात् माधवश्चक्रं शंखाभ्यां पद्मगदाभवेत् २ गोविंदो गदापद्मशंखचक्रैः क्रमाद्भवेत् विष्णुः पद्मेन शंखेन चक्रेण गदायां क्रमात् ३ नारायणगदाचक्रैर्मधुसूदनैरिति तः त्रिविक्रमो गदाचक्रं शंखपद्मैरनुक्रमात् ४ वामनः शंखचक्राभ्यां पद्मेन गदायां च चक्रेण गदायां शंखपद्माभ्यां श्रीधरश्चक्रैः ५ हृषीकेशः स्मृतश्चक्रपद्मशंखगदाद्युधैः पद्मनाभः पद्मचक्रगदाशंखैः क्रमात् स्मृतः ६ रामोदरः शंखगदाचक्रपद्मैरुदीर्यते सकर्षणः शंखपद्मचक्राद्युधगदाद्युधैः ७ वासुदेवः श्वक्रगदापद्मशंखाभ्यां लक्ष्मणैः प्रद्युम्नस्यालंशगदापद्मचक्रैः क्रमाद्भवेत् ८ अनिरुद्धो गदाशंखपद्मचक्रैरनुक्रमात् पद्मशंखगदाचक्राद्युधैः स्यात्पुरुषोत्तमः ९ अधोक्षजो गदाशंखचक्रपद्मैः करस्थितैः नारसिंहः पद्मगदाशंखचक्राद्युधैर्भवेत् १० अच्युतः पद्मचक्राभ्यां शंखेन गदायां क्रमात् जनार्दनश्चक्रशंखगदापद्माभ्यां बाहुभिः ११ उपेंद्रो गदाचक्रपद्मशंखाचितैः कर्णैः चक्रपद्मगदाशंखैः करस्थैः स्यात् क्रमाद्भवेत् १२ श्रीकृष्णो गदापद्मचक्रशंखैर्मतो विभुः इति प्रोक्ताः केशवादिचतुर्विंशतिमूर्तयः १३ अथ सिंघवत्सारेण देवप्रतिष्ठाप्रयोगः यजमानो द्वादशादिहस्तमंडपं कृत्वा आग्रये पूर्वतो वाहस्तमार्जकुंडस्थं त्रिंशत्कृत्यामध्ये वेदितुं परिसर्वाभ्यं हविर्कीर्णायो हवैतः ईशान्यावाग्रहोदिप्रोसादसंस्कारमंडपसंस्कारे वाचिकीर्धिते नैर्कृते वास्तुपीठं कृत्वा अस्यां मूर्तौ लिङ्गे वा देवतासां निध्याजं दीर्घायुर्लक्ष्मीसर्वकामसमृद्धयश्च सुखकामो मुकमूर्तिप्रतिष्ठां कर्तव्यं इति सं

राम
१०२

कल्प्यस्वस्तिवाचनादिनां दीर्घाहंते आचार्यैश्च त्राष्टोत्रतुरोवाकृतिजो हत्वा पूजयेत् आचार्यो यदनेति सर्वपापान् विहीयते चोहोति कुशो दकैर्भूमिप्रोक्ष्य देवा आयांतु यातु धाना अपयान्तु विष्णो देवयजनं रक्षस्वेति भूमौ प्रादेशं कृत्वा मंडपप्रतिष्ठां कृत्वा न कृत्वा वा पंचगव्यहिरण्यचवर्चाश्च पलाशपणानि उदकुंभे प्यक्षिप्य तां मिरडिरापोहोति तिसृषु हि रण्यवर्णाः शुचयः पावकायाः सुजातः कश्यपो यास्विंदः अग्निं यागर्षदधिरेविरूपास्तान् आपः शंस्यो नाभवंतु यासां राजा वक्रणो याति मध्ये स त्यानते अवपश्यं जनानां मधुश्रुतः शुचयो योः पावकास्ता १ यासां देवादिबिरुण्वन्ति भक्षं या अंतरिक्षे ब्रह्मा भवन्ति याः पृथिवी पयसो दंति शुक्रास्ता २ शिवेन माचक्षुषामस्य भापः शिवया तनुवो पश्यत त्वचं मे सर्वं अग्नीं रसुषरोऽबो मयि बर्वातु मोजो निधत्त ४ पद्मानः सुवर्जनः पवित्रेण विचर्षणिः यः पोता स पुनातु मा पुनंतु मा देवजनाः पुनंतु मनो धिया पुनंतु विश्व आयुवः जातवेदः पवित्रवत् पवित्रेण पुनाहि मा शुकेण देवदीधत् अग्ने कृत्वा केतुं रतु १ यत्ते पवित्रमर्षिषि अग्ने विततमंतरा ब्रह्म तेन पुनीमहे उभाभ्यां देवसवितः पवित्रेण सुवेन च इदं ब्रह्म पुनीमहे वैश्वदेवी पुनती देव्या गाव यस्यैव कीर्तनुवो वीतपृष्ठाः तयामदंतः सधमाद्येषु वयं स्याम पतयोरधीणां २ वैश्वानरो रश्मिमिमी पुनातु वातः प्राणेनेषितो मयोभः धावा पृथिवी पयसा पयोभिः कृतावरीयति ये मा पुनीतां बृहद्भिः सवितस्तमिः वर्षिद्यैर्देवमन्मसिः अग्ने दक्षैः पुनाहि मा येन देवा अपुनत येनापो दिव्यं कशः तेन दिव्येन ब्रह्मणा ३ इदं ब्रह्म पुनीमहे याया

ध.सिं.२५- वमानीरध्येति ऋषिभिः संभृतं रसं सर्वसहस्रतमभ्याति स्वदितं मातरि श्वना पावमानीर्यो अध्येति ऋषिभिः संभृतं रसं तस्मै सरस्वती उहे क्षीरं सविमधुदकं पावमानीः स्वस्त्ययनीः ४ सुदुर्घाहि पयस्वतीः ऋषिभिः संभृतोरसः ब्राह्मणेष्वाभृतं दितं पावमानीर्दिशंतु नैः इमं लोकमथो अमुं कामान्समर्धयंतु नः देवीर्देवैः समाभूताः पावमानीः स्वस्त्ययनीः सुदुर्घाहि घृतभुतः ऋषिभिः संभृतोरसः ब्राह्मणेष्वाभृतं दितं येन देवाः पवित्रेण आत्मानं पुनते सदा तेन सह स्वधारेण पावमान्यः पुनंतु मां प्राजापत्यं पवित्रं शतोद्यामं दितं रणमयं तेन ब्रह्मविदो वयं रतं ब्रह्म पुनीमहे रंइः पुनीती सह मायुना तु सोमं स्वस्त्वावरुणः समीच्या यमो राजा प्रमृणाभिः पुनातु मां जातवेदो मोर्जयंत्या पुनातु इत्यनुवाकेन चाभिषिञ्च्य व्याधिहृतिमिरं विष्णुरिति व फलवद्बह्वीः समर्ध्वरक्षो हयमिति देवहस्तो कं कणं बध्ना नाससास्त्राश्च अबते ह्यो पुनतममिति जले धिवासयेत् अथ नक्षत्रप्रतिष्ठायां अग्निं प्रतिष्ठाप्य ध्यात्वा पक्षेयं हन्वा सुदेवताश्च प्रतिष्ठाप्यान्वाध्यात् नक्षुषी आज्ये नैत्येते ग्रहादि होमपक्षे यद्वा नधिदेवता दींश्च समिन्वर्वाज्येन वा सुषीठ देवताश्च न्वाधाने सुदिव्य ईं द्युधिर्वीरावै अग्निं अग्निमूर्तिं पशुपतिं यमं यजमानमूर्तिं उग्रं निर्कृतिं सूर्यमूर्तिं कं वरुणं जलमूर्तिं भवं वायुं वायुमूर्तिं ईशानं कुबेरं सोममूर्तिं महादेवं ईशानं आकाशं भीमं एताः लोकपालमूर्तिं मूर्तिं पतिदेवताः पत्न्या शोडं बराश्च यशस्य पावमानी सभित्तिं लवर्वाज्यैः प्रति इज्यमष्टोत्तरसहस्रमष्टोत्तरशतमष्टाविंशति संख्यया वा अग्निं मनुभिर्धित्यनुवाकेन विश्वान् देवान्ति

राम
१०३

लाज्याभ्यां दशदशाङ्कतिभिः एवं द्वितीये पर्याये एता एव देवतास्तत्तत्संख्याकैः सैरेव द्वयैरेवं तृतीये पर्याये एता एव देवतास्तत्तत्संख्याकैः सैरेव
 द्वयैर्ब्रह्मादिमंडलदेवतास्तिलाज्याङ्कतिभिः प्रतिदेवतं दशदशसंख्याकाभिः शेषेण स्वष्टकं तमित्यादि० श्रव्यं प्रधानदेवतार्थं तस्मिन् चतुरमुष्टं
 निरूप्य होमपर्यायं तस्मिन् वा तथैव प्रोक्ष्य गोक्षीरे नीवारचक्रं अथ ये दाज्यभागं ते वज्रमानः इदमुपकल्पितमन्वाधानोक्तद्वयजातमन्वाधानोक्ता
 ङ्कतिसंख्यापर्यायमन्वाधानोक्ताभ्यो यक्ष्यमाणो देवताभ्यो स्तुनममेतित्यलं कुर्व्यात् गृहसिद्धिनादिनाग्रहादिहोमविधायलोकपालम
 र्तिमूर्तिपतिभ्यः समित्यं च कंति लाज्येन च जुहुयात् प्रतिद्वयं होमांते देवपादनाभि शिरसि स्पृशेत् आज्यहोमे चोत्तरतः सजलकुंभे संपातान
 येत् तेषां मंत्राः इन्द्राये दो इतीदस्य स्योना पृथिवीमूर्तेः अघोरेभ्य इति तत्पतेः शर्वस्य अन्नआयाहीत्यग्नेः अग्निं हूतमित्यग्निमूर्तेः नमः शर्वा
 यचपशुपतये चेति पशुपतेः यमाय सोममिति यमस्य असिहि वीरेति यजमानमूर्तेः स्तुहि श्रुतमिति तत्पते रुद्रस्य असुचंतमिति निरूर्तेः
 आकृष्मिनेति सूर्यमूर्तेः योरुद्रो अग्राविति तत्पते रुद्रस्य इमं मेव वरुणस्य शंनो देवीति जलभूर्तेः नमो भवाय चेति भवस्य आनो निधुद्रि
 रिति वायोः वात आनातुनायुमूर्तेः तमीशानमिति ईशानस्य आप्यायस्वेति कुबेरस्य वयं सोमेति सोममूर्तेः तत्पुरुषायेति महादेवस्य
 अभित्वा देवेतीशानस्य आदिश्रुतस्येत्याकाशस्य नम उग्राय चेति भीमस्य ततः स्थाय्य देवमंत्रेण समित्यं च कपाय स च कंति लाज्यहोमः
 प्रतिद्वयं होमांते देवपादनाभि शिरस्पृशः देवमंत्रश्च तान्त्रिको मूलमंत्रादेव गायत्री वा वैदिको वा ग्राह्यः अथि र्यजुर्भिः सविता स्तोमैः

ध.सि.३४
१०४

उंउउक्यामदेः मित्रावरुणावाशिवा अंगिरसोधिब्यायेरग्निभिः भरुतःसहोहविर्धानाभ्यां आयःप्रोक्षणीभिः ओषधयोर्वहिया अदि
तिर्वेदा सोमोदीक्षया लघेधेन विष्णुर्यज्ञेन वसव आज्येन आदित्यादक्षिणाभिः विश्वेदेवाकृती पूषास्वगाकारेण बृहस्पतिः पुरोधस्ता
जायतिरुद्गीथेन अंतदिसंपवित्रेण वायुः पात्रैः अहश्श्रद्धास्वाहा इत्यनुवाकेनतिज्जआत्मयोर्दशदशाकुतयः ततोदेवस्यपादौस्पृशेत्
संघातजलेनदेवमभिषिंचेत् एवमेवद्वितीयपर्यायेणकुत्वादेवस्यनाभिंस्पृशेत् तृतीयपर्यायेणकुत्वाशिरःस्पृशेत् प्रतिपर्यायंसंघाता
भिषेकः एकपत्रीये प्राङ्मुतिसंख्या पत्न्यासमिधः १९२ औदुंबर १९२ अश्वत्थ १९२ क्षमी १९२ अपामार्गः १९२ आज्य १९२ तिल १९२
स्थाप्यदेवस्याष्टाविंशतिपक्षेसमित्यं चकं १४० चर्वाज्यतिलाः ८४ अनुवाक २० मिलिताः १५०० पर्यायत्रये २७६४ एवं कुत्वावींशो
धयेत् देवेनत्वा स्वागतदेवदेवशिविश्वरूपनमोस्तुते शुद्धेपितृदधिदाने शुद्धिकुर्मैः सहस्वतामिति प्रार्थ्य उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इतिसर्वि
गुह्याप्यायुत्तारणं कार्यं आग्नेः सप्तमिति सक्तमग्निपददीनं पठित्वा तत्सहितः पुनः पठेत् एवमष्टशतमष्टाविंशतिवारं प्राप्नुज लंपा
तयेत् ततोर्विंशदशवारं मृदाजलेन च प्रक्षाल्य मंत्रैः पंचगव्यं कृत्वा पयः पृथिव्यां पय ओषधीषु पयोदिव्यं तरिक्षे पयोधां पयस्वतीः
प्रदिशः संतु मही आयोराजानमिति च संस्नाप्य आप्यायस्वेत्यादि पंचमंत्रैः पंचामतेन संस्नाप्य लिङ्गं चैनमस्तेरुद्र इत्यष्टभिः संस्ना
प्यष्टताभ्यंगमुदैनमुल्लोदकैः नक्षत्रं च कृत्वा गंधं दत्वा संपातोदकैरभिषिंच्य सप्तवैश्वतुर्भिः कुंभैः क्रमेणापोहिष्ठा योवः ०

राम
१०४

तस्मा अरंग आकलनेषु इति संस्नाप्य समुद्रज्येष्ठेति चतुस्रभिराकलनेषु पितृवमिलितचतुः कुंभैः संस्नाप्य औदुंबरदिपीठे वा सुपवेश्य
परितोष्टदिक्षु संजलकुंभेषु गंधपुष्पहवीः क्षिप्वा धनुं भेसलमृदः द्वितीयेषु करपणशमीविकं कृत्वा श्रमंतकत्वचः पल्लवांश्च तृतीये सप्तधान्यं
चतुर्थे पंचरत्नं पंचमेकलघुष्णाणि षष्ठे कुशहवीं लोचनाः सप्तमे संपातोदकं अष्टमे सर्वोषधीः क्षिप्वा क्रमेणापोहिष्ठेति त्रिभिः हिरण्य
वर्णाः शुचय इति चतुर्भिः पवमानानुवाकेन चाभिषिंच्य एककुंभे शमीपत्न्याश्वत्थदिरविल्वांश्च पयः कृतपनसाम्नाशिरायां औदुंबरदिपीठे
क्षेत्रां च पात्रांश्च क्षिप्वा श्वेत्येव इत्यभिषिंच्य पंचरत्नोदकेन हिरण्यवर्णाः शुचय इति संस्नाप्य वाससी दत्वा परिबितानं बध्नातिकेचित् यज्ञो
पवीतगंधपुष्पधूपदीपान्दत्वा हिरण्यवर्गं य आत्मदा २ यः प्राणतो ३ यस्य मे ४ येन द्यौ ५ यं कंदसी ६ आपो हय ७ यस्मिदा यो ८
इत्यष्टोपिष्टदीपान्दत्वा सुवर्णशलाकया तैजसा पात्रस्थं मधुघृतं च गृहीत्वा चित्रं देवानां तेजो सिञ्च्य कर्मस्य मृतमसिधामनामासिभिर्भंदेवा
नामनाष्टदेवयजनं इति मंत्राभ्यां ॐ नमो भगवते तुभ्यं शिवाय हरये नमः हिरण्यरेतसे विष्णो विश्वरूपाय ते नम इति च दक्षिणस्ये देवनेत्रे
मंवाहत्वा लिखेत् अंतंति त्वेत्यंजनेनाङ्कुत्वा देवस्यत्वासवितुः इत्येणानज्मीति मध्वाज्यत्राकं रात्रिरेत्कांजनेन पुनरंजयेत् तत आदर्श
भक्षादिदर्शयेत् अत्र कर्ता चार्याय गाम्निभ्यो दक्षिणां दद्यात् आचार्यः प्रत्यक्षमादौ प्रणवं दत्तुरुषसूक्तेन स्तुत्वा वंशपात्रस्थं पंचवर्णा
दनेन देवं नीराजयित्वा रुद्राय चतुष्पथादौ दद्यात् मंत्रस्तु ॐ नमो रुद्राय सर्वभूताधिपतये दीक्षश्च रुद्रायो मादयिताय विश्वाधिपत

ध. सि. पू.
१०५

येकदायवेनमोममः शिवमगर्हितकर्मस्तुत्वाहेति अश्वत्थपणेभूतेभ्योनमइतिअथाचार्यः सर्वतोभद्रदेवताआवाहयेत् मध्येब्रह्माणंपूर्वदि
दिक्विंशालोकपालान ईशानेन्द्राद्यंतरालेषु वसन् १ रुद्रान् २ आदित्यान् ३ अश्विनौ ४ विश्वान्देवान् ५ पितृन् ६ नोमान् ७ स्कंधरथो ८ ब्रह्म
शानाद्यंतरालेषु दक्षं १ विष्णुं २ रुद्रं ३ स्वधाकारं ४ मत्स्यगान् समुद्रात्सरितः ५ मरुतः ६ गणपतिं ७ मध्येष्टथिवीमेरुं स्थाप्य देवं वावाह्य
प्रागादिषु वज्रं शक्तिं दंडं शङ्खं पाशां अंकुशं गदां शूलं तद्वाद्यं गीतं मंथरं ध्वजं विश्वामित्रं कवचं जमदग्निं वसिष्ठं अत्रिं अरुंधतीं च तद्वा
द्येन वज्रं हान् तद्वाद्ये एंशं क्रौमांशं ब्राह्मीं वाराहं चामुद्रं वैष्णवीं माहेश्वरीं वैनायकीं एतां नामभिरावाह्य संस्तुय प्रतिमायां देवं तन्मंत्रेणा
वाह्य मंडलमध्ये प्रतिमां सुप्रतिष्ठो भवेति निवेद्य संस्तुय बाह्ये मंडले देवतानां नामभिरिति स्तुत्या नमो नमः शशदशाङ्गुलीं कृत्वा पुष्पांजलिं समर्प्य
नमो महदिति देवं नत्वा मंडलादुत्तरतः स्वस्तिके मेव कंतु परिश्रम्य कृत्वा उत्तिष्ठेति देवमुत्थाप्य मंगलघोषैः शय्यायां देवमुपवेश्य पुरुष
स्तुतोत्तरनाशयणाभ्यां स्तुत्वा देवेभ्यो नमः संकुर्वीत् तथाहि पुरुषात्मने नमः प्राणात्मने नमः प्रकृतितत्वाय बुद्धितत्वा अहंकारतत्वा
मनस्तत्वा इति सर्वांगे प्रकृतितत्वा बुद्धितत्वा हृदि शब्दतत्वा विरसि स्थितत्वा लब्धि रूपतत्वा हृदि एव हृद्ये वरस
गंधश्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वा घ्राणवाक्प्राणोपादपायूपस्थपृथिव्येतैजोवाय्वाकाशसत्त्वजस्तमोदेहतत्वा निबिम्बसेतु ततः पुरुषं
कस्याद्यैर्गन्धयंकरयोः तदुत्तरद्वयं जानुनोः तदुत्तरद्वयं कक्षयोः ततस्तिस्नोनाभिहृत्कंठेषु ततोद्वयं बाह्वोः ततोद्वयं नासयोः ततो

राम
१०५

द्वयमक्षयोः अंसा शिरसि ततः सुखशायी भवेति शय्यायां देवं स्थापयित्वा मंडलशय्ययो रंतरानगतं तन्मिति प्रैषंदत्वा स्थिरं कृत्वा दिक्षु
शेषं समाप्य मंडलदेवताभ्यो नामभिश्च कृत्वा बलीन् दद्यान् नीवावचकरोषेण दिग्बलिं ततो धामं तदतिपूर्णां कृतिं जुहुयात् इत्यधिवासनं
अथ स्थिरार्चीयां क्रमो विशेषश्च संकल्पाधिजत्वाधिवासां तं कृत्वा देवं नत्वा स्वागतं देवदेवेशे त्यादि प्रार्थनोत्थापनाभ्युत्तारणादिने
त्रोन्मीलनांतं पूर्ववत् तत्र स्थिरेशिवलिङ्गे स्वर्णसूत्रागंधेन अं नमो भगवते कदायहिरण्यरेतसे परायपरमात्मने विश्वरूपायो मा प्रिया
य नम इत्येतां जनादीनां जयेदिति त्रोन्मीलने लिङ्गे विशेषः ततः स्तुत्यादि मंडलदेवताभ्यो नमः ततो मंडले मूर्तिनिवेशः ततश्च
य्यायां देवा रोहणं ततः स्तुतिः पूर्वोक्तन्यासाः ततः शय्यायां देवरायनं ततोऽभिस्थापनादि लोकापालमूर्तिमूर्तिपतिहोमांतं पूर्ववत् स्था
प्य देवताहोमेनैवारं चरुनीं स्ती सत्तैव हवींषि ततश्च विष्णोः स्थिरार्चीयां पूर्वोक्तसमिति त्वाज्यहोमोत्तरं पुरुषस्तुतेन प्रत्येवमात्मं कृत्वा
इदं विष्णुमिति पादोऽष्टपुनस्ता एव कृत्वा अतो देवेति शिरस्यष्टपुनस्ता एव कृत्वा पुरुषस्तुतेन सर्वो गं स्पृशेत् स्थिरलिङ्गं चैतन्मिदाज्य
तिलहोमांतं यात इक्षुर्विस्रुवाकांतं नद्रापे इति सकृत् प्राणीत्यनुवाक्यां च प्रत्येवमाज्यं कृत्वा सर्वैर्वैरुद्रातिमूर्त्तं स्पृशेत् पुनस्ता एव
कृत्वा कद्रुद्रायेति मध्यं पुनस्ता एव कृत्वा नमो हिरण्ये वाहव इत्यग्रं पुनस्ता एव कृत्वा सर्वैरुद्रासर्वो गं स्पृशेत् इत्यधिवासने विशेषः परे
द्युः पीठिकां स्थापयित्वा महाभक्त्या वाह्य अदितिद्यौमिति स्तुत्या क्रीनमइति संस्तुय तेनैव पूर्णां कृतिं कृत्वा उत्तिष्ठ ब्रह्मण इति देवमुत्था

ध.सिं.३६.
१०६

पुष्पजलिं देवा पुरुषसूक्तेन स्तुत्या उडुत्समितुष्टाय कनिकददितिसूक्तेन विष्णुं सद्यो जातमिति पंचानुवाकैर्लिङ्गं गृहं प्रवेशयति
कायाभिर्द्रादिनामभिरष्टरत्नानि सिद्धासप्तधा न्यस्य मनः शिलाः सिद्धा पायसं न संलिप्य घणवेनांगन्यासं कृत्वा सुवर्णशालाकामं
तरितां कृत्वा सुलभे प्रतितिष्ठ परमेश्वरे स्तुक्ता अतो देवति विष्णुं रुद्रेण लिङ्गं च स्थापयेत् ततश्चरु होम प्राणप्रतिष्ठादि इति स्थिरा चैवाम
धिवासने परेद्युः कृत्ये च विशेषो न्यस्तये मुक्तबन्धमाणवत्वाचीव देव अथ च लप्रतिष्ठायां मधिवासनां ते परेद्युरेकाहपक्षे सद्यो जातु
तिष्ठन्नष्टादति देवमुष्टाय पुरुषसूक्तेन स्तुत्या उडुत्समितुष्टाय कनिकददितिसूक्तेन विष्णुं सद्यो जातमिति पंचानुवाकैर्लिङ्गं गृहं प्रवेशयति
मंकरिष्यति संकल्प्य च सुषी आन्येनेत्यं ते स्थाप्य देवं तन्मंत्रेण घृतपक्वनीहि चरुणा दशाकृतिभिः अग्निं सोमं धन्वंतरिं कुहू अनुमतिं
प्रजापतिं परमेष्ठिनं ब्रह्माणमग्निं सोमं अग्निमन्ना दमग्निमन्नपतिं प्रजापतिं विश्वान् देवांस्तवीन् देवानग्निं विश्वकृतं पूजांगं होमविष्णुं च
त्सं कर्षणादि द्वादश देवताः शार्ङ्गिणं श्रियं सरस्वतीं हविष्मं रुद्रं सरणे के कया कृत्या विष्णुं वद्वारं रुद्रं सरणे शिवं वेदं शर्वं ईशानं पशुं प
तिं रुद्रं उग्रं भीमं महातं रुद्रं सरणे के कया कृत्या भवस्य देवस्य पत्नीमित्यादि अष्टौ गुणो देवैर्नै के कया कृत्या भवस्य देवस्य सुतमित्यादि अष्टौ
रुद्रिदो देवैर्नै के कया कृत्या रुद्रं सप्तदशवारं शिवं शंकरं समानं शितिकं कं कपदिनं तान्मरुणं अपगुणमाणं हिरण्यवाकं ससिं जरं वसु
रो हिरण्य एताः रुद्रं सरणे के कया कृत्या रो वेणास्विकृतमित्यादि शर्पेत्स्त्रीं स्थाप्य देवताये चतुर्मुहीन् अग्न्यादिषोडश देवताभ्यो नाम्ना

राम
१०६

चतुश्चतुर्मुहीन् विरूप्य तथैव प्रोक्ष्य स घृतजलेन पयित्वा सुव्यभिचान धर्मेण स्थाप्य मंत्रेण दशाकृती कृत्या नामभिर्मुद्रयात् अग्नये स्वाहा १ सो
माय २ धन्वंतरये ३ कुहू स्वा ४ अनुमत्ये ५ प्रजापतये ६ परमेष्ठिने ७ ब्रह्मणे ८ अग्नये ९ सोमाय १० अग्नये न्नादाय ११ अग्नये न्नपतये १२
प्रजापतये १३ विश्वेभ्यो देवेभ्यः १४ सर्वेभ्यो देवेभ्यः १५ भूर्भुवः स्वरभ्ये विश्वकृते स्वाहा १६ इति सप्तते अग्रे समिधः सप्तजिह्वा सप्तत्रयः स
प्तधामप्रियाणि सप्तहोत्राः सप्तधा त्वयजंति सप्तयोनी राष्टण स्वा घृतेन पुनस्त्वादित्या रुद्रावसवः सभिधतां पुनर्ब्रह्माणो वसुनीययज्ञैः १७
तेन त्वं तनुवो बर्धयस्व सत्याः संतु यजमानस्य कामाः इति मंत्राभ्यो पूर्णाकृतिं कृत्वा चार्थीया औषधीरिति पुष्पसर्वोषधीः समर्थ्य संपातोदके
ताम्रपात्रे आदाय देवमंत्रेण वातवारं मभिर्मन्त्रेण देवशिरसि सिन्धयेत् तत उतिष्ठ ब्रह्माण इति देवमुष्टाय विष्णुं चतुश्चतुर्मुहीन् उपतिष्ठेत् एते
उष्टाय नोपस्थाने चत्वारो नामैव देवं ध्यात्वा जपेत् ब्रह्मणे विष्णवे रुद्राय ईशानिष्टौ वसुभ्यो रुद्रेभ्यो आदिभ्यो अग्निभ्यो मरुद्भ्यो
कुबेराय गंगादिमहानदीभ्यो अग्नीषोमाभ्यो ईशानिभ्यो धावापृथिवीभ्यो धन्वंतरये सर्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्माण इति ततः
संपातोदके नयजमानाभिषेकः देवं ध्यात्वा प्रतितिष्ठ परमेश्वरेति पुष्पजलिं देवा सच्चिदानंदं ब्रह्मेव भक्तानुग्रहाय गृहीतविग्रहं स्वायुधै
र्यनिजवाहनाभ्युपेतं निजहस्तमले वस्थितं सर्वलोकसाक्षिणमणीयां संपरमेष्ठ्यसि परमां श्रियं गमयेति मंत्रेण पुष्पजलिं देवा वागतं विभा
ज्या चार्थीयां विन्यस्य प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् यथा अस्य प्राणप्रतिष्ठा मंत्रस्य ब्रह्मविष्णुरुद्राक्षयः कर्मजुः सामानि चंदो सिक्किद्या मयव

ध.सिं.३९.
१०७

पुः प्राणारव्यादेवताओं बीजं कौंशक्तिः प्राणप्रतिष्ठायां विनियोगः ब्रह्मविष्णुरुद्रकविमोनमः शिरसि कृष्णमुः सामं तुं दोभ्यो मुखे प्राणा
रव्यादेवताये हृदि आं बीजाय गुह्ये कौंशक्तयेन पादयोः ॐ कंस्वंगं छंदं अं पृथिव्यजे जवाभ्यां काशात्मने आं हृदयाय नमः ॐ नं ॐ ईं रा
व्यं शक्तिपरसगं धात्मने ईं शिरसे स्वाहा ॐ टं ॐ उं श्रोत्रत्वक् चक्षुर्जिह्वा प्राणात्मने ईं शिरसे वैवर्द्ध ॐ तं ॐ नं वाक्पाणिपादपायस्थ
त्माने ऐं कवचाय हुं ॐ पं ॐ मं ॐ वचनदानविहरणोत्सर्गानंदात्मने औं नेत्रत्रयोयवौषट् ॐ यं ॐ हं ॐ अं मनोबुद्धिहंकारचिन्तात्मने अः
अस्त्राय फट् एवमात्मनि देवे च कृत्वा देवं स्पृष्ट्वा जपेत् ॐ आं ईं कौंशं ईं वं रां यं सं हं सेः देवस्य प्राणदहप्राणाः ॐ आं ॐ सः देवस्य जीव
इह स्थिताः ॐ आं ॐ सः देवस्य सर्वे इध्याणि ॐ आं ॐ सः देवस्य बाह्यनमस्तुः श्रोत्रघ्राणप्राणाः इहागस्तुस्वे चिरं तिष्ठंतु स्वाहा अवी
हृदि अं मुखं दत्वा जपेत् अस्मै प्राणाः प्रतिष्ठंतु अस्मै प्राणाः रक्षंतु न अस्मै देवत्वमचीये मामहेति च कच्चन प्रणवेन संकथ्य स जीव ध्यात्वा
ध्रुवाद्यो रिति तत्तं जप्त्वा कर्णेण मन्त्री देवमन्त्रं जप्त्वा पुरुषसूक्तेनोपस्थाप्य पादनाभि शिरस्पृष्ट्वा इहैव ध्याति त्रिजपेत् ततः कर्त्ता स्वाग
तं देवं देवेशमङ्गायुष्यमिहागतः प्रकृतं त्वमदृष्टा मां वा त्वत्परीषा लय धर्मार्थकामसि ध्येयं स्थिरो भव शुभायनः सान्निध्यं तु सदा
देवस्वाचीयां परिकल्प्य यावच्चैश्चावनी सूर्यास्तिष्ठन् प्रतिधातिनः तावत्तया न देवेशस्येयं भक्त्या तु कं पया भगवन् देवदेवेश त्वं पि
तासर्वदेहिनां येन रूपेण भगवंस्त्वया व्याप्तं चराचरं तेन रूपेण देवेशस्वाचीयां सन्निधौ भव इति न मेत् आचार्यः कर्त्ता वालिङ्गमर्चा

संस्तयेतुं येन सुवि

राम
१०७

वा भूः पुरुषमावाहयामि भुवः पुं मि स्वः पुं मि भूर्भुवः स्वः पुं इत्यावाह्य प्रणवेनासनं दत्वा हवीं व्याप्ता क विष्णुकांता पद्मश्रियं य
द्यं ॐ इमा आपः शिवतमाः सताः सततमा मे ध्यामे ध्यतमा अमृता अमृतनसोः पाद्यास्ता जुषतां प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्यतां तु भगवान्महा
विष्णुर्विष्णवे नमस्तिपाद्यं भगवान्महादेवो रुद्राय नमस्ति लिङ्गे एवं देवतां तरेषु रमा आपः शिवतमा आचमनीयास्ता जुषतां प्र
तिगृह्यतां इमा अर्घ्यास्ता जु इत्यर्घ्यं पंचामृतस्नानं देवमन्त्रैः संस्नाप्य इदं विष्णुरिति विष्णो नमो अस्तु नीलम्रीवावेति लिङ्गे कं रुणो वि
सृज्य वेस्त्रं यत्नोपवीतं च दत्वा इमे गंधाः शुभादिभ्याः सर्वगंधैरलंकृताः सता ब्रह्मपवित्रेण धृताः सूर्यस्मरश्मिभिः सता इत्यादि सर्ववर्त
इति गंधं इमे माल्याः शुभा वैमा ल्यै रलं सजा इत्यादि इति माल्याः इमे पुष्पा इति पुष्पं वनस्पतिरसो पोयं प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्यतां तु भग
वानित्यपि ज्योतिः शुक्लं तेजश्च देवानां सततं प्रियं प्रभाकरः सर्वभूतानां दीपो यं प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्यतां इति दीपं दत्वा विष्णो संकषणा
दिहादशनामभिः पुष्पाणि समर्प्य तैरेव तर्पणं कृत्वा पायसगुह्यं दत्वा चिन्तना निपविर्त्तते विततमिति निवेद्य संकषणादिनामभिर्दीप
रागहसिह्वा लल्लसराकुटीकुंदाकसरं गेयराजिणेः श्रिये सरस्वत्ये विष्णवे इति कुंदा विष्णोर्बुक् तदस्य प्रियं प्रतद्विष्णु परो
मात्रमा विचक्रमे त्रिदेवः इति मंत्रैः षट्पुङ्गवा लिंगे तु दीपां तं कृत्वा भवाय देवाय शर्वाय देवे ईशानाय पशुपतये देवे रुद्राय
देवा उग्राय देवा भीमाय देवा महते देवा इति पुष्पाणि दत्वा तैरेव तर्पणं कृत्वा पविर्त्तते इति पायसं गुह्यं दत्वा च निवेद्य भवाय देवाय

ध. सिं. २५
१०८

स्वाहेत्याद्यभिर्हविर्होदनें कुत्वा अथर्वं मानोमहांतं मानस्तोत्रं आराते गोघ्नं विकिदिद्विःकोहितं सहस्राणि सहस्रश इति द्वादश क्वचः
एतैः कसरं कुत्वा शिवाय शंकराय सहमानाय श्रितिकं गाय कपर्दिने ताम्राय अरुणाय अपगुरमाणाय हिरण्यवाहवे सस्विंजराय
बभ्रुवाय हिरण्वायेति द्वादशनामभिर्जुहुयात् स्विष्टकृतादि होमशेषं समाप्य पूर्वोक्तसर्वहविर्भिर्बिभ्रवेदिगायवाबलिंदद्यात् मं
त्रस्तु त्वामेकमाद्यं पुरुषं पुरातनं नाशयणं विश्वसृजं यजामहे त्वमेव यज्ञो विहितो विधेयस्त्वमात्मनात्मन्यतिगृहीतव्यं लिंजेतु नाशय
णयदेहं विविमिति वदेत् अथ पर्वण्यभ्युदयः स्वरोमिति कुतशेषे निधाय प्रदक्षिणीकृत्य विश्वभुजे सर्वभुजे आत्मने परमात्मने नम इति
नत्वा चार्च्यं द्वादशति स्म एकं वागंदत्वा कृत्वा दक्षिणां दत्वा तं द्वादशवादि प्राप्नो जयेत् इति प्रासादेन तने जलाशयोक्तप्रतिष्ठा
विधिः गोकुत्तारणपानी प्रक्षेपादि न कुर्यात् वारुणहोमस्थाने वास्तुहोमः इति स्थिरा च त्वार्चयोः प्रतिष्ठाप्रयोगः अथातो यिसं
क्षिप्त एकध्वरविधानेन च प्रतिष्ठाप्रयोगः संकल्प्यादिनां दीप्रादौ तं प्राग्वत् एकमाचार्यं वृणुयात् आचार्यो मुकदेव प्रतिष्ठाकर्मक
रिष्यत्यादिसर्षपविकरणांतं सर्वतोभद्रमंडले प्राग्वत् नामभिर्ब्रह्मादिमंडलदेवता आचार्यसंघस्य मथा गृह्यमग्निं प्रतिष्ठाप्यान्वादध्या
त् आज्यभागांते स्थाप्य देवतां सहस्रमष्टोत्तरशतं वा सभिर्दध्यन्व रुतिः इत्येः ब्रह्मादिमंडलदेवताः प्रत्येकं देशदशति लाज्याहुतिभिः
शेषेणेत्यादि तस्मीनिर्वापप्रक्षणे आज्यभागांते तजगन्दीतीरगोष्ठचत्वारपर्वतगजाश्च कृदव ल्मीकसंगमेति दशमृद्विरष्टवारदे

राम
१०८

वं संस्तु पंचगव्यैः क्रमेण स्नापयित्वा हवीं सिद्धार्थपुल्लवोपेतैरष्टकलशैरपोहिष्ठादिमंत्रैरभिषिञ्च्य श्मुत्तारणं कुर्यात् सर्वतोभद्रस्थपीठे
देवमुपवेशयनाम्ना वस्त्रगंधधूप्यादि दत्वा अष्टदिक्षु पुल्लवादिभुतोदकुंभान्छोदीपांश्च संस्थाप्य प्राग्वन्नेत्रोन्मीलनं चित्रां नेत्रबलिंदत्वा पु
रुषसूक्तेन स्तुत्वा उक्तद्वयचतुष्टयं स्थाप्य देवमंत्रेण कुत्वा एकैकद्वयहोमांते देवं स्मरेत् आज्यहोमे कुंभे पातान्क्षिपेत् मंडलदेवताभ्यो हु
त्वा होमशेषं समाप्य पूर्णाहुतिं कुर्यात् ततः पूर्वोक्तरीत्या सक्तन्यासावाहनप्राणप्रतिष्ठांतं कुत्वा इहैवैधीति त्वंचपुरुषसूक्तं वज्रस्वामूल
मंत्रादिना बाहनादिपंचामृतस्नानं ते संपातोदकैरिमा आपः शिवतमा इत्यादिनामिवेकः वस्त्रादिनैवेद्यांतं प्राग्वत् तौ कूलफलदक्षि
णानीराजननमः प्रदक्षिणादिविधाय पुण्यांजलिंदत्वा साचार्यः कर्तो देवं नत्वा क्षमाप्याचार्यदक्षिणांते अष्टकुंभोदकैर्यजमानाभिषे
कः विष्णुं स्तुत्वा कर्मवरेष्वेदिति संक्षेपः अथ पुनः प्रतिष्ठा मद्यचंडालसृष्ट्वा वक्रिदग्धा विप्ररक्तहृषिता पापि सृष्ट्वा च प्रतिमा
पुनः संस्कार्या खंडितेऽस्तुतिं ते स्थानभंशो पूजनाभावेऽथ गद्भादिस्पर्शे पतितरजस्वः आचारेः स्पर्शे च पुनः प्रतिष्ठा खंडितां मद्यो विधिने
हृत्या न्यास्थाप्य अर्चया भंगवोर्थादौ तदिने उपवासः ताम्रादिधातुमतीनां चौरवांशः लादिस्पर्शे ताम्रादिधातुं शुद्धिं कृत्वा पुनः प्र
तिष्ठा पूर्वप्रतिष्ठितस्य अबुद्धिपूर्वकमेकशतमेकमासं हिमासं वा चैनादि विच्छेदेऽहं रजस्वजाद्युपस्पर्शेने वा जलाधिवासं कृत्वा कलशेन
रूपयेत् ततः पंचगव्येन क्लृपयित्वा अष्टसहस्रमष्टशतमष्टाविंशतिसंख्या वा कलशैः शुद्धोदकेन पुरुषसूक्तेन स्नापयेत् गंधधूप्यादि

भूति-३५
१०९

नारजवित्तागुणेन निवेदयेदिति शुद्धिः बुद्धिपूर्वजनविच्छेदेष्ट इत्यर्थादौ पुनः प्रतिष्ठायेव बुद्धिः अन्येतु एकाहं पूजाविहृतौ कुर्यादिति
णमर्चनं द्विरात्रे तु महापूजां संप्रोक्षणमतः परं मासाहर्च्यं पूजाविहृतौ पुनः प्रतिष्ठा प्रोक्षणविधिर्विकार्य इत्याहुः पुनः प्रतिष्ठादिमलमासशु
क्रास्तादावपि कार्यं देवालयवापीकूपतडागभेदेने आशमसेतु संभाभंगे इदं विष्णुर्मानस्तोके विष्णोः ४. मणिपादोऽस्येति च तस्मात्प्राज्ञादुर्गा
कृत्वा आहूणा भोजयेदिति अथ प्रोक्षणविधिः देवमुद्रास्य पंचवारं मृज्जलेः प्रक्षाल्य पंचगव्यैः स्नापयित्वा कुशोदके विंशोऽभ्यर्च्येनाष्टौ
तरशतवारं प्रोक्ष्य मलेन मूर्ध्नि दीपानां तं संस्पृश्य तत्त्वम्यासल्लिपिन्या समं न न्यासपूर्वकं प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा महापूजां कुर्यात् पूजाहीनादिषु
द्वेषसंप्रोक्षणविधिः स्मृतः अथ जीर्णोद्धारः सन्तलिगादौ भग्ने दधे वा कार्यः अयं चानादिसिद्धप्रतिष्ठितलिगादौ भग्नादिदोषे विनका
यैः तत्र तु महाभिषेकः कार्यः कर्ता मुकदेवस्य जीर्णोद्धारं करिष्य इत्युक्ता नांदी आहूतं कृत्वा कार्यं कृत्वा पीठे मंडलं देवता आवाह्य लिङ्गे ॐ
व्यापकेऽवरहृदयाय नमः ॐ व्यापकेऽवरशिरसे स्वाहेत्यादियुक्तं कृत्वा देवतां तरे मूलं मंत्रेण वडं कृत्वा चयेत् अघोरेति मंत्रेण ह्योत
रशतं न स्वाग्निं प्रतिष्ठाप्य अघोरेण घृताक्त सपैयैः सह स्तं कृत्वा दंडादिभ्यो नाम्ना बलिंदत्वा जीर्णदेवं प्रणवेन संस्पृश्य साज्ज्यति लेमंडलं देव
ताहोमं कृत्वा प्रार्थयेत् जीर्णभस्मिदेवैव सर्वदेवावाहं नृणां अस्योद्धारं कृते शान्तिः शान्तिस्मिन् स्थिता त्वया जीर्णोद्धारविधानं च न
पराश्रुहितावहं तदधिष्ठाय मां देव प्रहरामितवात्तया क्षीराज्यमधुहवीसमिद्धिर्देवमंत्रेणाष्टौ तरशतं कृत्वा तिलैः सह स्तं कृत्वा पायसेन

शाम
१०९

शतं कृत्वा लिङ्गप्रार्थयेत् लिङ्गं पंचसमागल्ययेनेदं समुद्दिष्टं यायास्त्वं संमितं स्थानं संत्यजेयं शिवात्मया अवस्थाने च या विद्यास
र्वविद्येश्वरैर्युताः शिवेन सह संतिष्ठेति मंत्रितजलेनाभिषिच्य विसर्जयेत् अस्त्वमंजितेन खनित्रेण रवात्वा लिङ्गमादाय वा प्रदेवमंत्रेण न
द्यादौ क्षिपेत् मूर्तिप्रणवेन क्षिपेत् दारुजं मधुना भ्यज्या अघोरेण दहेत् हेमादिमयं घृण्यं कृत्वा तत्रैव स्थापयेत् ततः शांत्यर्थं अघोरेण घृ
तक्षीरमध्वकैस्तिलैः सह स्तं कृत्वा प्रार्थयेत् भगवन्भूतभयेश लोकाय जगत्पते जीर्णलिङ्गसमुद्धारः कृतस्तवात्तया मया अग्निना
दारुजं दग्दं क्षिप्तं दौलादिकं जले प्रायश्चित्ताय देवेश अघोरास्त्रेण तर्पितं शान्तो शान्तो वापियथोक्तं न कृतं यदि तत्सर्वं पूर्णमेवास्तु
त्वत्प्रसादान्न हेऽवर अथ यजमानः प्रार्थयेत् गोविप्रशित्तिभूतानामाचार्यस्य स्वयं यजनः शान्तिर्भवतु देवेश अस्मिन् जायतमिदं
मूर्तौ तु विशेषः त्वत्प्रसादेन निर्विघ्नं देहं निर्माय त्वसौ वासं कुरु सुरश्रेष्ठतावत्वं चात्यं गृहे वस त्वेव सहित्वेह मूर्तिं वैतवर्षं वतं
यावत्कारयते भक्तः कुरु तस्य च बांछितं ततो न बांछितं लिङ्गं वा कृत्वा कृत्वा विधिना प्रतिष्ठा कालानपेक्षया मासादौ कथापयेत् इति जी
र्णोद्धारः प्रतिमाशिवलिङ्गप्रसादकलशदिभंगे स्वाग्निनो मरणं भवेत् तत्र शान्तिः कुंडं कृत्वा विधानेन ततो होमं समाचरेत् चक्रं च
यमहं वयं साधयित्वा विधानतः दक्षिणोद्घातात् कानाम्भयसमिधांततः मुद्रया दष्टशतं प्राज्ञ इमां कृतेति मंत्रावित् माघेर्मुक्तं तिलैः
व घृतेन मधुनापि च एभिः पंचसहस्राणि शक्तिं बीजेन होमयेत् शक्तिं बीजं क्ली बीजं भूमिं धेनुमन्द्वाहं स्वर्गं धान्यं सदक्षिणं दत्वा ययं

ध.सि.२५
११०

वगजेन स्नायाद्देवात्तदेहिजः बलिं दद्यात्तमायायकसरेः पायसैस्तथा रीशनाय बलिं दत्वा कृतकृत्यो भवेन्नरः अन्नमलं कमलाकरे अपयुधितनि
 च्छिद्रेः शस्त्रैर्जंतुवर्जितैः आत्मारामो भवेद्वापि भक्त्या संपूजयेत्सुरान् त्यजेत्कीदृशपत्न्या निशीषयुधितानि च स्वयंपतितपुष्पाणि मत्वा द्युपह
 तानि च कुमुदैर्नर्चयेद्देवमपकैः क्रिमियुक्फलैः पुष्पाभावे पत्रपूजापत्राभावे फलेरपि निवेदयेत्फलाभावे तणुल्लोचधीरपि समितुष्प
 कुशादीनि ज्ञात्वा स्वयमाहरेत् श्रद्धानीतैः कथकीतैः कर्मकुवन्ततत्प्रधः लक्षपुष्पाचनं कथकीतैरपि केचिद्भूमिर्जितधनकीतैः धैः कुमालैः
 शवाचनं नपयुधितदोषोस्ति मात्माकारगद्गदेषु चेत्याद्यु के मात्माकारानीतैः कथकीतैरपि पुष्पपत्रैः पूजयन्ति नित्यपूजार्थं परोक्षपनादेरपि पुष्पा
 दिग्रहे चोद्योपोन पूजार्थं पुष्पादिन्यानेन समितुष्प कुशादीनि बहंतं नाभिवादयेत् तद्धारि-वेव नान्यादि निर्मील्य तद्भवेत्तयोः देवोपरि धृतं
 वामहस्ते अधोवस्त्रे च धृतं जलैः क्षालितं च पुष्पनिर्माल्यं चर्त्य पुयुधितं पुष्पं चर्त्य पुयुधितं जलं नवज्यं तुलसीपत्रं नवज्यं तीर्थजं जलं प्र
 हरन्ति छते जातीकरवीरमर्निशं नैवपयुधितं पप्रंतुलसी बिल्वपत्रकं माध्यं च दमनं चैवागस्त्यं च कलिकास्तथा बिल्वादेरपयुधितं तदिदं स
 रव्या बिल्वः ३० अपामार्गः ३ जाती १ तुलसी ६ शमी ६ शतावरी ११ केतकी ८ भंगराज १६ शी ८ मंदारः १ पद्म १ नागकेसरः २ रत्न ३० अगस्त्य ३
 तिल १ मल्लिका ४ चंपक ९ करवीर ८ एतेषामेतदिनोत्तरं पुयुधितं तुलसीग्रहणकालः वैधतौ च न्यतीपाते भोमभार्गवभानुषु पर्व
 द्ये च संक्रांतौ द्वादश्यां सतकद्वये तुलसीये विचिन्तिते छिदंति हरेशिरः नैव छिद्याद्बौद्धी तुलसी निशिसंध्ययोः धात्रीपत्रकार्तिके

राम
११०

चपुष्पाधीमतिमान्नरः द्वादश्यां च दिवा स्नापस्तुलस्याचं च यस्तथा विष्णोश्चैव दिवा स्नाने वर्जनीयां सदा बुधैः विष्णोर्द्वादश्यां निर्मात्मापन
 यमपिन कार्थमिति तं त्रोटैस्मर्यते एतदपवादपुरुषार्थं चिंतामणो नारदीये पंचामृतेन संस्नाप्य एकादश्यां जनार्दनं द्वादश्यां पद्मसास्नाप्य
 हरिसायुज्यमश्नुते इति देवार्थं तुलसीछेदो होमार्थं समिधांतथा दंडुक्षेत्रे न दुष्प्रेतगवार्थं तु तृणस्य च तुलसीग्रहणमंत्रः तुलस्य मृतना
 मासि सदा त्वं केशव प्रिये केशवार्थं विचिन्वा भिवरदा भवशोभने जाती मल्लिका करवीर शोकोत्पल चंपक बकुल बिल्व शमी कुत्राएतानि
 सर्वदेवतानां विहितानि अथ विहितमतिबिल्वाहैकल्लिकानि पाटलाशमीपत्रं च दुर्गायाः कुंदपलाशवकुलहवीः शिवस्य कुमुदतगरेस्त
 र्यस्य तुलसी भंगराज तमाल पत्राणि त्रिवर्गयोः अगस्तिमाधवीलता लोधपुष्पं विष्णुशिवयोः धन्तरमंदारौ विष्णुसूर्ययोः इति विकल्पि
 तानि अथ विष्णोः प्रियाणि मालती जाती केतकी मल्लिका शोके चंपक पुन्नाग बकुलोत्पल कुंद करवीर पाटलांतरग पुष्पाणि अन्यानि च
 सुरभी पि विष्णोः प्रियाणि अपामार्ग भंगराज रवदिरशमी हवी कुश दमन कबिल्व तुलसी पत्राणि उत्तरोत्तराधिक प्रियाणि तुलसी सर्वा
 धिकारजाती पुष्पसहस्रेण मालार्थणे कल्पकोटि सहस्रे विष्णुपुरवासः आम्नमंजरी पूजने गोकोटिदानफलं अथ शिवस्य चतुर्णां पुष्प
 जातीनां गंधमाघातिशंकरः अर्कस्य करवीरस्य बिल्वस्य च बकस्य च दशसुवर्णदानं फलं चैतार्कपुष्पं ततः सुहस्रगुणं बकपुष्पं एवं ध
 न्तरवामी पुष्पशोणनी लोत्पलानां सुतरोत्तरं सहस्रगुणत्वं मणिमुक्ताप्रवालेस्तुरलैरप्यर्चनं कृतं नगराभिवितादेवि बिल्वपत्रैर्वदन

ध.सिं.२८
१११

ने सर्वकामप्रदं बिल्वं दारिद्र्यस्य विनाशकं नीलोत्पलसहस्रेण मालावर्णे कल्पकोटिसहस्रं शिवपुरेवासः धुत्तरैः बृहतीपुष्पैश्च पूजने गोल
क्षफलं पाटला मंदरापामर्गजाती चैव कोशीरतगरे नागवैसरपु-भागजपामल्ली सहकारकुसुंभपुष्पाणि शिवप्रियाणि धुत्तराणि कंदवानि रा
त्रौ देयानि शंकरे मदनरत्ने केतकानि कंदवीनीतिपाठः अभावे पुष्पपत्राणामन्नाद्येनापि पूजयेत् शालितंडुलगोष्ठस्य वैर्वापिसमर्चयेत्
अथ निषिद्धानि बंधककुंदातिमुक्तकेतकी कपित्थबकुलशिरीषनिंदाणि पुष्पपत्रादिकं स्वामिमुखसुत्तानमर्पयेत् पत्रपुष्पफलं चैव य
थोत्पलं तथाप्येदिति वचनात् बिल्वपत्रं तु स्वाभिमुखवाग्रं न्युक्तामर्पयेत् पञ्चाम्रफलस्य शिवार्पणे वर्षायुतं शिवपुरेवासः सव्यं व्रजेत्
तो सव्यं प्रणालिं नैव लंघयेदित्यादि स्थिरलिं गे प्रदक्षिणा प्रकारः चरेत् सव्ये नैव देव्या अपि बकुलकुंदादि सहितान्येतानेव प्रियाणि धान्या
नां सर्वपत्रैश्च पुष्पैर्देवीं प्रपूजयेत् हवीकुंदैः सिंधुवारैर्बभ्रुकुंदादि संपर्कैः बिल्वपत्रैः पूजने राजस्य फलं करवीरस्रजादिष्टोमस्य व
कुलस्रजा नाजपेयस्य शोणस्रजाराजस्यस्येति एवं सूर्यविद्येशादेरपि प्रायोविष्णुवत्तैः प्रायश्चित्तैः अथ शिवनिर्माल्यग्रहणविचारः अ
ग्राह्यं शिवने वैद्यपत्रपुष्पफलं जलं शालेयामशिलासंगात्तर्ज्यातिपवित्रतां यौवसौरने वैद्यपक्षणे चांशायणं अभ्यासे द्विपुणं म
त्याभ्यासे सातपथं अन्यनिर्माल्येष्वनापद्येवं इदं च ज्योतिर्लिंगस्वयं भुलिङ्गसिद्धं प्रतिष्ठापितं लिङ्गातिरिक्तस्यावशलिङ्गविषयं ज्यो
तिर्लिङ्गादौ तु पूजकेन दत्तं फलतीर्थं दि कं भक्त्या शुद्धयेत् प्राह्यं न लोभेन पंचायतनस्थितं लिङ्गेषु चरपु प्रतिमासु च अन्नादेरपि स्वयं

राम
१११

ग्रहणेपि न दोषः ज्योतिर्लिङ्गाद्यन्यस्थिरलिङ्गेषु तीर्थैर्दिव्यं चंदनमानंश्रद्धावद्भिः शिवोपासकैरेव याह्यं ज्योतिर्लिङ्गादौ पूजकदत्तमन्त्र
मपि भक्ष्यमिति केचित् श्रुत्वा शरीरिणीभ्रमं मद्याभरणीहृत्तनयं कूरं श्रवणत्रयपुनर्वसुस्वात्म्यं अग्निनीहस्तपुष्पक्षिप्रं अनुराधारेव
तीर्थागचित्रं मृदु कृतिकाविशाखेतिश्रं मूलाश्वेष्टाज्येष्टाज्येष्टा स्तीक्ष्णं इति नक्षत्रसंज्ञाः यच्च नोक्तातिथिस्तत्राद्यदि रक्ताममां विना वासो
पियत्र न प्रोक्तस्तर्का कर्ककुजान्विना चरमदुक्षिप्रं भ्रवमूलविशाखा मघासुसकुजे शुभवारैर्भूकर्षणं हितं सूर्यस्तनक्षत्रा न्मृगश्रवा
हसुअशुभं शुभमशुभं शुभमिति हस्तचक्रं अथैव नक्षत्रे वा निभौमभिन्नवारैर्बीजवापः सस्यातोपणं धान्यछेदश्च क्षीरदृक्षजन्यः रव
लमध्ये स्तोभः धान्यानां मर्दनं ज्येष्ठा मूलमघाश्रवणरेव तीरोहिण्यं अनुराधा फल्गुनी द्वये शुभं धान्यसंग्रहः क्षिप्रं भ्रवचरमृदुलेषु त
गुरुशुकेषु चरभिन्नलक्ष्मेषु भः ॐ धनदाय सर्वलोकहिताय देहि मे धान्यं स्वाहेति मंत्रं दिश्वित्वा धान्यागारे क्षिपेत् तेन धान्यशुद्धिः बु
धमर्दविने नैव धनधान्यजयः शुभः अद्यान्मवाहं सद्गरे मृदुक्षिप्रचरेदिवा अथ वस्त्रादि वस्त्रभूषणविधिर्भूवाग्निनीहस्तपंच
कपुनर्वसुद्वये योऽनवाप्तवभयोऽसन्निधौ मंदभौमशशिवा सरान्विता अनुक्ते पीष्टं वस्त्रं विप्राजोत्सवदधिषु भ्रवपुष्पादिती
थोपि हतैवा वस्त्रभूषणे न प्राप्नोति यतिप्रीतिं स्नाति वारुणभेन वा पाटकासनशय्यादेर्भोगः सति धिवासरे भ्रवक्षिप्रमृदुश्रोत्र
भरणीषु पुनर्वसौ चैव नैव वस्त्रं मध्योशोदग्धस्फुटितपंकितं तत्पुजेच्छांतिकं कुर्यात्पुजेद्देवांस्तथागयोः विज्ञेयमेतच्छ्रद्धायाभा

ध. ३५
११२

मास्ततोपाठकास्ववि स्तुतीकर्मनुराधाविचित्रामगपुनर्वसौ वस्तुंक्षाल्यधारणोक्ते काले बुधादिनं विना भोजनेभोजनेरौप्यस्वर्णकांस्या
दिभिर्मिते कुर्यादमतयोगेषु चरक्षिप्रमदुष्कवेः स्याद्व्यणानां घटने चरक्षिप्रमदुष्कवेः शुभधारेरल्लवतामिश्रभेधिरवौकुते इति वस्तु
दिविचारः रास्त्राणां घटनं कुरमिश्राभिर्मगतीक्षणभे शस्त्रं भावं ध्वक्षिप्रमदुष्कवेः विद्याविशाल्यके सेवाकार्यक्षिप्रमैव ध्वक्षिप्रमैव ज्येष्ठा
भागेवे मंदेपिचेत्सेवकक्षिप्रमिभान्नद्वितीयकं हस्तपदकध्वक्षिप्रमैवती पुष्पभेष्ठुमं पुनर्वसौ चित्राविकागजाश्वादिपुरोहणं रा
सौविजोकनं क्षिप्रश्रुतिद्वयमदुष्कवे नत्वारंमः पुष्पमगध्वक्षिप्रमैव ध्वक्षिप्रमैव अतुष्टाशतभिषग्यस्तेस्यालुभवासरं विपणिस्था
न्यदुक्षिप्रमैव रिक्ताकुजां विना कयः कार्योऽपि नी स्वाती श्रवश्चित्राशतां त्यमे विक्रयोभरणीपूर्वी नयाश्च वासुमिश्रभे सेतुबंधो ध्व
वे स्वात्यां जीवाकं शनिवासरे नानाधनुः क्रियाहस्तपुष्पादी मगमिश्रभे पुनर्वसौ धनिष्ठा श्रवणी ज्येष्ठा शतां त्यमे त्यक्ताकं भौमं दुकु
जान्मुतिविना ध्वक्षिप्रमैव अमारिकाष्टमी श्रवणिगतिः कयमुखाः शुभाः इत्यं लघु चरैवे ज्येष्ठा ध्वक्षिप्रमैव चरत्प्रके कयभौमेन गलीया
द्विद्वि योगेकं संक्रमे धनिष्ठा पंचके हस्ते निपुकरदिपुकरे भौमादिपुकरणे देवकुया च धनसंग्रहं बुधधनं न प्रदेयं संग्रहस्तु बुधेषु
मः शान्त्यकारैस्त्रिपादक्षैर्भशति ध्यानिपुकरः मगचित्रा धनिष्ठा सुनति ध्वक्षिप्रमैव दिपुकरः शुभोऽभुभेधुनिगुणं दिगुणं च फलं क
मात्र मिश्रक्षेत्रे पुतीक्ष्णेषु स्वात्यां इत्यं न लभ्यते दत्तं प्रयुक्तं निक्षिप्तं न च वेत्याह नारदः अधमं दं च विविदं सुजोचनमिति क्रमा

राम
११२

त गणनीयं रोहिणीभादं घेन हंलभेद्रुतं मंदेयत्ताल्लभेते वचिबिदस्वस्यो नहि अन्विष्यं पूर्वतो धेपुमंदसंज्ञेषु दक्षिणे प्रतीच्यां चिबि
यारव्येषु सुजोचन उदग्दिशि राजाभिषेकश्रवणे ध्वक्षिप्रमैव ज्येष्ठा मदुक्षिप्रमैव दक्षिणोऽस्यात् त्यक्ता रिकताधिकचैत्रां श्रीं देव्यशुक्राम्यु
दये शुभाय जलाशयानां खननं मघा पुष्पध्वक्षिप्रमैव पूर्वाषाढा नुराधां त्यधनिष्ठा शतहस्तभे जलराशिगते चंडे लक्ष्म्ये च शुभे गुरो
क्षौरं वौलोक्तनक्षत्रवारादिषु शुभं जगुः पंचमे पंचमेशां दिने न्येषां यदुत्तवा श्रमश्रु कर्ममवे नैव न वमे दिवसे क्वचित् क्षौरं भूतेर
तदंशं वज्रं ये च जिजीविषुः क्षौरं न कुर्वुं रभ्यत्त भुक्तस्नात विभूषिताः प्रयाण समारंभे नरा नो न च संध्ययोः श्राद्धाह प्रतिपदिका
त्रता किंच न वेधतो प्रशस्ते जन्मनक्षत्रं सर्वकर्म सुकीर्तितं क्षौरप्रयाणभैषज्यविवादेषु न शोभनं षष्ठा मा पूर्णिमा पातचतुर्दश्यष्ट
मी तथा आसु सन्निहितं पापं तैलेषु स्त्रीभोगे सुरै राजकार्ये नियुक्तानां नराणां भूतजीविनां श्रमश्रु लोमनखले देनास्ति कालवि
शोधनं क्षौरं नैमिषिकं कार्यं निवेधे सत्यपि ध्वक्षिप्रमैव यशोभतौ बंधमोक्षे न पवित्रात्तयापि च प्राकृत्यस्यैः सपितृकैर्न कार्यं मुंडनं
सदा मुंडनस्य नियेधेपि कर्तनं तु विधीयते उदग्मुखः प्राप्नुय्यो वा वापनं कारयेत्सुधीः केशश्रमश्रु लोमनखान्युदकसंस्था
निवापयेत् आनर्तो हि ह्यत्र पाटलिपुत्रो दिति दितिः श्रीशः क्षौरं स्मरणा देवान् इति निःश्रीषाः अथ नो गोत्पत्तौ नक्षत्रफलं अ
प्यन्यां गोत्पत्तौ एकाहं न वदिनानि वा पंचविंशतिदिनानि वा पीडा भरण्यमेकादशैकविंशतिर्वा मासं वा मृत्युर्वी लुप्तिकायां

ध.सिं.३५

दशानवैकविंशतिर्वा रोहिण्यां दशानववासप्रवात्रीणिवाहानि भूगोचरेनवरात्रिंशद्वा आर्द्रायां मृत्युर्वा दशाहं नामासंबा पुनर्वसौ सा
तनववा मृत्युर्वा आश्लेषायां मृत्युर्विंशतिस्त्रिंशद्वा नववादिना निषादा मध्यायां मृत्युर्वा सार्धमासंबा मासंबा विंशतिदिना निषादा
पूर्वाफाल्गुन्यां मृत्युर्वा ब्रह्मासंबा निषादा पंचदशवाषष्टिर्वा दिनानि उत्तरायां सप्तविंशतिः पंचदशसप्तवादिना निहस्ते मृत्युरष्टवानववास
संबा पंचदशवाहानि वित्राथां पक्षमष्टवादशावाहानि स्वात्यां मृत्युर्वा एकद्वित्रिचतुः पंचमासैर्वा दशादिनैर्वा रोगनाशः विशा
खायां नासंबा पक्षं वाष्टदिनं विंशतिदिनं वाषाढा अनुराधायां दशरात्रं मृगशिरा विंशतिरात्रं वा ज्येष्ठायां मृत्युर्वा पक्षं वा मासं वैकविंशतिरात्रं
वाषाढा मृगशिरा पक्षं वरात्रं विंशतिरात्रं वाषाढा पूर्वाषाढायां मृत्युर्वा द्वित्रिषादिमासे विंशतिदिनैः पक्षवा रोगनाशः उत्तराषाढायां सा
हमासं विंशतिरात्रं वा मासं वा श्रवणे पंचविंशतिर्दशवाष्टवादशावाषष्टिर्वाहानि धनिष्ठायां दशरात्रं पक्षं मासं त्रयोदशरात्रं वा राततरकायो
द्वादशदशाष्टवादशावाष्टर्वा भाद्रपदायां मृत्युर्वा द्वित्रिषादिमासं वा दशरात्रं वा उत्तराभाद्रपदायां सार्धमासं पक्षं वा सप्तदशदशाहं वा रेव
त्यां ज्वराद्युत्पत्तौ दशाहमष्टविंशतिरात्रं वाषाढा जन्मनक्षत्रे जन्मराशौ अष्टमचंद्रे च रोगोत्पत्तौ मृत्युः अर्कादिवा रेकमेण मघाह्वा देवो विरा
यै रेकेकादशौ पंचमाई तृतीयोत्तराषाढे राततरा पक्षौ अष्टमश्रिभ्यो पूर्वाषाढा नक्षत्रे च त्रयोयां योगे मृत्युः एवमर्कादौ अनुराधा भरणी
आर्द्रा उत्तराषाढे मघाशततरे विशाखा श्रिभ्यो ज्येष्ठा मृगशिरा श्रवणा श्लेषा पूर्वाभाद्रपदा हस्ते च मृत्युयोगः अर्कादिवा रेकमेण नक्षत्रांतयो

सम
११३

विस्तृताः कार्यः येषु नक्षत्रेषु मरणमुक्तं तत्र शोतिरावश्यकी अत्यन्तकृताकृता अथ नक्षत्रसाधारणः शान्तिप्रयोगः देशकालौ संकीर्त्य
ममोत्पन्नव्याधेर्ज्वररात्रिरोधेन समुत्पन्नशान्तिं अमुकनक्षत्रशान्तिं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजादि आचार्यं हत्वा कुंभोपरि धूपपात्रे द्वाद
शदलेन क्षत्रदेवताप्रतिमां सौवर्ण्यं संस्पृश्य द्वादशदलेषु संकर्षणादि द्वादशमूर्तः द्वादशादिव्यान्वासंस्पृश्य हवीं समितिं लक्ष्मीराज्येर्गाथप्रातः तदेवताये
अष्टोत्तरशतं कृत्वा मरणादि पीडाधिक्योक्तौ सहस्रं कृत्वा दध्योदनं बलिं दत्वा चार्घ्यं प्रतिमां च दद्यादिति संक्षेपः शान्तिमयूरवाद्यौ नक्षत्रभेदेन कृत्वा
मंत्रबलिधूपादिभेदस्ति शिवारदेवतामंत्रादिभेद इत्यादिविस्तरोद्दृष्टव्यः कर्मविषाके जातवेदसहस्रचोयुतं लक्षं वा जपो रुद्रेण मकतुवाकैः सहस्र
कलत्रास्नानं वा बिल्वौ सहस्रावृतपुरुषस्ते सहस्रघटस्नानं वा ज्वरनाकैश्च यद्वा श्रीभागवतस्थज्वरस्तोत्रजपः अथ सर्वरोगनाशकानि रोगा
नुसारेण लघुकद्रमहाकृदातिरुद्राणां जपो भिषको वा विष्णुसहस्रनामस्तोत्रशतसहस्रममुतं वा जपः सौरजपः सूर्यनमस्काराद्यैर्दानानि मुं वा मि
त्रेति स्तुतं जपो न्युतानंतगोविंदेति नाम मंत्रजपो मृत्सुं जयजपश्च रोगानुसारेणेति सर्वरोगहराणि ज्येष्ठा मूलश्रुतिस्वाती मृगशिरा पुनर्वसु गुरु
शुक्रं दुर्वा रेवतु वास्तं मेघजभस्तणं रिक्तायां चरत्त्रे मिश्राक्षि प्रेदं मूलहर्षासु चित्रा भरणी श्रवणत्रयमेरु बिकुज बुधार्कजेस्तात्या च वैधृती च
व्यतीपाते मद्र्यासंक्रमेत रोगमुक्तस्नानमंत्रचंद्रताराबलं न वा अथाभ्यंगः भद्रासंक्रमयातवैधृतिमितेज्याकोरषष्ठ्यादिषु श्राद्धाहं प्रतिप
द्वयेपरिहरेदुर्तुं विनाभ्यंजनं प्रांगः न्यविजयोत्सर्वाब्दवदनं दीपावः श्रीहेतवोभ्यंगस्याथ बुधो बुधर्क्षपितृभाभ्यंगाल्पतिथ्यंगना अथाभ्याहः सा

ध.सिं.३४
११४

यस्य गंधतैलं च यत्तैलं पुष्पवासितं ३ आंतरयुतं तैलं पक्वतैलं न दुष्पति किंचिदोद्यतयुतं वा विप्रपादरजोन्वितं नित्याभ्यंगे च नोदुष्टं तैलं निंदोद्वि सर्व
दा रवौ पुष्पगुणैर्हर्षाभोगावरेचमृत्तिका भार्गवगोमयैश्चिह्ना तैलं स्नानं सुखं न ह वैरास्वेकाः पुन्ये ये श्रावणे मार्गशीर्षके गृहारंभप्रवेशोक्तः स भो
ह्वायस्य वास्यते ज्येष्ठकृत्तिकमाघाश्वि शुभदा प्राह नारदः तृणगोहं सर्वमासे यौषेयं गृहं न हि हस्तत्रयध्वजं मृदु धनिष्ठा द्वयपुष्पमे रिक्ता अर्कं
ज्योत्स्ना गह्वर्युर्द्वितीयादि शिखान्या सं चरवातं च शुभ्यं चिह्नं मिश्रभैः आग्नेयाम् न पुष्पा र्कं मंगल्यं ध्वजं भैरवि के शश्व मेघा पहीने वेभ्रमकले
स्थिरोदये धनिष्ठा पंचके वज्र्यः संभो ह्वाय सदा बुधैः नेहादिसप्त सूर्यर्क्षी दिष्टा न्येकादशाष्टमात् दशाशिवानि नेहा निचक्रे सुष्टेयवास्तुनि यद्वातु
यीत्वं च दशा न्यो विंशति संस्यकात् वेदाधिपं च नेहा निष्टारं भप्रवेशयोः स्नानपाक स्वापवस्त्रभुजीनां पशुकोशयोः देवानां च गृहान् कुर्यात्
पूर्वा दोमुख्यवेशमनः उदग्दिशं ध्वजं मुखात्वात्वा प्राचीं प्रसाधयेत् कोणाध्वजं भ्रमकुपट्टाः पंकस्तं भद्रुमा मरैः विष्ठादृष्टा दानं दोयोगहोत्रं द्वियुगा
तरे सत्रं मित्रि त्रिा न्या संस्तं भस्यारोपणं तथा आग्नेयी दिशि मारभ्य कुर्यादित्याह कवयः अन्यवेरमस्थितं हाकना न्यवेशमनिमोजयेत् न
तने नृतनं काष्ठा जीर्णं जीर्णं प्रशस्यते हानिं शाधिकं हस्तं वत्तगा रेचतुर्मुखे नतत्रिंशत्तमे ह्रीमा नुणाना यवमादिकान् अभ्यहप्रवेशः
वास्तुपूजा विधिः कार्यः पूर्वमेव प्रवेशतः मेनध्वजं प्रचरमलं मेधं न पुनरुक्तं वास्तुशांतिप्रयोगो न्यतो ज्ञेयः वास्तुशांतिर्दिवा नोक्ता प्रवेश
स्तुतिश्चिह्नं चित् गृहप्रवेशः प्रारंभो दिनमासादि नैः शुभः क्वचिन्माघाजि शुकेषु के श्विउक्ता मृदु ध्रुवे श्रेष्ठः सिध्ने श्वरे मध्यो निंद्य स्तीक्ष्णो
प्रमिश्रभैः त्रिपञ्चैरवलेः सद्धिः पडल्ययवर्जितैः शुद्धैरु रंभे च तनो विजनुलं न भाष्टमे कक्षाणि पंच सूर्यक्षेत्रे न्येष्टं चतुर्दशात् शो

राम
११४

षभानि शुभान्येवं प्रवेशोद्यतं च कंक इति वास्तुप्रकरणं अथ धनाद्यर्थगमनं श्रुतिद्वयाद्विपुष्यां त्यागधामगुष्मं हस्तमे पुनर्वसौ नोचरे
एषदवादे व्रजे नरः अभिजिह्वं गमयेच्छंक्षिणाशं विनाक्षयाः मघावित्रात्रया श्लेषाभरण्याईः सरुत्तिकाः पूर्वभाश्वनेहासुः प्रयाणे ज
न्यभंतथा सजे रिक्ता पर्वषष्टमीदादृशिका रिक्तीः कृत्तिकाभरणी पूर्वामघानां धटिकाः क्रमात् एकविंशतिसप्ताथ षोडशैकादशात्यजेत्
ज्येष्ठाश्लेषाविशाखा मुखात्वां चापि चतुर्दश भोगे मते संकटे पिसर्वां स्वाती मघात्यजेत् भरण्याः पूर्वमध्वं चित्राश्लेषांतकोत्तरं वाररहलः
सोमशनी प्राच्या मीज्यस्तुदक्षिणे रविशुक्रं प्रतीच्या स्यादुदीच्यां बुधमंगलौ पूर्वादिदिक्षु मेघाद्याः क्रमान्निश्वं इराशयः संमुखोदक्षिणोद्धाः
सन्ध्यामेति निर्दिष्टः दिक्षियजोदेति शुक्रस्तां दिशो न व्रजे नरः न व्रजे तं मुखे तोपि शुभं एष्टेयिवामतः रेवती मेघगे चंद्रशुक्राध्यात्मं मुखं
जेत् प्रयाणे शुभाकं इकोणेषु रास्ताः स्वल्पाक्या यव्येष्टे अनिष्टः शनिः स्विकविः सप्तमे ग्ले षडहं त्यं लमे विळ ग्रे श्वराय सप्त षष्टाष्टमां
के रेवती वक्रि वगी लये वारश्व वक्रिणाः कुंभ कुभनवां शश्व लमे त्याज्यः प्रयत्नतः मीन लये तदंशे वाया तुर्मर्जी तिडुः खदः शत्रु लमे भगः
षष्ठं तत्पतिर्वाति प्रदः शत्रुक्षेत्रे तदंशे वातदृष्टे गमनं न सत् लये स्तंगत राशिभ्वज नम राशिभ्वनो शुभः वानि वगी तमे लये वगी तम बुजे
जयः शुक्रादि रिक्ती वारक्षयोगो श्वरेष्ट मिस्त्रिभिः त्रिस्थस्थष्टो वत्रिष्ट श्वेतर्षीकः सार्वकामिकः त्रिषु क्रमाद्बुधं ह्यं दुः खदादिष्ट
मत्पुं यद्येकस्मिन्नेव दिने पुराद्वे पुरातनं प्रावेशिका कालशुद्धिस्तदा ज्ञेयानयात्रिकी प्रवेशान्निर्गमनेष्टः प्रवेशो निर्गमाद्ये जि

ध. ति. ३५
११५

लोः कदापि न व मे धिष्ठये वारेति यौतथा धाम्नादिगमनं रायावितानं छादनं गे व कुं भमीनगे चरे तणकास्य संग्रहः तर्पितासि सुहृदि प्रभाया
दिकृतिमात्रजेत स्वकीयां परकीयां वास्त्रियं पुकथमेव वा ताजयित्वा तु योगे द्वा लणानवमान्यव व्याधितः सुधितो नावितदेतं तस्य जी
वितं को धं शौरं तथा वाति ते ला भंगशुभोचनं मध्ये मां संगुं तैलं सिता न्यतिलकं तथा श्वेत भिन्नं न व स नं प्रयाये परि व जेयेत् क्षौरं पंचादि
नं दुग्धं त्रिदिनं सप्तमात्रकं मैथुनं चापरं तैलं मध्वाद्यं तदिनेत्यजेत् स्मार्तं वं बीजदानां तं तथा कुशकु नोत्सजेत् सुमुक्तं स्वयंगमना संभ
वे प्रस्थानं कार्यं प्रस्थानं नामा भीष्टवस्तु चालनं यत्ने पर्वीत कं शास्त्रं मधु च स्थापयेत्कलं विप्रादि क्रमतः सर्वस्व धान्यां वरादिकं राजाद
शाहं पंचाहमन्योन प्रस्थितो वसेत् स्वयंगमना दस्तु स्थापना स्व्य प्रस्थाने धर्मफलं प्रस्थानदेशावधिः नेहा के हांतरंगीः सीमः सीमांतरं
भगुः बाणक्षेपं भरद्वाजो वसिष्ठो नगराद्वहिः प्रस्थाने चिह्नं तेनेयान्महादोषान्विते दिने प्रस्थानदिने च क्रोधादिकं न जयेत् वाकुनाप
शकुनप्रपंचो न्यत्र इति याज्ञा प्रकरणं अथ गोचरप्रकरणं जन्मराशोः क्रूरवंशस्त्रिषट्दशमगाः शुभाः सप्ताष्टमश्वाधिचं
इः शुक्ले दिनवपंचसु बुधो व्यत्यसमे २१४।६।१० जीवोद्विपंचन व सप्तसु जन्मादिपंचसु तथा न वाष्टदशभगुः एकादशो सर्व
स्वेष्टः शुभास्पृशितिसंग्रहः जन्मसंपादपक्षे मं प्रसरिः साधिकावधः मैत्राति मैत्रासु स्तारास्त्रिराहत्या स्वजन्मभात् क्रमतः स्तूयादिवत्
वृषदर्शन सर्वकार्ययुक्तेषु शास्त्रकरग्रहयात्रादीक्षास्तृह्यं विशेषेण अनिष्टसंवादीनां दानानि दितीयपरिच्छेदांते दक्षांगोदरनामिह

राम
११५

त्सुपतिताषष्ठी वरांगे हनुं सुक्तानुः शुभदास्त्रियाः फलमिदं वामेतरव्यत्यात् रत्याहुः सरटा प्ररोहणफलं पातेत्यर्थे के वृथा पत्न्या रोह
णकेपि क्लृप्तसहितं स्नात्वा चरेच्छांतिकं अथ पक्षी सरव्यांतिः तयोः स्पर्शमात्रे क्लान्तं कृत्वा पंचगव्यं प्राश्यात्प्रमनलोकरा शुभनाशां
शुभसृष्ट्यर्थं वा शांतिकार्यः पत्न्याः सरटस्य बाहे म्ना प्रतिमां कृत्वा रक्तवस्त्रेण संवेष्ट्य संहृत्य कलशे कुरु संहृत्य मृत्युं जयमंत्रेण रावादि
समिद्धिरष्टोत्तरति वैष्णो हतिभिरष्टोत्तरं सहस्रं शतं वा दुःखास्विष्टकृदादि अभिषेकांते स्वर्णवस्त्रतिलदानं अथ कपोतप्रवेशमधुव
ल्मीकोत्पत्तिविंगलास्वरका के वै कृतग्राम्भारण्यादि गृहपक्षि विकारे शांतिः देवाः कपोत इति पंचवर्चसूक्तस्य सहस्रं शतं वा जपं कृत्वा समि
दा ज्यवरुभिः प्रत्येकमष्टोत्तरशतं यत इदं भयाम हेस्वस्तिदा विराक्त्यं व क मिति मंत्रे कृत्वा व्याहृतिभिरष्टोत्तरशतं तिलहोमं कुर्यात् अथ वा
पंचविधैः क्रमेण देवाः कपोत इति सूक्तं सुदेवो असीति कंच कनिकरदिति शकुंतलं नमो ब्रह्मणे नमो इति मंत्रं च सहस्रादि संख्यया ज
त्वा उपनिषदश्च पठित्वा व्याहृतिभिस्तिलहोमं कुर्यात् अथ काकस्पर्शमेधुनदरीनादि शांतिः संकल्पान्निप्रतिष्ठापनांते कुंभसौवर्ण
मिदं लोकपालोश्च संख्यायो च कंश्चपयित्वा पाः नाशसमिच्चर्वाज्यज्रीहिभिः प्रत्येकमष्टोत्तरं सहस्रं शतं वा यत इदं मंत्रेण कृत्वा लोकपाले
भ्यस्तैरेव दशकृत्वः सरुद्रकृत्वा लोकपाल बलिं कुंभाग्रे वायसे भ्यो बलिं मैद्वारुणेति मंत्रे देवाय जमानो भिषेकांते शतं दशवा विप्राभोजयेत् घरद्वे

ध.सि. ११६

नस्वस्वमुसलदृष्टदासनमन्त्रकोदेरकस्मात्सुखनेष्टताक्तमधुयुताभ्यसमिधः प्रजापतयेदुत्वागायन्माष्टोत्तरसहस्रेणाभिमन्त्रयेत् नानावि
धाद्यभोमांतरिक्षोत्पातेषुरांतिः संकल्पादिकृत्वाकुंभेइंद्रोसंस्तुयतइंद्रस्वस्तिदाविशस्यतिः अद्येत्येभ्योयेतिमन्त्रैः समिदाज्यचक्रवर्ति
तिलान्प्रतिद्वयमष्टोत्तरशतं दुत्वाव्याहृतिभिः कोटिहोमं चक्षुहोममयुतहोमं तथा दहोमं नातिः तैर्वितानुसारेण निमित्तानुसारेण च सप्तशतं त्रिशचमेक
रात्रं वा कृत्वा सूर्यगणे वाक्षेत्रपालदुर्गा मन्त्राणां जपं कृत्वा पायसादिना ब्राह्मणभोजनं कार्यं यद्वा चंडीसप्तशती जपः अथ नारुडैर्जपोभिवेको वाभ्य
प्रदक्षिणाः शिवपूजागोविप्रपूजादिना इति नानोत्पातसामान्यशान्तयः अथ गायत्री पुरश्चरणाप्रयोगः देशकालौ संकीर्त्य करिष्यमा
ण गायत्री पुरश्चरणोधिकारसिद्धयर्थं कृत्वा नयममुकप्रत्याज्जायेनाह मा चरिष्य इति संकल्प्य होमादिप्रत्याज्जायविधिना कृत्वा पुनराय
अमुकशर्मणो मम गायत्री पुरश्चरणे अनेन कृत्वा नयानुष्ठानेनाधिकारसिद्धिरस्त्विति विप्रान्वदेत् विप्रो अधिकारसिद्धिरस्त्विति ब्रूयुः तत करिष्य
माण पुरश्चरणं गत्वेन विहितं गायत्री जपादिकरिष्ये इति संकल्प्य स्वयं विप्रद्वारा वा तत्तु यीत् तद्यथा सप्रणव्याहृतिक गायत्र्या अयुतं जप्त्वा आपो
हिष्ठेति स्मृतं एतो न्द्रिमिंदेति स्मः नैतं वैति स्मृतं स्वस्ति न इत्याद्याः स्वस्ति मतीः स्वादिष्टयेत्याद्याः पावमानांश्च सवीः प्रत्येकं द्वावारं स्वयम
न्यद्वा रावाजपं कृत्वा तत्तवितु रित्यस्मात्क्र-च-आ-वा-य-मृ-षि-वि-श्वा-मि-त्र-त-प-या-मि गायत्री छंदस्त- सवितारं देवतां त- इति तप्यं कृत्वा
सुइं नमस्कृत्य कदुशयेत्यादि निरुद्धस्तु कानि जपेत् ततो दिनांतरे देशकालौ संकीर्त्य मम सकल पापक्षयदाश्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं चतुर्विंश

शम
११६

नस्वस्वमुसलदृष्टदासनमन्त्रकोदेरकस्मात्सुखनेष्टताक्तमधुयुताभ्यसमिधः प्रजापतयेदुत्वागायन्माष्टोत्तरसहस्रेणाभिमन्त्रयेत् नानावि
धाद्यभोमांतरिक्षोत्पातेषुरांतिः संकल्पादिकृत्वाकुंभेइंद्रोसंस्तुयतइंद्रस्वस्तिदाविशस्यतिः अद्येत्येभ्योयेतिमन्त्रैः समिदाज्यचक्रवर्ति
तिलान्प्रतिद्वयमष्टोत्तरशतं दुत्वाव्याहृतिभिः कोटिहोमं चक्षुहोममयुतहोमं तथा दहोमं नातिः तैर्वितानुसारेण निमित्तानुसारेण च सप्तशतं त्रिशचमेक
रात्रं वा कृत्वा सूर्यगणे वाक्षेत्रपालदुर्गा मन्त्राणां जपं कृत्वा पायसादिना ब्राह्मणभोजनं कार्यं यद्वा चंडीसप्तशती जपः अथ नारुडैर्जपोभिवेको वाभ्य
प्रदक्षिणाः शिवपूजागोविप्रपूजादिना इति नानोत्पातसामान्यशान्तयः अथ गायत्री पुरश्चरणाप्रयोगः देशकालौ संकीर्त्य करिष्यमा
ण गायत्री पुरश्चरणोधिकारसिद्धयर्थं कृत्वा नयममुकप्रत्याज्जायेनाह मा चरिष्य इति संकल्प्य होमादिप्रत्याज्जायविधिना कृत्वा पुनराय
अमुकशर्मणो मम गायत्री पुरश्चरणे अनेन कृत्वा नयानुष्ठानेनाधिकारसिद्धिरस्त्विति विप्रान्वदेत् विप्रो अधिकारसिद्धिरस्त्विति ब्रूयुः तत करिष्य
माण पुरश्चरणं गत्वेन विहितं गायत्री जपादिकरिष्ये इति संकल्प्य स्वयं विप्रद्वारा वा तत्तु यीत् तद्यथा सप्रणव्याहृतिक गायत्र्या अयुतं जप्त्वा आपो
हिष्ठेति स्मृतं एतो न्द्रिमिंदेति स्मः नैतं वैति स्मृतं स्वस्ति न इत्याद्याः स्वस्ति मतीः स्वादिष्टयेत्याद्याः पावमानांश्च सवीः प्रत्येकं द्वावारं स्वयम
न्यद्वा रावाजपं कृत्वा तत्तवितु रित्यस्मात्क्र-च-आ-वा-य-मृ-षि-वि-श्वा-मि-त्र-त-प-या-मि गायत्री छंदस्त- सवितारं देवतां त- इति तप्यं कृत्वा
सुइं नमस्कृत्य कदुशयेत्यादि निरुद्धस्तु कानि जपेत् ततो दिनांतरे देशकालौ संकीर्त्य मम सकल पापक्षयदाश्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं चतुर्विंश

ध.सिं.३६-

३९

यन्तुदयेमात्वाधारयन्मंत्रार्थस्मरणमध्यंदिनावधिजयेत् अतित्वरायां सार्द्धं त्रयप्रहरावधिजपांते पुनः प्रणवमुक्त्वा त्वंमातेस्वर्गदेवा
नां प्रीतिदायुभद्रामव शिवंकुरुष्वमेभदेयशोनीयेचस्वर्गदा इति मात्कां शिवा सिनिधाय निः प्राणानायम्यन्यासत्रयं कृत्वा जपमीश्वरर्षिणां
कुर्वीत प्रत्यहं समानसंख्य एव जपो न तु न्यूनाधिकः एवं पुरश्चरणजपसमाप्तो होमपुरश्चरणसांगतार्थं होमविधिं करिष्ये इति संकल्प्य
अग्निं प्रतिष्ठाप्य पीठे सूर्यादिनवग्रहपूजादिकं कृत्वा स्थापनांते अन्वाध्यात् चक्षुषी आज्येनेत्यंते गृहपीठदेवान्वाधानं अर्कं दिसमित्
चर्वाज्याङ्गुलिभिः कृत्वा प्रधानदेवतं सवितारं च तुर्विशाति सहस्रं तिलाङ्गुलिभिस्त्रिसहस्रं संख्याकाभिः पावसाङ्गुलिभिर्दत्तमिश्रं त्ति
लाङ्गुलिभिः हवींङ्गुलिभिः क्षीरमुमसमिदाङ्गुलिभिश्च बोधेण स्निग्धकृतमित्यादि च कथायसतिलैः सहाज्यस्य पथि नि करणादि आज्य
भागं ते इदं रुचनीय इत्यं इदं रुचनीय इत्यं अन्वाधानोक्तदेवताभ्यः अस्तु नममेति यजमानस्त्वागंकुर्वीत् होमेस प्रणवव्याहृतिरहिता
स्वाहांतागायत्री हवीं त्रयस्यैकाङ्गुलिः हवीं समिधां दधिमध्वज्यां जनं स्निग्धकृदादिबलिदानांते समुद्रज्यैश्चादित्यादिभिर्धजमानाभि
वेकः प्रतिहसं सुवर्णानि श्रयत्रयंतदर्थं वारात्तत्वावादक्षिणा होमांते जले देवं सवितारं संपूज्य होमसंख्यादशांशेन १४०० गायत्र्यं
ते सवितारं तर्पयामि इत्युक्ता तर्पणं कार्यं तर्पणदशांशेन १४० गायत्र्यं ते आत्मानमभिषिंचामि नम इति स्वमध्वे अभिषेकः होमतर्पणा
भिषेकाणां मध्ये देवन संभवति तत्थानैतद्दिगुणोजपः कार्यः अभिषेकसंख्यादशांशेनाधिकं वा विप्रभोजनं पुरश्चरणं पूज्यमस्ति

सप्त

तिविप्रान्वाचयित्वेश्वरार्पणं कार्यं प्रत्यहं यज्जाग्रत इति त्रिवसं कल्पमंत्रस्य निःपाठः कर्त्ता ब्राह्मणेः सह हविष्याशीसत्ये वागधः शायी
परिग्रहात् भूतप्रदेशान्तिचारी च भवेत् इत्यनेन देवीयानुसारेण चतुर्विंशतिलसप्तपुष्पश्रवणप्रयोगः कश्चिद्धानेतुमध्याह्नमितभुक्त्वा मोनी
निःस्नाना नैनतत्परः लक्षत्रयं जयेद्दीमानिति त्रिलक्षं पुष्पश्रवणमुक्तं जपशतांशस्त्रिसहस्रं होमः कलौ चतुर्गुणं प्रोक्तमिति पक्षोद्वादश
लक्षजपः द्वादशसहस्रं होम इत्यादि कृतं विष्णुप्राशनमासेषु पुष्पश्रवणं न कार्यं तीर्थदोषां प्रसिद्धिः बिल्ववृक्षाभ्येण जप एका
हतिदिदिरिति सर्वमंत्रप्रक्रिया इति गायत्रीपुष्पश्रवणं अधस्तैकमन्त्राकरे अन्वयोपनयनं तच्च वर्णैः क्रमेण वृक्षास्थापनादष्ट
मेकादशोद्वादशो वर्णोपनयनोक्तमुद्धतैर्पूर्वैर्लकार्यं शङ्खस्थापिताभ्येणोराणिकमंत्रैराशमप्रतिष्ठापनं कार्यं नोपनयनं अ
थ प्रयोगः कर्त्तृदिशकाज्यैः संकीर्णसर्वपापक्षयकुलकोटिसमुद्धरणपूर्वकं विष्णुसायुज्यप्राप्तिकामो अन्वयोपनयनं करिष्ये इति सं
कल्प्यनादीश्राद्धं ते आचार्यं वृणुयात् आचार्यः पंचाभ्युदयेः सर्वेषां धिजलेश्वराभ्यधमप्रियं न्यविष्टौ तत्वेनालं कृत्य तत्पूर्व
स्थंडिलेर्दिशं प्रतिष्ठाप्यान्वधाने अग्निं वायुं सूर्यं त्रिरश्मिं पवमानं प्रजापतिं हिरोषधीः वनस्पतिं पिप्पलं प्रजापतिं च वाजाशसमिच्चर्वा
ज्यैः प्रत्येकमेकैकया कृत्या रोषणे त्यादि अष्टैर्वत्वारिंशन्मूर्त्तीनां तस्मां निर्वोपप्राक्षणे श्रवणाद्याज्यभागांते युनं वस्त्राणि इत्यन्वयं
वस्त्रयुगेनावेष्टय शोषवीतमिति यत्तोषवीतं दत्त्वा प्रावेयामेति मेरुः नां त्रिरावेष्टय अजिनं दंडं च तस्मां दत्त्वा अन्वये वस्त्रं वागेधपुष्पा

शुक्र

सप्रणवव्याहृतिको गायत्रीं त्रिर्जप्त्वा अथ प्रवेष्टो निषदनमिति स तेन व्याहृतिभिश्च अथर्व्यं स्थापयामीति स्वर्गशास्त्राक्या स्पष्टम् १

ध. सिं. रघु-

द्यौः संप्रज्य देवस्य त्वेति मंत्रा ते ह स्तंग्रहाभ्यश्च स्वेति स्पृष्ट्वा आभ्यपन्ना रासनि च्छभिः प्रत्येकं द्वादशमं नैर्दीदृशा कृतीर्जुं कृत्वा बभूवुः स्वाहा
 अन्नम इदं भुवः स्वाहा वायव इदं स्वः स्वाहा सूर्या येदं अन्नम आर्धं वि० अन्तिर्कं वि० यवः अग्रेष्वस्वेति त्रिभिर्गन्धे पवमाना येदं प्रजाप
 तेन त्वं प्रजापत य इदं ओषधयः संव० ओषधिभ्य इदं अभ्यक्षे वो० ओषधिभ्य इदं वनस्पते० वनस्पत य इदं द्वा सुपर्णा० विष्यन्ता येदं
 समस्तन्माहृतिभिः प्रजापत य इदं स्विष्टकृतदि होमरोषं समाप्याभ्यक्षे व इति गंधपुष्पधूपदीपनैर्वेद्यकलतांबूनाद्यैः संप्रज्याभ्यर्च्य
 स्पृष्ट्वा चार्घ्याय गामन्त्रेभ्यो दक्षिणां दत्वा अन्नं च वस्त्रादिकं मानार्घ्याय दत्वा द्यौर्विप्राभोजयेत् इति अपुन्रेण पुंसां क्तिन्या वा वटक्ष्णा
 म्नादेः पुत्रत्वेन प्रतिग्रहः कार्यः देशकालो संकीर्त्य महापापक्षयकुलत्रयसमुद्धरणप्रजापतिपुरगमननिरयस्थविनुद्धारमधुधारा
 तस्ति सिध्यर्थं सपुत्रत्वसिध्यर्थं अमुकस्य प्रतिग्रहीष्ये इति संकल्प्योपवासं कृत्वा रात्रौ अष्टविप्रानाकृत्य वैदं संप्रज्यागारं भूरायनं
 नाकृत्वा प्रातर्हंसं संप्रज्यतस्त्रायायां विप्रान्संभोज्य पुण्याहं वाचयित्वा प्रार्थयेत् अपुत्रो भगवंतो न पुत्रवर्धति कृतिं तं गृहीष्यामि म
 मा नुज्ञां कर्तुमर्हथ सत्तमाः ताम्रपात्रे पंचसौवर्णकलानि बीजपंचरत्नपुताम्यधिवास्य लोकपालबलीन्द्रद्यात् परे धुस्तिलाज्य
 चक्रभिरष्टरातं वनस्पतिं मंत्रेण कृत्वा जातकर्मोदिविवाहांतं संस्कारान् कृत्वा भिषिक्तः कर्ता पुष्यां जलिमादाय प्रार्थयेत् यथाश्विनः
 शिश्वरिणो शिरसां विभूषा येन दनां दिषु बनेषु कृतप्रतिष्ठाः ये कामदाः सुरनरो रगकिं नराणां ते मे न तस्य दुरिता र्तिहरा भवंतु एते हि

राज

१३-

जाविधिबद्धेन कुतोऽज्ञाताः पश्यत्यसौ न हि मदीधितिरंतरस्थः त्वं वक्ष्ये पुत्रपरिकल्प्यमया वृतोसि कार्यं सर्वैव भवताममपुत्रकार्यं अंगादंगादिति सृष्टि विप्रेभ्यो दक्षिणां दत्वा विस्मयेत इति वदति तत्तु पुत्रविधिः अथ सर्वकर्मसाधारणी परिभाषा सर्वेषु पाकयज्ञेषु भवेद्द्रुमाकृतोक्तः पात्रासादनमिच्छात आज्याधिभ्रयणादि च स्नुवादिमाजनेन च धर्मज्जु प्रहरणं तथा घृणया च भवेन्नित्यमाज्यस्योत्पन्नं तथा ब्राहिणामवधानात् भवतु दुलेषु कृताकृतः इवीभूतश्च तस्यापि विल्यापनविधिस्तथा प्रतिपदोक्तोऽज्यहोमेपरिस्तरणं विकल्पितं अनादिष्टाज्यहोमे तु नित्यं आज्यभागसहितत इति तत्कर्मणोस्तेन प्रयोग आज्यभागाननुष्ठानमेव युक्तं सर्वत्राज्यभागोर्विकल्पात् अनेकपाकयज्ञानामेककालानुष्ठाने समानतंत्रतो तेन त्विष्टकदाद्येकमेव यत्र इयं नोक्तं तत्राज्यग्राहं मंत्रांते कर्मकर्तव्यं संवस्य करणत्वात् कर्मावृतौ तु मंत्रस्याप्यावृतिर्गृह्यकर्मणि समंत्रकहोमे हस्तीनिर्वापः नाम्नाहोमेनाम्नेन निर्वापादि यत्र मंत्रेण नाम्नावाहोमो नोक्तस्तत्र नाम्नेन होमः समंत्रकहोमे स होमो नोक्तं देवस्य च कपादेऽपि न विभागो नाभिर्गरीश्वरः अनुक्तौ दक्षिणः करः दिशामनुक्तौ प्राच्युदीचीवा अन्यः तिष्ठन्नासीन इत्याद्यनुक्तावासीन तैव अनादेशोऽस्वमेकतौ अविज्ञातस्वरमंत्रः सोम एकश्रुतिर्भवेत् होमेषु मंत्रस्वाहांतं प्रणवाद्यं च कारयेत् विप्रादीनां हिर्धर्मस्यात्यवित्रं ग्रंथितं न वा आहुतिप्रमाणं कथं प्रमाणमाज्यादिना जायुष्टिमितामताः अन्नं ग्रास समं ग्राह्यं कंदानामष्टमोऽशकः तिलसक्तुकणादीनां मृगीमुद्राप्रमाणतः ताम्रपात्रेण विहितैताम्रपात्रादिकैः शुभे अग्निप्रणयनं कार्यं मन्त्रयेत् अनादिहोमे उत्तमः श्रोत्रियागारा नमध्वमः स्वर्गहादितः ना

ध.सि.३८
११९

प्रोक्षितमिधनमग्नावाध्यात सदेववीतिनाभाव्यसदावद्विस्वेनने सदेतिकर्मगतपुरुषार्थतान् तेनकर्मकालेविस्वावंधाद्यभावेया
यश्चित्तद्वयमन्यदाएकएव दशविधादर्भाउक्ताः बटपु बिल्ववैकंकतचंदनदेवदारुसरलवृक्षजाआपिकचित्समिधः प्रभुः प्रथमकल्प
स्यबोनुकल्पेनवर्तते सनाप्रोतिफलंतस्यपरवैतिश्रुतिः स्मृतिः बद्धेन्यंवास्वगृह्योक्तंयस्ययत्कर्मचोदितं तस्यतावतित्राग्न्यार्थेकृतेस
र्वः कृतोभवेत् अथकर्मविशेषे धिनामानि अयिस्तुमाकतोनामगर्भाधानेविधीयते यवमानः पुंसवनेसीमंतेमंगलाभिधः प्रबलो
जातसेस्कारेपार्थिवोनामकर्मणि अन्नाशनेशुचिः प्रोक्तः सभ्यस्याचोलेकर्मणि ब्रतादेवोसमुद्रवः शृगोदानादौसूर्यः विवाहयोजकः
आवसथ्येहिजनामा प्रायश्चित्तैविटः पाकयज्ञेषुपावकः पित्र्येकव्यवाहनः दैवहव्यवाहनः शान्तिकेवरुः प्रोक्तः पौष्टिकेव्यवर्धतः
मृतदेहेकव्याहः शालेवमग्निनामानिगृह्यकर्मसमारभेत् पलाशो नजुहुः कार्यारवदिरेणसुवः सुवः तदभावेयथाज्ञाभेयतिष्ठवृक्ष
जाः तदज्ञाभेयत्वाग्रामधर्मपणैर्वीपिषलपणैर्वीहोमः एवंनमसादयोपिरवादिरादित्यतिष्ठवृक्षजाः काम्यप्रतिनिधिर्नास्तिनित्येनेमिति
केहिसः काम्येषुपकमाहर्ध्वमयेप्रतिनिधिबिडुः नस्याप्रतिनिधिर्मेनकर्मदेवाग्निकर्तृषु नदेशारणिकालेषुत्रिपुप्रतिनिधिमेतः नापि
प्रतिनिधातयनिविद्धंस्तुकुचवित् स्वकाळाडनरोगोषः कालः सर्वस्यकर्मणः तपिण्छासनेश्राद्धेभुक्तोममपुत्रीययोः षड्सुनि
मीत्यकादभीद्वीक्षाआग्निवारके मंत्रोपियश्चश्रुदार्थेज्राहणः प्रेतभोजने अथकर्मगतदेवताः विवाहस्याग्निदेवता तेनविवा

राम
११९

होमभूतस्वस्तिवाचनान्तेकर्मगतदेवताग्निः प्रीयतमितिबदेत् औपासनेप्रिसूर्यप्रजापतयः स्थास्त्रीपाकेग्निः गर्भाधानेब्रह्मा पुंसवनेप्रजा
पतिः सीमंतेधाता जातकर्मणिश्रुतुः नामाकर्मनिष्क्रमणान्नप्राशनेषुसविता चोलेकेविनः उपनयनेइंद्रश्चद्रामेधाः अंतैसुश्रवाः पुन
रुपनयनेग्निः समावर्तनस्येन्द्रः उपाकर्मणिब्रतेषुचसविता वास्तुहोमेवास्तोष्यतिः अंतैप्रजापतिः आश्रयणेआश्रयणदेवताः सर्ववलेः
सर्वाः तडागादीनोवरुणः ग्रहयज्ञेआदित्यादिनवग्रहाः कूर्मांडहोमेवांशयणे अग्न्याधानेनाग्न्यादयः अग्निहोमस्याग्निः अन्येषुइष्ट
कर्मेषुप्रजापतिरिति अथकलिषुगेकार्याकार्यविवेकः गीतामंहातथाविष्णुः कपिलाश्वमेधेवनं एकादशीव्रतंनैवसप्तमंनकलौयुगे
विष्णुश्चिवंवाभजतांयुतोः पित्रोश्चसेविनां गोवैष्णवमहावैबतुलसीसेविनामपि नस्याकलिकृतोदोषः काश्यानिवसतामपि कलौयुग
गाभजनमीशभक्त्यधिकंस्मृतं जपादौयत्रयास्तस्याकलौसास्याच्चतुर्थणा कलौदानंमहाश्रेष्ठंशिवविष्णोश्चकीर्तनं कृतेयद्वाभिवर्च
क्रेतायांहायनेनतु दायरेतनुमासेनअहोरात्रेणतल्लौ प्रथमस्कंदे कुशलाभ्याशुसिध्यतिनेतराणिकृतानियदितिकलौपुण्यकर्म
णांस्कल्येविसिद्धिः पाषाणांत्वाचरणादेवेत्युक्तं स्मृत्यंतरविरोधेतुकलौपाराशरस्मृतिः ध्यायन्कृतेयजन्यज्ञेत्वेतायांहापसेर्चयेत् यदा
प्रोतियदाप्रोतिकलौसंकीर्त्यकेशव इतिहेमाद्रौआसवचनं अनकृतयुगाधिकरणकध्यानादिफलार्थेकल्पधिकरणकंकीर्तनीवि
धीयतइतिवाक्यार्थः कोस्तुभकर्तृपितामहेर्मक्तिनिर्णयेविस्तरेणनिरूपितः हेमाद्रौ कलिसभाजयस्यायौगुणज्ञाः सारभाजिनः यवसं

ध.सिं.३५
१२३

विसंभाषणादिसंसर्गनरकहेतुरपिपरिहर्तुंशक्यते लोकविद्वेषापातात् लोकबहिष्कृतपापीनांसंसर्गस्तुपातित्यहेतुरेव तथैवाशिष्टाचारा
दितिमेभाति अतएवत्यजेदेतत्तुगेनेतायांग्राममुत्तजेत् हापारेकुलमेकंतु कर्तारंतुकलौयुगेइतिवाक्येकहेत्यागेविधीयते सा
गोहिसंसर्गपरिहारएव किंचानेनवाक्येनयत्रकुलदौब्रह्महादिपातकीनिष्यद्यतेतत्कुलादिकंहापारादावेवबहिष्कार्येनतुकलौकुला
देवहिकारः किंतुकर्तुरेकलौबहिष्कारइतिप्रतिपाद्यते नचेतद्वाक्यविरोधिवाक्यातरंपतितसगोत्रसपिंडादीनांकर्मावर्त्तवासंभवसा
येत्वप्रतिपादकंकीपियंथेउपलभ्यते यत्तुनिर्णयसिंधौघटस्फोटप्रकरणेगहेषुस्वेरमायघोरान्तिवसिष्ठवचनसामर्थ्यात्तान्निनयना
हाकूपतितशातीनांधर्मकार्येअधिकारोनास्तीत्यपराकंआख्यानमुपन्यस्तंतन्सर्वपतितविषयंकिंतुघटस्फोटार्हप्रायश्चित्तानिछुप
तितविषयं अन्यथापात्रनिनयनात्प्रागितिनिवदेत् प्रायश्चित्तानिआगित्येववदेत् कर्तारंतुकलौयुगेइत्यादिप्रत्यक्षनचनेनविरोधेर्थाप
त्तिमूलकस्यसर्वपतितविषयककुलबहिष्कारवर्णनस्यपुरुषआख्यानरूपस्याग्रामाण्यापाताच्चेतिभातीतिसंक्षेपः सनाख्ययतः क
लौवर्ज्यः ब्रह्महादिमहापातकेषुप्रायश्चित्तेननरकनिवृत्तिर्नभवतिकिंत्विलोकेव्यवहार्यतामानेकलौभवति स्वर्गस्तेयादिषुतुप्रा
यश्चित्तेननरकनिवृत्तिर्व्यवहार्यतान केचिनुरहस्यहृतेषुमहापापेषुरहस्यप्रायश्चित्तंकलौनोपदेष्टव्यमित्याहुः विप्रादिस्त्रीसंभोगेन
भ्रष्टानांशूद्रादीनांप्रायश्चित्तेपिसंसर्गोनिषिद्धः यज्ञेषुमारणंसेमविक्रयश्चविप्राणांकलौवर्ज्यः ज्येष्ठादिसर्वभ्रातृणांसमभागः

राम
१२१

कलौस्मृतः आततायिदिजानानो धर्मयुद्धेपिहिंसनं आत्थौनौयातुर्हिंसस्यप्रायश्चित्तेपिसंसर्गो न गवार्थेब्राह्मणार्थेवप्राणत्यागः कलौ
नहिदिजानांगोपयद्वादेभोत्यान्तंकलौनहि निष्यस्यगुरुपत्नीषुनचिरवासशीतला आपादिक्षत्रवैश्यादिरुत्तिविप्रः कलौत्यजेत् कलौहि
जोनहिभवेद्वस्तनिकनीविकः द्वादशाब्दंमुनेवासंभुरवाप्तिधमनक्रियां यतोभिक्षांसर्ववर्णंकलौत्रीणिस्विवर्जयेत् नवोदकनिषेधंवद
क्षिणांगुसुवाह्मिती रुद्ररुग्णादिमरणंजलाग्निपतनादिभिः गोतृक्षिमात्रेभूमिषेयस्यावमनक्रियां पितृवादेसाक्षिदंडंकलौपंचविब
येत् घृतदुग्धादिभिः पक्ष्म-नंशूद्रांकलौत्यजेत् भिक्षामटम्यतीरात्रौनवसेरुहिणांगहेविधूमसन्नमुसलंकलौभिक्षांकलौत्यजेत् च
त्वार्येवसहस्राणिचत्वार्येवरातानिच कलेयेदागमिष्यंति तदात्रेतापरिग्रहः सन्यासश्चनकर्तव्यो ब्राह्मणेनविज्ञानता त्रेतापरिग्रहः
सर्वोधानं अधोधानंस्मृतंश्रोत्रस्मातीत्योस्तुपृथक्कृतिः सर्वोधानंतयोदेवकृतिः पूर्वयुगाश्रया अस्मापवादः यावद्वर्णविभागोस्ति
यावदेवः प्रवर्तते सन्यासंचाग्रिहोत्रंनचतावकुर्यात्कलौयुगेइति रापथाः शकुनाः स्वप्नाः सामुद्रिकमुपश्रुतिः देवज्ञोपहारादेः संकल्पः
कार्यसिद्धये प्रभोतरंकालविदांसंभवतिकलौकचित् इतिकलौकार्यकार्यनिर्णयः अथस्वप्नविचारः स्वप्नोद्विधिः इष्टफलोन
ष्टफलश्चेति तत्रसामान्यतइष्टफलमेव नदीसमुद्रतरणमाकाशगमनंतथा ग्रहनक्षत्रमार्तंउच्यतेइत्येवदर्शनं हर्मस्यारोहणंवेवप्रासादशि
रसोपिवा स्वप्नेचमदिराणनंवसामोसस्यभक्षणं किमिविद्यानुलेपश्चरुधरेणाभिषेचनं भोजनंदधिभक्तस्यश्चेतब्रह्मानुलेपनं रत्नान्याभर

ध.सिं.१४
१२२

गादीनिस्वनेदृष्टाप्रसिध्यति देवताविप्रवृत्तीशानप्रशस्ताभरणंगनाः दृवेभयर्बतक्षीरिफलिचक्षुधिशोहणं दर्वणाभिषमात्मासिः शुद्धपु
ष्पांवरान्निताम् इहः स्वनेथलाभः स्याच्छाधिजोक्षश्चजायते अथानिष्टफलः उष्टंकिंशुकवल्मीकपादिभद्राधिरोहणं तेनकार्यासाधि
ण्याकलोहप्राप्तिर्विपतये विवाहकरणंस्वनेरक्तस्वस्वस्वधारणं स्रोतसाहरणंनेष्टपक्षमांसस्यभोजनं आदित्यस्याथर्चइत्यनिष्टप्रभस्य
वःकोकनं नक्षत्रादेश्वपातस्वस्वनेमरणशोककृत अशोककरवीर्यलाभानां पुष्पितानांस्वनेदर्शनेशोकः नौकारोहणेप्रवासः रक्तव
स्वगंधधारिण्यास्त्रियालिंगनेमृत्युः धृतौतैलादिनाभ्यंगेव्याधिः केरादंतपातेधननाशः पुत्रशोकावा स्वरोष्ट्रमहिषैर्योनेतध
क्तथारोहणेवामृत्युः कर्णनासाकरादिछेदपंकमज्जनेतैलाभ्यंगेविषभक्षणेप्रेतालिंगनेनलदमालिनोदिगंबरस्ययोनेष्टकृमपुस
षदर्शनेमृत्युः अथजागृतावनिष्टानि अरुंधतीध्रुवंचैव नभोमंदाकिनीतथा स्वनासग्रंवनशोकमासुहृन् नोनपश्यति पांसुपंका
दिषुन्यस्तंचरणरंजितंयादि स्नानांबुलितगात्रस्ययस्योस्थप्राक्प्रशुष्यति गात्रेष्वाहं पुसर्वेषुसुखीदिदयदर्शनं स्वर्णप्रतीतिर्वि
षुस्वपदानामदर्शनं विहितेकण्युगुलेयस्यघोषानुपश्रुतिः अदर्शनंस्वविरसःप्रतिबिंबेजलादिषु छिद्रप्रतीतिश्चायायांसचिर
नेवजीवति अथविशेषतइष्टकलाःस्वनाः यस्तुपश्यतिवैस्वनेराजानंकुंजरहयं सुवर्णंदृष्टवर्णंवाकुटंवंतस्यवर्धते दृष्टंदृष्टंवा
रुद्यतत्रस्थस्यजागरेधनाप्तिः श्वेतसर्वणदक्षिणभुजदंशोदशदिनेषुसहस्रधनलाभः क्लृप्तस्यस्वदृष्टिकोरगप्राप्तेजयपुत्रधना

राम
१२२

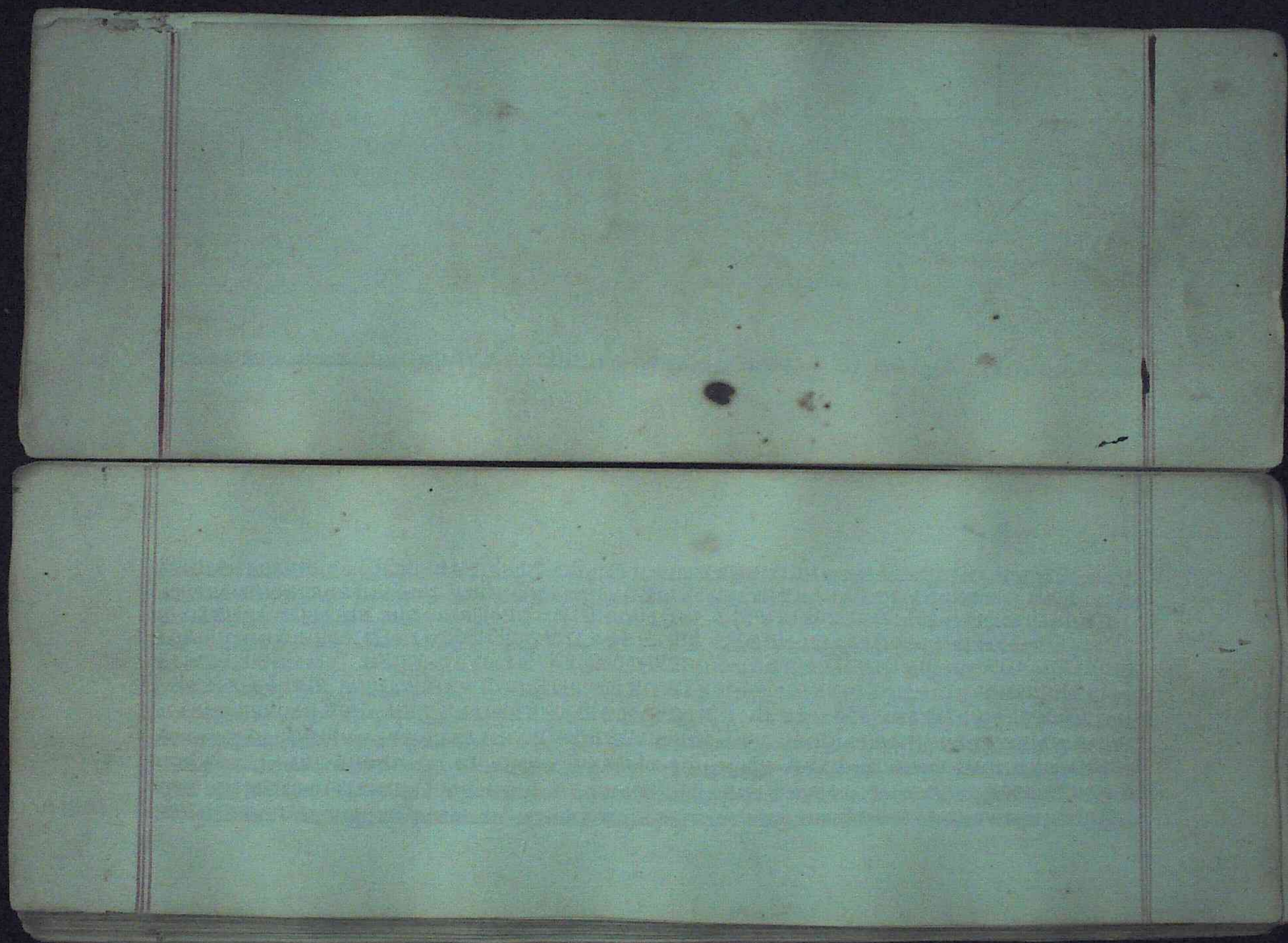
नि प्राप्तादशैलारोहणेसमुद्रतरणराज्यं तडागमध्येपद्मपत्रेषुधृतपायसभोजनेराज्यं वल्मीकाकुक्षुटीकौंचीदर्शनेभार्यप्राप्तिः निग
डैवभेवङ्गपात्राबंधवापुत्रधनदि आसनेशयनेयानेशरीरेवाहनेगहे ज्वलमानेविबुध्येततस्यश्रीसर्वतोमुखी सूर्यचंद्रमंडलदर्श
नेरोजिणोरोगनाशोन्यस्यधनं सुरारुधिरयोः पानेविषस्यविद्याश्रद्धाद्धनं शुक्लांबरगंधधारिण्यासुभगस्त्रियालिंगनेसंपत्ति
छत्रपाडुकीपानहरखड्गलाभेधनं दृष्टमयुक्तथारोहणेधनं दधिलाभेवेदाप्तिः दधिपयःपानेधृतलाभेवयशः धृतभक्षणेक्षैराः
अंबैर्वैद्यनेराज्यं मनुष्यस्यचरणमांसभक्षणेरातंलाभः वाङ्मक्षणेसहस्रं शर्षिमांसभक्षणेराज्यंवासहस्रं धनेवा सफेनक्षीरपा
नेसोमपानं शोधूमदर्शनेधनलाभः यवदर्शनेयज्ञः गौरससर्वपदर्शनेलाभः नागपत्रंरुभेत्स्वनेकपूरागमनंतथा चंदनंपांडुरं पु
ष्पंतस्यश्रीसर्वतोमुखी सर्वाणिशुक्लान्यातिशोभनानिकार्यासभस्मोदनतक्रवर्ज्यं सर्वाणिकृष्णान्यातिनिंदितानिगोहस्तिदेवादि
जवाजिवर्जं स्वप्नसुप्रथमेयामेवत्तरांतेफलप्रदः द्वितीयेष्टमासैः तृतीयेनिमासांते चतुर्थेयामेमासांते अरुणोदयेदशाहान्ते
सूर्योदयेसद्यः फलं अथदुःस्वप्नदर्शनकृत्यं योमेराजन्निष्टवा सूर्योपस्थानेदुःस्वप्ननाशः अधःस्वप्नस्येतिजपाद्वा कविदश
वक्त्रादेनदुःस्वप्ननाशः चंडीसप्तशतीपाठेनवा यद्वाश्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रजपः कार्यः अथवाश्रीभारतस्थस्यश्रीमद्भाग
वतस्थस्यवागजेंद्रमोक्षस्यश्रवणंपाठेवा इतिदुःस्वप्ननाशकविधिः इयंगभीधानादुद्वाहंताः समस्तसंस्काराः सचरिक

ध.सि.३६
१२३

रांनिर्गता अस्मीस्ता तस्मिन् पूर्वार्धे १ तत आङ्गिक आचारस्तत आधानादिकाः प्रकीर्णार्थाः शांतिकयोष्टिकमुखा नित्यानेति
काश्चोक्ताः २ पूर्वपरिच्छेदकयोः कालः सामान्यतविशेषाच्च निष्पत्तः सहस्रलक्षैस्तिथिमासाद्येषु विध्युक्तैः ३ नानापापे प्रायश्चित्
नैव्यवहारविस्तारवापि उपदानमहादानानि विधिश्चोक्तौ मयूखादौ ४ आङ्गविधिः सांगोपादौ वेनिर्गतिरंशसंस्कारः तात
यीकस्योत्तरखंडे ग्रैसंप्रवक्ष्यते ५ मूलभूतानि पद्यानि विकृतानि क्वचिक्वचित् निर्विकाराण्यपिनवाप्युक्तान्यत्र कानिचित्
मीमांसाधर्मशास्त्रज्ञाः सुधीनो न लसा बुधाः कृतकार्याः प्राङ्निबंधैस्तदर्थेनायमुद्यमः ७ येषु नर्मदमतयो लसा अज्ञाश्च नि
र्णयं धर्मवेदितुमिच्छंति रचितस्तदपेक्षया ८ निबंधोयं धर्मसिंधुसारनामा सुबोधनः अमुना प्रीयतां श्रीमद्विद्वज्जोभक्तवत्सलः ९
प्रेम्णा सद्भिर्ग्रेयः सेव्यः शब्दार्थतः सदा बोधि संशोधयवापि हरिणा सुदाममुनिसत्पुत्रपुत्रकमुष्टिरिव १० श्रीकाशमुपाध्यायवरो म
त्मावभूतविद्वद्भिर्ज्ञातार्थभोगः तस्मादुपाध्यायकुलावतंसौ यज्ञेश्वरो नैतद्भावभूता ११ यज्ञेश्वरो यज्ञविधानदर्शो देवज्ञवेदा
गमुशास्त्रविदः भक्तो नमो नंतगुणैकधामानंता क्योनंतकलावतारः १२ एषोत्पन्नज्जन्मभुवंस्वकीयातां कोकणाख्यासविर
क्तिशाली श्रीपांडुरंगेव सती विधाय भीमा तटे मुक्तिमगात्सुभक्त्या १३ तस्यानंतभिधानस्यापाध्यायस्य सुतः कृती काशीना
थाभिधो धर्मसिंधुसारं समाधनोत् १४ इतीश्वरकाशमुपाध्यायस्मरिस्तु यज्ञेश्वरोपाध्यायानुजानंतोपाध्यायस्तु

राम
१२३

रिसुतकाशीनापोपाध्यायविरचिते धर्मसिंधुसारे तृतीयपरिच्छेदे पूर्वार्धे समाप्तः श्रीरस्तु शुभंभवतु श्रीः

ध.सि.३३
१

श्रीगणेशायनमः श्रीरुक्मिण्यंशुरंगप्रणम्यपितरौगुरुन् तृतीयछेदोत्तरार्द्धेनोमिश्रीशतुष्टये १ आनाथः कुरुणासिंधुरिंदिरा
शंकरः सती विघ्नेशोभास्करं दद्याद्विघ्नाभं तु सदैवमे २ तत्र तावद्वाह्यादिनिर्णयं वक्तुं मधिकारनिर्णयाय जीवत्पितृकाधिको विविच्य
ते पादुके चोत्तरी मंचतर्जनी शेषधारणं न जीवत्पितृकः कुर्यात् ज्येष्ठभ्रातरि जीवति अनया उकेका समर्थो उत्तरीयं संप्रतिपरिमंडलं
नस्त्रमेकं पुत्रादिभिस्तत्तत्तत्तत्परिमंडलं रूपं वा उत्तरीयस्थाना पन्नं स्मृत्युक्तं तृतीययज्ञोपवीतं वा जीवत्पितृकेण जीव ज्येष्ठभ्रातृके
ण च धार्यमिति तात्पर्यं प्रावरणं रूपं द्वितीयवस्त्रं तु जीवत्पितृकादिभिः सर्वे धार्यं एकवस्त्रेन भुंजीत न कुर्वादेव तार्चनं इत्यादिना सर्वक
मेकवस्त्रत्वनिषेधात् पितरि पितामहे ज्येष्ठभ्रातरि कृताधाने जीवति पुत्रो न कनिष्ठभ्रातृभिराधानं न कार्यं ज्येष्ठभ्रातृयुक्तविना
हे कनिष्ठेन विवाहेन कार्यः अत्र विशेषः पूर्वाधेयः एवं पित्रादिष्वुक्तसोमयागेषु जीवत्पुत्रादेः सोमेनाधिकारः एवं ह्यर्पणमासेषु
इति वा पित्रो न होमे च पित्राद्यैरनारब्धेषु पुत्रादेर्नाधिकारः एवं सन्यासेषु कनिष्ठस्य सोदरस्येव दोषो न भिन्नोदरस्य भ्रातुः पित्रादेरा
सोयां पुत्रादेर्न दोष इति केचित् अधिकारिणी पितरि सत्याज्ञाया मपि दोषः पातित्यज्ञासं धत्वा हि दोषैरनाधिकारिण्याज्ञानदोषः
पातित्यादावासां विनापिन दोष इत्यपरे तथा जीवत्पितृकस्यापितृकत्वे पुदशीदिश्राद्धतर्पणपैतकदोषेषु नाधिकारः अत्र विशेषः स्वा
पत्यसंस्कारस्वद्वितीयविवाहदिनिमित्तकनां दीश्राद्धे वा तुर्मास्यांतर्गतपितृयज्ञे सोमोगत तृतीयसवनस्थितयज्ञे जीवत्पितुरधिकारः

राम
१

पिंडपितृये होमांतः पिंडपितृयज्ञो नारं भो वा पिंडपितृयज्ञस्येति पक्षद्वयं पितुः पित्राद्युद्देशेन पिंडदानमिति तृतीयपक्षः क्वचित् एवमष्ट
कादिभिर्भूतिष्वपि पक्षत्रयं गद्यांसंगतो गत्वा मातुः श्राद्धं सुतश्चरेत् जीवत्पितामातुः श्राद्धं मुद्दिश्य गद्यां न गच्छेत् महानदीषु सर्वा सुती
र्थे च प्राप्ते जीवत्पितृकः पितुः पितृमानाद्युद्देशेन श्राद्धं कुर्यात् न वम्यामन्वष्टका श्राद्धं क्षयाहेमातुः प्रत्यब्दे श्राद्धं च सपिंडकमेव जीवत्पि
तृकः कुर्यात् तथा सन्यस्ते ताते पतिते च ताते जीवत्यपि सति दर्शश्राद्धमहालयसंकांतिग्रहणादिश्राद्धानि सर्वाणि पितुः पित्राद्युद्देशेन
जीवत्पितृकेणैव कार्याणि एतानि च सांख्यविधिना पिंडरहितानि कार्याणि अन्वष्टकादो विवर्षिण्डाने विशेषवचनाभावात् आश्वि
नशुक्लप्रतिपदि दौहित्रो जीवत्पितृकः सपिंडकमातामहश्राद्धं कुर्यात् तथा भ्रातृपुत्रो पुत्रस्य पितृव्यस्य प्रत्यब्दे श्राद्धं सपिंडकं कुर्यात्
एवं कनिष्ठभ्राताप्यपुत्रज्येष्ठभ्रातुः प्रत्यब्दे तथा सपत्नीपुत्रः सपत्नीमातुः श्राद्धं एवं दौहित्रो पुत्रस्य मातामहस्य प्रत्यब्दे इत्येव पितृ
यादिश्राद्धचतुष्टये जीवत्पितृकस्याधिकारः पितृव्यभ्रातृनादीनामपुत्राणां पत्नीसत्वे सैवाधिकारिणी न तु भ्रातृपुत्रादेः श्राद्धाधि
कारः एवं पतिरेव पुत्राभावे भार्याश्राद्धं कुर्यात् सपत्नीपुत्रसत्वे तु स एव कुर्वान् भर्ता दौहित्रभ्रातृपुत्रयोः सत्वे तु तस्य विभक्तत्वे दौहि
त्र एव अविभक्तत्वे भ्रातृपुत्रः केचिद्भ्रातृतत्पुत्रयोः सत्वे भ्रातृव्यश्राद्धं कार्यमित्याहुः तथा जीवत्पितृकस्यापितृपितामहादिमनुष्यपि
तृतर्पणनिषेधेऽप्यग्निष्ठानादिदेवपितृतर्पणनिषेधाभावात् नानांगपितृतर्पणे ब्रह्मसौगभूतदेवरूपी पितृतर्पणे चाधिकारोऽस्मेव

ध.सिं.३३.

२

एवंयदीयश्राद्धधिकारस्तदीयश्राद्धांगतर्पणेष्वधिकारः जीवत्यितापिकुर्वतर्पणंयमभीप्रायोः श्राद्धांगतर्पणमिन्नतर्पणंजीवत्यि
तर्केणतिलैर्नकार्यं श्राद्धप्रयोगमध्येवामजानुन्यभावीनीवीबंधश्चनकार्यः नद्यादौस्नात्वातर्पणंतेसमंत्रकंवस्त्रनिष्पीडनंविहितं
तर्नकार्यं तथास्वङ्गमौक्तिकहस्तेनकर्तव्यंपितृतर्पणमिति अपसव्यंदिजाग्याणांपित्र्येकमेणिकीर्तितं आप्रकोष्ठानुकर्तव्यमेतत्पितृदि
जीवति जीवतिसन्यस्तादिरूपेपितरिमतमात्मातामहकोपिपुत्रः पितुः पितृपितामहप्रपितामहानां पितुर्मातृपितामहीप्रपितामही
नां पितुर्मातामहमातृपितामहमातृप्रपितामहानांमितिपार्वणत्रयमेकोद्विष्टगणं च स्वमातरपितुः पत्न्याः इतिस्वपितृव्यंपितुर्भ्रातृरिति
स्वमातामहंचपितुः स्वशुरस्येस्वमादिनापितृसंबंधपुरस्कारेणोद्दिश्यमहाज्यश्राद्धं कुर्यात् एवंदर्शादिष्वपि पितुः संन्यासाभावे
पितृतीर्थश्राद्धं जीवत्यितरेवमेव एवंवृद्धिश्राद्धेष्वपि ब्रह्मयज्ञांतेनित्यंपितृतर्पणमपिसन्यस्तादिरूपेजीवत्यितर्केणैवमेवकार्यमित्या
हुः यदातुमातुर्वीर्यिकमपुत्रमातामहवायिकमपुत्रपितृव्यवायिकं वाक्रियतेतदाक्रमेणमातृपितामहीप्रपितामहीनांमातामहमातृ
पितामहमातृप्रपितामहानांपितृव्यपितामहप्रपितामहानामित्येवोद्देशः यदाचपित्रादिभिः स्वाशक्त्यादिनानियोजितः पित्रादिक
रणीयंश्राद्धंस्वयंपित्रादेः प्रतिनिधीभूयकरोतिहपितुरमुक्तरामणायजमानस्मपितृपितामहप्रपितामहानामित्येवंयथाश्राद्ध
मुद्देशः सर्वत्रपितृकृत्येभ्रातृविभक्तैः पुत्र्येष्टस्येवाधिकारः विभक्तैःपुत्र्येष्टस्यैव सापलभ्रातरिज्येष्ठसत्यपिकनिष्ठएवस्वमात

राम
२

वार्षिकान्वष्टकादिकुर्यात् जीवत्यितृपितामहकस्यसन्यस्तपितृपितामहकस्यचपितामहस्यपित्राद्युद्देशेनवृद्धिश्राद्धंतीर्थश्राद्धंदर्शाश्रा
द्धंवाभवति पित्रादिपुत्रिपुत्रीपुत्रसत्सुसन्यस्तेषुचनकिमपिश्राद्धंकार्यं केचित्पित्रादित्रयात्परेभ्यः श्राद्धंदेयमित्याहुः मतेपितरिपिता
महजीवनेपित्रेपितामहात्पराभ्यांचश्राद्धंदेयं एवंपितृपितामहमरणेप्रपितामहजीवनेष्वपि यस्तुगृह्याग्निमात्रं जीवन्मातृपितृकः पितुः पु
त्रादिभ्यः पिंडदानमिति तृतीयपक्षाभयेणोरध्यपिंडपितृयज्ञाष्टकान्वष्टकाश्राद्धान्वष्टकायांचपितुः पित्रादिमात्रादिमातामहादिभ्यः पिंडादि
कंददानआसीदनेतरंचमातामृतासोन्वष्टकायांस्वमात्रादिभ्यः पितुः पित्रादिभ्यश्चदद्यात् यदाचपिंडपितृयज्ञान्वष्टकाधनाहंभपक्षो जीव
त्यितृकस्यतदापिसन्यस्तादिपितृकस्यदर्शादिश्राद्धंपितुः पित्राद्युद्देशेनव्यतिर्गमभिन्नप्रयोगेणसांकेत्यिकेनभवत्येव पितुरविभक्तैः पु
त्रैः पृथग्वैश्वदेवोनकार्यः पितृपाकोपजीवीस्याद्वा तृपाकोपजीवकंदत्युक्तेः अतएवगृह्याग्नौपाकवैश्वदेवकरणयक्षेपिसाग्निकेपितरिसा
ग्निकेरप्यविभक्तैः पुत्रैः पृथग्वैश्वदेवोनकार्यः एषोपाकाभावेग्रेर्लौकिकत्वंमतं तैः पाकमानमग्नि संस्कारार्थं कार्यमिति भाति विभक्तैः स्तुष्ट
यकृ २ वैश्वदेवः कार्यः तत्रवैश्वदेवस्यदेवयज्ञभूतयज्ञपितृयज्ञात्मकत्वाजीवत्यितृकैरपिपंचमहायज्ञांतर्गतः पितृयज्ञः कार्यः वैश्वदेव
हिन्वाः पंचमहायज्ञास्तेतिरीयाणांतैरपि विभक्तैः जीवत्यितृकैः पितृयज्ञः कार्यः तस्यदेवस्यपितृदेवताकत्वेनपितृपितामहमनुष्मरूपिपि
तदेवताकत्वाभावात् मुंडनंपिंडदानंचप्रेतकर्मचसर्वशः नजीवत्यितृकः कुर्यादुर्विणीपतिरेवच अत्रमुंडनंशुरेणाग्निरसोषयनं तेनकर्त

ਪ. ਸਿੰ. ੩੩.

3

स

नसिध्यति सर्वप्रेतकर्मप्रेतदहनवाहनसचिंदीकरणंतौ ध्वदेहिकादिकमित्यर्थः मुंडनं रागप्राप्तमेव निषिध्यते तेन बौद्धोपनयनादिषु आ-
धानदर्शवौर्णमासज्योतिष्टोमादिषु नित्यप्राप्तं तीर्थप्रायश्चित्तं मातृमरणादौ नैमित्तिकप्राप्तं च भवत्येव केचित्काम्यनागबल्यादिषु का-
म्यमपि भवतीत्याहुः गंगायां भास्करक्षेत्रे मातापित्रार्जुनोर्नृतौ आधाने सोमयाने च नपनं सप्तसु स्मृतं गुरोर्गतिदत्तकस्य पूर्वापरपित्रोश्चि-
त्वर्थः वाक्यांतरे तीर्थमात्रेक्षोरोत्तरे गंगाभास्करक्षेत्रग्रहणं जीवत्पितृकस्य तत्र विशेषतः क्षौरविधानार्थं जीवत्पितृकस्य पिंडदाननिषेधः
नां दीश्राद्धतीर्थश्राद्धयोः सन्यस्तादिपितृकस्य दत्तमहालयादिश्राद्धेषु पिंडरहितं सांकेतिकश्राद्धबोधनार्थः महापितृयज्ञे सोमयागे
मातृमातामहादेवार्थिकश्राद्धेषु गायामन्वष्टके आदौ न पिंडदानं भवत्येव न तु तं पिंडदानं प्रकुर्वीत मातापित्रोः सयेह नीतिश्राद्धविधिनान्तिं
उदाने सिद्धे पुनः सपिंडविधिः पितृवार्थिके गर्भिणीपतित्वनिषिद्धकालादिप्रयुक्तनिषेधबोधनार्थं तेन विवाहव्रतं च दास्युवर्णमर्थं तदर्थकं
पिंडदानं मृदास्तानेन कुर्यात्तिलतर्पणमिति निषेधस्यापि बाधः क्षयाहग्रहणसचिंदीकरणमासिकेष्वपि पिंडविधानोपलक्षणपरं अथ ये
तकर्म प्रतिप्रसवः जीवत्पितृकस्वमातुरपुत्रसौपलमातुः स्वपुत्रं पत्नीपुत्ररहितभार्याया अपुत्रपितृव्यस्यापुत्रमातामहमातामह्योश्च
दाहादिप्रेतकर्मणि कुर्यात् अत्रापुत्रपदेन मुख्यगोणपुत्रपौत्रप्रपौत्राभावो विवेक्षितः मातुरौ ध्वदेहिकमनुपनीतोपि जीवत्पितृकः कुर्या-
त् तत्र निषेधः ऊननिवर्त्ये नृशरहितश्चेद्दाहमात्रं समं न कुरुत्वा अन्यदन्येन कारयेत् यदा तु कृतं चः पूर्णनिवर्त्यो वा तदा सर्वसमं न कं

सामान्य

जेतकर्मकुर्यात् ब्रह्मचारीतु पित्रोर्मातामहस्य चान्यकर्मकुर्यात् नान्यस्य भर्तृदौहित्रयोः सत्वे भर्त्रैवपत्यादाहादिकं कुर्यात् मुंडनं तु भर्तुर्न०
एवमपुत्रस्य पत्नीदौहित्रयोः सत्वे पत्नैवपत्युः कुर्यात् तत्र दाहमात्रं समंत्रकं कृत्वा न्यत्संकल्पमानं स्वयं विधाय ब्राह्मणद्वारा कारयेत् भर्तृस
पत्नीपुत्रयोः सत्वे सापत्नपुत्र एव कुर्यान्न भर्ता सपत्नीपुत्रदौहित्रयोः सत्वे सपत्नीपुत्र एव अपुत्रयोर्विधवाविधुरयोर्भ्रातृपुत्रदौहित्रयोः
सत्वे दौहित्र एवाधिकारीति बहवः विधवाया भर्तुर्भ्रातृपुत्र एव विधुरस्य स्वभ्रातृपुत्र एवेति जीवत्पितृकनिर्णये भट्टाः अपुत्रस्य पत्नीभ्रा
तृपुत्रयोः सत्वे पत्नैव एवं पुत्रासन्निधौ पौत्रादेः पितामहपितामहाद्योर्ध्वदेहिकाधधिकारः इहं पितृकर्ममुंडनत्रेतर्कमाधधिकारानधि
कारौ जीवत्पितृकस्य प्रपंचितौ अत्र विषयभेदाद्वा त्वबोधार्थत्वात् पुनरुक्तिर्नातिदोषाय सपिंडानां सगौत्रसपिंडमरणे सकृत् सकृत्पितृनां जति
दानं विहितं तज्जीवत्पितृकेणाधिकार्यौ एवं मातामहचार्यादिभ्योऽपि इति जीवत्पितृकनिर्णयः अथ आह च अधिकारी निर्णयः तत्र सा
वत्सरिकादिप्राद्वेषु दाहोर्ध्वदेहकक्रियायां चौरसः पुत्रो मुख्याधिकारी औरसपुत्राणां बद्धत्वे ज्येष्ठ एवाधिकारी ज्येष्ठस्याभावे सन्नि
धौ नैवापातित्यादिनाधिकाराभावे वा ज्येष्ठानुजः यत्तु ज्येष्ठसन्निधौ सर्वतकनिष्ठोधिकारी न तु मध्यमा इति तन्निर्णयं तत्र पुत्राणां वि
भक्तत्वे कनिष्ठेभ्यो धनं गृहीत्वा ज्येष्ठेनैव सपिंडीकरणं ताक्रिया कार्या सांवत्सरिकादिकं तु पृथक् पृथक् अबिभक्तत्वे तु सांवत्सरिकादिक
मध्ये केनैव कार्यं एकेन कृतेऽपि सर्वेषां फलभागित्वात् तत्रैः पुत्रैर्ब्रह्मचर्यपराज्जनादयो नियमाः कार्यैः पुत्राणामेकदेशस्थित्यभावेऽ

ध.सि.३३.
४

शांतरेगहांतरेवास्थितैस्तैरविभक्तैरपि एवैवार्थिकादिकं कार्यं तत्रयथाज्येष्ठासन्निधौ कनिष्ठादाहादिकं करोति तदाबोऽशश्चाद्यंतमेव कु
र्यान्नसपिंडीकरणं तत्रयथाज्येष्ठासन्निधौ कुर्यात् तन्मध्येज्ञातेज्येष्ठेनैव कार्यं नोवेद्वीते कनिष्ठेनापि कार्यं ववीत्याव्युवभिन्नेन कृतमपि
मासिकानुमासिकसपिंडीकरणं पुत्रेण पुनः कार्यं एवं कनिष्ठेन कृतमपि ज्येष्ठपुत्रेण पुनः कार्यं विशेषस्त्वयैव दृश्यते कनिष्ठस्य साधिकत्वे
सपिंडीकरणमपि दादौ कनिष्ठेन कार्यं औरसपुत्राभावे पुत्रिकासु तक्षेत्रजादयोद्वाद्वाविधाः पुत्राउक्तास्तथापि कनौतेषां पुत्राणां निषेधा
दौरसपुत्राभावे दत्तकएवाधिकारी मातापितृभ्यामन्यतरेण वा विधिपूर्वकः प्रतिग्रहीतसवर्णोदत्तकः भार्यानुमत्यापत्युः पुत्रदातृत्वं तदप्या
पदि अत्यंतापादितुं भार्यानुमत्तभावेपि पत्न्याः पत्यनुमत्यैव अत्र विशेषविचारः प्रागुक्तः दत्तकाभावेपौत्रः पौत्राभावेप्रपौत्रः अन्येतु और
साभावेपौत्रः तदभावेप्रपौत्रः प्रपौत्राभावेदत्तक इत्याहुः उपनीतपौत्रसत्वेन पुनरीतौरसपुत्रस्यैवाधिकारः सच कृतचरस्यैव ववीधि
कवयसः पृथग्विषयस्य कृतचरस्य अपि अनुपनीतेनापि मंत्रपाठपूर्वकमेव पित्रोरौर्ध्वदेहिकं सांबत्सरिकादिकं श्राद्धं च कार्यं अशक्तौ
त्वग्निदानमात्रं समंत्रकमनुपनीतेन कार्यं अन्यतु अन्यद्वारा एवं श्राद्धेपि दर्शमहाजयादौ संकल्पमार्गं कार्यं अन्यदितरेण केचित्तु नत्रिवर्ष
पाचशरहितेनापि दाहमात्रं समंत्रं कार्यं शेषमन्येनेत्याहुः दत्तकस्तु पुनीतएवाधिकारी दत्तकाभावेप्रपौत्राभावेव भर्तुः पत्नीपत्याभर्ता च
दाहाद्यौर्ध्वदेहिकं सांबत्सरिकं श्राद्धादिकं च कुर्यात् भर्तुरपि सपत्नीपुत्रत्वेधिकारो न विदध्यादौरसः पुत्रो जनन्याजौर्ध्वदेहिकं तदभावेस

राम
४

पत्नीजरत्युक्तेः भार्याया अविसमंत्रकमेवौर्ध्वदेहिकादिकं कार्यं अशक्तौ तु अग्निदानमात्रं समंत्रकं कृत्वा शेषमन्येन कार्यं श्राद्धसंकल्पमा
त्रं कृत्वा शेषमन्येन यद्यपि अविभक्तस्य संसृष्टस्य भ्रातुरेव धनधाहधिकारस्तथापि क्रियाधिकारः पत्न्या एव विभक्ता संसृष्टे तु भ्रातरि धना
धिकारोपि पत्न्या एव पत्यभावे विभक्ता संसृष्टस्य कन्यापिंडदानधनहारिणी च तत्रापि विवाहितैव पिंडदानधनहारतु अनूदापि दुहितुरभावे
दौहित्रो धनहारी पिंडश्च दौहित्राभावे भ्राता भ्रातुरभावे भ्रातृपुत्रः अविभक्तस्य संसृष्टस्य च पत्यभावे भ्राता संसृष्टो नाम पूर्वविभक्तो भू
त्वा पुनः स्वधर्मभ्रातृधनैरकीरुत्यैकपाकाद्युपजीवनः तत्र सोदरा सोदरसमवाये सोदर एव तत्रापि ज्येष्ठकनिष्ठयोः सत्वे कनिष्ठ एव क
निष्ठ भ्रातुरभावे ज्येष्ठभ्रातृत्वं कनिष्ठवक्तृत्वे मृतानंतरस्तदभावे तदनंतरादयः एवं ज्येष्ठवक्तृत्वे मृतानंतरक्रमेणैव सोदरभ्रातुरभावे सा
पत्न्यभाता अत्रापि ज्येष्ठत्वादिविचारः पूर्ववत् केचित्तु दुहिते दौहित्रयोः धनहारित्वेपि विभक्ता संसृष्टस्य दाहादिकं भ्रात्रैव कार्यं सगोत्र
सद्भावे भिन्नगोत्रस्य तदनधिकारादित्याहुः भ्रातुरभावे भ्रातृपुत्रः तत्रापि सोदरभ्रातृपुत्रो मुख्यः तदभावे सापत्न्यभ्रातृपुत्रः तदभा
वे पिता पितुरभावे माता तदभावे भगिनी तत्रानुजाग्रजसोदरासोदराणां समवाये भ्रातृवत् भगिन्यभावे भगिनीपुत्रः समवाये तद्वदे
व तदभावेपितृव्यपुत्रादयः सपिंडाः तदभावे सोदकाः तदभावे गोत्रजाः तदभावे मातामहमातुलतत्पुत्रादयो मातृसपिंडाः अनुक्रमेण मातृस
पिंडाभावे सपितृव्यमातृव्यसपुत्राः तदभावेपितुः पितृव्यमातृव्यमातुलपुत्ररूपाः पितृबंधवाः एवं मातुः पितृव्यमातृव्यमातुलपुत्ररूपास्तु

ध. सि. ३३-
५

बोधवः पितृवंधूनामभावेधिकारिकः तदभावेऽपि त्रिष्यः त्रिष्यभावेजामाताश्च पुरस्य श्वशुरो जामातुः तदभावे सखा तदभावे विप्रस्य कचिद्धनहारी
विप्रभिन्नस्य राजा धने गृहीत्वा तेन धनेन अन्महारा करणीयं अथवा विप्रो धर्मगोन्मुखैर्धर्मपुत्रः कार्यः अथ स्त्रीणां दौहित्राधिकारिणः अन
दायास्त्रियाः पिता तदभावे भ्रात्रादिः ऊढायास्तु पुत्राभावे सपत्नीपुत्रः तदभावे पौत्रप्रपौत्राः तदभावेपतिः तदभावेद्वहिता तदभावेद्वैहित्रः तदभा
वेपत्न्युर्भाता तदभावेपत्न्युर्भातपुत्रः तदभावेस्नुषा तदभावेपिता पितुरभावेभाता तदभावेभातपुत्रादयः पूर्वोक्ताः अत्र सर्वत्र पुत्रभिन्नानां पुत्रा
सन्निधानात्पुत्राभावाद्वाकर्तृत्वमिति स्थितं तत्र यदि पुत्रासन्निधानात्कर्तृत्वे तदा पुत्रभिन्ने दौहिमाराभ्यसपिंडी करणीया चीनकर्मवकार्यं नतु पुत्र
भिन्नेः सपिंडीकरणं कार्यं पुत्राभावे तु अन्यैः सपिंडीकरणमपि कार्यं तत्रापि सपिंडादिभिर्नृपातैर्दौहिमाराभ्य दौहित्राः कार्येण ता एव पूर्वोक्तस्य
अन्ते तत एकदशहमाराभ्यसपिंडीकरणं ताम्रधर्मसंज्ञास्तस्य सपिंडादीनां कृताकृतत्वं तद्ध्या अनुमासिकसो बत्तिकाद्यास्तुत्तराख्याः सपि
डादिभिर्न कार्येण इदं च तदीयवृत्त्यादिस्थावरधनस्य चरधनस्य वा ग्रहणाभावे तदन्तरधनग्रहणे तु सपिंडादिभिर्नपि मध्यमेन सरया अपिक्रि
याः कार्येण राजा तु मत्तधनसत्वे तद्धनद्वारा तत्सजातीयवर्णहस्तेन सर्वा अपिक्रियाः करणीया एव धनाभावे तु पूर्वोक्ता एवावश्यकं करणीयानान्याः
सपिंडादिनृपांतभिन्नानां तु मत्तस्य धनभावेपि स्वधनेनैव सपिंडीकरणं तत्रिष्यकरणमावश्यकं मत्तस्य धनं गृहीत्वा त्रिष्यकरणं नृपांतानां त
द्वर्णवधप्रायश्चित्तं पुत्राभेर्भातिसंततैर्दौहित्रैश्च त्रिविधा अपिक्रिया धनग्रहणसत्वे तदसत्वे वापि कार्येण ततस्त्रीणामुत्तराः क्रियास्तह

राम
५

येव नतु दत्तादौ भर्तुः श्राद्धेनैव निर्वहस्मतेः पूर्वमध्यमाराभ्यस्तु पृथगेन स्त्रीणां केचित्पुत्रपत्न्योरभावे स्त्रीणां दौहित्रादिभिः सपिंडीकरणं नृपांत
वोत्तराः क्रियाः कार्यः सपिंडीकरणं तु तासंनकार्यं सपिंडीकरणाभावेपि एकेदिष्टविधिना वार्षिकं कार्यमित्याहुः ब्राह्मणस्त्वन्वर्णानां न कुर्यात्कर्म
पैतृकं कामान्त्वोभाङ्गान्त्वोहाकृत्वा तज्जातितां भजेत् श्रद्धेणापि ब्राह्मणस्य न कार्यं पैतृकं केचित् दत्तकस्तु जनकपितुः पुत्राद्यभावे जनकपितुः श्रा
द्धं कुर्यात् धनं च गृह्णीयात् जनकपालकयोः रुभयोः पित्रोः संतत्यभावे दत्तको जनकपालकयोः रुभयोरपि धनं हरेत् श्राद्धेन प्रतिवार्षिकमुभयोः कुर्यात्
दर्शमहालयादौ तु द्वयोः पित्राद्योः श्राद्धं देयं तत्र द्वयोः पित्राद्योः पृथक्सपिंडदानं पित्रादिद्वयद्वयोर्दौहित्रैर्नैकैको वापिंडः एवं दत्तकस्य पुत्रो दत्तकजनक
स्य पुत्राद्यभावेपि पितरं पितामहद्वयं प्रपितामहद्वयं चोच्चार्य दशादिकं कुर्यात् तथैव धनं हरेत् एवं दत्तकपौत्रोपितज्जनककुले प्रपितामहस्य पुत्राद्य
भावेपि पितरं पितामहं चैकमुच्चार्य प्रपितामहद्वयमुच्चार्य दर्शादिश्राद्धं कुर्यात् सपितामहस्य धनं हरेत् यद्येषां स्वासुभार्या स्वयं च न स्मार्तिव्यह
रेयुः पिंडं चैव स्त्रियुक्तं दद्यात्पित्वादेरे कपिंडं द्वावतु कर्तयेद्गृहीतारं चोत्पादयितारं च तृतीयास्तु कथादिस्मादेऽश्वलोकाश्वादिस्मृतिवननात्
यदि जनकपालकयोः रुभयोरपि पौत्रादि संतति सत्वं तर्हि दत्तकउभयोरपि और्ध्वदैहिकं वार्षिकादिकं न कुर्यात् पालकपितुरोरस्य पुत्रा
दिभिर्न दत्तकेन दर्शमहालयादिश्राद्धमात्रं पालकपित्रादिपार्वण्योर्दौहित्रांन कार्यं अविभक्तस्य तु तद्वैरसक्तदर्शादिनैव दत्तकस्य दशादिसिद्धिर्
तिभाति ब्रह्मचारिणो मासिकादिकादिश्राद्धमात्रादितुभिः कार्यः ब्रह्मचारिणा तु मातृपितृमातामहोपाध्यायाचार्यभिन्नानां श्रावनिर्हरणं

ध.सिं. ३७
६

हाद्यंतकमेवकार्यं अन्धाधिकार्यभावेमातृपितृमातामहा-वार्ध्याणां दाहादिकं ब्रह्मचारिणाकार्यं तत्र दशाहकर्मकरणे दशाहमात्रौ च दशमात्र
करणे एकाहं तदा स्यैव निरुद्धं कर्मो यो नास्ति अशुचित्वेपि आशौचिनामन्तेन न भोक्तव्यं तैः सह न वस्तव्यं तदुभयकरणे प्रायश्चित्तपुनरुपनय
ने वक्ष्यते अन्येषां दाहादौ कृच्छ्रनयं पुनरुपनयनं च धर्मार्थकेन विलस्य चित्तवर्णस्य दाहादिश्राद्धकरणे संपत्त्यादिफलं अयं सर्वोपश्राद्धविधिः
श्राद्धाणाममंत्रकः कार्यः अत्र केचिदैदिकमंत्रपाठ एव श्राद्धाणां वर्ज्यः पौराणमंत्रास्तु पठनीयत्वाद्भुक्तः पौराणमंत्रापिश्रद्धेयस्वयं न पठनीयाः किं
तु विप्रहारापठनीयाः वेदमंत्रास्तु न विप्रहारापीति सिंधुः एवं हि जस्त्रिषोपि ब्रतो ध्यापनादाविवसंकल्पमानं स्वयंकृत्वा वैदिकमंत्रादिभुतं सर्वं
श्राद्धं विप्रहाराकारयेयुः शिते पारिजातकारमतं श्रद्धास्य सदा मश्राद्धमेव पित्रे नमः पितामहाय नमः इत्येवमादिनमो तनाममंत्रेण निमंत्रणवाच्या
सनगंधपुष्पादिनामिश्रान्तं शृज्यामं निवेद्य सक्तुनापि उदानादिकृत्वा दक्षिणादानादिना श्राद्धं समाप्य सजातीयान् गृहसिद्ध्या कान्तेन भोज
येत् यत्तु सिंधोनाममंत्रेणावाहनामौकरणकार्यपणो नौ श्राद्धपूर्वकं पिंडदानादिकं तर्पणादिकं पाकेन पिंडदानादिकं चोक्तं तत्तदुद्भवित्वं सप्त
पुरुषं त्रिपुरुषं वा परंपरया स्नानेनैव देवतर्पणादिकं श्रद्धाकर्मलाकरादिग्रंथसंगृहीतं धर्मनिर्णयेनाचरन्तस्त्वेतदुच्यते एवं किरातयवनैरिह
नजातीयानां विप्रेभ्य आसनदानदक्षिणादानपूर्वकं स्वस्वजातीयभोजनात्पुनरुपनयनं श्राद्धं राजकार्ये नियुक्तस्य बंधनग्रहवर्तिनः व्यसनेषु च स
र्वेषु श्राद्धविप्रेण कारयेत् अत्र प्रथमं जीवत्तितकनिर्णय उक्तस्तत्र प्रसंगालिं चिदधिकारविचारोप्युक्तः इदानीं तु सर्वोपश्रद्धाकारकमविवा

दि

राम
६

रः सविस्तर उक्तं इति तेनात्र पुनरुक्तिर्वील बोधार्थत्वात् न दोषाश्च इति श्रीमदनंतोपाध्यायस्तु विरचिते धर्मसिंधुसारे श्राद्धाधिकार दाहाद्य
धिकारनिर्णयः समाप्तः अथ श्राद्धश्राद्धार्थः पित्रादीन् रतातु दिश्य विहिते काले देशे पक्वान्नामान्न हिरण्यान्यतम इव स्य विधिना दानं श्राद्धं त
त्रासौकरणं पिंडदानं ब्राह्मणभोजनं च प्रधानं तदुक्तं होमश्च पिंडदानं च तथा ब्राह्मणभोजनं श्राद्धश्राद्धाभिधेयं स्यादेकस्मिन् नोपचारिक इति क
चिद्विज्ञानादश्राद्धावापि उदानाद्यकरणे ब्राह्मणभोजनादिमात्रमपिश्राद्धपदार्थः संपद्यत इति चतुर्थपादार्थः तथा च वर्नांतरं यत्तु पिंडदा
नं च बहुजनोद्दिष्टार्थं श्राद्धश्राद्धाभिधेयं स्यादुभयं सामवेदिनां अश्राद्धापितरो न संतीति मत्वा श्राद्धमकुर्वीत स्य रक्तं पितरः पिबेति अथ
श्राद्धभेदाः तत्र श्राद्धं चतुर्विधं पार्वणश्राद्धमेकोद्विष्टश्राद्धं चोदीश्राद्धं सपिंडीकरणश्राद्धं चेति भेदात् पित्रादिनयोद्देशेन विहितं पिंडत्रय
युतं पार्वणं तच्च एकपार्वणकद्विपार्वणकत्रिपार्वणकमिति त्रिविधं तत्रादेर्भूततिथौ क्रियमाणं प्रति सांवत्सरिकमेकपार्वणकं अमावास्या
दिपणवति श्राद्धनित्यश्राद्धानिमहालयान्महाभिनानि द्विपार्वणकानि एतेषु सपत्नीकपित्रादित्रयसपत्नीकमातामहादित्रययोरे
वोद्देशात् अन्यष्टकाश्राद्धत्रिपार्वणकं पित्रादित्रयमात्रादित्रयसपत्नीकमातामहादित्रयाणां मुद्देशात् महालयश्राद्धं तीर्थश्राद्धं च पा
र्वणेकोद्विष्टरूपं पित्रादिपार्वणत्रयसपत्न्याद्येकोद्विष्टगणस्य वोद्देशात् केचिदेतद्वयं मातामहमातामहोः पार्वणभेदेन पार्वणचतुष्टय
युतं कुर्वेति केषांचित्त्रेदं पीत्रिपार्वणकश्चतुःपार्वणको वेति हेमाद्रौ एकोद्देशेन क्रियमाणमेकपिंडयुतमेकोद्विष्टं तदपि त्रिविधं

ध.सिं.३३
९

नवसंज्ञनवमिश्रसंज्ञपुराणसंज्ञेति मृतस्य प्रथमदिनमारभ्य दशाहं तं विहितानि नवसंज्ञानि एकादशाहं दीनिक्रानाब्दां तानवमिश्राणि
एतानि विधेदेव हीनानि ततः पराणिकानि च आह वार्षिकवत्कृतवत्तुर्दशी आह दीनिपुराणसंज्ञानि केचित्सर्विष्णुत्तरं क्रियमाणानां पार्व
णानामपि पुराणसंज्ञामाहुः पुत्रजन्मविवाहादौ क्रियमाणं वृद्धिश्चाह नो दी आह इदं हवीर्ध्विस्तरेण प्रथमं चितं एतदेव गभीधानं पुंसवन
सीमंतेषु आधाने सोमेन क्रियमाणं कर्मो गमिष्य आह मिति नोच्यते अत्र कतुर्दशौ विधेदेवाः अन्यकर्मसु वृद्धिसंज्ञं तत्र सत्यवसुवि
धेदेवाः इति नाम भेदो देवभेदश्च अन्यत्तमं एतच्च पार्वणत्रयमुक्तत्वात् पार्वणभेदां तर्गतमपि दशीदितो ब्रह्मधर्मभेदात् एवमुद्दिष्टं मृत
स्य द्वादशाहं काले पिंडार्घ्यसंयोजनादिरूपसंविंशिकरणं एतदपि पार्वणे कोटिद्विविकाररूपं अत्र विशेषो बध्यते एवं च पार्वणमेकोटि
ष्टमिति द्विविधमेव आह एतत्पुनस्त्रिविधं त्रिसंज्ञैर्मितिकं काम्यं चेति नियतनिमित्ते विहितं नैमित्तिकं यथा चंद्रसूर्यग्रहणादौ एतद
पिष्टदेवतं फलकामनोपाधिकं काम्यं यथा र्चन्यादिति यो कनिकादिनक्षत्रेषु च अथ आह देशाः दक्षिणाग्रवणे गोप्रयोपलिप्तिक
मिके रास्थिभ्योऽपि विजिते रजस्वलादिदशीनां विजिते आहं कार्यं कुरुक्षेत्रप्रभासपुष्करप्रयागकाशीगंगायमुनानर्मदादितारनैमि
षारण्यगंगाद्वारगयाशीर्षाक्षय्यवटादिषु आहं महाफलं शमीपत्रप्रमाणेन पिंडं दद्याद्भुजाशिरे उद्धरेत्सप्तगोत्राणि कुलमेकोत्तरं
शतं पितामाता च भार्या च भगिनी दुहिता तथा पितृमातृवसा चैव सप्तगोत्राणि वै विदुः दृष्ट्वा गोत्राणां पुरुषाः क्रमेण चतुर्विंशतिविं

अ
राम
७

शतिषोडशाहं दशौकादशाहं दशाहं विद्ये कोत्तरशतसंख्यास्तेषामुद्धरत्यर्थः तत्र पितृकुले द्वादशपूर्वाद्वादशपरा इति चतुर्विंशतिरेव मयेपि तु
असीकाननछायाशालग्रामस्य संनिधिः चक्रांकितस्य संनिध्यमेव युक्तिर्यते नरैः स्नानं दानं तपः आहं सर्वमक्षय्यतां व्रजेत् गोगजाश्वा
दिजुष्टप्रदेशे न्नेच्छेदेवा च आहं न कार्यं परकीयपहादौ आहं करणे तद्भूमिस्वामिपितरो भागं हरंति तेन गृहस्वामिने भूम्यं दत्वा कार्यं स्वाभ्यनु
ज्ञया वा कार्यं वनानि गिरयो नद्याः स्तीराण्यप्यतनानि च देवस्वाताश्च गर्ताश्च न स्वाभ्येतस्य कस्यचित् नैकवासान च द्वापेनां त्रिसेकदा
चन श्रुतिस्मृत्युदितं कर्म न कुर्यादशुचिः क्वचित् अथ आह कालाः तेषां प्रायेण मासं कान्तियुगादिप्रवृत्तिमहालयादयः पूर्वपरिच्छे
दे उक्ता एव केचित् त्व्यंते महातीर्थप्राप्तिव्यतीपातो मृताहो ग्रहण इयं आहं प्रतिरुचिः श्रोत्रिमादिब्राह्मणसंपत्तिरर्थोदयकपिलायच्छा
द्यलभ्ययोगाग्रहपाहाडुः स्वप्नदर्शनं नवान्नप्राप्तिर्न बोदकप्राप्तिर्गृहप्रज्ञादनादिनिमित्तं च आह कालाः यदा विष्टिर्व्यतीपातो भानुना स
रस्तथैव च पञ्चकोनामयोगो यमयनादेश्चतुर्गुणः सर्वमासानां कृष्णपक्षेषु आहं मुक्तं अत्र प्रत्यहं पंचम्यादिवायदहः संपत्तिर्वीतित्रयः
पक्षाः एकदिनपक्षे दशी एव नारायणवृत्तौ तु दशी आहं नैव पक्ष आहं सिद्धिरुक्ता सर्वमासेषु दशी आहं राक्षसैर्भूषणस्यैकैरुतिद
शीत्रय एकत्र दर्शना आहं साग्निकस्य त्र्यशकस्य पिंडवित्तं यज्ञमात्रेण दर्शसिद्धिः निश्विकस्य ब्राह्मणभोजनमात्रेण धान्यादिद्रव्यहा
नेन वा दर्शसिद्धिः कृष्णपक्षेषु महालयापरपक्षस्य अष्टमं तत्रापि पंचदशाहं दियक्षा अन्योपि ब्रह्मविस्तराद्वितीयपरिच्छेदे उक्तः अ

ध. सिं-३३-

८

त्रविशेषांतरकालविवेचने पंचदशाहव्यापिमहालयप्रयोगारंभोत्तरमाशौचपातेकृतमहालयार्त्तवेकल्पं तेनशुद्धतेकस्यांचितिशौस
सुन्महालयमात्रमनुष्ठेयं एवंपंचम्यादियक्षेपिप्रतिबंधांतरेप्रतिनिधिद्वाराशेषमहालयानुष्ठानं पितृव्यज्येष्ठभ्रात्रादीनांअपुत्राणांम
हालयापरपक्षेततन्मतितथैतदेकपार्वणकंमहालयश्राद्धंजीवत्यतरेणाधिकार्यमितिद्वादशपौर्णमास्यासंभवेमाघीश्रावणीश्रोष्ठप
द्योनित्याः कस्मिंश्चित्कल्पपक्षेप्रतिपदादिपंचदशतिथिषुहस्तिकादिभरण्यंतनक्षत्रेषुविष्कंभादियोगेषुसूर्यादिबारेषुबवादिक्वणे
षुचश्राद्धेफलविशेषोक्तेरेतेतिथ्यादयः कल्पश्राद्धकालज्ञेयाः इति सामान्यकालः अथापराह्णादिविशेषनिर्णयः दिनस्यपंच
विभागान्निर्मुक्तंकास्तत्राद्योभागः प्रातःसंज्ञः द्वितीयः संगवः तृतीयोमध्याह्नः चतुर्थोपराह्णः पंचमः सायाह्नः दिनस्यपंचदशो
भागोमुक्तः तत्रसप्तमोऽर्धः अष्टमोऽर्धः कुतुपः नवमोऽर्धः तत्रदर्शोदिश्राद्धानांनिर्णयः पूर्वपरिच्छेदयोः प्रायेणोक्तः वि
शेषस्तुन्यते सामिकानांकात्यायनादीनामन्वाधानपिंडपितृयज्ञदर्शोश्राद्धानामेकदिनकर्तव्यत्वनिश्चयमात्रेधाविभक्तदिनतृतीय
भागरूपापरह्णव्यापिन्यममायांश्राद्धकर्तव्यं अथप्रतिसांवत्सरिकमासिकादिनिर्णयउच्यते तत्रैकोद्दिष्टमध्याह्नेसप्तमाष्टमन
वममुक्तैरूपैर्कार्यं तत्रापिकुतपरोहिणसंज्ञकावष्टमनवमुक्तैर्मुरव्यंकालः तत्रपूर्वत्रैवंपरत्रैकवादिनेमध्याह्नेसौमैवतिथि
योऽहो दिनद्वयमध्याह्नेत्यासामध्याह्नास्पर्शवापूर्वत्रैव दिनद्वयसाम्येनेकदेशव्याप्तौपूर्वा स्वर्दपर्याद्येवमस्थेत्यन्ये वैषम्येणेकदे

राम
८

यत्तः

श्राद्धावाधिकेननिर्णयः पार्वणेवपराह्णव्यापिनीयाह्या पूर्वत्रैवंपरत्रैवंपराह्णव्याप्तौसैवश्राद्धा दिनद्वयेतच्छाप्तौतदस्पर्शवांश्रातः स
मव्याप्तौश्राद्धो विषमव्याप्तौवधिकश्राद्धो माधवावायीस्तु दिनद्वयेष्टणापराह्णव्याप्तावशातः समव्याप्तौवोत्तरतिथेः क्षयेपूर्वोरुद्धौपरा उत्तर
तिथेः क्षयरुद्धभावेपिपरेत्याहुः अयंक्षयाहनिर्णयः प्रत्यादिकेमासिकेसकृन्महालयेचलेयः श्राद्धेभरण्यदिनक्षत्रंयतीपातौदियोगश्राप
राह्णव्याप्त्युक्तंद्वितीये केचिदुक्तपक्षेउदमव्यापिनक्षत्रंरुक्षपक्षेस्तमयव्यापी योगस्तुकुतुपादिव्यापीत्याहुः एतच्चपार्वणश्राद्धं कुतपादि
षुहर्तपंचकेकार्येनसायाह्नेनरात्रौन प्रातःसंगवयोः पिंडपितृयज्ञदिनेसायाह्नेपिपार्वणप्रमुत्तायते यदाविष्टवत्रादिनेसांवत्सरिकश्राद्धंन
कृतंतदशरात्रावपिप्रथमप्रहरपर्यंतंकार्यंमताहातिक्रमेचंडालादिदोषोक्तेः ग्रहणदिनेदर्शोमासिकप्रतिवार्षिकादिश्राद्धप्राप्तौतदिनेएवान्ते
नामेनहेन्नावाकुर्यान्नोत्तरदिने प्रथमाब्दिकंत्रयोदशोमत्तमासेकार्यमित्युक्तं तेनयत्रद्वादशमासिकेऽष्टमासेभवतितत्रनवोदरोधिकएवप्र
थमाब्दिकंकार्यं यदावधिकमध्येद्वादशमासिकंतद्वादशमासिकस्यद्विरावृत्तिकृत्वाचतुर्दशोऽष्टमासेप्रथमाब्दिकं एवंद्वितीयादिमासिकस्य
पिमलमासेप्राप्तस्यद्विरावृत्तिकृत्वाद्वितीयाद्याब्दिकंतुषुष्टमासेएव एवमहालयोपिषुष्टएव नाधिकेमासेकिंचिदपि मलमासमतानांतुयदा
सएवमलमासातदाधिकएवसांवत्सरिकंनष्टुद्दे दर्शदिनेवार्षिकप्राप्तौपूर्ववार्षिकंकृत्वाततः पिंडपितृयज्ञपात्रांतरेयादर्शश्राद्धंनकुर्वात्तप
रेतुआदौपिंडपितृयज्ञस्ततोवार्षिकंततोदर्शइतिक्रममाहुः एवंमासिकादिष्वपिज्ञेयं सचिंटीकरणाहर्ष्यावदब्दत्रयंभवेत् तावदेवभो

त्वा

कर्म तदीयेभ्योऽहमात्रके प्रथमेवेत्थादिभोजीद्वितीयेमांसभक्षकः तृतीयेभ्यो भोजीभ्यां दुष्टं प्राहुः चतुर्थके इत्यास्तां प्रासंगिकं प्राकृतम
नुसरामः पार्वणमपि हेमश्राद्धमश्राद्धं च द्वेधा विभक्त्यदिनपूर्वभागे एव कार्यं सर्वं श्राद्धं तत्र निश्चितकाले तत्र तिथ्याभावेऽपि कर्तव्यं सा
कल्पवचनादिनाशकतस्तत्र तन्निधिसत्त्वादिकालतत्त्वविवेचने तेन दिनद्वयेः पराहेतिथिस्पर्शाभावात् स्थले पूर्वदिने तत्काले तिथ्याभावेऽप्यपरा
ह एव श्राद्धं न सायाह्ने वृद्धिः श्राद्धं प्रातः संगवयोः कार्यं मध्याह्ने ज्योतिः अपराह सायाह्नाय योनिविद्धाः यत्रो विवाहे प्रातर्द्विः श्राद्धं न क
ततदा रात्रौ अपि कार्यमिति क्वचित् ग्रहणमिति कर्तव्यं पार्वणश्राद्धं पुत्रजन्मनिमित्तकं जातकर्मो गृह्णित्वा श्राद्धं च रात्रौ अपि कार्यं इति कालनि
र्णयः पुनरिदमिदं पितृमात्रादुद्देशेन श्राद्धे क्रियमाणेनाम गोत्रे मन्त्राश्च तत्तदन्तान् पितृन् प्रापयति तत्र पित्रादीनां देवरूपत्वे तत्तदन्तम
मृतरूपं भूत्वा तत्रोपतिष्ठते गांधर्वत्वे भोग्यरूपेण पशुत्वे तणरूपेण सर्वत्वे वायुरूपेण यक्षत्वे पानरूपेण दानवादिभ्योऽसत्त्वेन प्रेतत्वे रु
धिरत्वेन मनुष्यत्वे अनादिरूपेणेति ग्रंथांतरे तस्य ते पितरः श्रुत्वा श्राद्धकालमुपस्थितं अन्योन्यं मनसा ध्यात्वा संपतंति मनोजवाः ते
ब्रह्मणेः सहाभ्यंति पितरो वायुरधिपः अत एव श्राद्धेण श्राद्धे क्रियमाणे सीताविप्रेषु दशम्यादीन् दर्शयितुं कथाश्रयते प्राच्यते य
मः प्रेतः तान् पितॄंश्च वाथ यमालयात् विसर्जयति भूलोकं कृत्वा शस्त्रं स्वर्गं पुरं तेषु प्रादः प्रकाशंति पायसं मधुसंयुतं कन्यागते सवित
रि पितरो यांति वै सुताश्च अमावास्यादिने प्राप्ते गृहं द्वारं समाश्रिताः श्राद्धभावे स्वभवनं प्राप्य दत्त्वा ब्रजंति ते अतो मूकैः कर्त्तव्यं विददा

पुनरुक्तार्थेण पितृत्वं प्रकुर्वीत नैव श्राद्धं विवर्जयेत् किंच श्राद्धेन ब्रह्मादिस्तं वयं तस्य कलभृत तसिः श्रूयते तत्र पित्राचारिरूपेणां वि
कारादिभिस्तस्मिन् ईशादिरूपाणां स्नानवस्त्रोदकादिना केषां चिदुच्छिष्टं पित्रादिनेति अतो ब्रह्मभूतपितृकेणापि श्राद्धं कार्यं तत्र पितृपितामहप्र
पितामहादिरूपमेकैकं पार्वणं वसुतु इति भेदेन ध्येयं एकोद्दिष्टं वसु रूपेणेति सर्वत्र केचित् पितृपितामहादयः प्रधुम्य संकर्मण वा सुदेवा
त्मना ध्येयाः कर्तव्यं निरुद्धात्मने साहुः एवं वरुणप्रजापत्यग्निरूपेण कवित्मा स रुतुनक्षररूपेणेति तत्र यथाचारं समुच्चयेन विवर्जयेत् न वा
ध्यानमिति व्यवस्था पित्रादिपार्वणं च तत्र मातामहादयः सर्वत्रैव हि कर्तव्या नादिके मासिकेषु च मासिकेषु चैवादि के च त्रिदेवस्य प्रकी
र्तितं वृद्धेतीर्थे नृका सुगयायां च महालये त्रिपार्वणक मंत्रेण रोषे वा द्यौरुषं विदुः सपत्नीकं पित्रादिनयं सपत्नीकं मातामहादिनयमि
ति षट्पौरुषत्वं स्यात् नैव जीमैवेकं स्त्रीणां नास्ति पृथक् क्रिया अन्वष्टका सुवृद्धे नृगयायां नक्षये हनि अत्र मातुः पृथिक् श्राद्धं मन्त्रय
तिनामह अर्पितं देवाः यत्र विरोधो नो न्यते तत्र सर्वत्र पार्वणश्राद्धे पुनरुद्वा इव संज्ञा का विधेदेवाः काम्यश्राद्धे महालये च धुरिजो व
नसंज्ञकाः तत्रापि गर्भाधानपुंसवनसीमंतोन्नयनेति संस्कारन्यांगमन्याधानसोमयायागांगनां दीश्राद्धमिष्टिश्राद्धं संज्ञकं कर्मो ग
श्राद्धं संज्ञकं चतुर्दशसंज्ञका विधेदेवाः पार्वणद्वयाद्यं योजनान्मातृपार्वणकमेव क्रियमाणं नां दीश्राद्धं देवहितं कार्यं एवं पा
र्वणत्रयस्य भिन्नत्वेनानुष्ठेयमानेनां दीश्राद्धे पितृमातृपार्वणदेवहीने नां दीश्राद्धे हि दिनत्रये क्रमेण पार्वणत्रयं कार्यं एकस्मिन् दि

ध. सि. २३-
११

वेनजीविनटोमहाराहीसमुद्रगामीशस्त्रकर्तासोमविक्रयीपक्षिपोषकः परिवेतादिधिष्ण्यतिः कुमाराध्यापकः पुत्रात्प्राप्तविद्यो
इत्यप्राप्त्यर्थं वेदघोषकारीग्रामयाजीकेशपशुविक्रयीश्री लीपिनाविवादकारीश्वरमाजकोजरीभक्तुहीनो निवेद्योरजनस्य
जापतिर्गर्भिणीपतिः कुञ्जोत्थामनोरकनेत्रोवाणिज्योपजीविष्ठि-नोष्ठिन्नलिंगो गंडूमानुज्वरितो देवलोको विधुरो निरग्रिकः
शरदगुरुः श्वरविष्णोदाभिकोरसविक्रयीवेदनिंदको वृक्षरोपकः सदायानकः कदर्यः रुचिजीवी साधुनिर्दितामेषमहिषपोषकः
कथिलकेशो विस्मृतवेदो निहुरवागीत्यादयो विप्रादव्यकव्ययोर्वज्याः धर्मार्थमुदरार्थं धौषधकारी विगर्हितः देवान्नयरेमित्यं
विताथशिवत्सरत्रयं असौ देवल कोनमदेवस्वग्राहकोपि वजनीयः सविज्ञेयः सर्वकर्मसुसंबदा इदं मनुष्यस्थापितदेवताविष
यमिति भाति हाराभिहोत्रसंयोगं कुरुते बोध्यते स्थिते परिवेतासविज्ञेयः परिवेतिस्तु अग्रजः अग्रजानुज्ञा दोनदोषरत्नकं ज्येष्ठा
यां बद्धनदायाकन्यायामुह्यते नुजा सात्वायोदिधिष्ण्ययाष्टुर्वा तुदिधिष्ण्यता प्रतिमाविक्रयं यो वैकरोति पतितस्तु सः जीवना
र्थपरास्थीनिनयते पतितः स च गानन्यादिकमुदरार्थं निषिद्धं ननु भगवदर्थं अत्र विप्राणां याच्यत्वात् तैत्तव किं नाना बन्धैस्सि
द्धे पुनर्वर्ज्यपरिगणने बन्धैर्भिन्नानां निर्गुणानामपि ग्राह्यत्वात् विद्याशीलादिगुणबलैर्कुष्ठित्वेकाणत्यादिशरीरदोषाणां ननु
मत्वं गयायां तु निर्गुणा अपिते एव भोज्याः न विचार्यं कुलं शीलं विद्यान्तप एव च वृजिते स्तु संतुष्टा देवाः स पितृगुह्यकादमु

राम
११

क्तेः ब्राह्मणान्नपरीक्षेत तीर्थक्षेत्रनिवासिनः यत्तु ब्राह्मणं परीक्षेत तदैवं कर्मणि धर्मवित् पितृकर्मणि तु प्राप्ते परीक्षेत प्रयत्नत इति तदसंभ
वपरं गायत्रीसारमात्रोपिवरं विप्रः सुयंत्रितः नाथो ततश्च तुर्वेदी सवीशी सर्वविक्रयीति हेमाद्रौ व्यासः आदेकारणादयो भोज्या मिश्रिता
वेदपारंगैः विप्रास्त्रिमंत्रणात्पूर्वमेव परीक्षणीयान्तु निमंत्रणोत्तरं इति ब्राह्मणविचारः अथ भाद्रपदमासि तत्र दधीः दर्भग्रहणे काले
मन्त्रोदरभेदाद्वितीयापरिच्छेदोऽुक्ताः विशेषस्तव्यते कुशामुखाः कुशाभावे काशहर्त्री शरीरतृणादयः तत्र काशहर्त्री भर्त्रा कृतपवित्र
हस्तो नाचमेव द्वाभ्यामनामिकाभ्यां तु धार्ये दर्भपवित्रकं एकानामिकाभापि हयोर्मध्यतु पर्वणोः सायं विगर्भो तु कुशौ कार्यताभ्यां
पवित्रकं द्वाभ्यां तस्याच्चतुर्भिर्वा ग्रंथियुक्तं न वा भवेत् स्नानदोमे जपे होमे स्वाध्याये पितृकर्मणि सपिबिभ्रो सदभौ वा कुरौ कुर्वीत नान्य
था ब्रह्मग्रंथिपवित्राभ्यां नाचमेव बुधः सदा केचिद्विधितपवित्राभावे सायं दक्षिणे करे वा मेतुत्री न्दो वा विभयादित्याहुः आस
नेदोर्दभौ पितृकर्मणि समुद्रादिगुणादर्भाः देवे सायं क्रतवः पित्र्ये पिसपिंडाकरणपर्यंतं मुद्राभिः सह ध्वंदिगुणाधुद्रा इति वेचपिंज
श्रितादर्भायैः कृतं पितृतर्पणं मलमृजोत्सर्गधृता मलमृजोत्सर्गधृताः मार्गे चित्तौ यज्ञभूयै स्थिता ये स्तरणासने ब्रह्मयज्ञे च ये दर्भास्त्या
गाहीः सर्व एव ते अन्धानि च पवित्राणि कुशहर्त्रीत्मकानि च हेमात्मकपवित्रस्य कलान्ताहंति बोडरी पंचमुंजमाषमानेन घोडरी माष
हेममयं पवित्रकमाहुः अथ हविः ब्राह्म्यवतिलमाषगोधूमश्यामाकप्रियं गुमुंजसर्षपाः आदेप्रशस्ताः चणको विकल्पितः याव

ध. सि. ३३.
१२

नालोपिविकल्पितः इष्टाष्टमताहेव दर्शयिष्ये कामुच पात्रेभ्यस्तेषु कायेषु देयं नैव कुभोजनं अगो धर्मं च यद्वाहं मायमुद्रविवर्जितं
तैलपकेन रहितं कृतमप्यकृतं भवेत् राजमाषाभ्यनिष्ठाया अपिशस्तासतीनकाः राजमाषामहाराष्ट्रभाषयान्वलीति प्रसिद्धाः निष्ठा
वाः पावटे इति सतीनकावाद्येति कंदलीफलमात्रफलं स्वरणः पनसः त्रिविधं कर्कटीफलं कौशातकीकस्तुबकनैकं लिङ्गपदोत्तं
वदं मासलकं रज्जुरीफलं चिंचाईकं सुठीमूलकं डाक्षात्मकं गोपत्रकाणिजीरकं हिगुदाडिमफलमिक्षु राई रागुडः कर्पूरासेधवसामु
देववणोपुगीफलं तांबूलपत्रमिति आदे प्रोक्ता निहवीषि गन्धे दधिगुधे धृतं गव्यमाहिमं च केचिन्माहिषंतकंसधः कृतमनुधृत
नवनीतग्राह्यमाहुः केचिन्माहिषीक्षीरं राई रादियुक्तग्राह्यमाहुः मथितं निर्जलं दधिसर्वं निषिद्धं जंबीरफलं विहितं प्रतिषिद्धत्वा
दिविकल्पितं अक्षोढ अकोठ इति प्रसिद्धः शर्कराकः शिशाडा इति प्रसिद्धः चिर्मिर्दं रज्जुरा इति प्रसिद्धं रातकंदली रातल इति प्रसि
द्धः एते आदे विहिताः आंम्रातक आंवाडा इति प्रसिद्धो तंडुलीयोमाठ इति प्रसिद्ध एतौ द्वौ विहितप्रतिषिद्धौ केचिद्राजमाषं कुक्षे
तरमुकं कुक्षमनिष्ठायां च निषिद्धमाहुः कथंचिद्यदिविप्रोन्नतं न भोजने मधु पित्रास्तु नैव दातव्याः कदाचिन्मधुना विना अक्ष
तागोपशुभ्रैव आदे मासं तथा मधु देवराचसुतोत्यन्तिः कलौ पंचविजयेत इति वचनं दद्यान्मधुनि लेख्यं कविकल्पः के
चिद्यथाचारं प्रदेयं तु मधुमांसादिकं तथेति वचनादेवाचारानुसारेण व्यवस्थितविकल्पमाहुः मासं आदे नैव देयं कल्पि

राम
१२

ज्येष्ठान्तराद्यादिमिषे आदेन चाद्याहर्मतत्त्वविदित्यादि श्रीगवतवचनात् अन्यानि मुंजातचव्यकसेक कायेयादिद्व्याणि बहूनि महानि
बंधेष्कानि तान्यप्रसिद्धत्वाद्वादे वश्यापेक्षोपयोग्येति भावाच्चेनोच्यते अथ बर्ज्यानि यद्यपि विहितं तैव तस्मिन्नामग्राह्यत्वं प्राप्तं
तथापि विशेषदोषप्रदर्शनाय प्राप्तनिषेधज्ञापनाय च तानि संगृह्यते उत्कोचादिना प्राप्तं पतितं त्यजादेः प्राप्तमन्यायाजितं कन्याविक्रया
दिधनं निधं पितृधनं मेदे इति याचना जितमपि निषिद्धं आंठकीकुल्लिखमसूरकोत्रवराजसर्षपानिषिद्धाः लांकेति प्रसिद्धा मर्कटका
भनिषिद्धाः शिथुकूभां डोभयविधा लाबुकरमदीर्गमरीचपिंडमूलकुसुमराणवशंकुशः दशविधा लज्जुनादि पलांडुभेदाः कुन्निमलव
णानिरक्तविलम्बितं कृष्णं रंताकं गाजरापरमयायं गंतं भोकरसंज्ञः श्लेष्मतकः रक्तनिर्घासाश्च बर्ज्याः सामुद्रसैधवे भक्ष्ये प्रत्यक्षं ल
वणे बुधैः विगलोष्ठिमाघ्रातं आदे इत्येव बर्जयेत् करीरपुष्पपुष्पाणि विडंगमरीचानि च बीजपूरपटोलं च आदे दत्त्वा पतसधः कृष्ण
धान्यानि सर्वाणि बर्जयेद्वाहकर्मणि न बर्जयेत् लांश्चैव मुद्रमाषांस्तथैव च शतुर्थं दधियंतं न देयं निधं न वेदितं अजाविमहिषीक्षीरं
तद्विकारांश्च बर्जयेत् बालुका कीटपाषाणेः केरोर्यं चाप्युपद्रुतं वस्त्रेण जीवितं चान्नं बर्जयेद्वाहकर्मणि अमेधैर्गमेः स्युं शुक्रं पयु
वितं च यत् द्विः पक्वं परिदग्धं न सिद्धं भक्ष्यं बर्जयेत् यत्सकृत्पाकेन भक्षणार्हमपि हिगुलीरकादिसंस्कारार्थं पुनः पच्यंते तद्विः पक्वं ज्यं
यत्तु द्विः पाके नैव भक्षणार्हं तन्न निषिद्धमिति सिंधुः यदन्नैकदेशः केनचित्पूर्वमास्वादितस्तदन्नं आदे बर्ज्यं मारीषराजगिरेति प्रसिद्धं

ध.सिं.३७.
१३

शाकंधान्नं च नर्ज्यं वरलक्षो जुंवरक पिष्टनीयमातुल्यं फलानि सद्येत् क्षीरं च लवणैर्मिश्रितं ताभ्यं सुरासं अस्मादवादः पयो तु दूत
सारं च पयसा संयुतं दद्यात् घृतं चैतानि गव्यानि नैव दुष्टानि ताभ्यं के पिष्ट्यत्नीवर्तुलमरीचदेः प्रसृतस्य निषेधेन लवणं इव मिश्रितस्य ना
रीकेलफलं विहितं प्रतिविद्धं यच्च पौतिकशाकादिकं ज्ञातं तं संधिन्यादि क्षीरमनिर्देशायाः क्षीरं मृग्यादि क्षीरं केनिलतकादिकं हस्तदत्तं
हलवणादिकं च नित्यं भोजने निषिद्धं तत्सर्वं प्रादेयि व्रजेत माधवीयमतेर्मक्षिका किमिजंतुभिः केनो मनस्वादिरिभ्यश्च दूषितं सति संभवे
व्रजेत असंभवतु केरादिकमुद्धृत्य संश्लेष्य हि रण्यस्य शं कृत्वा मुंजीत स्वमाजौरमूषकादिभिरात्मादादिकं त्वापद्यपि व्रजेतमित्युक्तं यत्तु
मंडकवटकसकुथायसाहृषकसरादीनां स्नेहसिद्धां च पशुष्वितत्वदोषो नास्तीति वचनं तन्नित्यं भोजनपरं न तु प्रादपरमिति निष्ठाः य
दग्निपक्वं सदेकरात्रिद्विरात्राद्यंतरितं तत्पशुष्वितमुच्यते कर्दयादीनामन्नं नित्यं भोजने प्रादकर्मणि च न ग्राह्यं तेन कर्दये श्वोरो न गोवी
णोपजीवी वा धुवी को भिश्चास्तो गणिका चिकित्सकः कुट्टपुंश्चली मत्तः कूरः शबुः पतितो दंभिकः पतिपुत्ररहितो स्त्री स्वर्णकारः स्त्री जि
तो ग्रामवाजी को धातुकः कमीरस्तं तु वायः कृतघ्नो वस्त्रक्षालनोपजीवी दारोपजीवी सोमविक्रयी चित्रकर्मणाय कर्दसादयस्त्रैवर्णि
का अपि अग्राह्यान्नाः आत्मानं धर्मकृत्यं च पुनराश्रयपीडयेत् लोभाद्यः पितरो भृत्याः सकर्दय इति स्मृतः दावे वा प्राप्तिर्भोज्यो
ब्रह्मचारी गृही तथा वानप्रस्थायती लिंगी न भोज्यान्नाः प्रकीर्तिताः षण्मासं बोद्धिजो भुंक्ते श्रद्धास्मान्नं विगर्हितं स तु जीवन्मवेष्ट

राम
१३

द्रोमृतश्वाचाभिजायते अन्यानि च इव्याणि निबन्धेषु बहूनि निषिद्धानि तानि विहितोक्तार्थसिद्धत्वादप्रसिद्धत्वाच्च नोक्तानि दुर्गंधिकेनिल
क्षारं पंक्तिं पल्लवः गोदकं न भवेद्यन्नगोतस्तिने कं यज्याप्युपाहृतं न ग्राह्यं तज्जलं प्रादेयं च भोज्यानि पानं स्नानमाचमनं दानं देवतापित
तर्पणं श्रद्धादकैर्न कुर्वत तथा मेघादिनिःसृतैः नाहरे दुदकं शनौ तुलसी गोमयं मृदं तुलसी बिल्वजान्दवी जलभिन्नं पशुष्वितं जलं पुष्पं च
त्यजेत् दौहित्रः कुतुपः कालः गलः कृष्माजिनं तथा शेष्यं दर्भा स्तिलगावः खड्गपात्रं पितृत्रयं आरण्याः कृष्मतिना मुख्याः तदभावे प्रा
म्यागौराः कृष्माश्च छागसान्निध्यं प्रादेति प्रशस्तं कुक्कुटविद्वराहका कमाजौरश्च खड्गं रजस्वलासां निध्यमतिनिधौ बांशुः खड्गं स्वला
स्वजं चित्रं नृणां गातिरिक्तांगादिभिर्वक्षितमन्नमभोज्यं आपदि मृदस्महिरण्योदकं स्पर्शान्नमभोज्यं पावमानीतरत्नमंरीमं नैर्गोमयादि
भिश्च दर्भजलं प्रोक्षणे दुष्टान् शुद्धिः पादुकोषान् होतुं न रक्तचित्री वरं तथा रक्तपुष्पं च माजौरं प्रादभूमौ विव्रजेत घृतादाश्च धत्तूर
शोखशुक्रिसोनिध्यं च नर्ज्यं अग्राह्यं दिनकृत्यं गोमयादिभिर्भूमिभांडशुद्धिः देवताब्रह्मचारियति शिशुनां पिंडदानपर्वतमन्नं न देयं
अति शिवा वस्तु गृहातरे भोजनीयाः तिलान्नं बकिरेत न सर्वतो बंधयेदजान् पाकः प्रादकृतौ स्वयमेव कार्यः तदभावश्च दुष्टत्वात् तदभावे तु
बांधवैः सगोत्रैर्वा सपित्रैर्वा मित्रैर्वा सुगुणान्वितैः पुंश्चली च तथा बंध्या विधवा वान्यगोत्रजां वर्जयेत् प्रादपाकार्यं समाहृतं पितृवंशजां
न पाकं कार्यं तु त्रीं गर्भिणी चापि दुर्गन्धी पाकभांडानि सौवर्ण्येणोपयोज्यानि च कोस्यानि मृन्मये तर्कं न च मेवमनीषिभिः पितृलं

ध.सिं.३३.
१४

राजातेनोविहितंनचनिर्दिष्टं नकदाचित्यवेदन्मयस्थास्त्रीषुपेत्कं फलशाकादिछेदनार्थंभिन्नानामायसानांवास्नाणांभांडानांनदर्श
नमपिपाकादिस्थानेनिषिद्धं पक्वान्नस्थापनार्थंतुशस्तेदाकृजान्यपि गृह्याद्यौतुपवेदन्आह्वीयंलौकिकेविवा यस्मिन्नसौपवेदन्त
स्मिन्नोमोविधीयते तन्नगृह्याद्यौपाकेविशेषः प्रातर्होमंरुत्वातदेकदेशंमहासेनेरुत्वापाकंकुर्यात् पाकांतेपाकाग्रेकदेशंगृह्याद्यौसं
योज्यगृह्येनौकारणवेदवेवादिकार्यं अत्रैवंन्यवस्था कात्यायनादीनांगृह्याद्यौपाकः आश्वलायनानातुनेमिनिकपवनाद्यौ अग्नौ
करणंत्वाश्वलायनानांन्यतिषंगेनआह्वेगृह्याद्यौपाकंवरुणागृह्येएव न्यतिषंगेभावेपाणिहोमः अन्यशास्त्रीयस्यगृह्याद्यानस्यौकर
णं विधुरस्येष्टिन्नाग्निकस्यनष्टेष्टेदिविधिनादिनाग्निसंपादनं तन्नष्टवर्षाहोमं भोजनपात्राणितु हेमशौचकांस्मजानिनापय्य
शकमलकदलीमधुकपत्रनिर्मितानिवा अथनिमंत्रणादिआह्वारंभुक्तान्नपरिणामपर्यंतंकर्तुर्विप्राणांचनियमाः स्त्रीसंगपुनर्भो
जनान्तेभाषणाध्यापनश्चतायासमारोहहनहिंसादानप्रतिग्रहवोयौध्वगमनदिवास्वापकलहादिवर्जनंकर्तुंभोक्तुंभयधर्माः स्त्रीसं
गंश्वदिनेतत्पूर्वदिनेचकृतुकालेचिबुधैः तौबल्लभुकर्माभ्यंगदंतधावनवर्जनंकर्तुंधर्माः भोक्तुविप्राणांतैश्चाभ्यंगेउद्धर्तनेक्षौरे
नविकल्पः कर्तुंभोक्तुंश्वसुखनारुणस्तोत्रेनैवाधिकारोनुगोवास्तानेन आह्वरुक्तुवासास्यान्मोनीचविजितेन्द्रियः उपवासप
राजंनचओषधंचविजयेत् अवस्त्रत्वंमलवस्त्रत्वंकोपीनवत्वंकच्छहीनत्वमनुत्तरीयत्वंकषायवस्त्रत्वमाईवस्त्रत्वंद्विगुणवस्त्रत्वं

राम
१४

रक्तवस्त्रत्वंदधवस्त्रत्वंसूतवस्त्रत्वमित्येकादशविधनयत्वंकर्तुंभोक्तुंभ्यांवर्ज्यं कर्तुंललाटेऋध्वंपुत्रादेर्विकल्पः करणेभोक्तुस्तुभ
वत्येव चंदनतिलकस्तुपिंडदानात्याकृंकर्तुर्वर्ज्यः भोक्तुस्तुभोजनकालाह्वावर्ज्यः सदर्भहस्तेनतिलकोनकार्यः करणेआचमनं
हर्मत्यागश्च कर्तानिमंत्रितविषमत्यागोनकार्यः प्रसादेनत्यागेयत्वेनविप्रःप्रसादनीयः बुद्धिपूर्वकत्यागेयतिचांद्रायणंप्रायश्चित्तं आ
मंत्रितस्तुयोविप्रोभोक्तुमन्यत्रगच्छति नरकाणांशतंगत्वाचांडालेष्टपिजायते आमंत्रितस्तुयःआह्वेविलंबकुरुतेद्विजः देवशोही
पितृशोहीप्रच्यतेनरकेषुसः स्त्रीसंगःपुनर्भोजनंनवशाद्वर्षरात्रावपिकर्तुंभोक्तुंभ्यांवर्ज्यं दशरुत्वःपिवेदायोगायन्माह्वाभुग्निजः
सायंसंध्यामुपासीतजपेच्चमुद्रमादपि सूतकेचप्रवासेचअशक्तौआह्वोजने औपासनादिकंहोमंनकुर्यात्किंतुकास्वेत् निमंत्रि
तस्तुनआह्वेकुर्वीत्प्राचीदिताउनं अपराह्वावर्ज्यमुक्तंनयेवनस्पतिछेदंदधिमंथनंचसर्वैर्नकार्यं यदाकर्तुरशक्त्यातस्तुशशिष्या
दिप्रतिनिधिः आह्वंकरोतितदायजमानप्रतिनिधिभ्यामुभाभ्यांपूर्वोक्ताःसर्वैर्कर्तुंनियमाः कार्याःमुक्तकछातुयानारीमुक्तकेशी
तथैवच हसतेवदनेत्यंतंनिराशाः पितृशोभताः सवर्णप्रेषयेदासंहिंजानांतुनिमंत्रणैर्अभोज्यंआसृणस्यान्नंवृणजेननिमंत्रितं
तथैववृणलस्यान्नंआसृणोननिमंत्रितं वृषलःशूद्रः अथआह्वेआसृणसंख्या वैश्वदेवेसमाः येऽप्येविषमाः तेनहोवैश्वदेवे
त्रयःपितृपार्वणेइतिपंचविप्राः अथवाचत्वारीदेवपार्वणेतुपित्रादीनामेकैकस्यत्रयस्त्रयइतित्रयोदशविप्राः यद्वापित्रादि

रेकैकस्य पंचमेकोनविंशतिः किंवा एकैकस्य सप्ततिपंचविंशतिः एवं दशौपावैणाधिक्ये विप्राधिक्यमस्य तथा च वैश्वदेवे होच
तुरोपोपवेश्यापित्रादिष्वेकैकस्य स्ताने एकैकं त्रीन्यं च सप्तनवोपवेश्यादिति निर्णयः सन्निध्यां देशकालौ च इत्येव ब्राह्मणसंपदं रोचं च
विस्तरोहं तीति पक्षे अशक्तौ वा देवे एकः पितृपार्वणे चैक इति होविप्रो तदुक्तं श्रीभागवते होदेवे पितृकार्ये त्रिनेकैकमुभयत्र वा भोज
येत्कुसुमं होपित्रादं कुया न विस्तरं देशकालौ चित्प्रदा इत्यपानाहंणानि च सम्यग्भवन्ति नेतानि विरास्वजनार्पणादिति एतेन
होदेवे एकः पितृ इति विप्रत्रयपक्षो निर्मूलो बोद्धव्यः होदेवैवैणो विप्रो प्राप्नुवा बुपवेश्यायेत् विन्येत इत्युक्त्वा स्त्रीश्वक्रय
नुः सामवेदिनः अत्यशक्तौ पार्वण इत्येको विप्रः यदैकैकं विप्रस्तदा विवेदेव स्थाने शिवलिंगं ग्राह्यं ग्रामं वा संस्थाप्य सर्वभ्रातृ
समाचरेत् देवान् न तस्मिन् देवैरद्या द्वा ब्रह्मचारिणे स्थानत्रये एको विप्र इति पक्षः सपिंडीकरणे दन्त्यत्र सपिंडीकरणे तु पार्वणे च
य एव विप्राः बृहद्भ्रातृ देवे हो प्रतिपार्वणे हो हो एव मष्टौ निरुह्य पक्षे संपादि देवे चत्वारः प्रतिपार्वणे चत्वार इति षोडशे दे
वपितृ च समा विप्रान् इति विशेषः सर्वथा ब्राह्मणानां भेदत्वादभिमत्या न्बहुं प्रेषानुपेक्ष्य संयुक्तं सर्वभ्रातृ प्रकृत्य येन अत्र वि
प्रभुर्होतृ रूपेण प्रयोजनभावे अदृष्टार्थं दक्षिणा देया एवं यतेः भ्रातृपवेशनेपि सा च दक्षिणा कालोत्तरे न्यस्मै प्रतिपादनीया
अथवा भ्यर्चितं लिंगं शालग्राममथापि वा संस्थाप्य देवपित्रर्थी पीठे भ्रातृ चरेन्नरः पितरस्तस्य तिष्ठति कल्पकोटिशतं दिवि

राम
१५

निमंत्रणं तु विप्राणां पूर्वेषु सद्य एव वा कुर्याद्विप्रोऽन्यमोन्वावयेत्येतकान्बुधः अक्रोधनैः शौचपरैः सततं ब्रह्मचारिभिः
भवितव्यं भवद्विभ्रमया च भ्रातृकारिणेति अथ सामान्यतः भ्रातृपरिभाषा निपात्य दक्षिणं जानु देवान्परिचरेत्तदा पितृणां
परिचर्या तु नाम जानु निपातनात् प्रदक्षिणं तु देवानां पितृणामप्रदक्षिणं पितृणां द्विगुणा भुज्याद्भीदेवैरेकं जुत्वगाः देवे तदस्य
खः कर्ता पितृभ्यो दक्षिणा मुखः संकल्पे क्षणदाने पाद्ये आसने आवाहने अर्घ्यदाने गंधाद्याद्यादनां तप्यं चोपचारैः अन्नदानेपि
उदाने अंजनाभ्यंजनयोरक्षय्ये स्वधावाचने च संबधनाम गोत्रनामोच्चारणमावश्यकं अन्मत्रकृता कृतं संबध गोत्रनामक
पाणीति संबधनाम गोत्ररूपाणीति बोच्चारणे क्रमः सत्रसकारेण तु वक्तव्यं गोत्रं सर्वत्र धीमतेति वाक्यात् काश्यपस गोत्रस्य
काश्यप गोत्रस्येति बोच्चारः केचिच्छास्वामेदाद्व्यवस्था माहुः गोत्रस्य परिज्ञाने काश्यप गोत्रमुच्यते शर्मिर्तं विप्रनामोक्तं व
र्मातं क्षत्रियस्य तु गुप्तांतं चैव वैश्यस्य दासांतं शूद्रजन्यनः पित्रादिनामाज्ञाने तु तात पितामहं पितामहं त्येव ब्रूयात् न
नामोच्चारयेदित्याश्वलायनः शाखांतरे तु पितुर्नाम स्थाने पृथिवीवदिति पितामहस्योत्तरिक्षं सति पितामहस्यदिवि
षयदिति नामोच्चार्य स्त्रीणां दांतं नाम सावित्री देव्येव मुच्चार्य केचिद्देवी शर्वांतमाहुः अन्यदेवी दापदयोः समुच्चयमूकः

ध.सिं.३३-
१६

विभक्तिभिस्तु यत्किंचिद्विद्यते पितृकर्मणि तत्सर्वसफलं ज्ञेयं विपरीते निरर्थकं यथा विभक्त्या संकल्पः क्षणश्राव्यकर्मच यस्यावास्याच्चतुर्थी
वासनदाने हि जातये द्वितीयया वादनं स्याद्विभक्तिस्तु चतुर्थिका अचदाने पितृपूजा स्वधा स्वस्तीति वाचने पिंडदाने तु संबुद्धिर्येव त्वेत्यादितः पु
न ततः परंचतुर्थी चेत्युभयं सर्वसंमतं शेषाणि सर्वकर्मणि संबुध्यन्ते यथा यथा इदं ते वा इदं बोवा प्रयुज्येव समाचरेत् सत्येन देवं कर्म स्यादपस
त्येन पैतृकं विप्रप्रदक्षिणा विप्रस्वागतं चार्घ्यदानकं सहस्रस्तोत्रजयोऽस्म्यपात्रेषु परिवेषणं आह्वानमन्त्रस्माद्व्राणं तथा च स्वस्ति वाचनं ५
तां बलदानमारभ्या समाप्तेरिति पैतृकं प्रदक्षिणाद्येतदुक्तं सत्येनैव समाचरेत् देवाची दक्षिणादिः स्वात्मा दानान्वंसमर्थीसु शिरो संजानुपा
देयुर्वा मांगादिषु पैतृके असत्या सनाद्यवर्ज्यं स्वधाकारेण पितृभ्यः सर्वदानं देवेभ्यः स्वाहापदेन देवतीर्थेन देवं तत्पितृतीर्थेन पैतृकं अ
था च मनानि आहारं भेदिराचमनं विप्रपादप्रक्षालनं ते स्वपादप्रक्षालनपूर्वकं हिराचमनमिति अन्ये भस्ममर्षादां ते कश्चिच्छुद्धौ तैः उच्छिष्ट
चालनां ते चाप्येकैकमाहुः अथ भोक्तुः पादशौचांते हिराचमनं पाक्षिहोमांते एकं भोजनांते हिरिति अथ दर्भाः आवांतः प्राक्कुशांस्त्यक्ता
पाणा वन्योश्च धारयेत् तथा च आहारं भेदता न्दर्भान्याहोते च विसर्जयेत् ततो देवाचमनं ते पितृचमनं ते पिंडशेषा द्वाणां ते विहिरदानं ते आ
होते च पर्वधतर्भोऽस्म्यजेत् आहुसागरादिप्रयोगे तु पित्रचमनं ते दर्भस्त्यागो न दृश्यते तेन कश्चिदाचमने पिदर्भस्त्यागो नेति भाति अथोह
विचारः यत्र बद्धवचनांतः पितृशब्दः सत्रपितृशब्दस्य सर्वपितृवाचित्वाद् होन यथा र्घ्यपात्रे पितृनिमान्त्रीण्येति न मानादि आहुमा

राम
१६

तृनितिनवदेव तत्रापि शुं धनमंत्रेषु शुं धंतां पितरः शुं धंतां पितामहा इत्यादि शुं धंतां मातर इत्यादि चोह एव बद्धवचनांतु नो ह्यते प्रथममंत्रे एव
एज्जत्वार्थकत्वात् न च नो हेदिति निषेधादप्राप्तेषु नोहः पिंडदाने चेत्यामत्रानुतेभ्यश्चेत्यत्र मात आहुमाश्चत्वामत्रानुताभ्यश्चेति नवदेव
स्त्रीणां स्त्रियः पुरुषाश्चानुगा इति पुमान् स्त्रियेति पुल्लिङ्गशेषादिति वृत्तिकत्वं अन्येतु याश्चेत्याह माहुः मात्रादि द्वित्वे पिंडदाने एतद्वा म
स्मन्मातरो यज्ञदेव्यो देव्युवा मत्रानु इत्येकं पिंडं दत्त्वा त्मात्मात्मां अयं पिंडः इत्यादि अभ्यंजने अस्मन्मातरो अभ्यंजायां एवं पितामही
प्रपितामही द्वित्वे प्यहः अथ बद्धत्वे एतद्वा स्मन्मातरः यज्ञदेव्यो देव्युवा मत्रानु इत्येकं पिंडं दत्त्वा त्मात्मात्मां अयं पिंडः इत्यादि अभ्यंजने
अभ्यर्ध्वं अंजने अहुमित्यादि एकनामत्वे एकमेव नाम द्विवचनांतं बद्धवचनांतं वा वदेत् एवमर्घ्यदानकालेपि अस्मन्मातरा वित्वादि
ऊहेन संबोध्य इदं वामर्घ्यमिदं वोर्घ्यमित्याहो बोधयः तथा चायं तुनः तिलोसिउशंतस्वा पिंडानुमंत्रण दशादानोपस्थान प्रवाहण चानाना
दि मंत्रेषु बद्धवचनांतं पितृपदयुतत्वाद्देहेतोर्न हि इति सिद्धं नाप्रोक्षितं स्पृशद्भुनवदेन्मानुषां गिरं न चोद्दीक्षेत मुं जानं न चैवाश्रुणि पात
येत् देवेपि नैव सर्वत्र जपहोमादि कर्मसु मोनं कुं योऽस्य लेन सकलं फलमाप्नुयात् यदि मोनस्य लोपस्याज्जपहोमार्चनादिषु आहरे ई
स्मवं मंत्रं स्मरेद्वा विष्णुमय्यं यस्य स्पृश्या चनामोक्त्या तपो यज्ञक्रियादिषु न्यूनं संस्मृतं यातिसद्यो वंदेत मन्त्रुतं आदिमध्याह्नसानेषु
आहुस्येदमुदाहरेत् अथ संक्षेप आश्वत्थानादीनां प्रयोगक्रमः सत्येनापसत्येन वा देशकालौ संकीर्त्यापसत्येन देशकालौ संकी

ध. सिं. ३३.
७

तत्तच्छास्त्राहं पितृणां वृत्तिविभक्त्या एतेषाममुक्तं श्राद्धं सदैवं साधितं पार्ष्णिकं विधिना कोटिं चैव नान्येन आमेन वा क्षिप्रयेन वा श्वः सद्यो वा करिष्यति सं
कल्योपधासंभवं कार्यं सर्वत्र कुरुष्वेत्यदिद्यथोचितं ब्राह्मणेः प्रतिबन्धनं देयमेव ततो देवधर्मेण विप्रस्यदक्षिणजालुस्य ह्यमुक्तं पितृणां मुक्तं
श्राद्धं विप्रदेवार्थं लयाक्षणाः करणीय इति क्षणं दद्यात् ॐ तथेति विप्रो ब्रूते कर्ता प्राप्नोतु भवानिति विप्रः प्राप्तवानीति एवं चैव धर्मेण वा प्रजानु
स्यर्त्तान् अमुक्तं श्राद्धं अमुक्तं स्मर्याने त्वथाक्षणा इत्यादि पूर्ववत् नयस्थाने एकविप्रत्वे पितृपितामहप्रपितामहानां स्थाने इत्यादि अक्रोधने रित्या
दिप्रार्थना अत्र सर्वत्र देवपूर्वत्वं क्वचित् पितृपूर्वत्वं ब्रूयते इदं संकल्पक्षणादानादि पूर्वेषुः सद्यो वा कार्यं ततः कुतुपेक्षानातः स्नाता द्यौत पादानि
प्रान्तं निधापयेत् ततः सव्येन शुद्धार्थं प्रायश्चित्तार्थं स्तुतयः प्रदक्षिणा च अपसव्येनान्वारादधिकारवाचनं ततः आचमनप्राणायामौ सव्येन
कृत्वा पसव्येन द्वितीयः संकल्पः केचित्सद्यः करणपक्षे द्वितीयसंकल्पं नेहति ततः तिष्ठन् सव्येनैव देवे पितृव्ये च मवतां स्वागतमिति प्रतिविप्रं
श्रमः पूर्ववद् द्वितीयं क्षणादानं अत्र बहूनां गणानां श्रमतां देवी श्राद्धान्वष्टका पूर्वेषुः श्राद्धं सुपिंड पितृयज्ञं अति घं गेण श्राद्धं प्रयोगान्मेवां ना
पिश्राद्धांतरेषु सन्निहितं क्षणादानात् श्राद्धं तं कृत्वा परिमृहनादि इध्मा धानो तपिंड पितृयज्ञं तं नोते पादक्षालनादि भस्ममर्द्यां तं अग्रा
वस्यो करणं कृत्वा परिमृष्टं गणैः संपन्नं नोते तपिंड दानादि पात्रोत्सर्गपर्यंतं कृत्वा विकिरादि श्राद्धं रोषं समापनीयमित्येवं रूपः एवं हि रण्य
केशीयादीनां पितृप्रथमसंकल्पान्तरमप्युपसमाधानान्वाधानादि आज्यसंस्कारांते पाद्यादिषु जाते तत्तन्मे नो हयुतः विस्तरोग्नौ करणो

राम
७

मौजेयः अथ पाद्यं अंगणो श्राद्धदेवादेवा चतुरस्रं द्विहस्तं प्रादेशा मात्रं बोदवत्तु वंदे वमंडलं कृत्वा ततो दक्षिणे षडंगुलं त्वत्कारक्षिणां ध्रुवं वलु
हं स्तं वितस्तिमात्रं वा पितृमंडलं बर्तुं सव्यापसव्यं प्रादक्षिण्यादि देवपैत्रधर्मेण गोमूत्रगोमयाभ्यां कार्यं यथायथं दर्भयवतिलगंधपुष्पैस्तद्वं
नं मंडलं समीपे पाठे उपविष्टस्यैव प्राप्नुस्वस्य विप्रस्य पादयो रुद्रं शुक्लः प्रत्यश्रुत्वा वा कर्ता मुक्तं संस्तुका विप्रदेवा इदं वः पाद्यं स्वाहानम इति
यवगंधपुष्पयुतजलमंजलिना प्रक्षिप्य शंनो देवीति शुद्धोदकेन पादाभ्यर्च्यैव प्रक्षालयेत् नाधोभागेनापिसग्रंथि पवित्रकरणे पितृमंडले उ
दश्रुत्वा सव्योपविष्टस्य पादयोर्दक्षिणामुखं तिलगंधादिजलमंजलिना पितृतीर्थेन पितृमुक्तं नाम गोमूत्ररूपं इदं ते पाद्यं स्वधानम इति त्रय
स्थाने एकविप्रत्वे पितृपितामहप्रपितामहा इदं वः पाद्यमिति बहूवचनं तेन प्रक्षिप्य शान्तो देवीत्यादि पूर्ववत् एवमप्रेषिपित्रादि त्रये ब्राह्म
णत्रयपक्षे इदं इति एकविप्रपक्षे इदं वरति न च नो हो ज्ञेयः एवं मातामहादि पात्रेणैव बोध्यं अनपूज्यात् पूर्वपादा र्घ्यः पाद्योत्तरं वगंधपु
ष्पाक्षतैः पादादिमूर्ध्नां तमर्च्यैव पूर्वकं देवेभ्यः पादा र्घ्यं इति दत्त्वा पित्रोपि तिलैर्मूर्ध्ना चर्च्यैव पूर्वकं पादा र्घ्यं दानमुक्तं तत्कात्यायनादीनामेवा
चारस्तेषामेव बहूचानां तु नैव आचारः ततः पाद्यशेषं गंधयवतिलादिसव्यापसव्याभ्यां मंडलं योस्तत्कात्यायनादिनां पात्रिज्यागं
च कृत्वा न्यपवित्रे धत्वा देवमंडलं ततोऽप्यविप्रो ब्रूते श्राद्धं देवो गच्छेयुः पादप्रक्षालनोदकाचमनोदकयोः संसर्गो न कार्यः अ
पसव्येनामुक्तं श्राद्धं सिद्धिरिति वदेतैः प्रत्युक्तः निरंगुष्ठं विप्रदक्षिणहस्तं धत्वा सव्यापसव्याभ्यां भूभुवः समाध्वमिति सदभैषु पीठे धवि

ध. सिं. ३३.
१८

लंबेनोपवेशयेत् तत्र देवैः प्राप्नुवो विप्रः पितृव्ये तद्गुणः असंभवे दक्षिणान्यदिशुः स्वः अथासनानि हैमं राजतं तां वा उकूलं कंबलं वा
 शरुणं तणमयं पर्णमयं वासनं प्रशस्तं दारुजेषु श्रीपण्डितं बुकंदं वा भवकुलनामी देव्या तं कथां च दक्षिणान्यासना निशस्तानि अर्थः
 रीकुमयं पीठं प्रदेयं नोपवेशति अग्निदग्धान्यायसानि भद्रानि विवर्जयेत् प्राक्संस्था दक्षिणा संस्था भोक्ते पौर्णस्तु पैलके तच्च देवास
 ने प्राग्यो दौर्धौ पितृव्ये दक्षिणां प्रेकैकं दर्मस्थापयेत् छतैस्तिलादि तैले वा स्थापयेत् प्रतिदिनं दीपं सव्याप सव्याभ्यां दीपमेकं तु सव्य
 तः ब्राह्मणान्वेतः प्रभत्याश्वाह समाक्षे मोनिनः पवित्रहस्ता उडिष्टो छिद्यस्पर्शं वर्जयंतो वर्तेरन् अत्र यथा लक्षण अतिथिरागतश्चेत्स
 येन विप्रपंक्तो विष्णु देशेन पूजयेत् सव्येनापवित्रः पवित्रो वेति मंत्रं पठित्वा वैष्णवेनमः कारययेनमः क्षामायेनमः इति भूमिं नत्वा
 मेदिनी लोकमाता त्वमित्यादि नो कस्तुत्वा नश्वाह भूमिं गंधा ध्यात्वा ध्यात्वा देवं गदाधरं प्राचीना वीती तद्विल्लोः परमं पदं तद्विप्रा
 सो गायत्री जपित्वा सव्येन प्राणाना यमतिथ्यादि संकीर्तनां तेषां सव्येना मुक पितृणां सुयक्रांतं मुक आहं करिष्य इति संकल्प्या त्रदो
 मध्ये अंते च देवताभ्यः पितृभ्यश्च अमृतां च चतुर्भिश्च यस्य स्मृत्येति च त्रिः पठेत् अथ दक्षिणे नामे कुक्षौ तिष्ठैः सह कुत्रात्रयं परि
 हितवस्त्रां च लंबं कृत्वा कटि संलग्नं बहिर्भीमे न संवेष्ट्य रक्षणाख्ये नीवीं बंधानि हन्मि सव्ये दमे ध्यात्वा इति लोकमंत्रेण कार्यः
 सर्वतश्चाप सव्येनापहृतैः प्रदक्षिणं तिलाक्षित्वा दीरतो मिति सव्येन प्रोक्षणं स्मृतं तिलाक्षितुं मंत्रेण द्वारे कुशति लाक्षिपेत् त

राम
१८

क्षमं दीस्तलेन वा बमानी मिरेव च अभिमंत्र्य जलं तेन पाक्षादि प्रोक्षयेत् सुधीः यदा तद्विल्लो रिति मंत्रेण गायत्र्या वा अभिमंत्रितं यदेवाद्
 तिर्मन्त्राणां त्रयेणैवान्यशाखिनः वाचयेत्वा कष्टं त्वं पुष्पाद्यं सर्वं सुक्षयेत् नाप्रोक्षितं स्पृशेद्वा काले ते तं जपेत्ततः पदार्थयोग्यतां वा
 चयित्वा देवाचं न चरेत् तत्र प्रत्युपचारं देवे पितृव्ये च द्यौ रयो दद्यात् देवद्विजसन्निधौ उदङ्मुख उपविश्य तद्दक्षिण करमुत्तानं वा
 मकरेण धृत्वा दक्षिणेन सव्यं दर्मद्वयमुक्तेषां विप्रेषां देवानां भर्तुः स्वः इदमासनं स्वाहेति हस्ते जलमासि च दक्षिणभागे आसने
 क्षिपेन्न हस्ते दर्भदानं आसने चासनं दद्यात्तु पाणौ कदाचन पितृकर्मणि नामे च देवे दद्यात्तु दक्षिणे विप्रो धर्मेति विप्रिराजा प्रतिष्ठि
 त इति मंत्रेण गृहीत्वा स्वासनमिति वदेत् कर्ता सनं स्पृशन् जपो दत्त्वा स्यतामिति विप्रो धर्मेसीति वदेत् अपो दत्त्वा देवे सणः क्रीयतामिति
 निरसुष्टं करं गृहीत्वा दंतं ध्यात्वादि प्राच्यत् इदं तृतीयमंत्रणं अथाध्यैकल्पना तत्र यात्राणि हैमं रौप्यं ताम्रमयं वा दारुजं वा पत्मा
 नादि पर्णमयं वा कांस्यं वा शंखं वा जं वा रजः पात्रं वा ध्यात्वा नं प्रशस्तं अत्र विप्रैकत्वद्वित्वचतुष्टादावपि देवे ध्यात्वा न द्रव्यमेव यत्तु दे
 वेदे अथ पात्रे पितृव्ये त्रीणि उभयत्रैकैकं वेत्येकपात्रत्वं पक्षांतरं तदशक्तिपरं एवं पात्रद्वयं प्रोक्षितायां भुवि प्रागग्रकुशेषु न्युक्ता
 नं वा साद्य प्रोक्ष्य न्युक्ता पक्षे उतानी कृत्य तयोर्दि कुशौ देवे पवित्रे निधाय राज्ञो देवीति मंत्रादृत्या अप आसि च यवो सीति मंत्रादृत्या
 यवानो व्यतस्मी गंधपुष्पाणि क्षिपेत् केचित् गंधद्वारं ओषधीः प्रतिमोदध्वमित्युग्मां गंधपुष्पाणि क्षिपंति देवा ध्यात्वा त्रैसंपन्न

१

ध.सिं.३३.
१९

इत्युक्त्वा सुसंपन्नैरिति प्रत्युक्तो वामकरं विप्रदक्षिणानुनिन्यस्य अमुक विश्वान्देवान्भवत्वावाहयिष्ये इति पृष्ट्वा बाहयेत्यनुज्ञातो वि
श्वेदेवास आगते च वाप्रतिविप्रपादादियुग्मक्रमेण जान्वंसमूर्धोतयवान्विकिरेत् विश्वेदेवाः शृणुते इत्युच्यते चोपस्थाभरमौ शिष्टान्य
वान्विकिरेत् हिरण्यकेशीयादयस्तु अर्घ्यदानगंधादिषु जोतरमग्नौ करणकाले ये देवास इति आद्यं तु नः पितर इति मंत्राभ्यामग्निद
क्षिणतो देवविप्रावाहनं कुर्वीते कातीयेस्तु अर्घ्यपात्रासादनास्नाने वदेव विप्रावाहनं कार्यं तथैव कात्यायनस्नात ततो अर्घ्यपा
त्रसंपत्तिं वाचयित्वा द्विजोत्तमान् तदये चार्घ्यपात्रे तु स्वाहार्घ्य इति विन्यसेत् अपोदत्वा विप्रहस्ते दद्यादर्घ्यपात्रं के यादिव्या
इति मंत्रेण हस्ते धर्ष्यं विनिक्षिपेत् विश्वेदेवा इदं बोध्यं स्वाहानम इति रयत् प्रतिविप्रं यादिव्या इत्यादितिः केचित् यादिव्या इ
त्यनेन दत्तार्घ्यानुमंत्रणमाहुः मयस्वे कातीयप्रयोगे विप्रहस्ते अर्घ्यपात्रं दानोते आवाहनं वदं गेष्वावेनं कृत्वा अर्घ्यदानमित्युक्तं
एकविप्रत्वे एकस्यैव हस्ते द्विर्घ्यदानं विप्रचतुष्टयादिपक्षे एकैकं पात्रं विभज्य द्यौर्दयोर्दयं कृत्वास्तु तत्तस्यानस्य एव केचित्
क्षीरदधिद्युततिलतंडुलसर्पपकुशाग्रपुष्पेति इत्याह एकमर्घ्यपात्रमप्येवमित्युक्तं आद्यंतयोरप्येव नानाधाद्यैस्त्वेवं चरेत् अ
मुक विश्वेदेवा अयं वोगंधः स्वाहानम इति करेणैव विप्रहस्ते धर्ष्यं द्विर्द्विर्दानं एवं सर्वत्र देवस्वाहानम इत्युक्तं मुच्यते योपचार
दानं चंदनागुरुकूरुकुमानिप्रदापयेत् गंधाद्वारेति वै आयने ते च पुष्पकंधरसीत्यमुना धूपमुदीप्य स्वतिदीपकं युवे वस्त्रा

राम
१९

मंत्रेण नस्त्रंदद्यात्स्वयत्नतः आसने स्वासनं ब्रूयादर्थ्यं स्वर्ध्या द्विजोत्तमः सुगंधश्च सुपुष्पाणि सुमाल्यानि सुधूपकः सुज्योतिश्चै
व दीपे च स्वाहादनमिति क्रमः कर्तव्यं दधत्तोत्तरीयो विगतपवित्रकरो विप्रहस्तदत्तगर्भो विप्रभावाद्यंगेषु लिपेयेत् विप्रभाले वत्
लपुत्रं विपुर्बुधान कुर्यात् अत्र विप्राणां कस्तूरीविकल्पिता आयने ते इति वा ओषधीः प्रतिमोदध्वमिति वा गंधदानवत् हस्ते धेवे
दं वः पुष्पमिति पुष्पदानं कार्यं तत्र विहितपुष्पाणि अगस्त्यभृंगराजं च तुलसी कमलं तथा चंपकं तिलपुष्पं च हवींश्च पित्तवृद्ध
भाः विहिता प्रतिपिष्टा वतुलसी पिंडूजने सुकुमारैः किसलयैश्च बहुवीकुदैरपि जलोद्भवैश्च कुसुमैर्मल्लिकाचूतपुष्पकैः अ
तिमुक्तैश्च तरंगैः संप्रज्यापितरः सदा जातीपुष्पैर्विप्रज्ञां कुर्यात्पिंडार्चनं तु न अथ वज्रपुष्पाणि करवीरं च धतूरां बिल्वपत्रं
च केतकी वकुलं कुंदपुष्पं च किंशुकं च कुशं रिकं सर्वाणि रक्तपुष्पाणि वज्रयेन्द्रादृक्कर्मणि जलोद्भवानि देवानिरक्तान्यपि विप्र
घतः अथ धूपः धूपस्तु गुग्गुलुं चैव तथा चंदनसारजः अगुरुश्च सकर्षरो घृतमध्वारिसंयुतः ये तु प्राण्यं गजाधूपाहस्त
वा ताहताश्च ये न ते आदे नि योक्तव्या ये च केचो गंधयः घृतं न केवलं दद्यात् उष्टं वा लणसुगुलं पाददेशे अयं बोधप इति
दानं अथ दीपः घृतदीपो दातव्यस्तिलतैलेन वा पुनः वसामेदादिदीपो बर्ज्यः इदं बोध्यातिरिति वायं बोदीपप्रकाशय इति वा
सुरव्यसमीपे दीपः कौशेयं कार्पासं वा वस्त्रं विहितं रुक्ममलीनमुपभुक्तं छिद्रितं निदेशं रजकधोतं च निषिद्धं यत्नोपवीतं द

ध.सिं.३३.
२०

तव्यं वस्त्राभावे विज्ञानता निष्क्रयो वा मथाशक्तिवस्त्राभावे प्रदीयते वितृन्तकृत्य वा सोभिर्दद्याच्च ज्ञोपवीतकं यज्ञोपवीतद्वयेन
विनाश्राद्धं तु निष्कलं यज्ञोपवीतं यतिस्त्रीश्वरश्चादेष्टुपि देयं अथान्यन्यपि देयानि धातुमयानि धूपदीपयानि कर्मउत्तुं ता
स्त्रमयं काष्ठजं वापि मन्थं नारीकेलमयं वापि श्राद्धे दद्यात्प्रमत्ततः छत्रोपानदासनशयनदर्पणचामरव्यजनपादुकाकेश
प्रसाधनीपटवासादिसुगंधचूर्णांगारधानिकोयष्टिकंबलाजनशालाकाश्रवदेयाः अलंकाराश्च दातव्या यथाशक्ति हिरण्य
याः केयूरहारकरकमुद्रिकाकुंडलादयः स्त्रीभ्यो योषिदलं कारदेयाः श्राद्धेषु योषितां मंजीरमेखलादामेकपिकाकंकणाद
यः सौवर्णराजतं कांस्यं दद्याद्वा जनभाजनं कर्पूरादेव भागानि तां कृत्वा यतने तथा स्वयमन्येन वा वंदीकृतानां केनाप्युपायेन
मोचनं पितृणां ब्रह्मपदं इत्थं चोक्तवचना साक्षादनेदनांते पृथग्यज्ञोपवीतं दत्त्वा शक्तिसत्वे छत्रालंकारादिकं दत्त्वा तत्काले स्पर्शयेत्प्रा
नां संकल्पं कृत्वा पूजनं पूर्णमस्तु संकल्पसिद्धिरस्तु इत्युक्ता प्रत्युक्तो मंत्रहीनं क्रियमानं सपत्नीनं हि नोत्तमाः श्राद्धं संपूर्णं तां यातु प्रसादा
इव तां मम यस्य सप्रत्या देवताभ्यः इति जपेत् एवमासनादिसर्वपूजाकांडं देवं समाप्य पेटकमासनप्रभृतिपूजाकांडमारभेत् इति का
ण्डानुसमयक्रम एवमाध्वसंमतः कातीयास्तु आसनक्षणाबाह्वन्यपर्यंतं पाद्यांतप्रयोगवत्पदार्थानुसमयक्रमेणैव देवे पित्र्ये च कृत्वा गं
धादिपूजामेव काण्डानुसमयेन कुर्वीत एकंपदार्थं देवपित्र्यादिषु सर्वानुष्ठायते नैव क्रमेण द्वितीयादिपदार्थानुष्ठेया इत्ययं पदार्थानु

रा.म
२०

समयः एकत्रैव सर्वपदार्थान्समाप्य अन्यत्र सर्वपदार्थानुष्ठानमिति काण्डानुसमयः अथान्यपि त्रेष्टुत्वापि अन्यैर्न संकल्प्य आसनाद्यां
दनांतपूजावैश्वदेवोक्तरीत्यैव पितृधर्मेण कार्यं विशेषस्तु जने द्विगुणभुक्तकुशत्रयं विप्रवामेक्षितं पार्वणस्थाने विप्रत्रयपक्षे पितृयथाना
मगोत्रस्येदमासनमिति पृथगुच्चारः एकविप्रत्वे पितृपितामहप्रपितामहानामिदमासनमिति सुच्चारः एवमग्निमोषचारेष्वप्युच्यं रोषं प्राशत्
तत्तत्तृतीयमंत्रणमपि प्राग्बत हस्तधारणपूर्वकं कार्यं अथार्घ्यसादनं द्विजाग्रे दक्षिणायां स्त्रीस्त्रीर्भानास्तीर्य तेषु आग्नेयीं संस्थानि पात्रा
णि प्रतिपार्वणं त्रिणित्रीण्येवासाद्य पितृपात्रपश्चिमे मातामहादिपार्वणस्य प्रतिपार्वणमेकविप्रत्वे नवविप्रत्वादिपक्षे पित्रीण्येव पात्राणि ए
कविप्रत्वे तत्तदस्ते एवार्घ्यत्रयं नवविप्रत्वादिपक्षे एकैकंपात्रं विभज्य त्रिषु त्रिषु देयं प्रतिपात्रोपरि दक्षिणाग्रादिगुणासाग्रानिरावात्र यस्तु
यः कुशाः पितृतीर्थेन पात्रेषु जलमापूर्य शंनो देवीति सर्वपात्रेषु सकृद्गुणमंत्रणमाश्वत्थानां तद्धिन्नेः कातीयादिभिः शंनो देवीति मंत्रेण प्र
तिपात्रं मंत्रावृत्त्या जलमापूर्य हिरण्यकेशीयास्तु शंनो देवीति मंत्रेणैवैति सर्वमतेति चोसीति मंत्रावृत्त्या प्रतिपात्रं तिलावापः अत्र पितृशब्
स्यान्तरद्वयं गंधादिप्रक्षेपः प्रत्यत् ततः पित्रर्घ्यपात्रं संपन्नं पितृमहार्घ्यपात्रं संपन्नमित्यादि यथाहिंगं संपत्तिं वाचयित्वा पोदत्वा दक्षि
णामुत्पत्तिं सत्त्वं सत्त्वं करं कुशानि लघुतं विप्रवामजानुनिन्यस्य पितृपितामहादीन् द्वितीयां तानुच्चार्य भवत्वावाहमिच्छेति पंक्तिं मूर्धन्यमे
कं विप्रं छेत् सर्वत्र पंक्तिं मूर्धन्यं प्रत्येव प्रक्षः आवाहयेत्तनुतातो उशंतस्त्विति मंत्रावृत्त्या अमुकममुकनामगोत्ररूपमावाहयामि इति प्र

तिविप्रमूर्धादिपादांतमंसादियुग्मंगेषुति लमिकीरणेनावाह्यसर्वविप्रावाहनांते आयंतुनः पितर इति मरुदुपतिष्ठेत् अत्र कार्त्तिकेनेनोवः वि
तर इत्यादिह संतस्यामेत्यंतेनाचनमुक्तं आवाहने सव्यापसव्येयोर्विकल्पः हस्तशिष्टितिलान्विप्राप्रेभूमौवि कीर्ययिन्नर्ध्यापात्रसंपत्तिरस्ति
लुक्ताप्रयुक्तः सव्यं कृत्वा पोदत्वाधः स्थदर्भैः सहार्ध्यापात्रमेकैकं पाणिभ्यामुद्धृत्य विप्राग्रे स्वधार्ध्या इति स्थापयेत् एकविप्रलेदकाग्रे एव पा
त्रयमंत्राहुत्यानवविप्रलेदिविप्रत्रयमुखाग्रे पात्रन्यासोमंत्रेण एवं पितामहादिषु मुख्याग्रे एव एवं च त्रिरेव स्वधार्ध्या इति मंत्रोच्चारः
प्रतिपादौ अथर्धेदिनां प्रपितामहादिपितृ तं प्राति नोम्येन सर्वप्रयोगः ततः सत्वध्या इति प्रत्युक्तापोदत्वा पात्रस्य पवित्रं विप्रहस्तोपुदत्वा प्र
थमपात्रोदकं सव्यं रव्यं पात्रे पात्रांतरे बाहू हात्वा पितरि दंते अर्घ्यं पितामहादंते अर्घ्यमित्यादि यथा लिङ्गं प्रत्येकमर्घ्यं देयं पित्रादिभ्यां पात्रे
कविप्रलेदभिः पात्रैरेकस्यैव हस्ते अर्घ्यं देयं षण्णामेकविप्रलेदपात्राण्येकहस्ते पितृस्थाने विप्रत्रयादि पक्षे एका ध्या विभज्यते पुदेयं अ
र्घ्यं तेजलदानं पितरि दंते अर्घ्यमित्यर्घ्यमंत्रश्च प्रतिविप्रमावर्तते एवं पितामहादि विप्रेष्वपि एवमर्घ्यं दत्वा विप्रहस्तान्स्त्रवंती रापो वा
दिवा इति मंत्रेण प्रतिविप्रमनुमेन येदिति बह्वचः अन्यथा रवीयानांतु यादिवा इति मंत्रेण अर्घ्यदानं अर्घ्यदानं ते प्रतिविप्रमपोदानं त
थाचैकविप्रलेतुमंत्रणमपोदानं वांते सह देव विप्रभेदेत्वावर्तते अर्घ्यदानेनामगोत्राद्युच्चारो न क्रियते आह सागरकारेस्तु कार्यरत्नं
भातीत्युक्तं अथशेषजलमुतप्रथममर्घ्यापात्रे पात्रे इत्यथशेषोदकमेकीकृत्य तेन जलेन मुखांजनं कार्यं आयुः कामेननेनेनैव नं कार्यं

संस्त्रवात्मवनीयेत्याद्याम्बलायनसूत्रात् केचिद्विप्रहस्तगतितां युसंस्त्रावस्तस्यैकीकरणमाहुः दर्शोदोमातामहपात्रोदकेतत्वात्तद्वयोव
कंसमवनीयमातामहपात्रोदकं पितृपात्रस्यैकीकृतोदक इति तत्संस्त्रावपात्रं दैविकविप्रादुत्तरतोरस्तिमात्रे प्रोक्षिते दर्भेषु न्युक्षं सकृच्चैपित
भ्यः स्थानमसीत्सासादयेत् यद्वा प्रथमपात्रमुत्तारं संस्त्रावोदकं सहितं मंत्रेणासाद्य तृतीयपात्रेण सकृच्चैपवित्रं तदीच्छादयेत् पक्षद्वयेपि ग
धादिनाभ्यर्च्यमासाद्येनैवाचयेत् न च स्पृशेत् कातीयास्तुभुं धंतामिति भूमिं प्रोक्ष्य पितृषदनमसीति कुशानास्तीर्थपितृभ्यः स्थानमसीति
प्रथमं न्युक्षं कृत्वा गंधादिदीपांतैरेवैतं अथ प्राचीनावीती आद्यंतयोरपो यच्छांधाद्यैः पूजनं चरेत् अमुकशर्मन्यथानामगोत्रं अवंते गंधः
स्वधानमइति एकविप्रलेशमीणः अयं गंध इत्यादिना त्रिस्त्रिगंधदानं शेषं प्राग्वत् केचिदमीते गंधा इति बहुत्वं गंधे आहुः अर्घ्यं हा
नभिने सर्वत्र स्वधानमइत्यंतेन दानं अत्र विप्रपूजने गंधादेः पादार्थानुसमयः कांशानुसमयोवा संपूर्णवाचनादिप्राग्वत्कृत्वा चतु
ष्कोणं बहुत्वं च यथाक्रमं वाणिणागोमयभस्मादिना वा मंडलानि सव्यापसव्याभ्यां कुर्यात् तत्र नैर्कीतीमारभ्येशानीपर्यंतं देवे ईशानि
तो नैर्कीतिपर्यंतं विप्रैश्च प्रादक्षिण्याप्रादक्षिण्याभ्यां कार्याणि तत्र पूर्वोक्तपात्राण्यासादयेत् नायसान्यपि पात्राणि वैतलानि न तु क
चित् न च सीसमयानीह सस्येतेन पुजान्यपि कांस्यपात्रं विकल्पितं पर्णपात्रेषु पद्मावामधुकोटुंवरकुटकलक्षजानि शस्तानि क
दलीचूतपनसजं वचं पकानिमध्यानि एवं पात्राण्येकसाद्य पितृपूर्वपरितो भस्ममयी दं पितृपूर्वविप्राणां कस्तुर्द्धिच सव्यापसव्या

ध.सि. २३.

२२

एव

भ्यां कुर्यात् तत्र पित्रांग इति रक्षण इति मंत्रद्वयं केचिदाहुः आचम्य करशुद्धिं लं पादक्षालनं उलेक्षितं अन्नाभ्युक्षणं तत्राश्वला
यनानां गृह्याग्निमतोऽतिवंगेण श्राद्धप्रयोगे गृह्याग्निपक्षं चरुणा गृह्यावेव कार्यं अतिवंगभावे पाणिहोमः श्रौताग्निमतोऽर्चोऽतिवंगं
गाभानां पाणिहोम एव पूर्वधुरन्वष्टक्योर्दक्षिणा श्रौत्रपणं होमश्च निरधिकानां तु सर्वत्र पाणिहोम एव आपस्तंबादीनां श्रौताग्निमतो
सर्वाधानिनां दक्षिणा श्रौत्रार्धाधानिनां गृह्याग्निमतोऽर्चोऽतिवंगं चरुणा गृह्यावेव प्रवासस्थानां निरधिकानां च अयाज्याग्नेमनोऽप्येति रुदुध्य
व्याहृतिहोमेनोत्पादिते लोहिका श्रौत्रोक्तत्वात्तस्मै न तेषां कायिपाणिहोमः वास्तु सर्वत्र पचनाग्नेव कातियानां गृह्याग्निमतोऽर्चो
ह्याग्निविहृतपचानां श्रौत्रार्धाधानिनां तु गृह्याग्नेव श्रौताग्निमतोऽर्चोऽतिवंगं दक्षिणा श्रौत्रार्धाधानपक्षे औपासनाग्नेवितिकाशि
काया मुक्ते कातीयानामर्धाधानपक्षे एव युक्त इति भाति निरधिकानां कातीयानामप्यस्यादिनापि व्यादिहि जहस्त एवाग्नेयं करणं तत्रप
क्षद्वयं देवद्विजकरणे स येन होमः यद्वापस्येनपि अदिजपं कौप्रथमदिजकरेणैति बहुचानां तुपि अदिजकरेणैव प्रतिविप्रहोमः वा
जसनेयिनां त्वेकहोम एवेति श्राद्धकारिकायां कातीयस्तत्रवृत्तौ केचित्तु पृष्टो दिवि विधानेनाग्निमुत्पाद्याग्नेव युक्ति सामगादीनां सा
ग्नीनामग्नावग्नेरसंनिधाने देवकरेपि अकरेवा निरग्नीनां तु देवद्विजकरेणैव मृतभार्यस्यापलिकस्य प्रथमदिजकरेणैव होनपिन्य इति
सर्वसाधारणं अथ होमप्रकारः बहुचानां अतिवंगपक्षे अन्नाभ्युक्षणं करिष्ये इति पृष्टा क्रियतामित्यनुज्ञातो गृह्यपक्षं चरुनुद्व

राम
२२

दिधा विभज्यापस्येनोत्तरभागावदेदान संपदामेक्षणं दायसोमाय पितृमते स्वधानमः सोमाय पितृमते इदं नमो मेति होमस्यागौ कृत्वा
दक्षिणभागाः पुनस्तथैवावदायाग्नेयकव्यवाहनाय स्वधानमः होमस्यागौ कुर्यात् सव्येनापस्येनवा मेक्षणं मन्त्रावनुप्रहरेत् यद्वा स
व्येन स्वाहांतोक्तमंत्रेणाहुतिं सोमाग्नौ स्यात्सेनादायमुद्रादिति कातीयानां तु गृह्ये प्रपणमकृत्वा पचनाग्निपक्षं नमादाय घृ
ताकं कृत्वा पूर्ववत्प्रभानुज्ञानं तदंस्मार्तौ दक्षिणपरिस्तीर्यतिस्त्रः समिध आधाय सव्येनाग्नेयकव्यवाहनाय स्वाहा सोमाय पितृमते स्वा
हेति मेक्षणेनाहुतिद्वयं युज्यात् अपस्येनवा पाणिहोमे पाथमेव प्रकारं कृत्वा विप्रो वस्तुतः आपस्तंबानां तु आज्यभागां ते उध्रियता
मश्रौचक्रियतामिति प्रश्ने काममुध्रियतामित्यनुज्ञानं हिरण्यकेशीयानां मुद्रिष्यामि मश्रौकरिष्यामीति प्रश्नः यत्वेमातेत्यादिभ्यैः
सप्तानां हुतयः यज्याहुतय इति त्रयोदशाहुतयः संवास्तुविस्तरभयान्नोक्ताः हिरण्यकेशीयानां आज्यभागां ते सोमाय पितृमते इ
त्यादिबोडशमंत्रैः बोडशाज्याहुतयः बोडशान्नाहुतय प्रतिपावणं बोध्यः मंत्रेषु पित्रादिपदोह आज्यान्पदयो रूह्यत इत्येव
न तेषां तिबिस्तृतत्वात् नोऽन्यते अथ पाणिहोमप्रकारः तत्र विप्रपाणावश्रौकरणं करिष्ये इति प्रश्नः क्रियतामित्यनुज्ञा करिष्ये
ति प्रश्ने कुरुष्वेत्यनुज्ञानं भवति इति सर्वत्राग्नेयकव्यममं कातीयादीनां तु भवत्येव सदभ्यविप्रपाणिं सव्येनपरिस्तीर्य
क्ष्यमेक्षणेन करेण वा पूर्ववदाहुतिद्वयं सोमायेत्यादिमंत्राणां प्राचीनावीत्येव युज्यात् तत्र वामहस्तेन दर्भेणादक्षिणं करे उपस्ती

ध.सिं-२३
२३

यदक्षिणे नदिरवदायनामेनाभिद्यार्थचरुवसित्वादि संपाद्य बहुचानां सर्वपिच्यकरणेषु होम एकोदिष्टे विप्रकरे होमः कृताकृतः
होमांते सव्येन परिसमूहोक्षणे पाणिहोमे मेक्षणा नुप्रहरणं कवित्याणि होमे परिसमूहनादि मेक्षणं च नेछंति विप्रश्चपाणि कुत्वा
नैकत्रोदेव पूर्वसव्ये नैव आमासुपकमिति मंत्राभिधारिते स्वस्वपात्रे स्थाप्य भोजनस्थानादन्यत्र आचम्य यथास्थानमुपविशेधुः अ
थान्नोकरणशेषार्थमवस्थाप्य पिच्यपात्रे चेषवसर्वान्नपरिवेषणं ते परिवेषणीयं केचिदन्नोकरणशेषपरिवेषणोत्तरं सर्वान्न
परिवेषणमाहुः अन्नोकरणशेषदेवपात्रेषु न देयं कातीमानां तु सात्रीनां मन्त्रो होमे देवपूर्वसर्वपात्रेषु शेषदानं निरन्ने देवविप्रकरे
होमे पितृपात्रेषु न पिच्यकरे होमे देवादि सर्वपात्रेषु कुत शेषदानमिति कारिका अन्नपात्रोक्तं यच्च यन्नान्यत्परिवेषितं एक
कृत्यैव भोक्तव्यं पृथग्भक्षो न विद्यते बोधायना न तु पाणि कुते नैव भक्षितेत्यान्नपरिवेषणमुक्तं अथ पूर्वोक्तवदेव पूर्वोक्तताभि
धारितपात्रेषु पूर्वोक्तविध्यान्नपरिवेषणं स्वयंपालीवान्योवाकुर्यात् नापवित्रेण ह नैकेन हस्तेन च विनाकुशं नाम सेनापि पा
त्रेण भ्राष्ट्रेषु परिवेषयेत् व्यंजनादिकं पर्णाद्यंतर्हितरुसौ देयं द्रव्यदेवं घृतं चान्नं समस्त व्यंजनानि च उदकं चैव पक्वान्नोद
कान्तुकदाचन हस्तदत्तं तु नाश्नीयाद्येव व्यंजनादिकं अपक्वं तैलपक्वं च हस्ते नैव प्रदीयते घृतादिपात्राणि भूमौ स्थापयेन्न
भोजनपात्रे ओदनपरमान्ने च पात्रमासाद्य तत्र घृतघरणेरुधिरतुल्यता पक्वो विषमदातुश्च निवृत्तिर्नैव विद्यते सर्वदा चति

राम
२३

लाभ्याद्यापितकृत्ये विशेषतः भोज्यपात्रे तिलादृष्टानिराशाः पितरोगताः हिंमुशुंठीपिच्यलीमरीचिकानि वा कादिसंस्कारार्थं
न्येवन तु साक्षाद्भक्षयेत् परिवेषणकाले एव तत्तत्प्रकारमन्नं पिंडार्थं पिंडपात्रे परिवेषणीयमिति सागरे अथोपवीती देवपात्रे प
रितः कुशयवान्विकीर्णपित्रे तु तिलाविकीर्णं भंगाय न्याप्रोक्ष्य तद्धमीपरिविच्य दक्षिणहस्त उपरि वामोर्ध्वो देवे पिच्ये तु विपरीत
इत्येवं स्वस्तिकाकारकराभ्यां पात्रमालमेत् तत्र मंत्रः पृथिवी ते पात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्त्वामुखे मृतं तु होमि ब्राह्मणा न त्वा
विद्यावती प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षितमसि मामेक्ष्वा अमुत्रामुष्मिन्नो कइति अयं मंत्र आ पक्वं बकात्यायनादिभिर्नानाविधः
पठितो यथासं प्रदायं वाच्यः इत्यभिमतं अतो देवेति वा इदं विष्णुश्रुतिवाक्च मुक्ताविष्णो हव्यं रक्षस्वेति देवे पिच्ये तु कव्यं रस
स्वेति न्युक्तो न करेण न्युक्तं द्विजांगुष्ठं मनस्वमन्ने निवेश्य प्रदक्षिणं भ्रामयेत् पिच्ये त्वप्रदक्षिणं अन्नकातीयानामपहता इति
यवानां देवेति लानां पिच्ये पात्रपरितो विकिरणमुक्तं ततो वामकरेण पात्रं स्पृशन् अमुके विप्रवेदे वा देवता इदमन्नं हव्यमयं वा
लण आहवनीयार्थं इयं भूर्गया यं भोक्ता गदाधरः इदमन्नं ब्रह्म इदं सौवर्ण्यं त्रिमक्ष्य बटुकायेयं अमुकदेवेभ्यः इदमन्नं सोप
स्करममृतं रूपं विशिविष्टं परिवेक्षमाणं वा तृप्तेः स्वाहा हव्यं नमो नमः ॐ तत्सदितिसय बर्ध्मे जलं दक्षिणकरेण पात्रं वामभा
गं भूमौ क्षिपेत् एवं देविकविप्रान्तरपि ततो ये देवा सदित्युपस्थानं ततः पिच्यधर्मेण पितृपात्रा लं भागुश्च निवेशनाद्यं ते वाम

ध.सिं.२३.
२५

नपात्रमात्रभ्यपितादेवताएकविप्रत्वेवित्रादयोयथानामगोत्रादेवताइदमनंकव्यमित्यादि० इदंरजतपात्रमक्षय्यवटुयेयंअस्मत्पित्रेअ
मुकनामगोत्ररूपायनयस्थानेविप्रैश्चोस्मत्पितृपितामहप्रपितामहेभ्योमुकगोत्रनामरूपेभ्यःइदमनंसोपस्मरममृतरूपंपरिविष्टंपरि
वेष्ट्यमाणंवातसेःस्वधाकव्यंनमोनमम०तत्सदितितिलकुशजलपितृतीर्थेननामकराधोनीतेनदक्षिणकरेणपात्रेदक्षिणेभुविसिषेत्
एवमन्यनापियथादेवतमूहःपितृस्थानेनेकविप्रत्वेत्रिषुविप्रेषुपित्रेइत्यादिनेकवचनांतेनत्यागःएवमग्रेविप्रिषुत्रिषु ततोयेवेति
सकृदुपस्थानेअतिथिश्चेदेवधर्मेणस्वेष्टदेवतायेइदमनमित्यादियेदेवासइत्यादिअपसव्यं देवताभ्यःपितृभ्यश्च० सप्तव्याधा०अ
मृतानां० ब्रह्मार्पणं० हरिर्दीता० चतुर्भिश्च० अंतस्तद्ब्रह्मार्पणमस्तुयेषामनमुदिष्टंतेषामक्षयात्तस्मिन् इतितिलोदकमुत्तरेज
सव्यं एकोविष्णुः० अन्नहीनेक्रियाहीनंमंत्रहीनंचयइवेत् तत्सर्वमस्मिन्जायतामिसुक्ताविप्रैर्जीयतोसर्वमस्मिन्इदंइत्युक्तेअनेनपितृ
यज्ञेनपितरूपीजनार्दनवासुदेवःप्रीयतामिति तिलकुशजलमुत्तरेज्जित्वाचारः केचिद्ब्रह्मार्पणमित्यादिसंकल्पोक्तंनैसव्यमेकोवि
ष्णुरित्यादानपसव्यंकुर्वीतितत्रब्रह्मार्पणेति एकोविष्णुरित्यनयोःसंकल्पयोर्विभागेसव्यापसव्यविभागेनप्रत्यक्षवचनानुपलंभाच्च
थाचारकार्यं अकृतं संकल्पेन विप्रानस्तृशुः दशानविष्णुः गद्यायेनमः गदाधराय० पुंडरीकाक्षाय० इति नत्वापितृष्टवंविप्रकरे
षु जले दत्ते विप्रास्तेनानप्रोक्षन्निजीयन्नाभिर्मंत्रयेयुः कर्ता सव्येन पितृष्टवंमापोदानार्थमुदकं दत्वा सव्याहृतिं कीर्त्तयन्नीजः सकृ

राम
२५

त०

होक्तामधुवाताइतित्वंसकृदुक्तामधुवाताइतित्वंसकृदुक्तामधुइतित्रिरुक्ता ओतव्यंयथासुखंमुषध्वंइतिवदेत् विप्रश्चबलिदानव
र्ज्येनित्यवत्आपोदानंरुक्ता कर्ताश्रद्धायांप्राणेनिविष्टोमृतंजुहोमि त्रिबोमाविशाप्रदाहाय प्राणायश्वाहेत्यादिपंचमंत्रैश्चमनेषुपंचप्राणा
कृतीःरुक्ता ब्रह्मणिमआत्माप्रमृतत्वायेत्युच्यमानेष्वीकुर्युः ततोमौनिनोमुरम्यराब्देचापत्यं वज्रयंतः सरोषंजरीरन् दक्षिणीरक्षतपाय
सानितुनिःशेषं अपोदानकरेविप्रैःसंकल्प्याहिरभाषणानुनिराशाःपितरोयांति आपोदानंदक्षिणभागेकार्यं नतुवामभागे पुनराष्टरीपो
दानंसुरापाजसमं अपोदानमकृत्यान्मदंयेनैवकर्हिचित् विप्रैर्बलिदानंनकार्यं केचिदाज्येनकुर्वीत तत्र पाथसाज्यमाषान्नेर्बलिदान
निषेधाच्च विप्रश्चवामकरेणान्नस्तृशुः नपदाभाजनंस्तृशुः संपादितमेववस्तुकरादिनायाचेयुर्नोसंपादितं अन्नमुणदोषान्नकीर्तये
युः कर्तानानिषिद्धान्भोक्तुः पितृश्चआत्मनश्चप्रियंप्रमत्ततदन्नमाधुर्यादिगुणकीर्तनेनप्ररोचयन्दासीत्यवदन्वाचितंप्रमत्तंभुंज
नानपश्यन्विर्गुणानष्टुदैन्याश्रुपातकोधादिकर्मकुर्वन्जलपाययन्नानैर्भोजयेत् उच्छिष्टाःपितरोयांतिष्टुतोऽन्नवणादिकं अथसव्ये
नैवसव्याहृतिगायत्रीत्रिरुक्तायोःकथंरुक्तेरुण्यपाजइक्षोरुणमित्याद्याराक्षोष्णीःपितृलिंगकानिंशसोमस्तृपावमानीस्तृकानिअ
प्रतिरथमाशुःशिशानइतिरुक्तेविष्णुब्रह्मरुद्राकंस्तोत्रादिकंभोक्तुविप्रान्ब्रुवयेत् असंभवेगायत्रीजपंकुर्या बीणावंशधनिंवापेविप्रैः
संनिवेदयेत् मंडलब्राह्मणपाठेनानिकेतत्रयंतथा त्रिमधुत्रिसुपर्णंनपाजमानयज्वंविच आशुःशिशानरुक्तेचअथमेकव्यवाहनं

ध.सिं.३३.
२५

चोदयादोवर्हिः कक्षोवाहर्जानुकरेपिवा अंगुष्ठेनविनाश्रातिमुस्वरादेनवापुनः पीतावशिष्टतोथानिपुनकद्वयवापिबेत् स्वादितां
पुनः स्वादेभ्योदकारिकत्वादिकं मुखेनवाधमेदन्नेनिष्ठावेद्भोजनेपिच रक्षमश्नन्दिजः श्राद्धं हत्वागच्छत्यधोगतिं श्राद्धपंक्तौतुमुंजो
नोज्जालोत्राद्यंस्पृशेत् तदन्मत्यजंभुंक्तागायत्र्याष्टरातंजयेत् पात्रेविप्रोतरेडिष्टासंसर्गेतन्निरस्यहस्तं प्रक्षाल्यभुक्तास्ना
त्वा द्विरातंजयेत् उडिष्टभोजनेसहस्रंजयेत् भुंजानेषुतुविप्रेषुप्रमादात्स्ववतेगुदं पादकृच्छ्रंततः कृत्वाअन्वविप्रंनियोजयेत् अथ
विप्रवमने तत्रपित्रादिविप्रवमनेलौकिकान्निस्थापितचकनिर्वापाज्यभागोत्तेनामगोत्रपूर्वकमप्यौपितुनावाह्य वैश्वदेविकवमने
देवानावाह्यसंयुज्यान्त्यगं कृत्वा प्राणायस्वाहेत्यादिमंत्रैर्होत्रंश्राद्धादुत्तीर्णं कृत्वा पुनः श्राद्धंवाकुर्यादितिपक्षद्वयं पक्षद्वयेपिहोत्रं
यसौमेतिसूक्तजपोनित्यः अनयोः पक्षयोर्वैवस्थोच्यते वैश्वदेविकविप्रवमनेहोमएवतपुनः श्राद्धंकार्यं इदं सचिंटीकरणमहेको
दिष्टमासिकद्विकश्राद्धेष्व श्राद्धादौतुवमनेतदिनएवामेनश्राद्धंकार्यं एवमष्टकान्वष्टकापूर्वेद्युः श्राद्धेष्वपि तत्रामश्राद्धेसाग्रे
वैकुंचस्यव्यतिषंगादिमथोक्तप्रयोगासंभवात्सांक्त्यिकविधिनादर्शान्वष्टकापूर्वेद्युः श्राद्धान्यामानिकार्याणिततस्त्रोपप्राप्त्यभि
तंनानिवंधोक्तं कर्तव्यमितिभाति वडिष्टादेविंउरहितसंकात्यादिश्राद्धेनित्यश्राद्धेचवमनेआवृत्तिरेव तीर्थश्राद्धेद्वौवदामेनैव
माहृत्यमश्राद्धेपार्वणस्थानीयविप्रवमनेपुनरावृत्तिः एकोदिष्टस्थानीयविप्रवमनेहोमएवेतिभाति वैश्वदेविकविप्रवमनेसर्वश्रा

राम
२५

द्वेषुहोमएवेत्युक्तमेव होमपक्षेआवृत्तिपक्षेचसर्वसूक्तजपोनित्यइत्युक्तं भोजनोत्तेप्राचीनावीतीतस्त्रास्थेतिविप्रानष्टृष्टात्सास्मरतिप्रत्यु
क्तोगायत्रीमधुनाताइतिकृतंअक्षन्नमीतिवश्रावयित्वा अथवाअक्षन्नमीत्येतदंतेतत्तिप्रभं कृत्वाश्राद्धं संपन्नमितिष्टृष्टासुसंपन्नमित्यु
क्तः परिवेषणकालेनुद्धरणेधुनापिंजार्थंसर्वांन्नादुध्यत्यविकिरार्थेवोद्धृत्य अन्नराशेप्रभंकार्यमितिष्टृष्टेतसद्विज्ञानं तैरिष्टैः सहभोक्त
मितिप्रत्युक्तिपूर्वकं प्रदद्युः सकलं तस्मैस्वीकुर्युर्वीयथाकञ्चि कातीयैस्तुतस्मात्सात्वावक्ष्यमाणप्रकारेण विकिरं देवैपिन्येचदत्त्वाविप्रैः
वितृष्टं सक्तृदपोदत्वागायत्रीमधुमतिश्चश्रावयित्वा तत्तिप्रभः संपत्तिप्रभश्चकार्यः एवंश्राद्धांतरेष्वुत्तरापोरानात्पूर्वमेवविकिरदानं व
ह्वानांनुपिंशंतेएवविकिरः हिरण्यकेशीयैराचांतेउक्तः ततउडिष्टभागप्रयोनं दीयतांइत्युक्तोविप्राः पानस्थंभुक्तंश्राद्धेदेविकंदक्षिणेपितृकं
वामेवहिः कृत्यपितृपूर्वदत्तमुत्तरापोरानंममृतापिधानमसीतिकुर्युः पिंडदानंवाचांतेष्वनाचांतेषुवाविप्रेषुकार्यं विप्राश्चसुरवप्रक्षालन
पूर्वकहस्तप्रक्षालनादिश्राद्धादेचकुर्युर्नकांस्यताम्रपात्रयोः शुद्धोदकेनाचम्य कयानइतित्वंजयेयुः अथपिंडदानं तन्वाचनोत्तरमशौक्य
णोत्तरंभोजनोत्तरं विकिरोत्तरं स्वधावाचनोत्तरंविप्रविसर्जोत्तमितिषट्पक्षाः स्मृत्युक्ताः तेषांशास्त्राभेदेनव्यवस्थेतिस्मिंधुः तत्राश्वत्थ
यनानांभुक्तवत्स्वनाचांतेष्वनाचांतेषुवाविप्रेषुपिंडदानंततोविकिरः आपस्तंबहिरण्यकेशीयादीनांविप्रविसर्जनांतेपिंडदानं कातीया
दीनांविकिरोत्तरमाचांतेष्वनाचांतेषुवा तत्राग्निहोत्रेऽग्निसमीपेपाणिहोमेविप्रसमीपेवह्वानांपिंडदानं अन्येषांप्रायेविप्रसमीप

ध.सि.३३.
२६

एव तत्रादिजोष्ठिष्टादुत्तरतो व्यामिमानेवापि उदानं संकल्प्य बहुजनानामेकरणान्येषां कराभ्यां धृतेन स्पष्टेन रवादिश्चाद्येन दर्भमूलेन वा अ
पहता असुरा इति मंत्रं प्रति लेख्यं यदन्नास्येध्यं प्रत्यगपर्वणी पार्वणसख्यया रेखा मेकां हि व्यादिकां बोद्धिं स्वप्रत्येकमभ्युक्षेत् पिंडसंक
ल्पे रेखाकरणे च सव्यापसव्ययोर्विकल्पः अत्र कातीये रूपाणि तिमन्त्रेणाद्यौ करणायैरुक्तं रेखादक्षिणतो निधेयं रेखासुसंकटा
छिन्नं बहिर्दक्षिणाग्रमास्तीर्थं शुद्धं तां पितरः शुद्धं तां पितामहा इत्यादि मंत्रैस्ति लोदकं बहिष्पासि चैव अत्र कातीयानां पितरममुकना
मगो नावने निक्षेप्यादि मंत्राः अन्येषां मार्जयं तां पितरः सोम्या स इत्यादयो मंत्राः अत्रो करणत्रोषयुतसवीन्नेन मधुसर्पिस्तिलमिश्रेण
पिंडान्यल्याकारयित्वा रेखायां पराचीनपाणिना पितृतीर्थेन पिनादिभ्यः पिंडान् दद्यात् एतत्ते स्म पितृयथानामगोत्ररूपयेव त्वामत्रातु
पित्रे मुकनामगोत्ररूपाया यं पिंडः स्वधानमः तेभ्यश्च गम्यान् श्रीरुद्रपदे दत्तमस्तु इत्यादि मंत्रैरुह्येण अत्र केषां चित्पिंडपात्रावने ज
नं पात्रं न्युक्तीकरणं च केचित्पिंडेषु माषान् बर्जयंति ततो लेपभाक् तप्तयेह स्तले पं पिंडमै मूलेषु निमज्ज्य अत्र पितरो मादयध्वं यथा
भागमावृषायध्वमिति पिंडान्संकटदुर्मन्त्रान्मसव्यपात्रैर्नोदुःखं दद्यात् तस्या यथाशक्ति प्राणा निश्चम्य परीक्ष्य अमी मर्त पितरो यथाभा
गमावृषायीषत इति तथैवानुमंशस्येन पिंडशेषमाघ्राया चम्या न्यपवित्रेष्टत्वापसव्येन शुद्धं तामित्यादियथास्तु जलनिनयनं च
वैचकुर्यात् अत्र भुक्तशेषान्नाभावे दद्यात् तरेण पिंडदानं कार्यं कथितं बिल्वकुंकुटोडामलकवदराणां मध्ये शक्तिं तोन्यतमप्रमाणाः

रामे
२६

पिंडाः केचित्पार्वणपिंडत्रये यथोत्तरं प्रमाणाधिक्यमाहुः तथा हस्तलेपाभावे पितरर्भेषु हस्तनिमज्ज्यादेवेति मेधातिथिः एको हिष्टाद्देवेषु द
र्भलेपोनेति मुमंतुः अत्र नीवी विस्त्रस्याभ्यंजनादिति केचित् पिंडं जनां तेषु स्थानात्माहुः नीवी विस्त्रं स इति सागरे अथास्मत्पितरममु
कनामगोत्ररूपाभ्यंक्षेति यथाहि गंमंत्रावृत्त्या पिंडेषु तैलं घृतं वांजनं दर्भैर्दत्वा तथैवांक्षेति कज्जलं दद्यात् आपस्तेवानामादावंजनं त
तोभ्यंजनं एतद्दः पितरो वा स इति मंत्रं प्रति पिंडं पठन्वा सो वा दशांका त्रिगुणसूत्रं वा प्रति पिंडं दद्यादिति हेमाद्रिः सकृन्मंत्रं पठन् सकृदे
व दद्यादित्यन्ये कातीयेस्तु मंत्रेण प्रति पिंडं नामगोत्राद्युच्चार्य त्रिगुणसूत्रं देयं ततः कशिष्टपर्वणे निवेद्य अस्मत्पितरभ्य इति चतुर्थ्याक्ष
तगंधपुष्पधूपदीपसर्वप्रकारनैवेद्यतां बृहदक्षिणादिभिः पिंडपूजां सव्येनापसव्येन वा कुर्यात् यत्किंचित्पुण्यं तेभ्य भोज्यमन्नमग
हितं अनिवेद्यनभोक्तव्यं पिंडसूत्रे कथं चन ततो नमो वाः पितर इत्यादि मंत्रैः पिंडानुपस्थायोत्तानहस्तेन परेत इति मंत्रेण सकृदुक्ते
नयुगपत्प्रवाहयेत् ततो दक्षिणाग्निहोमपक्षे अथेतमद्याध्वमिति अग्निसमीपमागत्य दंतं रिक्षमिति मंत्रेण गार्हपत्योपस्थानं औपास
ने होमपक्षे गार्हपत्यपदरहितं तन्मंत्रेणोपस्थानं इदं बह्वचानामेव पाणिहोमे तु तेषामपि नास्त्येव वीरं मे दत्त पितर इति मंत्रेण मध्यममे
कपिंडं पार्वणद्वये मध्यपिंडं द्वायमन्नं कृत्वा दोमध्यपिंडं त्रयमादाय पत्ये दद्यात् पत्नी आघत पितर इति मंत्रेण सकृत्पठितेनैव पि
ंडमेकमनेकं वा प्राशयेत् आपस्तेवस्तु अपां तौषधीनां रसं प्राशयामि मृतकृतगर्भं धत्वेति मध्यपिंडं पत्यै प्रयच्छति प्राशनमंत्रः स

ध.सिं.३३.
२७

एवमथेहपुरुषोअसादितिपाठमानेभिद्यते इत्यमेवकातीयानांइदंभाष्याः पिंडप्राशनंप्रजाकामत्वएव केचिन्नित्यमाहुः भार्यानेकत्वे
पिंडंविभज्यप्रतिपक्षिमंत्रेणप्रक्षयेत् पार्वणइयेपिंडइयंदाभ्यांदेयं पत्नीबहुत्वेगुणवतोवयसान्नमोभ्यायेपिंडोदेयः बह्वीनांयोग्यत्वेएक
स्मिन्दर्भेएकस्येअन्वस्मिन्परस्येइति पत्नीरुग्णान्यदेशस्यागुर्विणीसूतिकापिवा तदातंजीर्णवृषभछाजोवाभोक्तुमर्हति इतरैर्जलेक्षिपे
त् पुत्रादिकामनाभावेक्षिपेदन्नोजलेपिवा पिंडस्तुगोजविश्रेभ्योवायसेभ्यः प्रक्षपयेत् तीर्थंआहेसदापिंडान्क्षिपेतीर्थेसमाहितः अथपि
उपवाते भवेत्सगालखरः स्पृष्टः पिंडोभिन्नः प्रमादतः मार्जारमुखैः स्पृष्टश्चंडालपतितादिभिः प्राजापत्यंनरेत्स्नात्वापुनः पिंडान्वथा
विधिः पाकांतरेणतेनपाकेनवापिंडदानमार्गंयुनः कार्यंनसर्वेप्राह्वयुत्तिरितिसर्वसंमतं काकस्पृशेन्नरोषः अथपिंडनिषेधः विवा
हव्रतचूडसुवर्चमर्धंतदर्थकं संस्कारेषुतथान्येषुवृद्धिमानेचमासके पिंडदानंमृदास्नानंनकुर्व्यान्निलतर्पणं आह्वंगतर्पणंनिसंत
र्पणंचक्षिपेन्नकार्यमित्यर्थः महालयगेयायांच विज्ञोः प्रत्ययेयस्यकस्यापिभूतस्यसपिंडीयोऽशमासिकांतेषुप्रेतकृत्येषुकृतमंग
लोपिपिंडान्दद्यात् केचित्भान्नादिवापिकेप्याहुः पिंडयज्ञेनयज्ञेनसपिंड्यांद्युरेवच तथाविकृताबन्वृकादौयत्रपुनःपिंडदान
विधिर्नववाच्यैद्युः आह्वोपिंडपितृयज्ञविकृतिस्तत्रापिनपिंडदानंनिषेधइतिमिंधुः तेनाहकाआहेविननिषेधइतिभाति
अयंचमंगलोत्तरंपिंडदानतिलतर्पणनिषेधस्त्रिपुष्पसपिंडानामितिभाति अथपिंडोद्दासनांतैर्विकिरोदेयः उपवीतीविकिरं

राम
२७

द्विजसन्निधौसदर्भभुविअसोमपाश्वयेदेवइतिमंत्रेणसजलयवमन्नेविकिरेत् प्राचीनावीतापिन्मद्विजसन्निधौसदर्भभुवियेअ
ग्निदग्धायेअनग्निदग्धीइतिक्वासतिलमन्नेविकीर्य अग्निदग्धाश्वयेजीवायेयदग्धाः कुलेमम भूमौदत्तेनतथ्यं तुटसायांतुपर्ण
गतिमिति कातीयसोमंत्रेणसतिलजलेनाह्वायेत् पिंडवद्विकिरोपिस्तार्वर्णिकान्नस्येव केचियुअसोमपाइतिदेवैर्विकिरंदत्वा
असंस्कृतप्रमीताइतिपोराणमंत्रेणपि-येदत्वायेअग्निदग्धाइतिक्वाएथगुच्छिष्टपिंडंकुशोपरिदद्यादित्याहुः हस्तोप्रक्षाल्य
द्विसाम्यान्वपवित्रेधत्वाहरिस्मरत् विकिरंष्टथगेवनिष्कारयकाकेभ्यउत्तजेदितिकाशिका देवद्विजहस्तोत्रिवाआपः संत्वित्वा
दिभिरयोगंधपुष्पयवान्दत्वाभूमौतेषुयत्नेष्वन्योक्षताआशीरर्थदेयाः एवंपिन्महस्तेध्वसयेनापोगंधपुष्पतिलदानादिकृ
त्वासयेनामुकगोत्रवामीहमभिवादयामि अस्मकोत्रंवर्धतामित्यादि केचिदत्रपिन्महस्तेगंधतिलादिदानंसयेनाहुः काती
यास्तुहेस्तेक्षतदानांतेअक्षय्योदकंदत्वाअद्योराः पितरः संत्वित्युक्ताभिवादंदातारोनौभिवर्द्धतामित्यादिकमाहुः एवमाशि
षोऽहोत्वाक्षतान्धूर्धनिधत्वास्वयंनिष्प्यादिभिर्वाभोजनपात्राणिचालयित्वावाभेत् अनुपनीतोनारीवासजातिश्चनचाल
येत् सयेनदेवैपिन्मेवस्वस्तिवाचनं देवेभ्यः स्वस्तीतिब्रूतपितृभ्योनामगोत्रादिभ्यः स्वस्तीतिब्रूत ततः सव्यापसव्याभ्यां
ततःउपचारपूर्वकमक्षय्योदकदानं ततोऽन्युक्तपात्रमुत्तानंरुत्वातः परं सर्वमुपवीत्येवकुशोत् द्विजेभ्यः सकर्षत्वां ब्रूत्वादिद

ध.सिं.२३.
२८

त्वापितृपूर्वेनामगोनाद्युच्चार्यदक्षिणां दद्यात् अमुकनामोऽहं अमुकनामगोत्रपित्रादिस्थानोपविष्टाय विप्राय यजत दक्षिणां प्रतिप
दयामित्यादि देवे सुवर्णं अशक्तोऽभयत्रयतोपवीतं दक्षिणां दक्षिणाः पांत्वित्युक्तास्वधावाचयिष्ये इति स्पष्टा वाच्यतामित्युक्ते
पितृपितामहेत्याद्युच्चार्यस्वधोऽन्यतामित्युक्ता अस्तु स्वधेति तैत्तिरीयैः पिंडसमीपेऽन्यत्र निषिध्यस्वधासंपद्यतामिति संपत्तिं वाचयेत्
कातीयसूत्रे दातारो नो भिवर्धतामित्यादि शोधय नं स्वधावाचनं न्युक्ता पात्रोत्तानीकरणां दक्षिणादानं चेति क्रमः अतो देवादिप्राति
वाचयित्वा पिंडस्थाने अक्षतादिस्निग्धासव्ये नैव वाजे वाजे इति मंत्रेण उच्यते तु पितरः विश्वे देवैः सहेति युगपदभेदं पितृपूर्वे विप्रा
नृशान्विस्तजेत् आमावाजस्येति प्रदक्षिणीकृत्य ततो दातारो नो भिवर्धतामित्यादिवर्याचनं येषां विसर्जनं ते पिंडदानां तेषां
माचं तेषु सोमनस्य दक्षिणाक्षय्यस्वधावाचनं ते दातारो नो भिवर्धतामित्यादिततः पिंडदानादीति क्रमः हिरण्यकेशीयानां पिं
डदानादिप्रयोगो विस्तृतत्वात् नोक्तः विप्रेर्वरदत्ते स्वाहुषंसदः० ब्राह्मणसः०२ इति मंत्रोपदेव विप्राः इहैव स्तं०१ आयुः प्रजामि
ति वदेयुः आशीभिर्नैदितो विप्रान्पादाभ्यंगादिना संतोष्य नत्वा अद्य मे सफलं जन्म०१ मंत्रहीनं०२ यस्य स्मृत्येत्यादिविष्णु
स्मरणपूर्वकं कर्मपयित्वा विप्रान्क्षमापयेत् अष्टौ पदान्यनुब्रूय प्रदक्षिणीकृत्य वागतः दीपं हस्तेन निवीप्यथ विप्रस्यागधूर्
कं यादृशुद्धिद्विराचाम उच्छिष्टो द्वा स नंततः बह्वचो वैश्वदेवं तु यथाविधि चरेत्ततः ततस्तु वैश्वदेवांते समस्त्य सुतबोधवः

राम
२८

मुंजातातिथिसंयुक्तः सर्वपितृनिषेवितं आहूरोषान्नेशिष्यायज्ञातिभ्यश्च देयं न शूद्राय द्विजभुक्तावशिष्टं तु भुवि भूमौ निश्वा नयेत् अ
त्र पूर्वोदौ निषिद्धं माषाद्यपि भोक्तव्यं वैधत्वेन निषिद्धा प्रवृत्तेरिति केचित् अनिषिद्धभोजनेनापि आहूरोषभोजनविधिसिद्धिरित्यन्ये आ
हूरोषभोजनोत्तरणे दोषः आहूदिने उपवासनिषेधात् आहूरोषाभावे पाकांतरेण भोजनं एकादश्यादाववघ्राणं यत्र ह्यवासेनावश्यकं
स्तत्रैकभक्तं आहूरोषादि वैवभोक्तव्यं नरात्रौ तेन नक्तत्रैव घ्राणमेव आहूतवशिष्टभोक्तारस्ते वै निरयगाभिः सगोत्राणां सकुल्यानां जा
तीनां च न दोषकत् ब्रह्मचारियतिविधानां नित्यं निषिद्धं जातिगोत्रसंबन्धिभिन्नगृहे आहूरोषभोजने प्राजापत्यप्रायश्चित्तं यतीनां लक्ष
प्रणवजपश्च गुरोर्गोत्रिनोवा आहूरोषं गृहिणो न दोषाय न शूद्रं भोजयेत्तस्मि गृहे यत्नेन सहिने आहूरोषं न शूद्रैः प्रदद्यादखिलेऽपि
इति श्रीमदनंतोपाध्यायसूनुकारोपाध्यायविरचिते धर्मसिंधुसारेण आहूरोषक्रिया अथ आहूदिने वैश्वदेवनिर्णयः तत्र ता
वच्छ्रौताग्निमतो बह्वचानां आहूतत्वं पृथक्पाकेन वैश्वदेवः स्मार्ताग्निमतो निरग्निकानां बह्वचानां आहूतत्वं आहूरोषेण पृथक्पाकेन वा
कातीयानां तु स्मार्ताग्निमतो आहूतत्वं पृथक्पाकेन पूर्वमेव निरग्निकानां तेषां आहूरोषेण पृथक्पाकेन वा तैत्तिरीयाणां तु स्मार्तानां स
र्वत्रादौ वैश्वदेवः पंचमहायज्ञास्त्वं ते अन्येषामादावन्ते वेति विकल्पः तैत्तिरीयाणां वैश्वदेवात्पंचयज्ञाभिन्नाः सर्वशाखिनां हृदि आहू
पाकेन क्रियमाणे पूर्वमेव वैश्वदेवः बह्वचानां तेषां पूर्ववा आमादिना हृदि आहूतत्वं सर्वेषां पूर्वमेव वेति भाति नित्यं आहूतत्वं एका

ध.सि.३३.
२९

इशाहाद्येकोदिष्टेषुसाधिरनग्निसर्वेषुपिआहरोषादिजाधीनंरुत्वापाकांतरेणैववैश्वदेवादिदुर्गात् अथनित्यश्राद्धं वार्षिकादिश्राद्धं
दिनेश्राद्धान्यश्राद्धेनैवपाकेनपाकांतरेणवानित्यश्राद्धंकार्यं नित्यश्राद्धीयसर्वदेवतानांप्रथमश्राद्धेप्रवेशेप्रसंगसिद्धिरेव तथाचदर्शा
दिषुमहाऽन्यान्वष्टकादिषुचनित्यश्राद्धलोपएव एतच्चदेवहीनंदर्शवत्तद्वैतंहावेकंवाविप्रनिमंश्वदेशकालान्ननियमहीनंयुनभोजि
नब्रह्मचर्यादिकर्तृभोक्तनियमरहितंयादृशाहरोषेनैवानिधिहान्नेवदिबैवरात्रौप्रहरययंतंवाकार्यं स्वस्यादाकौपुत्रादिना स्रतकेदर्शा
दिब्रह्मोपः वध्युत्तरंमंडपोथापनावधिसपिंडंकार्यं नित्यवैश्वदेवांतर्गतपितृयज्ञोत्तरंमनुष्ययज्ञाह्नामेवभाति तत्रदर्शवत्तद्वैतं
देवहीनानुच्चार्यनित्यश्राद्धंकरिष्येइतिशिष्यादिश्रेष्ठजमानस्यपितृपितामहप्रपितामहेत्याद्युच्चार्य संकल्पयेत् पितृणांमिदमासन
मित्यासनं नित्यःश्राद्धेक्षणःकीयतामितिक्षणः पूर्वोच्चारिताः पितर अयंबोगंधइत्येवंगंधादिभिर्विप्रमभ्यर्च्यैवतुलेचतुरस्त्रेवामंडलेपा
नैर्नपरिवेष्य पृथ्वीतेषानमित्यादिब्रह्मर्षिणांतर्दर्शवत् भोजनांतद्विष्णोर्दत्तानवादत्तानमस्कारेणविसर्जयेत् विप्रस्यान्नादेवीअभा
वेयथाशक्त्यन्मनुष्यबोदाविभज्यअस्मत्पितृपितामहेत्यादिचतुर्थ्यंतंषट्देवताउच्चार्यइदमन्नंस्वधानममेतित्यजेत् तदन्नंविप्राय
गोभ्योवादेयंजलादौवात्याज्यं अन्नत्यागस्यापिजोषेआर्चनंनमस्कृतइतिक्वचोदर्शवारंजपः इतिनित्यश्राद्धविधिः अथश्राद्धानुकेल्लाः
अनेकविप्राणाभेदेवस्थानेराजश्रामादिकंस्थापयित्वैकविप्रेपित्रादित्रयमातामहादिसहितदेवतापुद्गमावाह्यसर्वश्राद्धंकार्यमित्युक्तम्

राम
२९

सर्वथाविप्राणाभेदंर्षवदुश्राद्धमित्याद्युक्तं अथामश्राद्धं तत्रकेनचित्संकटेनपाकासंभवेजातकर्मणिचग्रहणनिमित्तकश्राद्धेचाम
श्राद्धंकार्यं सपिंडीश्राद्धंमासिकंप्रतिवाषिकंमहाऽन्याष्टकान्वष्टकादिश्राद्धंवामेननकार्यं श्रुत्स्यतुदर्शाहपिंडादिश्राद्धमात्रमामेन
नकदापिपाकेन तत्रपितृनुहिष्यामुक्ताश्राद्धंसदैवसपिंडमा मेनहविष्याकरिष्यइतिसंकल्पः अन्नःप्रयोगः पूर्वोक्तएव पाकप्रोक्षणस्था
नेआमप्रोक्षणं आवाहनेउरांतस्वेतिमंत्रेहविषेउतवेदत्यत्रहविषेस्वीकर्तवेइत्यहः भस्ममर्यादांतंप्राप्यत् विप्रहस्तेषुतंडुलैरमौक
रणं अन्नाच्चतुर्गुणंद्विगुणंसमंवाततदामंयात्रेषुसंस्थाप्य पाणिहोमशेषंपिंडार्थं संस्थाप्यपात्रेषुदत्त्वापृथ्वीतेषानमित्यादिइदमामं
हव्यकव्यमित्यादि इदमामममृतकृपंस्वाहेत्यादियथाधर्मैर्द्व्यंतंप्राकृतंयथासुखंजुषध्वमित्यस्य आपोराप्राणाकृतितृप्तिप्रश्ना
नांलोपः संपन्नवाचनांतेन्नरोषप्रश्नलोपः सर्वमर्तंतंडु मधुल्लैः सकुमिर्वापिंडदानं केचिद्रुसिद्धान्नेनयायसेनवापिंडानाहुः एवं
विप्रसमीपेपिंडदानांतेनमोवः पितरश्चेल्येदेत्रोपस्थानंमंत्रेदेवस्थानेआमइत्यायेत्यहः पिंडोद्वासनांतेपिंडजातीयइत्येणविकिरदावं
आमश्राद्धेस्वस्तीतिब्रूतेतिवर्ज्यं वाजेवाजेइतिमंत्रेहप्रायातेतिस्थानेतर्पयथातेत्यहः ततःप्राग्बलेषंसमापयेत् आमश्राद्धेहिजैःप
वीहेकार्यं शरद्वरपराकृएव आमान्नाभावेहिरण्यश्राद्धमप्येवमेव संकल्प्यदोसर्वत्रहिरण्यपदं आमपदस्थानेयोज्यं आमवद्धेमप्रोक्षा
णं अन्नवदत्यादिमंत्रयोहः प्राचदेव तंडुलादिभिर्हस्तेनौकरणं हिरण्यमन्नादष्टगुणंचतुर्गुणंसमंवादेयं हिरण्यश्राद्धेपिदक्षिणास्त्ये

ध.सिं.३३.
३०

व आहूयमात्रे हेमं वादिजदत्तं यथेष्टं विनियोज्यं श्रद्धादत्तं तु भोजनादप्यत्र विनियोज्यं आहूयमात्रे न पंच यज्ञाः आहूयनकार्यं हेमश्राद्धे
आमश्राद्धे च पिंडदानविकल्पात् सांकल्यिकविधिनाप्यतद्वयं सांकल्यिके च समंत्रकावाहनाख्यामौकरणपिंडदानविकिराक्षयस्वधा
वाचनप्रश्लेषेतत्सलकं वर्ज्यं तत्रासुक्तश्राद्धमात्रे न हविषाहिरण्येन वा सांकल्यिकविधिना कुरिये इति संकल्पः श्रद्धागृहे अन्यदीयमपि
सीराद्यपि न भक्ष्यं किमुत तदीयमात्रादितदुपेयकान्नभक्ष्यमिति यस्माच्छ्रद्धागृहे जगृहे पक्ताभक्ष्यं इत्यामश्राद्धहेमश्राद्धवि
धिः अथपकान्नभक्ष्यं सांकल्यिकविधिः तत्र येषु संक्रांतियुगमन्वादिषु वृद्ध्युत्तरकालिकदर्शादिषु वा पिंडदानं निषिद्धं तत्र सर्वत्र सां
कल्यिकविधिः तत्र येषु संक्रांतियुगमन्वादिषु यत्र पिंडदानादिव द्रविसत्तं श्राद्धमनुष्ठातुमशक्तः सोपि सांकल्यिकं कुर्यात् तद्य
था असुक्तश्राद्धं सांकल्यिकविधिना न्येन हविषा कुरिये इति संकल्प्य तृतीयक्षणादानांतं पूर्ववत् कृत्वा ह्येदानं समंत्रकावाहनं न च
जंयेत् देवानावाहयामि पितृनावाहयामि इत्येवावाहगंधादिपूजनादिभस्ममयी दत्तेनौकरणं वर्ज्यमित्वा परिवेषणादिसपन्नवच
नांतैः उत्तरापोशानं विकिरपिंडदानं वर्ज्येन भक्ष्यवचनान्तं कृत्वा स्वधावाचमिष्ये स्वधो न्यतामिति वाक्यपरहितं सर्वं पूर्ववत् समापयेत्
इति सांकल्यिकप्रयोगः अथान्येष्वसुक्तस्थाः तत्र हि जाग्रभावे दर्भबहुविधानेन पिंडदानमात्रमुक्तं अथवा इत्यविप्रयोरभावे प
कान्नस्य पेटकसूक्तेन होमः कार्यः यदा श्राद्धदिने प्राप्ते भवेन्निरशनः पुमान् किंचिद्वा दराक्तो वा उदकुंसादिकं हिजे तृणानि वाग

राम
३०

वेदश्राद्धं जन्वाप्यथ निर्वपेत् तिलदर्भैः पितृन्वापितर्पयेत् नानपूर्वकं अथवा तृणभारं दहेत् धान्यं वा तिलान् वा स्वर्ग्यं दक्षिणां वा द्विजाय
दद्यात् अथवा संकल्पादिसर्वश्राद्धप्रयोगं पठेत् सर्वाभावे न गत्वोर्ध्वं वाङ्मः स्वकर्षद्वयं यन्निर्दपठेत् नमोस्ति विंशतं न धनं न चान्यत् श्रा
द्धोपयोगिस्वपितृन् तौ स्मि त्वयं तु भक्त्या वितरो मये तौ मुजौ कृतौ बर्तमाना कृतस्येति प्रभासस्वडे न्येपि मंत्रा उक्ताः इत्यसुक्तस्थाः अथश्रा
द्धभोजने प्रायश्चित्तानि दशश्राद्धेषु प्राणायामः महालयदिश्राद्धेषु त्रिवर्षोर्ध्वं प्रतिवर्षिकेषु च षड्प्राणायामाः गायत्र्या दशकृत्यो
भिर्मन्त्रितस्य जलस्य पानं वा एवमन्येष्वपि अनुक्तप्रायश्चित्तश्राद्धेषु कृतजलयानमेव वृद्धिश्राद्धेषु प्राणायामत्रयं जातकर्मदिचूणतसंस्का
रांगृष्टिश्राद्धेषां तपनकृत्वं जातकर्मिणो श्राद्धेषां चांशयणं वा अन्यसंस्कारांगश्राद्धेषु उपवासः सीमंतसंस्कारे तत्संस्कारांगश्राद्धेषु चोडा
यणं आपदि दशाहंतं न वसंतं कश्राद्धेषु एकादशाहं च श्राद्धभोजने प्राजापत्यकृत्यं द्वादशाहिकसपिंडश्राद्धे ऊनमासे न पादोनकृत्वं
द्वितीयमासिकत्रैपक्षिको न वाष्मासिको नादिके धर्षकृत्वं अन्यमासिकेषु प्रथमादिके वधीतसपिंडश्राद्धेषु च पादकृत्वं उपवासो
वा गुरवे इत्यंशतुं श्राद्धभोजने सर्वत्रोक्तार्थं जपशीलेनैतदर्थं अनादिऊनमासांतेषु चोडायाणं प्राजापत्यं च द्विमासाद्युक्तचतुर्षु पादो
नकृत्वं त्रिमासादिषु चोडायाणं अर्धकृत्वं प्रथमादिके पादोनं द्वितीयतृतीयादिके एकोपवासः क्षत्रियश्राद्धे एतद्विगुणं वैश्यश्राद्धे
त्रिगुणं श्रद्धाश्राद्धे सर्वत्र चतुर्गुणं चोडायाणं तत्सपिंडश्राद्धे हतपतितत्कीवादिनवश्राद्धेषां चांशयणं ऐकादशाहंतं पयस्कश्राद्धे च

द्वादशाहादौ पशकः हिमासादिचतुर्षु अतिकृच्छ्रः अन्यमासिकेषु कृच्छ्रः आदिके पादः अभ्यासे सर्वत्र संबोद्धिगुणं आमहेमश्राद्धे सांक
ल्यिकेन तत्तदुक्तप्रायश्चित्ताद्वैयतिभ्यश्च वारीचपूर्वोक्तप्रायश्चित्तं कृत्वा सत्रयं प्राणायामशतं च तत्र प्राशनं वा अधिकं चरेत् अनापदि
द्विगुणं चरेत् दर्शदोहादिबदेव ब्रह्मचारिणश्चोत्संस्कारे भोजने कृच्छ्रः सीमंते वा इदं अन्ये कृत्वा सः एकादशाहश्राद्धभोजने वा इदं पुनः
संस्कारश्चेति हेमाद्रिः अथ स्याद्दशश्राद्धे विशेषः तत्र यस्य पित्रादेर्मरणं यन्मासे यत्पक्षे यतिथौ तद्दिनं तस्य मृतारुस्तत्र पित्रादि त्रिदेव
यं वार्षिकं श्राद्धं पुरुषार्थं बदेव सहितं कार्यं नवान्नसपत्नीकत्वं पित्रादीनां नाप्यन्नमातामहादिजन्यं अत्र तिथिर्ह्येधे निर्णयो राजावपि
कार्यं ग्रहणदिने तस्यासौ निर्णयो मत्तमासादि निर्णयो दर्शदिने तस्यासौ निर्णयः शुद्धिः श्राद्धनिर्णयश्च श्राद्धकालनिर्णयप्रसंगे न पूर्वो
क्तोत्संध्यः पारणे भरणे चैव तिथिस्तात्कालिकी मतेति वचनात् मरणकालिक तिथेरपराह्णादिव्यासादिकं श्राद्धनिर्णयोऽस्यः पित्रोः
प्रथमाद्यादिकं श्राद्धं विभक्तैर्भ्रातृभिः कार्यं अविभक्तत्वे ज्येष्ठेनैव मातृमृताहेमाद्रिदि त्रिदेव तं श्राद्धं मातापित्रोर्मृताहेमैरेव पूर्ववितुः
श्राद्धं कृत्वा स्नात्वा मातुः श्राद्धं कार्यं एवमेकदिने पित्रोर्मरणेन मातुर्मरणसहदाहकरणे पितृस्य सहगमने तु एकमेव पाकं कृत्वा पितृमा
तृपावेण दयमुत श्राद्धं पदविंश अर्घ्याश्च विष्टे देवास्तु न भिन्नाः सहगमने सुवासिनी मरणे च विप्रपत्नौ सुवासिनी मधिकं भोजयेत्
सुवासिन्यैकुं कुमादिस्त्र्यलंकारादद्यात् सर्वत्र स्त्रीणां श्राद्धे वस्त्रयसोपवीतगंधादिकमेव विप्रैर्भोदेयं नकुंकुमादि एवं सापत्न्या

तुर्मातामहतस्य ल्योर्मातुलस्य पितृव्यतस्य ल्योर्भ्रातुः श्वश्रुः श्वश्रुर्योर्युतोः पितृसुसुमातृसुसुभार्योऽभ्याभर्तुर्भ्रातृव्यादेः श्वेतैर्मासपुत्रत्वे
पार्वणविधिर्नोवप्रतिवार्षिकं श्राद्धं कार्यं केचित्पितृमातृमातामहमातामहीव्यतिरिक्तानां सर्वेषामेकोद्विष्टविधिर्नैवेद्याहुः अत्र दे
शाचारानुसारेण व्यवस्था पित्रादिवार्षिकदिने पितृव्यादिवार्षिकप्राप्तौ स्वयंपित्रादिश्राद्धं कार्यं पितृव्यादिश्राद्धं तु पुत्रविष्टादिह
राकार्यं दिनांतरे वा स्वयं कार्यं सन्यासिनो व्यादिकादिपुत्रः कुर्यात्सपार्वणं प्रथमे वर्षे वयं तस्य पिंडनपक्षे मृताहात्पूर्वदिने सपिंडनम
व्यतिष्ठति श्राद्धं च कृत्वा परे धुर्वार्षिकं कार्यं अथ स्याद्दशज्ञाने निर्णयः यस्मिन्मृतस्य देशांतरमरणादिना मासो ज्ञायते तिथिर्न ज्ञायते तस्य
तन्मासे दर्शशुक्ले कादश्यां कृष्णे कादशां वा प्रतिवार्षिकं श्राद्धं मृततिथिर्ज्ञाता मासो न ज्ञातस्तदा मार्गशीर्षमाघे वा भाद्रे वा षाढे वा तत्ति
थौ वार्षिकं तिथिमासयोरज्ञाने यदि देशांतरप्रस्थितस्तन्मासदिबसौ श्राद्धो प्रस्थानदिनादेशज्ञाने मृतवार्ते श्रवणतिथिमासो प्र
स्थानवार्ते श्रवणयोर्मामासज्ञाने तिथ्यज्ञाने तन्मासे दर्शदौ प्रस्थानादिमासविस्मरणे तिथिस्मरणे मार्गशीर्षादिषु कृत्वा चतुर्षु तत्तिथौ वा
पिकं मरणतद्वर्णप्रस्थानां दिनमासयोरज्ञाने माघस्य मार्गशीर्षस्य वा दर्शश्राद्धं द्वादशादि वर्षप्रतीक्षोत्तरं प्रतिकृतिदहे द्वादहा
दिने वार्षिकादि अथ श्राद्धविष्टे निर्णयः निमंत्रणोत्तरं विप्रस्य सत्तके मृतके वा प्राप्तौ आरौचनं निमंत्रणं च द्वितीयक्षणरूपं समं
त्रकं श्राद्धं न लौकिकमिति भाति कर्तुं सुपाकपरिक्रियोत्तरमाशौचाभावः पाकपरिक्रिया च समंत्रकं पाकप्रोक्षणमित्याहुः कर्तुं

ध.सि.३३
३२

कर्तुर्गृहेभोजनारंभोत्तरंजननेमरणेवाभोजनोपलब्धत्वापरकीयजलेनाचामेत् ममपुत्रिभाति सर्वस्याप्याशौचापवादस्यानन्य
गतिकविषयत्वात्संकराभावेपाकक्रियोत्तरेपिकर्तुर्गृहोवेतदंतेआहुं भोक्तुस्तुभोजनारंभाद्वागशौचज्ञानेन्योनिमंत्रणीयः भो
जनारंभोत्तरमाशौचेतुर्कृत्तथैवआहुंसमापनीयं भोक्तातुभोजनांते आशौचप्रकरणेवक्ष्यमाणंप्रायश्चित्तकार्यं संकटेतुपूर्व
कमिति युक्तं चेद्वाह्यं अथसिंधोपाकोत्तरमाशौचाभाववचनस्य कर्तृमात्रपरत्वाद्भोक्तुः प्रायश्चित्तमाशौचं चेत्तत् तद्यथा ब्राह्म
णस्याशौचैसकृत्कामतोन्नभोजनेसांतपनकृत् अथ्यासेमासं कृत्तरेत् अतोनादिप्रादीनां ज्ञाताशौचानामन्नभक्षणे एकाहं
अहंपंचाहंसप्ताहंक्रमेणभोजनमतेपंचाव्यप्रादानं च अभ्यासेद्विगुणं आशौचंतु ब्राह्मणादीनामाशौचेयः सकृदेवान्नमश्ना
तितस्यतावदाशौचंयावत्तेषामाशौचंतदंतेप्रायश्चित्तं कुर्यादिति विष्णुः संज्ञेयं आहुकालेन्यकाले चैतत्सममेवेति ज्ञेयं दातुभो
क्तृभ्यामुभाभ्यामाशौचं ज्ञातं चेन्न दोषः आशौचमध्ये आहुदिनपाते आशौचांते एकादशाहे कार्यं एकादशाहोमलमासे चैन्नले
धिकार्यं तत्रातिक्रमेशुद्धमासे एतन्मासिके प्रतिवार्षिके चैव ज्ञेयं दर्शादीनांतु पंचमहायज्ञादिवह्नीपण्य नाशौचांते कर्तव्यत्वेना
पि प्रायश्चित्तं आशौचं विना दर्शादीनां लोपेषु पञ्चाहोदिनस्य प्रायश्चित्तमेव न कालांतरे नुष्ठानं एकादशाहे असंभवे अमावास्या
यां कृष्णशुक्ले वा दश्यां वार्षिकं मासिकं चोदकुं भवत्यद्यदंतरितं भवेत् तत्तदुत्तरसातं व्यादनुष्ठेयं प्रवक्षते केचिदादिकमर्थं

राम
३२

तरितं दर्शादिकानासंभवेऽथिमासेतत्ततिथौ कार्यमित्याहुः आशौचेतरव्याध्यादिविद्येविस्मृतौ चैवमेव केचिद्व्याध्यादिविद्येपुत्रादि
नातदिने एवान्नेनादिकमाहुः अथभार्यारजोदोषे तत्रदर्शयुगादिमन्वाद्यष्टकान्वष्टकादिआहुदिआहुनिपाककर्तृतरसत्वेनेन
तदिने कार्यणि अन्यथा प्रादिद्व्येण कालादर्शादर्शाहं पंचमेहनीति पक्षांतरमाह सकृन्महालयस्तु दर्शभार्यारजसिमुख्यकाला
तिक्रमभियातिनैव कार्यः एवमाश्विनशुक्लपंचम्यंतकालेष्वहं अहम्यादौ सकृन्महालयं भार्यारजोदोषेन कार्यः कालांतरसत्वा
दित्यादिमहालयप्रकरणोक्तमनुसंधेयं प्रत्यादिकं मासिकं च रजोदोषे पितदिन एव कार्यमित्येकः पक्षः पंचमेहनि कार्यमित्यपरः
पक्षद्वयेपि ग्रंथसंमतिः त्रिष्टाचारसंमतिश्च भार्यांतरसत्वे तदिन एवेति सर्वसंमतं तदिने करणपक्षे आहुकाले रजस्वलादर्शना
दिकं वर्ज्यं तेन तादृशगहासंभवे स्वसपिंडस्य पाककर्तुरसंभवे च पंचमेहनीति पक्षः श्रेयान् अपुत्रास्त्रीरजोदोषे भर्तुरादिकादिकं प
ंचमेहनि कुर्यात् न त्वन्यद्वारा तदिने अथपतिमुश्याभिप्रवेशे तत्र सहगमनमेव विप्राणां क्षत्रियादेस्तु सहगमनं मनुगमनं च
एकवित्यागे हेणदं पत्योः सहैव मंत्रबद्धाहः सहगमनं भर्तुः समं कदाहोतरं पृथक् चित्तावधिप्रवेशो बुगमनं तन्नो भवन्नपितिथ्यै
क्ये एकदिने एव तं त्रेण पाकादिकृत्वा दर्शयत् पृथक् पिंडपृथक् विप्रमेदयुतं पितृपार्ष्णिमातृपार्ष्णिमातृपार्ष्णिमातृपार्ष्णिमातृपार्ष्णिमातृपार्ष्णिमातृ
स्तु न भिन्नाभिनावा तिथिभेदे पिआहुदिने क्ये एवमेव तिथिभेदाद्वादिनभेदे तु वार्षिकादिपृथगेव कार्यं केचित्तु सहगमनेति

ਧ.ਸਿੰ.੩੩.
੩੩

थिभेदेपिभर्तुः क्षयाहश्राद्धदिनेएवपत्न्याः आहुतंनतुदिनांतरइत्याहुस्तदल्पकालव्यवधानेयोज्यं नतुहिजादितिव्यवधाने अथआहुसंपाते
 निर्णयः तत्रपित्रोर्भृतारोक्तेष्वर्ध्वपितुः आहुतं ततः पाकभेदेनमातुरितुक्तं गृहदाहादिनासपिंडानांयुगपन्मरणेसंबंधसामीप्यक्रमेणश्राद्धा
 निपाकभेदेनपृथक्कुर्यात् पृथक्पाकेनभिन्नश्राद्धानिपक्वभेदेनराक्तौतंत्रेणश्रपणंकृत्वाआहुंकुर्यात्तथक्पृथक् क्रमेणोक्तदिनेमरणेमरण
 क्रमेण तत्रैकदिनेएकस्त्रयाणांश्राद्धानिनिकुर्यात् वार्षिकश्राद्धत्रयप्राप्तौश्राद्धद्वयंस्वयंकुर्यात् तृतीयादिभ्रात्रादिनाकारवेदिनांतरेवा
 कुर्यात् श्राद्धंकृत्वातुतस्येवपुनःश्राद्धंनतदिने नैमित्तिकंतु कर्तव्यंनितोत्यस्यनुकमात् तथाषण्णवतिश्राद्धेषुसमानदेवताकृत्वेतंत्रेणश्रा
 द्धानि अधिकदेवताकृतेष्वथक्श्राद्धानि वार्षिकमासिकोदकुंभश्राद्धेषुनित्यश्राद्धंदर्शादिश्राद्धंवदेवतानांभेदात्तथक्कार्यं महात्म्येती
 र्थश्राद्धेदर्शादिषण्णवतिषुनित्यश्राद्धस्यप्रसंगसिद्धिः मासिकेनोदकुंभश्राद्धस्यप्रसंगसिद्धिः तत्रप्रसंगसिद्धिस्थलेदर्शादिकंप्रसंगि
 श्राद्धमेवसंकल्पपूर्वकंसांगमनुष्ठेयं प्रसंगसिद्धंतुनित्यादिकंनसंकल्प्यादाबुध्यायैमितितोपापरपथीयएवप्रसंगसिद्धिपदेनोच्यते तंजा
 सिद्धौतुप्रकारद्वयंभाति दर्शयतीयातश्राद्धयोस्तंजानुष्ठानेयदृष्टुंशुभानुदिश्यदर्शश्राद्धंयतीयातश्राद्धंवतंत्रेणकरिष्येइतिसंकल्प्यदर्श
 यातश्राद्धयोर्द्वार्षक्षणः करणीयइतिवर्गद्वयार्थविप्रहृष्टादिकंनिमंज्यैकमेवश्राद्धंकार्यमित्येकः प्रकारः अथवापूर्ववत्संकल्प्यदेवतं
 त्रेणैकमेवविप्रनिमंज्यषोडशमासिकतंत्रवद्दर्शश्राद्धक्षणः करणीयइतिवर्गविप्रनिमंज्यषोडशमासिकतंत्रवद्दर्शश्राद्धक्षणः करणीयइतिवर्गविप्रनिमंज्यषोडशमासिकतंत्रवद्दर्शश्राद्धक्षणः करणीयइतिवर्गविप्रनिमंज्यषोडशमासिकतंत्रवद्दर्शश्राद्धक्षणः

राम
३

अविप्रचलितव्यादियुतं पातश्राद्धे पिंडाभावात्तदर्थं पिंडयुतं श्राद्धमेकैव पाकेन कार्यमित्यपरः प्रकारः एवं त्रिचतुरादिश्राद्धानां तंत्रेषु ह्यं
अत्रयक्षद्वयविचार्य युक्ततरपक्षः सद्विरनुष्ठेयः मन्त्रवेतुसपिंडकेन दर्शश्राद्धेनापिंडकस्य व्यतीपातादिश्राद्धस्यैकदेवताकस्य प्रसंगसिद्धि
रेव तंत्रसिद्धिस्तत्रोदाहरणं तु पातसंक्रांत्यादिरित्युक्तं यत्तत्र यक्षेन पितृमातृवार्षिकमासिकयोः प्रसंगसिद्धिरित्युक्तं तन्महालयेन वा
र्विकादिभिध्यापत्याबद्धग्रंथविरुद्धं यत्र च दर्शवार्षिकश्राद्धद्वौ देवताभेदाच्चाह भेदस्तत्र निमित्तानियतिश्चान्न एवानुष्ठानकारणमिति वा
क्यात्पूर्ववार्षिकं ततो दर्शः यत्सर्वान्तरि एकसूत्र्येणेकदानप्राप्तौ तितरनियतनिमित्तकं वार्षिकं मासिकं वार्षिकं कार्यमिति वाक्यार्थः वा
र्षिकमासिकादीनां संपाते पितृपूर्वकत्वं संबंधसामीप्यादिकं पूर्वमहालयस्ततो दर्शः दर्शवार्षिकमहालययोः प्राप्तौ पूर्ववार्षिकं ततो
महालयस्ततो दर्श इति वयंपाकभेदेन विस्तरो महालयप्रकरणे चानुपदमेवोक्तः दर्शमहालययोः संपाते तथा काव्यतंत्रेण नित्यस्य तंत्रं
श्राद्धस्य सिध्यति अथ संक्रांत्यनद्वयविषुवद्वययुगादिमन्त्रादिभाद्रकस्मृतयो दर्शश्रोत्रियागमनप्रयुक्तमद्याभरणीमद्यायुतत्रयो
दर्शवैधृत्य व्यतीपातोपरागपुत्रोत्पत्तिनिमित्तकालभ्ययोगनिमित्तकश्राद्धानि प्रोक्ष्य दीभिर्न सर्वपौर्णमासीश्राद्धानि चैतानि श्राद्धानि
पिंडरहितानि सांकल्पविधिना कार्याणि एतेषु दर्शवत्षट्पुरुषोद्देशः तेनैवामेककालसंपाते तंत्रेण सिद्धिः नित्यश्राद्धस्य प्रसंगसिद्धिः
उपरागश्राद्धस्य भिन्नकालत्वे पृथगनुष्ठानं उपरागश्राद्धेन संक्रांतिदर्शादिश्राद्धानां प्रसंगेण सिद्धिरिति प्रथमपरिच्छेदमतांतरमुक्तं

ध.सिं. ३३.
३५

पुनोत्पत्तिनिमित्तक आहस्यनवदेवताकत्वात्पृथगनुष्ठानं तच्च हेमैव कार्यं न त्वामेव नाप्यन्तेनेति इति आह संवाते निर्णयः अथ तिलतर्पणं तच्च यज्ञादेवावतः पितरस्तपितास्तावत्यित्यगणोद्देशेन तच्चाहं गत्वेन तिलैस्तर्पणं कार्यं तत्र कालनियमः पूर्वतिलोदकं देवैर्प्रत्यवेत्तुपरेहनीत्यादि तदयं निषेधः दशैवाहं आहं तर्पणं तत्र विप्रमित्रमंत्रणोत्तरं वाकारं भोत्तरं वा ब्रह्मयज्ञकरणे ब्रह्मयज्ञांगनित्यतर्पणेनैव दर्शांगतिलतर्पणस्य सिद्धिः ततः पूर्वैव देवोत्तरं वा ब्रह्मयज्ञकरणे आहं यत्पुनोद्देशेन आहं गतर्पणं कृत्वा आहं भः कार्यः प्रात्यहिकं सर्वपितृतर्पणं तु ब्रह्मयज्ञकाले कार्यं एवं युगादिमन्त्रादिसंकांतिपौर्णिमासीवेधतिल्यतीपात आहं पुदरीवत्पूर्वमेव तार्थं आहं सर्वपितृदेवैर्न पूर्व वार्षिक आहं परेद्युरेव आहं यदेवतात्रयोद्देशेन वार्षिक आहं दिनेनित्यतर्पणं तिलैर्न कार्यं सकृन्महालयसर्वपितृदेवैर्न परेद्युरेव अन्येषु महालयपक्षेषु अष्टकान्मष्टकापूर्वेद्युः आहं युगाध्यायवर्षाध्यायमज्जायावर्षाभरणीमाघा आहं पुदिरय आहं चानुब्रज्यतर्पणं आहं यदेवतोद्देशेन आहं संवाते तु यदित्यसंगसिद्धिस्तदा तदीयमेव तर्पणं तत्र त्वेतु पूर्वतर्पणवतां पश्चात्तर्पणवतां च आहं नां समसंख्यत्वे आदावन्ते वा तर्पणं विषमसंख्यत्वे ब्रह्मपुरोधेन संकांतिपुग्रहणे पित्रोः आहं दर्शयतीपाते पितृव्यादि आहं महालये च निषिद्धे विदिने आहं गतिलतर्पणं कार्यमिति केचित् अन्येतु सर्वत्र आहं गतर्पणे कोपिति ध्यादिनिबंधोनेत्याहुः अथ आहं गतर्पणनिषेधः दृष्टि आहं सर्वत्रात्र प्रेत आहं तु मासिके संवत्सरविमोकेन न कुर्वीत तिलतर्पणं तत्र तर्पणप्रकारः परे

राम
३५

हनितर्पणे प्रज्ञात्वा तर्पणं कृत्वा नित्यस्नानं प्रातः संध्यां च कुर्यात् यदा नित्यस्नानं प्रातः संध्यां च आहं गतर्पणं संबंधनाम गोत्ररूपाणि द्वितीयां तालु चार्चस्वधानमस्तर्पयामि इति बह्वैर्दक्षिणहस्तेनाभ्यैरंजलिना तिलैस्तर्पयेत् प्रत्यंजलिमंत्राद्युक्तिः एवं नित्यतर्पणे विज्ञेयं अथ ब्रह्मयज्ञांगेनित्यतर्पणं तिलयुक्ततर्पणनिषेधकालः रविभौमभुवारेषु प्रतिपत्त्येकादशिसप्तमीत्रयोदशीषु भरणीकृत्तिका मघा सुनिशिसंध्यासु गृहे जन्मनक्षत्रेषु भकार्यदिने अन्यदीये शोभनयुतगृहमन्त्रादिषु युगादिषु गजछायायामयनहये च तिलतर्पणं मृदास्नानं पिंडदानं चन कार्यं केचिदयनहये युगादिमन्त्रादिषु तिलतर्पणेन रोषायेत्याहुः विवाहव्रतव्रजसुवर्षमर्द्धतर्द्धकं अन्यत्र संस्कारेमासमासाहं वा तिलतर्पणादिकं महालयमयाक्षयाहं प्राहं विमानकार्यं मसुक्तं अनिषिद्धदिने तिलालाभावे वा हेमरौप्ययुतहस्तेन दर्भमिश्रितमिति तिथिविशेषोष्ठादि रिति मयस्वे अन्नकातीयानां केवाचिद्वायिकादौ परे हनिभरण्यादौ विसर्जनां ते च आहं गतर्पणाचारो न दृश्यते तत्र मूलमयं क्षयाहं आहं दिनेनित्यतर्पणं तिलग्रहणं तु बह्वयं विकटं अयनादी आहं यद्वक्तव्यं तत्पूर्वोद्देशे प्रपद्यते एतच्चोपनयनादि महत्कर्म सुपूर्वेद्युः कार्यं जातकर्म घृत्यकर्म सुतदहरे वा तत्र देशकालो संकीर्त्य सत्यवस्तु संज्ञका विधेदेवानां दीमुखा मातृपितामही प्रपितामहो नो दीमुखाः पितृपितामह प्रपितामहानां दीमुखा मातामह मातुः प्रपितामहः प

ध.सिं.३३.
३५

लीसहितानादीमुखा० एतां अनुदिव्यपार्षणविधानेन सपिंडं न श्राद्धं करिष्यति संकल्पः अर्घ्यकालेनैव यथाप्राण्यासाधनेषु द्वौ द्वौ कु
र्यान्नधाय यवोसिसोमदेवत्वोऽतिष्ठतीति पूर्वोक्तो हेनयवानोप्योशंतस्त्विति ह्ययोर्द्वयोरवाह्य अमुकविश्वेदेवाः प्रीयंतो नां दीमुखाभातरः प्रीयं
तो नां दीमुखाः पितामहः प्रीयंतो इत्यादिनायथास्मिं गंधाणि पुरतो न्यसेत् नां दीमुखामातर इदं वो अर्घ्यमित्यादिनायथास्मिं गंधाभ्या
मर्घ्यपानं विभज्य देयं द्विर्दिगंधदानं चतुर्थीतानुदिव्यस्वाहा ह्यनममेत्यादिदेववदनदानं पिंडदानकाले नां दीमुखाभ्यामातभ्या
स्वाहानां दीमुखेभ्यः पितामहीभ्यः स्वाहेत्येवंप्रत्येकं द्वौ द्वौ विष्णुष्टादत्रापि दद्यात् अत्रातुमंत्रणं कृतं एवं सर्वविभ्यमपि सव्यादि
नादेव धर्मैरेव कार्यमित्यादिसर्वं पूर्वार्धतो ज्ञेयं तत्रानुक्तविशेष एवात्रोक्तः अथ विभक्त्या विभक्त्यनिर्णयः तत्र श्राद्धाधिकारिनिर्णय
ये जीवन्पितृकनिर्णये च प्रायेणोक्तं विशेषस्तु अत्र विभक्तधनानां श्राद्धादिनां सर्वधर्मैः पृथगेव साधिंयंतं प्रेतकर्म योऽग्रमासिका
निचैकस्मैवेत्यादितु प्रागुक्तं अविभक्तानां तु धननिर्णये शाणिस्नानसंध्याज्यं यज्ञमंत्रजपोपवासपारणादिनित्यनेमिनिककाम्या
निपृथगेव आशुसाध्यश्रोतस्मातेनित्यकर्मापि पृथगेव पितृपाकोपजीवीत्याहृतपाकोपजीविकदुतिपक्षांतरं कात्यायनाविपरं पं
चमहायज्ञमध्ये देवभूतपितृमनुष्ययज्ञाज्येष्वेव पाकभेदे आश्वलायनो नां देवदेवभेदो विकल्पेन ज्येष्ठेनाहुते वैश्वदेवे कनि
ष्ठस्य पाकसिद्धौ तेन तृतीया किंचिदन्नमसौ क्षिप्वा विधाय दत्त्वा भोक्तव्यमिति केचित् देवपूजा तु पृथगेकत्र वा प्रतिवार्षिकदशीर्षे

राम
३५

कांतिग्रहणादिश्राद्धा निज्येष्वेव तीर्थश्राद्धाद्यपि युगपत्सर्वेषामविभक्तानां प्राप्तावेकस्यैव भेदेन प्राप्तो भिन्नं एवं गयाश्राद्धे पितृयो
ज्यं काम्यदानहोमादौ इत्यस्याद्ये भ्रात्राद्यनुमत्ताधिकारः मद्यान्नयोदशाश्राद्धं पृथगेवेत्युक्तं अत्र तीर्थश्राद्धं तत्र गंगादितीर्थप्राप्तौ
अर्घ्यावाहनद्विजां शुभनिवेशनं तत्तिष्ठन्नविकिरविसर्जनदिग्बन्धवर्जं सकृन्महालयवत्सर्वपितृगणोद्देशेन धूरिलोचनसंज्ञकं
विष्वादेव सहितं तीर्थश्राद्धं कुर्यात् अग्नौ करणं कृत्वा कृतं करणपक्षे तीर्थजलसमीपे श्राद्धं चेत्तदा प्राकृतमंत्रयुतं जले कार्यं
अन्यथा हस्तादौ पिंडानां तीर्थप्रक्षेप एव प्रतिपत्तिः अत्र तीर्थवासिन एव विधाय विष्णुणा अपि मुख्यः तदभावे अन्ये अत्र श्राद्धी य
देये अन्नादिद्वये च काकश्वादिभिर्दृष्टेपि न दोषः तीर्थश्राद्धं गतर्पणं दरीवत्पूर्वकार्यं देशकालौ संकीर्त्य सर्वगणमुच्चार्य एतेषाम
सुकतीर्थप्राप्तिनिमित्तकं तीर्थश्राद्धं सपिंडं सदैवं सद्यः करिष्ये इति संकल्पः धूरिलोचनविश्वेदेवादि सर्वसकृन्महालयवत् तीर्थ
यात्रायां साग्रेः सपत्नीकस्याधिकारः निरघीकस्य त्वपत्नीकस्यापि स्त्रियाः स्नानदानतीर्थयात्रानामस्मरणादिकं पुत्राद्यनुमत्तैव
सधवायायात्रादिपत्या सहैव तीर्थयात्राविधिः तीर्थयात्रां चिकीर्षुष्याद्विधायोपोषणं गृहे पारणाहेद्यतश्राद्धं रुद्धिधर्मयुतं चरे
त् तथा च षड्देवतं नवदेवतं वा द्वादशैव तं वा बद्धुः सर्पयुतेनाग्नेन श्राद्धं कुर्यात् निवेदनकाले इदं ह्युतं सान्दं दत्तं दास्यमानं चे
त्सादिवदेत् गणेशं विद्यान्तसाध्वं शक्तेममं पूज्य यात्रासकल्यं कृत्वा श्राद्धं शेषेण पारणां कृत्वा ब्रजेदिति केचित् अन्ये तु श्राद्धं

ध. सिं. ३३.
३६

तेयानासंकल्पं कृत्वा श्राद्धोपपत्तिमात्रमादाय ग्रामांतरं कोशान्तरं गत्वा तत्र श्राद्धोपपत्तिं सहितान्तरं पारणमिच्छाः श्रीपर
मेश्वरप्रातिकामः पितृमुक्तिकामो वा मुक्ताय श्रितार्थं वा मुक्ततीर्थं यात्रां करिष्यति यात्रासंकल्पः उपवासात्पूर्वमुत्तमकार्यमि
तिकेचित् अन्येतुप्राथम्यार्थं यात्राया मेवमुत्तममाहुः एवं गयोदेवाकयात्रायामपि मुत्तमविकल्पः उद्यतस्तु गयो गंतुं श्राद्धं कृत्वा घृ
तादिकं विधाय कार्यं दत्तं ग्रामं कृत्वा प्रदक्षिणं ततः प्रतिदिनं गच्छेत्प्रतिग्रहं विवर्जितः यश्चान्यं कारयेत्तत्प्रातीर्थं यात्रां नरेश्वरः
स्वकीयद्वययानाभ्यां तस्य पुण्यं चतुर्गुणं यात्रामध्ये आरोहेन जोदोये वा शुद्धिपयं तं स्थित्वा तदंतरे गच्छेत् विषममार्गे तु न दोषः सं
कल्पितयात्रामध्ये तीर्थांतरास्तौ श्राद्धादिकं कार्यमेव वाणिज्याद्यर्थं गतेनापि मुत्तमोपवासादिकं कार्यं कार्यंतरप्रसंगेन तीर्थं गम
नेर्धर्मं वाणिज्यार्थं गमने पादफलं मार्गे द्विर्भोजनादिकरणे च त्रौपा नहसे वने च पादोनं यानमारुह्य गमने ह्यं अनुषंगेण तीर्थं
प्राप्तौ तीर्थस्नानात्स्नानजं फलं न तीर्थं यात्राफलं मार्गे तरानदी प्राप्ते स्नानादिपरपारतः अर्वागे वसरस्वत्या एष मार्गो तोविधिः
तीर्थसामीप्यप्राप्तौ विधिः यानानितुपरित्यज्य भाव्यं पादचरैर्नरेः भक्त्या च विलुठेत्तत्र कुर्वीत देवं च कार्यं तीर्थप्राप्तिपूर्वदिने तीर्थं
प्राप्तिदिने वा उपवासः कार्यः तीर्थं मुसलस्नानं कृत्वा उद्भूयः प्राप्नुवन्वा केशश्मश्रुजोमनस्वान्युदसंस्था निवापयेत्ततः स
मंत्रकं स्नानं तत्र प्रणवेन जलमालो ज्यतीर्थमावाह्य ॐ नमो देवदेवाय शितिकं गयदं गिने रुद्राय चापहस्ताय चाक्रिये वेधसे न

राम
३६

मः सरस्वती च माविनी वेदमाता गरीयसी सन्निधात्री भवत्यत्र तीर्थे पापप्रणशिनी ति स्नायात् रोषः स्नानविधिर्नित्यवत् ततः त
र्पणादि तीर्थं श्राद्धं श्राद्धोत्तरदिने ततो गमनं न श्राद्धदिने मुत्तमं नोपवासश्च सर्वतीर्थेष्वयं विधिः वज्रयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालं विरजं ग
यां सर्वतीर्थे धिति प्रसिद्धमहातीर्थं द्विष्यर्थः दशमासोत्तरं पुनस्तीर्थं प्राप्तामुत्तमादि तीर्थं विधिः मया गेतु योजनत्रयादागतस्य दशमा
सादवीगपि प्रयोगे जीवत्यितके गुर्धिणी पतिरुत्तं रुद्रबालानामपि सभर्तृकस्त्रीणामपि प्रथमयात्रायां वपनं केचित्सभर्तृकस्त्रीणां
सर्वां केशान्समुद्धृत्य छेदयेद्गुलद्वयमित्याहुः तत्र वेणीदानविधिर्द्वितीयपरिच्छेदे उक्तः यतिभिस्तु तीर्थे पि क्रतुसंधिष्वेव केशोप
स्थवर्जं वपनं कार्यं तीर्थप्राप्तवविलंबेन स्नानपित तर्पणश्राद्धादिकुर्यात् न पर्वोदिकालं विचारयेत् आक्रमिकमहातीर्थं प्रा
प्तौ द्विदिनादि वा सासं भवे भुक्तेनापि रात्रावपि स्नानं किनापि ग्रहणपूर्वणी स्नानं हिरण्यादिना तीर्थं श्राद्धं च कार्यं एवं मलमासे
पियोज्यं अथ पशुसंस्नानं मातरं पितरं जायां भ्रातरं सुहृदं गुरुन् तीर्थं स्नायाद्यमुद्दिश्य सोष्टमं शालभेनरः यद्वा प्रतिकृतिं दत्त
मयी स्वतीर्थवारिषु मज्जयेच्च यमुद्दिश्य सोष्टमं शालभेनरः यद्वा प्रतिकृतिं दत्त
पि ह्यंसक्तु संयावयाय सपिण्याक गुणान्यतमाजि पिंजानां तीर्थं प्रक्षेप्य एव नान्यप्रतिपत्तिः एतच्चापुत्रया विधयया कार्यं स
पुत्रयानकर्तव्यं भर्तुः श्राद्धकृदा चनेति स्मृतेः अनुपनीतेनापि कार्यं यतीनां पुनर्कर्तव्यं ह्यं प्रदर्शयेभिस्तु गयोगत्वा न पिंडः

ध.सिं.३३-
३७

इदं स्त्रीविशेषं पदे पितृभ्यः सह मुच्यते एवं कृपयदादिष्वपि पित्रा प्रदर्शनमेव तीर्थं प्रतिहोर्बल्येन प्रतिग्रहे दशमां वा दानेन शुद्धिः श्रीविठ्ठलं
रुक्मिणीं च विप्रो दीनवत्सलो ध्यायद्यसिद्धयेन त्वावक्ष्येथाशौचं निर्णयं । तत्रादौ गर्भनाशजननाद्याशौचं आचतुर्थी इवेत्त्रावः पातपंच
मषष्ठयोः अतश्च प्रसूतिस्त्याज्याशौचं विविच्यते । तत्र गर्भस्त्रावे आद्यमासत्रये मातुस्त्रिरात्रं चतुर्थमासे च तुरात्रमस्य त्वत्सुमा
शौचं पित्रादिसपिंडानां स्त्रावमात्रे स्नानाच्छुद्धिः पंचमषष्ठमासयोर्गर्भपाते गर्भिण्या माससमसंख्यं क्रमेण पंचषट्दिनानि अस्पृश्यत्वं ल
क्षणमाशौचं पित्रादिसपिंडानां तु त्रिदिनं जननाशौचं मृताशौचं तु नास्ति इदं स्त्रावपाताशौचं सर्ववर्णसाधारणं गर्भिण्या सप्तमासप्रभ
तिप्रसवे मातुः पित्रादिसपिंडानां च संपूर्णं जननाशौचं तच्च विप्रदशाहं क्षत्रिये द्वादशाहं वैश्ये पंचदशाहं शूद्रे मासः संकरजातीनां शूद्र
वत् विज्ञानेश्वरस्तु नैषामाशौचं किंतु स्नानमात्रमित्याह सर्ववर्णेषु दशाहं वा जननाशौचं गर्भिण्या दशाहमस्य स्थलं कर्मानधिकारस्त
कन्यात्पत्नौ मासं पुत्रोत्पत्तौ त्रिंशतिरात्रं इदं स्वस्वाशौचं तस्मिन् विप्रः स्त्रियाः क्रमेण चत्वारिंशच्चिंशदिनान्यनधिकारः पितुः सापत्न
मातुश्च कन्यायाः पुत्रस्य नोत्पत्तौ स चैतस्मान्नास्तीति त्वत्सुमासपिंडादिसपिंडानां जननाशौचं कर्मानधिकारमात्रं कर्माद्यतिरिक्तकाले स्य
नेहोद्यो न जातकर्मणि दाने च नाल्लोदनात् पूर्वपितुरधिकारः एवं पंचमषष्ठदशमादिने पुदाने जन्मदादिपूजने चाधिकारः तत्र विप्राणां
प्रतिग्रहे दोषो न कूटस्थमारभ्य सप्तमपुरुषपर्यं ताः सपिंडाः ततः सप्तसमानोदकाः ततः सप्तैकविंशतिपर्यं ताः सगोत्राः तत्र सपिंडानां

राम
३७

ध.सिं.३३-
३८

माधवस्तु पितृगृहे कन्यायाः प्रसूतौ पित्रोस्त्रिरात्रं तद्वर्तिभ्रातृणां मेकाह इत्याह कन्यायापतिग्रहप्रसवे पित्रादीनां नाशौचं मृतजातेऽपि
शौचसपिंडानां संपूर्णमेव जननाशौचं मृताशौचं नास्ति जननोत्तरं नाल्लोदनात् पूर्वपितुः मरणे पित्रादिसपिंडानां त्रिदिनं जननाशौचं मातु
स्तु दशाहमेव मृताशौचं तु नास्ति नाल्लोदनात् उत्तरं दशाहमात्रं तस्मिन् विप्रमरणे सपिंडादीनां संपूर्णमेव जननाशौचं मृताशौचं तु नास्ति अ
थ मृताशौचं तत्र मृताशौचवतां अस्पृश्यत्वं कर्मानधिकारश्च दहनंतरं नाम करणात्मा कुत्रिधुमरणे सपिंडानां स्नानमात्रं मातापित्रोस्तु
पुत्रमृतौ त्रिरात्रं कन्यामृतौ वैकाहः सापत्नमातुः सवैत्रपितृवत् नाम्नः पूर्वस्वननमेव नित्यं नामकरणानंतरं च दशकरणपर्यंतं तद्भा
वे वर्षत्रयपर्यंतं दाहस्वननयोर्विकल्पः नामकरणानंतरं दंतोत्पत्तेः प्राप्नुमरणे दाहे सपिंडानामेकाहः स्वननं तु स्नानाच्छुद्धिः माता
पित्रोरुभयत्रापित्रिरात्रं कन्यामृतौ तु त्रिपुरुषसपिंडानां मुभयत्र स्नानाच्छुद्धिः मातापित्रोः कन्यामृतौ दंतोत्पत्तिपर्यंतं मुभयत्रैकाहः अ
त्र नामकरणं द्वादशादिनोपलक्षणं दंतजननं सप्तममासोपलक्षणं तेन द्वादशादिनमारभ्य षण्मासपर्यंतमेकाहादिफलितं सप्तममास
प्रभृति च दशकरणपर्यंतं तद्भावे तृतीयवर्षपर्यंतं दाहे स्वनने वा सपिंडानामेकाहः केचित् स्वनने एकाहो दाहे त्रिरात्रमित्याहुः मा
तापित्रोरुभयत्र त्रिरात्रं एतत्पुत्रमृतौ कन्यामृतौ तु वर्षत्रयपर्यंतं सपिंडानां स्नानाच्छुद्धिः मातापित्रोः सप्तममासप्रभृति कन्यामृतौ
त्रिरात्रं विज्ञानेश्वरस्तु एकादशदिनमारभ्य यावदुपनयनं पुत्रमृतौ कन्यामृतौ तु मावद्दिवाहं मातापित्रोस्त्रिरात्रमेवेत्याह प्रथमं

राम
३८

दशाहमित्युक्तं सोदकानां निरात्रं सगोत्राणामेकराजमिति नागोजीभट्टीये अन्येतुसगोत्राणां नागोत्रमित्याहुः अयं सपिंडसोदकाद्या
 शौचविभागोजननमरणे च समानी मरणेतु आशौचविच्छेदे पिस्नानमात्रं यावदेककुलत्वज्ञानं तावद्भवत्येनेति विशेषः अत्रेदं बोध्यं कृदस्था
 दारभ्य संततिभेदे एकसंततौ कश्चिदष्टमोपरसंततौ च कश्चित्सप्तमस्तयोर्वैकतः सापिंड्यानुवृत्तिः परतो निवृत्तिरित्युक्तं तत्राष्टमेन निवृत्तसा
 पिंड्यैकेन सप्तमादीनां परसंततिस्थानां जनने मरणे त्रिदिनमाशौचं कार्यं सप्तमेन त्वनुवृत्तसापिंड्यैकेनाष्टमादीनां जनने मरणे वा दशाहमेव
 कार्यं एवं सोदकनिरात्रादौ कन्याविषयकत्रिपुरुषसापिंड्ये चोक्तं अत्राष्टमस्य मृतपितृकृते जीवितकृते च त्रिदिनमेव अंबकीये
 भट्टोजीये नागोजीये चाशौचप्रकरणे अन्यत्र च पित्रादिजीवनाजीवकतविशेषोद्देशनादितिकेचित् अपरे तु निर्णयसिद्धौ सापिंड्यप्रकर
 णे आदशाभाहमे विच्छिन्निरित्यादि सुमंतुवाक्यस्य शब्दपाणि कृतव्याख्याने एकपिंडदानत्रिभ्यान्वयित्वरूपसापिंड्यलक्षणमनुवृत्त्यजी
 वत्पित्रादिनिकस्य प्रणितामहात्परेत्यर्थः पिंडभाजस्तद्धर्षत्रयोनवपुरुषपर्यंतं तत्पितृजीवनेः पुरुषपर्यंतं सापिंड्यमिति प्रतिपादनादष्टमादेः पित्रा जीवने दशाहं दशाह
 माशौचं पित्रादिमरणोत्तरमेव त्रिदिनमिति वदति अत्रममहितीयपक्ष एव युक्तो भाति पितृगृहे केन्या प्रसूतौ पित्रोस्तु कृहवर्तिभ्रातृणां
 चैकाहः पितृगृहवर्तिपितृयादीनां सर्वेषां पितृसपिंडानां एकाह इति स्मृत्यर्थसारे एवं भ्रात्रादिगृहे भगिन्यादिप्रसवे पितृव्यामेकाहः

न

राम

३५

धौदौकृतचूडस्य पुत्रस्य मरणे पित्रादीनां सर्वेषां त्रिदिनं नियतं दशाहं निश्चयतः त्रिवर्षे धौकृतचूडस्याकृतचूडस्य वा मरणे च नाशौचं
 किं तु स्नानमात्रं अनुपनीतभ्रातृमरणे भगिन्यानाशौचं ऊनद्विवर्षस्य रवननं मुखं अनुगमनं वैकल्पिकं पूर्णाद्विवर्षस्य द्वाहो मुखः अ
 नुगमनं नित्यं अत्र द्वाहोदकदानादितृष्णीमेव कृतचूडाय पूर्णत्रिवर्षाय च भूमौ पिंडदानं दंतजननपर्यंतं तु लम्बवयस्केभ्यो तदुद्देशादुद्भव
 नं त्रिवर्षांतं च जंतं वा पायसदानं तद्धर्षमुपनयनपर्यंतं माशौचांतं सवमस्केभ्यस्तदुद्देशेन भोजनादिदानं स्त्रीशूद्रयोस्तु कृतचूडयोर
 पुदकदानादिवैकल्पिकं शूद्रस्य त्रिवर्षपर्यंतं मेतदेवाशौचं अस्मोपनयनस्थाने विवाहः तथा च त्रिवर्षे धौविवाहपर्यंतं तदभावेऽपि
 उत्रावर्षपर्यंतं द्वाहस्य मरणे त्रिदिनं तद्धर्षजात्याशौचं कन्यायावर्षत्रयानंतरं वा कुदानात् प्राकृमरणे त्रिपुरुषसापिंडानामेकाहः
 मातापित्रोस्त्रिदिनं दाहादितृष्णीवान्दानोत्तरं विवाहात् प्राकृकन्यामरणे पितृसपिंडानां भर्तृसपिंडानां च त्रिदिनं अनोभयकुले पितृ
 त्रपुरुषसापिंड्यं दाहादितृष्णीमेव जनने उपनीतमरणे चाति कालाशौचं नास्ति पितुरपत्यजननम्रवणे देशांतरे कास्त्री तरे स्नानं भ
 वत्येव अनुपनीतमरणेति काले पिस्नानं भवत्येनेति स्मृत्यर्थसारे अनुपनीतस्यारूढकन्यायाश्च मातापितृमरणे एव दशाहशौचं
 अन्यमरणेतु न किमपि उपनयनोत्तरं मरणे सपिंडानां दशाहं सोदकानां निरात्रं सगोत्राणामेकाहं स्नानाच्छुद्धिर्वेत्यादिविशेषः प्रायु
 क्तो नात्रानुसंधेयः स्त्रीशूद्रयोर्विवाहोत्तरं मरणे दशाहः शूद्रस्य विवाहाभावेऽपि उत्रावर्षोत्तरमित्युक्तं विवाहोर्ध्वं कन्यायाः पितृगृहे

ध.सिं.३३.
३९

मरणेमातापित्रोः सापलमातुः सापलभ्रातुः सोदरभ्रातुश्च त्रिरात्रं पितृव्यादीनांतद्गृहवर्तिनामेकाहः तद्गृहवर्तिनामसविंशानामेकाहः
तिकेचित् ग्रामांतरेमृतोपित्रोः पक्षिणीतिकेचित् ऊढायाः कन्यायाः पतिगृहेमरणेपित्रोः सापलमातुश्च त्रिरात्रं भ्रातुः पक्षिणी पितृव्या
दीनामेकाहइतिकेचित् मातापित्रोर्मरणेसापलमातुर्मृतोवृद्धकन्यायास्त्रिरात्रं दशाहंतः दशाहोर्ध्वं कात्यांतरेवत्सरांतरेपिपक्षिणी
भ्रातुरुपनीतस्यविवाहितभगिन्याश्च परस्परगृहमरणेपरस्परस्यत्रिरात्रं गृहोतरं मृतोपरस्परस्यपक्षिणी ग्रामांतरेएकाहः असं
तनिर्गुणत्वेएकग्रामेपिस्नानं एवंसापलभ्रातृभगिन्योरपि भगिनीमृतोभगिन्याअप्येवमेवेतिभाति ऊढकन्यायाः पितामहपितृव्यादि
मरणेस्नानमेव मातुलमरणेभगिनीपुत्रस्यभगिनीकन्यायाश्चपक्षिणी उपकारकमातुलमरणेस्वगृहेमातुलमरणेचत्रिरात्रं अनु
पनीतमातुलमरणेग्रामांतरेमातुलमरणेचैकरात्रं एवंसापलमातुलमरणेपिमातुलानीमरणेभर्तृभगिन्यपत्यस्यस्त्रीपुंसरूपस्य
पक्षिणी सापलमातुलानीमरणेतुनाशौचं अनुपनीतभागिनेयमरणेमातुलस्यमातुलान्याश्चपक्षिणी एवंसापलभागिनेयमृतेपि
अनुपनीतभागिनेयमरणेमातुलस्यमातुलान्याश्चपक्षिणी एवंसापलभागिनेयेपि अनुपनीतपदेनावशिष्टोपनयनमात्रः कृतच
उः वृद्धायाअभावेनिवर्षोर्ध्वयस्कोवाद्याद्यतिभाति एवमग्रेष्वनुपनीतपदस्यार्थोबोध्यः भाजिनेयीमरणेतुस्नानमात्रमितिभाति
मातामहमरणेदुहित्रपत्यस्यपुत्ररूपस्यकन्यारूपस्यचात्रिरात्रं ग्रामांतरेपक्षिणी मातामहोचमृतायांदौहित्रदौहित्र्याश्चपक्षि

राम
३९

णी अत्रसर्वत्रपुरुषस्योपनीतस्यैवस्त्रियाश्च विवाहितायाएवमातापित्रातिरिक्ताशौचेधिकारइत्युक्तं अत्रमातुलमातुलानीमातामहा
महादिमृतोऽप्यपत्यस्याशौचोक्तिरुच्यवकीयानुसारेण अन्यत्रतुनेवस्यमुपलभ्यते उपनीतदौहित्रमरणेमातामहस्वमातामहाश्चत्रि
रात्रं अनुपनीतदौहित्रेमृतेमातामहस्यमातामहाश्चपक्षिणी दौहित्रीमरणेतुनाशौचमितिभाति श्वश्रुश्चशुरयोर्मरणेजामातुः सान्निधौ
त्रिरात्रं असन्निधौपक्षिणी उपकारकयोर्मरणेतुसन्निधौचपित्रिरात्रमेव ग्रामांतरेएकरात्रं भार्यामरणेननिवृत्तसंबंधयोः श्वश्रुश्चशु
रयोरनुपकारकयोर्मृतेतुपक्षिणी एकाहोवेतिभाति जामातरिमृतेश्वश्रुश्चशुरयोरेवावस्थानालुद्धिर्वा स्वगृहेजामातृमरणेत्रिरात्रं उपनी
तेशालकेमृतेभगिनीभर्तुरेकाहः अनुपनीतेतुशालकेस्नानं ग्रामांतरेमृतेपिस्नानं भार्यामरणेननिवृत्तसंबंधेशालकेस्नानमितिनागोजी
भट्टीये शाःनकसुतमरणेस्नानं कश्चिच्छालकायांमृतायांशालकेवेदेकाहदिकमाह मातुः स्वसरिमृतायांस्वस्रपत्ययोः कन्यापुत्रयोः
पक्षिणी एवंसापलमातुः स्वस्रमरणेपि पितुः स्वसरिमृतायोभ्रातृपत्ययोः कन्यापुत्रयोः पक्षिणी पितुः सापलस्वस्रमरणेतुस्नानमात्रं
भ्रातृपत्यमरणेतुपितृपुत्रः स्नानं स्वगृहेपितृपत्यमातृपत्यमरणेचउपनीतबंधुनयमरणेपक्षिणी अनुपनीतस्यगुणहीनस्यवा
बंधुनयमरणेएकाहः स्वगृहेमरणेतुत्रिरात्रं अत्रबंधुनयपदेनात्म बंधुनयंपितृबंधुनयंमातृबंधुनयमिति नवबंधुनययोः त्रि
यथा आत्मपितृपुत्रः पुत्राआत्ममातृपुत्रः पुत्राः आत्ममातृपुत्राश्च विज्ञेयाआत्मबोधाः पितुः पितृपुत्रः पुत्राः पितृमातृपुत्रः

ध.सिं.३३.
४०

सुताः पितुर्मतुल्यपुत्राश्च विज्ञेयाः पितृबन्धवाः मातुः पितृवसुः पुत्रामातुर्मतुल्यसुः सुताः मातुर्मतुल्यपुत्राश्च विज्ञेया मातृबन्धवा
इति पितृवसुस्त्रादिकन्याभिस्तु विवाहितानामरणे तद्वन्धुवर्गस्त्वेकैनेति वचनवत्त्वादेकान्वदानां तु मरणे स्नानमात्रमिति निर्णयसिं ध्यात्रायः
नानोजीभृद्वास्तु बन्धुवर्गस्य पुत्रपदं कन्यापदं कन्यामिव्याहुः तन्मते पितृवसुस्त्रादिकन्यानां मृदानां मरणे पक्षिणी अन्वदानामेकाह
स्यादि पितृवसुस्त्रादिकन्याभिस्तु बन्धुवर्गस्य मरणे स्नानमात्रं कार्यमिति सिं ध्यात्रायेन सिध्यति भट्टमते तु पुत्रपदवत्तद्वाक्यस्याप्यपदस्या
पिकन्यापरत्वापत्त्या कन्याभिरपि बन्धुवर्गस्य शौचं कार्यमित्यापत्तितत्र च बहु त्रिष्टाचारविगानमिति सिं ध्यात्रायो युक्तो भाति अत्र
दंतत्वं देवदत्तीयबन्धुनवकमध्ये आत्मबन्धुने संबंधसाम्यात्परस्परमात्रौ च अवशिष्टबन्धुषट्के तु बन्धुषट्कमरणे देवदत्तस्या
शौचं देवदत्तस्य मरणे तु बन्धुषट्कस्य नाशौचं संबंधभावादिति सुधीभिरुक्तं दत्तकस्य मरणे पूर्वपरपित्रोस्त्रिरात्रं सपिंडानामेका
हमाशौचं नीलकंठीये दत्तकनिर्णये तु उपनीतदत्तकं दौषात्तदपित्रादिसपिंडानां दशाहदिकमेवाशौचमित्युक्तं दत्तकेनापि पूर्वा
परपित्रोर्मृतौ त्रिरात्रं पूर्वपरसपिंडानां मरणे एकाहमरणः पितृशौचे देहिककरणे तु कर्मोदशाहमेव दत्तकस्य पुत्रपौत्रादेर्जन
ने मरणे वा पूर्वपरसपिंडानामेकाहः एवं पूर्वपरसपिंडमरणे द्वावपि दंतकपुत्रपौत्रादेरेकाहः इदं सपिंडसमानोदकभिन्ने दत्तक
ते ज्ञेयं सगोत्रे सपिंडे सोदके च दत्तकते यथाक्रमं दशाहं त्रिरात्रं च यथा प्राप्तं भवत्येव आचार्यमते त्रिरात्रं ग्रामांतरे पक्षिणी उपनी

राम
४०

यवेदाध्यापक आचार्यः स्मार्तकर्मनिबोहकोप्याचार्यः आचार्यभार्यासुतयोर्मरणे एकाहः मंत्रोपदेशकगुरुमरणे त्रिरात्रं ग्रामांतरे प
क्षिणी शास्त्राध्यापको व्याकरणज्योतिःशास्त्राद्यं गाध्यापकश्चान्त्वनसंज्ञस्तन्मरणे एकाहः सकलवेदाध्यापकगुरुमरणे पक्षिणी वे
देकदेशाध्यापकउपाध्यायस्तन्मरणे एकाहः विध्यस्योपनीयाध्यापितस्य मृतौ त्रिरात्रं निवृत्ताध्ययनस्य मृतौ पक्षिणी परोपनीत
स्य बहुकालमध्यापितस्य मरणे एकाहः सहाध्यायी मृतौ पक्षिणी ऋत्विजिअनिवृत्तः कृत्तिकर्मणि मृतौ त्रिरात्रं ग्रामांतरे पक्षिणी क
र्मनिवृत्तौ ग्रामांतरे एकाहः एकग्रामे पक्षिणी एवं याज्यमरणेपि सार्यवेदाध्यायी श्रोतस्मार्तकर्मनिष्ठश्च श्रोत्रियस्तयोर्मरणे मेत्री
गृहानंतर्थादिसंबंधे त्रिरात्रं एकतरसंबंधे पक्षिणी संबंधभावे एकाहः सवर्णमित्रमरणे एकाहः यतिमरणे सर्वसपिंडानां स्नान
मात्रं स्वगृहे उदासीना सपिंडमरणे एकाहः स्वाधिष्ठितस्वगृहे असपिंडमरणे च आशौचप्रबोजकसंबंधिनि स्वगृहे मृतौ त्रि
रात्रं ग्रामाधिपदेशाध्यापकमृतौ सज्योतिः दिवामरणे रात्रौ स्नानाबुद्धिः रात्रिमरणे दिवा स्नानाबुद्धिरितिसज्योतिः पदार्थः प
क्षिणी पदार्थस्तु दिवामरणे स दिवसः सारात्रिर्द्वितीयदिवसे नक्षत्रदर्शनपर्यंतमिति आगामिवर्तमानाह दंडयुतामध्यगता रात्रिः
रात्रिमरणे सारात्रिस्तु तत्र महीभान्निश्चेति पक्षिणी केचित्तरात्रिमरणे विमरणादिना द्वितीयदिनस्थानक्षत्रपर्यंतमेव पक्षिणी प
दार्थरत्याहुः एवमतिर्लक्ष्णं विषये दिवारात्रौ वा मरणे स्नानानुसारेण पक्षिणी व्यवस्था योज्या आचार्यमातुल्यनादीनां त्रिरात्राद्या

ध.सिं.३३-
५१

शौचमन्यस्मिन्त्यकर्मकर्तव्येति शिष्यादीनां अत्यकर्मकर्तव्येति तु दशाहमेव ग्राममध्ये यावत्तु वसति स्थिता ग्रामस्याशौचं नगरे
तु नैव ग्रामनगरलक्षणाभ्यन्तरे गृहे गवादिपशुमत्तौ यावत्तु वसति स्थिता वराशौचं द्विजगृहे भुनोमत्तौ गृहस्य दशरात्रमाशौचं शुद्ध
मरणमासं पतितमत्तौ मासद्वयं म्लेच्छादिमत्तौ मासचतुष्टयं दासानागहजातकीतऋणमोक्षितऋणव्यादिप्रकाराणां स्वामिम
रणे स्वजातीयाशौचं युद्धराक्षसाद्यतेन सद्यो मृते स्नानमार्जनं नाशौचं अत्यकर्मपि दशाहदिकं सद्य एव कर्तव्यं युद्धक्षतेन कात्त
तरे मरणे एकाहः अहाहर्ध्वं युद्धक्षतेन मरणे पराश्रयवहते युद्धकपटेन हते च त्रिरात्रं युद्धक्षतेन सप्तरात्राहर्ध्वं मत्तौ दशाहस्या
हुः शिष्टास्तु युद्धहतस्य सद्यः शौचादिकं लौकिकविहितान्नवदति प्रयागादौ कृष्णमरणे स्नानमार्जनं प्रायश्चित्तार्थं मस्या
दिमरणे एकाहः महारोगपीडाक्षमानां जलादिप्रवेशे त्रिरात्रं अत्रापि न विष्टाचारसंमतिः एवं काशगृहे मृतस्यैकरात्रेपि
अथाति क्रांताशौचं तत्र जननशौचेति क्रांताशौचं नास्ति पितुः स्नानमार्जनं तत्रापि भवति मृताशौचेपि अनुपनीतमरणादि
निमित्तेषु त्रिरात्रैकरात्रेषु मालुबादिपरगोत्रीयमरणानिमित्तकेषु पक्षिणी त्रिरात्रादिषु चाति क्रांताशौचं नास्ति ततोदकन्ययाः
पित्रोर्मरणे त्रिरात्रेति क्रांतेपि दशाहं तस्मिन् हंत हर्ध्वं वत्सरांतरे पक्षिणीत्युक्तं एवं सोदकादिविषयत्रिरात्रादिषु अति क्रांताशौ
चं न स्नानमार्जनं तत्रापि कालांतरेपि भवत्येव किंतु दशाहदिमृताशौचविषयमेव अति क्रांताशौचं कर्तव्यं तत्र दशाहोदोदो

राम
५१

वानां त्रिरात्रादीनां च तदशौचमध्ये ज्ञाने वशिष्टादिनैः श्रुतिः पुत्रादेशविशेषादिनैरेव समापनीयं एवं अस्मि
पर्णशरसंस्कारे विशेषेणैव एवं सोदकत्रिरात्रे विशेषेण श्रुतिः त्रिरात्राद्युत्तरंतु दशाहं नृनाशौचानां दशाहमध्ये ज्ञानेपि नाति क्रांताशौचं
किंतु स्नानमार्जनं मातापित्रोर्मरणे द्वादशोपि वत्सरांतरेपि भवत्येव पुत्रस्य भवणप्रभृतदशाहदिपूर्णे मेवाशौचं द्वययोः परस्परदेशांतरे का
लांतरेपि द्वादशाहमेव सपत्नीनां परस्परदेशां काळविशेषानपेक्षं दशाहमेव सापत्न्यात्तु मरणे पुत्रस्य दशाहोर्ध्वं देवाकालानपेक्षं त्रिरा
त्रं औदस्युत्तरंतु मातापित्रोर्वत्सरांतरेपि त्रिरात्रं दशाहोर्ध्वं एकदेशे सपिंडमरणे ज्ञाते मासत्रयपर्यंतं त्रिरात्रं षण्मासपर्यंतं पक्षिणी
नवमासपर्यंतमेकरात्रं ततो वर्षपर्यंतं सज्योतिः स्नानमार्जनं वा माधवमते पक्षत्रयपर्यंतं त्रिरात्रं षण्मासपर्यंतं पक्षिणी वर्षपर्यंतमेकरा
त्रं वर्षोर्ध्वं स्नानमार्जनमिति अत्रापदनापद्विषयत्वेन व्यवस्था अथ देशांतरे सपिंडमरणे दशाहोर्ध्वं ज्ञाते पक्षत्रयपर्यंतं त्रिरात्रं षण्मा
सपर्यंतं पक्षिणी नवमासपर्यंतमेकाहः वर्षपर्यंतं सज्योतिरिति माधवमतं विज्ञानेश्वरस्तु देशांतरे सपिंडमरणे दशाहोर्ध्वं ज्ञाते स्नान
मार्जनमित्याह अत्र माधवमतमेव युक्तं अति क्रांताशौचं न्यवस्थानिमित्तकाशौचं न्यवस्थाने साधारणं देशांतरे विप्रस्य विंशतियोज
नात्परं क्षत्रियादेः क्रमेण चतुर्विंशतिविंशत्यष्टियोजनैः केचिद्विप्रस्य त्रिंशद्योजनपर्यंतं देशांतरमाहुः भाषाभेदसहितमहागिरिणा
भाषाभेदसहितमहानद्यावाव्यवधानमपि देशांतरं अचुकेति भाषाभेदसहितमपि गिरिनिदीव्यवधानं देशांतरमाहुः तद्योजनविंश

३

ध.सिं.३३
४२

विंशत्यादिसंख्यानिचतुरादिन्यत्रेपिदेशांतरत्वसंघादकतयायोज्यमितिभाति अन्यथासहजद्वीपरपूर्वतारवासिनामेकयोजनम
ध्वेपिदेशांतरत्वापत्तेः अनसगोमविषयाशौचाभ्येवभार्यापतिपुत्रादिभिः सर्वैरनुष्ठेयानि यानितुमातुल्यत्वमितिनीत्यादिप्रयुक्तानिभि
नगोत्राशौचानितेषुजायापतिपुत्रादिमध्येयत्संबंधियत्ततेनैवानुष्ठेयंनसर्वैः रात्रौजननमरणोरात्रौमरणज्ञानेवारात्रिभिर्भागोक्त्याप्रथ
मभागद्वयेपूर्वदिनं तृतीयभागेउत्तरदिनमारभ्याशौचं यद्वाध्यानात्प्राक्पूर्वदिनंपरतःपरदिनं अत्रदेशाचारादिनाव्यवस्था आहिताग्ने
र्मंत्रवदाहदिनमारभ्यपुत्रादिभिराशौचकार्यं अनाहिताग्निपदेनश्रौताग्नित्रयवान्याह्यः तद्विन्नेगह्याग्निमानयिअनाहिताग्निपदेन
ग्राह्यः आहिताग्नेर्विदेशे मरणोभंनवदाहात्पूर्वपुत्रादीनामाशौचसंध्यादिनित्यकर्मलोपश्चनास्तिमंत्रवदाहमारभ्यपुत्रादिसर्पिडा
नांडुहितदोहिनादिभिन्नगोत्राणांवाशौचंनवत्येव नत्वतिकांतनिमित्तकाशौचाभावेस्तद्वासेवा अतएवाहिताग्नेः पणशरदाहेपिदवा
हमेवदेशांतरेकालांतरेपिसिध्यति अनाहिताग्नेर्मरणदिनादारभ्यपुत्रादिभिराशौचकार्यं अनाहिताग्नेर्देशांतरेमरणेतिक्ताशौचं
मरणश्रवणानंतरमेवपूर्वोक्तव्यवस्थयाकार्यं अनाहिताग्नेरस्थिदाहपणशरदाहयोस्तु पूर्वमग्रहीताशौचंवाभीषुनयोर्देशाहमेव गृही
ताशौचयोस्तुसंस्कारकर्तृभिन्नयोर्दाहकालेनिरात्रं संपत्त्येवमिथश्चैवपत्नीसंस्कारपत्युश्चैवं एतद्विन्नसंविज्ञानांतुपूर्वमग्रहीताशौचा
नामनाहिताग्निसंस्कारकालेनिरात्रं गृहीताशौचानांतुसर्पिडांदाहकालेस्तानमाने इदं संपिंशनांनिरात्रादिकंपुत्रादेर्देशाहादिकं

राम
४२

चदशाहोर्ध्वसंस्कारकरणेज्ञेयं दशाहमध्येसंस्कारकरणेतुशेषदिनैरेवशुद्धिः कर्मसमाप्तिश्च आहिताग्नेरेवदशाहमध्येपिशरीरदाहेअस्थि
दाहेपणशरदाहेवाशौचेणशुद्धिः समंत्रकदाहदिनस्यैवप्रथमदिनत्वादित्युक्तं दशाहोर्ध्वदेशांतरमतप्राहिताग्निवीतीश्रवणदिनात्कृत
निरात्राशौचानांसर्पिंशनांचतुर्थीदिनेषुसंस्कारारंभेदाहकालेस्तानं अग्रहीताशौचानांविदिनमेव भार्यापुत्रादेःश्रवणदिनादारभ्यद
शाहं द्वितीयादावहन्यारंभेचतुर्थीदिनेसर्पिंशुद्धिः भार्यादेर्देशाहमेवश्रवणदिनादिसुहृद् देवांतरगतस्यद्वादशवर्षादिप्रतीक्षोत्तरंपर्ण
शरदाहेयैवमेव पुत्रादेःसर्पिंशनांचदशाहान्निरात्रादिकमूर्त्तं प्रतीक्षाचयदारभ्यवातीनेश्रुयतेतदारभ्यचंदशवर्षाणिमातापित्रोः
अन्येषांपूर्वैरेवसिर्विशतिः मध्यमेपंचदशो उत्तरेवयसिद्वादशप्रतीक्षासुक्त्यादिभिर्मरणानिश्रव्यासंभवेकार्या अथाशौचसंपातेनिर्णयः
दशाहमृताशौचदशाहस्यततोन्मनस्यवामताशौचस्यसंपातेपूर्वप्रवृत्ताशौचसमाप्त्याशुद्धिः १ दशाहजननाशौचदशाहन्यनंवाजनना
शौचंपततिचेत्पूर्वप्रवृत्तसमाप्त्याशुद्धिः २ दशाहमृताशौचजननाशौचदशाहं न्यहंवा संपतेतदारभ्यताशौचसमाप्त्याशुद्धिः ३ न्यहंमृता
शौचेन्यहंततोन्मनंवामताशौचंन्यहंजननाशौचंवा संपतेतदारभ्यप्रवृत्तांतेशुद्धिः ४ त्रिदिनजननाशौचेत्रिदिनजननाशौचपातेपूर्व
तेशुद्धिः ५ पक्षिणीमृताशौचेपक्षिण्येकाहान्यंतरमृतकपातेपूर्वतेशुद्धिः ६ जननाशौचेनसमेनाधिकेनवामताशौचंवापेति पक्षि
ण्यादिरूपमृतकेन त्रिदिनं दशाहंवाचजननाशौचंत्रिदिनमृताशौचेनदशाहंजाताशौचंचनापेतीतिबह्व्यः कश्चित्मृतेनापिमृतके

ध.सिं.३३.
४३

चतुर्थमा च

नाधिकस्यापिजाताशौचस्यनिवृत्तिरित्याह त्रिदिनमृताशौचंनदशाहंमृतकंननिवर्तते एवंपक्षिण्यात्रिदिनमेकाहेनपक्षिणीचनपैति
त्रिदिनजाताशौचंनदशाहंजाताशौचंननिवर्तते अत्रेदंबोधं संपातेनामीशौचिनामेकाशौचित्वज्ञानेनराशौचित्वज्ञानं तेनपूर्वाशौ
चमध्येउत्पन्नमपिपराशौचंपूर्वाशौचांतेज्ञातंनैवपूर्वेणननिवर्तते संपाताभावात् पूर्वत्वपरत्वेतत्पत्तिकृतेनज्ञानकृतेतेनपूर्वत्वन्नस्य
परात्मज्ञानोत्तरंज्ञानेपिपूर्वत्वन्नेनपरात्मन्तन्मध्येज्ञानंनिवर्ततेएव संपातएवज्ञानकृतोनतुपूर्वत्वादिकमिति सिद्धांतारिति दशा
हंमराशौचयदिनिवृत्तियोग्यदशाहसंपातस्तदादिनद्वयमधिकंकार्यं दशमरात्रेश्चतुर्थयामेनिवृत्तियोग्यदशाहंतरसंपातेदिनत्रयमधि
कं दशाहंमराशौचमितिनिवृत्तियोग्यत्रिरात्राशौचातेतुपूर्वेणशुद्धिर्नह्यहादिरुतिः एवंन्यहाद्याशौचानांनिवृत्तियोग्यानांपरस्परं
तीयरात्रौततीयरात्रिशेषेवासंपातेपूर्वेणशुद्धिर्नह्यहादिरुतिः वर्धितद्वित्रिदिनेदशाहंतरपातेपूर्वेणद्विरात्रेणत्रिरात्रेणानवृत्तिः
वर्धितद्वित्रिरात्रेणपक्षिण्यानिवृत्तिः वर्धिताद्वित्रिरात्रेणान्यत्रिरात्रस्यनिवृत्तिः यदातुभाजिनेयादिर्मृतुनादेरत्यक्रमैकरोति तदात
न्निमित्तेदशाहद्याशौचेसति यदिसपिंडमरणनिमित्तंदशाहदिकंपतति तदातस्मत्पूर्वेणशुद्धिर्नभवति कर्मांगशौचस्यास्पृश्यतामात्र
प्रयोजकत्वेनसंध्यादिकर्मलोपाभावेनलघुत्वात् लघुनाशुशौचंनित्यभावात् एवंत्रिरात्रपातेपिजननत्रिरात्रस्यनिवृत्तिर्नकचिरा
त्रस्यनेत्यादिकमूहं पुनस्यसपिंडाशौचंनमातापित्रोरशौचंनपैति एवंभाष्ययाःभर्ताशौचंनपैति केचित्तत्पुर्वाभाष्योचमितिना

राम
४३

पैतीत्याहुः मात्राशौचमध्येपित्राशौचपातेपूर्वतेशुद्धिः सत्यर्थसारादयस्तुपितुःसंपूर्णमेवाशौचंकार्यमित्याहुः पित्राशौचेमातुर्मरणेपित्रा
शौचंसमाप्यपक्षिणीमधिकंकुर्यात् इयंपक्षिणीरुद्धिर्दशमरात्रेरर्धमरणेनज्ञानेनभावति दशमरात्रौतद्वान्निचतुर्थयामेनामातमरणा
दौतुद्विरात्रत्रिरात्रावेवपक्षिणी मातुरनाग्राहिताभिर्भुजमरणाद्वितीयादिदिनेषुसहगमनेपिनाधिकापक्षिणी भर्ताशौचांतेशुद्धिः नव
आहुषिंडादिकंयुगपत्समापयेत् भर्ताशौचोत्तरमन्वाशौहणेत्रिरात्रं एतत्रिरात्रंसपिंडानामेव पुनस्यतुमात्राशौचंपूर्णमेवेतिभाति सहग
मनेसपिंडानामपिपूर्णमेव त्रिरात्रंननुगमनमितिगोहाः इदमेवयुक्तं इयंसंपातेपूर्वेणशुद्धिः सति कायाअग्निदस्मन्नस्ति यदादेशांतर
मृतपितुर्वातींशुत्वापुनैर्दशाहमाशौचंकृतंसंस्कारस्तु अस्थ्यत्वाभादिहेतुंतरवदान्नकृतोदशाहोत्तरंचसंस्कार आरब्धस्तत्रसंस्कारक
तैःपुनस्यकर्मांगदशाहमोशौचं तदशौचमध्येसपिंडमरणेपूर्वतेशुद्धिर्नमातुर्मरणेपिनाधिकापक्षिणी किंतुसपिंडाशौचंमात्राशौचंचसं
पूर्णमेवकार्यं अतिकांतकालादृतेमानस्यबलवत्वात् एवंहादत्रावर्षादिप्रतीक्षोत्तरंपुन्यादिभिः क्रियमाणापित्रादिसंस्कारांगदशाहशौचे
न्यसपिंडादिमरणोपातीपूर्वशौचेणशुद्धेरपवादः सिंधाबुक्तः जननाशौचेमृताशौचेनामृतकसंपातेपिंडानाद्यत्यक्रमैकप्रतिबंधोनास्ति
मृताशौचेजाताशौचेवापुनजननेजातकर्मदिप्रतिबंधोनास्तीत्येकं पूर्वाशौचांतेजातकर्मत्यन्ममातुर्माधिकापक्षिणीतमध्येपितुर्म
हेकोदिरुआहुषोत्सर्गशय्यादानादिकंचकुर्यात् अन्यसपिंडाशौचेतुएकादशाहकृत्यंनकार्यमितिबह्वः कार्यमितिकश्चित् अथ

ध.सिं.३३.
५५

श्वस्यशीतुगमनादिसंसर्गशौचं संसर्गशौचेनित्यकर्मनधिकारोनास्ति किंत्वस्यत्वमानं तदपितदीयभार्यापुत्रादीनां नास्ति किं
तुसंसर्गकर्तृत्वं एवंतद्वृत्तिरित्यमिका-नादिद्रव्याणां नाप्राप्तत्वं तत्रसजातीयश्वस्यर्वेसंज्ञेतिशौचं हीनवर्णस्यर्थाधिकं कल्प्यं अ
धातुगमने सजातीयस्यविजातीयस्यश्वस्यनुगमनेस्नात्वाश्रित्यश्रित्प्राप्तत्वं चकृत्वा पुनः स्नात्वा प्राणाधामं कुर्यात् विप्रस्यश्रु
नुगमनेनिरात्रं नद्यांस्नानं चतप्राप्तत्वं प्राणाधामशतं च नात्रनित्यकर्मलोपः अथनिर्हरणे स्नेहेनसजातीयश्वस्यनिर्हरणे तदन्तारा
चतद्वृत्तिरिति चतद्वृत्तिः तद्वृत्तिरिति चतद्वृत्तिः अन्ताराधामश्वस्योभवे एकाहः ग्रामांतरस्थं त्रावर्त्तयित्वा ग्रामांतरवासे
संज्ञोतिः मौल्यग्रहणेनसजातीयनिर्हरणेदशाहः विजातीयनिर्हरणे श्वस्यजातीयं भृतिग्रहणेन हीनजातीयनिर्हरणे श्वस्यजातीयद्विगु
णं सौदकश्वस्यनिर्हरणेपिदशाहः श्वस्यजातीयनिर्हरणेपादकृच्छ्रः अज्ञानादुपवासः अशक्तोस्नानं धर्मार्थमनाथदिजत्रावनिर्हरणेद्विज
स्येकाहः धर्मार्थमनामनाथश्वस्यनुगमनादौ न दोषः ब्रह्मचारिणस्तु पितृमातृमातामहाचार्योपाध्यायभिन्नश्वस्यनिर्हरणादौ त्रतन्त्रेण
पूर्वोक्तरीत्या शौचं च ततस्तेन कृच्छ्रायश्चित्तं पुनरुपनयनं च कार्यं पित्रादेर्निर्हरणेपि ब्रह्मचारिणा आशौचितामन्नं भक्ष्यं तेषां स्य
शौचिनकार्यः अत्रापिनित्यकर्मलोपोन अथदाहादौ समोत्कृष्टवर्णप्रेतस्य स्नेहादिना द्वादशकालादिसकलौर्ध्वदेहिककरणे तत्र
ज्ञात्याशौचं तदन्तरे ह्यलोभाद्यनुसारेण गुरुलघुप्राजापत्यादिनां त्रयं स्नेहादिना सवर्णानां द्वादशमात्रकरणे तद्वृत्तिरिति च त

राम
५५

दन्तभक्षणेदशरात्रं तदुभयाभावे एकाहः हीनवर्णेनोत्तमवर्णस्य द्वादशमात्रकरणे श्वस्यजात्याशौचं भृतिग्रहणेन सवर्णस्य द्वादशमात्रकरणे
पिदशाहाद्येव मौल्येनोत्तमवर्णदाहेद्विगुणं भुत्तमेनाधमवर्णदाहेनिर्हरणकरणे तज्ज्ञात्याशौचं तदन्तरे क्रमेण द्विगुणं द्विगुणं चतुर्गुणं च प्रा
यश्चित्तं मौल्येन हीनवर्णदाहादौ प्रायश्चित्तमाशौचं चोक्तापेक्षया द्विगुणं धर्मार्थसमोत्कृष्टवर्णप्रेतस्य द्वादशकालौर्ध्वदेहिककरणेपि
नाशौचं नित्यं पिदशाहाद्यनंतरं स्नानमात्राच्छुद्धिः दिनेन श्रद्धाधर्मेणापि द्वादशदिनकार्यं अथ ब्रह्मचारिणा पितृमातृमातामहादीना
मन्याधिकार्यभावे द्वादशकालौर्ध्वदेहिककरणे तदा कर्मागं द्वादशमात्रकरणे श्वस्यजात्याशौचं च कार्यं तदापि तेषामाशौचिनामन्नं ब्रह्मचारिणा
नमोक्तं आशौचिस्पृष्टतया वा सश्रयनकार्यः तदुभयकरणे प्रायश्चित्तं पुनरुपनयनं च ब्रह्मचारिणा पूर्वोक्तपित्रादिभिर्जनानां द्वादश
कालौर्ध्वदेहिककरणे कृच्छ्रायश्चित्तं पुनरुपनयनं च कार्यं पित्रादेर्द्वादशमात्रकरणे एकाहमाशौचं कार्यं अत्र सर्वत्र ब्रह्मचारिणः
संध्याधिकार्यादिकर्मलोपोन ब्रह्मचारिभिर्न स्यादपि द्वादशदिनमित्तकसंसर्गशौचे ब्रह्मयज्ञादेनित्यकर्मलोपोनेत्युक्तं तत्र देवस्य
जावेभदेवादिकमन्येन कारणीयं स्वयं कर्तुं योग्यं तु स्वैव कार्यं ब्रह्मचारिणः पित्राद्येककर्मकरणे तु पित्रादिमरणेप्याशौचं न स
मावर्तनोत्तरं पूर्वमतानां पित्रादिसर्पिर्जनानां त्रिरात्रमाशौचं कार्यं अथतोदने आशौचादि विप्रादिभिः सवर्णमरणविषये स्थितं च
यनात्पूर्वोदने स्नानं तदुत्तरमाचमनं विप्रस्य श्रद्धाविषये स्थितं च यनात्प्रायोदने त्रिरात्रं तदुत्तरमेकरात्रं श्रद्धाविषये

ध.सि.३३.

४५

येतद्गृहवासादिसंबंधे स्थित्यसंवयनाभ्यामेकरात्रं तदूर्ध्वस्नानं सविंशानां त्वत्तुगमनरोदनादौ न दोषः नात्रापिकर्मलोपः अत्र सर्वत्रयस्य
यावानाशौचकालस्तन्निर्वीर्यस्नात्वेव सशुद्धति न तु स्नानं विना तावत्कालमात्रातिशयेन शुद्धिः अल्पकर्मकर्तुरस्थित्यसंवयनात्प्राक्
स्त्रीसंगे चोद्वायणं प्रायश्चित्तं ऊर्ध्वं प्राजापत्यत्रयं अन्येषां प्रतापो चिनां संवयनात्प्राक् सौत्रेणानुपवातः ऊर्ध्वमेकरात्रं अथाशौ
च्यन्नभक्षणं असंगोत्रोवापदि बुद्धिपूर्वं कंसकृदप्याशौचिस्वामिकं पक्षमन्यस्मिन्दिने भुंक्ते तदारभ्य तेन यावत्तेषामाशौचमवशि
ष्टं तावदाशौचं कार्यं आशौचांते च विप्राशौचे सांतपनं प्रायश्चित्तं शूद्राशौचे चांदायणं क्षत्रियादेः कलावभावात् न लिख्यते क्वचि
ल्लेखस्तु व्युत्पादनमात्रार्थे निदानमुपयुज्यते इति प्राय उपेक्ष्यते मत्याभ्यासे विप्रशूद्राशौचयोः क्रमेण मासषण्मासं कृद्धादि व्रता
चरणं अमत्याभोजने यावदन्नपाकमाशौचं क्रमेणैकरात्रं सप्त रात्रं चोपोषणं दशरात्रं च प्राणायामाः अमत्याभ्यासे द्विगुणं आ
पदि अमत्याभोजने तद्दशरात्रं चैकः प्राणायामः शूद्राशौचे अष्टाधिकसहस्रगायत्रीजपः क्षान्ततापदि त्रिरघमर्षणमष्टोत्तरस
हस्रगायत्रीजपः शूद्राशौचे प्राजापत्यं शूद्रस्य द्विजाशौचे स्नानं पंचगव्यान्नानं च सर्वमिदं जननाशौचे न्यूनं योज्यमेव माहिताभ्या
शौचे पितृभ्यो नमिति स्मृत्यर्थसारे सर्वमिदमाशौचं स्वामिकान्नभोजने यदा तु बद्धस्वामिकमाशौचं स्पृष्टमात्रमन्नं भुंक्ते तदा मत्याभो
जने कृद्धं अमत्यार्धमिति स्मृत्यर्थसारे उक्तं आशौचिश्च शौचिस्वामिकान्नभोजी तु तत्स्वामिकान्नाशनमिति तत्तत्स्पृष्टान्नाशने नि

राम

४५

मितं चेति प्रायश्चित्तद्वयं समुच्चयेन कुर्यात् आशौचिस्वामिकान्नप्रतिग्रहे तत्तत्प्रायश्चित्तार्हं आशौचं तु नास्ति दातृभोक्तृभ्यामज्ञाते जनने
मरणे वा न दोषः अन्यतरेण ज्ञाते दोषः तद्दशरात्रं ज्ञाने भोक्तुरज्ञाने भोक्तुरत्यं प्रायश्चित्तं दातृज्ञाने पि भोक्तुरज्ञाने पूर्णमेव भोजनमिति तत्कारणं
चेपिकर्मलोपो न अथ तु कथमपि स्वल्पसंबंधमुक्ते स्नानं वा सोमुत्तं स्यादिति त्रिशब्दोक्तौ स्मृत्यर्थसारेणैवं अयमस्यार्थः स्वल्पेनापि काला
द्याशौचप्रयोजनेन संबन्धेन युक्ते शालकजामात्रादौ मते सचैवं स्नानं कार्यं सर्वत्र गुरुणोत्पन्नो वा मृताशौचस्य प्राप्ति काले समाप्तिकाले च स्वा
तन्त्र्यमिति यावत् अथवा स्वल्पेर्दशाहं भिन्नपक्षिणी त्रिदिनाद्याशौचप्रयोजकैः संबन्धेन युक्ते धुत्रयमातुलानुपनीतसंवितादौ मते देशांतरे का
लांतरे पि स्नानं भवत्येव तथाच यस्य सन्निहिते काले आशौचप्राप्तिस्तस्य प्रति काले स्नानं यस्य तु सन्निहितकाले पि स्नानमात्रं तस्य का
लांतरे स्नानमपि नैत्यर्थः यद्वा स्वल्पः आशौचप्रयोजकसंबन्धमिदं संबन्धः यथा शालकमुत्तलं ऊढकन्यायाः पितृव्यतत्पुत्रादिभिर्निमा
भ्रातृपुत्रत्वादित्युक्ते आशौचाभावे पि स्नानं भवत्येव यत्किंचित्संबन्धे आशौचाभावे स्नानमात्रं सन्निधौ सर्वत्र कार्यमित्यर्थः पक्षत्रयमि
दं शिष्टाचारैश्च यते इति युक्तं भाति अथाशौचापवादः संप्रवधा कर्तृतः १ कर्मतः २ इत्यतः ३ मृतदोषतः ४ विधानदति ५ तत्र कर्तृतो यथा
यतीनां ब्रह्मचारिणां च सविंशजननमरणयोनीशौचं मातापितृमरणे तु यतिब्रह्मचारिणोः सचैवं स्नानमात्रं भवत्येव ब्रह्मचारिणः समावर्त
नोत्तरं ब्रह्मचर्यमदशायां मृतानां पितृमात्रादिसविंशानां त्रिरात्रमाशौचमुद्देकदानेन कार्यं अनुगमननिर्हरणमिति तत्तत्स्पृष्टान्नाशने नि

ध.सिं.३५-
४६

णोप्यस्येव पित्राद्यंत्यकर्मकरणे ब्रह्मचारिण आशौचमप्यस्येव आरब्धप्रायश्चित्तानां प्रायश्चित्तानुष्ठानसमये आशौचं न समाप्ते तु प्रायश्चित्ते निराश्रयतां तां शौचं कृतकर्मिणां दीक्षायां न तत्कर्म समाप्तिपर्यंतं तत्कर्मैव योगिकार्थं आर्त्यादिसंकरे आशौचं न जाता शौचमता शौचवतो मरणसमयप्राप्तौ नाशौचं तेन दानादिकं सति वैराग्ये आतुरस्य सन्यासोपि भवतीति सिद्धांतः देशविश्ववदुर्भिक्षादिमहापदिसद्यः शौचं आपदपगमे आशौचावशेषे वशिष्ठाशौचमस्येव अथ कर्मतः अन्नसन्निधौ मन्त्रादिदानेषु नाशौचं प्रतिगृहीतुं आमान्यग्रहणे दोषो न यत्कान् भोजने तु निराश्रयतां गृहीते न तत्र तादावेकादशादौ चारब्धकृच्छ्रादिब्रतवनाशौचं तत्र स्नानादिशारीरनियमाः स्वयं कार्याः अनंतपूजादिकमन्येन कारणीयं ब्राह्मणभोजनादिकमाशौचांते राजादीनां प्रजापादनादौ नाशौचं कृत्विजां मधुपर्कान्तरं तत्कर्मणि नाशौचं तेन ये दद्यान्नेष्टिपशुबंधादिषु मधुपर्कान्ते नोक्तस्तेषु कृते विवरणे तांस्तत्कान्ये कृत्विजः कार्याः दीक्षितानां दीक्षणीयेन रमवभ्यस्नानपर्यंतं यज्ञकर्मणि नाशौचं दीक्षितत्विज्यां स्नानमात्रं कर्म मध्ये कार्यं अवभृथात्पूर्वमेवाशौचाभावः अवभृथं तु न भवत्येवेति सिद्धिः कर्मांते तु निराश्रयः न्यायात् शोभभयराजभयादिनाशार्थं शांतिकर्मणि नाशौचं क्षुत्पीडितकुटुंबस्य प्रतिग्रहे नाशौचं विस्मरणशीलस्याधीतवेदशास्त्राध्ययने च नाशौचं वैद्यस्य नाडीस्पृशने नाशौचं श्राद्धे तत्कर्म प्रतिप्रतिष्ठायां शोपनयनविवाहाद्युत्सवतडागाद्युत्सर्गकोटिहोमवृत्तापुरुषदानानिकर्मसु नां दीक्षाद्येतरं नाशौचं संकल्पिते पुरश्चजपे अविच्छेदनसंकल्पितहरिवंशश्रवणादौ

राम
४६

च प्रारंभोत्तरं नाशौचं कालादिनियमाभावे तु स्तोत्रहरिवंशादिकं माशौचे हेयमेव सर्वोप्ययमाशौचापवादोऽनन्यगतिकत्वे आर्तैश्चित्ते यदिति सिद्धौ नागोजीये चोक्तं नानन्यगतिकत्वादिकमात्रेणैवाशौचाभावो योज्यः अत्र यद्वक्तव्यं तत्पूर्वार्धे तत्र तत्रोक्तमेव केचित्तु ब्रतेष्वेव दीक्षितानामृत्विजामारब्धोत्सवादीनां स्वरूपत आरंभतश्चावश्यकत्वात् शौचाभावेऽप्यशौचाभाव इत्याहुः कन्यायां कृतशंकादिसंकरे मुहूर्तौ तराभावे कृष्णोऽहोमादिना जाता शौचे विवाहान्तरं भोपिकार्यं रत्नं विवाहादिषु नां दीक्षाद्येतरं माशौचपाते पूर्वसंकल्पितान् मसगोत्रैर्दति व्यभोक्तये च दातारं भोक्तारं सिद्धान् च स्तुकी न स्पृशेत् विवाहादौ तदन्यत्र बाधुं जनेषु विप्रेषु दातुराशौचपाते पात्रस्थमप्यन्नं त्यक्तान्य गेहोदकाचांतः शुद्धांतीत्यादिषु वीर्धेऽक्तं अग्निसमारोपप्रत्यवशो हावाशौचयोर्न कार्यं तेन समाशौचोत्तरमाशौचपाते पुनराधानमेव समाशौचप्रत्यवशो हयैरन्यकृते कृत्वस्याशौचापवादस्य चाभावात् इदं ब्रह्मनां द्वादशाहं होमत्वे येनान्यहं होमत्वे ये एव पुनराधानं तेयं य ह्यनिमित्तके स्वान् श्राद्धदानादौ नाशौचं अन्नहोमदेकश्चित्तानमात्रं कार्यं न श्राद्धादीत्याह संकांतिस्नानादावपि नाशौचं नित्यं कृत्वेषु स्नानाचमनभोजननियमास्तृष्यस्पृशनादिनियमेषु नाशौचं अन्यद्वैश्वदेव ब्रह्मयज्ञदेवपूजादिनित्यं नैमित्तिकं काम्यं चाशौचेषु न कार्यं भोजनकाले आशौचापवादजननमरणश्रवणमुख्यस्थयासंत्यक्ता स्नायात् मुख्यस्थयासभक्षणेऽपि वासः सर्वान् भोजने निराश्रयवासः इति कर्मत आशौचसङ्गबिचारः अथ इत्यतः पुष्यफलमूललग्नमधुमासशकृत्तणकाश्विदके क्षीरदधि

ध.सिं. ३३-
४७

चतुर्धर्मातिरिक्ततद्विकारेक्षुतद्विकाराणां जातिभर्जितान्नस्य लघुकादीनां चाशौचिस्वाभिकानामाशौचिग्रहस्थितानां वग्रहणे दोषेन आ-
शौचिहस्तातुकिमयेतन्नग्राह्यं पण्येतुवणिजादेशौचैवितरुत्तोद्धवणादेशामानस्यचकयेनदोषः जलरधिनाजादिकं तु न्येणापि
तद्वस्तान्नग्राह्यं अथमतदोषतः शास्त्रानुज्ञाविनाशास्त्रादिविषयजलपाषाणभृशुपातानशनादिभिर्बुद्धिपूर्वकं स्वेच्छयात्मघातकानां
नाशौचं तन्नात्मघातनं कोधात्परोक्षेण वा सुस्वतरेवेष्टसाधनताभ्रमेण वा तथा चौर्यादिदोषैराजहतानां परदार्येतत्पत्यादिहतानां
विधुद्वतानां च नाशौचं अन्येर्निवेष्टोपिगर्वान्नदीतररुक्षारोहकृपावरोहादौ प्रवृत्तौ मतस्तस्यापि नाशौचं योपिगवादिहरणार्थं तद्वृत्त-
नार्थं वा प्रवृत्तौ गोसर्पनखिर्दंष्ट्रिगजचोरविशालज्जादिभिर्हतस्तस्मात्तद्विनाशौचं महापातकिनां तत्सर्गिणां च महापापितुल्यानां च पतिता-
नां च नपुंसकानां च मरणे नाशौचं स्त्रीणां च पत्यादिहन्त्रीणां हीनजातिगामिनीनां गर्भघ्नीनां कुलघातानां च सर्वोक्तात्मघातादिपापयुक्तानां
च मृतौ नाशौचं तत्रैवावावा नां स्पर्शाश्रुपातवहनदहनां त्यक्तमायिनकुर्वात स्पर्शाश्रुकरणे शानाशानाभ्यासादितारतम्येन कृच्छातिरुद्ध-
सांतपनचंद्रायणादिप्रायश्चित्तानि सिंध्यादिग्रंथान्तरतो ज्ञेयानि तेनैवां मतदेहस्य जले प्रक्षेपः ततः संवत्सरोत्तरं पुनरादिस्तदीयात्मघा-
तादिपापानुसारेण प्रायश्चित्तं तस्य कृत्वा नारायणबलिं च कृत्वा पूर्णारदाहरद्विपूर्वकमाशौचमौर्ध्वदेहिकं च कुर्यात् केचिन्नेतशरीरं देव-
ग्ध्वादाहनिमित्तं वा इन्द्रयंकृत्वा स्थीनि संस्थाप्या ब्यांते पूर्वोक्तीर्यौर्ध्वदेहिकमिच्छाद् अथवा नौकिकाग्निना तृष्णी दग्ध्वा स्वजीवनसंदेहा

राम
४७

द्वाभक्त्या वा पुनरादयः संवत्सरादर्वागपिततदात्मघातादिपापे कृद्दिगुणप्रायश्चित्तपूर्वकं नारायणबलिं कृत्वा पूर्णारदाहरद्विपूर्वकमाशौचमौर्ध्वदेहिकं च कुर्यात्
शौचमौर्ध्वदेहिकं च कुर्यात् इदं च प्रायश्चित्तार्हाणामेव प्रायश्चित्तानां हाणाघटस्फोटनवहिकृतानां च दासीद्वारापतितोदकविध्यनंतरं सपिंडीक-
रणवर्जमौर्ध्वदेहिकं तेन संवत्सरिकमय्येकोद्विष्टविधिनेन महात्मघातिनां पुनरादिमृतजातीमवधोक्तं ब्रह्महत्यादिप्रायश्चित्तसहितं वा द्रा-
यणंतपकृच्छ्रद्वयं च कृत्वा नारायणबलिपूर्वकं तदेहेतु साध्यात्मघातिनां गोगजव्याघ्रादिहेतुकुडुर्मेरणवतां च पतितादीनां च पूर्वोक्तानां सर्व-
पांनमरणदिनादारभ्याशौचं किंतु तत्प्रायश्चित्तनारायणबलिपूर्वकं समंनकदाहदिनमारभ्याशौचं जलाभ्यादिभिः प्रमादमृतानां तु मरणा-
दिनादारभ्याशौचादिकमस्त्येव तच्चित्रानामितिकेचित् दग्धाहमिति बहवः किंतु प्रमादमरणस्यापि दुर्मेरणत्वात्तानि मितप्रायश्चित्तप्र-
वेकमेव दाहादिकार्यं तदुक्तं स्मृत्यर्थसारे चंडालगोब्राह्मणचोरपशुदंष्ट्रिसर्पाप्युदकादिभिः प्रमादान्मरणे वां द्रायणं तपकृच्छ्रद्वयं च तस्या-
यश्चित्तं कृत्वा विधिवद्दहनाशौचोदकदानादिसर्वकार्यमेवेति प्राणातिक्रम्याश्चित्तेन मृतस्य दग्धाहमाशौचं सर्वोपि प्रेतकार्योपि च कर्त-
व्यानि प्रायश्चित्तेन तस्य शुद्धत्वात् एवमारभ्य प्रायश्चित्तस्य प्रायश्चित्तमध्ये मरणोपि शुद्धत्वादिकं तेन आहिताग्नेस्तु पतितादेर्मरणोद-
यादिना वां जलदंष्ट्रिचोरादिहेतुके च मरणे विशेषः वेताग्नीन्मसिपेदप्सु आवसथ्यं च तु व्यथे पात्राणि तु दहेद्दग्धौ साम्निके पापकर्मणि
ततः प्रायश्चित्तार्हत्वा न हत्वा दिष्टोक्तव्यवस्थायानिमित्थाग्निना दाहाद्यंत्यक्रमेति महापातकसंयुक्तः साग्निकोयदि जीवति पुनरि-

ध.सिं.३५.
४८

पालयेदानीन्त्यायश्चित्तक्रियावधि प्रायश्चित्तं न कुर्म्येधः कुर्वन्त्यायश्चित्तं यदि जले ग्रीष्मक्षये दधौ पात्राणि तु जलेषु वा माधवीये आहिता
मेतुर्मरणेष्वात्मघाते च तैलैकिकाग्निना तस्मिन् दग्धातदस्थीनिक्षीरेण प्रनाभ्यतस्यायश्चित्तं कृत्वा श्रोताग्निभिः समन्त्रं रसादिकार्यमित्युक्तं
इदं निरघोरपि दुर्मरणे योज्यं अथ सर्वहते विशेषः प्रमादेन नादपीदिना वा सर्पतो मृतौ आशौचादिनकार्यं वक्ष्यमाणं नागपृजावतं कृत्वा ना
रायणबलि सौवर्णनागरानप्रत्यक्षगोदानानि कृत्वा दाहशौचादिकार्यं सर्वत्र दुर्मरणे पतितादिमरणे च तत्प्रायश्चित्तानि कृत्वा दाहशौचा
दिकार्यमित्युक्तं तत्र प्रायश्चित्तानि प्रसंगादुच्यन्ते बुद्धिपूर्वमात्मघातेन मृतानां त्रिशकृत्प्रायश्चित्तं एतच्च जातिबधप्रायश्चित्तेन
समुच्चित्तं कार्यं तद्यथा ब्राह्मणो नात्मघाते कृते द्वादशाब्दं ब्रह्महत्या प्रायश्चित्तं त्रिशकृत्प्रायश्चित्तं ब्रह्मात्मघातप्रायश्चित्तं च तत्पुत्रादिः कुर्मात्र
ब्राह्मणश्चिन्त्यात्मघाते कृते ब्राह्मणस्त्रीबधप्रायश्चित्तं त्रिशकृत्प्रायश्चित्तं एवं शूद्राद्यात्मघाते पृथक् अशक्तावात्मघाते चांशायणद्वयं
तप्तकृच्छ्रं चतुष्कृत् प्रमादेन जलादिमरणे च द्वादशकृत्प्रायश्चित्तं नाशयणपूर्वकं तप्तकृच्छ्रं चतुष्कृत्प्रायश्चित्तं पतिते मृतेषोऽत्राकृत्प्रायश्चित्तं ब्रह्महत्यादि
पापानां प्रायश्चित्तान्तरं मरणे तत्प्रायश्चित्तं पुत्रेण कार्यं प्रायश्चित्तानर्हणं तु पतितो दकदनाविधिरिव न प्रायश्चित्तादीत्युक्तं
सिंधौ तु प्रायश्चित्तानर्हणं प्रविपुत्रादिना रायणबलिपूर्वं सर्वमौर्ध्वदेहिकं सपिंडीकरणं दर्शोदिश्राद्धं गयादिश्राद्धं च कुर्यादेव एवं
म्लेच्छीकृतस्यापि पतितो दकविधिरपुत्रविषय इत्युक्तं इदमेव युक्तं यस्तु किंचित्कार्यं म्लेच्छीकृतः प्रायश्चित्ताहंस्तस्य षोडशकृत्

राम
४८

दि प्रायश्चित्तं पुत्रेण कृत्वा पण्डितारदाहदिकार्यं प्रमादमरणभिन्नेषु चौर्यपाददर्यादिहेतुकेषु दुर्मरणेषु चांशायणद्वयं तत्प्रायश्चित्तं वेत्या
कारतो विचार्यो ज्यं किंचन्याद्यादिहेतुकुर्मरणेषु शातातपोक्तदनाविधिरपि कार्यः तथाहि व्याघ्रहते विप्रकन्याविवाहदानं १
गजहते चतुर्भिर्गणपतिमिह मनिर्भितगजदानं २ राजहते सौवर्णपुरुषदानं ३ चौरहते प्रत्यक्षधेनुदानं ४ वैरहते वृषदानं ५ वृषभहते
यथशक्तिहेमदानं ६ शय्यायांचमते देयाशय्यातुलिसमन्विता निष्कहेमनिर्भितविष्णुप्रतिमाधिष्ठिता च ७ शौचहीनमरणे दिनिष्क
हेमविष्णुदानं ८ संस्कारहीनमरणे विप्रपुत्रोपनयनं ९ अश्वहते निष्कत्रयहेमकृत्प्रायश्चित्तं शूनाहते क्षेत्रपालस्थापनं १० सुकुरह
ते महिषदानं ११ कृमिभिर्हते पंचखारीमितगोधूमदानं १२ वृक्षहते बस्त्रयुतसौवर्णवृक्षदानं १३ शृंगिणाहते वस्त्रयुतवृषभदानं १४
वाक्यहते सोपस्करकिंचिद्व्यदानं भगुपातमृते धान्यपर्वतदानं १५ अग्निना मृते उदयानोत्सर्गविधिः १६ काष्ठहते धर्मार्थसभाक
रणं १७ शस्त्रहते महिषीदानं २० अश्वहते सवत्सपयस्विन्याजोर्दानं २१ विषेण मृते हेमनिर्भितपृथिवीदानं २२ उद्ध्वनमृते हेमक
पिलादानं २३ जलमृते दिनिष्कहेमनिर्भितवरुणदानं २४ विष्विकामृते स्वाहनेन श्रातविप्रभोजनं २५ कंठस्थितकवलस्यम
रणे घृतधेनुदानं २६ कासरोगमृते कृत्प्रायश्चित्तं २७ अतिसप्तमृते लक्ष्मणायनीजपः वाकिन्यादिग्रहैर्मृतौ रुद्रैकादशानीजपः २८ विष्णु
त्पातमृते विद्यादानं ३० अंतर्विष्टे वेदपाठायणं ३१ पतितमृते षोडशकृत्प्रायश्चित्तं ३२ अस्य इयस्पर्शयुक्तस्य मरणे सत्ताम्रपुस्तकदानं

ध.सिं.३.
४९

मित्यादि अवरोध्यामरणे शौचहीन संस्कारमरणे कृमिविष्वक्तिकारुण्यकवलकासाति साररोगग्रहणे मरणे तरिक्षमते अस्पृश्यस्पर्श
मरणे च दानादिविधिरेव न प्रायश्चित्तं नैव न शयणबलिर्नापि वर्यादिकालप्रतीक्षा व्याघ्रादि हेतु किं विषयजलशस्त्रादि हेतु कंच मर
णं प्रमादेन दर्पादि नाबुध्या चेत्यने कथा संभवति तत्रोक्त व्यवस्थया प्रायश्चित्तं नारायणबलिदानादिविधिश्चेति त्रयाणां समुच्च
यः यदि पुत्रादिः पितुर्जन्मादिदुर्मरणप्रायश्चित्तं ब्रह्महत्यादितत्तयाप प्रायश्चित्तं वा त्मघात प्रायश्चित्तं वा कर्तुं न शक्नोति तर्ह्येकद
नादिविधिं नारायणबलिं च कृत्वा अत्यशक्ते नारायणबलिमात्रं कृत्वैव देहिकं कुर्यात् तावता पुत्रादिसंपिडा नोऽप्युद्भिः सिद्धेः पि
त्रादेस्तु पुत्रादिभिस्तत्तयायश्चित्ता करणेन रकादिभोगः स्यादेवेति बोध्यं अथ विधिविहितजन्मादिमरणे तत्र प्रयागे सर्वव
र्त्मानां शौचिण्यामरोशिण्यां च भागीरथी प्रवेशादिना मरणे कामितं महत्फलं श्रद्धास्यारोगिणोऽपि प्रयागभिन्नेषु जन्मादिमरणमनुज्ञा
नं व्याधितो भिषजात्यक्तो विप्रोऽहो यवायुना तनुं त्यजेज्जन्मास्याद्यैः सयथेष्टं फलं लभेत् दुश्चिकित्सेर्महाशयेः पाडितो जीव
नाक्षमः प्रविशेज्जलनदीं प्रकरोत्यनशनं तथा अगाधतोयराशिं च गच्छेत् पतनमेव च गच्छेन्महापथं वा पितुष्वग्निमिमादरात्
प्रयागवदशास्वाद्यादेहत्यागं करोति च उक्तमात्राद्युपायैः कानात्मघाती भवेत्कचित् नराणां मथनारीणां सर्ववर्षेषु सर्वदा आ
शौचस्याग्रहं तेषां व्रजानलहते तथा वाराणस्यां स्नियेद्यस्तु प्रत्यारव्यातभिषक् क्रियः काष्ठापाणामध्यस्थो जाडू बीजलम

राम
४९

ध्यगः अविभुक्तो न्युत्तस्तस्य कर्णमूलगतो हरः प्रणवंतरकं ज्ञेयं सादिनवनो जयः पुराणस्थो माधवादिनिबन्धेषु सुदाहृतः अत्रानुज्ञाते बुद्धि
पूर्वकात्मघाते ग्रहस्थादीनामेवाधिकारः यत्तेस्तु नाधिकारः अहाद्याशौचविधानात् यतेः काम्यकर्मणि अनधिकाराच्चेति निर्णयसिंधुः रदा
नीतनत्रिष्टास्तुरोगादिषां सोढुमशक्तौ सन्यासाभ्रमंगहीत्वा तीर्थादिनात्मघातं कुर्वेति ग्रहस्थविधुरादयश्च न कुर्वेति केचित्तु अपरिहार्यरोगा
दिग्रस्तवृद्धादेर्जन्मादिना बुध्यात्मघातः कलौ प्रयागभिन्ने देशेषु न भवति भृग्वग्निपतवैश्वेदेवृद्धादिमरणे तथेति कलिवर्षेषु परिगणनादित्या
डः एतन्मते मरणांत प्रायश्चित्तविधयः कारास्वंगदौ विप्रादेर्देहत्यागविधयश्च युगांतरपराः प्रयागमरणे स्त्रीणां सहगमनं च कलियु
गेऽपि सर्वसंमतं अत्र सर्वत्र सहगमनमभिन्ने विधिवत्कथानुज्ञाते देहत्यागे त्रिसत्रमाशौचमिति बह्वः दशाहमिति केचित् एवं फलकामनया वि
हिते काम्यप्रयागमरणेऽपि पक्षद्वयं ज्ञेयं अथयः पतितो घटस्फोटनबहिष्कृतो यश्च म्लेच्छी कृतो यश्च प्रायश्चित्तं न हर्षापीतस्य त्रिविधस्य पितृ
मातृभिन्नस्य पतितो दकविध्वनंतरं सपिंडीकरणवत् अंत्यकर्मपितुर्मातुश्च त्रिविधस्यापि नारायणबलिपूर्वकं सपिंडीकरणसहितं सर्वं संभ
वतीत्युक्तं तत्र पतितो दकदानविधिर्धन्या सर्वगां ददासीमाकृत्य तस्यैव तनंदत्वा अशुद्धपूर्णघटहस्तांतां श्रयात् हेदासीगुह्यं नैति लान्तो
यपूर्णमिमं घटं च शीघ्रमानय ततो दक्षिणामुखी उपविश्य वामपादेन तं घटं सलिकं क्षिप घटक्षेपणकाले चाशुक्लसंज्ञकपतितं त्रेते विषयेति मु
कुर्तुं कुरु चारयेति सादासीत इत्युक्तं शुक्लामृत्युं गृहीत्वा तथा कुर्यात् एवं कृते पतितं तदस्ति नान्यथा एतच्च पतितस्य मृतदिने कार्यं इति पति

ध. सि. ३३
५०

तोदकविधिः इति मृतदेवतआशौचापवादः सप्रसंगः सविस्तरानिर्दिष्टः अथविधानतः यतेर्मरणे आशौचं नास्ति तस्मिन्नेतन्क्रियोदकदानाशौचं
चसपिंडीकरणदेर्निषिद्धत्वात् सपिंडीस्थाने एकादशेहनिर्वाणश्राद्धमानं कार्यं प्रतिसांबत्तरिकश्राद्धद्वितीयादिकं तु पावणविधिना सपिंडुं
भवत्येव अत्रविस्तरशेषं यत्तेनक्षयते एतच्च त्रिंशद्विनाशेकदंडिनां हंसपरमहंसादीनां सर्वेषामेव ज्ञेयं एवंवानप्रस्थमरणेपि नाशौचं कृतजीवका
देरते सपिंडेराशौचादिकर्तव्यं न वेति विकल्पः ब्रह्मचारिमतोत्वाशौचमस्यैव युद्धमतेष्वशौचं नेति सर्वग्रंथेषु पृथग्भूते न त्वेवं ब्राह्मणेषु शि
ष्टाचारः इति पंचधाशौचाचारो निरूपितः अथजीवताप्याशौचं यथापतितस्य घटस्फोटकाले सर्वसपिंडानामेकाहमाशौचं इत्याशौचं साप
वादं यथामतिनिरूपितं समर्पितं रुक्मिणीश्रीमद्विदुल्लपादयोः १ इति धर्मसिंधुसारे तृतीयपरिच्छेदे तत्रार्धसापवादशौचप्रकरणं समाप्तं
अथौर्ध्वदेहिकारंभोपयोगि नारायणबलिमादिप्रकाशयते तत्र त्रिंशद्विनाशेषु आत्मघाते जलादिभिः प्रमादमरणेपित्वादिमरणे च पूर्वोक्त
ज्यवस्थया मुकुटगोत्रस्यामुकशर्मणो मुकुटोपनाशार्थमौर्ध्वदेहिके संप्रदानत्वयोग्यतासिध्यर्थं मुकुटप्रामाश्रितममुकदानं वाक्यं दत्त्वा
दिसंकल्पपूर्वकं तत्तस्यायस्मिन्नेतन्कार्यं अशक्तौदानमेव कार्यं ततो मुकुटगोत्रा मुकुटशर्मणो मुकुटोपनाशार्थमौर्ध्वदेहिके संप्रदा
नत्वयोग्यतासिध्यर्थं नारायणबलिकं पिब्यदतिसंकल्प्य पूर्वोक्तसंततिफलककाम्यनारायणबलिबत्संबुद्ध्यात् एतत्तु वर्षांते करणप
क्षेपः करणपक्षे तु पूर्वोक्तद्विगुणप्रायश्चित्तसंकल्प्य शुक्लैकादश्यादिकास्तु मनपेक्षेयं समनंतरं तत्संकल्प्य कृत्वा विधिना स्थापितं क
लरादये हेमप्रतिमयोः विष्णुं वैवस्वतयमंवावाह्यपुरुषसूक्ते नयमायसौममिति चक्रमेण षोडशोपचारैः संपूज्य तत्सर्वभागे रेखायां दक्षि

राम
५०

पात्रकुशानास्तार्यं शुभं तां विष्णुरूपी अमुकप्रेत इति दशस्थानेष्वप्योनिनीयमधुघृततिलमिश्रान्नोदनपिंडान् दत्वा अमुकगोत्रा मुकुटशर्मणे त
विष्णुदेवतायंतेपिंड इति दक्षिणसंस्थान् प्राचीनावीतीत्यादिपैत्रधर्मैर्वा दद्यात् गंधादिभिर्भक्ष्यं प्रवाहणां तं कृत्वा नद्यां क्षिपेत् अथः सद्यो वा
पूर्वस्थापितं विष्णुमभ्यर्च्यैकविधे विप्रालाभेदभवेत्तौ वा पादसालनादि दत्ति प्रभ्रांतं विष्णुरूपप्रेतावाहनपूर्वकं कृत्वा विप्रसमीपे तूष्णीं रेखाः
कृत्वा दभीस्तरणे आयोनिनयनं च कृत्वा दर्भेषु सयेन विष्णुबे ब्रह्मणे त्रिबायच सपरिवाराय यमाय चेतितुर्भ्यः पिंडं चतुष्टयं दत्वा पस्येन वि
ष्णुरूपि प्रेता मुकुटगोत्रनामायंतेपिंड इत्येकं पंचमं पिंडं दत्वा तथैवाभ्यर्च्य प्रवाहणांते विप्रावां तैतादिश्राद्धशेषसमाभं नते प्रेतबुध्या विप्रा
यवस्त्राभरणादि दत्वा विप्रेण प्रेताय तिलांजलिं दद्यात् अमुकगोत्राया मुकुटशर्मणो विष्णुरूपिणे प्रेतायां तिलतोयांजलिं रिति मंत्रेण वि
प्रालाभे स्वयं दद्यात् ततो विप्रान्वाचयेत् अनेन नारायणबलिकर्मणा भगवान् विष्णुरिमममुकप्रेतं शुद्धमपापं अर्हकरोत्विति काम्यप्र
योगे क्तिन्प्रयोगे च संकल्प्येनामगोत्रोच्चारणविशेषः स्पष्ट एव पूर्ववत्काश्यपगोत्रदेवदत्तप्रेतेत्याद्युच्चारः अत्र तु गोत्रनामज्ञानसत्वात्
मरणेन मृतस्य यं नामगोत्रं तदेवोच्चारयेदिति संकल्प्य विशेषेणैव हेतुः स्पष्ट एवेति इति त्रिंशद्विनाशेषु और्ध्वदेहिकाधिकाराय नारायणेः प्रयोगः
अथसर्पहतेजतं प्रतिमां संशुक्लपंचम्यामुपवासं नक्तं वा कृत्वा पिष्टमयं नागपंचफणं अनंतवासुकीशं वपश्चक्रे तल कर्कोटकाश्च तरुध
तराष्ट्रशंखपालकालीयतक्षककपिलेति द्वादशानामभिर्द्वादशमासेषु संपूज्य पायसेन विप्रान्संभोज्य बत्सरां तैर्हेमनागं प्रत्यक्षां गाव

ध.सिं.३३
५१

इत्यानाशयणबलिपूर्वकं दशहोत्रादिकार्यं अथवा नमोअस्तुसर्वभ्य इति तिस्रः प्राज्याकुतीर्तुं कृत्वा पंचम्यां पन्नगं हेमं स्वर्णं नैकेन कारयेत्
हीराज्यपात्रमधस्यं पूज्यविश्रायदापयेत् प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं नागदृष्टमभ्युपेति ततो नारायणबत्मादि अथवा तमाशप्रतिकृतिराहादि
विधिः तत्र देशांतरमरणोपराकद्वयमष्टौ कृत्वा कृत्वा स्थानीदहेतु अस्थानं च जलश्लादिस्पर्शैर्पूज्योदकाभिः प्रक्षाल्यदेत यस्यास्थी
निसर्वथा नलभ्यंते तस्य पणवारदाहः कुर्यादध्वंमयं प्रेतं कुत्रोस्त्रिशतपष्टिभिः पालाशीभिः समिद्धिर्वा संख्याचैव प्रकीर्तितं तस्य भूमौ कृ
त्वा जिनभाक्तीयं तत्र दक्षिणाध्वनं निवेश्य तत्र पलाशं तं निन्यसेत् शिरसि चेत्यारिशत् श्रीवासां दश बाह्योः प्रत्येकं पंचाशदेवं शतं क
रां बुलिषु दश ऊरुसि विंशतिः जठरे त्रिंशत् त्रिश्रे चत्वारि अंत्योस्त्रयं त्रयं पूर्वोः प्रत्येकं पंचाशदेवं शतं जंघातः पावतलोतं प्रत्येकं प
ंचदशैर्विंशत् पादां गुह्येषु दश एवं वक्ष्यधिकशतत्रयमिदं तैर्भैः पालाशसमिद्धिर्वा शरीरं कृत्वा सन्नेत्रेण बद्ध्वा जलमिश्रपिष्टेन लिपे
त् शक्तौ संस्थां नारीकेशादिभ्यः तथाहि शिरसि नारीकेशफलं बर्तुं लाक्षां बुं वा कृत्वा देकदसी पत्रं दंते उदिमबीजानि कर्णयोः कंकणं ब्रह्मप
त्रं वा वक्षुषोः कपर्दी नासिकायां तिलपुष्पं नाभावाक्षौ स्तनयोर्नवीरफलद्वयं वाते मनः शिखौ पित्तहरितालं कफे समुद्रफेनं रुधिरमधु
पुरीषे गोमयं मूत्रे गोमूत्रं रेतसि पारदं वृषणयोर्वैताकद्वयं शिश्रे गंजरं केशेषु वनस करसरा बटप्रशोहावा भोमसुकुणी मांसे माषपि
ष्टयेः पंचगव्यैः पंचामृतैश्च सर्वतः सिंचनं पुनर्नोअस्तुअमुनीते इति क्रम्या प्राणप्रवेशां भावयेत् यदा यत्ते यममिति सूते न शुक्रम

राम
५१

सीति पारदं क्षिप्त्वा अक्षीभ्यामिति शरीरं स्मृत्वा शरीरं स्नापयित्वा चंदनमनुलिप्य वस्त्रोपवीते परिधाय अयं स देवदत्त इत्यभिषेक्य ददं वास्यो
पासनमिति ध्यात्वा विधिवद्वाहादिकार्यं अत्राहिताग्नेरस्थिदहैर्पणवारदाहे वा दशाहमावोचं मनहिताग्ने स्महमित्यादिमायुक्तमनुसंधेयं
द्वादशाब्दादिप्रतीक्षोत्तरं पणवारदाहादिक्रियेते चेत्तदा त्रिंशत् कृत्वा निचां शयणत्रयं वा कृत्वा कार्यं अथातीतमेतसंस्कारकालः प्रत्यक्षरा
संस्कारे दिनं नैव विशेषयेत् आशौचमध्ये संस्कारे दिनं शोधं तु संभव दशाहोत्तरं तु दिनं संशोधयेत् तत्र वत्सराहर्ध्वं क्रियमाणमेत
कर्मणि उत्तरायणमेव श्रेष्ठं तत्रापि कृत्वा पक्षे एव तत्र बंधानयोर्दशी चतुर्दशी दिनसमाप्तिर्जयेत् शुक्रानि वारोवर्ज्यौ भौमवारोपि बंधश्चे
के नक्षत्रेषु भरणी कृत्तिका दार्द्र्याभ्युपगम्येष्टा मूलं धनिष्ठोत्तराश्विं राततादिचतुष्टयं चेति नक्षत्राणि त्रिपुष्करयोगश्चेत्यतिदुष्टानि सर्वथा
त्यजेत् कृत्तिका पुनर्वसु तशफल्गुनी विशाखा ज्येष्ठा पूर्वाभाद्रपदा चैति त्रिपादनक्षत्राणि द्वितीया सप्तमी द्वादशी तिथयः कुजशनिर्वि
वाशश्चेति त्रयाणां भोगे त्रिपुष्करः कैश्चिद्विस्थाशुक्रवारउक्तः एतेष्वेतिथिवारेषु मग्नविना धनिष्ठा योगे द्विपुष्करः त्रिपुष्करयोगे द्वेष्टौ
लाभेन दृष्टे ते मर्तौ च त्रिगुणफलप्रदः द्विपुष्करो द्विगुणफलप्रदः तेन प्रेतकार्ये द्वावपि साज्यौ द्वयोर्योगे द्विपुष्कर इति कश्चित् शुक्रयुक्तास्त
पौषमासमलमासवैधतिव्यतीपातपरिचयोः विधिः करणं चतुर्थी शुक्लद्वादशवंदश्चेत्यपि सर्वथा त्यजेत् रोहिणी मग्नपुनर्वसुपूर्वेति
राफल्गुनी चित्रा विशाखा नुराधा पूर्वा तारावाधा धनिष्ठा चैति किंचिदुष्टानि संभवेत्यजेत् भौमवारोपि त्याज्य इत्येके कतुस्तिष्ठपुनर्मता

व

ध.सिं.३३.
५२

रासुप्रत्यरितारायांनपणीशरादिहोनेष्टः तथाचार्यंनंइशुरुवाराअश्विनीपुष्यहस्तस्वातीश्रवणक्षानिचमशस्तानि मध्यमानिसर्वथा
त्याज्यानिचोक्तानि नंदायांशुक्रवारवतुर्दशयोजिजन्मताराप्रत्यरितारासुचैकोद्विष्टाद्विष्टमितिनिधं साक्षारेकादशाहेनकोपिनिधेयः अ
स्यनिधिक्षनक्षत्रादेशरपादः युगमन्वादिस्कांतिदशैवप्रेतकर्मणि पुनःसंस्कारादिकेपिनक्षत्रादिनरोधयेत गुरुभार्गवयोमोक्षयोष
मासेमलिस्तुवे नातीतःपितृमेधःस्याद्रथांगोदावरीविना इतिपुनःसंस्कारकालः साक्षिकस्मरणवारदाहेकृतेपश्चाद्देह्याभेपणीश
रदाहीयार्धदग्धकाष्ठेस्तंदहेत् तादृशकाष्ठालाभेलौकिकाग्निनादग्ध्वातदस्यानिमहालजेक्षिपेत् एवमन्येषानिरग्नीनामपिपर्णत्रा
रदाहोतरंशरीरनाभोस्थिनामेवायोज्यं अमृतंमृतमाकण्यकृतंयस्यैध्वदेहिकं प्रायश्चित्तमसौस्मार्तंकृत्वाग्नीनादधीतव अत्रपुनः
संस्कारादिप्रकारः पूर्वार्धेउक्तः आधानांतेआयुष्मतीष्टिः अनाहिताग्नेस्तुवरुः भर्तृरिजीवत्येवमरणवातींश्रुत्वायदिस्त्रियासहगमने
कृतंतदातत्क्रीमरणमवैधमेवज्ञातमरणमेवहिसहगमनेनिमित्तं नतुमरणज्ञानमानं अतस्तस्याभार्यायाआत्मघातादिदोषप्रायश्चि
तंतत्पुत्रादिभिःकृत्वाभार्यायणबलियुर्वकमौध्वदेहिकंकार्यं भर्तृस्तुदाहयोध्वदेहिककरणनिमित्तमुक्तपुनःसंस्कारादिकार्यं केचित्तु
जीवतोष्यसकर्मविहितं यथाप्रायश्चित्तानिष्ठोः पतितस्यघटस्फोटः तथाहि महापातकेनोपपातकेनवापतितोयदिप्रायश्चित्तंनक
रोतितदातंगुरुणाबोधवानांराज्ञश्चसमक्षमाहूयतत्पापंघटोक्तसतंपुनःपुनरुपदिशेदप्रायश्चित्तंकुरुस्वाचारंरुभस्वेति सय

राम
५२

द्येवमपिनांगीकरोतितदारिकादिनिधंतिथौसायाङ्केसर्पिर्गन्वांधवांश्चसंभूयदासीहस्तेनानीतममेधप्रकुत्सितजलादिपूर्णंघटंसर्व
तोदास्याद्यान्वारंभकुंवेतोदास्यादासस्यबावामपादेनन्युज्ज्वलित्वायदभेषुकारयित्वादासीसहितोवदेयुरधुमदुदकंकरोमिदृतिनामय
हणपूर्वकंप्राचीनावीतीनोमुक्तशिखाश्चसंतः ततोधिकारीकतीदाहवर्जंजीवतमेवोदिश्यपिंजोदकदानादिप्रेतकार्याणि एकादशाहं
तानिनामैवकुर्यात् एकाहमाग्नौचंसर्वेषां यस्यघटस्फोटः कृतस्तेनसहसंभाषणस्पर्शादिसंसर्गनकेनापिकार्यः करणेपतिततु
भ्यता घटस्फोटप्रयोजनंतुपूर्वार्धोतेउक्तं घटस्फोटनिश्चयोत्तरंघटस्फोटदिनास्याकृपतितज्ञातीनांधर्मकार्येध्वनधिकारइतिक
श्चित् कृतघटस्फोटस्यपुंसोनुतापेत्तत्पापप्रायश्चित्तान्तेसंग्रहविधिरुच्यते तत्रादौशुद्धिपरीक्षा कृतप्रायश्चित्तोज्ञातिसमक्षंगो
भ्यस्तर्जमारंदद्यात् गोभिस्तर्जोभक्षितेशुद्धिः भक्षणभावेपुनःप्रायश्चित्तंचरेत् एवंनिश्चितसंशुद्धौसमानेयुनंबंधंहेमंवाभ
न्ययंवापिपवित्रजलधृतं ततःसर्पिर्गस्तंघटंसंस्पृश्याभिमंज्यतज्जलैः पावमानाभिरापोहिष्ठेत्यादिभिस्तत्तमंदीभिश्चवापि
नयमिदंन्यतेनसहसर्वेकालातंजलघटमस्मैदद्युः सन्नशंताद्योःशीतापृथिवीशीतंविश्वमंतरिक्षंयोरोचनस्तमिहगृह्णामीति
यजुर्वेदस्तंघटंगृह्णीयात् ततस्तदुदकंतेनेवसाकंसर्वेधिवेयुः ततःसकृशमांडमनेराज्यहेमंकृत्वासुवर्णंगोचरंद्यात् ततस्तस्यजा
तकर्मिद्विजतवर्धताविद्याकीतावासेस्काराः कार्यः एवंकृतेशुद्धेनतेनसंस्पर्शसंभोजनादिव्यवहारंकुर्यात् इत्यमुपपातकेमहा

ध.सिं.३३.
५३

पातकेचकृतघटस्फोटस्यभुद्धिर्ज्ञेया इतिसंक्षेपतः कृतघटस्फोटभुद्धिः वंदेश्रीमदनंताभिधगुरुचरणोसतांमताचरणो जननीम
थान्नपूर्णासंपूर्णासकुणेर्वंदा १ श्रीविहलंनमस्कृत्यविद्यकक्षुताशनं अंवेष्टिनिर्णयंनक्षेसर्वशाखोपयोगिनो २ तत्रांत्यक्रि
याधिकारिणः आह्वारमेवउक्ताः सर्वाभावेधर्मपुनः कार्यः तत्रपुन्राद्यधिकारिणापित्रादिकमासन्नमरणंदष्टासाधीष्ठादिप्रायश्चि
तंमोक्षधेन्वादिदानानिचतेनकारणीयानिस्वयंवातमुदिश्यकर्तव्यानि तत्रप्रायश्चित्तप्रयोगः प्रायश्चित्तप्रकरणेइहव्यः शक्तौस
त्प्रायश्चित्तंतेदशदानानिकार्याणि तत्रगवामंगेषुतिष्ठतीतिगोदानमंत्रः १ सर्वभूताश्रयाभूमिर्वशहेणसमुद्धृता अनंतसस्य
फलदाअतःशांतिप्रयत्नमेइतिभूमेः २ महर्षेर्गोत्रसंभूताः कार्यपस्यतिः स्मृताः तस्मादेषांप्रदानेनममपापं व्यपोहत्विति
क्तानां ३ हिरण्यगर्भगर्भस्थमितिहिरण्यस्य ४ कामधेनुषुसंभूतंसर्वकलुषसंस्थितं देवानामाज्यमाहारमतः शांतिप्रयत्नमेइत्या
ज्यस्य ५ शरणंसर्वलोकानोलज्जायारक्षणंपरं सुवेषधारिवस्त्रत्वमतः शांतिवस्त्रदेयं ६ सर्वदेवमयंधान्यं सर्वेत्पानकरंम
हत्प्राणिनांजीवनोपायमतः इतिधान्यं ७ तथारसानोप्रवरः सदेवैक्षुरसोमतः ममतस्मात्परोलक्ष्मीदस्वगुडसर्वदेतिगुडः
प्रातिघेतः पितृणोचविष्णुशंकरयोः सदा शिवनेत्रोद्भवैरुच्यते ८ इतिरजतं यस्मादनरसाः सर्वेनीलकण्ठलवणंविना शम्योप्राति
करंनित्यमतः इतिलवणं ९ भूम्यादिप्रमाणानितुजननरातिप्रकरणेउक्तानि प्रायश्चित्तादिकर्मसुविष्ण्वादिनामकीर्तनात्सां

राम
५३

गताप्रायश्चित्ताद्यसंभवेपिमरणकालविष्णुत्रिवनामकीर्तनमात्रात्सर्वपापक्षयोमुक्तिश्चेतिसर्वपुराणादिसिद्धांतः तथाचश्रीभाग
वते यस्यावतारगुणकर्मविदंबनानिनामानियेसुविगमेविवशागणंति तेनेकजन्मशमलंसहसैवहित्वासांसांस्वपावतमर्तंमजंप्रप
द्येइत्यादि मुमुक्षुपितरंपुत्रोयदिदानं प्रदापयेत् तदिद्विष्टंगयाआह्वारंभमेधशतादपि तानिचतिलपात्रदानंक्रणधेनुमोक्षधेनु
पापधेनुवैतरणीधेनुउक्तांतिधेनुदानानि व्यतीपातोयसंक्रांतिस्तथैवग्रहणंरवेः पुण्यकालास्तदासर्वेयदामत्सुकपस्थितः आस
न्नमत्सुनादेयागोः सवत्सतुपूर्ववत् तदभावेतुगौरेवनरकोत्तारणायवै शुक्लेपक्षेदिवाभूमौगंगायांचोत्तरायणे धन्यास्तातपरिध्यं
तिहृदयस्थेजनार्दनदेइत्यादिवचनात् मुमुक्षुर्दीनादोवाक्ताभावेपुत्रादिर्दद्यात् तत्रतिलपात्रदानविधिः यथाशक्तिको स्वपात्रेतामि
पात्रेवातिलानक्षिप्त्वासुवर्णचक्रक्षिप्यममजन्मप्रभृतिमरणोर्तंकृतनानाविधपापप्रणाशार्थेतिलपात्रदानंकरिष्ये विप्रंसंक्षु
ममजन्मप्रभृतिमरणोर्तनानाविधपापनाशार्थमिदंतिलपात्रंसुवर्णसंदक्षिणंअमुकरामणे तुभ्यंसंप्रददे तिलाः पुण्याः पवित्रा
भ्यतिलाः सर्वकरास्तरताः शुक्लावायदिवाकृष्णाकृषिगोत्रसमुद्भवाः यानिकानिचपापानिब्रह्महत्यासमानिच तिलपात्रप्रदा
नेनममपापं व्यपोहतु नममेतिविप्रहस्तेजलंक्षिपेत् पुत्रादिस्तुअस्यजन्मप्रभृतीत्यादिसंकल्पमस्यपापं व्यपोहत्वितिमंत्रं चव
देत् ऐहिकामुक्तिकेयचैसप्तजन्मार्जितंक्रणं तत्सर्वंशुद्धिमायातुगमेकाददतोममेतिक्रणधेनुदानमंत्रः अन्यत्सर्वेसामान्यगे

दानवत् तद्विधस्तु द्वितीयपरिच्छेदे उक्तः मोक्षदेहिद्विषाकेवामोक्षदेहिजनार्दन मोक्षधेनुप्रदानेन मुकुन्दः प्रीयतामिति मोक्षधेनुमंत्रः आज
मोषार्जितं पापं मनोवाक्कायकर्मभिः तत्सर्वं नाशमायातु गोप्रदानेन केशवेति पापधेनुमंत्रः अथ वैतरणीविधिः अद्येत्यादि अमुकस्य मम
महारथि वैतरण्याख्यनद्युत्तारणार्थं गोदानं करिष्ये विप्रपादप्रक्षालनवस्त्रगंधमाल्यादिभिरभ्यर्च्य तदस्ते शिवाभाषः संतु सोमनस्य मस्तु
अस्तं नारिष्ठं वास्तु यत्नेयस्तदस्तु यत्पापं तत्प्रतिहतमस्तु इति कृत्वा धेनुके त्वं प्रतीक्षस्व यमहाग्नेमहापथे उत्तितीर्षुरहं देवि वैतरण्येन मोक्षु
ते इति धेनुं प्रार्थ्य विष्णुरूपं दिजश्चेष्ट भूदेव दिजपावन तर्तुवैतरणीमेतां कृष्णां प्रददाम्महं इति विप्रं प्रार्थ्य वैतरणीसंतारणार्थं इमां गो
क्षमवस्त्ररक्तमाल्याद्यलंकृतं यथाशक्ति दक्षिणायुतां तुभ्यमहं संप्रददे यमहारे पथे घोरे घोरा वैतरणीनदी तां तर्तुका मोय छामि कृष्णां वैतरणी
तुगां नममेति विप्रहस्ते जलं क्षिपेत् कृष्णाया अभावे न्यवर्णा देया गोराभावे इज्यं देयं पुत्रादिदीना चेत्यधमे मंत्रे उत्तितीर्षुरयमिति पठेत् द्विती
यतर्तुवैतरणीमस्येति तृतीयेतां तर्तुमस्येति अथोक्तं ति धेनुः अद्येत्यादि अमुकस्य सुखेन प्राणोक्रमणप्रतिबंधकसकलपापक्षमहा
राक्षसेन प्राणोक्रमणार्थं यथाशक्त्यलंकृतं तस्मिन् प्राणोत्तर्तुं रुद्रदेवस्य अमुकस्य गोतुभ्यं संप्रददे गवाग्रं गोष्ठिति मंत्रोत्तेन ममेति वदेत्
धेनुभावे इज्यं देयं उक्तं प्रायश्चित्तादिदानादिदानांति विधिं कृत्वा पित्रा पिमरणे पुत्रादिना प्रायश्चित्तं कृत्वा दाहादिकर्तव्यं हानान्येकादश
हेकार्याणि पितुः पापभावनिश्चये प्रायश्चित्तं नावश्यकं केचिदुक्तांति वैतरण्ये च दशदानानि वैवर्हि मृते पितृत्वा तं प्रतंदहेदित्याहुः तु

राम
५४

लसीसन्निधौ कुर्याच्छालग्रामशिलां तथा केचित्तिललोहहेमकार्पासलवणभूमिधेनुसप्तधान्ये तृष्टदानान्याहुः कनिन्मुषीमधुपर्क
दानमुक्तं पुत्रादिः कर्त्ता त्वकर्मधिकाराय कृच्छ्रत्रयादिकं वपनं च कुर्यात् तत्र मातापित्रोः सापत्नमातुः पितृव्यस्य ज्येष्ठभ्रात्रा ज्येष्ठान्यकर्मकर
णोक्षोरमावश्यकं पुत्राणां कर्त्तुमिन्नानामपि क्षौरं नित्यं एवं पत्न्या अपि प्रथमे दशमे द्विवाक्षोरं नित्यं तथा दत्तकस्य पूर्वापरयोर्मित्रोः पितृमैत्रे
क्षोरं रात्रौ तु दग्ध्वा पिडां तं कृत्वा वपनवर्जितं वपनं नेष्यते रात्रौ श्वस्तनी वपनक्रिया पत्नीपुत्रकृत्वा भ्रात्रा देरत्यकर्मणि क्षौरं न कार्यं अन्यत्र
कृत्वा कृतं श्रमशानेनायमानरावस्य वरुडस्पर्शे शूरेण बहने वा कुंभे सलिलमादाय वपनं गम्यंत्येव च सुमंत्रैरभिर्मन्त्रापत्तेन संस्नाप्य दाहये
त् कृच्छ्रत्रयं च कुर्यात् स तिकारजस्वल्योः स्पर्शेऽप्येवमेव प्रायश्चित्तं तु पंचदशकृच्छ्राः शूरेण दिजहाहेतुवां डायणपराकप्राजापत्यानि स
मुच्येन पुत्रादिः कृत्वा स्थानि पुनर्देहेत् अस्य भावे पात्ताश्रावधिः ऊर्ध्वं छिष्टाधरो छिष्टोभयो छिष्टेषु कृच्छ्रत्रयं अस्पृश्यस्पर्शनिषेधकृच्छ्राः
अंतरालमृतौ न वरवद्धामरणे दादश निगडमृतौ पंचदश रजकां त्यसप्तविधां त्यजा अस्पृश्यस्पर्शमरणोत्प्रेक्षं शकृच्छ्राणि देशांतरमरणे प
राकृच्छ्रमष्टौ कृच्छ्राणि वा कृच्छ्रत्रयं प्रकुर्वीत आशौचमरणोपेव अर्धदग्धशवे चितैरस्पृश्यस्पर्शकृच्छ्रत्रयं एवं पुत्रादयः पित्रादेः पापिनः पा
पानुसारेण प्रायश्चित्तं कांडोक्तं प्रायश्चित्तं डर्मरणात्प्राप्तं तदिनिमित्ते पूर्वोक्तप्रायश्चित्तनाशवत्त्वादि कंच कृत्वा त्वं कर्म कुर्यात् एवमुक्तं
प्रायश्चित्तं विना दाहादिकृतं व्यर्थं भवेत् उभयोश्च नरकः पतिपत्न्योरेककाले दहने प्राप्ते भार्यायाः पत्न्या सह द्विवचनां तमेवो होन दाहं कृ

ध. सिं. ३५.
५५

त्वापिंङ्गदिकं पतिर्धर्मकं पृथक् कार्यं एवं सपत्नीनामेककाले मृतौ सहैव दाहः पिंङ्गादिकं तु ज्येष्ठक्रमेण पृथगेव एवं पिता पुत्रयोर्भात्रोश्च लो-
किकाग्निदाहयोर्दाहः सहैव पिंङ्गादिपितृपूर्वकं ज्येष्ठपूर्ववत् पृथक् पुंवाल्यानां स्त्रीवाल्यानां च दहनैस्वननेनैव मेवेति नागोजिभट्टीये रज-
स्वलागर्भियादिमरणे सहगमने च वक्ष्यते अथ गोमयोपलिप्तममोक्तुं पविष्टोदक्षिण शिराः शयीतो वा गोपीचंदनादिभूदाकृतलिक-
कः श्रीविष्णुस्मरणं पुण्यं सूक्तं गीतां सहस्रनामादिस्तोत्राणि पठेत् शृणुयाद् अमृतत्वप्राप्त्यपुण्यं सूक्तं स्तोत्रादिनां पाठं श्रवणं वा करि-
ष्यति संकल्पः श्रोतुः संकल्प्याशक्तौ श्रावयिता अस्यामुकशर्मणो मृतत्वं प्राप्तये मुकं श्रावयिष्ये इति संकल्प्येत् नानानमिति सूक्तं
पुरुषसूक्तं विष्णुसूक्तं मुनिषकाणां इत्यादि पुण्यसूक्तानि नाम कृष्णादिनामस्मरणे जातिमात्रस्माधिकारः अथ साग्नेर्विशेषः गृह्या-
ग्निमतो गृह्याग्निना श्रोताग्निमतस्त्येताग्निभिर्दाहः कार्यः तत्र गृह्याग्निमतः श्रोताग्निमतश्च कृष्णपक्षे मरणे तद्देवसायं काष्ठादुत्तीर्त्त-
वासायं कालपर्यन्तः पक्षलोमवत्सकृत् ग्रहणेनेव कुत्तापुनः संकल्प्य पूर्वकं प्रातराहुतीं च प्रतिपत्या तर्ह्यमांतास्तद्देवकुत्तादर्श्यागं कु-
र्वीत् यागासंभवे आज्यं संकल्प्य सुविचतुर्वारं गृहीत्वा पुरोनुवाक्यायाज्याभ्यामेकैकां प्रधानाहुतिं जुहुयात् स्मार्तैश्चतुर्गृहीताज्येनाग्न-
ये स्वाहा इति त्रिभ्यां स्वाहेति नामैव प्रधानाहुतिर्द्वयं शुक्लपक्षे रात्रौ मरणे सायं होमस्य कृतत्वात् तर्ह्यमात्रमाहुष्यतद्देवकुत्तात्
नात्र पूर्णिमांतानां दर्शानां वा होमानां मिष्टिप्रधानं पूर्णाहुतीनां वा कारणं शुक्लपक्षे दिवा मरणे तु न कस्यापि होमस्यापकर्षणं एवं

राम
५६

कृष्णपक्षमरणे पिदैवात् पूर्णमासेष्यति कुमेहो मापकर्षप्रधानं पूर्णाहुत्यादिकं च कृताकृतमनारब्धत्वादिति भाति करणपक्षेति कृतपूर्णिमासपूर्-
णाहुतीर्हृत्वा पक्षहोमान् कृत्वा दर्शपूर्णकृतयः कार्यः अथावकृष्णपक्षे प्रसीयेत पतिर्यदि प्रेतं स्पृष्ट्वा मथित्वा शिंजस्वाचोपावरोहणं घृतं
चक्षुदशोपातं तर्ह्यनीकुत्तावावभिश्या विद्धि न श्रोतामेव तौ तु प्रेताधानं कार्यं तद्यथा प्रेतं स्वाग्यालये क्षिप्त्य पूर्णासंनिधाय यस्याग्रचो जुहो-
तो मांसकामाः संकल्प्यते यजमानमांसं जायं तु तद्देवविदेत्वादिताय स्वर्गलोकमिमं प्रेतं नयं तु इति यजुर्मंत्रेण मथित्वा शिमायतने प्रणीय ह-
दागृहीताज्येन तर्ह्यनीकुत्तातेन दाहदिकार्यं नष्टे च शिष्यथारण्योर्नाशे स्वामी श्रियेत चेत् आस्रे दर्शनादं हं मनोज्योतिः कृत्वा ततः शोषं प्रा-
ग्वत् स्मार्तान्निमतः स्मार्तान्निर्यदि विद्धि नस्ततो यदो विद्धे दस्तावका लगणनया पूर्वाधौ कुरीत्या प्रायश्चित्तं तद्देवकुत्तात्सं कल्प्येद्वा प्रा-
यश्चित्तं ते होम इव स्थालीपाक इव च तावत्कालगणनया देयं ततो रणिपक्षे पूर्ववदरणिमथनं पक्षांतरं मुकशर्मणोऽग्निविद्धे दकनिमित्तकं
दाहयाग्निसिध्यर्थं प्रेताधानं करिष्ये इति संकल्प्यायतने संभारान्निक्षिप्य लौकिकाग्निं प्रतिष्ठाप्याज्यं संकल्प्यायाश्चेति मंत्रेण यस्याग्रय-
इति पूर्वोक्तमंत्रेण च कुत्ताव्याहृतिचतुष्टयं जुहुयात् एवमोपानसः सिद्धे भवति पत्नीमरणे येवमिति भट्टाः एवं विधुरस्यापि श्रोताग्नि-
गृह्याग्निपरिग्रहसत्त्वे यथायथं तत्तदग्निभ्यां दाहः विधुरस्याग्निपरिग्रहे तर्ह्येव देवकुत्तात् तदग्नेराधानं अगृहीतगृह्याग्नि-
कयोः स भीय विधुरयोर्ब्रह्मचारिसमावृत्तयोश्चानुपनीता विवाहितपुत्रकन्यो निरग्निं कर्माया विधवयोश्च कपालाग्निना लौकिकाग्निना

ध.सि. ३३.
५६

वादाहः अग्निवर्णकपालेकरीषादिना उत्सादिना भर्तुः स्वः स्वाहेति आज्याहुत्या संस्कृतोऽग्निः कपालाग्निः लोदिकाग्निश्चोत्पजाग्निपतिता
 अग्नितिकाग्निवितायमेध्याग्निभिर्नोप्राप्तः यस्यानयतिश्रुताग्निं तणकाक्षर्वीषिवा प्रेतत्वं वे सदा तस्य श्रुतः पातेन लिप्यते आहताग्निं दं
 पत्योः पूर्वपतिमरणपत्युः सर्वाग्निभिर्दीहः पश्चान्न तभार्यायास्तु निर्मथ्याग्निना कपालाग्न्यादिना वा एवं भार्यामरणे तु तस्या अपि सर्वाग्नि
 मिर्दीहः कार्यः सर्वपात्राण्यपितस्यै देयानि पश्चान्न तस्य तु पत्युः पुनराधानेन त्रेतादिसत्त्वे तेन दाहः आधानाकरणे निर्मथ्येन लोदिका
 अग्नेवेति केचित् याज्ञिकानां रोषिप्रायेणैव मेव अन्ननिर्णयमिधुः सान्नेः पत्नीमृतौ होष्यते पुनर्विवाहे छायां पूर्वाग्निभिर्भावां दग्ध्वा पु
 नर्दीरक्रियां कुर्यात् पुनराधानमेव नेत्येकः पक्षः दाहयित्वाग्निहोत्रेण स्त्रियं वृत्तवतीं पतिरित्यादि बन्धनं जातानि पुनर्विवाहे छुपराण्येव
 पुनर्विवाहाशक्तौ निर्मथ्याग्निना तां दग्ध्वा पूर्वाग्निषेवाग्निषु होत्रहोमेध्यादिना तु मास्यादिकार्यं सोमयागेन कार्यः पूर्वाग्न्येकदेशे न दह
 दिति मत्तपार्थ्वदेवयाज्ञिकादयः यानितु तस्मादपलीकोप्यग्निहोत्रमाहरेदिति श्रुतिस्मृत्यादिवचनानि तानि पूर्वाग्निषेवाग्निहोत्रपरा
 गिनत्पत्नीकस्याधानार्थानि अपलीकस्याधानविधायकमूलबन्धनाभावात् दारकर्मणियद्यशक्त आत्मार्थमध्याधेयमित्यापस्तंब
 स्मृत्युपुनर्विवाहाशक्तौ पूर्वकृतमध्याधेयमात्मार्थमेव स्थाप्य न पत्युर्देहादिवैषयं ब्राह्मणभाष्यापराकौशाकैरात्रां दारादिमतमित्ये
 वमेव येत्पत्नीकस्याधानमाहुस्तदाशयं न विमिश्रति इदं निर्णयमिधुमतमेव युक्तं भाति याज्ञिकानामाचारस्तत्तर्कविवाहे छायां

राम
५६

कोनप्रामाण्यापादकः पुनर्विवाहाशया सर्वान्निहोत्रपश्चाद्विवाहासंभवेनामुत्सर्गेध्याग्नां कृत्वा पुनराधानं कृत्वाग्निहोत्रं कार्यमिति केचि
 दाहुः एवंस्मार्ताग्निमतः पूर्वभार्यामरणेपि गृह्यायेकदेशेन तां दहेत् अवशिष्टाग्नेनित्यहोमस्थालीपाकाप्रयणानिकार्याणि अन्नसर्वत्र श्रो
 तस्मार्तेन कुत्रापत्नीविधानेनैवाधानादिकर्माधिकारः अनेकभार्येभ्यश्चैषायां जीवत्यां कनिष्ठभार्यामरणे निर्मथ्याग्निना तां दहेत् न श्रोतस्मा
 र्ताग्निभिः केचित् पूर्वसर्वाग्निभिः कनिष्ठां दग्ध्वा ज्येष्ठया सह पुनराधानं कार्यमित्याहुस्तदग्निद्वयसंसर्गपरं मतांतरपरं बाबोध्यं दाहका
 लेग्निनाशे तु यजमाने चितारूढे पात्रन्यासे कृते सति वर्षाद्यभिहते वज्रोवितादिस्येकथं बन्धनं तदार्धदग्धकाष्ठानि तानि निर्मथ्य तं दहेत्
 अथ गृहान्तराग्नेराधानप्रकारः तत्र विप्रं प्रेतनगरपश्चिमहारेण श्रद्धंक्षिणहारेण निःसार्य सजातीयाः शर्वप्रज्ञादितु मुखं प्रा
 कृत्वा संदाहदेशं नयेयुः पूर्वोक्तोऽग्निः शवाग्नेन नेतव्यः प्रेताग्न्योर्मध्ये न गंतव्यं सर्वसपिंडादयो धः कृतोपवीता मुक्तकेशा ज्येष्ठपुत्रः
 सराः प्रेतमनुगच्छेयुः प्रेतश्च नम्रो न दग्धव्यः निःशेषतश्च न दाह्यः शववस्त्रं वश्मशानवासिनेभ्यो देयं प्रेतश्च न स्वकेशादिवापयित्वा
 संस्नाप्य गंधपुष्पाद्यैरलंकृत्य दग्धव्यः दिने मृतौ दिवैव दाहः रात्रि मृतस्य रात्रावेव दिवा वा रात्रौ वा स्थितः शवः पर्युषितः पर्युषितश्च
 न पंचगव्येन स्नापयित्वा प्राजापत्यं कृत्वा दहेत् मुखस्थं सप्तक्षिद्राणि हिरण्यं शकलेच्छादयेत् अन्नपात्रन्यासां भवद्दाहादिनि
 धिश्च स्वस्वस्नानुसारि श्रोतस्मार्तां त्येष्टिप्रयोगेषु ज्ञेयः ततो दाहो ते घटस्फोटदिकं कार्यं विना विपर्ययेपि घटस्फोटस्य नावृत्तिः

ध.सिं.३३.
५७

ततश्चितामप्रदक्षिणं सर्वे आहृत्य सवैलं स्नात्वा नम्यं सगोत्रसपिंडसमानोदकानां मातामहीमातामहयोराचार्यादेश्वदुहितभगिन्योश्च
वश्यंति लो जलिं दधुः तद्यथा दृढपूर्वा दक्षिणा अमुकमेव नामाग्नेतस्तथा त्विति मंत्रेण जलिना सकृत्पात्राणि सिंचयेयुः अत्र स्नानोदकदा
ने अपनः श्रोत्रोदकमिति मंत्रेण स्नानमेव तेन मंत्रेणेत्यने स्त्रीणां तु मंत्रो नास्ति मातुलपितृभ्रातृस्त्रियश्च श्रुमित्रयाजकादीना
मुदकदानं कृताकृतं करणपक्षे विनाशमन्येवेति नियमः ब्राह्मणान्ना रिपतिव्रतिः क्रीवचोराश्च नोदकं दधुः तत्र ब्राह्मण्यथा कालमु
पनयनहीनाः व्रतिनः प्रकृतं प्रायश्चित्ताः चोरासुवर्णस्तत्सम इत्यापहारिणः ब्रह्मचारिभिर्मातापितृपितामहमातामहगुरुर्वाचार्यादी
नामुदकदानं कार्यं प्रकृतं प्रायश्चित्ते स्तुतं ते उदकदानं त्रिशोऽत्रोचं च कार्यं ब्राह्मणादिभिः प्रेतस्य शवहनराहविगादिकमपि न कार्यं अ
न्माभावे ब्रह्मचार्यपि विना देहीहमाशौचं कुर्यात्कर्मलोपस्तु नास्तीत्युक्तं इदं नोदकदानमेकवाससापसव्येनैव उदकदानेनैव पुनः
स्नात्वा वस्त्राणि निष्पीड्य कुलद्वारं पुत्रादीन् पूर्वैति हासैः समाश्वास्य विप्रानुमत्या कनिष्ठानुक्रमेण गृहं गत्वा निवेपनादि शिर्षं क्ष
यित्वा च म्याग्युदकमोमयादीन् दद्यात् दाराभ्यनिपदं निधाय गृहं प्रविशेयुः निवपन्नभक्षणं कृत्वा कृतं ततस्तद्दिने उपवसेयुः उपवासा
शक्तौ अयाचितं ज्वहेनान्य गृहं पक्वैर्नवाएकेनैव बहुविध्यान्नेन वर्तन् तत्राशौचमध्ये माषमांसाष्टमधुरजवण्डुधाभ्यंगतां बृल
क्षाराणि वर्ज्यानि क्षाराणि तु तिलमुज्जादितैश्चैव सस्ये गोधूमकोइवौ धन्याकंदेवधान्यं च शमीधान्यं तथा च स्निग्धान्यं तथा च

राम
५७

अयं मूलं क्षारगणः स्मृतः केचित् सैंधवं भक्ष्यमित्यमित्याहुः आदर्शस्त्रीसंगच्छतादिहसनरोदनोच्चासनानि नित्यं त्यजेयुः बालव
द्धातुरवर्ज्यं तणकटास्तीर्णभूमौ पृथक् शयीरन्नकंबलाद्यास्तीर्णभूमौ मार्जनादिरोहितमेव स्नानं अस्थिसंचयनाहर्ध्वभागीपुनश्च्यति
रिक्तानां शय्यासनादिभोगोस्त्येव स्त्रीसंगस्तु नास्ति अस्थिसंचयनं तु समंत्राग्निदाहदिनादारभ्य प्रथमदिने द्वितीये तृतीये चतुर्थे सप्त
मेन वमेवागोत्रजैः सह स्वस्वस्त्रोक्तप्रकारेण कार्यं तत्राहुपादविषादनक्षत्राणिकर्तुं जन्मनक्षत्रं च वर्ज्यं संभवे कर्कभौममंदवाराव
र्ज्याः बालाशराहास्थिदाहयोः सद्यः संचयनं अस्थ्यांगंगोभसितीर्थोतरेवाप्रक्षेपः तद्दिधिर्वक्ष्यते अरण्ये वृक्षमूले निखननं वा अ
स्थीन्यन्यकुलस्यस्य नीत्वा वां दायणं चरेत् दययान्यस्यापि नयने महापुण्यं अस्थ्यां श्वसूकरवराडादिस्पर्शं च गव्यशालग्रामतुल्य
स्युदकैः प्रोक्षणं आशौचमध्ये स्वगोत्रजैः सह भोक्तव्यं तच्च दिवैव भोजनं च मृन्मयेषु पर्णेषु टुकेषु वा कार्यं न तु धातुपात्रेषु दाहदिना
दारभ्य दशपिंडादशदिनमध्ये दर्भीस्तीर्णभूमौ अमंत्रकंदेयाः क्षत्रियादीनां नवपिंडानवदिनां तं दशमपिंडस्तु आशौचां त्यदिने प्रथमे
हमियोदेशो यश्च कर्तव्यश्च तं दुलादिद्रव्यं चोत्तरीशिलापाकपात्रादितदेव दशाहं तं एतदन्यतमव्यत्ययेयतो व्यत्ययस्ततः पुन
रावृत्तिः शिलाविषयं येषि घटस्फोटादेनीवृत्तिरित्युक्तेर्लोकि कशिलाग्रहणी तेन पिंडदानं तिलोजलत्यादिकस्येवावृत्तिर्न दाहस्य केचिदा
चार्यविषये येष्यावृत्तिमाहुः यत्र पुत्रादिमुख्यकर्तुरसंनिधानादमुस्वाधिकारिणापि उदानक्रियारव्यातनमध्ये पुत्रादिसंनिधा

ध.सि. ३३.
५८

नेप्यमुख्यकर्त्रेवदशाहंताक्रियासमापनीया एकादशाहदिकं तु पुत्रादिमुख्येनैव समं न कदाहमात्रेन्येन कृते तु पिंडदानादिदशा
हकृत्यं संनिहृष्टमुख्येनैव कार्यमिति मित्ताक्षरादयः अन्ये तु सगोत्रोसगोत्रोवायः समं न कदाहकर्ता स एव दशाहकृत्यं कुर्यादित्या
हुः पत्न्याः कर्त्रेत्वेरजोदर्शने जाते सातदंते कुर्यात् कर्तुरस्वास्थ्ये अन्येन सर्वाक्रियाः पुनः कार्याः पिंडइत्येधुलं इत्यामुखाः तदभावे
फलमूलशक्तिलमिश्रसक्तवोपि प्रेतश्राद्धेषु पितृशब्दस्वधाशब्दानुशब्दाः पुष्यधूपदीपदानादौ मंत्राश्वनवाच्याः श्राद्धशौचे
पूर्णश्राद्धादौ प्रथमदिने एकः पिंडः द्वितीये चत्वारः तृतीये पंचेति क्रमो बोध्यः पुत्रेण पूर्णश्राद्धाहे कृते तु तस्य दशाहशौचं तेन न
हमध्वे पिंडसमाप्तिर्न कार्या शिरस्त्वाद्येन पिंडेन प्रेतस्य क्रियते सदा द्वितीयेन तु कर्मासीनासिकाः तृतीयेन कंठस्कंधपुजवक्षांसि
चतुर्थेन नाभिलिंगगुदानि पंचमेन ज्ञानुजंघपादं षष्ठेन मर्माणि सप्तमेन नाज्जः अष्टमेन दंतलोमानि नवमेन वीर्यं दशमेन तु
पूर्णत्वं तत्तत्ताक्षुद्विपर्ययः जलं दशाहमाकाशे स्थाप्यं क्षीरं च मन्त्रये प्रेतात्रस्त्यात्पुदकं इदं पितृवैति च क्षीरं इदं च कृताकृतं ततो
प्रेतोपकृतये दशाहमखंडितं कुर्यात्पदोपेतैस्तेन वा प्रियात्रं च मार्तिकं भोज्यात् भोजनकाये तु भक्तमुष्टिं च निवेपेत् नामगोत्रेण
संबुध्या धरिष्वपि तयत्तवत् भूर्भुवः कास्ते लोकं तु गंतुं श्राद्धं समाचरेत् तत्प्रायेयं हि भवति मृतस्य मनुजस्य च अष्टादशाहम
ध्वे दर्शपाते निर्णयः पिंडदानादौ श्राद्धे यदि मध्ये दर्शप्राप्तिस्तदा मातापितृव्यतिरिक्तानां सर्वे दशाहकृत्यं मातृपितृदशौ एव समा

राम
५८

१६

पनीयं मातापितृविषये तु श्रममध्वे दर्शपातेनापकर्षः त्रिात्रात्यरं दर्शपाते तु पित्रोऽपि सर्वदर्शे समापनीयमिति केचित् अन्ये तु त्रिश्रोद्ध
मपि दर्शपाते औत्सर्ग्येण पित्रोस्तत्र समाप्तिर्न कार्येत्याहुः अत्र दशाहमात्रवस्येति सिद्ध्यादयः यदि दैवाद्दशाहं पिंडदानादितेन नारब्धं त
दादाहमात्रे समं न के जाते पित्रदर्शितं समाप्तिनियम इति भाति दर्शोत्तरमेव तं श्राद्धं समाप्तिं संभवेन द्विरेदं वेतु कुर्यात् पुनः श्रावं समश्नुत इत्युक्त
दोषाप्रसक्तेः एवं दर्शपिकृत्यं तत्र समाप्तावपि अग्निपिंडादुद्देशादमाशौचमस्तेव पुनः श्राद्धेः सपिंडस्य तु सुतरां प्रेतपिंडाश्राद्धं स्नात्वा भुक्त्वा
वसपिंडस्य त्रिश्रोपवासः सपिंडस्योपवास एकः मत्पादियुगं प्रेतकृतं कुर्वता संचयनादवाहुः स्त्रीसंगे कृते वा श्रावणं ऊर्ध्वं कृत्वा नयं अन्ये
पामाशौचिनां संचयनादवाहुः त्रिश्रोतं दुर्गममेकोपवासः अथ नवश्राद्धं प्रथमे द्वितीये च पंचमे सप्तमे तथा नवमे कादशे चैव तं नवश्राद्धं सु
च्यते नवश्राद्धानि पंचाङ्गाश्च तान्नशास्त्रिनः आपस्तंबाः षडित्याहुर्विभाषास्त्रिरेषु हि पंचपक्षे एकादशाहे नवश्राद्धं न कार्यं एतान्येव
विषमश्राद्धानि त्युच्यते नवश्राद्धानि दशाहं तर्न वमिश्रं वत्सरमित्यन्यत्र अकृत्वा तु नवश्राद्धं प्रेतत्वान्नैव मुच्यते नवश्राद्धं त्रिपसं च षण्मा
सिकं मासिकानि च न करोति सुतोयस्तु तस्याधः पितरोगताः अर्घ्यहीनमधूपंचगंधमात्म्यविवर्जितं नवश्राद्धममंत्रेण दत्त्वा नववर्जितं
आशिषोद्विगुणादभीज्याशीः स्वस्तिवाचनं पितृवाक्यं स्वसंबंधः शर्मशब्दस्तथैव च यात्रालंभो वगाहश्च उल्मुकोद्देशवनादिकं तृप्तिप्रप्त
श्च विकिरः शेषप्रश्नस्तथैव च प्रदक्षिणाविसर्गश्च सीमांतगमनं तथा अष्टादशपदार्थाश्च प्रेतश्राद्धे विवर्जयेत् त्रिजोतीति मंत्रे स्वधा

केशरागकस्तूरीकपूरैर्बंदनं तथा महासुगंधमित्युक्तं नामतोयक्षकर्मद्वयध्वनितः

ध.सिं.३३-
६०

स्नानानि कृत्वा अस्थानं कुशैर्भोजनं कुर्यात् तत्र मंत्राः अतो देवेति नक्तु अथ सप्तस्तुतानि एतो न्निद्रंस्तवाम० १ शुचीनो० १ नतमं होन० ८ इ
ति वारिमे० १३ स्वादिष्ठया० १० ममाग्नेवर्चो० ९ कंडुशयप्र० ९ ततो यदीयान्यस्थीनि तस्य कृतसपिंडीकरणस्य पार्ष्णविधिना आहुतमस्मिसे
पांगभूतं हिरण्येन कुर्यात् सक्तुना त्वविंदानं दशो हांतरस्थिष्वेककरणे एकीद्विष्टविधिना आहुते ततस्तिलतर्पणं कृत्वा पंचगव्यं चामृतं शु
द्धोदकैरस्थीनि प्रक्षाल्य यदकर्मना लिप्यपुष्टेः प्रष्टव्या जिनकंबलं र्मभैर्नैपैत्रराणभूर्जपत्रताडपत्राणां क्रमेण सप्तधा संवेष्ट्य ताम्रसे
पुटे स्थापयेत् तत्रैवैकैर्मलक्षणं द्वादशकर्षं च देनं कुंकुमं पटुर्कैः कर्पूरश्चतुः कर्षाकस्तूरी चैतेषां मेलनाद्यक्षकर्मैः ततो स्थिषु हेम
रोष्य रंजानि मोक्तुकं प्रवालनीलमणीश्च प्रक्षिप्य स्वस्त्वोक्तविधिना सपिंडीनां प्रतिष्ठादि कृत्वा षोडशरातंतिलाज्याहुती जुहुयात्
उदीरतां शंखः पितरस्त्रिष्टुप् अस्थिप्रक्षेपांगतिलाज्याहोमेनिमयोगः उदीरतामिति स्तुतुस्मचतुर्दशक्रमिः प्रस्तुचमाहुती रित्येवं
स्तुतुस्तसप्तहृत्तिभिरवशिष्टद्वादशीः प्रथमक्रगाव्ये लैवमष्टोत्तरवातंतिलाहुती रष्टोत्तरशतमाज्याहुतीश्च जुहुयात् सवेष्टनास्थि
समुच्चययुतं ताम्रसं पुष्ट्या दायतीर्थगच्छेत् तत्र नियमाः मन्त्रपुरीषोत्सर्गकाले प्राचमनकालेनीस्थीनि धारयेत् श्रद्धयवनां त्यजादि
कांस्वहीनजातिमस्मिधारका कालेन स्पृशेदिति कारीरं चैततः तीर्थं प्राप्य तीर्थप्राप्तिनिमित्तं कस्तानां दिविधायास्थीनि स्नापयि
त्वामुक्तगोनस्यामुक्तशर्मणां ब्रह्मोकादिप्राप्तये मुक्ततीर्थे स्थिप्रक्षेपमहं करिष्ये इति संकल्प्य पलाशपर्णपुटे पंचगव्येनास्थीन्यासि

राम
६०

अक्षिप्य वा कुरु शास्त्रं च ततिलमिश्रितास्थीनि मत्पिंडे निधाय दक्षिणां दशमवेष्टमाणेन मोस्तु धर्मा यो तव दन्तीर्थं प्रविश्य नाभिमानं ज
ले स्थित्वा समेप्रीतो सुदुःखातीर्थं क्षिपेत् ततः स्नात्वा जलाद्धिरागल्यसूर्यदृष्टा हरिस्मृत्वा विप्रामयथाशक्तिरजतं दक्षिणं दद्यात्
अमुकस्यास्थिष्वेकः कृतस्तत्संगतार्थं रजतमिदं तुभ्यं संप्रददति इत्यस्थिष्वेकप्रकारः अथैकादशाहकृत्य एकादशाहं प्रातरुथा
यगहानुलेपनं कृत्वा स्पृष्टसर्वे वस्त्रक्षालनपूर्वकं सर्वसपिंडानां सचैलं स्नानां ते संध्यापंचमहायज्ञादि नित्यकर्मणि शुद्धिः एकादशा
हेसंगवकाले स्नानाबुद्धिपितिकेचित् एकादशाहेसंगवकाले स्नानाबुद्धिरितिकेचित् एकादशाहेकर्तुः पुत्रादेरपि पंचमहायज्ञाधि
कारः सपिंडानां दशैवार्थिकादि आहुष्टव्यधिकारः नांदी आहुमात्रं चतुःपुरुषसपिंडैः सपिंडीकरणात् आहुः कार्यं ततो दशाहकर्मकारी
अमृत्यः कर्ता मुख्यो वा पुत्रादिः कर्ता वृषोत्सर्गो वा एकादशाहिकं सर्वं कर्म कुर्यात् एकादशोक्तिप्रेतस्य यस्य नोत्सृज्यते वृषः प्रेतत्वं सुस्थि
रंतस्य दत्तैः आहुशतैरपि अत्र स्वयमेव सर्वं कुर्यात् न तु काम्यवृषोत्सर्गवदाचार्यवरणं अयंग्रहेन कार्यः अयं द्वादशाहयुक्तः क्वचिन्म
ताहयुक्तः विषुवद्विषुवतयेव मृताहेवांधवस्य चेति वत्सराभ्यंतरे पि नोवृषस्योत्सर्गकर्मणि वृद्धिआहुतं कुर्विततद्व्यत्र समारभेत् वृष
लक्षणं तु लोहितोयस्तु वर्णेन मुखे पुच्छे च पांडुरः श्वेतः खुरविषाणाभ्यां सनीलो वृष उच्यते अथवा श्वेतवर्णस्य मुखपुच्छादिश्याम
लेनीलवृषत्वं यद्वा सर्वश्यामस्य मुखे श्वेतत्वं नीलवृषत्वं केचिद्व्याभावे मृद्धिः पिष्टे वीर्यं कृत्वा होमादिविधिना वृषोत्सर्ग इत्या

ध.सिं.३३.
६१

ऊः यथाक्ताः कामेयथाः कामोदिवर्ष एकवर्षीयावर्षाधिकान्भवतस्त्वेकावावत्तरीत्यात् प्रयोगस्तु स्वस्वसुखानुसारीयाः सत्ये
नपाणिनापुत्रैः समादायव्यस्यतु दक्षिणेनाया आदायसतितासकुशास्ततः प्रेतगोत्रं समुच्चार्य अमुकस्मै वृष एव मया दत्तं तत्तारयत्वि
तिवदेत्सहेमजलं भूमावुत्तरे जेत् विधारयेन्नतं कश्चिन्नचकश्चनवाहयेत् नदेहयेच्चताभेनुनैवकश्चनबंधयेत् पतिपुत्रवत्याः सुवा
सिन्यानवृषोत्सर्गः तत्स्थानेकापयस्विनीगोर्देयापतिपुत्रमोरन्वतराभावेतुस्त्रीणामपि वृषोत्सर्गः सहगमनेतुस्त्रीणां वृषोत्सर्गस्था
नेगोरेव वृषोत्सर्गसांगतार्थे तिलोदकुंभधेनुवस्त्रहिरण्यतिपंचदानानि अशौचांतरेवेदेकादशाहेमप्राप्नोति तदा वृषोत्सर्गादिकं अ
द्यमासिकं श्रम्यादिदानानि च कुर्यादेव एवं कृतं वृषोत्सर्गफलं वा निमज्जोदितं यमुद्दिश्योत्सर्जेनीलं सलभेत परो गतिं वृषोत्सर्गः पु
नात्येव दशातीता दशापरान् इति वृषोत्सर्गः अथेकादशाहेमहेकोद्विष्टं इदं नमहेकोद्विष्टं षोडशश्राद्धेभ्योभिन्नमेव अतएवेदं क
रिष्यमाणसर्वेकोद्विष्टप्रकृतिभूतमित्युच्यते इदं च पाकेनैव अन्नसति संभवे विप्रो भोजयितव्यः असंभवे सो होमः ब्राह्मणं भोजयेदा
द्ये होतव्यमनलेयवेत्युक्तेः श्मश्रुकर्मतु कर्तव्यं नरचंडेस्तथैव च स्तयनाभ्यंजने दद्याद्विप्राय विधिपूर्वकं ततः क्षणपाद्यासनाद्यंज
धपुष्पाब्जादनौ न्येव दद्यात् नान्धूपदीपो एकोद्विष्टं देवहीनमित्युक्तेरेकैव विप्रः दिवैव च निमंत्रणं एकमर्घ्यपात्रं स्वभाशदन
मः शब्दपितृशब्दानसंति तेन प्रशः प्रेतमिमांस्त्रोकां श्रीयाहि न इति मंत्रो होर्घपात्रे नाभिप्रवर्णं सर्वप्राचीनावीती नैव कार्यं

राम
६१

दैवकार्याभावेत् अग्नौ करणविकल्पः तत्र च पाणि होमेपिन तस्य भक्षणं किंतु अग्नौ प्रक्षेपः एक एव पिंडः अनुमंत्रणादिसर्वमंत्रकं
स्वदितमिति तद्विप्रश्चः कात्यायनानां असंख्यस्थाने उपतिष्ठतामिति वदेत् अभिरम्यतामिति विसर्जनं अभिरताः स्मेति विप्रमतिवचनं
द्वयोपभोजनं नास्ति अंतस्नानं नवश्राद्धेकोद्विष्टे तु सर्वमंत्रकमित्युक्तं विप्राभावैव प्रावेकोद्विष्टं यथा अग्नौ पायसं भपयित्वा आज्य
भागांते अग्नेः अग्नेश्चाहुः प्रयोगं कृत्वा सोमं प्रेतमावाह्यं गंधाद्यैः संसृज्य पृथ्वीते पान्नामित्यादिना अंसं कल्प्यो दीरतामवरत्नहृदिः श्वतु
रावृत्तिभिर्कृत्वा त्रिंशदाहुतीं कृत्वा पिंडदानादिश्राद्धं समापयेदिति एवमेतदेकोद्विष्टं स्त्रीणामपि अथाद्यमासिकं तस्य मासादौ मा
सिकं कार्यमिति वचनात् नृता होतव्यः कालः सवाशौचप्रतिबधादति कांत इति तदंतं एकादशे कृतत्कार्यं अतएव ब्राह्मणं भोजयेदाद्ये
होतव्यमनलेयवा पुनश्च भोजयेद्विप्रं हिरावृत्तिर्भवेदिति प्रथममासिकार्थं द्वितीयावृत्तिरुक्ता अत्र च हिरावृत्तिर्भवेदित्युक्तिः षो
डशमासिकानां सपिंड्यधिकाराय मपकृष्य कर्तव्यानां द्वादशाहदौ करणपक्षे योज्यातेषामेकादशाह एव करणपक्षे तु षोडशमा
सिकानां षोडशाह तय एकं नमहेकोद्विष्टमिति समदशवृत्त्यापत्या हिरावृत्तिर्भवेदित्युक्तेरसंगतः तथा च सपिंड्यधिकाराय मपकृ
ष्याणां मासिकानां द्वादशाहे करणे एकादशाहेमहेकोद्विष्टोत्तरमतिक्रान्ता द्यमासिकं करिष्ये इति संकल्प्याद्यमासिकमात्रमन्त्रे
नामेन वा विप्रैर्दर्मवर्गो वा प्रेतमावाह्यं ननु आद्यमासिकस्याग्नौ होमः पुनश्च भोजयेद्विप्रमिति विशेषवचनात् इदं नमहे

ध. सिं ३३.
६२

कोटिष्टमेकमाद्यमासिकमेकमित्येकोटिष्टस्यद्विरावृत्तिः स्यष्टैव येतुआद्यमासिकातिरेकेणमहैकोटिष्टस्यैवद्विरावृत्तिर्बदति तेभ्राताः
अत्रकेचिदाद्याब्दिकस्यापिमतारुणकालवृत्तितस्याप्यतिक्रान्तादेकादशाहेआद्यमासिकमाद्याब्दिकं चतत्रेणकरिष्येइतिसंक
ल्पद्वयमपितत्रेणकार्यमित्याहुः अन्येतुमासादौमासिकं कार्यमाब्दिकं कार्यमाब्दिकं वत्सरेगतेइतिवचनाद्वितीयवर्षांभैप्रथमा
ब्दिकमितिनाब्दिकस्यैकादशाहेतुज्ञानमित्याहुः एवंत्रिपक्षेसपिंडीकरणपक्षेएकादशाहेआद्यमासिकमनमास्यनमासिकं द्वि
तीयमासारंभैद्वितीयमासिकं पक्षत्रयेत्रैपक्षिकं वैकोटिष्टविधिनाकृत्वावशिष्टद्वादशमासिकान्यपलुप्यतथैवकृत्वा सपिंडीक
करणं एवंपक्षांतरेषु एकादशाहेतत्रेणषोडशमासिकापक्षेपक्षेमहैकोटिष्टोत्तरदेशकालौसंकीर्त्यातिक्रान्तमाद्यमासिकंसपि
प्यधिकारार्थमपक्षेनमासिकादीन्पुनर्नाब्दिकानिपंचदशमासिकानिचतत्रेणैकोटिष्टविधिनाकरिष्येइतिसंकल्प्य तत्रेण
षोडशाधिकुर्वीत केचिन्मतेतु अतिक्रान्तमाद्यमासिकाद्याब्दिकेऊनादिमासिकानिचैत्यादिसंकल्पः मासिकानितु आद्यमा
सिकं १ ऊनमासिकं २ द्वितीयमासिकं ३ त्रैपक्षिकं ४ तृतीयमासिकं ५ चतुर्थमासिकं ६ पंचमं ७ षष्ठं ८ ऊनमासिकं ९ सप्त
मं १० अष्टमं ११ नवमं १२ दशमं १३ एकादशमासिकं १४ द्वादशमासिकं १५ ऊनाब्दिकं १६ चैतिकमेणसैयानि अथैकादशाहेरुद्र
मासाहं तच्चैकादशरुद्रोदेशोनरुद्ररूपमेतोदेशोनवा रुद्रोदेशपक्षेसम्येन रुद्ररूपमेतोदेशपक्षेसम्येन वीरभद्रः १ शंभुः २

राम
६२

गिरिशः ३ अजैकपाद ४ अहिर्बुध्नः ५ पिनाकी ६ अपराजितः ७ भुवनाधीश्वरः ८ कपाली ९ स्याणुः १० भग ११ इत्येकादशरुद्राः अत्रशक्तेनैकैकरु
द्रनाम्नाएकोविप्रदत्येकादशविप्रभोक्त्याः अशक्तेनतुसर्वेदेशेनैकैवविप्रभोक्त्याः धामानानि ११ एकं वामान्देयं अत्रश्राद्धपिंडदानार्थाग्नौक
रणविकिरणमभावः एवमेवाष्टवसुश्राद्धं एतन्नेरुताकृतं वसुनामान्यान्यप्यन्यत्र एतदेकादशाहकृत्यं ग्रहाणोच्चैवतुर्थदिनेकर्तव्यं द्विती
यदिनेप्रथमदिनेवास्थिसंचयनं पंचमदिनेसपिंडीकरणं अत्रैकादशाहेद्वादशाहेवापददानानिकार्याणि तेनप्रेतस्यमार्गसुखगतिः आसन्नो
पानरुद्रंमुद्रिकाचक्रमंडलुः यज्ञोपवीताज्यवस्त्रंभोजनंचान्नभाजनं द्वादशपदमेतत्तयात्पदान्येवंत्रयोदश देयानिकायथाशक्तितेनासौ
प्रीणितोभवेत् अन्यंचैवोदकुंभं चोपानहोचक्रमंडलुः छत्रं वस्त्रं तथायष्टिं लोहदंडं च दापयेत् अग्निष्टिकांप्रदीपंचतिग्मान्तोबलमेवच च
दनं पुष्पमाद्योच्चपदानानिचतुर्दश वैतरणीधेनु उक्रान्तिधेनु मोक्षधेनुवादिदानानि गोभूम्यादिदशदानानितिलपानदानादीनिमरणकाले
न कृतानिचैदेकादशाहादौपुत्रादिभिः प्रेतोद्देशेनकार्याणि अभ्यंरथंगजेधेनुं महिषीं शिविकादिकं शालग्रामं पुस्तकं च रुक्मरीकुं कुमारिकं
दासीरत्नं भूषणारिष्यां छत्रं चामरं दद्याद्विज्ञानुसारेणप्रेतस्तनुसुखं लभेत् अथशय्यादानं एकादशाहेवाय्यायानेन एषविधि
स्मृतः तेनोपभुक्तं यत्किंचिद्वस्त्रवाहनभाजनं यद्यदिष्टं च तस्यासीत् तत्सर्वं परिकल्पयेत् प्रेतंचपुरुषं हैमंतस्यांसंस्थापयेत्तदा पूजयित्वा
प्रदातव्यामृतशय्यायथोदिता तस्माच्छयांसमासाद्यसारदाकमयीदृष्टां दंतपत्रचितारम्याहैमपट्टैरलंकृतां हंसवृत्तिप्रतिष्ठं च शुभं

ध.सिं.३३
६३

जोषधानिकां प्रच्छादनपटीशुक्तांगंधधूपस्त्रिधासितां उच्छिष्टकेष्टभृतं कलशं परिकल्पयेत् तांबूलकुंकुमक्षोदकधूपरागकचंदनं द्विषिकोप्यं
नरुचवामरासनभाजनं पार्श्वेषु स्थापयेत् कृत्वा सप्तधान्यानि चैव हि शयनस्थस्य भवति तदन्यदुपकारकं भंगारकरकाद्यंतत्त्वं वर्णं वि
तानकं संपूज्य द्विजद्विपत्यं नानाभरणभूषितं उपवेश्य तु शय्याभोमधुपकृततो वदेत् दानमंत्रस्तु यथा नरुक्षसदायनं भूषणं सागरजातया
शय्यातस्याप्यशय्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनि तस्मादशयनं शयनं केन वस्यति वस्यन् शय्यातस्याप्यशय्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनि इत्येवं
तस्य सकलं प्रणिपत्य विसर्जयेत् पात्रे तु अस्थिभावात् कं गृह्य सक्षमं कृत्वा सपाशं भोजयेद्दिनदोषस्ये विधिरेष सनातनरत्नं नैतन्म
हाराष्ट्रदेशादित्रिष्टैरादित्यते यदेतदाचारस्तत्रास्तु स्वर्गपुरंदरपुरे लोकपालालये तथा सुखं वसत्यसौ जंतुः शय्यादानप्रभावतः आ
भृतसंस्तुतं यावत्तिष्ठत्यात केवर्जितः प्रेतशय्याप्रतिग्राही न भूयः पुरुषो भवेत् गृहीतायां तु तस्यो वै पुनः संस्कारमर्हति अथोदकुंभः ए
कादशाहस्रभूतिघटस्तोयान्नसंयुतः दिने दिने प्रदातव्यो यावत्संवत्सरं सुतेः यस्य संवत्सरादौ कृष्णपिंडीकरणं भवेत् मासिकं चोद
कुंभं च देयं तस्यापि वत्सरं अपि श्राद्धराते र्देतैरुदकुंभं विनानराः दरिद्रा दुःखिनः स्नातभ्रमंति च भवार्णवे यावद्व्यं चोदयादुदकुंभं
विमत्सरः प्रेतायान्नसमायुक्तं सोऽश्वमेधफलं लभेत् इदं चोदकुंभं श्राद्धं सपिंडीकरणं ह्यनेको हि विधिना सपिंड्युत्तरं तु पावणवि
धिना इदं चोदवादिनादारभ्य कर्तव्यमिति भट्टाः अत्र पिंडदानं कृत्वा कृतं देवहीनं चैतत् अद्वैतं पार्वणश्राद्धं सोदकुंभमधर्मकं कुर्यात्

राम
६३

श्रद्धादिकं श्राद्धात्संकल्पविधिना न्वहमिति वचनात् प्रायश्चित्तांगविष्णुश्राद्धवदत्र श्राद्धे सर्वे श्राद्धधर्मा न संति किंतु वाचनिकमा
त्राः तेन सांकल्पविधिना संकल्पक्षणाद्यासनगंधाद्याच्छादनांतपूजनान्नपरिवेषणोत्पथीते पानमिलुक्ता एष उदकुंभं इदमन्वं
दत्तं चैव सांगविधिः अंतं तो बलदक्षिणादि नात्र ब्रह्मचर्यपुनर्भोजनादि नियमाः रुद्धिनिमित्तेन मासिकापकवे उदकुंभं श्राद्धा नाम व्यप
कथेः प्रेतश्राद्धत्वात् प्रत्यहं सोदकुंभा न्नदानाशक्तेनाप्येकस्मिन्दिने तावद्विरामान्नैरुदकुंभैश्च तावदासा न्नोदकुंभानि क्रयेण वापकृ
रकुंभश्राद्धानिकार्याणि अर्धमध्ये प्रत्यहं सुदकुंभश्राद्धं कुर्वतो मध्ये आशौच प्राप्तौ तावच्छ्राद्धानां लोप एव दर्शादिवत् आशौचे तत्र प्र
तिबंधादकरणे तदुत्तरोदकुंभेन सह तंत्रयौ तिकौ तोदकुंभानां प्रयोगः अतिकौ तोदकुंभश्राद्धान्यद्यतनोदकुंभश्राद्धं च तंत्रेण कश्चि
इति संकल्पः तथा प्रथमाब्दे दीपदानमुक्तं प्रत्यहं दीपकोदेयो मार्गे तु विषमे नरैः यावत्संवत्सरं वापि प्रेतस्य सुखं लिप्सया प्राप्नुस्वोद
सुखं दीपं देवागारे द्विजालये कुर्याद्याम्यमुखं पित्रो अग्निः संकल्पस्तु स्थिरमिति अथ चोदशमासिकानि द्वादश प्रतिमास्यानि उन्मा
संनिपक्षकं ऊनपाणमासिकं चैनाब्दिकं चैनाब्दिकं चामीति षोडश अत्र मतांतराणि सिंधौ अथैषां कालाः मासा दौ मासिकं कार्यमा
द्येतेकादशे हनि एकद्वित्रिदिने कृते विभागेनोन एव वा ऊनमासिकं मृनाब्दं न पाणमासिकं चरेत् त्रैपक्षिकं त्रिपक्षं चोनमास्ये द्वादशे
किं वा तत्रोनमासिकेन पाणमासिकेनाब्दिकानामेकदिने नोन पक्षे च ममां मृतस्य तृतीयायां द्वाभ्यामनक्षत्रे द्वितीयां त्रिभिर्नक्षत्रैः

ध. सिं. ३५.
६४

नेप्रतिपदायामनुष्ठानमिति केचित् आध्वस्तु ऊनयाण्मासिकमृतादिकं च मृताहात्सर्वेषु कार्यमित्याह त्रैपक्षिकं त्रिपक्षे तृतीये मृताहे कार्यं
ऊनश्राद्धेषु वर्ज्यानि त्रिपक्षरेषु नंदसुसिनीवाल्या भृगोर्दिने चतुर्दश्यां च नोनानि कृत्वा कसुदिपुष्करे त्रिपक्षरदिपुष्करयोगयोर्लक्षणं प्रागु
क्तं आद्यमासिकमाद्यादिकं वैकादशे द्वित्येकं मृतं आद्यमासिकमेवैकादशे द्विप्रथमादिकं तृतीयवर्षां भवेत्यपरं मतमित्युक्तं एतानि
षोडशाश्राद्धानि वर्षांतस्य पिंडनपक्षे उक्तेषु स्वस्वकालेषु कोटि विधिना कार्याणि द्वादशाहादिकालेषु सपिंडनापक्षे एकदिने एवापक्ष
ययुगपदेकोटि विधिना कार्याणि श्राद्धानि षोडशादत्वा न तु कुर्यात्सपिंडनमिति षोडशाश्राद्धे विना सपिंडने अधिकाराभावबोधनात् एता
नियुक्ता लोनामान्तेन वा कार्याणि पाकपक्षे युगपत्करणे सर्वेषामेक एव पाको विप्रो अर्घ्याः पिंडाश्च षोडशा एतानि द्वादशाहादौ सपिंडना
त्सर्वकृतान्यपि पुनः सपिंड्युत्तरं स्वस्वकालेषु विधिना कार्याणि यस्य संबत्सरादौ कुर्यात् विहितानुसपिंडता विधिबन्तानि कुर्वन्तु पुनः
श्राद्धानि षोडशा अर्वात्संबत्सराद्यस्य सपिंडीकरणं कृतं षोडशानां द्विरावृत्तिं कुर्यादित्याह गौतम इत्यादि न चनात् षोडशानां द्विरावृत्ति
त्वं वैकादशाहसपिंडनपक्षे तैयं तत्राद्यमासिकस्य कालसत्वात् द्वादशाहे सपिंडनपक्षे तु षोडशानां द्विरावृत्तिः त्रिपक्षे सपिंडीकरण
पक्षे आद्यमासिको न मासिक द्वितीयमासिकानां स्वकाले कृतत्वादपक्षकृतानां मेव पुनरावृत्तिविधानात्तेषां कालाभावाच्च षोडशा
नामेव पुनरावृत्तिः एवमन्यपक्षेऽपि यथासंभवम् यत्तु द्वादशाहे सपिंडनं कृत्वा त्रयोदशाहादौ आद्यमासिकसहितानां षोडशा

राम
६४

रात

नां पुनरावृत्तिं कुर्वन्ति तेभ्योऽंताः यदा मरणो दारभ्य द्वादशमासमध्ये कश्चिदधिकमासः पतेत्तन्मासस्य मासिकश्राद्धं अधिकं शुद्धे मासे चेति
द्विवारं कार्यमिति सप्तदशाश्राद्धानि भवन्ति सपिंड्युत्तराण्यवशिष्टमासिकानि स्वस्वकालेषु कार्याणि चतुःपुरुषमध्ये सपिंडेषु नां दीश्राद्धं
सौतुतस्याग्निमासे वैकस्मिन्नेव दिने सर्वाण्यपक्ष्य कार्याणि प्रेतश्राद्धानि सर्वाणि सपिंडीकरणं तथा अपक्ष्यापि कुर्वन्तु नृणां दीशु
त्वं द्विज इत्युक्तेः तत्रैकः पाकः षोडशाश्राद्धपक्षे षोडशाश्राद्धाणां अष्टवत्वारिंशत्पिंडाः पुरुरवाई वविश्वेदेवार्थमेको विप्र इति सर्वेषामनुष्ठानं
न एव पक्षो तरेषु श्राद्धसंख्यानुसारेण विप्रोऽस्य केचित्पाकभेदमाहुः उदकुंभश्राद्धानामपि अनुमासिकं च त्रयोदशमासश्राद्धत्वात्तेषां
मपि अपक्ष्य इत्युक्तं वृद्धि विना अनुमासिकापक्षे तु दोषमाहो वानाः वृद्धि श्राद्धविहीनस्तु प्रेतश्राद्धानि यश्चरेत् सत्यादीनरके चोरेपि
तमिः सह मज्जतीति चतुःपुरुषसपिंडेषु आधानादिप्रसिद्धिनिमित्तोपपत्तिः कार्यः अत्र विशेषः पूर्वोद्धृतः अद्यमासिकं सप्तकादीनां
तिकांते भवेत्तत्तु उत्तरमासिकेन सह संज्ञेयं कार्यमित्युक्तं अथ सपिंडीकरणविधयः तत्र सपिंडनं कालः नासपिंड्याग्निमानुनः पितृ
यत्तु समाचरेदिति न चनात् पित्रादीनां मातादीनां त्रितयमध्ये न्यतममरणे सापिणो द्वादशाहे सपिंडनं कृत्वा गान्दिशो पिंडपितृयज्ञादि
कं कुर्यात् अत्र स्मार्ताग्निनामपि सापिणो द्वादश इति भाति तस्यापि पिंडपितृयज्ञावश्यकत्वात् साधेः प्रेतस्य तु त्रिपक्षे एव प्रेतमन्त्रे द्वादशा
ग्निः स्यात्कृतो न प्रियदा भवेत् सपिंडीकरणं तस्य कुर्यात्पक्षे तृतीयके इत्युक्तेः अत्र साग्निः श्रौताग्निमानेव द्वयोः साग्नित्वे द्वादशाहे एव

ध. सि. २३.
६५

साधिकास्तुमदाकर्ताप्रेतस्याप्यभिमानभवेत् द्वादशाहेतुकार्यसंपिंडीकरणं पितुरित्युक्तेः द्वयोरप्यनचित्वेतु अनेकेकाकाः संपिंडीक
रणं कुर्याच्च जमानस्त्वनश्चिमात्रे अनाहिताग्नेः प्रेतस्यष्टौ संवत्सरेथवा एकादशमासिषष्ठे त्रिमासे वा निपक्षके मासांते द्वादशे वा द्वि
माहेकादशे हनि यदहर्द्विंशतिपञ्चातदहर्द्विंशतिनिश्चितं अत्र दृष्टिनिमित्तापकर्षो निरग्रेरेवोक्तस्तथापि साक्षरपिसंभवेयोज्यः अत्र दृ
ष्टिपदं च ज्ञेयं नयनविवाहमात्रपरं सीमं तादिसंस्कारेषु दृष्टिश्चाहं स्यात्तत्रैव कार्यनतुतदर्थं संपिंडनापकर्ष इति केचित् अन्येतुगर्भा
धानपुंसवनादिष्वन्नप्राशानांतेषु संस्कारेषु अकरणे दोषोक्ते रावश्यकेषु दृष्टिश्चाहं स्यात्तत्रैव कार्यनतुतदर्थं संपिंडनापकर्षः कार्ये एव त
थात्र चतुःशुक्रसंपिंडेषु संपिंडीकरणाभावे गर्भाधानादिकमपि न कार्यमित्याहुः तेन पितामहमरणे योत्रस्य दृष्टौ प्राप्तायामप्यप
कर्षः संपिंडीकरणानुमात्रिकादीनां सिद्धः एवमावश्यकदृष्टिपुतकर्मप्राप्तोक्तनिष्ठः पुत्रोवाभ्यातावाभ्यात् पुत्रोवाभ्यातः संपिंडोवा
भ्यात्तत्रैव ज्ञेयं कर्ताधिकुलप्राप्तदृष्टिसिध्यर्थं संपिंडनापकर्षं कुर्यात् तत्र च कृते मुख्यस्य पुत्रादेर्न पुनः करणं दृष्टिनिमित्तापक
र्षपुनः करणाभावात् येषां भद्रं दृष्टयंति स्वधाभिरिति दोषमुक्तः दृष्टिनिमित्तापकारिणासंपिंडनापकर्षेण तु मुख्यधिकारिणा
पुत्रादिना पुनरावर्तनीयं एकादशाहंतकर्मणस्तु पुनरावर्तितिरित्युक्तं अत्रावश्यकपदेनानन्यगतिके दृष्टिकर्मयाद्यं तेन सगतिके
ष्टाष्टौ दोसगतिकोपनयनविवाहदोषनापकर्षः अगतिके च विवाहादावप्यपकर्ष इति व्यवस्था योज्या आनंसात्कुलधर्माणां पु

राम
६५

सांचैवायुषः क्षयात् अस्थिरत्वाच्चरीरस्य द्वादशाहः प्रशस्यते अत्र कुलधर्मपदेन दृष्टिश्चाहं युतं कर्म प्राप्तं न तु पंचमहायज्ञदेवपूजा
आद्यादि अस्य वर्णधर्मत्वेन नित्यत्वात् संपिंडीकरणं निमित्तकप्रतिबंधयोगात् संपिंडीकरणात् पूर्वपंचमहायज्ञादिधर्मेन कार्य इति चेन्न
पिस्मृतिवचने नुपलंभाच्च एतेन संपिंडीकरणाभावे संपिंडेषु देवपूजा आद्यादिकर्मलोपचंदतो निर्मितत्वात् उपेक्ष्याः अत्र द्वादशाहः प
देनाद्यौ न समाप्नुत इति चेन्न तत्रैव संपिंडीकरणे द्वादशाहादिकालेषु प्रमादादननुष्ठितं संपिंडीकरणं कुर्यात्
कालेषु तत्रैव विधु इदमुत्तरकालविधानं साधिनिरग्रिसाधारणं संपिंडीकरणं दृष्टकाले कृतं न वेत् रुक्तादीरोहिणीमेवातु
राधायोचतच्चरेत् इदमपि साधारणं स्मृत्यर्थसारेवपीतसंपिंडनपक्षेव पीतसिद्धिने पूर्वसंवत्सरं विमोक्षश्चाहं कृत्वा परेद्युर्मताहेवा
र्थिकं कार्यमित्युक्तं इति कालविचारः तच्च संपिंडनं पुत्रे विदेशस्थे पितृनाम्यः कुर्यात् एवं ज्येष्ठपुत्रो विदेशस्थे पितृनाम्यः कुर्यात्
तत्र पुत्राश्चाहं निज्येष्ठसन्निधाने कनिष्ठेन कार्येण पुनर्ज्येष्ठेन न कार्येण आहिताग्निः कनिष्ठोपि संपिंडनं कुर्यादेव दृष्टिनि
मित्तं तु कनिष्ठादिभिरपि संपिंडनं कार्यमित्युक्तं दृष्टिनिमित्तकनिष्ठपुत्रेण कृतं संपिंडने ज्येष्ठपुत्रेण पुनः कार्यं आहिताग्निना पितृय
ज्ञार्थं कृतं संपिंडने पितृज्येष्ठेन पुनः कार्यमिति भाति तत्र पुनः करणे प्रेतशब्देन वाच्यः देशांतरस्थपुत्राणां श्रुत्वा तु वपनं भवेत् द्वादशा
हंतकं चैव तदंते च संपिंडनं अथ युक्तमस्मत्तौ मते पितरियस्याथ विद्यते च पितामहः तेन देवास्त्रयः पिंडाः प्रपितामहपूर्वकाः

ध. सिं. २५.
६६

तेभ्यश्चैतकः पिंडो नियोक्तव्यस्तु पूर्ववत् मातर्ययमतायां तु विद्यते न पितामही प्रपितामही पूर्वस्तु कार्ये स्तत्राप्ययं विधिः एवं प्रपिता
महजीवने तत्पित्रादिभिः कार्यः यत्तु व्युत्क्रमानुप्रमीतानां नैव कार्यं सपिंडतेति तन्मा तद्वित्तं भवेत्तन्निविष्टं प्रपितामहादिभिः पितुः
सपिंडने कृते पश्चात्पितामहमरणोपि पुनः पितामहेन सह पितुः सपिंडनं कार्यं यदा तु पितुः सपिंडनान्प्राक् पितामहो मृतस्तदा पिता
महसपिंडनं कृत्वा पितामहादिभिः सह पितुः सपिंडनं कार्यं यदा न पितुर्मरणोत्तरं पितामहः प्रपितामहो वा मृतस्तयोश्च पुत्रोत्तरं सपि
उनाधिकारिदेशां तरेति छित्तं दृष्टे कादशाहं तमानं कर्म कृत्वा सपिंडनहीनाभ्यामपि पितामहप्रपितामहाभ्यां सह पितुः सपिंड
नं कुर्यात् पितामहप्रपितामहयोः पुत्रांतराभावे तु योत्रः प्रायोत्रो वा तयोः सपिंडनं कृत्वा पितुः सपिंडनं कुर्यात् पितामहस्य पुत्रोत्तरा
भावे योत्रेण षोडशानुमासिको तमेव कर्म कार्यं पितामहवार्षिकादिकं तु नावश्यकं इह यपितामहवार्षिकादिकरणे तु फलतिशयः
पितृदशाहं कुर्यात् पुनो मृतस्तदा तत्पुनः स्वपितुर्दोहदेहिकं कृत्वा पितामहोर्ध्वदेहिकं पुनः सर्वमानयेत् अतीते दशाहे तु न पु
नरावृत्तिः पुत्रांतराभावे पितामहसपिंडनोत्तरं पितुः सपिंडनमित्युक्तं अशक्तिवशादिप्राप्त्या तु ज्ञातेन योत्रेण पितामहदशाहकर्मण्यार
धे पश्चात्पितृमृतोपि त्रिशोचं बहून्नेव योत्रः पितामहोर्ध्वदेहिकं कुर्यात् प्रकृतत्वात् पितृदशाहदिकर्मपि कुर्यात् प्राप्तत्वात् अ
थस्त्रीपूज्यते पितामहादिभिः सार्धमादुरंतु सपिंडयेत् केचित्पितृमरणोत्तरं मातृमरणोपि त्रैव सह मातृसपिंडनमाहुः दोहित्रः स

राम
६६

पिंडनकर्ता चेन्मातामहेन सह सपिंडनमित्यपरे सहगमने तु भर्त्रैव सह सपिंडनं येन केनापि सपिंडनेपि अन्वयव्यतिशयादिश्राद्धेषु पिताम
हादिभिः सहैव मातुः पार्वणं कार्यं अत्र केचित्पुत्रसपत्नीपुत्रयोः पत्युश्च भावे स्त्रीणां सपिंडनं नास्तीत्याहुः अत्रान्वारोहणे भर्ता सह पत्नी
संयोजनमिति पक्षे मतद्वयं पितृपिंडस्य पितामहादिषु त्रिषु संयोजनं प्रथमं कृत्वा पश्चात्मातृपिंडं पितामहादिसंयोजयेदित्येकः प्रथमं मातृपि
ंडं त्रैव संयोज्य मातृपिंडं नैकीकृतं पितृपिंडं पितामहादिषु संयोजयेदित्यपरः पक्षः अत्र द्वितीयपक्ष एव युक्तः केचित्सहगमने एकदिनमरणे
स्त्रियाः सपिंडनं नास्ति भर्तुः कृते सपिंडने भार्याया अपि कृतं भवतीति मतं तत्र माहुः सर्वभावे स्वयंपत्यः स्वभर्तुणा भर्तृवकं सपिंडीकरणं कुर
युः स्ततः पार्वणमेव च ब्राह्मचारिणा मनपत्यानां च व्युत्क्रममतानां च सपिंडनं न कार्यमिति मतं तत्र अत्र सर्वत्र सपिंडनाभावपक्षो नैति शिष्टा
चारो दृश्यते यतीनां सपिंडीकरणं नास्ति किंतु तद्वधाने एकादशे द्विपार्वणं कार्यं इदं सपिंडीकरणं प्राहुः पार्वणे केहि हारुं तेन पितामहादि
त्रयार्थत्रये विप्राधर्माः पिंडाश्च त्रयः प्रेतार्थमेको विप्रः पिंडोर्ध्वश्च देवार्थमेको विप्रः अत्र कामका लो बिभ्वे देवो प्रेतस्मपि त्रादेरर्घ्य
पाने पितामहाधर्घ्याश्च त्रयसंयोज्य एवं प्रेतपिंडं पितामहादिपिंडत्रयसंयोज्यः पितृविप्रकरे होमः साग्रेरपि भवेद्देह सपिंडीकरणं प्राहुः
मन्त्रे नैव कार्यं न त्वामादीना अनुमासिकान्यपि न्ने नैव कार्यं तत्र प्रेतः सपिंडनाहं विपितृलेकं तु गच्छति कुर्यात्तस्य च पाथेयं द्वितीये द्विस
पिंडनात् इति वचनात् त्रयोदशो द्विपाथेयं प्राहुः कृत्वा पुण्याहनाचनादिकं कृत्वा वर्षपर्यंतं प्रत्यहं सुदंभं प्राहुः कुर्यात् अशक्तौ मासिक

ध. सि. १३.
६७

आहे धेवोदकुंभोदेयः सपिंडोत्तरानुमासिकानां पार्वणविधिनानुष्ठानं वृद्धिप्राप्तौ तेषामप्यपकर्षः सचचतुःपुरुषसपिंडोदेवेत्युक्तं एवं
वर्षपर्यंतं कृत्वा वर्षांत्यदिने संवत्सरविमोक्षप्राप्तं पार्वणविधिना कार्यं इदमेवादिष्टं प्रतिप्रादमित्युच्यते वृद्धिप्राप्तौ सपिंडोत्तरानुमासिके
संवत्सरविमोक्षे च न कुर्यात्तिलतर्पणं इदमनादिकां तद्योऽश्वप्रादेभ्यो भिन्नमेव अतएवास्वप्रेतप्रादुत्वाभावात् वृद्धिप्रा
प्तावधिनापकर्षः ततो वर्षांत्यदिने शक्त्वाभिरिवाहणं प्राज्ञानेन कार्यमित्येष्टं पृथक्तोभयः युक्तं चैतत् जीवतो वाक्यकरणास्त्यहं भू
रिभोजनात् गवायां चिददानाच्च त्रिभिः पुत्रस्य पुत्रेति वाक्येभिरिभोजनपदेन प्रत्यादिक्प्राप्तातिरिक्तस्यैव बहुविप्रभोजनस्य विहि
तत्वात् प्रादुर्कुर्यान्न विस्तरमिति निषेधात् प्रादुस्यभूरिभोजनपदामिधेयत्वौ संभवात् अथ प्रथमादे निषिद्धाणि मातापित्रोर्मर
णे वर्षपर्यंतं परान्नं गंधमाल्यादिभोगैश्च न मभ्यंगं स्नानं च वर्जयेत् कुतो भार्यामुपेयादेव आर्त्विज्यं लक्षहोममहादानादिकाभ्यक
र्मणि तीर्थयात्रां विवाहादि वृद्धिप्रादुत्तु तं कर्ममात्रं शिवपूजां च कर्तव्यं संध्योपासनदेवपूजापंचमहायज्ञातिरिक्तकर्ममात्रं वर्ज्यं प्र
मीतोपितसौयस्यदेहस्तस्यानुचिर्भवेत् न देवं नापि वापि व्यंयावत्पूजां न वत्सरं प्रति वचनादिति केचित् महातीर्थस्य गमनमुपवासव्रता
निच सपिंडोप्रादुस्येयां वर्जयेद्वत्सरं बुधः अस्यापवादः पत्नीपुत्रस्तथाप्यौ ज्ञातातनयस्तुषा मातापितृभ्यश्चैतेषां महायुक्तमि
यानने कुर्यात्सपिंडोत्तरानुमासिकानां पार्वणविधिनानुष्ठानं वृद्धिप्राप्तौ तेषामप्यपकर्षः सचचतुःपुरुषसपिंडोदेवेत्युक्तं एवं

राम
६७

आहे मृतानां तु पूर्णत्ववे प्रशस्यते गार्ग्ये तीर्थप्रादुंगयाप्रादुप्रादुमन्यञ्चैतत्कं अन्धमधेन कुर्वीत महायुक्तमिपनिषु केचिद्वर्षांतसपिंडो
नपक्षे एवेते सर्वे निषेधानुद्वादाह सपिंडोत्तरानुमासिकः अपरे तु द्वादशाहसपिंडोत्तरानुमासिकः अपि सवै एते निषेधास्त्याहुः अत्रैवं व्यवस्था वृद्धिप्रा
प्तिविना वा कस्तपिंडोत्तरानुमासिके प्रेतस्य पितृत्वप्राप्तिर्वर्षांत एव कृते सपिंडोत्तरानुमासिकः संवत्सरात्परं प्रेतदेहं परित्यज्य भोगदेहं प्रपद्यत इत्या
दिवचनात् तेन सपिंडोत्तरानुमासिकसत्वे पितृदेहवैयर्थ्ये न अधिकारः वृद्धिनिमित्तापकर्षे तु द्वादशाहवधिकार इति अतएव काव्यतत्त्वनिर्णये संक
टादौ पितृकापत्यानां संस्काराभ्युदधिकं मृतमातापितृकेण पुत्रेण स्वापत्ये संस्कारादिकं च प्रथमादे पिकार्यमित्युक्तं दशमहात्म्यादिप्रा
दुस्यनित्यतर्पणस्याप्येवमेव व्यवस्था स्या अथ विधानानि तत्र पंचकर्मतो पंचकं नाम धनिष्ठोत्तरार्धमात्रभ्यदेवत्यं तं सार्धं नक्षत्रचतुष्ट
यं तत्र दाहनिषेधात् दर्भमयपुतलैर्धेवपितृभ्योऽभिषेकः पंचोणासत्रवेष्टितैः सह रावं दहेत् तत्र तिथ्यादिसंकीर्णमुक्तस्य धनिष्ठापंचका
दिमरणसूचितवंशारिष्टविनाशार्थं पंचकविधिं करिष्ये इति संकल्प्य उक्तविधाः प्रतिमानक्षत्रमंत्रैरभिषेकं गंधपुष्पैः संपूज्य दाहसमये
प्रेतोपनिषेत् प्रथमं शिरसि द्वितीयां नेत्रयोः तृतीयां वामकुक्षौ चतुर्थीं नाभौ पंचमीं पादयोः तदुपरि नाममंत्रैश्च ताडुतीं जुहुयात्
तत्र नामानिकमेण प्रेतवाहः प्रेतसखः प्रेतपः प्रेतभूमिपः प्रेतहृती चेति ततः पुतलं दत्वा यमाय सोमं अंबकमिति मंत्राभ्यां प्रत्येकं प्रतिमा
त्वाज्याहुतीं जुहुयात् ततः प्रेतमुखं पंचरत्नं दत्वा पुतलैः सह प्रेतं दहेत् सप्तकांतेति वृत्ते मृत्तानि दत्वा कोस्य पात्रे तैः अंशं प्रक्षिप्य तत्रा

ध.सिं.३३.

६८

तत्र विविधं विधि विधाय दद्यात् शान्तिं च कुर्व्यात् अत्रायं विशेषः नक्षत्रांतरे मृतस्य पंचके दह प्राप्ते पुनः विविधेन शान्तिकं पंचक मृतस्याभि
 न्योदाह प्राप्ते शान्तिकं मेव न पुनः विधिः शान्तिकं च लक्ष्मणो मरुद्वजपा न्यतरुपायथा विभवं कार्यं अथवा कुंभेयमप्रतिमां संप्रज्य स्वर्गस्योक्त
 विधिना सि प्रतिष्ठापना न्वाधानो दिव रुद्रपणोतं कृत्वा जभागां तेनामभिस्तु देवान् बौद्धीर्जुं कृत्वा यमाय स्वाहा १ धर्मराजाय २ मृत्यवे ३
 अंतकाय ४ वैवस्वताय ५ कालाय ६ सर्वभूतक्षयाय ७ ओदुंबराय ८ दक्षाय ९ नीलये १० परमेष्ठिने ११ ह्यक्रोदराय १२ विनाय १३ वित्रगु
 णाय १४ एवं कृत्वा होमशेषं समाप्य कृष्णां गां कृष्णवस्त्रां च हेमनिक्षसमन्वितां दद्याद्विधाय शान्ताय यमो मे प्रीयतामिति त्रिपादुक्षेप्ये तदेव शान्
 तिकं यदि भद्रातिथीनां स्वाङ्गानुभोमशाने श्वरैः त्रिपादुक्षेप्ये संयोगस्तदा योगस्त्रिपुष्करः द्विपुष्करो ह्योर्ध्वे गेयवायं स्माद्विपादभैः त्रिपादन
 क्षत्राणितु पुनर्वसुत्तराषाढा कृत्तिकोत्तरफाल्गुनी पूर्वाभाद्रविशाखा च त्रैयमेतन्निपादभं मृगशिरा धनिष्ठा च त्रैयमेतद्विपादभं त्रिपुष्करयो
 गे द्विपुष्करयोगे न मृतौ कृच्छ्रय प्रायश्चित्तं कृत्वा यवपिष्टमयपुष्पत्रयेण सह प्रेतदारः पुरुषत्रयस्य त्रैयस्यास आज्याहुतयश्च सर्ववत् कन
 कही वृकनीलपद्मरागमौक्तिकेति पंचरत्नस्य मुखे प्रक्षेपोपि रत्नाभावे कार्यार्धस्वर्णं स्वर्णाभावे घृतं एवं सर्वत्रापि दहने मरणे द्विपुष्करे त्रिपु
 णं फलं द्विपुष्पं स्वनेनेष्वेव मेतदोषोपशान्तये सुवर्णं दक्षिणं दद्यात्कृष्णवस्त्रमथापि वा शान्तिकं कृत्वा तत्काले तेष्वोक्तं मृतस्य शानेन यतोत्तरं पुनर्जने सति मृत्युहेतुस्य प्रविशति तस्य मरणं तत्र स क्षीरघृताक्तोदुंबरसमिधांसा विन्यस्त्य हस्तेन होमः अंतकपित्ता

त्रि
६८

दानं तिलवृणीकां सदानं च एकादशीति पलं कांस्यं तदर्धं वा तदर्धं नवषट्त्रिपलं वा विद्याद्विधाय शान्तिकः अथ ब्रह्मचारि मृतौ ब्रह्मचारि म
 रणे द्वादशवह्नीणि वा द्वाविंशत्या प्रायश्चित्तं कृत्वा देशकालोत्तरत्वा मुक्तगोनानां ब्रह्मचारिणो मृतस्य व्रतविसर्गं करिष्ये तदगत्यानां दीश्या
 हुं कुरिष्ये इत्युक्तादिरण्येन नदीश्या हुं कृत्वा सि प्रतिष्ठापना द्याद्या शान्ते च तस्मिन् विहितमिदं कृत्वा भवेत्तपतये स्वाहा असये व्रतानुष्ठानफ
 लसंपादनाय स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति ति आज्याहुती कृत्वा स्विष्टकृतादिसमाप्य पुनर्देशकालोत्तरत्वा मुक्तस्योर्ध्वे देहिकधिकाराय अ
 कविवाहं करिष्ये इत्यादि त्रिरण्येन नदीश्या हुं कृत्वा अर्कसमीपे नीत्वा अर्कशरणां वागहीत्वा अर्कं ब्रह्मचारिणो ह रिद्व्यानुल्लिख्य पीतस्त्रेण संवेष्ट
 वस्त्रयुगेन च द्याप्रतिष्ठा द्याद्या शान्ते आज्यहोमः अथ ये स्वाहा १ बृहस्पतये स्वाहा २ विवाहविधिभोजकाय स्वाहा ३ यस्मेत्वा कामका
 माय वयं संजाज्जामहे तनस्य भ्यं कामं दत्वा ये दं वं धृतं पितृस्वाहा कामाये दं ४ ततो व्यस्तसमस्तव्याहृति होमः एवमष्टाहुतं तस्विष्ट
 कृतादिकृत्वा अर्कशरणां ब्रह्मचारिणां च तु ध्याप्रिना विधिं दहेत् स्नातकमरणे येवमिति केचित् एवं निर्मूलं नित्यं सतकांते त्रिंवाङ्गुलवा
 रिभ्यः कोपिनं कृष्णाजिनं कर्णभ्रूणादियाडुकाच्छत्रगोपीचंदनमाज्यमणिबिडुममाज्यसोपवीतादियथासंभवं दद्यात् अथ कुष्ठि मृतौ
 मृतस्य कुष्ठिनो देहं तीर्थे वा भुवि वा क्षिपेत् नदाहं नोदकं पिंडं न च दानं क्रियां चरेत् यदि स्नेहान्वरे द्वाहं यतिचां जायते चरेत् तया च शक्त्या नुसा
 रेण च उवादि प्रायश्चित्तं कृत्वा कुष्ठादिमहाभोगमृतस्य द्वाहादिक्रियां कुर्व्यान्नान्यथेति अथ राजस्वत्यादिमरणे रजस्वत्यायाः प्रेतायाः संस्का

ध.सि.३३.
६९

रादीनिनाचरेत् ऊर्ध्वं त्रिरात्रात्तातांतांशवधर्मेणदाहयेत् अथवाजस्वलांस्तुतिर्कोचमलं प्रक्षाल्य स्नापयित्वा काष्ठवदमंत्रकं दग्ध्वा स्थानि
मंत्रानिनादहेत् उभयत्रवांदायणत्रयं प्रायश्चित्तमस्ति तदेवमंत्रवद्दाहकरणेच्छायामु अथेत्याद्यनुकगोत्रायारजस्वलावस्थासंरक्षणमिति
तत्रत्यवायपरिहारार्थं और्ध्वदेहिकयोग्यत्वार्थं च वांदायणत्रयं प्रायश्चित्तपूर्वकं शरपेणाष्टोत्तरशतस्नानानि कारयित्वा इति संकल्प्य वांदाय
णत्रयं प्रत्याभ्यासेन कृत्वा बन्धिष्ठेन प्रेतमधुलिप्पस्वयं स्नात्वा शरीरं देहेरष्टोत्तरशतं धारं स्नापयेत् ततो भस्मगोमयमृत्तिकाकुत्रोदकैः पंचग
व्यैः शुद्धोदकैश्च संस्नाप्य दंतियत्र हरक इत्यादि पावमानीभिरापोहिष्ठेति तत्रेन कथानदयादिभिश्च संस्नाप्य पूर्ववत् पारित्यज्यान्ववस्त्रेण
संवेष्ट्य दहेत् स्तिकायामप्येवं स्तिकाया आद्यमहमरणेन च प्रायश्चित्तं द्वितीयमहेष्टव्यं तृतीयमहेष्टव्यं दशमदिने तु कृत्वा
यान्तिविशेषः क्वचिदुक्तः मासपर्यंतमपि कृत्वा त्रयमित्यन्ये मिताक्षरायां तु कुंभे जलमादाय पंचगव्यं क्षिप्वा पुण्यमंत्रैरापोहिष्ठावामदेव्यं
रुणादिभिर्मंत्रैश्च पूर्वोक्तमंत्रैः संस्नाप्य विधिना स्तिकां दहेदिति विशेषः उक्तः इति रजस्वलास्तुतिकयोर्विधिः अथ गर्भिणीमरणां गर्भि
ण्यामृतायाः शुद्धार्थं त्रयस्त्रिंशत् कृत्वा निरुक्त्वा गांभिसुवर्णं च दत्वा गर्भं पृथक् कृत्यां दहेत् सगर्भं दहने तत्तद्व्यायश्चित्तं सगर्भाया दह
कर्तुर्यत्र त्रयं प्रायश्चित्तं अथान्वारोहणं स्त्रीणां मात्मनो भर्तुरेव च सर्वपापस्य करं निरयोत्तराण्येव अनेकस्वर्गफलदं मुक्तिदं च तथैव च
जन्मांतरे च सौभाग्यं धनपुत्रादिवृद्धिं स्त्रियः कोद्योर्धं कोटी च यावत्संग्रहाणि वै तावत्सहस्राणि स्वर्गलोके महीयते मातृकं पितृकं

राम
६९

चैव यत्र कन्या प्रदीयते कुलत्रयं पुनात्येवाभर्तारं यानुगच्छति इत्यादि महिमावित्तरो मिताक्षरादौ ज्ञेयः अत्र निष्कामत्वे मुक्तिः सकामत्वे स्वर्गो
दिफलानीति व्यवस्था अथ प्रयोगः देशकालौ स्मृत्वा मातृपितृभ्यश्चुरादिकुलपूतत्वं ब्रह्मत्यादिदोषहृषितपतिपूतत्वपत्यविवेगाहं ध
तीसमाचरत्वसार्धं कोटि त्रय सहस्रं संवत्सरं स्वर्गं हीयमानत्वादिपुराणोक्ताने कफत्वं प्राप्ताये श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीतिद्वारा विमुक्तिप्राप्तये वाय
तिचित्तान्वारोहणं करिष्ये इति संकल्प्य हरिश्च कुंभं कुम्भं च फलादिद्युतानि शरीराणि सुवासिनीभ्यो दद्यात् तत्र मंत्रः लक्ष्मीनारायणो देवो बल
सत्त्वगुणाश्रयाः गाढं सत्त्वं च मे देया द्वायनेः परितोषितः सोपस्कराणि चर्याणि वायनेः संयुतानि च लक्ष्मीनारायणप्रीत्ये सत्त्वाकाशादराग्य
हं अनेन सोपस्करशरीरदानेन लक्ष्मीनारायणो प्राप्येतां ततो वलेपं चरलेनीलां जननं च बध्ना मुखे मोक्षं कन्यस्य म्रिसमीपं गत्वा धिप्रार्थनं
कुर्यात् स्वाहा संश्लेषनिर्विण्णदार्ढ्यगोचरकृताशन सत्त्वमार्गप्रदानेन यमां पत्युरंतिकमिति अथाद्यावाज्येन जुहुयात् अग्रयेते जोधिप
तये स्वाहा १ विष्णवे सत्त्वाधिपतये २ कालाय धर्माधिपतये ३ पृथिव्यै लोकाधिष्ठात्र्यै ४ अस्मिन् सत्त्वाधिष्ठात्रीभ्यः ५ वायवे बलाधि
पतये ६ आकाशाय सर्वाधिपतये ७ कालाय धर्माधिष्ठात्र्यै ८ अस्मिन् सर्वसाक्षिणीभ्यः ९ ब्रह्मणे वेदाधिपतये स्वाहा १० रुद्राय भूश
नाधिपतये ११ स्वाहेत्येकादशाहुतीर्ज्वलानि प्रदक्षिणीकृत्य दृष्ट्वा मुपसांसं पूज्य पुष्पांजलिं गृहीत्वा धिप्रार्थयेत् त्वमग्ने सर्वभूतानामं
तश्चरसि साक्षिवत् त्वमग्ने सर्वजानीषे न विदुर्मीनिमानुयाः अनुगच्छामि भर्तारं वैधव्यभयपीडिता सत्त्वमार्गप्रदानेन यमां भर्तुरंतिकं मं

ध.सिं.३३.
७०

ननु श्रौतान्तैः प्रविशेच्चक्रतावानं विप्रश्चरमानावीरविधवाइति क्वचं रमाः पतिव्रताः पुण्याः स्त्रियोयायाः सुशोभनाः सहभर्तृशरी
रेण संविशंतु विभावसुमिति च पठेत् कातशंतु प्रेतोत्तरतः सुप्तो देवः शिष्यो वा उदीर्षेति मंत्राभ्यामुपपद्येत अनुव्रजति भर्तारं श्रमशानं
या गृहान्मुखा यदेयदेश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति सा ध्रुवं यत्तु यास्त्री जाह्नवा जातीयान् पतिमनुव्रजेत् सा स्वर्गमात्मघातेन नात्मानं
न पतिनयेदित्यादि ब्राह्मण्यानिषेधवचनजातं तत्पृथक् क्वचित्परं भर्तुर्मंत्रादिदाहोत्तरमनुगमनं पृथक् क्वचित् मंत्रादिहोहाहोर्वम
स्थितिभिः पूर्णचारेण वा सहगमनमेकचित्तिरेव अस्थादेः पतिस्थानापत्यापतिशरीरतुल्यत्वात् इयमेव क्वचित् सर्ववर्णानां पृथक्कि
तिसुक्षत्रियवैश्यशूद्रादेरेव ननु ब्राह्मणीनां पृथक् क्वचित् विधिस्तु देशांतरमते पत्यो साध्वी तत्पुत्रादिकार्यं निधायोरसिसंशुद्धा
प्रविशेज्जातवेदसमिति पतितेन प्रायश्चित्ताथं मतेन वा भर्तृसहान्वारोहणं न भवति यत्तु ब्रह्मघ्नो वा कृतघ्नो वा मित्रघ्नो वा भवेत्यति
पुनात्यविधवा नारीत्यादिवाक्यं तज्जन्मांतरीयजस्रहत्यादिपापशोधनपरं दिनैकदेशस्थासाध्वी चेत्कृतनिश्चया नदहेत्स्वामिनं
तस्यायावदागमनं भवेत् तती चेद्दिउदकाभ्यामते भर्तृरिवेद्विजाः तस्याः सहगमार्थं तं स्थापयेदेकशत्रुकं रजस्वलायाः प्रथम
द्वितीयदीने पतिमृतौ लौकिकाग्निभिरमंत्रकं तदध्वापंचमोक्ते अस्थितिभिः सहान्वारोहणं यदि रजस्वलादेशकालवशादिना तदे
वातुगंतुमिच्छति न शुद्धिं प्रतीक्षते तदा सा एकश्रेण मितव्रीहीन्मुसलैरवहस्य तदघातैः सर्वरजो निवृत्तौ पंचमत्तिकाभिः शौचं कृत्वा

राम
७०

दिनक्रमेण त्रिंशद्विंशतिर्दशवाधेनूर्द्ध्वादिप्रवचनाच्छुद्धिं लब्ध्वा सहगमनं कुर्यात् अत्रावहने न रजो निवृत्तिरतींद्रियेतींद्रियुगांतरय
द्वयोज्यमिति भाति जननमृताशौचयोस्तु सहगमनं नेतिकेचित् कालतत्वाविवेचने तु पूर्वप्रवृत्ताशौचमध्ये भर्तृमरणे आशौचवतीना
मपि भार्याणां सहगमनं भवति स्तुतिकोदक्योस्तुनेत्युक्तं इदमेव युक्तं भाति इदं च सहगमनं गर्भिणीवात्पापत्यास्तिकाभिरनोद्विष्ट
रजोभिः पतितभिर्व्यभिचारिणीभिर्भर्तृदुष्टभावाभिश्च न कार्यं केचिदत्र पतिव्रतानामेवाधिकारः वर्तते याश्च सततं भर्तृणां प्रतिकूल
तः कामाक्रोधाद्व्याक्रोहात्सर्वाः प्रताभवंति ता इत्यादितु वाक्यमर्थवाद इत्याहुः तत्र पृथक् स्त्रिया रोहणे भर्तृशौचमध्ये तद्वैवाक्ये
चेत्त्रिंशद्वाशौचं पिंशश्च सहगमने तु तस्याः पिंडादिकं शौचं पतिपिंडादितः क्रमात् अन्वारोहे तु नारीणां पत्युश्चैकोदकक्रिया पिंडहा
नक्रिया तद्वत्पुण्ड्रप्रत्यादिकं तथा अन्वारोहे कृते पत्याः पृथक् पिंडांस्तिर्लज्जनीन् पृथक् शिलेन कुर्वितदघादे कशिले तथा तत्राव
यवपिंडार्थं पाके क्यं निन्नपिंडता नवश्राद्धाग्निभिर्भानिसपिंडीकरणं पृथक् एक एव पृथोत्सर्गो गौरकातत्र दीयते सपिंडीकरणं तु न
कार्यं अथवा भर्तृवसहकार्यं यद्वा भर्तृदिभिस्त्रिभिः सहकार्यमित्यादि पक्षाः उक्ताः मासिकसांवत्सरिकादौ पाके क्यं काले कयादिव्य
वस्थापिश्राद्धप्रकरणे उक्ता इति सहगमननिर्णयः कारीनाथ उपाध्याय इत्यमं त्यक्रियाविधिं निषिद्धमगवत्यादेवाप्येतादिसु
द्वये १ रत्नलेखिनिर्णयः अथविधवाधर्माः पत्यो मृतुं तु भार्याणां विधाद्वयमुदीरितं वैधव्यं पालयेत्सम्यक् सहान्विगमनं तु वा १

ध-सि-३५-
७९

पत्योभतेचयायोषितवैधवंपालयेत्सदा सायुनः प्राप्यभर्तारंस्वर्गलोके समश्नुते २ विधवापालयेत्तीलंशीलभंगत्यस्यत्यधः तद्देगुण्यादपि
स्वर्गात्पतिः पतति सर्वथा ३ तस्याः पितृत्वमात्रात्तन्मातृवर्गस्तथैव च विधवाकबरीबंधोभर्तुर्बंधायजायते ४ शिरसोवपनं तस्मात्कार्यं वि
धवासादा एकवारं सदा भुक्तिरूपवासव्रतानि ५ पर्येकशयनानां विधवापातयेत्पतिं नैवांगोद्वर्तेनं कार्यं गंधद्रव्यसेवनं ६ नाधिसो
हेदनद्वाहं प्राणैः कंठगतैरपि कंठुकेन परीरध्यादा सो न विकृतिवसेत् ७ वैराग्ये कार्यं केमाद्ये विशेषनियमं चरेत् तां ब्रह्माभ्यंजनेनैव कांस्य
पात्रे च भोजनं ८ यतिश्च विधवा चैव वर्जयेच्चंदनारिकं अपुनापुविधवाभर्तादित्रयमुद्दिश्य प्रत्यहं तिलकुशोदके स्तर्पणं कुर्यात् श्राद्धादे
तु प्रागुक्तं अथ सन्यासः तत्र ब्रह्मचर्यं कृत्वा समावर्तनांते कृतदारः पुत्रानुत्पाद्य भर्तृरिष्टवानप्रस्थाश्रमं च कृत्वा सन्यसेदित्यत्र मसमु
चये पक्षः ब्रह्मचर्ये देवप्रज्जे इहाहाननादा अथ पुनरब्रवीत्वा ब्रतीवास्नातको वास्नातको वा तस्माद्विरनत्रिको वायदहरेव विरजे
तदहरेव प्रज्जेदित्याश्रमविकल्पपक्षः प्रज्जेदुत्तमचर्याद्वा प्रज्जेच्चगृहादपि वनाद्वा प्रज्जेद्विद्वानातुरो वा यदुःखितदतिवाक्ये आतु
रो मुमूर्षुः दुःखितश्चैव न्यायादिभिर्तदर्थः आतुराणां च सन्यासेन विधिर्नैव चक्रिया प्रेषमात्रं समुच्चार्य संन्यासेन तत्र कार्येत् संन्या
से दंडग्रहणादिविविदिषास्ते विप्रस्येवाधिकारः विद्वत्संन्यासे तु क्षत्रियवैश्ययोः कलियुगे सन्यासनिषेधः स्त्रियं दंडिसन्यासपा
इति प्राचः सन्यासश्चतुर्धा कुटीचको बहूदको हंसः परमहंसश्चेति अत्रोत्तरउत्तरः श्रेष्ठः बहिः कुम्भोगहेन सन्काषायवासाच्चि

राम
७९

दंडी शिरवायसोपवीतवान्धुषु गृहेवाभुंजान आत्मनिष्ठो भवेत्स कुटीचनः पुत्रादीदित्वा सप्तागाराणि भैक्षं चरन् ब्रवीत् कथायावत्स्त्रादिवे
षवान्बहूदकः हंसस्तु पूर्वोक्तेष्वेकोप्येकदंडः परमहंसस्तु शिरवायसोपवीतहीन एकदंडी स्यात् काषायवस्त्रं चतुर्णामपि हंसपरमहंस
योः शिरवायसोपवीतसत्कृत्वा सत्वाभ्यां भेदः एकदंडस्य द्वयोरपि परमहंसस्तु दंडधारणं विविदिषा दशायां नित्यं विद्वन्नादशायां तु कृता
कृतं न दंडं न शिरवां नाल्हादनं चरति परमहंस इति श्रवणात् वैराग्यविना जीवनाद्यर्थं सन्यासे तु नरकाः एकदंडं समाश्रित्य जीवति बहो नराः
नरके रौरवे चोरे कर्मसागात्पतति ते काष्ठदंडो धृतो येन सर्वाशीर्ज्ञानवर्जितः स याति नरकां चोरा नित्यादिस्मरणात् अथ संन्यासग्रहण
विधिः तत्रोत्तरायणं प्रशस्तं आतुरस्य तु दक्षिणावनमपि तत्रादौ गृह्यान्निभतं तादृशविधुरं प्रतिचप्रयोगः तत्र शांत्यादिलक्षणं मुक्तं
संशोध्य तन्निकटे निमांसं यति धर्मो न्तं वीक्ष्य गायत्री जपकुरु जपकूष्मांडहोमादिभिः शुद्धिं लब्ध्वा रिक्तातिथौ देवाकांक्षोत्सवा मुक्तस्य मम
करिष्यमाणसंन्यासे अधिकारार्थं चतुःकुक्षुत्पकं प्रायश्चित्तं प्रति कुक्षुत्पकं तस्य त्याज्यायेकैकं गोनिष्क्रयद्वारा हमाचरिष्ये कुक्षुप्रत्यागम्य गो
निष्क्रयं द्वयं विप्रैश्चोदातुमुत्तरे इति संकल्पपूर्वकं जतनिष्कतदर्थं तदर्थो न्यतमं प्रतिमं प्रतिधेनुं दद्यात् एकादश्यां द्वादश्यां वा यथा ब्र
ह्मरात्रिः स्यात्तथा श्राद्धान्यारभेत् अत्रानाश्रमिणश्चतुःकुक्षुमन्यस्य तत्तत्कुक्षुमित्यस्य तत्तत्कुक्षुमिति सिंधुः स्वस्य नवश्राद्धेषु दशश्रा
द्धसंविधीकरणानि साभिः पार्वणविधिना निरतिरेकोद्दिष्टविधिना कुर्यादिति केचित् नेत्यन्ये अथाष्टौ श्राद्धानि तत्रापस्तंबहिरण्यकेशी

ध. सिं. ३३.
७२

यादीनामशौकरणादिगिरहितः सांकल्यिकः प्रयोगः आश्वलायनादीनांसविंशकः पार्वणः प्रयोगः तत्रादौ संख्येन सयवज्जेन आहंगत
पणं ब्रह्माणंतपेयामि विष्णुं महेश्वरं १ देवर्षिं २ ब्रह्मर्षिं ३ क्षत्रर्षिं ४ वसुं ५ रुद्रां ६ आदित्यां ७ सनकं ८ सनंदं ९ सनातनं १० पंच
महाभूतानि चक्षुरादिकरणा भूतग्रामं ५ पितरं पितामहं प्रपितामहं ६ मातरं मातामहीं प्रपितामहीं ७ आत्मानं पितरं पितामहं ८ इ
ति नद्यादौ कृत्वा गृहभागत्य देशकालोत्तरत्वाकरिष्यमाणसंन्यासां गत्वा होत्राहनि पार्वणविधिना ज्ञेनामेन वा करिष्ये इति संकल्प्य हा
जं रघात् अत्र सर्वेनां दीश्राद्धवत् तेन नापसव्यं तिलस्थाने यवाः युग्मविप्राः तथा न देवस्थाने विप्रौ द्वौ आह्वये के घोडशोति अष्टादशवि
प्राः तत्र सत्यवसु संतका विष्णवे देवानां दीमुखः स्थानेक्षणः कर्तव्यः इत्येकं कृत्वा द्वितीयं कृत्वा देवमत्रेपि प्रथमे देव आह्वये ब्रह्मविष्णुमहेश्व
रानां दीमुखः स्थानेक्षणः १ द्वितीये कृत्वा देवर्षिं ब्रह्मर्षिं क्षत्रर्ष्यः नां २ दिव्य आह्वये वसु रुद्रादित्यानां दीमुखः ३ मनुष्य आह्वये सनकस
नंदन सनातनानां ४ पंचमे भूत आह्वये पृथिव्यादियं च भूतानि एकादश चक्षुरादिकरणानि चतुर्विध भूतग्रामानां दीमुखः ५ षष्ठे पितृ आह्वये पि
तृपितामहं प्रपितामहानां ६ मातरं आह्वये मातरि पितामहीं प्रपितामहीनां ७ अष्टमे आत्म आह्वये आत्मपितृपितामहानां ८ आत्मा तत्ता
परमात्मैति केचित् इति द्वौ द्वौ विप्रौ कृत्वा तत् सर्वत्रां दीमुखत्वं विशेषणं युग्मविप्राः सत्यवसु दक्ष कर्तृवादेवौ ततः सर्वेषां पाद्यं
दत्त्वा प्राप्नुयानुदकं संस्थानुपवेश्य प्रार्थयेत् संन्यासार्थं महेश्राद्धं कुर्वेत् तद्विजोत्तमः अनुज्ञां प्राप्य युष्माकं सिद्धिं प्राप्स्यमिशाश्व

राम
७२

तीं कुरु इति प्रत्युक्तं सत्यवसु रुद्रादियुग्मेनानुदकं संबुध्यंते रदमासनमित्युक्ताष्टादशत्वासनं रघात् तत आश्वलायनानां अर्घ्यपात्रा
सादनं आपस्तंबादीनां सांकल्यित्वान्वाध्यं देवार्थमेकं पार्वणाष्टकार्यमष्टावित्येवं नवपात्राणि सर्वत्र पवित्रद्वयांतर्हितेषु रात्रौ देवीरित्य
पआसिन्व विष्णवे देवपात्रे यवो सीतियवाः अष्टपात्रेषु तिलो सीतिमं वस्यो हेनयवानोप्यगंधादि घृजनं ऊहस्तु यवोसिसोमदेन त्यागे सवेदे
वनिर्मितः प्रलवङ्गिः प्रतः पुष्पानां दीमुखान् देवानां गणयाहिनः स्वाहानमः इति प्रथमपात्रे द्वितीयेनां दीमुखान् ऋषीन् तृतीयेनां दीमुखान् दिव्या
नान् चतुर्थेनां दीमुखान् मनुष्यान् पंचमेनां दीमुखान् भूतानि प्रीतिं षष्ठसप्तमाष्टमेषु नां दीमुखान् पितृगणयेत्यादि एकैकं पात्रं द्विधा विप्र
त्यसर्वत्रयादिव्या इति मंत्रांते विष्णवे देवानां दीमुखान् देवो अष्टमिति दत्त्वा ब्रह्मविष्णुमहेश्वरानां दीमुखान् इदं नो अर्घ्यं स्वाहानम इत्यादिनाय
प्राथम्येणो जनाविप्रहस्तेषु रघात् यादिव्या इति मंत्रवदनुमंत्रणं पात्रं न्युक्तीकृत्य गंधाद्याह्वयानां तद्वत् तत्र सर्वत्र संबुध्यंते नां दीमुखविप्रै
षण्युक्त उच्चारः भोजनपात्राण्यासाद्य ब्रह्मादिषोडशविप्रकरेषु अष्टयेकं न्यवाहनाय स्वाहा सोमाय पितृमते स्वाहेति मंत्राभ्यां माद्रति
इयं इयं रघात् नेदमापस्तंबादीनां उपस्तीर्थानं पश्चिं विष्यान्नाभावे आमंतनिष्क्रम्य वा प्रीक्ष्य पृथ्वीते पात्रमित्यादिना यथा देवतमन्नस्या
मादेवासागः यैवासी प्रजायतेन ब्रह्मार्पणं अनेनाष्ट आह्वयेनां दीमुखान् देवाकृत्यः प्रीयतां आपो रानदानां तै बलिदानवर्जं भुंजीयुः
तस्तेषु उपास्मि अक्षन्नमी सपन्नमिति पृष्टे रुचिरमिति सर्वेभ्यः नेदमामान्ने आनां तेषु यवत्वाजदक्षि वद्रीयुतां नेनाष्टवत्वारिंश

ध.सि.३३
७३

विंशान्कृत्वा प्रागायता उदकसंस्थाद्यैरेखाः कृत्वा मुक्ष्यकुशैर्वावास्तीर्षयितुं स्थानेषु चतुर्विंशतौ जलसिंहेतु तद्यथा शुभ्रं तां ब्राह्मणानां
दीपुग्नाः शुभ्रं तां विष्णवेनादीं शुभ्रं तां महेश्वराणां इति प्रथमरेखायां तदुत्तररेखासु शुभ्रं तां देवर्षयोनां शुभ्रं तां देवर्षयो इत्याद्यैरेखा
यः ततो ब्रह्मणेनादीपुग्नाय स्वाहेति एकपिंडं दत्वा द्वितीयवर्षे देयस्तु कुम्भीवेति प्रतिदेवतं पिंडं द्रव्यं एवमग्रेषु विष्णवेनादीपुग्नाय स्वाहेति
दयः स्वाहांताः पिंडदानमंत्राः अत्र पितरो मादय धामिन्सादिपुनः शुभ्रं तां तंतं नमंजनाभ्यंजनं च कृत्वा कृतं विंशनां धादिनासं पृज्य
नत्वोपसंपन्नमिति विस्तृत्य विप्रैर्भोदिक्षिणादितं नैवेदं पिंडदानाद्यापस्तंवादीनां कात्यायनानामाश्वलायनवत् अथ श्राद्धोत्तरं तदिने
द्वितीये वा षड्विंशत्वा केवा न्स्थापयित्वा कक्षोपस्थं नैवेदं केशभ्रूश्चुनखादिवापयित्वा स्नात्वा कौपीनाच्छादनादि होम इव च विना न्यदना
दि विप्रादिभ्यः पुत्रादिभ्यश्च तज्जेत कौपीनादिकं गौरिकरं जिते कृत्वा वैष्णवं दंडं सत्वचं शिरोभूत्वा दान्यतमप्रमाणं समुद्रमुं गुलिस्थं
ले विप्रानी तमेकादश नवचतुः सप्तान्यतमपर्वकं पर्वग्रंथियुतं मुद्रायुतं संपाद्य शंखोदकेन प्रणवपुरुषसूक्तं केवादिनामभिरभिषि
च्य स्थापयेत् ततः कर्म उदु कौपीनाच्छादनं कथापुडुका स्थापयेत् शिष्यपात्रादिकमपि केचित् देशकालौ सौकीन्यौ चोपडुः स्वनिवृत्तिमि
रतिवाचानंदप्राप्तिपरमपुरुषार्थप्राप्तये परमहंसाख्यसंन्यासग्रहणं करिष्ये तदंगतयागपतिपूजनपुण्याहवाचनमाह का पूज
ननादीं श्राद्धानि करिष्ये तानि कृत्वा जपेत् ब्रह्मणे नमः विष्णवे रुद्राय सूर्याय सोमाय आत्मने अंतरात्मने परमात्मने अग्नि

राम
७३

मीकैर्भूतैर्देवैर्लोकेषु अमआयादिवीतये शान्तो देवीरभिषेये कुरु जपित्वा सक्तु पिष्टमुष्टि त्रयं प्रणवेन त्रिः प्राश्य नाभिमात्रभेत आत्म
ने स्वाहा अंतरात्मने न परमात्मने प्रजापतये स्वाहेति मंत्रैः ततः पयोदधि मिश्रमाज्यं जलमेव वा त्रिष्टुदसीति प्रथमं प्राश्य प्रष्टुदसीति द्विती
यं विष्टुदसीति तृतीयं प्राश्यापः पुनर्लिति जलं प्राश्याचम्योपवासं करिष्ये इति संकल्पयेत् अथ सावित्री प्रवेशः ॐ भूः सावित्री प्रविशामि ॐ
तत्सवितुर्वरेण्यं ॐ भुवः सावित्री प्र ॐ भर्गो देवस्य धीमहि ॐ स्वः सावित्री प्रविशा ॐ धियो यो नः ॐ भूर्भुवः स्वः सावित्री प्रविशामि तत्सवि
तुर्वरेण्यं ॐ भुवः सावित्री प्र ॐ भर्गो देवस्य धीमहि ॐ स्वः सावित्री प्रविशा ॐ धियो यो नः ॐ भूर्भुवः स्वः सावित्री प्रविशामि तत्सवि
दिवि विधानं च कात्यायनवैष्णवं प्रसंगे पूर्वोक्तं अथास्नात्वा पूर्वब्रह्मन्वाधानं सन्यासं कर्तुं ब्रह्मन्वाधानं करिष्ये इति संकल्प्य अ
ग्निध्यानादि आज्यसंस्तृत्य सुमुखो समग्र्यस्तु चित्तुर्गृहीतं गृहीत्वा ॐ स्वाहेति कृत्वा परमात्मन इदं परिषेचनादि इति ब्रह्मन्वाधा
नं ततः सायं संध्याहोमं वैष्णवं कृत्वा त्रिसर्गपेजागरं कुर्यात् प्रातर्नित्यहोमांते वैष्णवं देवादि कं कृत्वा त्रैयं वैष्णवं देवास्थादीपांकु
र्यात् तत्र करिष्ये कमाणसंन्यासपूर्वांगभूतमाद्येयस्थादीपांकं करिष्ये इति संकल्प्य ध्यात्वा चक्षुषी आत्मेनेवं तत्र प्रधानमग्निं च क
णो बोधेनेत्यादि अग्रे ये तालुष्टं निर्वपामि इत्यादिनाम्ना निर्वप्यादि नास्तेष्वप्रधानहोमः एवं वैष्णवं नरपक्षे पक्षे ततस्तत्तरतमं दीति
जपित्वा कुशहोमं कुर्यात् जलेः स्नात्वा देशादि स्मृत्वा संन्यासांगभूतं प्राण्यदिहोमं पुरुषसूक्तं होमविरजाहोमं च तत्रैव करिष्ये इति संकल्प्य

ध.सिं.३३.
७४

अन्वाधाने आज्येनेत्यंते प्राणादिपंचदेवताः समिच्चर्वाज्यैः पुरुषं पुरुषसूक्तेन प्रत्यचं चोदशवारं समिच्चर्वाज्यैः प्राणाद्येकोनविंशतिरे
वताविरजमंत्रैः प्रतिद्रव्यमेकैकं संख्यासमिच्चर्वाज्याहुतिभिः प्रजापतिसंक्रुदयेन शोषणेत्यादियस्युत्तरातवारं दक्ष्मीनिरूप्यतथैव प्रो
क्ष्यप्रयचित्वाज्यभागंते प्राणायस्वाहेत्यादिपंचमंत्रैर्द्रव्यत्रयं सकृत्सकृदुत्वायथादेवं त्यक्त्वा सहस्रशीर्षेतिषोडशचैत्रिप्रत्यचं पृथक्
थकृद्रव्यं त्रयं कृत्वा पुरुषाय देनममेतिसर्वत्रत्यजेत् अथविरजाहोमः प्राणायानव्यानोदाने समानामेभ्युध्यंतां ज्योतिरहं विरजामिप
प्राभ्यासस्वाहा प्राणादिभ्यर्द्रं वाग्नश्चक्षुश्रोत्रजिह्वाघ्राणरतोबुध्याकृतिसंकृत्यमेभ्युध्यंतां वागादिभ्यर्द्रं त्वक्चर्ममांस
रुधिरमेदोमज्जास्नायवोस्थीनिमेषु त्वगादिभ्यर्द्रं त्रिरः पाणिपादयाम्बुधौरुद्रजं घ्राणिश्लोपस्थपायवोमेभ्युध्यं शिरादिभ्य
र्द्रं उत्तिष्ठपुरुषहरितपिंगलः कोहिताक्षदेहि देहि देहापयितामेभ्युध्यं पुरुषादिभ्यर्द्रं पृथिव्यापस्तेजोवायुवाकाशोमेभ्यु
दिभ्यर्द्रं शब्दस्पर्शरूपसंज्ञाधामेभ्युध्यंतां रोधादिभ्यर्द्रं मनोवाकायकर्माणिमेभ्यु मनआदिकर्मभ्यर्द्रं अव्यक्तभावेरहंकारे
ज्योतिरहं अव्यक्ताक्तं दिभ्यर्द्रं आत्मा मेभ्युध्यं आत्मनर्द्रं अंतरात्मा मेभ्यु अंतरात्मनः परमात्मा मेभ्युध्यं तो परमात्मानः सुधेस्वाहा
सुधर्द्रं सुत्पिपासायै विपासायैदं विविद्ये स्वा विविद्यार्द्रं कृद्धिधानाय कर्षीकाय सुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नीशमा
म्यहं अभूतिमसमृद्धिं च सर्वाणिर्णुदमेपाप्मानं स्वाहा अग्रयं अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमय आनंदमय आत्मा मेभ्युध्यं

राम
७४

तां अन्नमयादिभ्यः एवं समिच्चर्वाज्यैः प्रतिद्रव्यं च त्वारिंशदाहुती कृत्वा यादृश्यं च पृथेयं चापधनापदि प्रजापतौ तन्मनसि जुहो
मिविमुक्तो हं देवास्त्वित्वात्वाहेत्याज्यं कृत्वा प्रजापतयर्द्रमिति त्यजेत् ततः पुरुषसूक्तं अग्निमाधेइत्यादिचतुर्वेदादींश्च जपित्वास्त्रि
सकृदादिहोमशेषं समाप्य ब्रह्मचर्यादिभ्यो गोहिरण्यवस्त्रादिहोमसमाप्तिं चतुस्रुतइति मंत्रेण गृह्यादिमुपस्थाप्य तत्र दक्षपा
त्राणि दहेन्नेजसा निगुरवे दद्यात् तत आत्मन्यग्निसमाशोपं अयं ते यो निशिता कृत्वा याते अग्रे यज्ञि याते नस्तये ह्यारोहात्मात्मानमि
त्यादि यत्तुषा च विकृतेनाग्नेर्जीलां प्राश्नुय्यात् रुक्माजिनमादाय गृहान्निग्रम्य सर्वं भवंतु वेदाद्याः सर्वं भवंतु सोमपाः सर्वं पु
त्रपुत्रवंतु ह्यसर्वं भवंतु भिक्षुका इति पुत्रादिभ्य आशिषं दत्वा नमेकं भिन्नाहं कस्यचित्पुत्रादीनुक्त्वा विसृजेत् जलाशयं गत्वा जलिन
जलमादाय आशुः विशान इति सूक्तेनामिमं अस्वीभ्यो देवताभ्यस्वाहेति त्यजेत् तिथ्यादि स्मृत्वा अपरोक्षं ब्रह्मवाच्ये संन्यासं
करोमीति संकल्प्य जलां जलिंग्मृत्वा ॐ एष ह वा अग्निः सूर्यः प्राणं गच्छ स्वाहा ॐ स्वां योनिं गच्छ स्वाहा ॐ आयो वै गच्छ स्वाहा
इति मंत्रत्रयेण जलेषु जलित्रयं दद्यात् पुत्रेषणा विनेषणा लोकेषणा सर्वेषणा मया परित्यक्ता अभयं सर्वभूतेभ्यः स्वाहा इत्यंज
लिं जलेक्षिपेत् पुनरेवमभयं दत्वा वदेत् यत्किंचिद्विधं कर्म कृतमज्ञानतो मया प्रमादाल्लस्य होषोऽयं तत्सर्वं संन्याम्य हं त्यक्त
सर्वविशुद्धात्मागतस्नेहशुभाशुभः एष तज्जाम्यहं सर्वं कामभोगसुखादिकं रोषं तोषं विवादं च गंधमाल्यानुलेपनं भूषणं नर्त

ध. सिं. ३. ३
७५

नंगेयं दानमादानमेव न नमस्कारं जपं होमं याश्च नित्याः क्रिया मम नित्यं नैमित्तिकं काम्यं वर्णधर्माश्च माश्च ये सर्वमेव परित्यज्य द
राभ्यभयदक्षिणां यज्ञां कशाभ्यां विहरन्नाहं वाक्कायमानसैः करिष्ये प्राणिनां पीडां प्राणिनः संतुनिर्भयाः सूर्यादिदेवान् विप्राश्च
साक्षित्वेन ध्यात्वा नाभिमानजले प्राप्नुयुः सा वित्री प्रवेशं पूर्ववत्कृत्वा तरत्समं दीति स्तुतं पठित्वा पुत्रेषणाया विनेषणाया लोकेष
णायाश्च व्युत्थितो हं भिक्षाभ्यर्चनं चामीति जले जलं मुद्रयात् अथ प्रेषेत् द्वारः ॐ भूः सन्यस्तं मया ॐ भुवः सन्यस्तं मया स्वः
सन्यस्तं मया भूर्भुवः सन्यस्तं मयेति त्रिर्मेदमध्योच्चस्वरेणोक्त्वा अभयं सर्वभूतेभ्यः प्रतः स्वाहेति जले जलं क्षिपेत् शिरवामुत्पा
द्य यज्ञोपवीतमुद्धृत्य करे गृहीत्वा आघो वै सर्वा देवताः सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुहोमि स्वाहा ॐ भूः स्वाहेति जले जलेः सह कृत्वा प्रा
र्ययेत् त्राहि मां सर्वलोके शवासु देवसनातन सन्यस्तं मे जगद्योनिं वृन्तरीकाक्षमोक्षद युष्मच्छरणमायन्तस्त्राहि मां पुरुषोत्तम त
तो दिग्ंबरः पंचपदान्युदङ्मुखो गच्छेत् विविदिषुश्चेत्तस्मै आचार्यो नत्वा काषायकोपीनाच्छादने दत्त्वा दंडं दद्यात् सच कोपी न
वासश्च परिधाय ॐ ईदं स्य वज्रोसि सखे मां गोपायेति दंडं गृह्णीयात् प्रणवेन गायत्र्या वाकमंडलुं ईदं विष्णुरित्यासनं ततः स
मित्याणि गुरुं नत्वा गुरुं सनोपविष्टो गुरुं वदेत् त्रायस्व भोजगन्नाथ गुरो संसारवर्द्धिना हृधं मां कालदुष्टं च त्वामहं शरणाय
तः यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वयो वै वैदं ॥ १ ॥ अथ प्राहोति तस्मै तद् ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये इति गुरुमुप

राम
७५

स्थाय दक्षिणं जान्वा न्य पादावुपसंगृह्य अधीहि भगवो ब्रह्मेति वदेत् गुरुमात्मनं ब्रह्मसंस्थानं जलपूर्णं शंखं द्वादश प्रणवेः अभिप्रभ्यते न शि
ष्यमभिपिच्य शनो मित्र इति शान्तिं पठित्वा तच्छिरसि हस्तं दत्वा पुरुषसूक्तं जपित्वा शिष्यहृदये हस्तं कृत्वा मम अतः तदर्थं ते दधामीत्यादि मंत्रं ज
प्त्वा दक्षिणकर्णे प्रणवमुपदिश्य तदर्थं च पंचवीकरणं च बोध्यं प्रज्ञानं ब्रह्म अयमात्मा ब्रह्म तत्त्वमसि अहं ब्रह्मास्मीति क्रमैश्च शिष्यं हवा वाक्ये
अन्यतमं शिष्यशरणवानुसारेणोपदिश्य तदर्थं बोधयेत् ततस्तीर्थं श्रमोदिसं प्रदायानुसारेण नाम दद्यात् ततः पर्यंकशौचं कारयित्वा यो
गपटं दद्यात् अथ पर्थंकशौचं प्रयोगः कस्मिंश्चित्पुण्यदिने कश्चिद्गृहस्थः स्वाग्नेयीठादौ यतिमुपवेश्य गुरुं बुद्ध्या तां यतये पर्यंकशौचं क
रिष्यति संकल्प्य वामभागे प्राक्संस्थानं च मृदागादक्षिणभागे पितृदेवपंचसंस्थाप्यो भयं न शुद्धोदकं च संस्थाप्य वामप्रथममृदागेन पं
चवारं मृज्जत्वाभ्यां यतिजालुद्वयं कशाभ्यां युगपत्क्षालयेत् चरमक्षालने मृदागं समाप्तिः एवमग्रेपि ततो दक्षिणभागे स्थप्रथमभागाधे
न स्वचामकरं मृज्जत्वाभ्यां द्वादशवारं प्रक्षाल्यापराधेन सप्तवारं तेनैव जलेनोभौकशौक्षालयेत् एवमग्रेपि योज्यं संख्यायां विशेषस्तत्र
ते वामद्वितीयभागे चतुर्वारं जंघाद्वयं युगपत्क्षाल्य दक्षिणद्वितीयभागाधेन सप्तवारं वामकरमधीतरेण चतुर्वारं मुभौचकशौक्षालयेत्
वामतृतीयनयतिगुल्फौ त्रिवारं दक्षिणभागाधेन वामकरं वद्वारं मुभौचतुर्वारं वामचतुर्थेन यतिपादौ द्वौ द्विवारं दक्षिणाधेन स्ववामकरं
चतुर्वारं मुभौचद्विवारं मवशिष्टार्धेन वामपंचमेन यतिपादौ त्रैसकृद्दक्षिणपंचमार्धेन वामस्यादिवारं मुभयोश्चापराधेन सकृत्क्षालनमि

ध.सि.३३.
७६

ति अथयोगपट्टः कारितपर्यंतौ चोच्यतिः कश्चिद्विचित्रत्वाकटिस्तत्र कौपीने धत्वा वस्त्रेणावगुं क्यगुर्वनुज्ञयोच्चासने उपविश्य सभ्यैः स
हवेदांते किंचिदुपन्यसेत् गुरुयतिः शिष्यं याति शिरसि शिरोरुनेन पुरुषसूक्तेनाभिधिव्यवस्त्रगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यैः संपूज्य वस्त्रमुपरि ध
त्वा यतिभिः सह विष्णु रूपाध्यायं पश्चादिदेवानित्यारभ्य सुंदरान्यं समष्टं मित्यंतं पठित्वा पूर्वकल्पितं नाम दद्यात् वतः शिष्यं वदेत् इतः प
रं तया सन्यासाधिकारिणे सन्यासोद्देशो दीक्षायोगपट्टादिकं च कार्यं ज्येष्ठयतनो नमस्कार्याः ततो गुरुः कश्चित्त्रयं च मुद्रालं कृतं पूर्व
दंडं च शिष्याय दत्वा शिष्यं यथासंप्रदायं नमस्कुर्यात् अन्ये यतयो गृहिणश्च नमस्कुर्युः शिष्यो नारायणेषु कौञ्चासनादुत्थाय तत्र ग
रुमुपवेश्य यथाविधिन त्वान्ययती न्तमेव इति गृह्याभिमतो विधुरादेः विविदिषा संन्यासप्रयोगः अथाग्निहोत्रिणां विशेषः तत्र प्रो
ताग्रयो विडिन्नाश्चेत्पुनराधानं पावमाने ह्यंतं पूर्णं कृत्यंतं वा कृत्वा प्रायश्चित्तादिसावित्री प्रवेशांतं पूर्ववत् कुर्यात् अथ ब्रह्मन्वाधा
ने अग्नित्रयं समिधं संस्कृतमाज्यं सुविचतुर्गं रंगहीत्वा हवनीये पूर्णं कृतिं ॐ स्वाहा परमात्मन इदमिति कुर्यात् साधं संध्यादि
होत्रहोमांते उन्तरेण गार्हपत्यं दंडं दशः पात्राण्यासाद्या हवनीयं दक्षिणतः कौपीनं दंडाद्यासादयेत् रात्रि जागरांते प्रातर्होमादिकृत्वा
पौर्णमास्यां ब्रह्मन्वाधानं चैतौर्णमासौष्ठं कृत्वा दर्शं हि मपि पक्षहोमापकं च पूर्वकं मप्युच्यते दैवकुर्यात् दर्शं चैतौर्णमासौष्ठं च अथ
पूर्णमास्यां दर्शं वा देशकालोत्तरत्वा सन्यासपूर्वगभूतया प्राजापत्येष्ट्या वैश्वानर्येष्ट्या च समानतंत्रया यस्येति संकल्प्य समुच्य

राम
७६

येनेष्टिद्वयं अत्र वैश्वानरोद्वा दशकपालः पुरोडाशः प्राजापत्यश्चकः वैश्वानरो नवकपालः पुरोडाशः अथवा केवलं प्राजापत्येष्टिः अत्र प्रयो
गः स्वस्वस्त्यानुसारेणोद्वाः बोधायनस्तत्रानुसारेण किंचिदुच्यते पवनपावनपुण्याहवाचनदिपूर्वगाते केवलं वैश्वानरेष्ट्याः केवलं प्राजा
पत्यया वा संकल्पः ब्रीहिमेयः पुरोडाशोऽयं पंच प्रजायाः अग्निर्वैश्वानरः प्रजापतिर्वा देवता पंच दशसांमिधेन्यः त्रतग्रहणांते ध्वधुराज्ये
संस्कृतं सुविचतुर्गं रंगहीत्वा पृथिवीहोतेत्यादिचतुर्हीत होमं कृष्णं उहोमं सारस्वत होमोत्तु कृत्वा निर्वापादिः वैश्वानरोद्वा दशकपा
लः पुरोडाशः प्राजापत्यश्चकः वैश्वानराय प्रतिवेद्याम इति पुरोनुवाक्या वैश्वानरः पवनान्नः पवित्रैरितियाज्या प्राजापत्या यो प्र
धानमुपलब्धमर्कं सुधुः स्वयं भरित्याद्यनुवाक्या प्रजापतेन त्वदेतामिति याज्या अथ सुवेष्ट्याद्यनुपहोमा उभयत्र वैश्वानरो न उत्सा
प्रयत्नुपरावतेः अग्निरुक्थेन वाहमा स्वाहा वैश्वानरायेदमिति सागः सर्वत्र कृतावानं वैश्वानरमतस्य ज्योतिषस्पतिं अजस्रं प्रम
मीमहे स्वाहा २ वैश्वानरस्य दंसना ३ पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः ४ जातो यदमेनुना ५ त्वमग्ने शो विष्वा ६ अस्माकमग्ने अध्वरं ७ वैश्वानर
स्य सुमतौ स्याम ८ अथैनमुपतिष्ठेति सहस्रशीर्षेति सूक्तेन ततः स्विष्टकृदादिषोषं समाप्य सर्वैरुक्थः विष्वंभूतमिति द्वाभ्यां मयुत्सर्गः
आयुर्दीअग्ने इति मंत्रेण दर्शं तं वस्तं यजमानभागां किं विदादाय सहस्रशीर्षेत्यनुवाकेन प्रारभ्य ॐ मिति ब्रह्म ॐ मिति ईदं सर्वमित्यनुवाके
न कृतं शेषमाहवनीये प्रक्षिपेत् एवं वैश्वानर्योऽन्यतमामिष्टं कृत्वा सनाज्ञौ सर्वाधाने दक्षिणाज्ञौ प्राजादिहोमादिविराजहोमांतं का

ध.सिं.३३.
७७

यं अन्यत्वात् ५ आहवनीये अरणीमुसलो लूखलातिरिक्तदफयाजाणांदाहः तत आत्मनि आहवनीयादिसमारोपः पूर्ववत् अरणीद्वयं
गार्हपत्ये प्रक्षिप्य तत्समारोपं कृत्वा दक्षिणाग्रे मुसलो लूखले कृत्वा दक्षिण्ये रपिसमारोपः तत औपासनाग्रे समारोपः इति क्रमः अत्र वि
शेषो न्यत्र ज्ञातव्यः इति साम्प्रतिकप्रयोगः स्नातकं प्रति ब्रह्मन्नाभार्न विरजो होमादिरहितो वा प्रयोगो न्यभावात् अथातुरसंन्यासः आ
तुरसंन्यासे संकल्पधैषोच्चाभयदानेति त्रयं प्रधानमवश्यं कार्यं अष्टश्राद्धादिदंडग्रहणांतं मंगभूतं यथा संभवं कार्यं तस्य योगः मंत्रस्वा
नं कृत्वा शुद्धवस्त्रं धत्वा ज्ञानप्राप्तिद्वारमोक्षसिद्ध्यर्थमातुरविधिना सन्यासमदं करिष्ये पंचशिखाकेवानवरोष्य वपनं कृत्वा संध्या
घोपासन होमांतं यथा संभवं संयाच्य आत्मसमारोपं कुर्यात् अग्निहोत्री तु प्राज्ञो यस्यादिस्थाने पूर्णा कृतिं कृत्वा श्रोताग्निमात्मनि समारो
पयेत् उच्छिन्नाग्नीनां पुनराधानं संभवे समारोपो न्यथा तु न समारोपः विधुदादीनामन्यभावादेव समारोपो नावश्यकः ततस्तोत्रमादाया
स्तु जुहोमि एव हवा अग्नेर्योनिर्यः प्राणः प्राणं गच्छ स्वाहा १ आपो वै सर्वा देवताः सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुहोमि स्वाहा २ कृतशेषं जघ्ने माश्रु
शिशान इत्यनुवाकेनाभिमन्त्र्य पुनरेव विनियोगालोकेषु मया त्यक्ताः स्वाहेति किंचित्पिबेत् अभयं सर्वभूतेभ्यो मनस्वाहेति द्वितीयं
पिबेत् सन्यस्तं मयेति निःशेषं तृतीयं ततः पूर्ववत् सावित्री प्रवेशः ततः प्राप्नुयस्व ऊर्ध्वं वाङ्मयं प्रेषोच्चारं पूर्ववत् कुर्यात् अभयं सर्वभूतेभ्यो
मनः स्वाहेति त्र्याम्बजं संक्षिपेत् शिखा मुत्याद्य यज्ञोपवीतं छित्वा भूः स्वाहेत्युक्त्वा पुनर्गृहेन तिष्ठेत् असंतमातुरश्चैष्यमानं

राम
७७

वाचदेवे जावति वेत्सवस्थः सन्यहानाक्योपदेशं दंडग्रहणादिसर्वं कुर्यात् एवमातुरविधिना सन्यासे मृतस्य यतिवत्संस्कारः अथ मृतय
तिसंस्कारः पुनः शिष्यो वा स्नात्वा वपनं कृत्वा नयन्वा भिक्षार्थं कुर्यात् पुनः तिरिक्तस्य वपनं कृत्वा कृतं देशकालौ स्नत्वा ब्रह्मभूतस्य म
तेः शौनकोक्तविधिना संस्कारं करिष्ये नवं कुरु शीर्षेनामृत्यं गंगेन यमुने च नारायणं परं ब्रह्म यच्च किंचिज्जगत्सर्वं इति मंत्रैरभिमन्त्र्य
कद्रुस्तुविष्णुस्तुतापोहिष्ठादिभिर्मते स्नानं विधाय चंदनादिभिः कर्तव्यं संस्कारं समाप्त्यदिभिरलंकृत्य वाद्यद्योपादिभिः शुद्धदेशं नयेत्
जले स्थले वा समाहितं कुर्यात् स्थलपक्षे गर्तं यादृति जोक्षितं भुवि दंडप्रमाणं कृत्वा मध्यमं क्षमगर्तं साधं स्तं कृत्वा सप्त व्याहृतिभिः पंच
गव्येन त्रिः प्रोक्ष्य जलपक्षे नद्यां पंचगव्यं प्रक्षिप्य कुशांस्तुर्ध्वं सावित्र्या देहं प्रोक्ष्य शंखोदकेन पुरुषसूक्तेनाष्टाक्षरा तावत् प्रणवेन स
स्नात्वा द्वाक्षरेण षोडशोपचारैः संपूज्य तु लसीमानाद्यैरलंकृत्य विष्णोरुग्रं सस्वेति देहं गर्ते नद्यां वा क्षिपेत् इदं विष्णुमिति दंडं वेधाभयं
दक्षिणहस्ते स्थापयेत् हंसः शुचिष्ठादिति परेण नाकं निहितं मिति हृदये जपेत् पुरुषसूक्तेन भुवो मेध्ये जपेत् ब्रह्मजज्ञानमिति मूर्धनि म
र्थानं भर्तुवः स्वप्ने लुक्तां शंखेन भेदेयेत् अथवा भूमिभूमिमगान्मातामातरमध्यगात् भूयास्मपुत्रैः पशुभिः यैर्नो ह्येष्टिसभिधताइ
ति मंत्रेण परश्चादिना भेदेयेत् शिरोभेदं मराकः शिरः स्थापितं गुडपिंडादिकं भिधात् गर्तं पुरुषसूक्तेन लवणेन प्रपूरयेत् श्रगालं
श्चादिरक्षार्थं सिकतादिभिः प्रपूरयेत् नद्यादौ चेद्धिरोभेदो नरं दभैराद्याद्याहृतिभिरभिमन्त्र्य पाषाणं बध्वा ७० स्वाहेति कृदेन्य

ध.सि.उ.उ.
७८

सत् ततः अग्निवायुः समि. त्वं अग्ने अग्निना. तं मर्जयंत सु कृतं. यत्नेन यत्नं. इति क्रक. चतुष्टयेन चित्तिशुगित्यादिभिर्देवाहोत्रादिसंज्ञ
कयत्तुर्मन्त्रैश्चाभिमंजयेत् अतो देवा इति जपित्वा पापैर्मुक्ता अश्वमेधादिफलभागिनो वयमिति भावयंतौ वभयबुध्या सर्वे नृगामिनः
स्नात्वा गंधादिधत्वा सोमसंवागं गच्छेयुः अत्र परमहंसस्य स्थले समाधिर्मुख्यः जले मध्यमः कुटी च कंतु प्रदेह तुर्ये च बहूदकं ह
सोजले तु निक्षेप्य परमहंसं प्रहरयैति वचनात् अत्र परमहंसं प्रकीरयेदिति कवित्याठः एको हि जलं पिबेत् मांशौ च प्रेतसंक्रियां न
कुर्यात् दीर्घिकादयस्त्वह्नीभूता यमिक्षेवे कुटी च कातिरेकेण न दहेद्यतिनं क्वचित् ततः कर्ता स्नात्वा नम्यसिद्धिं गतस्य ब्रह्म भूतभिक्षोस्त
स्यार्थं तर्पणं करिष्ये इति संकल्प्य सत्येन देवतार्थेनैवात्मानं मते रात्मानं परमात्मानमिति चतुश्चतुस्तर्पयित्वा शुक्ले पक्षे मृतस्य केश
वादिद्वादशानामभिः कृष्णे पक्षे मृतस्य संकर्षणादिद्वादशानामभिः केशावन्तर्पयामीत्येवं द्वितीयातः कुर्यात् इदं क्षीरेणेति केचित् ततः
सिद्धिं गतस्य भिक्षोस्तस्यार्थं नारायणपूजनं बलिदानं च तदीपदानं च करिष्ये इति संकल्प्य देवयजनोपरितीरे वा मृन्मयलिङ्गं कृत्वा
पुरुषसूक्तेनाष्टाक्षरेण च षोडशीपचारयुक्तं कृत्वा घृतमिश्रपायसबलिं दत्वा घृतदीपं च सम्यक् पायसबलिं जले क्षिपेत् ततः ॐ
ब्रह्मणे नम इति शीरेणाष्टाक्षरीं देवाग्रहं ब्रजेदिति प्रथमदिनकृत्य एव दशदिनां तं प्रत्यहं तर्पणं दिङ्मग्नपूजनपायसबलिदीपदानैर्नि
कुर्यात् अथैकादशोहनिर्वाणं आहं तत्र मध्याह्ने नद्यादौ आहूतं तिलतर्पणं कृत्वा देवाकालौ स्मृत्वा प्राचीनावीती अमुकमेव

राम
७८

सुकर्मणो ब्रह्मभूतास्मत्पितुः करिष्यमाणदशादिसर्वे आह्वयधिकारार्थं अद्य पार्वणं आह्वयं करिष्ये इति पुत्रादिः संकल्पयेत् शिष्य
स्तु ब्रह्मभूतस्य गुरोः प्रत्यब्दादि आह्वयधिकारार्थं तत्पितृसंबन्धिनाम गोभो देशयता सिध्यर्थं च पार्वणं आह्वयमिति संकल्पयेत् अन्य
तस्मानं पुरुषार्थं ब्रह्मसंज्ञका विष्णवे देवाः पितृपितामहप्रपितामहानां नाम गोत्रादिसहिता नामान्वारः सर्वत्र पितुर्ब्रह्मभूतेति विशेष
णमात्रमधिकं शेषं प्रत्यब्दादि आह्वयत् केचिद्विध्यः कर्तृचेदात्मा तमात्मपरमात्मन उद्दिश्य साधुरुरु संज्ञकदेवयुतं सत्येन देवध
र्मकनां दी आह्वयदेकादशाहं पार्वणं आह्वयं कुर्यादित्याहुः अत्र सर्वत्र विस्तरस्तोरोक्तसंन्यासपद्धतौ दृश्यः अथ द्वादशाहं ना
रायणबलिः देवादिस्मृत्वा सिद्धिं गतस्य भिक्षोः संभावितसर्वपापक्षयपूर्वकं विष्णुलोकावा सिद्धिराश्रीनारायणप्रीत्यर्थं नारा
यणबलिकरिष्ये इति संकल्प्य त्रयोदशायतं निशान्वानिमंज्य शुक्ले पक्षे केशवर्कपिगुर्वर्धे त्रयाक्षणः कर्तव्य इत्येवं दशोदरा
तकेशवादिद्वादशानामभिः क्षणोदेयः कृष्णे तु संकर्षणादिद्वादशानामभिः त्रयोदशविंशं विस्वार्थं त्रयाक्षणः कर्तव्य इति निमं
ज्य पादाप्रक्षाल्य प्राप्नुवानुपवेशयेत् विप्राग्रे स्थित्वा निप्रतिष्ठापनादि अन्वाधाने च सुषी आज्येनेत्येते अग्निं वायुं सूर्यं प्रजा
पतिं च व्यस्त समस्तव्याहृतिभिर्वैकं कपायसा कृत्या विष्णुं अतो देवेति षड्भिः प्रत्यचमेकैकपायसा कृत्या नारायणं पुरुषसूक्तेन
प्रत्यचमेकैकपायसा कृत्या शुक्ले केशवादिद्वादशदेवताः कृष्णे संकर्षणादिद्वादशदेवताः एकैकपायसा कृत्या वीषेणत्यादि द्विपं

ध.सिं.३३.
७९

नम

वात्राधिकमुष्णीन्निरूप्यबलिपर्याप्ततंडुलानोप्याहृतिशराद्विपरीतपुष्पकवासाशमितविष्णुनेवेद्यपथीसंचक्षिरेणश्रपयित्वाज्य
भागांतोमेपूर्वतः शालिग्रामेविष्णुपुरुषसूक्तेनाष्टाक्षरेणचोडशोपचारैः संसृज्यस्तुवाहस्तेनान्वाधानानुसारेणहोमस्यागौ
विदधात् एवंशुक्लकुम्भमेदेनकेशवादिहादशां ताः संकर्षणाद्यंतावाहृतिशराद्विपरीतपुष्पकवासाशमितविष्णुनेवेद्यपथीसंचक्षिरेणश्रपयित्वाज्य
ग्रामं संसृज्यविष्णुगायत्र्याविष्णवेर्ध्मंरत्नाद्रुतशेषपायसेनविष्णवेर्बलिंदत्वा निमंत्रितयेनयोदशविश्रांतेनावादिक्रमेणकेश
वरूपीगुरुवेद्ममासनामित्यादिनासनगंधपुष्पधूपदीपास्त्रादनानिदत्वात्रयोदशविप्रंपुरुषसूक्तेनप्रत्युवांतेविष्णवेनमदत्येव
मादिनाविष्णुदीपांतोपचारैः पूजयेत् चतुरस्रमंडलेषुत्रयोदशसोमजनाप्यासाद्योपस्तीर्थान्नंपरिविष्णुपृथिवीतेपात्रमित्या
दिनाकेशवादिहादशोदेनविष्णुदेनोन्नंत्यत्का अतोदेवा० ॐ तद्ब्रह्म ॐ तद्वायुः० ब्रह्मर्षिणमित्यादिआपोशानादिगणा
त्यंतेनारायणान्युपनिषद्गात्राद्यैः तन्निप्रभांतेआचांतेषुप्रागग्रान्दशोनास्तीर्थोष्टाक्षरेणास्तौदकंदत्वाकेशरूपिणोगुरुवे
यंविंदस्वाहानममेत्येवंहादशविप्रिजान्दधात् कृष्मेतिसंकर्षणादिनामभिरितिसर्वत्र विंदेविष्णुसंसृज्य पुरुषसूक्तेनस्तुत्वाविस
जयेत् विप्रैभ्यस्तांस्त्रिदक्षिणादिदत्वात्रयोदशविश्रायनाभ्याआसीदित्यादिकृचयेणफलतांबूलदक्षिणादत्वा नमस्तु
तांशालग्राममूर्तिआचार्यायदधात् इतिनारायबलिः अथहादशाहेत्रयोदशाहेवायथाचारमारधनं तत्रप्रयोगः देश

राम
७९

कालौस्मत्वाश्रीनारायणीत्यर्थआराधनंकरिष्येइतिसंकल्प्यगुर्वर्थेक्षणः कर्तव्यः एवंपरमगुर्वर्थेपरमेष्ठीगुर्वर्थेपरात्परगुर्वर्थे एवं
विप्रनतुष्टयंनिमंत्र्यशुक्लेकेशवादिनामभिः कृष्मेसंकर्षणादिनामभिः हादशविश्रांतिमंत्रयेत् एवंचोडशविश्राः यतयोवा अश
क्तौयथाशक्तिविश्रांतिमंत्रयथायथंचोडशक्षणादेयाः चोडशानांपादक्षालनंकृत्वान्नपादक्षालनोदकंपात्रांतरेगृहीत्वामं
धपुष्पादिभिः पूजयेत् विप्रान्प्राञ्ज्यस्वानुदञ्ज्यस्वान्बोपवेश्य चोडशोपचारैः गंधादिपंचोपचारैर्वीसंसृज्यसपारिकरमन्नंपरिविष्णु
गायत्र्याप्रेक्ष्यगुरुवेद्मन्नंपरिविष्णुपरिवेक्ष्यमाणंवातसिःस्वाहाह्वयंनमम एवंपरमगुर्वर्थेऽभिः पंचदशभ्योन्नत्यागंकृत्वाब्रह्मा
र्षिणमित्यादि भुक्तेषुआचांतेषुतांबूलदक्षिणादिभिः पूजयेत् अत्रकेचित्पूर्वस्थापिपादोदकंक्षुजांकुर्वीते तद्यथा तीर्थ
पात्रेतंडुलादिकृतमंडलेसंस्थाप्य पुरुषसूक्तेनतीर्थराजायनमइतिचोडशोपचारैः संसृज्यतत्प्रातीर्थ्यं त्रिरासिधत्वाबंधुभिः
सहविश्रांन्त्रिदक्षिणीकृत्यगुरुब्रह्मगुरुर्विष्णुरितिनत्वाप्रथमेविप्रहस्तान्तीर्थंयिवेत् तत्रमंत्राः अविद्यामूलशमनंसर्वपाप
प्रणारानं पिबामिगुरुवतीर्थपुत्रपौत्रप्रवर्धनमिति कर्मभ्यारपेणंकृत्वासुहृद्युतोभुंजीत वर्षवर्षतंप्रतिमासंप्रतिथौएवमे
वाराधनंकार्यं नतुप्रतिमासिकंआहुं प्रत्यब्दंतुपार्वण्यआहुंकृत्वाराधनमपिकार्यं ततोदशमहात्म्यादिश्राद्धाभ्यापिसर्वसाधा
रण्यनकार्याणि नतत्रविशेषः इत्याराधनविधिः अत्रनारायणबलिपार्वण्यआहुयोरैकदिनानुष्ठानपक्षेएकादशोद्वादशोवा

धर्मसिं. ३५-
८०

दिने पूर्व नारायण बलिं कृत्वा ततः पार्वणश्राद्धं कार्यं दिनद्वये करणमस्तु एकादशे पार्वणं द्वादशे नारायण बलिः द्वादशे च मोदशे वा दिने आरा-
धनं जनमासिकादिकाले ध्यायि आराधनमिति केचित् प्रतिमासमेव आराधनमित्यन्ये पार्वणश्राद्धं तु एकादशाहप्रत्यक्षयोगेव तत्र पुनर्वादी-
नामेव नियमं त्रिव्यादीनां तु नावश्यकं अपुनर्यतेस्तु शिष्येणापि प्रत्यक्षं पार्वणश्राद्धं कार्यं तदर्थं च नाम गोत्रोद्देशाधिकारार्थं एकाद-
शाहेमिश्रित्येव पार्वणश्राद्धं कार्यं नारायण बल्योद्देशादशाहादावसंभवेऽप्युक्तं पक्षस्थद्वादशी श्रवणपंचम्यः प्रथिमा मासाभ्यामेति गोत्रा-
कालाः अत्र पूर्वपूर्वश्चेत्यन् भार्याकन्यास्तृणादेस्त्रिधाः यतिसंस्कारकर्तृत्वे तु विधवायाः वपनपूर्वकं कुरुत्रयाचरणं सधवायास्तु कुरु-
चरणमेव देशांतस्थपुत्रः पितृवर्धतेः सिद्धिवातीं शुलावपनपूर्वकं स्नात्वा क्षीरतर्पणं पुननादि दशाहान्तं कृत्वा एकादशाहादौ पार्वणं नाराय-
ण बल्योद्देशेन विष्णुं कृत्वा ततः सन्निहितेन ज्येष्ठेन कृतं चैकनिष्ठेन कुर्यात् शुक्लैकस्मादिभेदेन केशवादिनामानि मृततिथ्यनुरोधेनै-
व प्राप्ताणि ननु वाती श्रवणतिथ्यनुरोधेन मृततिथ्यज्ञानेन वाती श्रवणानुरोधेनैव यतिसंस्कारकरणेऽश्वमेधसहस्रादिकम् अ-
संस्कृतं विशीर्येत यतेश्च न केवरं धर्मलोपो भवेत्तत्र दुर्भिक्षं मरणं तथा दिवंगतं गुरोः शिष्य उपवासं तदाचरेत् न स्नानमाचरेत् दुःखः पु-
त्रादिनिधनेऽप्युते पितृमातृक्षयं शुलास्नानाद्युत्ति सांभरात् अथ प्रसंगाद्यतिधर्माः प्रातरुत्थाय ब्रह्मणस्पतरिति जपित्वा द्वादशी-
निमृदं चाराय मन्त्रपुरीषयोऽग्रहस्थचतुर्गुणं त्रौचं कृत्वा चम्पवै द्वादशी बर्ज्यं प्रणवेन दंत धावनं कृत्वा भृशबहिः कटिप्रक्षाल्य जलै-

रान
८०

तर्पणवर्ज्यं स्नात्वा पुनर्ज्येष्ठे प्रक्षाल्य वस्त्रादीनि गृहीत्वा प्रणवेन प्राणायाममार्जनादिकृत्वा केशवादिनामोतनामभिः स्तर्पयित्वा भूस्तर्प-
यामीत्यादिव्यस्तसमस्त व्याहृतिभिर्महर्जनस्तर्पयामीति तर्पयेत् अत्र विशेषो माधवाद्देविष्वेऽन्यौ च तैयः सूर्योपस्थानादिकं त्रिक-
लविष्णुपूजादिकं च सिद्धौ तेयं विधुमे सन्नमुसले व्यंगारे भुक्तवर्जने काले पराहे भयिष्ठे नित्यं भिक्षां यतिश्चरेत् अत्र भिक्षाभेदाः ग्रंथा-
तरे तैयाः अत्र विविदिषोर्दीडिनः माधुकरीमुख्याः दंडवस्त्रादिपरिग्रहहितस्य तु करपात्रं मुख्यं अन्येषां अवाक्तव्ययाः तत्र मधु-
करीपक्षे दंडादि गृहीत्वा पंचम्यः सप्तभोगा गृहेभ्यो भिक्षां याचित्वा नम्रोक्ष्य भूः स्वधानमदत्यादिव्यस्तसमस्त व्याहृतिभिः सूर्यादिदेवेभ्यो-
भूतेभ्यश्च भूमौ क्षिप्वा शेषमन्नं विष्णुनिवेदितं भुंजीत चंडीविनायकादिभ्योऽन्नं भुंजीत भुक्त्वा च म्यषोऽग्रा प्राणायामान् कुर्यादिति संक्षे-
पः यतिहस्ते जलं दद्याद्भिक्षां दद्यात्पुनर्जलं भेक्ष्य पर्वतमात्रं स्थालज्जलं सागरोपमं एकरात्रं वसद्भामेन गारे पंचरात्रकं वर्षाभ्योऽन्यत्र व-
र्षासु मासांश्च चतुरोवसेत् अष्टौ मासान् विहारः स्यात्पत्नीनां संयतात्मनां महाक्षेत्रप्रविष्टानां विहारस्तु न विधत्ते भिक्षाटनं जपस्नानं
ध्यानं योचं सुरार्चनं कर्तव्यानि षडेतानि सर्वेथानपदं उवत् मंचकं शुक्लैव स्त्रं च स्त्री कथां लोहमेव च दिवा स्वापत्रयानं च यतीनां
पतनानि षट् रथाजल्यं पात्रलोभं संचयं शिष्यसंग्रहं हव्यं कव्यं तथा नंचवर्जयेच्च सदा यतिः यतिपात्राणि महेषु दार्वलांबु मयानि
च नतीर्षवासी नित्यं स्यान्तोपवासपरो यतिः नवाधम्यनशीलः स्वान्नव्याख्यानपरो भवेत् एतद्देवार्थं भिन्नपरं एते संक्षेपते यति-

ध. सि. ३३.
८९

धर्माः अन्येपिमाधवीचेमिताक्षरादौज्ञेयाः प्रथमेवपरिच्छेदेकालसामान्यनिर्णयः द्वितीयेथपरिच्छेदेविशेषात्कालनिर्णयः तृतीय
स्वनष्टवीर्धेगर्भाधानादिसंस्क्रियाः आङ्गिकं च प्रकीर्णार्थां धानाद्याः सविस्तराः १ देवप्रतिष्ठायां व्यादिनित्यं नैमित्तिकं तथा ता
तृतीयोत्तरार्धेस्मिन्जीवत्तिकनिर्णयः २ आङ्गिककारकालादेर्निर्णयः आङ्गिकपद्धतिः सतकादेर्निर्णयश्च निर्णयोऽर्मुतावपि ३ अं
त्यष्टिसंस्कारविधिः सन्यासः सहविस्तरः प्रायश्चित्तव्यवहृतिः सर्वदानविधिर्विना ४ कृत्स्नोपिधर्मशास्त्रार्थः संक्षेपेणान्ननिर्णितः वि
बुधानां च बालानां तुष्टयेकैश्च हानये ५ भूतभूतानिपद्यानिद्विकृतानिकविकृतिश्च निर्विकाराण्यपिनान्यप्युक्तान्यत्र कानिचि
त्सामांसाधर्मशास्त्रज्ञाः सुधियोनजसाबुधाः कृतकार्याः प्राङ्गिर्बोधैः स्तदर्थं नायमुद्यमः ६ येषु नर्मदमतयोः कसा अज्ञाश्च निर्ण
यं धर्मवेदितुमिच्छन्ति चरितस्तदपेक्षया ७ निबंधोऽयं धर्मसिंधुसारनामा सुबोधनः अमुना प्रीयतां श्रीमद्विदुषो भक्तवत्सलः १०
प्रेम्णा सद्भिर्गुरुः सेव्यः शब्दार्थतः सदोषोपि संशोध्य नापि हरिणा सुदाम मुनिसुतपुत्रपुत्रकमुष्टिभिव ११ श्रीकाश्यपाध्यायवरोम
हात्मा विभूतविद्वद्भिर्जराजराजः तस्मादुपाध्यायकुल्यवतंसौ यज्ञेश्वरो नंतरमावभूव १२ यज्ञेश्वरो यज्ञविधानदक्षो देवतवेदो ग
मुशस्त्रशिखः भक्तोत्तमो नंतरगुणैकधामानंतादयो नंतरकलावतारः १३ एषोऽत्यजस्तन्मधुबंस्वकीयो तां कोंकणाख्यो सुविर
क्तिवाली श्रीपांडुरंगेव सति विधाय श्रीमातये मुक्तिमगात्सुभक्त्या १४ तस्यानंताभिधानस्योपाध्यायस्य सुतः कृती काशीनाथा

राम
८९

भिधो धर्मसिंधुसारं समातनोत् १५ श्रीमत्काश्यपाध्यायसुविस्तरयज्ञेश्वरोपाध्यायानुजानंतोपाध्यायसुविस्तरकारीनाथोपा
ध्यायविरचिते धर्मसिंधुसारे तृतीयपरिच्छेदोत्तरार्धसंस्पर्णं श्रीकृष्णार्पणमस्तु श्रीरक्तु श्रीः श्रीः श्रीः